

ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ Α

- 2 APr.24a.10 : Πρώτον εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος ἐστὶν ἡ σκέψις, ὅτι περὶ
3 APr.24a.11 : ἀποδείξιν καὶ ἐπιστήμης ἀποδεικτικῆς· εἶτα διορίσαι τί
4 APr.24a.12 : ἐστὶ πρότασις καὶ τί ὅρος καὶ τί συλλογισμός, καὶ ποῖος
5 APr.24a.13 : τέλειος καὶ ποῖος ἀτελής, μετὰ δὲ ταῦτα τί τὸ ἐν ὄλῳ εἶ-
6 APr.24a.14 : ναι ἢ μὴ εἶναι τότε τῶδε, καὶ τί λέγομεν τὸ κατὰ παντός
7 APr.24a.15 : ἢ μηδενὸς κατηγορεῖσθαι.
8 APr.24a.16 : Πρότασις μὲν οὖν ἐστὶ λόγος καταφατικὸς ἢ ἀποφατικὸς
9 APr.24a.17 : τινος κατὰ τινος· οὗτος δὲ ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει ἢ ἀδιόριστος.
10 APr.24a.18 : λέγω δὲ καθόλου μὲν τὸ παντὶ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, ἐν μέρει
11 APr.24a.19 : δὲ τὸ τινὶ ἢ μὴ τινὶ ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν, ἀδιόριστον δὲ τὸ
12 APr.24a.20 : ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἄνευ τοῦ καθόλου ἢ κατὰ μέρος, οἷον
13 APr.24a.21 : τὸ τῶν ἐναντίων εἶναι τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην ἢ τὸ τὴν ἡδονὴν μὴ εἶ-
14 APr.24a.22 : ναι ἀγαθόν· διαφέρει δὲ ἢ ἀποδεικτικῆ πρότασις τῆς διαλε-
15 APr.24a.23 : κτικῆς, ὅτι ἢ μὲν ἀποδεικτικῆ λήψις θατέρου μορίου τῆς ἀντιφά-
16 APr.24a.24 : σεως ἐστὶν (οὐ γὰρ ἐρωτᾷ ἀλλὰ λαμβάνει ὁ ἀποδεικνύων), ἢ δὲ
17 APr.24a.25 : διαλεκτικῆ ἐρώτησις ἀντιφάσεως ἐστὶν· οὐδὲν δὲ διοίσει πρὸς τὸ
18 APr.24a.26 : γενέσθαι τὸν ἑκατέρου συλλογισμὸν· καὶ γὰρ ὁ ἀποδεικνύων
19 APr.24a.27 : καὶ ὁ ἐρωτῶν συλλογίζεται λαβὼν τι κατὰ τινος ὑπάρχειν
20 APr.24a.28 : ἢ μὴ ὑπάρχειν· ὥστε ἐστὶ συλλογιστικὴ μὲν πρότασις ἀπλόως
21 APr.24a.29 : κατάφασις ἢ ἀπόφασις τινος κατὰ τινος τὸν εἰρημένον τρό-
22 APr.24a.30 : πον, ἀποδεικτικῆ δὲ, ἐὰν ἀληθὴς ἢ καὶ διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς
23 APr.25.10 : ὑποθέσεων εἰλημμένη, διαλεκτικῆ δὲ πυνθανομένη μὲν ἐρώ-
24 APr.25.11 : τησις ἀντιφάσεως, συλλογιζομένη δὲ λήψις τοῦ φαινομένου
25 APr.25.12 : καὶ ἐνδόξου, καθάπερ ἐν τοῖς Τοπικοῖς εἴρηται· τί μὲν οὖν ἐστὶ
26 APr.25.13 : πρότασις, καὶ τί διαφέρει συλλογιστικῆ καὶ ἀποδεικτικῆ καὶ
27 APr.25.14 : διαλεκτικῆ, δι' ἀκριβείας μὲν ἐν τοῖς ἐπομένοις ρηθῆσεται,
28 APr.25.15 : πρὸς δὲ τὴν παρούσαν χρεῖαν ἰκανῶς ἡμῖν διωρίσθω τὰ νῦν.
29 APr.25.16 : Ὅρον δὲ καλῶ εἰς ὃν διαλύεται ἢ πρότασις, οἷον τὸ τε κατῆ-
30 APr.25.17 : γορούμενον καὶ τὸ καθ' οὐ κατηγορεῖται, προστιθεμένου [ἢ δια-
31 APr.25.18 : ρουμένου] τοῦ εἶναι ἢ μὴ εἶναι· συλλογισμὸς δὲ ἐστὶ λόγος ἐν
32 APr.25.19 : φῶ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαί-
33 APr.25.20 : νει τῶ ταῦτα εἶναι· λέγω δὲ τῶ ταῦτα εἶναι τὸ διὰ ταῦτα
34 APr.25.21 : συμβαίνειν, τὸ δὲ διὰ ταῦτα συμβαίνειν τὸ μηδενὸς ἐξωθεν
35 APr.25.22 : ὄρου προσδεῖν πρὸς τὸ γενέσθαι τὸ ἀναγκαῖον· τέλειον μὲν οὖν
36 APr.25.23 : καλῶ συλλογισμὸν τὸν μηδενὸς ἄλλου προσδεόμενον παρὰ τὰ
37 APr.25.24 : εἰλημμένα πρὸς τὸ φανῆναι τὸ ἀναγκαῖον, ἀτελεῆ δὲ τὸν προσ-
38 APr.25.25 : δεόμενον ἢ ἐνὸς ἢ πλειόνων, ἃ ἔστι μὲν ἀναγκαῖα διὰ τῶν
39 APr.25.26 : ὑποκειμένων ὄρων, οὐ μὴν εἰληπταὶ διὰ προτάσεων· τὸ δὲ ἐν
40 APr.25.27 : ὄλῳ εἶναι ἕτερον ἐτέρῳ καὶ τὸ κατὰ παντός κατηγορεῖσθαι
41 APr.25.28 : θατέρου θάτερον ταυτόν ἐστιν· λέγομεν δὲ τὸ κατὰ παντός
42 APr.25.29 : κατηγορεῖσθαι ὅταν μηδὲν ἢ λαβεῖν [τοῦ ὑποκειμένου]
43 APr.25.30 : καθ' οὐ θάτερον οὐ λεχθῆσεται· καὶ τὸ κατὰ μηδενὸς ὡσαύτως,
44 APr.25a.1 : Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πρότασις ἐστὶν ἢ τοῦ ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ

- 45 APr.25a.2 : ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν, τούτων δὲ αἱ
46 APr.25a.3 : μὲν καταφατικαὶ αἱ δὲ ἀποφατικαὶ καθ' ἐκάστην πρόσησιν,
47 APr.25a.4 : πάλιν δὲ τῶν καταφατικῶν καὶ ἀποφατικῶν αἱ μὲν καθόλου
48 APr.25a.5 : αἱ δὲ ἐν μέρει αἱ δὲ ἀδιόριστοι, τὴν μὲν ἐν τῶ ὑπάρχειν κα-
49 APr.25a.6 : θόλου στερητικὴν ἀνάγκη τοῖς ὅροις ἀντιστρέφειν, οἷον εἰ μηδε-
50 APr.25a.7 : μία ἡδονὴ ἀγαθόν, οὐδ' ἀγαθὸν οὐδὲν ἐστὶ ἡδονή· τὴν δὲ κατῆ-
51 APr.25a.8 : γορικὴν ἀντιστρέφειν μὲν ἀναγκαῖον, οὐ μὴν καθόλου ἀλλ' ἐν
52 APr.25a.9 : μέρει, οἷον εἰ πᾶσα ἡδονὴ ἀγαθόν, καὶ ἀγαθὸν τι εἶναι ἡδο-
53 APr.25a.10 : νήν· τῶν δὲ ἐν μέρει τὴν μὲν καταφατικὴν ἀντιστρέφειν ἀνάγκη
54 APr.25a.11 : κατὰ μέρος (εἰ γὰρ ἡδονὴ τις ἀγαθόν, καὶ ἀγαθὸν τι ἐστὶ
55 APr.25a.12 : ἡδονή), τὴν δὲ στερητικὴν οὐκ ἀναγκαῖον· (οὐ γὰρ εἰ ἄνθρωπος
56 APr.25a.13 : μὴ ὑπάρχει τινὶ ζῶψ, καὶ ζῶψ οὐχ ὑπάρχει τινὶ ἀνθρώπῳ).
57 APr.25a.14 : Πρώτον μὲν οὖν ἔστω στερητικὴ καθόλου ἢ Α Β πρότασις.
58 APr.25a.15 : εἰ οὖν μηδενὶ τῶ Β τὸ Α ὑπάρχει, οὐδὲ τῶ Α οὐδενὶ ὑπάρξει
59 APr.25a.16 : τὸ Β· εἰ γὰρ τινι, οἷον τῶ Γ, οὐκ ἀληθὲς ἐστὶ τὸ μηδενὶ τῶ
60 APr.25a.17 : Β τὸ Α ὑπάρχειν· τὸ γὰρ Γ τῶν Β τί ἐστιν· εἰ δὲ παντὶ τὸ
61 APr.25a.18 : Α τῶ Β, καὶ τὸ Β τινὶ τῶ Α ὑπάρξει· εἰ γὰρ μηδενὶ, οὐδὲ
62 APr.25a.19 : τὸ Α οὐδενὶ τῶ Β ὑπάρξει· ἀλλ' ὑπέκειτο παντὶ ὑπάρχειν.
63 APr.25a.20 : ὁμοίως δὲ καὶ εἰ κατὰ μέρος ἐστὶν ἢ πρότασις, εἰ γὰρ τὸ Α
64 APr.25a.21 : τινὶ τῶ Β, καὶ τὸ Β τινὶ τῶ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν· εἰ γὰρ
65 APr.25a.22 : μηδενὶ, οὐδὲ τὸ Α οὐδενὶ τῶ Β· εἰ δὲ γε τὸ Α τινὶ
66 APr.25a.23 : τῶ Β μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ Β τινὶ τῶ Α μὴ
67 APr.25a.24 : ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν Β ἐστὶ ζῶψ, τὸ δὲ Α ἄνθρωπος·
68 APr.25a.25 : ἄνθρωπος μὲν γὰρ οὐ παντὶ ζῶψ, ζῶψ δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ
69 APr.25a.26 : ὑπάρχει.
70 APr.25a.27 : Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔξει καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκαῖων προ-
71 APr.25a.28 : τάσεων· ἢ μὲν γὰρ καθόλου στερητικὴ καθόλου ἀντιστρέφει, τῶν
72 APr.25a.29 : δὲ καταφατικῶν ἑκατέρα κατὰ μέρος· εἰ μὲν γὰρ ἀνάγκη
73 APr.25a.30 : τὸ Α τῶ Β μηδενὶ ὑπάρχειν, ἀνάγκη καὶ τὸ Β τῶ Α μῆ-
74 APr.25a.31 : δενὶ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ τινὶ ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α τῶ Β τινὶ ἐν-
75 APr.25a.32 : δέχοιτο ἄν· εἰ δὲ ἐξ ἀνάγκης τὸ Α παντὶ ἢ τινὶ τῶ Β ὑπάρ-
76 APr.25a.33 : χει, καὶ τὸ Β τινὶ τῶ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν· εἰ γὰρ μὴ
77 APr.25a.34 : ἀνάγκη, οὐδ' ἂν τὸ Α τινὶ τῶ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχοι· τὸ δ'
78 APr.25a.35 : ἐν μέρει στερητικὸν οὐκ ἀντιστρέφει, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δι' ἣν
79 APr.25a.36 : καὶ πρότερον ἔφαμεν.
80 APr.25a.37 : Ἐπὶ δὲ τῶν ἐνδεχομένων, ἐπειδὴ πολλαχῶς λέγεται
81 APr.25a.38 : τὸ ἐνδέχεσθαι (καὶ γὰρ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον
82 APr.25a.39 : καὶ τὸ δυνατὸν ἐνδέχεσθαι λέγομεν), ἐν μὲν τοῖς καταφατικοῖς
83 APr.25a.40 : ὁμοίως ἔξει κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν ἐν ἅπασιν· εἰ γὰρ τὸ Α
84 APr.26.1 : παντὶ ἢ τινὶ τῶ Β ἐνδέχεται, καὶ τὸ Β τινὶ τῶ Α ἐνδέχοιτο
85 APr.26.2 : ἄν· εἰ γὰρ μηδενὶ, οὐδ' ἂν τὸ Α οὐδενὶ τῶ Β δέδεικται γὰρ
86 APr.26.3 : τοῦτο πρότερον· ἐν δὲ τοῖς ἀποφατικοῖς οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ'
87 APr.26.4 : ὅσα μὲν ἐνδέχεσθαι λέγεται τῶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ τῶ
88 APr.26.5 : μὴ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, ὁμοίως, οἷον εἴ τις φαῖν τὸν
89 APr.26.6 : ἄνθρωπον ἐνδέχεσθαι μὴ εἶναι ἵππον ἢ τὸ λευκὸν μηδενὶ ἱμα-

90 APr.26.7 : τίφ ὑπάρχειν (τούτων γάρ τὸ μὲν ἐξ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχει,
91 APr.26.8 : τὸ δὲ οὐκ ἀνάγκη ὑπάρχειν, καὶ ὁμοίως ἀντιστρέφει ἢ πρό–
92 APr.26.9 : τασις· εἰ γάρ ἐνδέχεται μηδενὶ ἀνθρώπῳ ἵππον, καὶ ἀνθρω–
93 APr.26.10 : πον ἐγχωρεῖ μηδενὶ ἵππῳ· καὶ εἰ τὸ λευκὸν ἐγχωρεῖ μηδενὶ
94 APr.26.11 : ἱματίῳ, καὶ τὸ ἱμάτιον ἐγχωρεῖ μηδενὶ λευκῷ· εἰ γάρ τινι
95 APr.26.12 : ἀνάγκη, καὶ τὸ λευκὸν ἱματίῳ τινὶ ἔσται ἐξ ἀνάγκης· τοῦτο
96 APr.26.13 : γάρ δέδεικται πρότερον), ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐν μέρει ἀπο–
97 APr.26.14 : φατικῆς· ὅσα δὲ τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τῷ πεφυκέναι λέγεται
98 APr.26.15 : ἐνδέχεσθαι, καθ' ὃν τρόπον διορίζομεν τὸ ἐνδεχόμενον, οὐχ
99 APr.26.16 : ὁμοίως ἔξει ἐν ταῖς στερητικαῖς ἀντιστροφαις, ἀλλ' ἢ μὲν κα–
100 APr.26.17 : θόλου στερητικῆ πρότασις οὐκ ἀντιστρέφει, ἢ δὲ ἐν μέρει ἀντι–
101 APr.26.18 : στρέφει· τοῦτο δὲ ἔσται φανερόν ὅταν περὶ τοῦ ἐνδεχομένου
102 APr.26.19 : λέγωμεν· νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἔστω πρὸς τοῖς εἰρημένοις δῆ–
103 APr.26.20 : λον, ὅτι τὸ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ ἢ τινὶ μὴ ὑπάρχειν καταφατι–
104 APr.26.21 : κὸν ἔχει τὸ σχῆμα (τὸ γάρ ἐνδέχεται τῷ ἔστιν ὁμοίως τὰτ–
105 APr.26.22 : τεταί, τὸ δὲ ἔστιν, οἷς ἂν προσκατηγορηται, κατάφασιν ἀεὶ
106 APr.26.23 : ποιεῖ καὶ πάντως, οἷον τὸ ἔστιν οὐκ ἀγαθὸν ἢ ἔστιν οὐ λευκὸν ἢ
107 APr.26.24 : ἀπλῶς τὸ ἔστιν οὐ τοῦτο· δειχθήσεται δὲ καὶ τοῦτο διὰ τῶν ἐπο–
108 APr.26.25 : μένων), κατὰ δὲ τὰς ἀντιστροφάς ὁμοίως ἔξουσι ταῖς ἄλλαις,
109 APr.26.26 : Διωρισμένων δὲ τούτων λέγωμεν ἤδη διὰ τίνων καὶ πότε
110 APr.26.27 : καὶ πῶς γίνεται πᾶς συλλογισμός· ὕστερον δὲ λεκτέον περὶ
111 APr.26.28 : ἀποδείξεως, πρότερον δὲ περὶ συλλογισμοῦ λεκτέον ἢ περὶ
112 APr.26.29 : ἀποδείξεως διὰ τὸ καθόλου μάλλον εἶναι τὸν συλλογισμὸν·
113 APr.26.30 : ἢ μὲν γὰρ ἀπόδειξις συλλογισμός τις, ὁ συλλογισμός δὲ
114 APr.26.31 : οὐ πᾶς ἀπόδειξις.
115 APr.26.32 : Ὅταν οὖν ὄροι τρεῖς οὕτως ἔχωσι πρὸς ἀλλήλους ὥστε τὸν
116 APr.25b.33 : ἔσχατον ἐν ὄλῳ εἶναι τῷ μέσῳ καὶ τὸν μέσον ἐν ὄλῳ τῷ πρώτῳ
117 APr.25b.34 : ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι, ἀνάγκη τῶν ἄκρων εἶναι συλλογισμὸν
118 APr.25b.35 : τέλειον· καλῶ δὲ μέσον μὲν ὁ καὶ αὐτὸ ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλο
119 APr.25b.36 : ἐν τούτῳ ἔστιν, ὁ καὶ τῆ θέσει γίνεται μέσον· ἄκρα δὲ τὸ αὐτὸ
120 APr.25b.37 : τε ἐν ἄλλῳ ὄν καὶ ἐν ψ ἄλλο ἔστιν· εἰ γάρ τὸ Α κατὰ παν–
121 APr.25b.38 : τὸς τοῦ Β καὶ τὸ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ, ἀνάγκη τὸ Α κατὰ
122 APr.25b.39 : παντὸς τοῦ Γ κατηγορεῖσθαι· πρότερον γάρ εἴρηται πῶς τὸ
123 APr.25b.40 : κατὰ παντὸς λέγομεν· ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Α κατὰ μη–
124 APr.26a.1 : δενὸς τοῦ Β, τὸ δὲ Β κατὰ παντὸς τοῦ Γ, ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ
125 APr.26a.2 : Γ ὑπάρξει· εἰ δὲ τὸ μὲν πρῶτον παντὶ τῷ μέσῳ ἀκολουθεῖ,
126 APr.26a.3 : τὸ δὲ μέσον μηδενὶ τῷ ἐσχάτῳ ὑπάρχει, οὐκ ἔσται συλλογι–
127 APr.26a.4 : σμὸς τῶν ἄκρων· οὐδὲν γὰρ ἀναγκαῖον συμβαίνει τῷ ταῦτα
128 APr.26a.5 : εἶναι· καὶ γὰρ παντὶ καὶ μηδενὶ ἐνδέχεται τὸ πρῶτον τῷ
129 APr.26a.6 : ἐσχάτῳ ὑπάρχειν, ὥστε οὔτε τὸ κατὰ μέρος οὔτε τὸ καθόλου γί–
130 APr.26a.7 : νεται ἀναγκαῖον· μηδενὸς δὲ ὄντος ἀναγκαῖον διὰ τούτων οὐκ
131 APr.26a.8 : ἔσται συλλογισμός, ὄροι τοῦ παντὶ ὑπάρχειν ζῶον—ἄνθρωπος—
132 APr.26a.9 : ἵππος, τοῦ μηδενὶ ζῶον—ἄνθρωπος—λίθος· οὐδ' ὅταν μῆτε τὸ
133 APr.26a.10 : πρῶτον τῷ μέσῳ μῆτε τὸ μέσον τῷ ἐσχάτῳ μηδενὶ ὑπάρχη,
134 APr.26a.11 : οὐδ' οὕτως ἔσται συλλογισμός, ὄροι τοῦ ὑπάρχειν ἐπιστήμη—

135 APr.26a.12 : γραμμῆ—ιατρικῆ, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἐπιστήμη—γραμμῆ—μο–
136 APr.26a.13 : νός· καθόλου μὲν οὖν ὄντων τῶν ὄρων, δηλὸν ἐν τούτῳ τῷ σχῆ–
137 APr.26a.14 : ματι πότε ἔσται καὶ πότε οὐκ ἔσται συλλογισμός, καὶ ὅτι ὄν–
138 APr.26a.15 : τος τε συλλογισμοῦ τοὺς ὄρους ἀναγκαῖον ἔχειν ὡς εἵπομεν,
139 APr.26a.16 : ἂν θ' οὕτως ἔχωσιν, ὅτι ἔσται συλλογισμός.
140 APr.26a.17 : Εἰ δ' ὁ μὲν καθόλου τῶν ὄρων ὁ δ' ἐν μέρει πρὸς τὸν ἕτερον,
141 APr.26a.18 : ὅταν μὲν τὸ καθόλου τεθῆ πρὸς τὸ μείζον ἄκρον ἢ κατηγορικὸν ἢ
142 APr.26a.19 : στερητικόν, τὸ δὲ ἐν μέρει πρὸς τὸ ἕλαττον κατηγορικόν, ἀνάγ–
143 APr.26a.20 : κη συλλογισμὸν εἶναι τέλειον, ὅταν δὲ πρὸς τὸ ἕλαττον ἢ
144 APr.26a.21 : καὶ ἄλλως πως ἔχωσιν οἱ ὄροι, ἀδύνατον· λέγω δὲ μείζον
145 APr.26a.22 : μὲν ἄκρον ἐν ψ τὸ μέσον ἔστιν, ἕλαττον δὲ τὸ ὑπὸ τὸ μέσον
146 APr.26a.23 : ὄν· ὑπαρχέτω γάρ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ.
147 APr.26a.24 : οὐκοῦν εἰ ἔστι παντὸς κατηγορεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ λεχθέν, ἀνάγκη
148 APr.26a.25 : τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν· καὶ εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β
149 APr.26a.26 : ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ
150 APr.26a.27 : ὑπάρχειν· ὠρισταὶ γάρ καὶ τὸ κατὰ μηδενὸς πᾶς λέγομεν·
151 APr.26a.28 : ὥστε ἔσται συλλογισμὸς τέλειος, ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἀδιόριστον
152 APr.26a.29 : εἶη τὸ Β Γ, κατηγορικὸν ὄν· ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται συλλογι–
153 APr.26a.30 : σμὸς ἀδιορίστου τε καὶ ἐν μέρει ληφθέντος.
154 APr.26a.30 : Ἐὰν δὲ πρὸς τὸ ἕλατ–
155 APr.26a.31 : τον ἄκρον τὸ καθόλου τεθῆ ἢ κατηγορικὸν ἢ στερητικόν, οὐκ ἔσται
156 APr.26a.32 : συλλογισμός, οὔτε καταφατικῶ οὔτε ἀποφατικῶ τοῦ ἀδιορί–
157 APr.26a.33 : στου ἢ κατὰ μέρος ὄντος, οἷον εἰ τὸ μὲν Α τινὶ τῷ Β ὑπάρ–
158 APr.26a.34 : χει ἢ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει· ὄροι τοῦ
159 APr.26a.35 : ὑπάρχειν ἀγαθόν—ἐξίς—φρόνησις, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἀγαθόν—ἐξίς—
160 APr.26a.36 : ἀμαθία· πάλιν εἰ τὸ μὲν Β μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Β ἢ
161 APr.26a.37 : ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχει, οὐδ' οὕτως ἔσται
162 APr.26a.38 : συλλογισμός, ὄροι λευκόν—ἵππος—κύκνος, λευκόν—ἵππος—κό–
163 APr.26a.39 : ραξ· οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ εἰ τὸ Α Β ἀδιορίστον.
164 APr.26a.39 : Οὐδ' ὅταν τὸ μὲν πρὸς
165 APr.27.1 : τῷ μείζονι ἄκρῳ καθόλου γένηται ἢ κατηγορικὸν ἢ στερητικόν,
166 APr.27.2 : τὸ δὲ πρὸς τῷ ἐλάττονι στερητικὸν κατὰ μέρος, οὐκ ἔσται συλ–
167 APr.27.3 : λογισμός [ἀδιορίστου τε καὶ ἐν μέρει ληφθέντος], οἷον εἰ τὸ μὲν
168 APr.27.4 : Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ μὴ, ἢ εἰ μὴ
169 APr.27.5 : παντὶ ὑπάρχει· ψ γὰρ ἂν τινὶ μὴ ὑπάρχη τὸ μέσον, τούτῳ
170 APr.27.6 : καὶ παντὶ καὶ οὐδενὶ ἀκολουθήσει τὸ πρῶτον· ὑποκεισθωσαν
171 APr.27.7 : γὰρ οἱ ὄροι ζῶον—ἄνθρωπος—λευκόν· εἶτα καὶ ἂν μὴ κατη–
172 APr.27.8 : γορεῖται λευκὸν ὁ ἄνθρωπος, εἰλήφθω κύκνος καὶ χιών·
173 APr.27.9 : οὐκοῦν τὸ ζῶον τοῦ μὲν παντὸς κατηγορεῖται, τοῦ δὲ οὐδενός, ὥστε
174 APr.27.10 : οὐκ ἔσται συλλογισμός, πάλιν τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπαρ–
175 APr.27.11 : χέτω, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπαρχέτω· καὶ οἱ ὄροι ἔστωσαν
176 APr.27.12 : ἄψυχον—ἄνθρωπος—λευκόν· εἶτα εἰλήφθωσαν, ἂν μὴ κατη–
177 APr.27.13 : γορεῖται λευκὸν ὁ ἄνθρωπος, κύκνος καὶ χιών· τὸ γὰρ ἄψυ–
178 APr.27.14 : χον τοῦ μὲν παντὸς κατηγορεῖται, τοῦ δὲ οὐδενός, ἔτι ἐπεὶ ἀδιό–
179 APr.27.15 : ριστον τὸ τινὶ τῷ Γ τὸ Β μὴ ὑπάρχειν, ἀληθεύεται δὲ, καὶ

180 APr.27.16 : εἰ μηδενὶ ὑπάρχει καὶ εἰ μὴ παντί, ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει,
181 APr.27.17 : ληφθέντων δὲ τοιούτων ὄρων ὥστε μηδενὶ ὑπάρχειν οὐ γίνεται
182 APr.27.18 : συλλογισμός (τοῦτο γὰρ εἴρηται πρότερον), φανερόν οὖν ὅτι
183 APr.27.19 : τῷ οὕτως ἔχειν τοὺς ὄρους οὐκ ἔσται συλλογισμός· ἦν γὰρ ἂν
184 APr.27.20 : καὶ ἐπὶ τούτων· ὁμοίως δὲ δευχθήσεται καὶ εἰ τὸ καθόλου
185 APr.27.21 : τεθεῖη στερητικόν.
186 APr.27.21 : Οὐδὲ ἐὰν ἄμφω τὰ διαστήματα κατὰ μέ-
187 APr.27.22 : ρος ἢ κατηγορικῶς ἢ στερητικῶς, ἢ τὸ μὲν κατηγορικῶς τὸ δὲ
188 APr.27.23 : στερητικῶς λέγηται, ἢ τὸ μὲν ἀδιόριστον τὸ δὲ διωρισμένον, ἢ
189 APr.27.24 : ἄμφω ἀδιόριστα, οὐκ ἔσται συλλογισμός οὐδαμῶς· ὄροι δὲ κοινοὶ
190 APr.27.25 : πάντων ζῶον—λευκόν—ἴππος, ζῶον—λευκόν—λίθος.
191 APr.27.26 : Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὡς ἐὰν ἢ συλλογισμός ἐν
192 APr.27.27 : τούτῳ τῷ σχήματι κατὰ μέρος, ὅτι ἀνάγκη τοὺς ὄρους οὕτως
193 APr.27.28 : ἔχειν ὡς εἴπομεν· ἄλλως γὰρ ἐχόντων οὐδαμῶς γίνεται. δῆ-
194 APr.27.29 : λον δὲ καὶ ὅτι πάντες οἱ ἐν αὐτῷ συλλογισμοὶ τέλειοί εἰσι-
195 APr.27.30 : (πάντες γὰρ ἐπιτελοῦνται διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ληφθέντων), καὶ ὅτι
196 APr.27.31 : πάντα τὰ προβλήματα δείκνυται διὰ τούτου τοῦ σχήματος·
197 APr.27.32 : καὶ γὰρ τὸ παντί καὶ τὸ μηδενὶ καὶ τὸ τινὶ καὶ τὸ μὴ τινὶ
198 APr.27.33 : ὑπάρχειν· καλῶ δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα πρῶτον.
199 APr.27.34 : Ὅταν δὲ τὸ αὐτὸ τῷ μὲν παντί τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρ-
200 APr.27.35 : χῆ, ἢ ἑκατέρῳ παντί ἢ μηδενὶ, τὸ μὲν σχῆμα τὸ τοιοῦτον
201 APr.27.36 : καλῶ δεύτερον, μέσον δὲ ἐν αὐτῷ λέγω τὸ κατηγορούμενον
202 APr.27.37 : ἄμφοιν, ἄκρα δὲ καθ' ὧν λέγεται τοῦτο, μείζον δὲ ἄκρον τὸ
203 APr.27.38 : πρὸς τῷ μέσῳ κείμενον· ἔλαττον δὲ τὸ πορρωτέρω τοῦ μέσου.
204 APr.27.39 : τίθεται δὲ τὸ μέσον ἕξω μὲν τῶν ἄκρων, πρῶτον δὲ τῆ θέσει.
205 APr.27a.1 : τέλειος μὲν οὖν οὐκ ἔσται συλλογισμός οὐδαμῶς ἐν τούτῳ τῷ σχή-
206 APr.27a.2 : ματι, δυνατός δ' ἔσται καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὄρων
207 APr.27a.3 : ὄντων· καθόλου μὲν οὖν ὄντων ἔσται συλλογισμός ὅταν τὸ μέ-
208 APr.27a.4 : σον τῷ μὲν παντί τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχῃ, ἂν πρὸς ὅποτεροῦν
209 APr.27a.5 : ἢ τὸ στερητικόν· ἄλλως δ' οὐδαμῶς κατηγορεῖσθω γὰρ τὸ Μ
210 APr.27a.6 : τοῦ μὲν Ν μηδενός, τοῦ δὲ Ξ παντός· ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ
211 APr.27a.7 : στερητικόν, οὐδενὶ τῷ Μ ὑπάρξει τὸ Ν· τὸ δὲ γε Μ παντί τῷ
212 APr.27a.8 : Ξ ὑπέκειτο· ὥστε τὸ Ν οὐδενὶ τῷ Ξ· τοῦτο γὰρ δέδεικται πρό-
213 APr.27a.9 : τερον· πάλιν εἰ τὸ Μ τῷ μὲν Ν παντί τῷ δὲ Ξ μηδενὶ,
214 APr.27a.10 : οὐδὲ τὸ Ξ τῷ Ν οὐδενὶ ὑπάρξει (εἰ γὰρ τὸ Μ οὐδενὶ τῷ Ξ, οὐδὲ
215 APr.27a.11 : τὸ Ξ οὐδενὶ τῷ Μ· τὸ δὲ γε Μ παντί τῷ Ν ὑπάρχεν· τὸ ἄρα
216 APr.27a.12 : Ξ οὐδενὶ τῷ Ν ὑπάρξει· γεγένηται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον
217 APr.27a.13 : σχῆμα)· ἐπεὶ δὲ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ Ν οὐδενὶ τῷ
218 APr.27a.14 : Ξ ὑπάρξει, ὥστ' ἔσται ὁ αὐτὸς συλλογισμός, ἔστι δὲ δεικνύται
219 APr.27a.15 : ταῦτα καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον ἄγοντας, ὅτι μὲν οὖν γίνεται συλ-
220 APr.27a.16 : λογισμός οὕτως ἐχόντων τῶν ὄρων, φανερόν, ἀλλ' οὐ τέλειος· οὐ
221 APr.27a.17 : γὰρ μόνον ἐκ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιτελεῖται τὸ
222 APr.27a.18 : ἀναγκαῖον· ἐὰν δὲ τὸ Μ παντός τοῦ Ν καὶ τοῦ Ξ κατηγορηται,
223 APr.27a.19 : οὐκ ἔσται συλλογισμός, ὄροι τοῦ ὑπάρχειν οὐσία—ζῶον—ἄνθρωπος,
224 APr.27a.20 : τοῦ μὴ ὑπάρχειν οὐσία—ζῶον—ἀριθμός· μέσον οὐσία· οὐδ' ὅταν

225 APr.27a.21 : μήτε τοῦ Ν μήτε τοῦ Ξ μηδενός κατηγορηται τὸ Μ· ὄροι τοῦ
226 APr.27a.22 : ὑπάρχειν γραμμῆ—ζῶον—ἄνθρωπος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν γραμμῆ—
227 APr.27a.23 : ζῶον—λίθος, φανερόν οὖν ὅτι ἂν ἢ συλλογισμός καθόλου τῶν
228 APr.27a.24 : ὄρων ὄντων, ἀνάγκη τοὺς ὄρους ἔχειν ὡς ἐν ἀρχῇ εἴπομεν·
229 APr.27a.25 : ἄλλως γὰρ ἐχόντων οὐ γίνεται τὸ ἀναγκαῖον.
230 APr.27a.26 : Ἐὰν δὲ πρὸς τὸν ἕτερον ἢ καθόλου τὸ μέσον, ὅταν μὲν
231 APr.27a.27 : πρὸς τὸν μείζω γένηται καθόλου ἢ κατηγορικῶς ἢ στερητικῶς,
232 APr.27a.28 : πρὸς δὲ τὸν ἐλάττω κατὰ μέρος καὶ ἀντικειμένως τῷ καθόλου
233 APr.27a.29 : (λέγω δὲ τὸ ἀντικειμένως, εἰ μὲν τὸ καθόλου στερητικόν, τὸ
234 APr.27a.30 : ἐν μέρει καταφατικόν· εἰ δὲ κατηγορικόν τὸ καθόλου, τὸ ἐν
235 APr.27a.31 : μέρει στερητικόν), ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογισμὸν στερητικόν
236 APr.27a.32 : κατὰ μέρος· εἰ γὰρ τὸ Μ τῷ μὲν Ν μηδενὶ τῷ δὲ Ξ τινὶ
237 APr.27a.33 : ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Ν τινὶ τῷ Ξ μὴ ὑπάρχειν· ἐπεὶ γὰρ
238 APr.27a.34 : ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδενὶ τῷ Μ ὑπάρξει τὸ Ν· τὸ δὲ γε Μ
239 APr.27a.35 : ὑπέκειτο τινὶ τῷ Ξ ὑπάρχειν· ὥστε τὸ Ν τινὶ τῷ Ξ οὐχ ὑπάρ-
240 APr.27a.36 : χει· γίνεται γὰρ συλλογισμός διὰ τοῦ πρώτου σχήματος· πά-
241 APr.27a.37 : λιν εἰ τῷ μὲν Ν παντί τὸ Μ, τῷ δὲ Ξ τινὶ μὴ ὑπάρχει,
242 APr.27a.38 : ἀνάγκη τὸ Ν τινὶ τῷ Ξ μὴ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ παντί ὑπάρ-
243 APr.27a.39 : χει, κατηγορεῖται δὲ καὶ τὸ Μ παντός τοῦ Ν, ἀνάγκη τὸ Μ
244 APr.28.1 : παντί τῷ Ξ ὑπάρχειν· ὑπέκειτο δὲ τινὶ μὴ ὑπάρχειν· καὶ εἰ
245 APr.28.2 : τὸ Μ τῷ μὲν Ν παντί ὑπάρχει τῷ δὲ Ξ μὴ παντί, ἔσται
246 APr.28.3 : συλλογισμός ὅτι οὐ παντί τῷ Ξ τὸ Ν· ἀπόδειξις δ' ἡ αὐτή.
247 APr.28.4 : ἐὰν δὲ τοῦ μὲν Ξ παντός τοῦ δὲ Ν μὴ παντός κατηγορηται,
248 APr.28.5 : οὐκ ἔσται συλλογισμός· ὄροι ζῶον—οὐσία—κόραξ, ζῶον—λευκόν—
249 APr.28.6 : κόραξ· οὐδ' ὅταν τοῦ μὲν Ξ μηδενός, τοῦ δὲ Ν τινός, ὄροι τοῦ
250 APr.28.7 : ὑπάρχειν ζῶον—οὐσία—μονάς, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῶον—οὐσία—
251 APr.28.8 : ἐπιστήμη.
252 APr.28.9 : Ὅταν μὲν οὖν ἀντικείμενον ἢ τὸ καθόλου τῷ κατὰ μέρος,
253 APr.28.10 : εἴρηται πότ' ἔσται καὶ πότ' οὐκ ἔσται συλλογισμός ὅταν δὲ
254 APr.28.11 : ὁμοιοσχήμενες ὦσιν αἱ προτάσεις, οἷον ἀμφοτέροι στερητικαὶ
255 APr.28.12 : ἢ καταφατικαί, οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμός, ἔστωσαν γὰρ
256 APr.28.13 : πρῶτον στερητικαί, καὶ τὸ καθόλου κείσθω πρὸς τὸ μείζον
257 APr.28.14 : ἄκρον, οἷον τὸ Μ τῷ μὲν Ν μηδενὶ τῷ δὲ Ξ τινὶ μὴ ὑπάρ-
258 APr.28.15 : χέτω· ἐνδέχεται δὲ καὶ παντί καὶ μηδενὶ τῷ Ξ τὸ Ν ὑπάρ-
259 APr.28.16 : χεῖν· ὄροι τοῦ μὲν μὴ ὑπάρχειν μέλαν—χιών—ζῶον· τοῦ δὲ παντί
260 APr.28.17 : ὑπάρχειν οὐκ ἔστι λαβεῖν, εἰ τὸ Μ τῷ Ξ τινὶ μὲν ὑπάρχει
261 APr.28.18 : τινὶ δὲ μὴ· εἰ γὰρ παντί τῷ Ξ τὸ Ν, τὸ δὲ Μ μηδενὶ τῷ Ν,
262 APr.28.19 : τὸ Μ οὐδενὶ τῷ Ξ ὑπάρξει· ἀλλ' ὑπέκειτο τινὶ ὑπάρχειν.
263 APr.28.20 : οὕτω μὲν οὖν οὐκ ἐγγυρεῖ λαβεῖν ὄρους, ἐκ δὲ τοῦ ἀδιορίστου δει-
264 APr.28.21 : κτέον· ἐπεὶ γὰρ ἀληθεύεται τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν τὸ Μ τῷ
265 APr.28.22 : Ξ καὶ εἰ μηδενὶ ὑπάρχει, μηδενὶ δὲ ὑπάρχοντος οὐκ ἦν συλ-
266 APr.28.23 : λογισμός, φανερόν ὅτι οὐδὲ νῦν ἔσται· πάλιν ἔστωσαν κατηγορι-
267 APr.28.24 : καί, καὶ τὸ καθόλου κείσθω ὁμοίως, οἷον τὸ Μ τῷ μὲν Ν
268 APr.28.25 : παντί τῷ δὲ Ξ τινὶ ὑπαρχέτω· ἐνδέχεται δὲ τὸ Ν τῷ Ξ καὶ
269 APr.28.26 : παντί καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν· ὄροι τοῦ μὲν ὑπάρχειν λευκόν—

270 APr.28.27 : κύκνος—λίθος τοῦ δὲ παντὶ οὐκ ἔσται λαβεῖν διὰ τὴν αὐτὴν αἰ-
271 APr.28.28 : τῖαν ἦν περὶ πρότερον, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀδιορίστου δεικτέον. εἰ δὲ τὸ
272 APr.28.29 : καθόλου πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐστὶ, καὶ τὸ Μ τῷ μὲν Ξ μη-
273 APr.28.30 : δὲνι τῷ δὲ Ν τινὶ μὴ ὑπάρχει, ἐνδέχεται τὸ Ν τῷ Ξ καὶ
274 APr.28.31 : παντὶ καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. ὅροι τοῦ ὑπάρχειν λευκόν—ζῶον—
275 APr.28.32 : κόραξ, τοῦ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—λίθος—κόραξ. εἰ δὲ κατηγορι-
276 APr.28.33 : καὶ αἱ προτάσεις, ὅροι τοῦ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—ζῶον—χιών,
277 APr.28.34 : τοῦ ὑπάρχειν λευκόν—ζῶον—κύκνος. φανερόν οὖν, ὅταν ὁμοιοσχῆ-
278 APr.28.35 : μονες ὦσιν αἱ προτάσεις καὶ ἡ μὲν καθόλου ἢ δ' ἐν μέρει, ὅτι
279 APr.28.36 : οὐδαμῶς γίνεταί συλλογισμός. ἀλλ' οὐδ' εἰ τινὶ ἐκατέρῳ ὑπάρ-
280 APr.28.37 : χει ἢ μὴ ὑπάρχει, ἢ τῷ μὲν τῷ δὲ μή, ἢ μηδετέρῳ παντί,
281 APr.28.38 : ἢ ἀδιορίστως. ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων λευκόν—ζῶον—ἄνθρωπος,
282 APr.28.39 : λευκόν—ζῶον—ἄψυχον.
283 APr.28a.1 : Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ἐάν τε οὕτως ἔχωσιν οἱ
284 APr.28a.2 : ὅροι πρὸς ἀλλήλους ὡς ἐλέχθη, γίνεταί συλλογισμός ἐξ
285 APr.28a.3 : ἀνάγκης, ἂν τ' ἢ συλλογισμός, ἀνάγκη τοὺς ὅρους οὕτως ἔχειν.
286 APr.28a.4 : δῆλον δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς εἰσὶν οἱ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι
287 APr.28a.5 : συλλογισμοὶ (πάντες γὰρ ἐπιτελοῦνται προσλαμβανομένων
288 APr.28a.6 : τινῶν, ἃ ἢ ἐνυπάρχει τοῖς ὅροις ἐξ ἀνάγκης ἢ τίθενται ὡς
289 APr.28a.7 : ὑποθέσεις, οἷον ὅταν διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικνύωμεν), καὶ ὅτι οὐ
290 APr.28a.8 : γίνεταί καταφατικός συλλογισμός διὰ τούτου τοῦ σχήματος,
291 APr.28a.9 : ἀλλὰ πάντες στερητικοί, καὶ οἱ καθόλου καὶ οἱ κατὰ μέρος.
292 APr.28a.10 : Ἐάν δὲ τῷ αὐτῷ τὸ μὲν παντὶ τὸ δὲ μηδενὶ ὑπάρχη,
293 APr.28a.11 : ἢ ἄμφω παντὶ ἢ μηδενί, τὸ μὲν σχῆμα τὸ τοιοῦτον καλῶ
294 APr.28a.12 : τρίτον, μέσον δ' ἐν αὐτῷ λέγω καθ' οὐδ' ἄμφω τὰ κατηγοροῦ-
295 APr.28a.13 : μενα, ἄκρα δὲ τὰ κατηγορούμενα, μεῖζον δ' ἄκρον τὸ πορρώ-
296 APr.28a.14 : τερον τοῦ μέσου, ἔλαττον δὲ τὸ ἐγγύτερον. τίθεται δὲ τὸ μέσον
297 APr.28a.15 : ἔξω μὲν τῶν ἄκρων, ἔσχατον δὲ τῆς θέσεως. τέλειος μὲν οὖν οὐ γί-
298 APr.28a.16 : νεται συλλογισμός οὐδ' ἐν τούτῳ τῷ σχήματι, δυνατός δ' ἔσται
299 APr.28a.17 : καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὄρων ὄντων πρὸς τὸ μέσον.
300 APr.28a.17 : Καθόλου
301 APr.28a.18 : μὲν οὖν ὄντων, ὅταν καὶ τὸ Π καὶ τὸ Ρ παντὶ τῷ Σ ὑπάρχη, ὅτι
302 APr.28a.19 : τινὶ τῷ Ρ τὸ Π ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης· ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει
303 APr.28a.20 : τὸ κατηγορικόν, ὑπάρξει τὸ Σ τινὶ τῷ Ρ, ὥστ' ἐπεὶ τῷ μὲν Σ
304 APr.28a.21 : παντὶ τὸ Π, τῷ δὲ Ρ τινὶ τὸ Σ, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρ-
305 APr.28a.22 : χει· γίνεταί γὰρ συλλογισμός διὰ τοῦ πρώτου σχήματος. ἔστι
306 APr.28a.23 : δὲ καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ τῷ ἐκθέσθαι ποιεῖν τὴν ἀποδείξι-
307 APr.28a.24 : εἰ γὰρ ἄμφω παντὶ τῷ Σ ὑπάρχει, ἂν ληφθῆ τι τῶν Σ οἷον
308 APr.28a.25 : τὸ Ν, τούτῳ καὶ τὸ Π καὶ τὸ Ρ ὑπάρξει, ὥστε τινὶ τῷ Ρ τὸ Π
309 APr.28a.26 : ὑπάρξει. καὶ ἂν τὸ μὲν Ρ παντὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Π μηδενὶ
310 APr.28a.27 : ὑπάρχη, ἔσται συλλογισμός ὅτι τὸ Π τινὶ τῷ Ρ οὐχ ὑπάρ-
311 APr.28a.28 : ζει ἐξ ἀνάγκης· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος τῆς ἀποδείξεως ἀντι-
312 APr.28a.29 : στραφείσης τῆς Ρ Σ προτάσεως. δειχθεὶς δ' ἂν καὶ διὰ τοῦ
313 APr.28a.30 : ἀδυνάτου, καθάπερ ἐπὶ τῶν πρότερον. ἐάν δὲ τὸ μὲν Ρ μηδενὶ
314 APr.28a.31 : τὸ δὲ Π παντὶ ὑπάρχη τῷ Σ, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι

315 APr.28a.32 : τοῦ ὑπάρχειν ζῶον—ἵππος—ἄνθρωπος, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῶον—
316 APr.28a.33 : ἄψυχον—ἄνθρωπος, οὐδ' ὅταν ἄμφω κατὰ μηδενὸς τοῦ Σ λέ-
317 APr.28a.34 : γηται, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι τοῦ ὑπάρχειν ζῶον—ἵππος—
318 APr.28a.35 : ἄψυχον, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἄνθρωπος—ἵππος—ἄψυχον· μέσον
319 APr.28a.36 : ἄψυχον. φανερόν οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότ' ἔσται καὶ
320 APr.28a.37 : πότ' οὐκ ἔσται συλλογισμός καθόλου τῶν ὄρων ὄντων. ὅταν μὲν
321 APr.28a.38 : γὰρ ἀμφοτέρω οἱ ὅροι ὡς κατηγορικοί, ἔσται συλλογισμός
322 APr.28a.39 : ὅτι τινὶ ὑπάρχει τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ, ὅταν δὲ στερητικοί, οὐκ
323 APr.29.1 : ἔσται. ὅταν δ' ὁ μὲν ἢ στερητικός ὁ δὲ καταφατικός, ἐάν μὲν
324 APr.29.2 : ὁ μεῖζον γένηται στερητικός ἄτερος δὲ καταφατικός, ἔσται
325 APr.29.3 : συλλογισμός ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρχει τὸ ἄκρον τῷ ἄκρῳ, ἐάν
326 APr.29.4 : δ' ἀνάπαλιν, οὐκ ἔσται.
327 APr.29.5 : Ἐάν δ' ὁ μὲν ἢ καθόλου πρὸς τὸ μέσον ὁ δ' ἐν μέρει,
328 APr.29.6 : κατηγορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοῖν ἀνάγκη γίνεσθαι συλλογι-
329 APr.29.7 : σμόν, ἂν ὁποτεροσούη ἢ καθόλου τῶν ὄρων. εἰ γὰρ τὸ μὲν Ρ
330 APr.29.8 : παντὶ τῷ Σ τὸ δὲ Π τινὶ, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρ-
331 APr.29.9 : χει. ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ καταφατικόν, ὑπάρξει τὸ Σ
332 APr.29.10 : τινὶ τῷ Π, ὥστ' ἐπεὶ τὸ μὲν Ρ παντὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Σ τινὶ τῷ
333 APr.29.11 : Π, καὶ τὸ Ρ τινὶ τῷ Π ὑπάρξει· ὥστε τὸ Π τινὶ τῷ Ρ. πά-
334 APr.29.12 : λιν εἰ τὸ μὲν Ρ τινὶ τῷ Σ τὸ δὲ Π παντὶ ὑπάρχει, ἀνάγκη
335 APr.29.13 : τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρχει· ὁ γὰρ αὐτὸς τρόπος τῆς ἀποδεί-
336 APr.29.14 : ξεως. ἔστι δ' ἀποδείξει καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ τῆς ἐκθέσεως,
337 APr.29.15 : καθάπερ ἐπὶ τῶν πρότερον.
338 APr.29.15 : Ἐάν δ' ὁ μὲν ἢ κατηγορικός ὁ δὲ
339 APr.29.16 : στερητικός, καθόλου δὲ ὁ κατηγορικός, ὅταν μὲν ὁ ἐλάττων ἢ
340 APr.29.17 : κατηγορικός, ἔσται συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ Ρ παντὶ τῷ Σ,
341 APr.29.18 : τὸ δὲ Π τινὶ μὴ ὑπάρχει, ἀνάγκη τὸ Π τινὶ τῷ Ρ μὴ ὑπάρ-
342 APr.29.19 : χει. εἰ γὰρ παντὶ, καὶ τὸ Ρ παντὶ τῷ Σ, καὶ τὸ Π παντὶ
343 APr.29.20 : τῷ Σ ὑπάρξει· ἀλλ' οὐχ ὑπῆρχεν. δεικνύεται δὲ καὶ ἄνευ τῆς
344 APr.29.21 : ἀπαγωγῆς, ἐάν ληφθῆ τι τῶν Σ ᾧ τὸ Π μὴ ὑπάρχει.
345 APr.28b.22 : ὅταν δ' ὁ μεῖζον ἢ κατηγορικός, οὐκ ἔσται συλλογισμός, οἷον
346 APr.28b.23 : εἰ τὸ μὲν Π παντὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Ρ τινὶ τῷ Σ μὴ ὑπάρχει. ὅροι
347 APr.28b.24 : τοῦ παντὶ ὑπάρχειν ἔμψυχον—ἄνθρωπος—ζῶον. τοῦ δὲ μηδενὶ
348 APr.28b.25 : οὐκ ἔστι λαβεῖν ὄρους, εἰ τινὶ μὲν ὑπάρχει τῷ Σ τὸ Ρ, τινὶ δὲ
349 APr.28b.26 : μὴ· εἰ γὰρ παντὶ τὸ Π τῷ Σ ὑπάρχει, τὸ δὲ Ρ τινὶ τῷ Σ,
350 APr.28b.27 : καὶ τὸ Π τινὶ τῷ Ρ ὑπάρξει· ὑπέκειτο δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν.
351 APr.28b.28 : ἀλλ' ὥσπερ ἐν τοῖς πρότερον ληπτέον· ἀδιορίστου γὰρ ὄντος τοῦ
352 APr.28b.29 : τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ τὸ μηδενὶ ὑπάρχον ἀληθὲς εἰπεῖν τινὶ μὴ
353 APr.28b.30 : ὑπάρχειν· μηδενὶ δὲ ὑπάρχοντος οὐκ ἦν συλλογισμός. φανερόν
354 APr.28b.31 : οὖν ὅτι οὐκ ἔσται συλλογισμός. ἐάν δ' ὁ στερητικός ἢ καθόλου τῶν
355 APr.28b.32 : ὄρων, ὅταν μὲν ὁ μεῖζον ἢ στερητικός ὁ δὲ ἐλάττων κατηγορι-
356 APr.28b.33 : κός, ἔσται συλλογισμός. εἰ γὰρ τὸ Π μηδενὶ τῷ Σ, τὸ δὲ Ρ
357 APr.28b.34 : τινὶ ὑπάρχει τῷ Σ, τὸ Π τινὶ τῷ Ρ οὐχ ὑπάρξει· πάλιν γὰρ
358 APr.28b.35 : ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα τῆς Ρ Σ προτάσεως ἀντιστραφείσης.
359 APr.28b.36 : ὅταν δὲ ὁ ἐλάττων ἢ στερητικός, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ὅροι

360 APr.28b.37 : τοῦ ὑπάρχειν ζῶον—ἄνθρωπος—ἄγριον, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ζῶον—
361 APr.28b.38 : ἐπιστήμη—ἄγριον· μέσον ἐν ἀμφοῖν τὸ ἄγριον. οὐδ' ὅταν ἀμφο—
362 APr.28b.39 : τερὶ στερητικοῦ τεθῶσιν, ἢ δ' ὁ μὲν καθόλου ὁ δ' ἐν μέρει. ὄροι
363 APr.29a.1 : ὅταν ὁ ἐλάττων ἢ καθόλου πρὸς τὸ μέσον, ζῶον—ἐπιστήμη—
364 APr.29a.2 : ἄγριον, ζῶον—ἄνθρωπος—ἄγριον· ὅταν δ' ὁ μεῖζων, τοῦ μὲν
365 APr.29a.3 : μὴ ὑπάρχειν κόραξ—χιών—λευκόν. τοῦ δ' ὑπάρχειν οὐκ ἔστι
366 APr.29a.4 : λαβεῖν, εἰ τὸ P τινὶ μὲν ὑπάρχει τῷ Σ, τινὶ δὲ μὴ ὑπάρχει.
367 APr.29a.5 : εἰ γὰρ τὸ Π παντὶ τῷ P, τὸ δὲ P τινὶ τῷ Σ, καὶ τὸ Π τινὶ τῷ
368 APr.29a.6 : Σ· ὑπέκειτο δὲ μηδενί. ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀδιοριστοῦ δεκτέον.
369 APr.29a.6 : Οὐδ' ἂν
370 APr.29a.7 : ἐκότερον τινὶ τῷ μέσῳ ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει, ἢ ὁ μὲν ὑπάρ—
371 APr.29a.8 : χη ὁ δὲ μὴ ὑπάρχει, ἢ ὁ μὲν τινὶ ὁ δὲ μὴ παντί, ἢ ἀδιορίστως,
372 APr.29a.9 : οὐκ ἔσται συλλογισμὸς οὐδαμῶς. ὄροι δὲ κοινοὶ πάντων ζῶον—
373 APr.29a.10 : ἄνθρωπος—λευκόν, ζῶον—ἄψυχον—λευκόν.
374 APr.29a.11 : Φανερόν οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότ' ἔσται καὶ πότ'
375 APr.29a.12 : οὐκ ἔσται συλλογισμὸς, καὶ ὅτι ἐχόντων τε τῶν ὄρων ὡς
376 APr.29a.13 : ἐλέχθη γίνεται συλλογισμὸς ἐξ ἀνάγκης, ἂν τ' ἢ συλλογι—
377 APr.29a.14 : σμὸς, ἀνάγκη τοὺς ὄρους οὕτως ἔχειν. φανερόν δὲ καὶ ὅτι πάν—
378 APr.29a.15 : τες ἀτελεῖς εἰσὶν οἱ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι συλλογισμοὶ (πάν—
379 APr.29a.16 : τες γὰρ τελειοῦνται προσλαμβανομένων τινῶν) καὶ ὅτι συλλο—
380 APr.29a.17 : γίσασθαι τὸ καθόλου διὰ τούτου τοῦ σχήματος οὐκ ἔσται, οὔτε
381 APr.29a.18 : στερητικὸν οὔτε καταφατικόν.
382 APr.29a.19 : Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν ἅπασιν τοῖς σχήμασιν, ὅταν μὴ γί—
383 APr.29a.20 : νηται συλλογισμὸς, κατηγορικῶν μὲν ἢ στερητικῶν ἀμφοτέ—
384 APr.29a.21 : ρων ὄντων τῶν ὄρων οὐδὲν ὄλως γίνεται ἀναγκαῖον, κατηγορικοῦ
385 APr.29a.22 : δὲ καὶ στερητικοῦ, καθόλου ληφθέντος τοῦ στερητικοῦ αἰεὶ γίνεται
386 APr.29a.23 : συλλογισμὸς τοῦ ἐλάττονος ἄκρου πρὸς τὸ μεῖζον, οἷον εἰ τὸ
387 APr.29a.24 : μὲν A παντὶ τῷ B ἢ τινί, τὸ δὲ B μηδενί τῷ Γ· ἀντιστρεφο—
388 APr.29a.25 : μένων γὰρ τῶν προτάσεων ἀνάγκη τὸ Γ τινὶ τῷ A μὴ ὑπάρ—
389 APr.29a.26 : χεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐτέρων σχημάτων· αἰεὶ γὰρ γίνεται
390 APr.29a.27 : διὰ τῆς ἀντιστροφῆς συλλογισμὸς, δῆλον δὲ καὶ ὅτι τὸ ἀδιό—
391 APr.29a.28 : ριστον ἀντὶ τοῦ κατηγορικοῦ τοῦ ἐν μέρει τιθέμενον τὸν αὐτὸν
392 APr.29a.29 : ποιήσει συλλογισμὸν ἐν ἅπασιν τοῖς σχήμασιν.
393 APr.29a.30 : Φανερόν δὲ καὶ ὅτι πάντες οἱ ἀτελεῖς συλλογισμοὶ τε—
394 APr.29a.31 : λειοῦνται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος, ἢ γὰρ δεικτικῶς ἢ διὰ τοῦ
395 APr.29a.32 : ἀδυνάτου περαίνονται πάντες· ἀμφοτέρως δὲ γίνεται τὸ πρῶτον
396 APr.29a.33 : σχῆμα, δεικτικῶς μὲν τελειουμένων, ὅτι διὰ τῆς ἀντιστροφῆς
397 APr.29a.34 : ἐπεραίνονται πάντες, ἢ δ' ἀντιστροφή τὸ πρῶτον ἐποίει σχῆμα,
398 APr.29a.35 : διὰ δὲ τοῦ ἀδυνάτου δεικνυμένων, ὅτι τεθέντος τοῦ ψεύδους ὁ συλ—
399 APr.29a.36 : λογισμὸς γίνεται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος, οἷον ἐν τῷ τελευ—
400 APr.29a.37 : ταίῳ σχήματι, εἰ τὸ A καὶ τὸ B παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, ὅτι τὸ
401 APr.29a.38 : A τινὶ τῷ B ὑπάρχει· εἰ γὰρ μηδενί, τὸ δὲ B παντὶ τῷ Γ,
402 APr.29a.39 : οὐδενὶ τῷ Γ τὸ A· ἀλλ' ἦν παντί. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
403 APr.30.1 : Ἔστι δὲ καὶ ἀναγαγεῖν πάντας τοὺς συλλογισμοὺς εἰς
404 APr.30.2 : τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμοὺς, οἱ μὲν

405 APr.30.3 : γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ φανερόν ὅτι δι' ἐκείνων τελειοῦνται, πλὴν
406 APr.30.4 : οὐχ ὁμοίως πάντες, ἀλλ' οἱ μὲν καθόλου τοῦ στερητικοῦ ἀντί—
407 APr.30.5 : στραφέντος, τῶν δ' ἐν μέρει ἐκότερος διὰ τῆς εἰς τὸ ἀδύνα—
408 APr.30.6 : τον ἀπαγωγῆς. οἱ δ' ἐν τῷ πρώτῳ, οἱ κατὰ μέρος, ἐπιτελοῦν—
409 APr.30.7 : ται μὲν καὶ δι' αὐτῶν, ἔστι δὲ καὶ διὰ τοῦ δευτέρου σχήματος
410 APr.30.8 : δεικνύναι εἰς ἀδύνατον ἀπάγοντας, οἷον εἰ τὸ A παντὶ τῷ B,
411 APr.30.9 : τὸ δὲ B τινὶ τῷ Γ, ὅτι τὸ A τινὶ τῷ Γ· εἰ γὰρ μηδενί, τῷ
412 APr.30.10 : δὲ B παντὶ, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ B ὑπάρχει· τοῦτο γὰρ ἴσμεν διὰ
413 APr.30.11 : τοῦ δευτέρου σχήματος, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ στερητικοῦ ἔσται
414 APr.30.12 : ἢ ἀπόδειξις, εἰ γὰρ τὸ A μηδενί τῷ B, τὸ δὲ B τινὶ τῷ Γ
415 APr.30.13 : ὑπάρχει, τὸ A τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· εἰ γὰρ παντί, τῷ δὲ
416 APr.30.14 : B μηδενί ὑπάρχει, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ B ὑπάρξει· τοῦτο δ' ἦν τὸ
417 APr.30.15 : μέσον σχῆμα. ὥστ' ἐπεὶ οἱ μὲν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι συλ—
418 APr.30.16 : λογισμοὶ πάντες ἀνάγονται εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ καθόλου
419 APr.30.17 : συλλογισμοὺς, οἱ δὲ κατὰ μέρος ἐν τῷ πρώτῳ εἰς τοὺς ἐν
420 APr.30.18 : τῷ μέσῳ, φανερόν ὅτι καὶ οἱ κατὰ μέρος ἀναχθήσονται εἰς
421 APr.30.19 : τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμοὺς, οἱ δ'
422 APr.30.20 : ἐν τῷ τρίτῳ καθόλου μὲν ὄντων τῶν ὄρων εὐθὺς ἐπιτελοῦνται
423 APr.30.21 : δι' ἐκείνων τῶν συλλογισμῶν, ὅταν δ' ἐν μέρει ληφθῶσι, διὰ
424 APr.30.22 : τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι· οὗτοι
425 APr.30.23 : δὲ ἀνήχθησαν εἰς ἐκείνους, ὥστε καὶ οἱ ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι,
426 APr.30.24 : οἱ κατὰ μέρος, φανερόν οὖν ὅτι πάντες ἀναχθήσονται εἰς τοὺς
427 APr.30.25 : ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμοὺς.
428 APr.30.26 : Οἱ μὲν οὖν τῶν συλλογισμῶν ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν
429 APr.30.27 : δεικνύντες εἴρηται πῶς ἔχουσι, καὶ καθ' ἑαυτοὺς οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
430 APr.30.28 : σχήματος καὶ πρὸς ἀλλήλους οἱ ἐκ τῶν ἐτέρων.
431 APr.30.29 : Ἐπεὶ δ' ἕτερόν ἐστιν ὑπάρχειν τε καὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρ—
432 APr.30.30 : χεῖν καὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν (πολλὰ γὰρ ὑπάρχει μὲν, οὐ
433 APr.30.31 : μέντοι ἐξ ἀνάγκης· τὰ δ' οὐτ' ἐξ ἀνάγκης οὐθ' ὑπάρχει ὄλως,
434 APr.30.32 : ἐνδέχεται δ' ὑπάρχειν), δῆλον ὅτι καὶ συλλογισμὸς ἐκάστου
435 APr.30.33 : τούτων ἕτερος ἔσται, καὶ οὐχ ὁμοίως ἐχόντων τῶν ὄρων, ἀλλ'
436 APr.30.34 : ὁ μὲν ἐξ ἀναγκαίων, ὁ δ' ἐξ ὑπαρχόντων, ὁ δ' ἐξ ἐνδεχο—
437 APr.30.35 : μένων.
438 APr.30.36 : Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἀναγκαίων σχεδὸν ὁμοίως ἔχει καὶ
439 APr.30.37 : ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων· ὡσαύτως γὰρ τιθεμένων τῶν ὄρων ἐν
440 APr.30.38 : τε τῷ ὑπάρχειν καὶ τῷ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρ—
441 APr.30.39 : χεῖν ἔσται τε καὶ οὐκ ἔσται συλλογισμὸς, πλὴν διοίσει τῷ
442 APr.30a.1 : προσκεῖσθαι τοῖς ὄροις τὸ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρ—
443 APr.30a.2 : χεῖν. τὸ τε γὰρ στερητικὸν ὡσαύτως ἀντιστρέφει, καὶ τὸ ἐν
444 APr.30a.3 : ὄλῳ εἶναι καὶ τὸ κατὰ παντὸς ὁμοίως ἀποδώσομεν. ἐν μὲν
445 APr.30a.4 : οὖν τοῖς ἄλλοις τὸν αὐτὸν τρόπον δειχθήσεται διὰ τῆς ἀντι—
446 APr.30a.5 : στροφῆς τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχειν—
447 APr.30a.6 : ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι, ὅταν ἢ τὸ καθόλου καταφατικόν
448 APr.30a.7 : τὸ δ' ἐν μέρει στερητικόν, καὶ πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ, ὅταν τὸ
449 APr.30a.8 : μὲν καθόλου κατηγορικὸν τὸ δ' ἐν μέρει στερητικόν, οὐχ ὁμοίως

450 Apr.30a.9 : ἔσται ἢ ἀπόδειξις, ἀλλ' ἀνάγκη ἐκθεμένους ᾧ τινὶ ἐκάτερον
451 Apr.30a.10 : μὴ ὑπάρχει, κατὰ τούτου ποιεῖν τὸν συλλογισμόν· ἔσται γὰρ
452 Apr.30a.11 : ἀναγκαῖος ἐπὶ τούτων· εἰ δὲ κατὰ τοῦ ἐκτεθέντος ἐστὶν ἀναγ-
453 Apr.30a.12 : καίος, καὶ κατ' ἐκείνου τινός· τὸ γὰρ ἐκτεθὲν ὅπερ ἐκείνῳ τί
454 Apr.30a.13 : ἐστίν· γίνεται δὲ τῶν συλλογισμῶν ἐκάτερος ἐν τῷ οἰκείῳ
455 Apr.30a.14 : σχήματι.
456 Apr.30a.15 : Συμβαίνει δὲ ποτε καὶ τῆς ἐτέρας προτάσεως ἀναγ-
457 Apr.30a.16 : καίας οὕσης ἀναγκαῖον γίνεσθαι τὸν συλλογισμόν, πλην οὐχ
458 Apr.30a.17 : ὀποτέρας ἔτυχεν, ἀλλὰ τῆς πρὸς τὸ μείζον ἄκρον, οἷον εἰ τὸ
459 Apr.30a.18 : μὲν Α τῷ Β ἐξ ἀνάγκης εἰληπται ὑπάρχον ἢ μὴ ὑπάρχον,
460 Apr.30a.19 : τὸ δὲ Β τῷ Γ ὑπάρχον μόνον· οὕτως γὰρ εἰλημμένων τῶν
461 Apr.30a.20 : προτάσεων ἐξ ἀνάγκης τὸ Α τῷ Γ ὑπάρξει ἢ οὐχ ὑπάρξει.
462 Apr.30a.21 : ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει ἢ οὐχ ὑπάρχει
463 Apr.30a.22 : τὸ Α, τὸ δὲ Γ τὶ τῶν Β ἐστί, φανερόν ὅτι καὶ τῷ Γ ἐξ ἀνάγ-
464 Apr.30a.23 : κης ἔσται θάτερον τούτων· εἰ δὲ τὸ μὲν Α Β μὴ ἔστιν ἀναγ-
465 Apr.30a.24 : καῖον, τὸ δὲ Β Γ ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγ-
466 Apr.30a.25 : καῖον· εἰ γὰρ ἔστι, συμβήσεται τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν
467 Apr.30a.26 : ἐξ ἀνάγκης διὰ τε τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ τρίτου σχήματος.
468 Apr.30a.27 : τοῦτο δὲ ψεῦδος· ἐνδέχεται γὰρ τοιοῦτον εἶναι τὸ Β ᾧ ἐγγω-
469 Apr.30a.28 : ρεῖ τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχειν· ἔτι καὶ ἐκ τῶν ὄρων φανερόν ὅτι
470 Apr.30a.29 : οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, οἷον εἰ τὸ μὲν Α εἶη κί-
471 Apr.30a.30 : νησις, τὸ δὲ Β ζῶον, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ Γ ἄνθρωπος· ζῶον μὲν
472 Apr.30a.31 : γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἀνάγκης ἐστί, κινεῖται δὲ τὸ ζῶον οὐκ ἐξ
473 Apr.30a.32 : ἀνάγκης, οὐδ' ὁ ἄνθρωπος· ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸν εἶη
474 Apr.30a.33 : τὸ Α Β· ἢ γὰρ αὐτὴ ἀπόδειξις, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλ-
475 Apr.30a.34 : λογισμῶν, εἰ μὲν τὸ καθόλου ἐστὶν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμ-
476 Apr.30a.35 : πέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον, εἰ δὲ τὸ κατὰ μέρος, οὐκ ἀναγ-
477 Apr.30a.36 : καῖον, οὔτε στερητικῆς οὔτε κατηγορικῆς οὕσης τῆς καθόλου προ-
478 Apr.30a.37 : τάσεως· ἔστω δὴ πρῶτον τὸ καθόλου ἀναγκαῖον, καὶ τὸ μὲν
479 Apr.30a.38 : Α παντὶ τῷ Β ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ
480 Apr.30a.39 : ὑπαρχέτω μόνον· ἀνάγκη δὴ τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν ἐξ
481 Apr.30a.40 : ἀνάγκης· τὸ γὰρ Γ ὑπὸ τὸ Β ἐστί, τῷ δὲ Β παντὶ
482 Apr.31.1 : ὑπῆρχεν ἐξ ἀνάγκης, ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς εἶη ὁ συλ-
483 Apr.31.2 : λογισμός· ἢ γὰρ αὐτὴ ἔσται ἀπόδειξις, εἰ δὲ τὸ κατὰ μέ-
484 Apr.31.3 : ρος ἐστὶν ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον
485 Apr.31.4 : (οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον συμπίπτει), καθάπερ οὐδ' ἐν τοῖς καθό-
486 Apr.31.5 : λου συλλογισμοῖς· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν στερητικῶν· ὄροι κί-
487 Apr.31.6 : νησις—ζῶον—λευκόν.
488 Apr.31.7 : Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου σχήματος, εἰ μὲν ἡ στερητικὴ πρό-
489 Apr.31.8 : τασίς ἐστὶν ἀναγκαία, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον,
490 Apr.31.9 : εἰ δ' ἡ κατηγορικὴ, οὐκ ἀναγκαῖον· ἔστω γὰρ πρῶτον ἡ στε-
491 Apr.31.10 : ρητικὴ ἀναγκαία, καὶ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ἐνδεχέσθω, τῷ
492 Apr.31.11 : δὲ Γ ὑπαρχέτω μόνον· ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ
493 Apr.31.12 : τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ἐνδέχεται· τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει,
494 Apr.31.13 : ὥστ' οὐδενὶ τῷ Γ τὸ Β ἐνδέχεται· τὸ γὰρ Γ ὑπὸ τὸ Α ἐστίν.

495 Apr.31.14 : ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Γ τεθείη τὸ στερητικόν· εἰ γὰρ τὸ
496 Apr.31.15 : Α μηδενὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, οὐδὲ τὸ Γ οὐδενὶ τῷ Α ἐγχαρεῖ-
497 Apr.31.16 : τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, ὥστ' οὐδενὶ τῷ Β τὸ Γ ἐνδέχε-
498 Apr.31.17 : ται· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα πάλιν· οὐκ ἄρα οὐδὲ τὸ Β
499 Apr.31.18 : τῷ Γ· ἀντιστρέφει γὰρ ὁμοίως.
500 Apr.31.18 : Εἰ δὲ ἡ κατηγορικὴ πρότα-
501 Apr.31.19 : σίς ἐστὶν ἀναγκαία, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον.
502 Apr.31.20 : ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης, τῷ δὲ Γ μῆ-
503 Apr.31.21 : δεινὸν ὑπαρχέτω μόνον· ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ στερητικοῦ τὸ πρῶ-
504 Apr.31.22 : τον γίνεται σχῆμα· δέδεικται δ' ἐν τῷ πρώτῳ ὅτι μὴ ἀναγ-
505 Apr.31.23 : καίας οὕσης τῆς πρὸς τὸ μείζον στερητικῆς οὐδὲ τὸ συμπέρασμα
506 Apr.31.24 : ἔσται ἀναγκαῖον, ὥστ' οὐδ' ἐπὶ τούτων ἔσται ἐξ ἀνάγκης· ἔτι δ'
507 Apr.31.25 : εἰ τὸ συμπέρασμα ἐστὶν ἀναγκαῖον, συμβαίνει τὸ Γ τινὶ τῷ
508 Apr.31.26 : Α μὴ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης· εἰ γὰρ τὸ Β τῷ Γ μηδενὶ
509 Apr.31.27 : ὑπάρχει ἐξ ἀνάγκης, οὐδὲ τὸ Γ τῷ Β οὐδενὶ ὑπάρξει ἐξ
510 Apr.31.28 : ἀνάγκης· τὸ δὲ γὰρ Β τινὶ τῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν· εἴπερ καὶ
511 Apr.31.29 : τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπῆρχεν· ὥστε τὸ Γ ἀνάγκη
512 Apr.31.30 : τινὶ τῷ Α μὴ ὑπάρχειν· ἀλλ' οὐδὲν κωλύει τὸ Α τοιοῦτον λη-
513 Apr.31.31 : φθῆναι ᾧ παντὶ τὸ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν· ἔτι κἀν ὄρους ἐκ-
514 Apr.31.32 : θέμενον εἶη δεῖξαι ὅτι τὸ συμπέρασμα οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον
515 Apr.31.33 : ἀπλῶς, ἀλλὰ τούτων ὄντων ἀναγκαῖον· οἷον ἔστω τὸ Α ζῶον,
516 Apr.31.34 : τὸ δὲ Β ἄνθρωπος, τὸ δὲ Γ λευκόν, καὶ αἱ προτάσεις ὁμοίως
517 Apr.31.35 : εἰληφθῶσαν· ἐνδέχεται γὰρ τὸ ζῶον μηδενὶ λευκῷ ὑπάρχειν.
518 Apr.31.36 : οὐχ ὑπάρξει δὴ οὐδ' ὁ ἄνθρωπος οὐδενὶ λευκῷ, ἀλλ' οὐκ ἐξ
519 Apr.31.37 : ἀνάγκης· ἐνδέχεται γὰρ ἄνθρωπον γενέσθαι λευκόν, οὐ μὲντοι
520 Apr.31.38 : ἔως ἂν ζῶον μηδενὶ λευκῷ ὑπάρχη· ὥστε τούτων μὲν δν-
521 Apr.31.39 : των ἀναγκαῖον ἔσται τὸ συμπέρασμα, ἀπλῶς δ' οὐκ ἀναγ-
522 Apr.31.40 : καῖον.
523 Apr.31a.1 : Ὁμοίως δ' ἔξει καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν.
524 Apr.31a.2 : ὅταν μὲν γὰρ ἡ στερητικὴ πρότασις καθόλου τ' ἢ καὶ ἀναγ-
525 Apr.31a.3 : καία, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον· ὅταν δὲ ἡ κατ-
526 Apr.31a.4 : ηγορικὴ καθόλου, ἢ δὲ στερητικὴ κατὰ μέρος, οὐκ ἔσται τὸ
527 Apr.31a.5 : συμπέρασμα ἀναγκαῖον· ἔστω δὴ πρῶτον ἡ στερητικὴ καθ-
528 Apr.31a.6 : ὄλου τε καὶ ἀναγκαία, καὶ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ἐνδεχέ-
529 Apr.31a.7 : σθω ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπαρχέτω· ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει
530 Apr.31a.8 : τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ Β τῷ Α οὐδενὶ ἐνδέχεται ἂν ὑπάρχειν·
531 Apr.31a.9 : τὸ δὲ γὰρ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, ὥστ' ἐξ ἀνάγκης τινὶ τῷ Γ
532 Apr.31a.10 : οὐχ ὑπάρξει τὸ Β· πάλιν ἔστω ἡ κατηγορικὴ καθόλου τε καὶ
533 Apr.31a.11 : ἀναγκαία, καὶ κείσθω πρὸς τῷ Β τὸ κατηγορικόν· εἰ δὴ τὸ
534 Apr.31a.12 : Α παντὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρ-
535 Apr.31a.13 : χει, ὅτι μὲν οὐχ ὑπάρξει τὸ Β τινὶ τῷ Γ, φανερόν, ἀλλ' οὐκ
536 Apr.31a.14 : ἐξ ἀνάγκης· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὄροι ἔσονται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν
537 Apr.31a.15 : οἴπερ ἐπὶ τῶν καθόλου συλλογισμῶν· ἀλλ' οὐδ' εἰ τὸ στερητι-
538 Apr.31a.16 : κὸν ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐν μέρει ληφθὲν, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα
539 Apr.31a.17 : ἀναγκαῖον· διὰ γὰρ τῶν αὐτῶν ὄρων ἢ ἀπόδειξις.

540 APr.31a.18 : Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ σχήματι καθόλου μὲν ὄντων τῶν
541 APr.31a.19 : ὄρων πρὸς τὸ μέσον καὶ κατηγορικῶν ἀμφοτέρων τῶν προ-
542 APr.31a.20 : τάσεων, ἐὰν ὀποτερονοῦν ἢ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα
543 APr.31a.21 : ἔσται ἀναγκαῖον. ἐὰν δὲ τὸ μὲν ἢ στερητικὸν τὸ δὲ κατηγορι-
544 APr.31a.22 : κόν, ὅταν μὲν τὸ στερητικὸν ἀναγκαῖον ἦ, καὶ τὸ συμπέρα-
545 APr.31a.23 : σμα ἔσται ἀναγκαῖον, ὅταν δὲ τὸ κατηγορικόν, οὐκ ἔσται ἀναγ-
546 APr.31a.24 : καῖον. ἔστωσαν γὰρ ἀμφοτέροι κατηγορικαὶ πρῶτον αἱ προ-
547 APr.31a.25 : τάσεις, καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω, ἀναγ-
548 APr.31a.26 : καῖον δ' ἔστω τὸ Α Γ. ἐπεὶ οὖν τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει,
549 APr.31a.27 : καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β ὑπάρξει διὰ τὸ ἀντιστρέφειν τὸ καθόλου
550 APr.31a.28 : τῷ κατὰ μέρος, ὥστ' εἰ παντὶ τῷ Γ τὸ Α ἐξ ἀνάγκης ὑπάρ-
551 APr.31a.29 : χει καὶ τὸ Γ τῷ Β τινί, καὶ τῷ Β τινὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχει
552 APr.31a.30 : τὸ Α· τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν. γίγνεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα.
553 APr.31a.31 : ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ εἰ τὸ Β Γ ἐστὶν ἀναγκαῖον· ἀντι-
554 APr.31a.32 : στρέφει γὰρ τὸ Γ τῷ Α τινί, ὥστ' εἰ παντὶ τῷ Γ τὸ Β ἐξ
555 APr.31a.33 : ἀνάγκης ὑπάρχει, καὶ τῷ Α τινὶ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης.
556 APr.31a.33 : Πά-
557 APr.31a.34 : λιν ἔστω τὸ μὲν Α Γ στερητικόν, τὸ δὲ Β Γ καταφατικόν,
558 APr.31a.35 : ἀναγκαῖον δὲ τὸ στερητικόν. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τινὶ τῷ Β τὸ Γ,
559 APr.31a.36 : τὸ δὲ Α οὐδενὶ τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης, οὐδὲ τῷ Β τινὶ ὑπάρξει ἐξ ἀνάγ-
560 APr.31a.37 : κης τὸ Α· τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν. εἰ δὲ τὸ κατηγορικόν ἀναγ-
561 APr.31a.38 : καῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. ἔστω γὰρ τὸ Β Γ
562 APr.31a.39 : κατηγορικόν καὶ ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Α Γ στερητικόν καὶ μὴ ἀναγ-
563 APr.31a.40 : καῖον. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ καταφατικόν, ὑπάρξει καὶ τὸ
564 APr.31a.41 : Γ τινὶ τῷ Β ἐξ ἀνάγκης, ὥστ' εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ τὸ
565 APr.32.1 : δὲ Γ τινὶ τῷ Β, τὸ Α τινὶ τῷ Β οὐχ ὑπάρξει· ἀλλ' οὐκ ἐξ
566 APr.32.2 : ἀνάγκης· δέδεικται γὰρ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι ὅτι τῆς στε-
567 APr.32.3 : ρητικῆς προτάσεως μὴ ἀναγκαίας οὐσης οὐδὲ τὸ συμπέρασμα
568 APr.32.4 : ἔσται ἀναγκαῖον. ἔτι κἀν διὰ τῶν ὄρων εἴη φανερόν. ἔστω γὰρ
569 APr.32.5 : τὸ μὲν Α ἀγαθόν, τὸ δ' ἐφ' ἧς Β ζῶον, τὸ δὲ Γ ἵππος. τὸ
570 APr.32.6 : μὲν οὖν ἀγαθὸν ἐνδέχεται μηδενὶ ἵππῳ ὑπάρχειν, τὸ δὲ ζῶον
571 APr.32.7 : ἀνάγκη παντὶ ὑπάρχειν· ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη ζῶον τι μὴ εἶναι
572 APr.32.8 : ἀγαθόν, εἴπερ ἐνδέχεται πᾶν εἶναι ἀγαθόν. ἢ εἰ μὴ τοῦτο δυ-
573 APr.32.9 : νατόν, ἀλλὰ τὸ ἐργηγορέναι ἢ τὸ καθεύδειν ὄρον θετέον· ἅπαν
574 APr.32.10 : γὰρ ζῶον δεκτικόν τούτων.
575 APr.32.11 : Εἰ μὲν οὖν οἱ ὄροι καθόλου πρὸς τὸ μέσον εἰσίν, εἴρηται
576 APr.32.12 : πότε ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον· εἰ δ' ὁ μὲν καθόλου
577 APr.31b.13 : ὁ δ' ἐν μέρει, κατηγορικῶν μὲν ὄντων ἀμφοτέρων, ὅταν τὸ
578 APr.31b.14 : καθόλου γένηται ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀναγ-
579 APr.31b.15 : καῖον. ἀπόδειξις δ' ἢ αὐτὴ ἢ καὶ πρότερον· ἀντιστρέφει γὰρ
580 APr.31b.16 : καὶ τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν. εἰ οὖν ἀνάγκη τὸ Β παντὶ τῷ
581 APr.31b.17 : Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν, ἀνάγκη τὸ Β τινὶ τῷ
582 APr.31b.18 : Α ὑπάρχειν. εἰ δὲ τὸ Β τῷ Α τινί, καὶ τὸ Α τῷ Β τινί
583 APr.31b.19 : ὑπάρχειν ἀναγκαῖον· ἀντιστρέφει γὰρ. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ Α
584 APr.31b.20 : Γ εἴη ἀναγκαῖον καθόλου ὄν· τὸ γὰρ Β ὑπὸ τὸ Γ ἐστίν. εἰ δὲ

585 APr.31b.21 : τὸ ἐν μέρει ἐστὶν ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀναγ-
586 APr.31b.22 : καῖον. ἔστω γὰρ τὸ Β Γ ἐν μέρει τε καὶ ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Α
587 APr.31b.23 : παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω, μὴ μέντοι ἐξ ἀνάγκης, ἀντιστρα-
588 APr.31b.24 : φέντος οὖν τοῦ Β Γ τὸ πρῶτον γίγνεται σχῆμα, καὶ ἡ μὲν κα-
589 APr.31b.25 : θόλου πρότασις οὐκ ἀναγκαία, ἢ δ' ἐν μέρει ἀναγκαία. ὅτε
590 APr.31b.26 : δ' οὕτως ἔχουσιν αἱ προτάσεις, οὐκ ἦν τὸ συμπέρασμα ἀναγ-
591 APr.31b.27 : καῖον, ὥστ' οὐδ' ἐπὶ τούτων. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ὄρων φανερόν.
592 APr.31b.28 : ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α ἐργήγορος, τὸ δὲ Β δίπουν, ἐφ' ἧς δὲ τὸ Γ
593 APr.31b.29 : ζῶον. τὸ μὲν οὖν Β τινὶ τῷ Γ ἀνάγκη ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α τῷ
594 APr.31b.30 : Γ ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α τῷ Β οὐκ ἀναγκαῖον· οὐ γὰρ ἀνάγκη
595 APr.31b.31 : δίπουν τι καθεύδειν ἢ ἐργηγορέναι. ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῶν
596 APr.31b.32 : αὐτῶν ὄρων δειχθήσεται καὶ εἰ τὸ Α Γ εἴη ἐν μέρει τε καὶ
597 APr.31b.33 : ἀναγκαῖον.
598 APr.31b.33 : Εἰ δ' ὁ μὲν κατηγορικὸς ὁ δὲ στερητικὸς τῶν ὄρων,
599 APr.31b.34 : ὅταν μὲν ἢ τὸ καθόλου στερητικόν τε καὶ ἀναγκαῖον, καὶ τὸ
600 APr.31b.35 : συμπέρασμα ἔσται ἀναγκαῖον· εἰ γὰρ τὸ Α τῷ Γ μηδενὶ ἐν-
601 APr.31b.36 : δέχεται, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τὸ Α τινὶ τῷ Β ἀνάγκη
602 APr.31b.37 : μὴ ὑπάρχειν. ὅταν δὲ τὸ καταφατικὸν ἀναγκαῖον τεθῆ, ἢ
603 APr.31b.38 : καθόλου ὄν ἢ ἐν μέρει, ἢ τὸ στερητικόν κατὰ μέρος, οὐκ ἔσται
604 APr.31b.39 : τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ταῦτα ἄ καὶ
605 APr.31b.40 : ἐπὶ τῶν πρότερον ἐροῦμεν, ὄροι δ' ὅταν μὲν ἢ καθόλου τὸ κα-
606 APr.31b.41 : τηγορικόν ἀναγκαῖον, ἐργήγορος—ζῶον—ἄνθρωπος, μέσον ἄν-
607 APr.32a.1 : θρωπος, ὅταν δ' ἐν μέρει τὸ κατηγορικόν ἀναγκαῖον, ἐργήγορ-
608 APr.32a.2 : σις—ζῶον—λευκόν· ζῶον μὲν γὰρ ἀνάγκη τινὶ λευκῷ ὑπάρ-
609 APr.32a.3 : χειν, ἐργήγορος δ' ἐνδέχεται μηδενί, καὶ οὐκ ἀνάγκη τινὶ
610 APr.32a.4 : ζῶω μὴ ὑπάρχειν ἐργήγορον. ὅταν δὲ τὸ στερητικόν ἐν μέ-
611 APr.32a.5 : ρει ὄν ἀναγκαῖον ἢ, δίπουν—κινούμενον—ζῶον, μέσον ζῶον.
612 APr.32a.6 : Φανερόν οὖν ὅτι τοῦ μὲν ὑπάρχειν οὐκ ἔστι συλλογισμός,
613 APr.32a.7 : ἐὰν μὴ ἀμφοτέροι ὡσιν αἱ προτάσεις ἐν τῷ ὑπάρχειν, τοῦ
614 APr.32a.8 : δ' ἀναγκαῖον ἔστι καὶ τῆς ἐτέρας μόνον ἀναγκαίας οὐσης. ἐν
615 APr.32a.9 : ἀμφοτέροις δὲ, καὶ καταφατικῶν καὶ στερητικῶν ὄντων τῶν
616 APr.32a.10 : συλλογισμῶν, ἀνάγκη τὴν ἐτέραν πρότασιν ὁμοίαν εἶναι τῷ
617 APr.32a.11 : συμπεράσματι. λέγω δὲ τὸ ὁμοίαν, εἰ μὲν ὑπάρχον, ὑπάρ-
618 APr.32a.12 : χουσιν, εἰ δ' ἀναγκαῖον, ἀναγκαῖον. ὥστε καὶ τοῦτο δῆλον,
619 APr.32a.13 : ὅτι οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα οὐτ' ἀναγκαῖον οὐθ' ὑπάρχον εἶναι
620 APr.32a.14 : μὴ ληφθείσης ἀναγκαίας ἢ ὑπαρχούσης προτάσεως.
621 APr.32a.15 : Περὶ μὲν οὖν τοῦ ἀναγκαίου, πῶς γίγνεται καὶ τίνα διαφο-
622 APr.32a.16 : ρὰν ἔχει πρὸς τὸ ὑπάρχον, εἴρηται σχεδὸν ἰκανῶς· περὶ δὲ
623 APr.32a.17 : τοῦ ἐνδεχομένου μετὰ ταῦτα λέγωμεν πότε καὶ πῶς καὶ διὰ
624 APr.32a.18 : τίνων ἔσται συλλογισμός. λέγω δ' ἐνδέχεσθαι καὶ τὸ ἐνδεχό-
625 APr.32a.19 : μενον, οὐ μὴ ὄντος ἀναγκαίου, θεθέντος δ' ὑπάρχειν, οὐδὲν ἔσται
626 APr.32a.20 : διὰ τοῦτ' ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ὁμωμένως ἐνδέχεσθαι
627 APr.32a.21 : λέγομεν. [ὅτι δὲ τοῦτ' ἔστι τὸ ἐνδεχόμενον, φανερόν ἐκ τε τῶν
628 APr.32a.22 : ἀποφάσεων καὶ τῶν καταφάσεων τῶν ἀντικειμένων· τὸ γὰρ
629 APr.32a.23 : οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν καὶ ἀδύνατον ὑπάρχειν καὶ ἀνάγκη

630 APr.32a.24 : μη υπάρχουν ήτοι ταυτά ἐστίν ἢ ἀκολουθεῖ ἀλλήλοις, ὥστε
631 APr.32a.25 : καί τὰ ἀντικείμενα, τὸ ἐνδέχεται ὑπάρχειν καὶ οὐκ
632 APr.32a.26 : ἀδύνατον ὑπάρχειν καὶ οὐκ ἀνάγκη μὴ ὑπάρχειν, ἤτοι
633 APr.32a.27 : ταυτά ἔσται ἢ ἀκολουθοῦντα ἀλλήλοις· κατὰ παντός γὰρ ἢ
634 APr.32a.28 : φάσις ἢ ἡ ἀπόφασις, ἔσται ἄρα τὸ ἐνδεχόμενον οὐκ
635 APr.32a.29 : ἀναγκαῖον καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον ἐνδεχόμενον.] συμβαίνει
636 APr.32a.30 : δὲ πάσας τὰς κατὰ τὸ ἐνδέχεται προτάσεις ἀντιστρέφειν
637 APr.32a.31 : ἀλλήλαις. λέγω δὲ οὐ τὰς καταφατικὰς ταῖς ἀποφατικὰς,
638 APr.32a.32 : ἀλλ' ὅσαι καταφατικὸν ἔχουσι τὸ σχῆμα κατὰ τὴν ἀντιθεσιν,
639 APr.32a.33 : οἷον τὸ ἐνδέχεται ὑπάρχειν τῷ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, καὶ
640 APr.32a.34 : τὸ παντὶ ἐνδέχεται τῷ ἐνδέχεται μηδενὶ καὶ μὴ παντὶ, καὶ
641 APr.32a.35 : τὸ τινὶ τῷ μὴ τινὶ. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
642 APr.32a.36 : ἐπεὶ γὰρ τὸ ἐνδεχόμενον οὐκ ἔστιν ἀναγκαῖον, τὸ δὲ μὴ ἀναγ-
643 APr.32a.37 : καῖον ἐγγυρεῖ μὴ ὑπάρχειν, φανερόν ὅτι, εἰ ἐνδέχεται τὸ
644 APr.32a.38 : Α τῷ Β ὑπάρχειν, ἐνδέχεται καὶ μὴ ὑπάρχειν· καὶ εἰ
645 APr.32a.39 : παντὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, καὶ παντὶ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρ-
646 APr.32a.40 : χεῖν. ὁμοίως δὲ καπὶ τῶν ἐν μέρει καταφάσεων· ἢ γὰρ αὐτῆ
647 APr.33.1 : ἀπόδειξις, εἰσὶ δ' αἰ τοιαῦτα προτάσεις κατηγορικαὶ καὶ
648 APr.33.2 : οὐ στερητικαὶ· τὸ γὰρ ἐνδέχεται τῷ εἶναι ὁμοίως τάττεται,
649 APr.33.3 : καθάπερ ἐλέχθη πρότερον.
650 APr.33.4 : Διωρισμένων δὲ τούτων πάλιν λέγωμεν ὅτι τὸ ἐνδέχε-
651 APr.33.5 : σθαι κατὰ δύο λέγεται τρόπους, ἓνα μὲν τὸ ὡς ἐπὶ τὸ
652 APr.33.6 : πολὺ γίνεσθαι καὶ διαλείπειν τὸ ἀναγκαῖον, οἷον τὸ πολιου-
653 APr.33.7 : σθαι ἄνθρωπον ἢ τὸ αὐξάνεσθαι ἢ φθίνειν, ἢ ὅλως τὸ πεφυ-
654 APr.33.8 : κὸς ὑπάρχειν (τοῦτο γὰρ οὐ συνεχὲς μὲν ἔχει τὸ ἀναγκαῖον
655 APr.33.9 : διὰ τὸ μὴ αἰε εἶναι ἄνθρωπον, ὄντος μέντοι ἀνθρώπου ἢ ἐξ
656 APr.33.10 : ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐστίν), ἄλλον δὲ τὸ ἀόριστον, ὃ καὶ
657 APr.33.11 : οὕτως καὶ μὴ οὕτως δυνατόν, οἷον τὸ βαδίζειν ζῶον ἢ
658 APr.33.12 : βαδίζοντος γενέσθαι σεισμόν, ἢ ὅλως τὸ ἀπὸ τύχης γινό-
659 APr.33.13 : μενον· οὐδὲν γὰρ μᾶλλον οὕτως πέφυκεν ἢ ἐναντίως. ἀντιστρέ-
660 APr.33.14 : φει μὲν οὖν καὶ κατὰ τὰς ἀντικειμένας προτάσεις ἐκάτερον
661 APr.33.15 : τῶν ἐνδεχομένων, οὐ μὴν τὸν αὐτὸν γε τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν
662 APr.33.16 : πεφυκὸς εἶναι τῷ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν (οὕτω γὰρ ἐνδέ-
663 APr.33.17 : χεται μὴ πολιουθῆναι ἄνθρωπον), τὸ δ' ἀόριστον τῷ μηδὲν μάλ-
664 APr.33.18 : λον οὕτως ἢ ἐκείνως. ἐπιστήμη δὲ καὶ συλλογισμὸς ἀποδεικτι-
665 APr.33.19 : κὸς τῶν μὲν ἀορίστων οὐκ ἔστι διὰ τὸ ἄτακτον εἶναι τὸ μέσον,
666 APr.33.20 : τῶν δὲ πεφυκῶτων ἔστι, καὶ σχεδὸν οἱ λόγοι καὶ αἰ σκέψεις
667 APr.33.21 : γίνονται περὶ τῶν οὕτως ἐνδεχομένων· ἐκείνων δ' ἐγγυρεῖ μὲν
668 APr.33.22 : γενέσθαι συλλογισμόν, οὐ μὴν εἰωθέ γε ζητεῖσθαι.
669 APr.33.23 : Ταῦτα μὲν οὖν διορισθήσεται μᾶλλον ἐν τοῖς ἐπομείνοις·
670 APr.33.24 : νῦν δὲ λέγωμεν πότε καὶ πῶς καὶ τίς ἔσται συλλογισμὸς ἐκ τῶν
671 APr.33.25 : ἐνδεχομένων προτάσεων. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐνδέχεται τὸδε τῷδε
672 APr.33.26 : ὑπάρχειν διχῶς ἐστίν ἐκλαβεῖν· ἢ γὰρ ᾗ ὑπάρχει τότε ἢ ᾗ
673 APr.33.27 : ἐνδέχεται αὐτὸ ὑπάρχειν—τὸ γὰρ, καθ' οὐ τὸ Β, τὸ Α ἐν-
674 APr.33.28 : δέχεται τούτων σημαίνει θάτερον, ἢ καθ' οὐ λέγεται τὸ Β

675 APr.33.29 : ἢ καθ' οὐ ἐνδέχεται λέγεσθαι· τὸ δέ, καθ' οὐ τὸ Β, τὸ Α
676 APr.33.30 : ἐνδέχεται ἢ παντὶ τῷ Β τὸ Α ἐγγυρεῖν οὐδὲν διαφέρει—
677 APr.33.31 : φανερόν ὅτι διχῶς ἂν λέγοιτο τὸ Α τῷ Β παντὶ ἐνδέχεται
678 APr.33.32 : ὑπάρχειν. πρῶτον οὖν εἵπωμεν, εἰ καθ' οὐ τὸ Γ τὸ Β ἐνδέ-
679 APr.33.33 : χεται, καὶ καθ' οὐ τὸ Β τὸ Α, τίς ἔσται καὶ ποῖος συλλο-
680 APr.33.34 : γισμὸς· οὕτω γὰρ αἱ προτάσεις ἀμφοτέραι λαμβάνονται
681 APr.33.35 : κατὰ τὸ ἐνδέχεται, ὅταν δὲ καθ' οὐ τὸ Β ὑπάρχει τὸ Α
682 APr.33.36 : ἐνδέχεται, ἢ μὲν ὑπάρχουσα ἢ δ' ἐνδεχομένη. ὥστ' ἀπὸ
683 APr.33.37 : τῶν ὁμοιοσημίων ἀρκτέον, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις.
684 APr.33.38 : Ὅταν οὖν τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται καὶ τὸ Β παντὶ
685 APr.33.39 : τῷ Γ, συλλογισμὸς ἔσται τέλειος ὅτι τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐν-
686 APr.33.40 : δέχεται ὑπάρχειν. τοῦτο δὲ φανερόν ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ· τὸ γὰρ
687 APr.33a.1 : ἐνδέχεται παντὶ ὑπάρχειν οὕτως ἐλέγομεν. ὁμοίως δὲ καὶ
688 APr.33a.2 : εἰ τὸ μὲν Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ,
689 APr.33a.3 : ὅτι τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Γ· τὸ γὰρ καθ' οὐ τὸ Β ἐνδέ-
690 APr.33a.4 : χεται, τὸ Α μὴ ἐνδέχεται, τοῦτ' ἦν τὸ μηδὲν ἀπολείπειν
691 APr.33a.5 : τῶν ὑπὸ τὸ Β ἐνδεχομένων. ὅταν δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐν-
692 APr.33a.6 : δέχεται, τὸ δὲ Β ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Γ, διὰ μὲν τῶν εἰ-
693 APr.33a.7 : λημμένων προτάσεων οὐδεὶς γίνεται συλλογισμὸς, ἀντιστρα-
694 APr.33a.8 : φείσης δὲ τῆς Β Γ κατὰ τὸ ἐνδέχεται γίνεται ὁ αὐτὸς
695 APr.33a.9 : ὅσπερ πρότερον. ἐπεὶ γὰρ ἐνδέχεται τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρ-
696 APr.33a.10 : χεῖν, ἐνδέχεται καὶ παντὶ ὑπάρχειν· τοῦτο δ' εἴρηται πρότε-
697 APr.33a.11 : ρον. ὥστ' εἰ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δ' Α παντὶ τῷ Β,
698 APr.33a.12 : πάλιν ὁ αὐτὸς γίνεται συλλογισμὸς. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς
699 APr.33a.13 : ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ἢ ἀπόφασις τεθεῖη μετὰ τοῦ ἐνδέ-
700 APr.33a.14 : χεται. λέγω δ' οἷον εἰ τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Β καὶ
701 APr.33a.15 : τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ· διὰ μὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων προτάσεων
702 APr.33a.16 : οὐδεὶς γίνεται συλλογισμὸς, ἀντιστρεφόμενων δὲ πάλιν ὁ αὐ-
703 APr.33a.17 : τὸς ἔσται ὅσπερ καὶ πρότερον. φανερόν οὖν ὅτι τῆς ἀποφάσεως
704 APr.33a.18 : τιθεμένης πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἢ πρὸς ἀμφοτέρας τὰς
705 APr.33a.19 : προτάσεις ἢ οὐ γίνεται συλλογισμὸς ἢ γίνεται μὲν ἀλλ'
706 APr.33a.20 : οὐ τέλειος· ἐκ γὰρ τῆς ἀντιστροφῆς περαίνεται τὸ ἀναγκαῖον.
707 APr.33a.21 : Ἐὰν δ' ἢ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων ἢ δ' ἐν μέρει ληφθῆ,
708 APr.33a.22 : πρὸς μὲν τὸ μείζον ἄκρον κειμένης τῆς καθόλου συλλογισμὸς
709 APr.33a.23 : ἔσται [τέλειος]. εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται, τὸ δὲ Β
710 APr.33a.24 : τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται. τοῦτο δὲ φανερόν ἐκ τοῦ
711 APr.33a.25 : ὀρισμοῦ τοῦ ἐνδέχεται. πάλιν εἰ τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Β,
712 APr.33a.26 : τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ Α ἐνδέχε-
713 APr.33a.27 : σθαι τινὶ τῶν Γ μὴ ὑπάρχειν. ἀπόδειξις δ' ἢ αὐτῆ. ἐὰν δὲ στε-
714 APr.33a.28 : ρητικῆ ληφθῆ ἢ ἐν μέρει πρότασις, ἢ δὲ καθόλου καταφατικῆ,
715 APr.33a.29 : τῆ δὲ θέσει ὁμοίως ἔχωσιν (οἷον τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ἐνδέ-
716 APr.33a.30 : χεται, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν), διὰ μὲν
717 APr.33a.31 : τῶν εἰλημμένων προτάσεων οὐ γίνεται φανερός συλλογισμὸς,
718 APr.33a.32 : ἀντιστραφείσης δὲ τῆς ἐν μέρει καὶ τεθέντος τοῦ Β τινὶ τῷ Γ
719 APr.33a.33 : ἐνδέχεται ὑπάρχειν τὸ αὐτὸ ἔσται συμπεράσμα ὃ καὶ πρό-

720 APr.33a.34 : τερον, καθάπερ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς.
721 APr.33a.34 : Ἐὰν δ' ἡ πρὸς τὸ μείζον
722 APr.33a.35 : ἄκρον ἐν μέρει ληφθῆ, ἢ δὲ πρὸς τὸ ἕλαττον καθόλου, ἐάν
723 APr.33a.36 : τ' ἀμφότεραι καταφατικάι τεθῶσιν ἐάν τε στερητικάι ἐάν τε
724 APr.33a.37 : μὴ ὁμοιοσχήμονες, ἐάν τ' ἀμφότερα ἀδιόριστοι ἢ κατὰ μέ-
725 APr.33a.38 : ρος, οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμός· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Β
726 APr.33a.39 : ὑπερτείνειν τοῦ Α καὶ μὴ κατηγορεῖσθαι ἐπ' ἴσων· ᾧ δ' ὑπερ-
727 APr.33a.40 : τείνει τὸ Β τοῦ Α, εὐλήφθω τὸ Γ· τούτω γὰρ οὔτε παντὶ
728 APr.34.1 : οὔτε μηδενὶ οὔτε τινὶ οὔτε μὴ τινὶ ἐνδέχεται τὸ Α ὑπάρχειν, εἰ-
729 APr.34.2 : περ ἀντιστρέφουσιν αἱ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεις καὶ τὸ
730 APr.34.3 : Β πλείοσιν ἐνδέχεται ἢ τὸ Α ὑπάρχειν. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν
731 APr.34.4 : ὄρων φανερόν· οὕτω γὰρ ἐχουσῶν τῶν προτάσεων τὸ πρῶτον
732 APr.34.5 : τῷ ἐσχάτῳ καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται καὶ παντὶ ὑπάρχειν ἀναγ-
733 APr.34.6 : καίον. ὅροι δὲ κοινοὶ πάντων τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης
734 APr.34.7 : ζῶον—λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ζῶον—λευκόν—
735 APr.34.8 : ἱμάτιον. φανερόν οὖν τούτων τὸν τρόπον ἐχόντων τῶν ὄρων ὅτι
736 APr.34.9 : οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός· ἢ γὰρ τοῦ ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ-
737 APr.34.10 : ἀνάγκης ἢ τοῦ ἐνδέχεσθαι πᾶς ἐστὶ συλλογισμός. τοῦ μὲν
738 APr.34.11 : οὖν ὑπάρχειν καὶ τοῦ ἀναγκαίου φανερόν ὅτι οὐκ ἔστιν· ὁ μὲν
739 APr.34.12 : γὰρ καταφατικὸς ἀναιρεῖται τῷ στερητικῷ, ὁ δὲ στερητικὸς
740 APr.34.13 : τῷ καταφατικῷ. λείπεται δὴ τοῦ ἐνδέχεσθαι εἶναι· τοῦτο δ'
741 APr.34.14 : ἀδύνατον· δέδεικται γὰρ ὅτι οὕτως ἐχόντων τῶν ὄρων καὶ
742 APr.34.15 : παντὶ τῷ ἐσχάτῳ τὸ πρῶτον ἀνάγκη καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται
743 APr.34.16 : ὑπάρχειν. ὥστ' οὐκ ἂν εἴη τοῦ ἐνδέχεσθαι συλλογισμός· τὸ
744 APr.34.17 : γὰρ ἀναγκαῖον οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον.
745 APr.34.18 : Φανερόν δὲ ὅτι καθόλου τῶν ὄρων ὄντων ἐν ταῖς ἐνδε-
746 APr.34.19 : χομέναις προτάσεσιν αἰεὶ γίνεται συλλογισμός ἐν τῷ πρῶ-
747 APr.34.20 : τῳ σχήματι, καὶ κατηγορικῶν καὶ στερητικῶν ὄντων,
748 APr.34.21 : πλὴν κατηγορικῶν μὲν τέλειος, στερητικῶν δὲ ἀτελής· δεῖ
749 APr.34.22 : δὲ τὸ ἐνδέχεσθαι λαμβάνειν μὴ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις, ἀλ-
750 APr.34.23 : λά κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν. ἐνίοτε δὲ λανθάνει τὸ
751 APr.34.24 : τοιοῦτον.
752 APr.34.25 : Ἐὰν δ' ἡ μὲν ὑπάρχειν ἢ δ' ἐνδέχεσθαι λαμβάνηται
753 APr.34.26 : τῶν προτάσεων, ὅταν μὲν ἢ πρὸς τὸ μείζον ἄκρον ἐνδέχεσθαι
754 APr.34.27 : σημαίνῃ, τέλειοι τ' ἔσονται πάντες οἱ συλλογισμοὶ καὶ τοῦ
755 APr.34.28 : ἐνδέχεσθαι κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν, ὅταν δ' ἡ πρὸς τὸ
756 APr.34.29 : ἕλαττον, ἀτελεῖς τε πάντες, καὶ οἱ στερητικοὶ τῶν συλλογι-
757 APr.34.30 : σμῶν οὐ τοῦ κατὰ τὸν διορισμόν ἐνδεχομένου, ἀλλὰ τοῦ μηδενὶ
758 APr.34.31 : ἢ μὴ παντὶ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν· εἰ γὰρ μηδενὶ ἢ μὴ
759 APr.34.32 : παντὶ ἐξ ἀνάγκης, ἐνδέχεσθαί φαμεν καὶ μηδενὶ καὶ μὴ
760 APr.34.33 : παντὶ ὑπάρχειν. ἐνδεχέσθω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ
761 APr.34.34 : Β παντὶ τῷ Γ κείσθω ὑπάρχειν. ἐπεὶ οὖν ὑπὸ τὸ Β ἐστὶ τὸ
762 APr.34.35 : Γ, τῷ δὲ Β παντὶ ἐνδέχεται τὸ Α, φανερόν ὅτι καὶ τῷ Γ
763 APr.34.36 : παντὶ ἐνδέχεται. γίνεται δὴ τέλειος συλλογισμός· ὁμοίως δὲ
764 APr.34.37 : καὶ στερητικῆς οὐσης τῆς Α Β προτάσεως, τῆς δὲ Β Γ κατα-

765 APr.34.38 : φατικῆς, καὶ τῆς μὲν ἐνδέχεσθαι τῆς δ' ὑπάρχειν λαμβά-
766 APr.34.39 : νομένης, τέλειος ἔσται συλλογισμός ὅτι τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ
767 APr.34.40 : Γ ὑπάρχειν.
768 APr.34a.1 : Ὅτι μὲν οὖν τοῦ ὑπάρχειν τιθεμένου πρὸς τὸ ἕλαττον ἄκρον
769 APr.34a.2 : τέλειοι γίνονται συλλογισμοί, φανερόν· ὅτι δ' ἐναντίως ἔχον-
770 APr.34a.3 : τος ἔσονται συλλογισμοί, διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικτέον. ἅμα
771 APr.34a.4 : δ' ἔσται δήλον καὶ ὅτι ἀτελεῖς· ἢ γὰρ δεῖξιν οὐκ ἐκ τῶν εἰ-
772 APr.34a.5 : λημμένων προτάσεων. πρῶτον δὲ λεκτέον ὅτι εἰ τοῦ Α ὄντος
773 APr.34a.6 : ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ Α δυνατὸν ἔσται
774 APr.34a.7 : καὶ τὸ Β ἐξ ἀνάγκης, ἔστω γὰρ οὕτως ἐχόντων τὸ μὲν ἐφ' ᾧ τὸ
775 APr.34a.8 : Α δυνατὸν, τὸ δ' ἐφ' ᾧ τὸ Β ἀδύνατον. εἰ οὖν τὸ μὲν δυνα-
776 APr.34a.9 : τόν, ὅτε δυνατὸν εἶναι, γένοιτ' ἂν, τὸ δ' ἀδύνατον, ὅτ' ἀδύ-
777 APr.34a.10 : νατον, οὐκ ἂν γένοιτο, ἅμα δ' εἴη τὸ Α δυνατὸν καὶ τὸ Β
778 APr.34a.11 : ἀδύνατον, ἐνδέχοιτ' ἂν τὸ Α γενέσθαι ἀνευ τοῦ Β, εἰ δὲ γενέ-
779 APr.34a.12 : σθαι, καὶ εἶναι· τὸ γὰρ γεγονός, ὅτε γέγονεν, ἔστιν. δεῖ δὲ
780 APr.34a.13 : λαμβάνειν μὴ μόνον ἐν τῇ γενέσει τὸ ἀδύνατον καὶ δυνατὸν,
781 APr.34a.14 : ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἀληθεύεσθαι καὶ ἐν τῷ ὑπάρχειν, καὶ ὅσα-
782 APr.34a.15 : χάς ἄλλως λέγεται τὸ δυνατὸν· ἐν ἅσασιν γὰρ ὁμοίως ἔξει.
783 APr.34a.16 : ἔτι τὸ ὄντος τοῦ Α τὸ Β εἶναι, οὐχ ὡς ἐνός τινος ὄντος τοῦ Α
784 APr.34a.17 : Β ἔσται δεῖ ὑπολαβεῖν· οὐ γὰρ ἔστιν οὐδὲν ἐξ ἀνάγκης ἐνός
785 APr.34a.18 : τινος ὄντος, ἀλλὰ δύοσιν ἐλαχίστοις, οἷον ὅταν αἱ προτάσεις
786 APr.34a.19 : οὕτως ἔχωσιν ὡς ἐλέχθη κατὰ τὸν συλλογισμόν. εἰ γὰρ τὸ
787 APr.34a.20 : Γ κατὰ τοῦ Δ, τὸ δὲ Δ κατὰ τοῦ Ζ, καὶ τὸ Γ κατὰ τοῦ Ζ
788 APr.34a.21 : ἐξ ἀνάγκης· καὶ εἰ δυνατὸν ἐκότερον, καὶ τὸ συμπέρασμα
789 APr.34a.22 : δυνατὸν. ὥσπερ οὖν εἰ τις θεῖ τὸ μὲν Α τὰς προτάσεις, τὸ δὲ
790 APr.34a.23 : Β τὸ συμπέρασμα, συμβαίνει ἂν οὐ μόνον ἀναγκαῖον τοῦ Α
791 APr.34a.24 : ὄντος ἅμα καὶ τὸ Β εἶναι ἀναγκαῖον, ἀλλὰ καὶ δυνατοῦ δυνατὸν.
792 APr.34a.25 : Τούτου δὲ δειχθέντος, φανερόν ὅτι ψεύδους ὑποτεθέν-
793 APr.34a.26 : τος καὶ μὴ ἀδυνάτου καὶ τὸ συμβαίνειν διὰ τὴν ὑπόθεσιν
794 APr.34a.27 : ψεύδος ἔσται καὶ οὐκ ἀδύνατον. οἷον εἰ τὸ Α ψεύδος μὲν ἐστὶ
795 APr.34a.28 : μὴ μέντοι ἀδύνατον, ὄντος δὲ τοῦ Α τὸ Β ἐστὶ, καὶ τὸ Β ἔσται
796 APr.34a.29 : ψεύδος μὲν οὐ μέντοι ἀδύνατον. ἐπεὶ γὰρ δέδεικται ὅτι εἰ
797 APr.34a.30 : τοῦ Α ὄντος τὸ Β ἐστὶ, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ Α ἔσται τὸ Β δυ-
798 APr.34a.31 : νατόν, ὑπόκειται δὲ τὸ Α δυνατὸν εἶναι, καὶ τὸ Β ἔσται δυ-
799 APr.34a.32 : νατόν· εἰ γὰρ ἀδύνατον, ἅμα δυνατὸν ἔσται τὸ αὐτὸ καὶ
800 APr.34a.33 : ἀδύνατον.
801 APr.34a.34 : Διωρισμένων δὴ τούτων ὑπαρχέτω τὸ Α παντὶ τῷ Β,
802 APr.34a.35 : τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδεχέσθω· ἀνάγκη οὖν τὸ Α παντὶ τῷ
803 APr.34a.36 : Γ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. μὴ γὰρ ἐνδεχέσθω, τὸ δὲ Β παντὶ
804 APr.34a.37 : τῷ Γ κείσθω ὡς ὑπάρχον· τοῦτο δὲ ψεύδος μὲν, οὐ μέντοι
805 APr.34a.38 : ἀδύνατον. εἰ οὖν τὸ μὲν Α μὴ ἐνδέχεται παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β
806 APr.34a.39 : παντὶ ὑπάρχει τῷ Γ, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β ἐνδέχεται· γί-
807 APr.34a.40 : νεται γὰρ συλλογισμός διὰ τοῦ τρίτου σχήματος· ἀλλ' ὑπέ-
808 APr.34a.41 : κετο παντὶ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν. ἀνάγκη ἄρα τὸ Α παντὶ
809 APr.35.1 : τῷ Γ ἐνδέχεσθαι· ψεύδους γὰρ τεθέντος καὶ οὐκ ἀδυνάτου τὸ

810 APr.35.2 : συμβαίνόν ἐστιν ἀδύνατον. [ἐγχωρεῖ δὲ καὶ διὰ τοῦ πρώτου
811 APr.34b.3 : σχήματος ποιῆσαι τὸ ἀδύνατον, θέντας τῷ Γ τὸ Β ὑπάρ-
812 APr.34b.4 : χεῖν. εἰ γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ
813 APr.34b.5 : Β ἐνδέχεται, κἂν τῷ Γ παντὶ ἐνδέχοιτο τὸ Α. ἀλλ' ὑπέκειτο
814 APr.34b.6 : μὴ παντὶ ἐγχωρεῖν.]
815 APr.34b.7 : Δεῖ δὲ λαμβάνειν τὸ παντὶ ὑπάρχον μὴ κατὰ χρόνον
816 APr.34b.8 : ὀρίσαντας, οἷον νῦν ἢ ἐν τῷδε τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ
817 APr.34b.9 : τοιοῦτων γὰρ προτάσεων καὶ τοὺς συλλογισμοὺς ποιοῦμεν,
818 APr.34b.10 : ἐπει κατὰ γε τὸ νῦν λαμβανομένης τῆς προτάσεως οὐκ ἔσται
819 APr.34b.11 : συλλογισμὸς· οὐδὲν γὰρ ἴσως κωλύει ποτὲ καὶ παντὶ κινου-
820 APr.34b.12 : μένῳ ἄνθρωπον ὑπάρχειν, οἷον εἰ μὴδὲν ἄλλο κινοῖτο· τὸ δὲ
821 APr.34b.13 : κινούμενον ἐνδέχεται παντὶ ἴππῳ· ἀλλ' ἄνθρωπον οὐδενὶ ἴππῳ
822 APr.34b.14 : ἐνδέχεται. ἔτι ἔστω τὸ μὲν πρώτον ζῶον, τὸ δὲ μέσον κινού-
823 APr.34b.15 : μενον, τὸ δ' ἔσχατον ἄνθρωπος. αἱ μὲν οὖν προτάσεις ὁμοίως
824 APr.34b.16 : ἔξουσι, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, οὐκ ἐνδεχόμενον· ἐξ
825 APr.34b.17 : ἀνάγκης γὰρ ὁ ἄνθρωπος ζῶον. φανερόν οὖν ὅτι τὸ καθόλου
826 APr.34b.18 : ληπτέον ἀπλῶς, καὶ οὐ χρόνῳ διορίζοντα.
827 APr.34b.19 : Πάλιν ἔστω στερητικὴ πρότασις καθόλου ἢ Α Β, καὶ
828 APr.34b.20 : εἰλήφθω τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β παντὶ
829 APr.34b.21 : ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν τῷ Γ. τούτων οὖν θεθέντων ἀνάγκη τὸ Α
830 APr.34b.22 : ἐνδέχεσθαι μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. μὴ γὰρ ἐνδεχέσθω, τὸ
831 APr.34b.23 : δὲ Β τῷ Γ κείσθω ὑπάρχον, καθάπερ πρότερον. ἀνάγκη δὴ
832 APr.34b.24 : τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ συλλογισμὸς διὰ
833 APr.34b.25 : τοῦ τρίτου σχήματος· τοῦτο δὲ ἀδύνατον. ὥστ' ἐνδέχοιτ' ἂν τὸ
834 APr.34b.26 : Α μηδενὶ τῷ Γ· ψευδούς γὰρ τεθέντος ἀδύνατον τὸ συμβαί-
835 APr.34b.27 : νον. οὗτος οὖν ὁ συλλογισμὸς οὐκ ἔστι τοῦ κατὰ τὸν διορισμόν
836 APr.34b.28 : ἐνδεχομένου, ἀλλὰ τοῦ μηδενὶ ἐξ ἀνάγκης (αὕτη γὰρ ἐστὶν ἢ
837 APr.34b.29 : ἀντίφρασις τῆς γενομένης ὑποθέσεως· ἐτέθη γὰρ ἐξ ἀνάγ-
838 APr.34b.30 : κης τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ὁ δὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλο-
839 APr.34b.31 : γισμὸς τῆς ἀντικειμένης ἐστὶν φάσεως). ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν
840 APr.34b.32 : ὄρων φανερόν ὅτι οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἐνδεχόμενον. ἔστω
841 APr.34b.33 : γὰρ τὸ μὲν Α κόραξ, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Β διανοούμενον, ἐφ'
842 APr.34b.34 : ᾧ δὲ Γ ἄνθρωπος, οὐδενὶ δὴ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει· οὐδὲν γὰρ
843 APr.34b.35 : διανοούμενον κόραξ. τὸ δὲ Β παντὶ ἐνδέχεται τῷ Γ· παντὶ
844 APr.34b.36 : γὰρ ἀνθρώπῳ τὸ διανοεῖσθαι. ἀλλὰ τὸ Α ἐξ ἀνάγκης οὐδενὶ
845 APr.34b.37 : τῷ Γ· οὐκ ἄρα τὸ συμπέρασμα ἐνδεχόμενον. ἀλλ' οὐδ' ἀναγ-
846 APr.34b.38 : καῖον ἀεὶ. ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α κινούμενον, τὸ δὲ Β ἐπιστήμη,
847 APr.34b.39 : τὸ δ' ἐφ' ᾧ Γ ἄνθρωπος. τὸ μὲν οὖν Α οὐδενὶ τῷ Β ὑπάρξει,
848 APr.34b.40 : τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, καὶ οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα
849 APr.34b.41 : ἀναγκαῖον· οὐ γὰρ ἀνάγκη μηδένα κινεῖσθαι ἄνθρωπον, ἀλλ'
850 APr.35a.1 : οὐκ ἀνάγκη τινὰ. δηλον οὖν ὅτι τὸ συμπέρασμα ἐστὶ τοῦ μηδενὶ
851 APr.35a.2 : ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν. ληπτέον δὲ βέλτιον τοὺς ὄρους.
852 APr.35a.3 : Ἐὰν δὲ τὸ στερητικὸν τεθῆ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐνδέ-
853 APr.35a.4 : χεσθαι σημαῖνον, ἐξ αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων προτάσεων
854 APr.35a.5 : οὐδεὶς ἔσται συλλογισμὸς, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ

855 APr.35a.6 : ἐνδέχεσθαι προτάσεως ἔσται, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. ὑπαρ-
856 APr.35a.7 : χέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β ἐνδεχέσθω μηδενὶ
857 APr.35a.8 : τῷ Γ. οὕτω μὲν οὖν ἔχόντων τῶν ὄρων οὐδὲν ἔσται ἀναγκαῖον·
858 APr.35a.9 : ἐὰν δ' ἀντιστραφῆ τὸ Β Γ καὶ ληφθῆ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ἐν-
859 APr.35a.10 : δέχεσθαι, γίνεται συλλογισμὸς ὥσπερ πρότερον· ὁμοίως γὰρ
860 APr.35a.11 : ἔχουσιν οἱ ὄροι τῆ θέσει. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ στερητικῶν
861 APr.35a.12 : ὄντων ἀμφοτέρων τῶν διαστημάτων, ἐὰν τὸ μὲν Α Β μὴ
862 APr.35a.13 : ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β Γ μηδενὶ ἐνδέχεσθαι σημαίνει· δι' αὐτῶν
863 APr.35a.14 : μὲν γὰρ τῶν εἰλημμένων οὐδαμῶς γίνεται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντι-
864 APr.35a.15 : στραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτάσεως ἔσται
865 APr.35a.16 : συλλογισμὸς. εἰλήφθω γὰρ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρ-
866 APr.35a.17 : χεῖν, τὸ δὲ Β ἐνδέχεσθαι μηδενὶ τῷ Γ. διὰ μὲν οὖν τούτων
867 APr.35a.18 : οὐδὲν ἀναγκαῖον· ἐὰν δὲ ληφθῆ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεσθαι,
868 APr.35a.19 : ὅπερ ἐστὶν ἀληθές, ἢ δὲ Α Β πρότασις ὁμοίως ἔχη, πάλιν
869 APr.35a.20 : ὁ αὐτὸς ἔσται συλλογισμὸς. ἐὰν δὲ μὴ ὑπάρχειν τεθῆ τὸ Β
870 APr.35a.21 : παντὶ τῷ Γ καὶ μὴ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, οὐκ ἔσται συλ-
871 APr.35a.22 : λογισμὸς οὐδαμῶς, οὔτε στερητικῆς οὐσης οὔτε καταφατικῆς τῆς
872 APr.35a.23 : Α Β προτάσεως. ὄροι δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν
873 APr.35a.24 : λευκόν—ζῶον—χίων, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι λευκόν—ζῶον—πίττα.
874 APr.35a.25 : Φανερόν οὖν ὅτι καθόλου τῶν ὄρων ὄντων, καὶ τῆς μὲν
875 APr.35a.26 : ὑπάρχειν τῆς δ' ἐνδέχεσθαι λαμβανομένης τῶν προτάσεων,
876 APr.35a.27 : ὅταν ἢ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον ἐνδέχεσθαι λαμβάνηται πρό-
877 APr.35a.28 : τασίς, ἀεὶ γίνεται συλλογισμὸς, πλην ὅτε μὲν ἐξ αὐτῶν
878 APr.35a.29 : ὅτε δ' ἀντιστραφείσης τῆς προτάσεως. τότε δὲ τούτων ἐκάτε-
879 APr.35a.30 : ρος καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, εἰρήκαμεν.
880 APr.35a.30 : Ἐὰν δὲ τὸ μὲν καθόλου
881 APr.35a.31 : τὸ δ' ἐν μέρει ληφθῆ τῶν διαστημάτων, ὅταν μὲν τὸ πρὸς
882 APr.35a.32 : τὸ μείζον ἄκρον καθόλου τεθῆ καὶ ἐνδεχόμενον, εἴτ' ἀποφα-
883 APr.35a.33 : τικὸν εἴτε καταφατικόν, τὸ δ' ἐν μέρει καταφατικόν καὶ
884 APr.35a.34 : ὑπάρχον, ἔσται συλλογισμὸς τέλειος, καθάπερ καὶ καθόλου
885 APr.35a.35 : τῶν ὄρων ὄντων. ἀπόδειξις δ' ἢ αὕτη ἢ καὶ πρότερον. ὅταν
886 APr.35a.36 : δὲ καθόλου μὲν ἢ τὸ πρὸς τὸ μείζον ἄκρον, ὑπάρχον δὲ καὶ
887 APr.35a.37 : μὴ ἐνδεχόμενον, θάτερον δ' ἐν μέρει καὶ ἐνδεχόμενον, ἐὰν τ'
888 APr.35a.38 : ἀποφατικαὶ ἐάν τε καταφατικαὶ τεθῶσιν ἀμφοτέροι, ἐάν
889 APr.35a.39 : τε ἢ μὲν ἀποφατικὴ ἢ δὲ καταφατικὴ, πάντως ἔσται συλ-
890 APr.35a.40 : λογισμὸς ἀτελής, πλην οἱ μὲν διὰ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσονται,
891 APr.36.1 : οἱ δὲ καὶ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς τῆς τοῦ ἐνδέχεσθαι, καθάπερ ἐν
892 APr.36.2 : τοῖς πρότερον. ἔσται δὲ συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς [καὶ]
893 APr.36.3 : ὅταν ἢ μὲν καθόλου πρὸς τὸ μείζον ἄκρον τεθεῖσα σημαίνει
894 APr.36.4 : τὸ ὑπάρχειν [ἢ μὴ ὑπάρχειν], ἢ δ' ἐν μέρει στερητικὴ οἷσα
895 APr.36.5 : τὸ ἐνδέχεσθαι λαμβάνη, οἷον εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Β ὑπάρ-
896 APr.36.6 : χεῖ ἢ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρ-
897 APr.36.7 : χεῖν· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ Β Γ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι γίνεται
898 APr.36.8 : συλλογισμὸς, ὅταν δὲ τὸ μὴ ὑπάρχειν λαμβάνη ἢ κατὰ
899 APr.36.9 : μέρος τεθεῖσα, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. ὄροι τοῦ μὲν ὑπάρχειν

900 APr.36.10 : λευκόν—ζῶον—χιών, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—ζῶον—πίττα-
901 APr.36.11 : διὰ γὰρ τοῦ ἀδιόριστου ληπτέον τὴν ἀπόδειξιν. ἐὰν δὲ τὸ καθόλου
902 APr.36.12 : τεθῆ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, τὸ δ' ἐν μέρει πρὸς τὸ μείζον,
903 APr.36.13 : ἐὰν τε στερητικὸν ἐὰν τε καταφατικόν, ἐὰν τ' ἐνδεχόμενον ἐὰν
904 APr.36.14 : θ' ὑπάρχον ὀποτεροῦν, οὐδαμῶς ἔσται συλλογισμός.
905 APr.36.14 : Οὐδ'
906 APr.36.15 : ὅταν ἐν μέρει ἢ ἀδιόριστοι τεθῶσιν αἱ προτάσεις, εἴτ' ἐνδέχε-
907 APr.36.16 : σθαι λαμβάνουσαι εἶθ' ὑπάρχειν εἴτ' ἐναλλάξ, οὐδ' οὕτως
908 APr.36.17 : ἔσται συλλογισμός. ἀπόδειξις δ' ἢ αὐτῆ ἢ περ κάπιν τῶν πρότε-
909 APr.36.18 : ρον. ὅροι δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης ζῶον—λευ-
910 APr.36.19 : κόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι ζῶον—λευκόν—ίμάτιον.
911 APr.36.20 : φανερόν οὖν ὅτι τοῦ μὲν πρὸς τὸ μείζον ἄκρον καθόλου τεθέν-
912 APr.36.21 : τος αἰεὶ γίνεταί συλλογισμός, τοῦ δὲ πρὸς τὸ ἔλαττον οὐδέ-
913 APr.36.22 : ποτ' οὐδενός.
914 APr.36.23 : Ὅταν δ' ἢ μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ἢ δ' ἐνδέχεσθαι
915 APr.36.24 : σημαίνει τῶν προτάσεων, ὁ μὲν συλλογισμός ἔσται τὸν αὐτὸν
916 APr.36.25 : τρόπον ἐχόντων τῶν ὄρων, καὶ τέλειος ὅταν πρὸς τῷ ἐλάτ-
917 APr.36.26 : τον ἄκρῳ τεθῆ τὸ ἀναγκαῖον· τὸ δὲ συμπέρασμα κατηγο-
918 APr.36.27 : ρικῶν μὲν ὄντων τῶν ὄρων τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ ὑπάρχειν
919 APr.36.28 : ἔσται, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τιθεμένων, ἐὰν δ' ἢ τὸ μὲν
920 APr.36.29 : καταφατικὸν τὸ δὲ στερητικόν, ὅταν μὲν ἢ τὸ καταφατικόν
921 APr.36.30 : ἀναγκαῖον, τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ μὴ ὑπάρχειν, ὅταν δὲ
922 APr.36.31 : τὸ στερητικόν, καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν καὶ τοῦ μὴ
923 APr.36.32 : ὑπάρχειν, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὄρων ὄντων· τὸ
924 APr.36.33 : δ' ἐνδέχεσθαι ἐν τῷ συμπεράσματι τὸν αὐτὸν τρόπον ληπτέον
925 APr.36.34 : ὄνπερ καὶ ἐν τοῖς πρότερον. τοῦ δ' ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν οὐκ
926 APr.36.35 : ἔσται συλλογισμός· ἔτερον γὰρ τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν
927 APr.36.36 : καὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν.
928 APr.36.37 : Ὅτι μὲν οὖν καταφατικῶν ὄντων τῶν ὄρων οὐ γίνεται τὸ
929 APr.35b.38 : συμπέρασμα ἀναγκαῖον, φανερόν. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ μὲν A
930 APr.35b.39 : παντὶ τῷ B ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ B ἐνδεχέσθω παντὶ τῷ Γ.
931 APr.35b.40 : ἔσται δὴ συλλογισμός ἀτελής ὅτι ἐνδέχεται τὸ A παντὶ τῷ Γ
932 APr.36a.1 : ὑπάρχειν. ὅτι δ' ἀτελής, ἐκ τῆς ἀποδείξεως δήλον· τὸν αὐ-
933 APr.36a.2 : τὸν γὰρ τρόπον δειχθήσεται ὄνπερ κάπιν τῶν πρότερον. πάλιν
934 APr.36a.3 : τὸ μὲν A ἐνδεχέσθω παντὶ τῷ B, τὸ δὲ B παντὶ τῷ Γ ὑπαρ-
935 APr.36a.4 : χέτω ἐξ ἀνάγκης. ἔσται δὴ συλλογισμός ὅτι τὸ A παντὶ
936 APr.36a.5 : τῷ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀλλ' οὐχ ὅτι ὑπάρχει, καὶ τέ-
937 APr.36a.6 : λειος, ἀλλ' οὐκ ἀτελής· εὐθύς γὰρ ἐπιτελεῖται διὰ τῶν ἐξ
938 APr.36a.7 : ἀρχῆς προτάσεων.
939 APr.36a.7 : Εἰ δὲ μὴ ὁμοιοσχήμονες αἱ προτάσεις,
940 APr.36a.8 : ἔστω πρῶτον ἢ στερητικὴ ἀναγκαῖα, καὶ τὸ μὲν A μὴδενί
941 APr.36a.9 : ἐνδεχέσθω τῷ B, τὸ δὲ B παντὶ τῷ Γ ἐνδεχέσθω.
942 APr.36a.10 : ἀνάγκη δὴ τὸ A μὴδενί τῷ Γ ὑπάρχειν. κείσθω γὰρ
943 APr.36a.11 : ὑπάρχειν ἢ παντὶ ἢ τινί· τῷ δὲ B ὑπέκειτο μὴδενί ἐνδέχε-
944 APr.36a.12 : σθαι. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν, οὐδὲ τὸ B τῷ A οὐδενί

945 APr.36a.13 : ἐνδέχεται· τὸ δὲ A τῷ Γ ἢ παντὶ ἢ τινὶ κείται ὑπάρχειν·
946 APr.36a.14 : ὥστ' οὐδενί ἢ οὐ παντὶ τῷ Γ τὸ B ἐνδέχεται· ἂν ὑπάρχειν·
947 APr.36a.15 : ὑπέκειτο δὲ παντὶ ἐξ ἀρχῆς. φανερόν δ' ὅτι καὶ τοῦ ἐνδέχε-
948 APr.36a.16 : σθαι μὴ ὑπάρχειν γίνεταί συλλογισμός, εἴπερ καὶ τοῦ μὴ
949 APr.36a.17 : ὑπάρχειν. πάλιν ἔστω ἢ καταφατικὴ πρότασις ἀναγκαῖα,
950 APr.36a.18 : καὶ τὸ μὲν A ἐνδεχέσθω μὴδενί τῷ B ὑπάρχειν, τὸ δὲ B
951 APr.36a.19 : παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης, ὁ μὲν οὖν συλλογισμός
952 APr.36a.20 : ἔσται τέλειος, ἀλλ' οὐ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἀλλὰ τοῦ ἐνδέχεσθαι
953 APr.36a.21 : μὴ ὑπάρχειν· ἢ τε γὰρ πρότασις οὕτως ἐλήφθη ἢ ἀπὸ τοῦ
954 APr.36a.22 : μειζονος ἄκρου, καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον οὐκ ἔστιν ἀγαγεῖν· εἰ γὰρ
955 APr.36a.23 : ὑποθεθῆι τὸ A τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, κείται δὲ καὶ τῷ B ἐν-
956 APr.36a.24 : δέχεσθαι μὴδενί ὑπάρχειν, οὐδὲν συμβαίνει διὰ τούτων ἀδύ-
957 APr.36a.25 : νατον. ἐὰν δὲ πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ τεθῆ τὸ στερητικόν,
958 APr.36a.26 : ὅταν μὲν ἐνδέχεσθαι σημαίνει, συλλογισμός ἔσται διὰ τῆς
959 APr.36a.27 : ἀντιστροφῆς, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον, ὅταν δὲ μὴ ἐνδέχε-
960 APr.36a.28 : σθαι, οὐκ ἔσται. οὐδ' ὅταν ἄμφω μὲν τεθῆ στερητικά, μὴ ἢ δ'
961 APr.36a.29 : ἐνδεχόμενον τὸ πρὸς τὸ ἔλαττον. ὅροι δ' οἱ αὐτοί, τοῦ μὲν
962 APr.36a.30 : ὑπάρχειν λευκόν—ζῶον—χιών, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν λευκόν—
963 APr.36a.31 : ζῶον—πίττα.
964 APr.36a.32 : Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔξει κάπιν τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν.
965 APr.36a.33 : ὅταν μὲν γὰρ ἢ τὸ στερητικόν ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται
966 APr.36a.34 : τοῦ μὴ ὑπάρχειν. οἷον εἰ τὸ μὲν A μὴδενί τῷ B ἐνδέχεται ὑπάρ-
967 APr.36a.35 : χεῖν, τὸ δὲ B τινὶ τῷ Γ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ A τινί
968 APr.36a.36 : τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ παντὶ ὑπάρχει, τῷ δὲ B μὴδενί
969 APr.36a.37 : ἐνδέχεται, οὐδὲ τὸ B οὐδενί τῷ A ἐνδέχεται ὑπάρχειν. ὥστ' εἰ τὸ
970 APr.36a.38 : A παντὶ τῷ Γ ὑπάρχει, οὐδενί τῷ Γ τὸ B ἐνδέχεται. ἀλλ' ὑπέ-
971 APr.36a.39 : κειτό τινι ἐνδέχεσθαι. ὅταν δὲ τὸ ἐν μέρει καταφατικόν ἀναγ-
972 APr.36a.40 : καῖον ἢ, τὸ ἐν τῷ στερητικῷ συλλογισμῷ, οἷον τὸ B Γ, ἢ τὸ κα-
973 APr.37.1 : θόλου τὸ ἐν τῷ κατηγορικῷ, οἷον τὸ A B, οὐκ ἔσται τοῦ ὑπάρχειν
974 APr.37.2 : συλλογισμός. ἀπόδειξις δ' ἢ αὐτῆ ἢ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον.
975 APr.37.3 : ἐὰν δὲ τὸ μὲν καθόλου τεθῆ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἢ κα-
976 APr.37.4 : ταφατικόν ἢ στερητικόν, ἐνδεχόμενον, τὸ δ' ἐν μέρει ἀναγ-
977 APr.37.5 : καῖον [πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ], οὐκ ἔσται συλλογισμός (ὅροι δὲ
978 APr.37.6 : τοῦ μὲν ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης ζῶον—λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ
979 APr.37.7 : μὴ ἐνδέχεσθαι ζῶον—λευκόν—ίμάτιον)· ὅταν δ' ἀναγκαῖον ἢ
980 APr.37.8 : τὸ καθόλου, τὸ δ' ἐν μέρει ἐνδεχόμενον, στερητικὸν μὲν ὄντος
981 APr.37.9 : τοῦ καθόλου τοῦ μὲν ὑπάρχειν ὅροι ζῶον—λευκόν—κόραξ, τοῦ
982 APr.37.10 : δὲ μὴ ὑπάρχειν ζῶον—λευκόν—πίττα, καταφατικῶν δὲ τοῦ
983 APr.37.11 : μὲν ὑπάρχειν ζῶον—λευκόν—κύκνος, τοῦ δὲ μὴ ἐνδέχεσθαι
984 APr.37.12 : ζῶον—λευκόν—χιών. οὐδ' ὅταν ἀδιόριστοι ληφθῶσιν αἱ προτά-
985 APr.37.13 : σεῖς ἢ ἀμφοτέραι κατὰ μέρος, οὐδ' οὕτως ἔσται συλλογισμός.
986 APr.37.14 : ὅροι δὲ κοινοὶ τοῦ μὲν ὑπάρχειν ζῶον—λευκόν—ἄνθρωπος, τοῦ
987 APr.37.15 : δὲ μὴ ὑπάρχειν ζῶον—λευκόν—ἄψυχον. καὶ γὰρ τὸ ζῶον
988 APr.37.16 : τινὶ λευκῷ καὶ τὸ λευκὸν ἀψύχῳ τινὶ καὶ ἀναγκαῖον ὑπάρ-
989 APr.37.17 : χεῖν καὶ οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. κάπιν τοῦ ἐνδέχεσθαι ὁμοίως,

990 APr.37.18 : ὥστε πρὸς ἅπαντα χρήσιμοι οἱ ὄροι.
991 APr.37.19 : Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι ὁμοίως ἐχόντων τῶν
992 APr.37.20 : ὄρων ἐν τε τῷ ὑπάρχειν καὶ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις γίνεται τε καὶ
993 APr.37.21 : οὐ γίνεται συλλογισμός, πλὴν κατὰ μὲν τὸ ὑπάρχειν τιθε-
994 APr.37.22 : μένης τῆς στερητικῆς προτάσεως τοῦ ἐνδέχεσθαι ἢν ὁ συλλογι-
995 APr.37.23 : σμός, κατὰ δὲ τὸ ἀναγκαῖον τῆς στερητικῆς καὶ τοῦ ἐνδέχεσθαι
996 APr.37.24 : καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν. [δῆλον δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς οἱ συλ-
997 APr.37.25 : λογισμοὶ καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων.]
998 APr.37.26 : Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι ὅταν μὲν ἐνδέχεσθαι λαμ-
999 APr.37.27 : βάνωσιν ἀμφοτέραι αἱ προτάσεις, οὐδεὶς ἔσται συλλογισμός,
1000 APr.37.28 : οὔτε κατηγορικῶν οὔτε στερητικῶν τιθεμένων, οὔτε καθόλου οὔτε
1001 APr.37.29 : κατὰ μέρος· ὅταν δὲ ἡ μὲν ὑπάρχειν ἢ δ' ἐνδέχεσθαι σημαίνῃ,
1002 APr.37.30 : τῆς μὲν καταφατικῆς ὑπάρχειν σημαίνουσῃς οὐδέποτ' ἔσται,
1003 APr.37.31 : τῆς δὲ στερητικῆς τῆς καθόλου αἰε. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ
1004 APr.37.32 : ὅταν ἡ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἢ δ' ἐνδέχεσθαι λαμβάνηται τῶν
1005 APr.37.33 : προτάσεων. δεῖ δὲ καὶ ἐν τούτοις λαμβάνειν τὸ ἐν τοῖς συμ-
1006 APr.37.34 : περάσμασιν ἐνδεχόμενον ὡσπερ ἐν τοῖς πρότερον.
1007 APr.37.35 : Πρῶτον οὖν δεικτέον ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει τὸ ἐν τῷ ἐνδέχεσθαι
1008 APr.37.36 : στερητικόν, οἷον εἰ τὸ Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Β, οὐκ ἀνάγκη καὶ
1009 APr.37.37 : τὸ Β ἐνδέχεσθαι μηδενὶ τῷ Α. κείσθω γὰρ τοῦτο, καὶ ἐνδεχέσθω
1010 APr.37.38 : τὸ Β μηδενὶ τῷ Α ὑπάρχειν. οὐκοῦν ἐπεὶ ἀντιστρέφουσιν αἱ ἐν
1011 APr.37.39 : τῷ ἐνδέχεσθαι καταφάσεις ταῖς ἀποφάσεις, καὶ αἱ ἐναντία
1012 APr.37.40 : καὶ αἱ ἀντικείμεναι, τὸ δὲ Β τῷ Α ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρ-
1013 APr.37a.1 : χεῖν, φανερόν ὅτι καὶ παντὶ ἂν ἐνδεχοίτο τῷ Α ὑπάρχειν.
1014 APr.37a.2 : τοῦτο δὲ ψεῦδος· οὐ γὰρ εἰ τότε τῷδε παντὶ ἐνδέχεται, καὶ
1015 APr.37a.3 : τότε τῷδε ἀναγκαῖον· ὥστ' οὐκ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν.
1016 APr.37a.4 : ἔτι δ' οὐδὲν κωλύει τὸ μὲν Α τῷ Β ἐνδέχεσθαι μηδενὶ, τὸ δὲ
1017 APr.37a.5 : Β τινὶ τῶν Α ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, οἷον τὸ μὲν λευκὸν
1018 APr.37a.6 : παντὶ ἀνθρώπῳ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν (καὶ γὰρ ὑπάρχειν),
1019 APr.37a.7 : ἀνθρώπων δ' οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ὡς ἐνδέχεται μηδενὶ λευκῷ·
1020 APr.37a.8 : πολλοῖς γὰρ ἐξ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχει, τὸ δ' ἀναγκαῖον
1021 APr.37a.9 : οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον.
1022 APr.37a.9 : Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσε-
1023 APr.37a.10 : ται ἀντιστρέφον, οἷον εἰ τις ἀξιώσειν, ἐπεὶ ψεῦδος τὸ ἐνδέ-
1024 APr.37a.11 : χεσθαι τὸ Β τῷ Α μηδενὶ ὑπάρχειν, ἀληθὲς τὸ μὴ ἐνδέχε-
1025 APr.37a.12 : σθαι μηδενὶ (φάσις γὰρ καὶ ἀπόφασις), εἰ δὲ τοῦτ', ἀληθὲς
1026 APr.37a.13 : ἐξ ἀνάγκης τινὶ τῷ Α ὑπάρχειν· ὥστε καὶ τὸ Α τινὶ
1027 APr.37a.14 : τῷ Β· τοῦτο δ' ἀδύνατον. οὐ γὰρ εἰ μὴ ἐνδέχεται μηδενὶ
1028 APr.37a.15 : τὸ Β τῷ Α, ἀνάγκη τινὶ ὑπάρχειν. τὸ γὰρ μὴ ἐνδέχεσθαι
1029 APr.37a.16 : μηδενὶ διχῶς λέγεται, τὸ μὲν εἰ ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχει,
1030 APr.37a.17 : τὸ δ' εἰ ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχει· τὸ γὰρ ἐξ ἀνάγκης
1031 APr.37a.18 : τινὶ τῶν Α μὴ ὑπάρχον οὐκ ἀληθὲς εἰπεῖν ὡς παντὶ ἐνδέχεται
1032 APr.37a.19 : μὴ ὑπάρχειν, ὡσπερ οὐδὲ τὸ τινὶ ὑπάρχον ἐξ ἀνάγκης ὅτι
1033 APr.37a.20 : παντὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. εἰ οὖν τις ἀξιοίῃ, ἐπεὶ οὐκ ἐνδέχε-
1034 APr.37a.21 : ται τὸ Γ τῷ Δ παντὶ ὑπάρχειν, ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρχειν

1035 APr.37a.22 : αὐτό, ψεῦδος ἂν λαμβάνοι· παντὶ γὰρ ὑπάρχει, ἀλλ' ὅτι
1036 APr.37a.23 : ἐνόις ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει, διὰ τοῦτο φαμεν οὐ παντὶ ἐνδέ-
1037 APr.37a.24 : χεσθαι. ὥστε τῷ ἐνδέχεσθαι παντὶ ὑπάρχειν τὸ τ' ἐξ ἀνάγ-
1038 APr.37a.25 : κης τινὶ ὑπάρχειν ἀντίκειται καὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης τινὶ μὴ ὑπάρ-
1039 APr.37a.26 : χεῖν. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ. δῆλον οὖν ὅτι πρὸς
1040 APr.37a.27 : τὸ οὕτως ἐνδεχόμενον καὶ μὴ ἐνδεχόμενον ὡς ἐν ἀρχῇ διωρί-
1041 APr.37a.28 : σαμεν οὐ τὸ ἐξ ἀνάγκης τινὶ ὑπάρχειν ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀνάγκης
1042 APr.37a.29 : τινὶ μὴ ὑπάρχειν ληπτέον. τούτου δὲ ληφθέντος οὐδὲν συμβαίνει
1043 APr.37a.30 : ἀδύνατον, ὥστ' οὐ γίνεται συλλογισμός. φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰ-
1044 APr.37a.31 : ρημένων ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν.
1045 APr.37a.32 : Τούτου δὲ δειχθέντος κείσθω τὸ Α τῷ μὲν Β ἐνδέχεσθαι
1046 APr.37a.33 : μηδενὶ, τῷ δὲ Γ παντὶ. διὰ μὲν οὖν τῆς ἀντιστροφῆς οὐκ ἔσται
1047 APr.37a.34 : συλλογισμός· εἴρηται γὰρ ὅτι οὐκ ἀντιστρέφει ἡ τοιαύτη πρό-
1048 APr.37a.35 : τασις. ἀλλ' οὐδὲ διὰ τοῦ ἀδυνάτου· τεθέντος γὰρ τοῦ Β (μὴ) παντὶ
1049 APr.37a.36 : τῷ Γ ἐνδέχεσθαι (μὴ) ὑπάρχειν οὐδὲν συμβαίνει ψεῦδος· ἐνδέ-
1050 APr.37a.37 : χεῖτο γὰρ ἂν τὸ Α τῷ Γ καὶ παντὶ καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν.
1051 APr.37a.38 : ὅλας δ' εἰ ἔστι συλλογισμός, δῆλον ὅτι τοῦ ἐνδέχεσθαι ἂν
1052 APr.37a.39 : εἴη διὰ τὸ μηδετέρων τῶν προτάσεων εἰληφθαι ἐν τῷ ὑπάρ-
1053 APr.37a.40 : χεῖν, καὶ οὗτος ἡ καταφατικὸς ἢ στερητικὸς· οὐδέτερος δ' ἐγ-
1054 APr.38.1 : χωρεῖ. καταφατικῷ μὲν γὰρ τεθέντος δειχθήσεται διὰ τῶν
1055 APr.38.2 : ὄρων ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, στερητικῷ δὲ, ὅτι τὸ συμ-
1056 APr.38.3 : πέραςμα οὐκ ἐνδεχόμενον ἀλλ' ἀναγκαῖόν ἐστιν. ἔστω γὰρ τὸ
1057 APr.38.4 : μὲν Α λευκόν, τὸ δὲ Β ἄνθρωπος, ἐφ' ᾧ δὲ Γ ἵππος, τὸ
1058 APr.38.5 : δι᾿ Α, τὸ λευκόν, ἐνδέχεται τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ
1059 APr.38.6 : ὑπάρχειν. ἀλλὰ τὸ Β τῷ Γ οὔτε ὑπάρχειν ἐνδέχεται οὔτε μὴ
1060 APr.38.7 : ὑπάρχειν. ὅτι μὲν οὖν ὑπάρχειν οὐκ ἐγχωρεῖ, φανερόν· οὐδεὶς
1061 APr.38.8 : γὰρ ἵππος ἄνθρωπος. ἀλλ' οὐδ' ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν·
1062 APr.38.9 : ἀνάγκη γὰρ μηδένα ἵππον ἄνθρωπον εἶναι, τὸ δ' ἀναγκαῖον
1063 APr.38.10 : οὐκ ἦν ἐνδεχόμενον. οὐκ ἄρα γίνεται συλλογισμός. ὁμοίως
1064 APr.38.11 : δὲ δειχθήσεται καὶ ἂν ἀνάπαλιν τεθῆ τὸ στερητικόν, κἂν ἀμ-
1065 APr.38.12 : φότεραι καταφατικαὶ ληφθῶσιν ἢ στερητικαὶ (διὰ γὰρ
1066 APr.38.13 : τῶν αὐτῶν ὄρων ἔσται ἡ ἀπόδειξις)· καὶ ὅταν ἡ μὲν καθόλου
1067 APr.38.14 : ἢ δ' ἐν μέρει, ἢ ἀμφοτέραι κατὰ μέρος ἢ ἀδιόριστοι, ἢ ὅσα-
1068 APr.38.15 : χῶς ἄλλως ἐνδέχεται μεταλαβεῖν τὰς προτάσεις· αἰεὶ γὰρ
1069 APr.38.16 : ἔσται διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων ἡ ἀπόδειξις. φανερόν οὖν ὅτι ἀμ-
1070 APr.38.17 : φότερων τῶν προτάσεων κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι τιθεμένων οὐδεὶς
1071 APr.38.18 : γίνεται συλλογισμός.
1072 APr.38.19 : Εἰ δ' ἡ μὲν ὑπάρχειν ἢ δ' ἐνδέχεσθαι σημαίνει, τῆς
1073 APr.38.20 : μὲν κατηγορικῆς ὑπάρχειν θεθείσης τῆς δὲ στερητικῆς ἐνδέ-
1074 APr.38.21 : χεσθαι οὐδέποτ' ἔσται συλλογισμός, οὔτε καθόλου τῶν ὄρων
1075 APr.38.22 : οὔτ' ἐν μέρει λαμβανομένων (ἀπόδειξις δ' ἢ αὐτῆ καὶ διὰ
1076 APr.38.23 : τῶν αὐτῶν ὄρων)· ὅταν δ' ἡ μὲν καταφατικὴ ἐνδέχεσθαι ἢ
1077 APr.38.24 : δὲ στερητικὴ ὑπάρχειν, ἔσται συλλογισμός. εἰληφθῶ γὰρ τὸ
1078 APr.38.25 : Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ παντὶ ἐνδέχεσθαι.
1079 APr.38.26 : ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ στερητικῷ τὸ Β τῷ Α οὐδὲν ὑπάρξει·

1080 APr.38.27 : τὸ δὲ A παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται· γίνεται δὴ συλλογισμὸς
1081 APr.38.28 : ὅτι ἐνδέχεται τὸ B μηδενὶ τῷ Γ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος.
1082 APr.38.29 : ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Γ θεβήτῃ τὸ στερητικόν. ἐὰν δ' ἄμ-
1083 APr.38.30 : φότεραι μὲν ὡς στερητικαί, σημαίνῃ δ' ἡ μὲν μὴ ὑπάρχειν
1084 APr.38.31 : ἡ δ' ἐνδέχεται, δι' αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων
1085 APr.38.32 : οὐδὲν συμβαίνει ἀναγκαῖον, ἀντιστραφεῖς δὲ τῆς κατὰ τὸ
1086 APr.38.33 : ἐνδέχεται προτάσεως γίνεται συλλογισμὸς ὅτι τὸ B τῷ
1087 APr.38.34 : Γ ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον-
1088 APr.38.35 : ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρώτον σχῆμα. ἐὰν δ' ἄμφοτεραι τε-
1089 APr.38.36 : θῶσι κατηγορικαί, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. ὄροι τοῦ μὲν ὑπάρ-
1090 APr.38.37 : χεῖν ὑγεία—ζῶον—ἄνθρωπος, τοῦ δὲ μὴ ὑπάρχειν ὑγεία—
1091 APr.38.38 : ἵππος—ἄνθρωπος.
1092 APr.38.39 : Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔξει κάπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογι-
1093 APr.38.40 : σμῶν. ὅταν μὲν γὰρ ἢ τὸ καταφατικὸν ὑπάρχον, εἴτε κα-
1094 APr.38a.1 : θόλου εἴτ' ἐν μέρει ληφθέν, οὐδεὶς ἔσται συλλογισμὸς (τοῦτο
1095 APr.38a.2 : δ' ὁμοίως καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων δείκνυται τοῖς πρότερον),
1096 APr.38a.3 : ὅταν δὲ τὸ στερητικόν, ἔσται διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, καθάπερ
1097 APr.38a.4 : ἐν τοῖς πρότερον. πάλιν ἐὰν ἄμφω μὲν τὰ διαστήματα στερη-
1098 APr.38a.5 : τικὰ ληφθῆ, καθόλου δὲ τὸ μὴ ὑπάρχειν, ἔξ αὐτῶν μὲν
1099 APr.38a.6 : τῶν προτάσεων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφέντος δὲ τοῦ
1100 APr.38a.7 : ἐνδέχεται καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον ἔσται συλλογισμὸς.
1101 APr.38a.8 : ἐὰν δὲ ὑπάρχον μὲν ἢ τὸ στερητικόν, ἐν μέρει δὲ ληφθῆ, οὐκ
1102 APr.38a.9 : ἔσται συλλογισμὸς, οὔτε καταφατικῆς οὔτε στερητικῆς οὔσης
1103 APr.38a.10 : τῆς ἐτέρας προτάσεως. οὐδ' ὅταν ἄμφοτεραι ληφθῶσιν ἀδιό-
1104 APr.38a.11 : ριστοι—ἢ καταφατικαὶ ἢ ἀποφατικαί—ἢ κατὰ μέρος. ἀπό-
1105 APr.38a.12 : δεῖξαι δ' ἡ αὐτὴ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων.
1106 APr.38a.13 : Ἐὰν δ' ἡ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἡ δ' ἐνδέχεται σημαίνῃ
1107 APr.38a.14 : τῶν προτάσεων, τῆς μὲν στερητικῆς ἀναγκαίας οὔσης ἔσται
1108 APr.38a.15 : συλλογισμὸς, οὐ μόνον ὅτι ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ
1109 APr.38a.16 : καὶ ὅτι οὐχ ὑπάρχει, τῆς δὲ καταφατικῆς οὐκ ἔσται. κείσθω
1110 APr.38a.17 : γὰρ τὸ A τῷ μὲν B ἐξ ἀνάγκης μηδενὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ
1111 APr.38a.18 : Γ παντὶ ἐνδέχεται. ἀντιστραφεῖς οὖν τῆς στερητικῆς οὐδὲ
1112 APr.38a.19 : τὸ B τῷ A οὐδενὶ ὑπάρξει· τὸ δὲ A παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται·
1113 APr.38a.20 : γίνεται δὴ πάλιν διὰ τοῦ πρώτου σχήματος ὁ συλλογισμὸς
1114 APr.38a.21 : ὅτι τὸ B τῷ Γ ἐνδέχεται μηδενὶ ὑπάρχειν. ἅμα δὲ δῆλον
1115 APr.38a.22 : ὅτι οὐδ' ὑπάρξει τὸ B οὐδενὶ τῷ Γ. κείσθω γὰρ ὑπάρχειν·
1116 APr.38a.23 : οὐκοῦν εἰ τὸ A τῷ B μηδενὶ ἐνδέχεται, τὸ δὲ B ὑπάρχει
1117 APr.38a.24 : τινὶ τῷ Γ, τὸ A τῷ Γ τινὶ οὐκ ἐνδέχεται· ἀλλὰ παντὶ ὑπέ-
1118 APr.38a.25 : κειτο ἐνδέχεται. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον δειχθήσεται καὶ εἰ
1119 APr.38a.26 : πρὸς τῷ Γ θεβήτῃ τὸ στερητικόν.
1120 APr.38a.26 : Πάλιν ἔστω τὸ κατηγορικόν
1121 APr.38a.27 : ἀναγκαῖον, θάτερον δ' ἐνδεχόμενον, καὶ τὸ A τῷ μὲν B ἐν-
1122 APr.38a.28 : δεχέσθω μηδενὶ, τῷ δὲ Γ παντὶ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης. οὐ-
1123 APr.38a.29 : τως οὖν ἐχόντων τῶν ὄρων οὐδεὶς ἔσται συλλογισμὸς, συμ-
1124 APr.38a.30 : βαίνει γὰρ τὸ B τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ

1125 APr.38a.31 : τὸ μὲν A λευκόν, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ B ἄνθρωπος, ἐφ' ᾧ δὲ
1126 APr.38a.32 : τὸ Γ κύκνος, τὸ δὲ λευκόν κύκνω μὲν ἐξ ἀνάγκης ὑπάρ-
1127 APr.38a.33 : χεῖ, ἀνθρώπῳ δ' ἐνδέχεται μηδενί· καὶ ἄνθρωπος οὐδενὶ
1128 APr.38a.34 : κύκνω ἐξ ἀνάγκης. ὅτι μὲν οὖν τοῦ ἐνδέχεται οὐκ ἔστι
1129 APr.38a.35 : συλλογισμὸς, φανερόν· τὸ γὰρ ἐξ ἀνάγκης οὐκ ἦν ἐνδε-
1130 APr.38a.36 : χόμενον. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἀναγκαίου· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον
1131 APr.38a.37 : ἢ ἐξ ἀμφοτέρων ἀναγκαίων ἢ ἐκ τῆς στερητικῆς συνέβαι-
1132 APr.38a.38 : νεν. ἔτι δὲ καὶ ἐγγυρεῖ τούτων κειμένων τὸ B τῷ Γ ὑπάρ-
1133 APr.38a.39 : χεῖν· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν Γ ὑπὸ τὸ B εἶναι, τὸ δὲ
1134 APr.38a.40 : A τῷ μὲν B παντὶ ἐνδέχεται, τῷ δὲ Γ ἐξ ἀνάγκης
1135 APr.38a.41 : ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν Γ εἴη ἐργηγορός, τὸ δὲ B ζῶον,
1136 APr.38a.42 : τὸ δ' ἐφ' ᾧ τὸ A κίνησις. τῷ μὲν γὰρ ἐργηγορῶτι ἐξ ἀνάγ-
1137 APr.39.1 : κης κίνησις, ζῶω δὲ παντὶ ἐνδέχεται· καὶ πᾶν τὸ ἐργη-
1138 APr.39.2 : γορὸς ζῶον. φανερόν οὖν ὅτι οὐδὲ τοῦ μὴ ὑπάρχειν, εἴ-
1139 APr.39.3 : περ οὕτως ἐχόντων ἀνάγκη ὑπάρχειν. οὐδὲ δὴ τῶν ἀντι-
1140 APr.39.4 : κειμένων καταφάσεων, ὡστ' οὐδεὶς ἔσται συλλογισμὸς. ὁμοίως
1141 APr.39.5 : δὲ δειχθήσεται καὶ ἀνάπαλιν θεβήσις τῆς καταφατικῆς.
1142 APr.39.6 : Ἐὰν δ' ὁμοιοσχήμενες ὡσιν αἱ προτάσεις, στερητικῶν μὲν
1143 APr.39.7 : οὐσῶν αἰ γίνεται συλλογισμὸς ἀντιστραφεῖς τῆς κατὰ
1144 APr.39.8 : τὸ ἐνδέχεται προτάσεως καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. εἰ-
1145 APr.39.9 : ληφθῶ γὰρ τὸ A τῷ μὲν B ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν, τῷ
1146 APr.39.10 : δὲ Γ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν· ἀντιστραφεῖσιν οὖν τῶν προ-
1147 APr.39.11 : τάσεων τὸ μὲν B τῷ A οὐδενὶ ὑπάρχει, τὸ δὲ A παντὶ
1148 APr.39.12 : τῷ Γ ἐνδέχεται· γίνεται δὴ τὸ πρώτον σχῆμα. κἂν εἰ
1149 APr.39.13 : πρὸς τῷ Γ θεβήτῃ τὸ στερητικόν, ὡσαύτως. ἐὰν δὲ κατη-
1150 APr.39.14 : γορικαὶ τεθῶσιν, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. τοῦ μὲν γὰρ μὴ
1151 APr.39.15 : ὑπάρχειν ἢ τοῦ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν φανερόν ὅτι οὐκ
1152 APr.39.16 : ἔσται διὰ τὸ μὴ εἰληφθαὶ στερητικὴν πρότασιν μῆτ' ἐν τῷ
1153 APr.39.17 : ὑπάρχειν μῆτ' ἐν τῷ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν. ἀλλὰ μὴν
1154 APr.39.18 : οὐδὲ τοῦ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν· ἐξ ἀνάγκης γὰρ οὕτως
1155 APr.39.19 : ἐχόντων τὸ B τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει, οἷον εἰ τὸ μὲν A τε-
1156 APr.39.20 : θεῖη λευκόν, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ B κύκνος, τὸ δὲ Γ ἄνθρωπος.
1157 APr.39.21 : οὐδὲ γε τῶν ἀντικειμένων καταφάσεων, ἐπεὶ δέδεικται τὸ
1158 APr.39.22 : B τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης οὐχ ὑπάρχον. οὐκ ἄρα γίνεται συλ-
1159 APr.39.23 : λογισμὸς ὅλως.
1160 APr.39.24 : Ὁμοίως δ' ἔξει κάπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν·
1161 APr.39.25 : ὅταν μὲν γὰρ ἢ τὸ στερητικόν καθόλου τε καὶ ἀναγκαῖον,
1162 APr.39.26 : αἰ συλλογισμὸς ἔσται καὶ τοῦ ἐνδέχεται καὶ τοῦ μὴ
1163 APr.39.27 : ὑπάρχειν (ἀπόδειξις δὲ διὰ τῆς ἀντιστροφῆς), ὅταν δὲ τὸ
1164 APr.39.28 : καταφατικόν, οὐδέποτε· τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον δειχθήσεται
1165 APr.38b.29 : ὃν καὶ ἐν τοῖς καθόλου, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων. οὐδ' ὅταν
1166 APr.38b.30 : ἀμφοτερι ληφθῶσι καταφατικαί· καὶ γὰρ τοῦτο ἢ αὐτῇ
1167 APr.38b.31 : ἀπόδειξις ἢ καὶ πρότερον. ὅταν δὲ ἀμφοτερι μὲν στερητι-
1168 APr.38b.32 : καί, καθόλου δὲ καὶ ἀναγκαία ἢ τὸ μὴ ὑπάρχειν σημαί-
1169 APr.38b.33 : νουσα, δι' αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημμένων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγ-

1170 APr.38b.34 : καίον, ἀντιστραφείσης δὲ τῆς κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι προτά-
1171 APr.38b.35 : σεως ἔσται συλλογισμός, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον. ἐὰν
1172 APr.38b.36 : δ' ἀμφοτέρα ἀδιόριστοι ἢ ἐν μέρει τεθῶσιν, οὐκ ἔσται συλ-
1173 APr.38b.37 : λογισμός, ἀπόδειξις δ' ἢ αὐτὴ καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων.
1174 APr.38b.38 : Φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τῆς μὲν στερητικῆς
1175 APr.38b.39 : τῆς καθόλου τιθεμένης ἀναγκαίας αἰεὶ γίνεται συλλογι-
1176 APr.38b.40 : σμός οὐ μόνον τοῦ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ
1177 APr.38b.41 : τοῦ μὴ ὑπάρχειν, τῆς δὲ καταφατικῆς οὐδέποτε. καὶ ὅτι
1178 APr.38b.42 : τὸν αὐτὸν τρόπον ἐχόντων ἐν τε τοῖς ἀναγκαίοις καὶ ἐν τοῖς
1179 APr.39a.1 : ὑπάρχουσι γίνεται τε καὶ οὐ γίνεται συλλογισμός, δηλον
1180 APr.39a.2 : δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς οἱ συλλογισμοί, καὶ ὅτι τελει-
1181 APr.39a.3 : οὔνται διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων.
1182 APr.39a.4 : Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ σχήματι καὶ ἀμφοτέρων ἐν-
1183 APr.39a.5 : δεχομένων καὶ τῆς ἐτέρας ἔσται συλλογισμός, ὅταν μὲν
1184 APr.39a.6 : οὖν ἐνδέχεσθαι σημαίνωσιν αἱ προτάσεις, καὶ τὸ συμπέρα-
1185 APr.39a.7 : σμα ἔσται ἐνδεχόμενον· καὶ ὅταν ἢ μὲν ἐνδέχεσθαι ἢ δ'
1186 APr.39a.8 : ὑπάρχειν, ὅταν δ' ἢ ἑτέρα τεθῆ ἀναγκαία, ἐὰν μὲν ἢ κα-
1187 APr.39a.9 : ταφατικῆ, οὐκ ἔσται τὸ συμπέρασμα οὕτε ἀναγκαῖον
1188 APr.39a.10 : οὐθ' ὑπάρχον, ἐὰν δ' ἢ στερητικῆ, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἔσται
1189 APr.39a.11 : συλλογισμός, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς πρότερον· ληπτέον δὲ
1190 APr.39a.12 : καὶ ἐν τούτοις ὁμοίως τὸ ἐν τοῖς συμπεράσμασιν ἐνδεχό-
1191 APr.39a.13 : μενον.
1192 APr.39a.14 : Ἔστωσαν δὴ πρῶτον ἐνδεχόμενα, καὶ τὸ Α καὶ τὸ
1193 APr.39a.15 : Β παντὶ τῷ Γ ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν. ἐπεὶ οὖν ἀντιστρέφει
1194 APr.39a.16 : τὸ καταφατικὸν ἐπὶ μέρους, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ ἐνδέ-
1195 APr.39a.17 : χεται, καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β ἐνδέχοιτ' ἄν. ὥστ' εἰ τὸ μὲν
1196 APr.39a.18 : Α παντὶ τῷ Γ ἐνδέχεται, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Β, ἀνάγκη καὶ τὸ Α
1197 APr.39a.19 : τινὶ τῷ Β ἐνδέχεσθαι· γίγνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα. καὶ
1198 APr.39a.20 : εἰ τὸ μὲν Α ἐνδέχεται μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β
1199 APr.39a.21 : παντὶ τῷ Γ, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρ-
1200 APr.39a.22 : χεῖν· ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα διὰ τῆς ἀντι-
1201 APr.39a.23 : στροφῆς. εἰ δ' ἀμφοτέρα στερητικὰ τεθείησαν, ἐξ αὐτῶν
1202 APr.39a.24 : μὲν τῶν εἰλημμένων οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον, ἀντιστραφεῖ-
1203 APr.39a.25 : σῶν δὲ τῶν προτάσεων ἔσται συλλογισμός, καθάπερ ἐν
1204 APr.39a.26 : τοῖς πρότερον. εἰ γὰρ τὸ Α καὶ τὸ Β τῷ Γ ἐνδέχεται μὴ
1205 APr.39a.27 : ὑπάρχειν, ἐὰν μεταληφθῆ τὸ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν, πάλιν
1206 APr.39a.28 : ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, εἰ δ' ὁ μὲν
1207 APr.39a.29 : ἔστι καθόλου τῶν ὄρων ὁ δ' ἐν μέρει, τὸν αὐτὸν τρόπον
1208 APr.39a.30 : ἐχόντων τῶν ὄρων ὄνπερ ἐπὶ τοῦ ὑπάρχειν, ἔσται τε καὶ
1209 APr.39a.31 : οὐκ ἔσται συλλογισμός, ἐνδεχέσθω γὰρ τὸ μὲν Α παντὶ
1210 APr.39a.32 : τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. ἔσται δὴ πάλιν τὸ
1211 APr.39a.33 : πρῶτον σχῆμα τῆς ἐν μέρει προτάσεως ἀντιστραφείσης· εἰ
1212 APr.39a.34 : γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Β, τὸ Α τινὶ
1213 APr.39a.35 : τῷ Β ἐνδέχεται. καὶ εἰ πρὸς τῷ Β Γ τεθείη τὸ καθόλου,
1214 APr.39a.36 : ὡσαύτως, ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Α Γ στερητικὸν εἴη, τὸ

1215 APr.39a.37 : δὲ Β Γ καταφατικόν· ἔσται γὰρ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα
1216 APr.39a.38 : διὰ τῆς ἀντιστροφῆς. εἰ δ' ἀμφοτέρα στερητικὰ τεθείησαν,
1217 APr.39a.39 : ἢ μὲν καθόλου ἢ δ' ἐν μέρει, δι' αὐτῶν μὲν τῶν εἰλημ-
1218 APr.40.1 : μένων οὐκ ἔσται συλλογισμός, ἀντιστραφείσων δ' ἔσται, κα-
1219 APr.40.2 : θάπερ ἐν τοῖς πρότερον. ὅταν δὲ ἀμφοτέρα ἀδιόριστοι ἢ
1220 APr.40.3 : ἐν μέρει ληφθῶσιν, οὐκ ἔσται συλλογισμός· καὶ γὰρ παντὶ
1221 APr.40.4 : ἀνάγκη τὸ Α τῷ Β καὶ μηδενὶ ὑπάρχειν. ὄροι τοῦ ὑπάρ-
1222 APr.40.5 : χεῖν ζῶον—ἄνθρωπος—λευκόν, τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἵππος—ἄν-
1223 APr.40.6 : θρωπος—λευκόν, μέσον λευκόν.
1224 APr.40.7 : Ἐὰν δὲ ἢ μὲν ὑπάρχειν ἢ δ' ἐνδέχεσθαι σημαίνει
1225 APr.40.8 : τῶν προτάσεων, τὸ μὲν συμπέρασμα ἔσται ὅτι ἐνδέχεται
1226 APr.40.9 : καὶ οὐχ ὅτι ὑπάρχει, συλλογισμός δ' ἔσται τὸν αὐτὸν τρό-
1227 APr.40.10 : πον ἐχόντων τῶν ὄρων ὃν καὶ ἐν τοῖς πρότερον. ἔστωσαν γὰρ
1228 APr.40.11 : πρῶτον κατηγορικοί, καὶ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω,
1229 APr.40.12 : τὸ δὲ Β παντὶ ἐνδεχέσθω ὑπάρχειν. ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ
1230 APr.40.13 : Β Γ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα, καὶ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐν-
1231 APr.40.14 : δέχεται τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν· ὅτε γὰρ ἢ ἑτέρα τῶν
1232 APr.40.15 : προτάσεων ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι σημαίνει ἐνδέχεσθαι, καὶ
1233 APr.40.16 : τὸ συμπέρασμα ἦν ἐνδεχόμενον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν
1234 APr.40.17 : Β Γ ὑπάρχειν τὸ δὲ Α Γ ἐνδέχεσθαι, καὶ εἰ τὸ μὲν Α Γ
1235 APr.40.18 : στερητικὸν τὸ δὲ Β Γ κατηγορικόν, ὑπάρχοι δ' ὀποτερονούν,
1236 APr.40.19 : ἀμφοτέρως ἐνδεχόμενον ἔσται τὸ συμπέρασμα· γίνεται γὰρ
1237 APr.40.20 : πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα, δέδεικται δ' ὅτι τῆς ἐτέρας προ-
1238 APr.40.21 : τάσεως ἐνδέχεσθαι σημαίνουσης ἐν αὐτῷ καὶ τὸ συμπέρασμα
1239 APr.40.22 : ἔσται ἐνδεχόμενον. εἰ δὲ τὸ στερητικὸν τεθείη πρὸς
1240 APr.40.23 : τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἢ καὶ ἄμφω ληφθεῖ στερητικὰ, δι'
1241 APr.40.24 : αὐτῶν μὲν τῶν κειμένων οὐκ ἔσται συλλογισμός, ἀντιστρα-
1242 APr.40.25 : φέντων δ' ἔσται, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον.
1243 APr.40.26 : Εἰ δ' ἢ μὲν καθόλου τῶν προτάσεων ἢ δ' ἐν μέρει,
1244 APr.40.27 : κατηγορικῶν μὲν οὐσῶν ἀμφοτέρων, ἢ τῆς μὲν καθόλου
1245 APr.40.28 : στερητικῆς τῆς δ' ἐν μέρει καταφατικῆς, ὁ αὐτὸς τρόπος
1246 APr.40.29 : ἔσται τῶν συλλογισμῶν· πάντες γὰρ περαίνονται διὰ τοῦ
1247 APr.40.30 : πρώτου σχήματος, ὥστε φανερόν ὅτι τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ
1248 APr.40.31 : τοῦ ὑπάρχειν ἔσται ὁ συλλογισμός. εἰ δ' ἢ μὲν καταφατικῆ
1249 APr.40.32 : καθόλου ἢ δὲ στερητικῆ ἐν μέρει, διὰ τοῦ ἀδυνάτου ἔσται
1250 APr.40.33 : ἢ ἀπόδειξις. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ
1251 APr.40.34 : Α ἐνδεχέσθω τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· ἀνάγκη δὴ τὸ Α ἐν-
1252 APr.40.35 : δέχεσθαι τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ
1253 APr.40.36 : Α ὑπάρχει ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ κείται ὑπάρ-
1254 APr.40.37 : χεῖν, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει· τοῦτο γὰρ
1255 APr.40.38 : δέδεικται πρότερον. ἀλλ' ὑπέκειτο τινὶ ἐνδέχεσθαι μὴ
1256 APr.40.39 : ὑπάρχειν.
1257 APr.40a.1 : Ὅταν δ' ἀδιόριστοι ἢ ἐν μέρει ληφθῶσιν ἀμφοτέρα,
1258 APr.40a.2 : οὐκ ἔσται συλλογισμός, ἀπόδειξις δ' ἢ αὐτὴ ἢ καὶ ἐν τοῖς
1259 APr.40a.3 : πρότερον, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων.

1260 APr.40a.4 : Εἰ δ' ἐστὶν ἡ μὲν ἀναγκαῖα τῶν προτάσεων ἡ δ' ἐν-
1261 APr.40a.5 : δεχομένη, κατηγορικῶν μὲν ὄντων τῶν ὄρων αἰεὶ τοῦ ἐνδέχε-
1262 APr.40a.6 : σθαι ἔσται συλλογισμὸς, ὅταν δ' ἡ τὸ μὲν κατηγορικὸν τὸ
1263 APr.40a.7 : δὲ στερητικόν, ἐὰν μὲν ἡ τὸ καταφατικὸν ἀναγκαῖον, τοῦ ἐν-
1264 APr.40a.8 : δέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν, ἐὰν δὲ τὸ στερητικόν, καὶ τοῦ ἐνδέ-
1265 APr.40a.9 : χεσθαι καὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν. τοῦ δ' ἐξ ἀνάγκης
1266 APr.40a.10 : μὴ ὑπάρχειν οὐκ ἔσται συλλογισμὸς, ὥσπερ οὐδ' ἐν τοῖς
1267 APr.40a.11 : ἑτέροις σχήμασιν.
1268 APr.40a.11 : Ἔστωσαν δὴ κατηγορικοὶ πρῶτον οἱ ὄροι,
1269 APr.40a.12 : καὶ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ
1270 APr.40a.13 : Β παντὶ ἐνδέχεσθω ὑπάρχειν. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν Α παντὶ
1271 APr.40a.14 : τῷ Γ ἀνάγκη, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Β ἐνδέχεται, καὶ τὸ Α
1272 APr.40a.15 : τινὶ τῷ Β ἐνδεχόμενον ἔσται καὶ οὐχ ὑπάρχον· οὕτω γὰρ
1273 APr.40a.16 : συνέπιπτεν ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος. ὁμοίως δὲ δειχθήσε-
1274 APr.40a.17 : ται καὶ εἰ τὸ μὲν Β Γ τεθεῖη ἀναγκαῖον, τὸ δὲ Α Γ ἐν-
1275 APr.40a.18 : δεχόμενον. πάλιν ἔστω τὸ μὲν κατηγορικόν τὸ δὲ στερητικόν,
1276 APr.40a.19 : ἀναγκαῖον δὲ τὸ κατηγορικόν· καὶ τὸ μὲν Α ἐνδέχεσθω μὴ-
1277 APr.40a.20 : δενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β παντὶ ὑπαρχέτω ἐξ ἀνάγ-
1278 APr.40a.21 : κης, ἔσται δὴ πάλιν τὸ πρῶτον σχῆμα· καὶ γὰρ ἡ στερη-
1279 APr.40a.22 : τικὴ πρότασις ἐνδέχεσθαι σημαίνει· φανερόν οὖν ὅτι τὸ συμ-
1280 APr.40a.23 : πέρασμα ἔσται ἐνδεχόμενον· ὅτε γὰρ οὕτως ἔχουεν αἱ προ-
1281 APr.40a.24 : τάσεις ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι, καὶ τὸ συμπέρασμα ἦν
1282 APr.40a.25 : ἐνδεχόμενον. εἰ δ' ἡ στερητικὴ πρότασις ἀναγκαῖα, τὸ συμ-
1283 APr.40a.26 : πέρασμα ἔσται καὶ ὅτι ἐνδέχεται τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ ὅτι
1284 APr.40a.27 : οὐχ ὑπάρχει. κείσθω γὰρ τὸ Α τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγ-
1285 APr.40a.28 : κης, τὸ δὲ Β παντὶ ἐνδέχεσθαι. ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ Β
1286 APr.40a.29 : Γ καταφατικοῦ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα, καὶ ἀναγκαῖα ἡ
1287 APr.40a.30 : στερητικὴ πρότασις, ὅτε δ' οὕτως ἔχουεν αἱ προτάσεις, συνέ-
1288 APr.40a.31 : βαινε τὸ Α τῷ Γ καὶ ἐνδέχεσθαι τινὶ μὴ ὑπάρχειν καὶ μὴ
1289 APr.40a.32 : ὑπάρχειν, ὥστε καὶ τὸ Α τῷ Β ἀνάγκη τινὶ μὴ ὑπάρχειν.
1290 APr.40a.33 : ὅταν δὲ τὸ στερητικὸν τεθῆ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἐὰν μὲν
1291 APr.40a.34 : ἐνδεχόμενον, ἔσται συλλογισμὸς μεταληφθείσης τῆς προτά-
1292 APr.40a.35 : σεως, καθάπερ ἐν τοῖς πρότερον, ἐὰν δ' ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται.
1293 APr.40a.36 : καὶ γὰρ παντὶ ἀνάγκη καὶ οὐδενὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν. ὄροι
1294 APr.40a.37 : τοῦ παντὶ ὑπάρχειν ὕπνος—ἵππος καθεύδων—ἄνθρωπος, τοῦ
1295 APr.40a.38 : μηδενὶ ὕπνος—ἵππος ἐγρηγορώς—ἄνθρωπος.
1296 APr.40a.39 : Ὁμοίως δ' ἔξει καὶ εἰ ὁ μὲν καθόλου τῶν ὄρων ὁ δ'
1297 APr.40a.40 : ἐν μέρει πρὸς τὸ μέσον· κατηγορικῶν μὲν γὰρ ὄντων ἀμ-
1298 APr.41.1 : φωτέρων τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ οὐ τοῦ ὑπάρχειν ἔσται συλλογι-
1299 APr.41.2 : σμὸς, καὶ ὅταν τὸ μὲν στερητικὸν ληφθῆ τὸ δὲ καταφα-
1300 APr.41.3 : τικόν, ἀναγκαῖον δὲ τὸ καταφατικόν. ὅταν δὲ τὸ στερητικόν
1301 APr.41.4 : ἀναγκαῖον, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται τοῦ μὴ ὑπάρχειν· ὁ γὰρ
1302 APr.41.5 : αὐτὸς τρόπος ἔσται τῆς δεξιῆς καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου
1303 APr.41.6 : τῶν ὄρων ὄντων. ἀνάγκη γὰρ διὰ τοῦ πρώτου σχήματος τε-
1304 APr.41.7 : λειοῦσθαι τοὺς συλλογισμοὺς, ὥστε καθάπερ ἐν ἐκείνοις, καὶ

1305 APr.41.8 : ἐπὶ τούτων ἀναγκαῖον συμπίπτειν. ὅταν δὲ τὸ στερητικόν
1306 APr.41.9 : καθόλου ληφθῆν τεθῆ πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον, ἐὰν μὲν ἐν-
1307 APr.41.10 : δεχόμενον, ἔσται συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ἐὰν δ'
1308 APr.41.11 : ἀναγκαῖον, οὐκ ἔσται. δειχθήσεται δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον ὄν
1309 APr.41.12 : καὶ ἐν τοῖς καθόλου, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων. φανερόν
1310 APr.41.13 : οὖν καὶ ἐν τούτῳ τῷ σχήματι πότε καὶ πῶς ἔσται συλλο-
1311 APr.41.14 : γισμὸς, καὶ πότε τοῦ ἐνδέχεσθαι καὶ πότε τοῦ ὑπάρχειν.
1312 APr.41.15 : δῆλον δὲ καὶ ὅτι πάντες ἀτελεῖς, καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ
1313 APr.41.16 : τοῦ πρώτου σχήματος.
1314 APr.41.17 : Ὅτι μὲν οὖν οἱ ἐν τούτοις τοῖς σχήμασι συλλογι-
1315 APr.41.18 : σμοὶ τελειοῦνται τε διὰ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου
1316 APr.41.19 : συλλογισμῶν καὶ εἰς τούτους ἀνάγονται, δῆλον ἐκ τῶν εἰ-
1317 APr.41.20 : ρημένων· ὅτι δ' ἀπλῶς πᾶς συλλογισμὸς οὕτως ἔξει, νῦν
1318 APr.41.21 : ἔσται φανερόν, ὅταν δειχθῆ πᾶς γινόμενος διὰ τούτων τινὸς
1319 APr.41.22 : τῶν σχημάτων.
1320 APr.41.23 : Ἀνάγκη δὴ πᾶσαν ἀπόδειξεν καὶ πάντα συλλογισμὸν
1321 APr.41.24 : ἡ ὑπάρχον τι ἢ μὴ ὑπάρχον δεικνύναι, καὶ τοῦτο ἡ καθόλου
1322 APr.41.25 : ἡ κατὰ μέρος, ἔτι ἡ δεικτικῶς ἡ ἐξ ὑποθέσεως. τοῦ δ' ἐξ
1323 APr.41.26 : ὑποθέσεως μέρος τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου. πρῶτον οὖν εἴπω-
1324 APr.41.27 : μεν περὶ τῶν δεικτικῶν· τούτων γὰρ δειχθέντων φανερόν
1325 APr.41.28 : ἔσται καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἀδύνατον καὶ ὅλας τῶν ἐξ ὑπο-
1326 APr.41.29 : θέσεως.
1327 APr.41.30 : Εἰ δὴ δέοι τὸ Α κατὰ τοῦ Β συλλογισσασθαι ἡ ὑπάρ-
1328 APr.41.31 : χον ἢ μὴ ὑπάρχον, ἀνάγκη λαβεῖν τι κατὰ τινος. εἰ μὲν
1329 APr.41.32 : οὖν τὸ Α κατὰ τοῦ Β ληφθῆ, τὸ ἐξ ἀρχῆς ἔσται εἰλημ-
1330 APr.41.33 : μένον. εἰ δὲ κατὰ τοῦ Γ, τὸ δὲ Γ κατὰ μηδενός, μηδ'
1331 APr.41.34 : ἄλλο κατ' ἐκείνου, μηδὲ κατὰ τοῦ Α ἕτερον, οὐδεὶς ἔσται
1332 APr.41.35 : συλλογισμὸς· τῷ γὰρ ἐν καθ' ἐνός ληφθῆναι οὐδὲν συμ-
1333 APr.41.36 : βαίνει ἐξ ἀνάγκης, ὥστε προσληπτέον καὶ ἕτερον πρότα-
1334 APr.41.37 : σιν. ἐὰν μὲν οὖν ληφθῆ τὸ Α κατ' ἄλλου ἢ ἄλλο κατὰ
1335 APr.41.38 : τοῦ Α, ἢ κατὰ τοῦ Γ ἕτερον, εἶναι μὲν συλλογισμὸν οὐδὲν
1336 APr.41.39 : κωλύει, πρὸς μέντοι τὸ Β οὐκ ἔσται διὰ τῶν εἰλημμένων.
1337 APr.41.40 : οὐδ' ὅταν τὸ Γ ἐτέρῳ, κἀκεῖνο ἄλλῳ, καὶ τοῦτο ἐτέρῳ, μὴ
1338 APr.41a.1 : συνάπτῃ δὲ πρὸς τὸ Β, οὐδ' οὕτως ἔσται πρὸς τὸ Β συλ-
1339 APr.41a.2 : λογισμὸς, ὅλως γὰρ εἶπομεν ὅτι οὐδεὶς οὐδέποτε ἔσται
1340 APr.41a.3 : συλλογισμὸς ἄλλο κατ' ἄλλου μὴ ληφθέντος τινὸς μέ-
1341 APr.41a.4 : σου, ὁ πρὸς ἑκάτερον ἔχει πως ταῖς κατηγορίας· ὁ μὲν
1342 APr.41a.5 : γὰρ συλλογισμὸς ἀπλῶς ἐκ προτάσεων ἔστιν, ὁ δὲ πρὸς
1343 APr.41a.6 : τὸδε συλλογισμὸς ἐκ τῶν πρὸς τὸδε προτάσεων, ὁ δὲ τοῦδε
1344 APr.41a.7 : πρὸς τὸδε διὰ τῶν τοῦδε πρὸς τὸδε προτάσεων. ἀδύνατον δὲ
1345 APr.41a.8 : πρὸς τὸ Β λαβεῖν πρότασιν μηδὲν μήτε κατηγοροῦντας
1346 APr.41a.9 : αὐτοῦ μήτ' ἀπαρνομένους, ἢ πάλιν τοῦ Α πρὸς τὸ Β μὴ-
1347 APr.41a.10 : δὲν κοινὸν λαμβάνοντας ἄλλ' ἑκατέρου ἴδια ἄττα κατη-
1348 APr.41a.11 : γοροῦντας ἢ ἀπαρνομένους, ὥστε ληπτέον τι μέσον ἀμφοῖν,
1349 APr.41a.12 : ὁ συνάψει τὰς κατηγορίας, εἴτερ ἔσται τοῦδε πρὸς τὸδε συλ-

1350 APr.41a.13 : λογισμός, εἰ οὖν ἀνάγκη μὲν τι λαβεῖν πρὸς ἄμφω κοινόν,
1351 APr.41a.14 : τοῦτο δ' ἐνδέχεται τριχῶς (ἢ γὰρ τὸ Α τοῦ Γ καὶ τὸ Γ
1352 APr.41a.15 : τοῦ Β κατηγορήσαντας, ἢ τὸ Γ κατ' ἄμφοιν, ἢ ἄμφω
1353 APr.41a.16 : κατὰ τοῦ Γ), ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ εἰρημένα σχήματα, φα-
1354 APr.41a.17 : νερόν ὅτι πάντα συλλογισμὸν ἀνάγκη γίνεσθαι διὰ τούτων
1355 APr.41a.18 : τινὸς τῶν σχημάτων. ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος καὶ εἰ διὰ πλει-
1356 APr.41a.19 : ὄνων συνάπτοι πρὸς τὸ Β· ταῦτό γὰρ ἔσται σχῆμα καὶ
1357 APr.41a.20 : ἐπὶ τῶν πολλῶν.
1358 APr.41a.21 : Ὅτι μὲν οὖν οἱ δεικτικοὶ περαίνονται διὰ τῶν προειρημέ-
1359 APr.41a.22 : νων σχημάτων, φανερόν· ὅτι δὲ καὶ οἱ εἰς τὸ ἀδύνατον, δη-
1360 APr.41a.23 : λον ἔσται διὰ τούτων. πάντες γὰρ οἱ διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαί-
1361 APr.41a.24 : νοντες τὸ μὲν ψεῦδος συλλογίζονται, τὸ δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξ
1362 APr.41a.25 : ὑποθέσεως δεκνύουσιν, ὅταν ἀδυνάτον τι συμβαίη τῆς ἀντι-
1363 APr.41a.26 : φάσεως θεείσης, οἷον ὅτι ἀσύμμετρος ἡ διάμετρος διὰ τὸ γί-
1364 APr.41a.27 : νεσθαι τὰ περιττὰ ἴσα τοῖς ἀρτίοις συμμετρου θεείσης. τὸ μὲν
1365 APr.41a.28 : οὖν ἴσα γίνεσθαι τὰ περιττὰ τοῖς ἀρτίοις συλλογίζεται, τὸ
1366 APr.41a.29 : δ' ἀσύμμετρον εἶναι τὴν διάμετρον ἐξ ὑποθέσεως δεικνύουσιν,
1367 APr.41a.30 : ἐπεὶ ψεῦδος συμβαίνει διὰ τὴν ἀντίφασιν. τοῦτο γὰρ ἦν
1368 APr.41a.31 : τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογίσασθαι, τὸ δεῖξαι τὴν ἀδύνα-
1369 APr.41a.32 : τον διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. ὥστ' ἐπεὶ τοῦ ψεῦδους γί-
1370 APr.41a.33 : νεται συλλογισμὸς δεικτικὸς ἐν τοῖς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπ-
1371 APr.41a.34 : αγομένοις, τὸ δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξ ὑποθέσεως δεικνύεται, τοὺς δὲ
1372 APr.41a.35 : δεικτικούς πρότερον εἶπομεν ὅτι διὰ τούτων περαίνονται τῶν
1373 APr.41a.36 : σχημάτων, φανερόν ὅτι καὶ οἱ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλο-
1374 APr.41a.37 : γισμοὶ διὰ τούτων ἔσονται τῶν σχημάτων. ὡσαύτως δὲ
1375 APr.41a.38 : καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ ἐξ ὑποθέσεως ἐν ἅπασιν γὰρ ὁ
1376 APr.41a.39 : μὲν συλλογισμὸς γίνεται πρὸς τὸ μεταλαμβάνομενον, τὸ
1377 APr.41a.40 : δ' ἐξ ἀρχῆς περαίνεται δι' ὁμολογίας ἢ τινος ἄλλης ὑπο-
1378 APr.42.1 : θέσεως, εἰ δὲ τοῦτ' ἀληθές, πᾶσαν ἀπόδειξιν καὶ πάντα
1379 APr.42.2 : συλλογισμὸν ἀνάγκη γίνεσθαι διὰ τριῶν τῶν προειρημένων
1380 APr.42.3 : σχημάτων. τοῦτο δὲ δειχθέντος δήλον ὡς ἅπασ τε συλ-
1381 APr.42.4 : λογισμός ἐπιτελεῖται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος καὶ ἀν-
1382 APr.42.5 : ἀγεται εἰς τοὺς ἐν τούτῳ καθόλου συλλογισμοῦς.
1383 APr.42.6 : Ἐπιτελεῖται ἐν ἅπαντι δεῖ κατηγορικόν τινα τῶν ὄρων εἰ-
1384 APr.42.7 : ναι καὶ τὸ καθόλου ὑπάρχειν· ἄνευ γὰρ τοῦ καθόλου ἢ
1385 APr.42.8 : οὐκ ἔσται συλλογισμὸς ἢ οὐ πρὸς τὸ κείμενον, ἢ τὸ ἐξ ἀρ-
1386 APr.42.9 : χῆς αἰτήσεται. κείσθω γὰρ τὴν μουσικὴν ἠδονὴν εἶναι σπου-
1387 APr.42.10 : διαίαν. εἰ μὲν οὖν ἀξιώσειεν ἠδονὴν εἶναι σπουδαίαν μὴ προσ-
1388 APr.42.11 : θεῖαι τὸ πᾶσαν, οὐκ ἔσται συλλογισμὸς· εἰ δὲ τινὰ ἠδο-
1389 APr.42.12 : νὴν, εἰ μὲν ἄλλην, οὐδὲν πρὸς τὸ κείμενον, εἰ δ' αὐτὴν
1390 APr.42.13 : ταύτην, τὸ ἐξ ἀρχῆς λαμβάνει. μᾶλλον δὲ γίνεται φα-
1391 APr.42.14 : νερόν ἐν τοῖς διαγράμμασιν, οἷον ὅτι τοῦ ἰσοσκελοῦς ἴσα
1392 APr.42.15 : αἰ πρὸς τῆ βάσει. ἔστωσαν εἰς τὸ κέντρον ἠγμένα αἰ Α Β.
1393 APr.42.16 : εἰ οὖν ἴσην λαμβάνοι τὴν Α Γ γωνίαν τῆ Β Δ μὴ ὄλων
1394 APr.42.17 : ἀξιώσας ἴσας τὰς τῶν ἠμικυκλίων, καὶ πάλιν τὴν Γ

1395 APr.42.18 : τῆ Δ μὴ πᾶσαν προσλαβὼν τὴν τοῦ τμήματος, ἔτι δ'
1396 APr.42.19 : ἀπ' ἴσων οὐσῶν τῶν ὄλων γωνιῶν καὶ ἴσων ἀφηρημένων
1397 APr.42.20 : ἴσας εἶναι τὰς λοιπὰς τὰς Ε Ζ, τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτήσε-
1398 APr.42.21 : ται, ἐὰν μὴ λάβῃ ἀπὸ τῶν ἴσων ἴσων ἀφαιρουμένων
1399 APr.42.22 : ἴσα λείπεσθαι. φανερόν οὖν ὅτι ἐν ἅπαντι δεῖ τὸ καθόλου
1400 APr.42.23 : ὑπάρχειν, καὶ ὅτι τὸ μὲν καθόλου ἐξ ἀπάντων τῶν ὄρων
1401 APr.42.24 : καθόλου δεικνύεται, τὸ δ' ἐν μέρει καὶ οὕτως κάκεινος, ὥστ'
1402 APr.42.25 : ἐὰν μὲν ἢ τὸ συμπέρασμα καθόλου, καὶ τοὺς ὄρους ἀνάγκη
1403 APr.42.26 : καθόλου εἶναι, ἐὰν δ' οἱ ὄροι καθόλου, ἐνδέχεται τὸ συμπέ-
1404 APr.42.27 : ρασμα μὴ εἶναι καθόλου. δήλον δὲ καὶ ὅτι ἐν ἅπαντι συλλογι-
1405 APr.42.28 : σμῶ ἢ ἀμφοτέρας ἢ τὴν ἑτέραν πρότασιν ὁμοίαν ἀνάγκη γίνε-
1406 APr.42.29 : σθαι τῶν συμπεράσματος. λέγω δ' οὐ μόνον τῶν καταφατικῶν
1407 APr.42.30 : εἶναι ἢ στερητικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγκαῖων ἢ ὑπάρχουσιν ἢ ἐν-
1408 APr.42.31 : δεχομένην. ἐπισκέψασθαι δὲ δεῖ καὶ τὰς ἄλλας κατηγορίας.
1409 APr.42.32 : Φανερόν δὲ καὶ ἀπλῶς πότ' ἔσται καὶ πότ' οὐκ ἔσται
1410 APr.42.33 : συλλογισμὸς, καὶ πότε δυνατὸς καὶ πότε τέλειος, καὶ ὅτι
1411 APr.42.34 : συλλογισμοῦ ὄντος ἀναγκαῖον ἔχειν τοὺς ὄρους κατὰ τινα
1412 APr.42.35 : τῶν εἰρημένων τρόπων.
1413 APr.42.36 : Δήλον δὲ καὶ ὅτι πᾶσα ἀπόδειξις ἔσται διὰ τριῶν ὄρων
1414 APr.41b.37 : καὶ οὐ πλείονων, ἐὰν μὴ δι' ἄλλων καὶ ἄλλων τὸ αὐτὸ
1415 APr.41b.38 : συμπέρασμα γίνηται, οἷον τὸ Ε διὰ τε τῶν Α Β καὶ διὰ
1416 APr.41b.39 : τῶν Γ Δ, ἢ διὰ τῶν Α Β καὶ Α Γ Δ· πλείω γὰρ μέσα τῶν
1417 APr.41b.40 : αὐτῶν οὐδὲν εἶναι κωλύει. τούτων δ' ὄντων οὐχ εἰς ἄλλα
1418 APr.42a.1 : πλείους εἰσὶν οἱ συλλογισμοί. ἢ πάλιν ὅταν ἐκάτερον τῶν Α Β
1419 APr.42a.2 : διὰ συλλογισμοῦ ληφθῇ (οἷον τὸ Α διὰ τῶν Δ Ε καὶ πᾶ-
1420 APr.42a.3 : λιν τὸ Β διὰ τῶν Ζ Θ), ἢ τὸ μὲν ἐπαγωγῆ, τὸ δὲ συλλογι-
1421 APr.42a.4 : σμῶ. ἀλλὰ καὶ οὕτως πλείους οἱ συλλογισμοί· πλείω γὰρ
1422 APr.42a.5 : τὰ συμπεράσματα ἔστιν, οἷον τὸ τε Α καὶ τὸ Β καὶ τὸ Γ.
1423 APr.42a.6 : Εἰ δ' οὖν μὴ πλείους ἀλλ' εἰς, οὕτω μὲν ἐνδέχεται γενέσθαι
1424 APr.42a.7 : διὰ πλείονων τὸ αὐτὸ συμπέρασμα, ὡς δὲ τὸ Γ διὰ τῶν
1425 APr.42a.8 : Α Β, ἀδύνατον. ἔστω γὰρ τὸ Ε συμπεπερασμένον ἐκ τῶν
1426 APr.42a.9 : Α Β Γ Δ. οὐκοῦν ἀνάγκη τι αὐτῶν ἄλλο πρὸς ἄλλο εἰληφθαι,
1427 APr.42a.10 : τὸ μὲν ὡς ὄλον τὸ δ' ὡς μέρος· τοῦτο γὰρ δέδεικται πρό-
1428 APr.42a.11 : τερον, ὅτι ὄντος συλλογισμοῦ ἀναγκαῖον οὕτως τινὰς ἔχειν
1429 APr.42a.12 : τῶν ὄρων. ἐχέτω οὖν τὸ Α οὕτως πρὸς τὸ Β, ἔστιν ἄρα τι ἐξ
1430 APr.42a.13 : αὐτῶν συμπεράσμα. οὐκοῦν ἦτοι τὸ Ε ἢ τῶν Γ Δ θάτερον ἢ
1431 APr.42a.14 : ἄλλο τι παρὰ ταῦτα. καὶ εἰ μὲν τὸ Ε, ἐκ τῶν Α Β μὸ-
1432 APr.42a.15 : νον ἂν εἴη ὁ συλλογισμὸς. τὰ δὲ Γ Δ εἰ μὲν ἔχει οὕτως ὥστ'
1433 APr.42a.16 : εἶναι τὸ μὲν ὡς ὄλον τὸ δ' ὡς μέρος, ἔσται τι καὶ ἐξ ἐκεῖ-
1434 APr.42a.17 : νων, καὶ ἦτοι τὸ Ε ἢ τῶν Α Β θάτερον ἢ ἄλλο τι παρὰ
1435 APr.42a.18 : ταῦτα. καὶ εἰ μὲν τὸ Ε ἢ τῶν Α Β θάτερον, ἢ πλείους ἔσων-
1436 APr.42a.19 : ται οἱ συλλογισμοί, ἢ ὡς ἐνεδέχτο ταῦτο διὰ πλείονων
1437 APr.42a.20 : ὄρων περαίνεσθαι συμβαίνει· εἰ δ' ἄλλο τι παρὰ ταῦτα,
1438 APr.42a.21 : πλείους ἔσονται καὶ ἀσύναπτοι οἱ συλλογισμοὶ πρὸς ἀλλή-
1439 APr.42a.22 : λους, εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοι τὸ Γ πρὸς τὸ Δ ὥστε ποιεῖν συλ-

1440 APr.42a.23 : λογισμόν, μάτην ἔσται εὐλημμένα, εἰ μὴ ἐπαγωγῆς ἢ κρύ-
1441 APr.42a.24 : ψεως ἢ τινος ἄλλου τῶν τοιούτων χάριν.
1442 APr.42a.24 : Εἰ δ' ἐκ τῶν Α Β
1443 APr.42a.25 : μὴ τὸ Ε ἄλλ' ἄλλο τι γίγνεται συμπέρασμα, ἐκ δὲ τῶν
1444 APr.42a.26 : Γ Δ ἢ τούτων θάτερον ἢ ἄλλο παρὰ ταῦτα, πλείους τε οἱ
1445 APr.42a.27 : συλλογισμοὶ γίνονται καὶ οὐ τοῦ ὑποκειμένου· ὑπέκειτο γὰρ
1446 APr.42a.28 : εἶναι τοῦ Ε τὸν συλλογισμόν. εἰ δὲ μὴ γίνεται ἐκ τῶν Γ Δ μηδὲν
1447 APr.42a.29 : συμπέρασμα, μάτην τε εὐληφθαὶ αὐτὰ συμβαίνει καὶ μὴ
1448 APr.42a.30 : τοῦ ἐξ ἀρχῆς εἶναι τὸν συλλογισμόν. ὥστε φανερόν ὅτι πᾶσα
1449 APr.42a.31 : ἀπόδειξις καὶ πᾶς συλλογισμὸς ἔσται διὰ τριῶν ὄρων μόνον.
1450 APr.42a.32 : Τούτου δ' ὄντος φανεροῦ, δῆλον ὡς καὶ ἐκ δύο προ-
1451 APr.42a.33 : τάσεων καὶ οὐ πλειόνων (οἱ γὰρ τρεῖς ὄροι δύο προτάσεις), εἰ
1452 APr.42a.34 : μὴ προσλαμβάνοιτό τι, καθάπερ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη,
1453 APr.42a.35 : πρὸς τὴν τελειωσιν τῶν συλλογισμῶν. φανερόν οὖν ὡς ἐν ᾧ
1454 APr.42a.36 : λόγῳ συλλογιστικῷ μὴ ἄρτια εἰσιν αἱ προτάσεις δι' ὧν γί-
1455 APr.42a.37 : νεται τὸ συμπέρασμα τὸ κύριον (ἔνια γὰρ τῶν ἀνωθεν συμ-
1456 APr.42a.38 : περασμάτων ἀναγκαῖον εἶναι προτάσεις), οὗτος ὁ λόγος ἢ
1457 APr.42a.39 : οὐ συλλελόγισται ἢ πλείω τῶν ἀναγκαῖων ἠρώτηκε πρὸς τὴν
1458 APr.42a.40 : θέσιν.
1459 APr.43.1 : Κατὰ μὲν οὖν τὰς κυρίας προτάσεις λαμβανομένων
1460 APr.43.2 : τῶν συλλογισμῶν, ἅπας ἔσται συλλογισμὸς ἐκ προτάσεων
1461 APr.43.3 : μὲν ἀρτίων ἐξ ὄρων δὲ περιττῶν· ἐνὶ γὰρ πλείους οἱ ὄροι τῶν
1462 APr.43.4 : προτάσεων. ἔσται δὲ καὶ τὰ συμπεράσματα ἡμίση τῶν προ-
1463 APr.43.5 : τάσεων. ὅταν δὲ διὰ προσυλλογισμῶν περαίνηται ἢ διὰ
1464 APr.43.6 : πλειόνων μέσων συνεχῶν, οἷον τὸ Α Β διὰ τῶν Γ Δ, τὸ
1465 APr.43.7 : μὲν πλεόνων τῶν ὄρων ὡσαύτως ἐνὶ ὑπερέξει τὰς προτάσεις
1466 APr.43.8 : (ἢ γὰρ ἐξωθεν ἢ εἰς τὸ μέσον τεθήσεται ὁ παρεμπύπτων ὄρος·
1467 APr.43.9 : ἀμφοτέρως δὲ συμβαίνει ἐνὶ ἐλάττω εἶναι τὰ διαστήματα
1468 APr.43.10 : τῶν ὄρων), αἱ δὲ προτάσεις ἴσας τοῖς διαστήμασιν· οὐ μόντοι
1469 APr.43.11 : αἰεὶ αἱ μὲν ἄρτια ἔσονται οἱ δὲ περιττοί, ἀλλ' ἐναλλάξ,
1470 APr.43.12 : ὅταν μὲν αἱ προτάσεις ἄρτια, περιττοὶ οἱ ὄροι, ὅταν δ' οἱ
1471 APr.43.13 : ὄροι ἄρτιοι, περιτταὶ αἱ προτάσεις· ἅμα γὰρ τῷ ὄρῳ μία
1472 APr.43.14 : προστίθεται πρότασις, ἂν ὀποθενοῦν προστεθῇ ὁ ὄρος, ὥστ' ἔπει
1473 APr.43.15 : αἱ μὲν ἄρτια οἱ δὲ περιττοὶ ἦσαν, ἀνάγκη παραλλάττειν
1474 APr.43.16 : τῆς αὐτῆς προσθέσεως γινομένης. τὰ δὲ συμπεράσματα οὐκ ἐκεί
1475 APr.43.17 : τὴν αὐτὴν ἔξει τάξιν οὔτε πρὸς τοὺς ὄρους οὔτε πρὸς τὰς προ-
1476 APr.43.18 : τάσεις· ἐνὸς γὰρ ὄρου προστιθεμένου συμπεράσματα προσ-
1477 APr.43.19 : τεθήσεται ἐνὶ ἐλάττω τῶν προὑπαρχόντων ὄρων· πρὸς μόνον
1478 APr.43.20 : γὰρ τὸν ἐσχατον οὐ ποιεῖ συμπέρασμα, πρὸς δὲ τοὺς ἄλ-
1479 APr.43.21 : λους πάντας, οἷον εἰ τῷ Α Β Γ πρόσκειται τὸ Δ, εὐθὺς καὶ
1480 APr.43.22 : συμπεράσματα δύο πρόσκειται, τὸ πρὸς τὸ Α καὶ τὸ πρὸς
1481 APr.43.23 : τὸ Β. ὁμοίως δὲ καπὶ τῶν ἄλλων. κἂν εἰς τὸ μέσον δὲ παρ-
1482 APr.43.24 : ἐμπύπτῃ, τὸν αὐτὸν τρόπον· πρὸς ἕνα γὰρ μόνον οὐ ποιήσει
1483 APr.43.25 : συλλογισμόν. ὥστε πολὺ πλείω τὰ συμπεράσματα καὶ τῶν
1484 APr.43.26 : ὄρων ἔσται καὶ τῶν προτάσεων.

1485 APr.43.27 : Ἐπεὶ δ' ἔχομεν περὶ ὧν οἱ συλλογισμοί, καὶ ποῖον ἐν
1486 APr.43.28 : ἐκάστῳ σχήματι καὶ ποσαχῶς δεικνύται, φανερόν ἡμῖν ἐστὶ
1487 APr.43.29 : καὶ ποῖον πρόβλημα χαλεπὸν καὶ ποῖον εὐεπιχείρητον· τὸ
1488 APr.43.30 : μὲν γὰρ ἐν πλείοσι σχήμασι καὶ διὰ πλειόνων πτώσεων πε-
1489 APr.43.31 : ραινόμενον ῥᾶον, τὸ δ' ἐν ἐλάττωσι καὶ δι' ἐλαττόνων δυσ-
1490 APr.43.32 : επιχειρητότερον. τὸ μὲν οὖν καταφατικὸν τὸ καθόλου διὰ τοῦ
1491 APr.43.33 : πρώτου σχήματος δεικνύται μόνου, καὶ διὰ τούτου μοναχῶς·
1492 APr.43.34 : τὸ δὲ στερητικὸν διὰ τε τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ μέσου, καὶ
1493 APr.43.35 : διὰ μὲν τοῦ πρώτου μοναχῶς, διὰ δὲ τοῦ μέσου διχῶς· τὸ
1494 APr.43.36 : δ' ἐν μέρει καταφατικὸν διὰ τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ ἐσχά-
1495 APr.43.37 : του, μοναχῶς μὲν διὰ τοῦ πρώτου, τριχῶς δὲ διὰ τοῦ ἐσχά-
1496 APr.43.38 : του. τὸ δὲ στερητικὸν τὸ κατὰ μέρος ἐν ἅπασιν τοῖς σχήμασι
1497 APr.43.39 : δεικνύται, πλην ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μοναχῶς, ἐν δὲ τῷ μέσῳ
1498 APr.43.40 : καὶ τῷ ἐσχάτῳ ἐν τῷ μὲν διχῶς ἐν τῷ δὲ τριχῶς. φανε-
1499 APr.43a.1 : ρὸν οὖν ὅτι τὸ καθόλου κατηγορικὸν κατασκευάσαι μὲν χα-
1500 APr.43a.2 : λεπτάτατον, ἀνασκευάσαι δὲ ῥᾶστον. ὅπως δ' ἐστὶν ἀναίρουσθαι
1501 APr.43a.3 : μὲν τὰ καθόλου τῶν ἐν μέρει ῥᾶω· καὶ γὰρ ἦν μηδενὶ καὶ
1502 APr.43a.4 : ἦν τινὶ μὴ ὑπάρχει, ἀνήρηται· τούτων δὲ τὸ μὲν τινὶ μὴ ἐν
1503 APr.43a.5 : ἅπασιν τοῖς σχήμασι δεικνύται, τὸ δὲ μηδενὶ ἐν τοῖς δυσί.
1504 APr.43a.6 : τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καπὶ τῶν στερητικῶν· καὶ γὰρ εἰ παντὶ
1505 APr.43a.7 : καὶ εἰ τινὶ, ἀνήρηται τὸ ἐξ ἀρχῆς· τοῦτο δ' ἦν ἐν δύο σχή-
1506 APr.43a.8 : μασιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει μοναχῶς, ἢ παντὶ ἢ μηδενὶ δει-
1507 APr.43a.9 : ξαντα ὑπάρχειν. κατασκευάζονται δὲ ῥᾶω τὰ ἐν μέρει· καὶ
1508 APr.43a.10 : γὰρ ἐν πλείοσι σχήμασι καὶ διὰ πλειόνων τρόπων. ὅπως τε
1509 APr.43a.11 : οὐ δεῖ λανθάνειν ὅτι ἀνασκευάσαι μὲν δι' ἀλλήλων ἔστι καὶ
1510 APr.43a.12 : τὰ καθόλου διὰ τῶν ἐν μέρει καὶ ταῦτα διὰ τῶν καθόλου,
1511 APr.43a.13 : κατασκευάσαι δ' οὐκ ἔστι διὰ τῶν κατὰ μέρος τὰ καθόλου,
1512 APr.43a.14 : δι' ἐκείνων δὲ ταῦτ' ἔστιν. ἅμα δὲ δῆλον ὅτι καὶ τὸ ἀνα-
1513 APr.43a.15 : σκευάζειν ἔστι τοῦ κατασκευάζειν ῥᾶον.
1514 APr.43a.16 : Πῶς μὲν οὖν γίνεται πᾶς συλλογισμὸς καὶ διὰ πόσων
1515 APr.43a.17 : ὄρων καὶ προτάσεων, καὶ πῶς ἔχουσιν πρὸς ἀλλήλας, ἔτι
1516 APr.43a.18 : δὲ ποῖον πρόβλημα ἐν ἐκάστῳ σχήματι καὶ ποῖον ἐν πλείοσι
1517 APr.43a.19 : καὶ ποῖον ἐν ἐλάττωσι δεικνύται, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων.
1518 APr.43a.20 : πῶς δ' εὐπορήσομεν αὐτοὶ πρὸς τὸ τιθέμενον αἰεὶ συλλογι-
1519 APr.43a.21 : σμῶν, καὶ διὰ ποίας ὁδοῦ ληψόμεθα τὰς περὶ ἕκαστον ἀρ-
1520 APr.43a.22 : χάς, νῦν ἡδη λεκτέον· οὐ γὰρ μόνον ἴσως δεῖ τὴν γένεσιν
1521 APr.43a.23 : θεωρεῖν τῶν συλλογισμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν ἔχειν τοῦ
1522 APr.43a.24 : ποιεῖν.
1523 APr.43a.25 : Ἀπάντων δὲ τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶ τοιαῦτα ὥστε κατὰ
1524 APr.43a.26 : μηδενὸς ἄλλου κατηγορεῖσθαι ἀληθῶς καθόλου (οἷον Κλέων
1525 APr.43a.27 : καὶ Καλλίας καὶ τὸ καθ' ἕκαστον καὶ αἰσθητόν), κατὰ δὲ
1526 APr.43a.28 : τούτων ἄλλα (καὶ γὰρ ἀνθρώπος καὶ ζῷον ἐκάτερον τούτων
1527 APr.43a.29 : ἐστὶ)· τὰ δ' αὐτὰ μὲν κατ' ἄλλων κατηγορεῖται, κατὰ δὲ
1528 APr.43a.30 : τούτων ἄλλα πρότερον οὐ κατηγορεῖται· τὰ δὲ καὶ αὐτὰ ἄλ-
1529 APr.43a.31 : λων καὶ αὐτῶν ἕτερα, οἷον ἀνθρώπος Καλλίου καὶ ἀνθρώπου

1530 APr.43a.32 : ζῶον. ὅτι μὲν οὖν ἓνα τῶν ὄντων κατ' οὐδενὸς πέφυκε λέγε-
1531 APr.43a.33 : σθαι, δηλον· τῶν γὰρ αἰσθητῶν σχεδὸν ἕκαστόν ἐστι τοιοῦτον
1532 APr.43a.34 : ὥστε μὴ κατηγορεῖσθαι κατὰ μηδενός, πλὴν ὡς κατὰ συμ-
1533 APr.43a.35 : βεβηκόσ· φαμέν γὰρ ποτε τὸ λευκὸν ἐκεῖνο Σωκράτην εἶναι
1534 APr.43a.36 : καὶ τὸ προσιὸν Καλλίαν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω πορευομένοις
1535 APr.43a.37 : ἴσταται ποτε, πάλιν ἐροῦμεν· νῦν δ' ἔστω τοῦτο κείμενον. κατὰ
1536 APr.43a.38 : μὲν οὖν τούτων οὐκ ἔστιν ἀποδείξει κατηγορούμενον ἕτερον,
1537 APr.43a.39 : πλὴν εἰ μὴ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ ταῦτα κατ' ἄλλων· οὐδὲ τὰ
1538 APr.43a.40 : καθ' ἕκαστα κατ' ἄλλων, ἀλλ' ἕτερα κατ' ἐκείνων. τὰ δὲ
1539 APr.43a.41 : μεταξὺ δηλον ὡς ἀμφοτέρως ἐνδέχεται (καὶ γὰρ αὐτὰ κατ'
1540 APr.43a.42 : ἄλλων καὶ ἄλλα κατὰ τούτων λεχθήσεται)· καὶ σχεδὸν οἱ
1541 APr.43a.43 : λόγοι καὶ αἱ σκέψεις εἰσὶ μάλιστα περὶ τούτων.
1542 APr.44.1 : Δεῖ δὴ τὰς προτάσεις περὶ ἕκαστον οὕτως ἐκλαμβάνειν,
1543 APr.44.2 : ὑποθέμενον αὐτὸ πρῶτον καὶ τοὺς ὀρισμοὺς τε καὶ ὅσα ἴδια
1544 APr.44.3 : τοῦ πράγματός ἐστιν, εἴτα μετὰ τοῦτο ὅσα ἔπεται τῷ πρά-
1545 APr.44.4 : γματι, καὶ πάλιν οἷς τὸ πρᾶγμα ἀκολουθεῖ, καὶ ὅσα μὴ
1546 APr.44.5 : ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν. οἷς δ' αὐτὸ μὴ ἐνδέχεται, οὐκ
1547 APr.44.6 : ἐκληπτέον διὰ τὸ ἀντιστρέφειν τὸ στερητικόν. διαιρετέον δὲ καὶ
1548 APr.44.7 : τῶν ἐπομένων ὅσα τε ἐν τῷ τί ἐστι καὶ ὅσα ἴδια καὶ ὅσα
1549 APr.44.8 : ὡς συμβεβηκότα κατηγορεῖται, καὶ τούτων ποῖα δοξαστικῶς
1550 APr.44.9 : καὶ ποῖα κατ' ἀλήθειαν· ὅσῳ μὲν γὰρ ἂν πλειόνων τοιοῦτων
1551 APr.44.10 : εὐπορῇ τις, θάττον ἐντεύξεται συμπεράσματι, ὅσῳ δ' ἂν
1552 APr.44.11 : ἀληθεστέρων, μᾶλλον ἀποδείξει.
1553 APr.44.11 : Δεῖ δ' ἐκλέγειν μὴ τὰ ἐπό-
1554 APr.44.12 : μενα τινί, ἀλλ' ὅσα ὅλῳ τῷ πράγματι ἔπεται, οἷον μὴ τί
1555 APr.44.13 : τινὶ ἀνθρώπῳ ἀλλὰ τί παντὶ ἀνθρώπῳ ἔπεται· διὰ γὰρ τῶν
1556 APr.44.14 : καθόλου προτάσεων ὁ συλλογισμὸς ἀδιορίστου μὲν οὖν ὄν-
1557 APr.44.15 : τος ἄδηλον εἰ καθόλου ἢ πρότασις, διωρισμένου δὲ φανερόν.
1558 APr.44.16 : ὁμοίως δ' ἐκλεκτέον καὶ οἷς αὐτὸ ἔπεται ὄλοις, διὰ τὴν εἰ-
1559 APr.44.17 : ρημένην αἰτίαν. αὐτὸ δὲ τὸ ἐπόμενον οὐ ληπτέον ὄλον ἔπε-
1560 APr.44.18 : σθαι, λέγω δ' οἷον ἀνθρώπῳ πᾶν ζῶον ἢ μουσικῇ πᾶσαν ἐπι-
1561 APr.44.19 : στήμην, ἀλλὰ μόνον ἀπλῶς ἀκολουθεῖν, καθάπερ καὶ προ-
1562 APr.44.20 : τεινόμεθα· καὶ γὰρ ἀχρηστον θάτερον καὶ ἀδύνατον, οἷον
1563 APr.44.21 : πάντα ἀνθρώπων εἶναι πᾶν ζῶον ἢ δικαιοσύνην ἅπαν ἀγαθόν.
1564 APr.44.22 : ἀλλ' ὅ ἔπεται, ἐπ' ἐκείνου τὸ παντὶ λέγεται. ὅταν δ' ὑπό
1565 APr.44.23 : τινος περιέχεται τὸ ὑποκείμενον ὅ ἔπεται δεῖ λαβεῖν,
1566 APr.44.24 : τὰ μὲν τῷ καθόλου ἐπόμενα ἢ μὴ ἐπόμενα οὐκ ἐκλεκτέον ἐν
1567 APr.44.25 : τούτοις (εἰληπτῆται γὰρ ἐν ἐκείνοις· ὅσα γὰρ ζῶα, καὶ ἂν-
1568 APr.44.26 : θρώπῳ ἔπεται, καὶ ὅσα μὴ ὑπάρχει, ὡσαύτως), τὰ δὲ
1569 APr.44.27 : περὶ ἕκαστον ἴδια ληπτέον· ἔστι γὰρ ἅττα τῷ εἶδει ἴδια παρὰ
1570 APr.44.28 : τὸ γένος· ἀνάγκη γὰρ τοῖς ἐτέροις εἶδουσιν ἴδια ἅττα ὑπάρ-
1571 APr.44.29 : χεῖν. οὐδὲ δὴ τῷ καθόλου ἐκλεκτέον οἷς ἔπεται τὸ περι-
1572 APr.44.30 : εχόμενον, οἷον ζῶα οἷς ἔπεται ἀνθρώπος· ἀνάγκη γὰρ, εἰ
1573 APr.44.31 : ἀνθρώπῳ ἀκολουθεῖ τὸ ζῶον, καὶ τούτοις ἅπασιν ἀκολουθεῖν,
1574 APr.44.32 : οἰκειότερα δὲ ταῦτα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐκλογῆς, ληπτέον δὲ

1575 APr.44.33 : καὶ τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπόμενα καὶ οἷς ἔπεται· τῶν
1576 APr.44.34 : γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προβλημάτων καὶ ὁ συλλογισμὸς
1577 APr.44.35 : ἐκ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προτάσεων, ἢ πασῶν ἢ τινῶν· ὁμοιον
1578 APr.44.36 : γὰρ ἐκάστου τὸ συμπέρασμα ταῖς ἀρχαῖς. ἔτι τὰ πᾶσιν
1579 APr.44.37 : ἐπόμενα οὐκ ἐκλεκτέον· οὐ γὰρ ἔσται συλλογισμὸς ἐξ αὐτῶν.
1580 APr.44.38 : δι' ἣν δ' αἰτίαν, ἐν τοῖς ἐπομένοις ἔσται δηλον.
1581 APr.44.39 : Κατασκευάζειν μὲν οὖν βουλομένοις κατὰ τινος ὄλου
1582 APr.44.40 : τοῦ μὲν κατασκευαζομένου βλεπτέον εἰς τὰ ὑποκείμενα καθ'
1583 APr.44.41 : ὧν αὐτὸ τυγχάνει λεγόμενον, οὐ δὲ δεῖ κατηγορεῖσθαι, ὅσα
1584 APr.44.42 : τούτῳ ἔπεται· ἂν γὰρ τι τούτων ἢ ταῦτόν, ἀνάγκη θάτερον
1585 APr.44.43 : θατέρῳ ὑπάρχειν. ἦν δὲ μὴ ὅτι παντὶ ἀλλ' ὅτι τινί, οἷς ἔπε-
1586 APr.44a.1 : ται ἐκάτερον· εἰ γὰρ τι τούτων ταῦτόν, ἀνάγκη τινὶ ὑπάρ-
1587 APr.44a.2 : χεῖν. ὅταν δὲ μηδενὶ δέη ὑπάρχειν, ὅ μὲν οὐ δεῖ ὑπάρχειν,
1588 APr.44a.3 : εἰς τὰ ἐπόμενα, ὃ δὲ δεῖ μὴ ὑπάρχειν, εἰς ἃ μὴ ἐνδέχεται
1589 APr.44a.4 : αὐτῷ παρῆναι· ἢ ἀνάπαλιν, ὅ μὲν δεῖ μὴ ὑπάρχειν, εἰς ἃ
1590 APr.44a.5 : μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ παρῆναι, ὃ δὲ μὴ ὑπάρχειν, εἰς τὰ
1591 APr.44a.6 : ἐπόμενα. τούτων γὰρ ὄντων τῶν αὐτῶν ὀπότερον οὖν, οὐδενὶ
1592 APr.44a.7 : ἐνδέχεται θατέρῳ θάτερον ὑπάρχειν· γίνεται γὰρ ὅτε μὲν ὁ
1593 APr.44a.8 : ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι συλλογισμὸς, ὅτε δ' ὁ ἐν τῷ μεσῷ.
1594 APr.44a.9 : ἐὰν δὲ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ὅ μὲν δεῖ μὴ ὑπάρχειν, οἷς ἔπεται,
1595 APr.44a.10 : ὃ δὲ μὴ ὑπάρχειν, ἃ μὴ δυνατόν αὐτῷ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ
1596 APr.44a.11 : τι τούτων εἴη ταῦτόν, ἀνάγκη τινὶ μὴ ὑπάρχειν.
1597 APr.44a.11 : Μᾶλλον δ'
1598 APr.44a.12 : ἴσως ᾄδ' ἔσται τῶν λεγομένων ἕκαστον φανερόν. ἔστω γὰρ τὰ
1599 APr.44a.13 : μὲν ἐπόμενα τῷ Α ἐφ' ὧν Β, οἷς δ' αὐτὸ ἔπεται, ἐφ' ὧν
1600 APr.44a.14 : Γ, ἃ δὲ μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν, ἐφ' ὧν Δ· πάλιν
1601 APr.44a.15 : δὲ τῷ Ε τὰ μὲν ὑπάρχοντα, ἐφ' οἷς Ζ, οἷς δ' αὐτὸ ἔπε-
1602 APr.44a.16 : ται, ἐφ' οἷς Η, ἃ δὲ μὴ ἐνδέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν, ἐφ'
1603 APr.44a.17 : οἷς Θ. εἰ μὲν οὖν ταῦτό τί ἐστι τῶν Γ τινὶ τῶν Ζ, ἀνάγκη
1604 APr.44a.18 : τὸ Α παντὶ τῷ Ε ὑπάρχειν· τὸ μὲν γὰρ Ζ παντὶ τῷ Ε, τῷ
1605 APr.44a.19 : δὲ Γ παντὶ τὸ Α, ὥστε παντὶ τῷ Ε τὸ Α. εἰ δὲ τὸ Γ καὶ
1606 APr.44a.20 : τὸ Η ταῦτόν, ἀνάγκη τινὶ τῷ Ε τὸ Α ὑπάρχειν· τῷ μὲν
1607 APr.44a.21 : γὰρ Γ τὸ Α, τῷ δὲ Η τὸ Ε παντὶ ἀκολουθεῖ. εἰ δὲ τὸ Ζ
1608 APr.44a.22 : καὶ τὸ Δ ταῦτόν, οὐδενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρξει ἐκ προσυλλο-
1609 APr.44a.23 : γισμοῦ· ἐπεὶ γὰρ ἀντιστρέφει τὸ στερητικόν καὶ τὸ Ζ τῷ Δ
1610 APr.44a.24 : ταῦτόν, οὐδενὶ τῶν Ζ ὑπάρξει τὸ Α, τὸ δὲ Ζ παντὶ τῷ Ε.
1611 APr.44a.25 : πάλιν εἰ τὸ Β καὶ τὸ Θ ταῦτόν, οὐδενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρξει.
1612 APr.44a.26 : τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α παντὶ, τῷ δ' ἐφ' ὅ ἔπεται τὸ Ε οὐδενὶ ὑπάρ-
1613 APr.44a.27 : χεῖν· αὐτὸ γὰρ ἦν τῷ Θ, τὸ δὲ Θ οὐδενὶ τῶν Ε ὑπάρχειν.
1614 APr.44a.28 : εἰ δὲ τὸ Δ καὶ τὸ Η ταῦτόν, τὸ Α τινὶ τῷ Ε οὐκ ὑπάρξει.
1615 APr.44a.29 : τῷ γὰρ Η οὐκ ὑπάρξει, ὅτι οὐδὲ τῷ Δ· τὸ δὲ Η ἐστὶν ὑπὸ
1616 APr.44a.30 : τὸ Ε, ὥστε τινὶ τῶν Ε οὐκ ὑπάρξει. εἰ δὲ τῷ Η τὸ Β ταῦ-
1617 APr.44a.31 : τόν, ἀντεστραμμένος ἔσται συλλογισμὸς· τὸ μὲν γὰρ Ε τῷ
1618 APr.44a.32 : Α ὑπάρξει παντί—τὸ γὰρ Β τῷ Α, τὸ δὲ Ε τῷ Β (ταῦτό
1619 APr.44a.33 : γὰρ ἦν τῷ Η)—τὸ δὲ Α τῷ Ε παντὶ μὲν οὐκ ἀνάγκη ὑπάρ-

1620 APr.44a.34 : χειν, τινί δ' ανάγκη διὰ τὸ ἀντιστρέφειν τὴν καθόλου κατη-
1621 APr.44a.35 : γοριάν τῆ κατὰ μέρος.
1622 APr.44a.36 : Φανερόν οὖν ὅτι εἰς τὰ προειρημένα βλεπτόν ἐκατέρω
1623 APr.44a.37 : καθ' ἕκαστον πρόβλημα· διὰ τούτων γάρ ἅπαντες οἱ συλ-
1624 APr.44a.38 : λογισμοί. δεῖ δὲ καὶ τῶν ἐπομένων, καὶ οἷς ἔπεται ἕκαστον,
1625 APr.44a.39 : εἰς τὰ πρῶτα καὶ τὰ καθόλου μάλιστα βλέπειν, οἷον τοῦ
1626 APr.44a.40 : μὲν Ε μᾶλλον εἰς τὸ Κ Ζ ἢ εἰς τὸ Ζ μόνον, τοῦ δὲ Α εἰς
1627 APr.45.1 : τὸ Κ Γ ἢ εἰς τὸ Γ μόνον. εἰ μὲν γὰρ τῷ Κ Ζ ὑπάρχει τὸ
1628 APr.45.2 : Α, καὶ τῷ Ζ καὶ τῷ Ε ὑπάρχει· εἰ δὲ τούτω μὴ ἔπεται,
1629 APr.45.3 : ἐγχωρεῖ τῷ Ζ ἔπεται. ὁμοίως δὲ καὶ ἐφ' ὧν αὐτὸ ἀκο-
1630 APr.45.4 : λουθεῖ σκεπτόν· εἰ μὲν γὰρ τοῖς πρῶτοις, καὶ τοῖς ὑπ' ἐκείνα
1631 APr.45.5 : ἔπεται, εἰ δὲ μὴ τούτοις, ἀλλὰ τοῖς ὑπὸ ταῦτα ἐγχωρεῖ.
1632 APr.45.6 : Δῆλον δὲ καὶ ὅτι διὰ τῶν τριῶν ὄρων καὶ τῶν δύο προ-
1633 APr.45.7 : τάσεων ἢ σκέψεις, καὶ διὰ τῶν προειρημένων σχημάτων οἱ
1634 APr.45.8 : συλλογισμοὶ πάντες, δείκνυται γὰρ ὑπάρχειν μὲν παντὶ τῷ
1635 APr.45.9 : Ε τὸ Α, ὅταν τῶν Γ καὶ Ζ ταυτὸν τι ληφθῆ. τοῦτο δ' ἔσται
1636 APr.45.10 : μέσον, ἄκρα δὲ τὸ Α καὶ Ε· γίνεται οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα.
1637 APr.45.11 : τινὶ δέ, ὅταν τὸ Γ καὶ τὸ Η ληφθῆ ταυτὸν. τοῦτο δὲ τὸ ἔσχα-
1638 APr.45.12 : τον σχῆμα· μέσον γὰρ τὸ Η γίνεται, μηδενὶ δέ, ὅταν τὸ Δ
1639 APr.45.13 : καὶ Ζ ταυτὸν. οὕτω δὲ καὶ τὸ πρῶτον σχῆμα καὶ τὸ μέσον,
1640 APr.45.14 : τὸ μὲν πρῶτον ὅτι οὐδενὶ τῷ Ζ ὑπάρχει τὸ Α (εἴπερ ἀντι-
1641 APr.45.15 : στρέφει τὸ στερητικόν), τὸ δὲ Ζ παντὶ τῷ Ε, τὸ δὲ μέσον
1642 APr.45.16 : ὅτι τὸ Δ τῷ μὲν Α οὐδενὶ τῷ δὲ Ε παντὶ ὑπάρχει. τινὶ δὲ μὴ
1643 APr.45.17 : ὑπάρχειν, ὅταν τὸ Δ καὶ Η ταυτὸν ἦ. τοῦτο δὲ τὸ ἔσχα-
1644 APr.45.18 : τον σχῆμα· τὸ μὲν γὰρ Α οὐδενὶ τῷ Η ὑπάρξει, τὸ δὲ
1645 APr.45.19 : Ε παντὶ τῷ Η. φανερόν οὖν ὅτι διὰ τῶν προειρημένων σχη-
1646 APr.45.20 : μάτων οἱ συλλογισμοὶ πάντες, καὶ ὅτι οὐκ ἐκλεκτόν ὅσα
1647 APr.45.21 : πᾶσιν ἔπεται, διὰ τὸ μηδένα γίνεσθαι συλλογισμὸν ἐξ αὐ-
1648 APr.45.22 : τῶν κατασκευάζειν μὲν γὰρ ὅλως οὐκ ἴη ἐκ τῶν ἐπομέ-
1649 APr.45.23 : νων, ἀποστερεῖν δ' οὐκ ἐνδέχεται διὰ τοῦ πᾶσιν ἐπομένου.
1650 APr.45.24 : δεῖ γὰρ τῷ μὲν ὑπάρχειν τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν.
1651 APr.44b.25 : Φανερόν δὲ καὶ ὅτι αἱ ἄλλαι σκέψεις τῶν κατὰ τὰς
1652 APr.44b.26 : ἐκλογὰς ἀχρεῖοι πρὸς τὸ ποιεῖν συλλογισμὸν, οἷον εἰ τὰ
1653 APr.44b.27 : ἐπόμυνα ἐκατέρω ταῦτά ἐστιν, ἢ εἰ οἷς ἔπεται τὸ Α καὶ
1654 APr.44b.28 : ἃ μὴ ἐνδέχεται τῷ Ε, ἢ ὅσα πάλιν μὴ ἐγχωρεῖ ἐκατέρω
1655 APr.44b.29 : ὑπάρχειν· οὐ γὰρ γίνεται συλλογισμὸς διὰ τούτων. εἰ μὲν
1656 APr.44b.30 : γὰρ τὰ ἐπόμυνα ταῦτά, οἷον τὸ Β καὶ τὸ Ζ, τὸ μέσον
1657 APr.44b.31 : γίνεται σχῆμα κατηγορικὰς ἔχον τὰς προτάσεις· εἰ δ' οἷς
1658 APr.44b.32 : ἔπεται τὸ Α καὶ ἃ μὴ ἐνδέχεται τῷ Ε, οἷον τὸ Γ καὶ
1659 APr.44b.33 : τὸ Θ, τὸ πρῶτον σχῆμα στερητικὴν ἔχον τὴν πρὸς τὸ ἔλατ-
1660 APr.44b.34 : τον ἄκρον πρότασιν. εἰ δ' ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἐκατέρω, οἷον
1661 APr.44b.35 : τὸ Δ καὶ τὸ Θ, στερητικαὶ ἀμφοτέροι αἱ προτάσεις, ἢ ἐν
1662 APr.44b.36 : τῷ πρῶτω ἢ ἐν τῷ μέσω σχήματι. οὕτως δ' οὐδαμῶς συλ-
1663 APr.44b.37 : λογισμός.
1664 APr.44b.38 : Δῆλον δὲ καὶ ὅτι ὅποια ταῦτά ληπτέον τὰ κατὰ τὴν

1665 APr.44b.39 : ἐπίσκειν, καὶ οὐχ ὅποια ἕτερα ἢ ἐναντία, πρῶτον μὲν
1666 APr.44b.40 : ὅτι τοῦ μέσου χάριν ἢ ἐπιβλεψίς, τὸ δὲ μέσον οὐχ ἕτερον
1667 APr.45a.1 : ἀλλὰ ταυτὸν δεῖ λαβεῖν. εἴτα ἐν ὄσοις καὶ συμβαίνει γί-
1668 APr.45a.2 : νεσθαὶ συλλογισμὸν τῷ ληφθῆναι ἐναντία ἢ μὴ ἐνδεχόμενα
1669 APr.45a.3 : τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν, εἰς τοὺς προειρημένους ἅπαντα ἀνα-
1670 APr.45a.4 : χθήσεται τρόπους, οἷον εἰ τὸ Β καὶ τὸ Ζ ἐναντία ἢ μὴ
1671 APr.45a.5 : ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν· ἔσται μὲν γὰρ τούτων λη-
1672 APr.45a.6 : φθέντων συλλογισμὸς ὅτι οὐδενὶ τῶν Ε τὸ Α ὑπάρχει, ἀλλ'
1673 APr.45a.7 : οὐκ ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ἐκ τοῦ προειρημένου τρόπου· τὸ γὰρ Β
1674 APr.45a.8 : τῷ μὲν Α παντὶ τῷ δὲ Ε οὐδενὶ ὑπάρξει· ὥστ' ανάγκη ταῦτο
1675 APr.45a.9 : εἶναι τὸ Β τινὶ τῷ Θ. [πάλιν εἰ τὸ Β καὶ Η μὴ ἐγχωρεῖ
1676 APr.45a.10 : τῷ αὐτῷ παρεῖναι, ὅτι τινὶ τῷ Ε οὐχ ὑπάρξει τὸ Α· καὶ
1677 APr.45a.11 : γὰρ οὕτως τὸ μέσον ἔσται σχῆμα· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α
1678 APr.45a.12 : παντὶ τῷ δὲ Ε οὐδενὶ ὑπάρξει· ὥστ' ανάγκη τὸ Β ταυτὸν
1679 APr.45a.13 : τινὶ εἶναι τῶν Θ. τὸ γὰρ μὴ ἐνδέχεσθαι τὸ Β καὶ τὸ Η
1680 APr.45a.14 : τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν οὐδὲν διαφέρει ἢ τὸ Β τῶν Θ τινὶ ταῦ-
1681 APr.45a.15 : τὸν εἶναι· πάντα γὰρ εἰληπταὶ τὰ μὴ ἐνδεχόμενα τῷ Ε
1682 APr.45a.16 : ὑπάρχειν.]
1683 APr.45a.17 : Φανερόν οὖν ὅτι ἐξ αὐτῶν μὲν τούτων τῶν ἐπιβλέ-
1684 APr.45a.18 : ψων οὐδεὶς γίνεται συλλογισμὸς, ανάγκη δ' εἰ τὸ Β καὶ τὸ Ζ
1685 APr.45a.19 : ἐναντία, ταυτὸν τινὶ εἶναι τὸ Β τῶν Θ καὶ τὸν συλλογι-
1686 APr.45a.20 : σμὸν γίνεσθαι διὰ τούτων. συμβαίνει δὴ τοῖς οὕτως ἐπισκο-
1687 APr.45a.21 : ποῦσι προσεπιβλέπειν ἄλλην ὁδὸν τῆς ἀναγκαίας διὰ τὸ
1688 APr.45a.22 : λανθάνειν τὴν ταυτότητα τῶν Β καὶ τῶν Θ.
1689 APr.45a.23 : Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἔχουσι καὶ οἱ εἰς τὸ ἀδύνατον
1690 APr.45a.24 : ἄγοντες συλλογισμοὶ τοῖς δεικτικοῖς· καὶ γὰρ οὗτοι γίνον-
1691 APr.45a.25 : ται διὰ τῶν ἐπομένων καὶ οἷς ἔπεται ἐκάτερον. καὶ ἡ αὐτὴ
1692 APr.45a.26 : ἐπίσκεισις ἐν ἀμφοῖν· ὁ γὰρ δείκνυται δεικτικῶς, καὶ διὰ
1693 APr.45a.27 : τοῦ ἀδυνάτου ἔστι συλλογισασθαι διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων, καὶ
1694 APr.45a.28 : ὁ διὰ τοῦ ἀδυνάτου, καὶ δεικτικῶς, οἷον ὅτι τὸ Α οὐδενὶ
1695 APr.45a.29 : τῷ Ε ὑπάρχει. κείσθω γὰρ τινὶ ὑπάρχειν· οὐκοῦν ἐπεὶ τὸ
1696 APr.45a.30 : Β παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Ε, τὸ Β τινὶ τῶν Ε
1697 APr.45a.31 : ὑπάρξει· ἀλλ' οὐδενὶ ὑπῆρχεν. πάλιν ὅτι τινὶ ὑπάρχει· εἰ
1698 APr.45a.32 : γὰρ μηδενὶ τῷ Ε τὸ Α, τὸ δὲ Ε παντὶ τῷ Η, οὐδενὶ τῶν
1699 APr.45a.33 : Η ὑπάρξει τὸ Α· ἀλλὰ παντὶ ὑπῆρχεν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
1700 APr.45a.34 : τῶν ἄλλων προβλημάτων· αἶ γὰρ ἔσται καὶ ἐν ἅπασιν ἢ
1701 APr.45a.35 : διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεῖξις ἐκ τῶν ἐπομένων καὶ οἷς ἔπεται
1702 APr.45a.36 : ἐκάτερον. καὶ καθ' ἕκαστον πρόβλημα ἢ αὐτὴ σκέψις δεῖ-
1703 APr.45a.37 : κτικῶς τε βουλομένω συλλογισασθαι καὶ εἰς ἀδύνατον ἀγα-
1704 APr.45a.38 : γεῖν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν ὄρων ἀμφοτέροι αἱ ἀποδείξεις, οἷον
1705 APr.45a.39 : εἰ δέδεικται μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ Ε τὸ Α, ὅτι συμβαίνει
1706 APr.45a.40 : καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Ε ὑπάρχειν, ὅπερ ἀδύνατον· ἐὰν ληφθῆ
1707 APr.45a.41 : τῷ μὲν Ε μηδενὶ τῷ δὲ Α παντὶ ὑπάρχειν τὸ Β, φανερόν
1708 APr.46.1 : ὅτι οὐδενὶ τῷ Ε τὸ Α ὑπάρξει. πάλιν εἰ δεικτικῶς συλλε-
1709 APr.46.2 : λόγισται τὸ Α τῷ Ε μηδενὶ ὑπάρχειν, ὑποθεμένοις ὑπάρ-

1710 APr.46.3 : χειν τινι δια του αδυνατου δειχθησεται ουδενι υπαρχον.
1711 APr.46.4 : ομοιως δε καπι των αλλων· εν απαισι γαρ αναγκη κοινον
1712 APr.46.5 : τινα λαβειν ορον αλλον των υποκειμενων, προς δν εσται του
1713 APr.46.6 : ψευδους ο συλλογισμος, ωστ' αντιστραφεισης ταυτης της
1714 APr.46.7 : προτασεως, της δ' ετερας ομοιως εχουσης, δεικτικος εσται
1715 APr.46.8 : ο συλλογισμος δια των αυτων ορων. διαφερει γαρ ο δει-
1716 APr.46.9 : κτικος του εις το αδυνατον, οτι εν μεν τω δεικτικω κατ'
1717 APr.46.10 : αληθειαν αμφοτεροι τιθενται αι προτασεις, εν δε τω εις το
1718 APr.46.11 : αδυνατον ψευδως η μια.
1719 APr.46.12 : Ταυτα μεν ουν εσται μαλλον φανερα δια των επο-
1720 APr.46.13 : μενων, οταν περι του αδυνατου λεγωμεν· νυν δε τοσοδτον
1721 APr.46.14 : ημιν εστω δηλον, οτι εις ταυτα βλεπτεον δεικτικως τε βου-
1722 APr.46.15 : λομενω συλλογιζεσθαι και εις το αδυνατον αγειν. εν δε
1723 APr.46.16 : τοις αλλοις συλλογισμοις τοις εξ υποθεσεως, οιον οσοι
1724 APr.46.17 : κατα μεταληψιν η κατα ποιότητα, εν τοις υποκειμενοις,
1725 APr.46.18 : ουκ εν τοις εξ αρχης αλλ' εν τοις μεταλαμβανομενοις, εσται
1726 APr.46.19 : η σκεψις, ο δε τροπος ο αυτος της επιβλεψεως, επισκε-
1727 APr.46.20 : ψασθαι δε δει και διελειν ποσαχως οι εξ υποθεσεως.
1728 APr.46.21 : Δεικνυται μεν ουν εκαστον των προβληματων ουτως,
1729 APr.46.22 : εστι δε και αλλον τροπον ενια συλλογισασθαι τούτων, οιον
1730 APr.46.23 : τα καθολου δια της κατα μέρος επιβλεψεως εξ υποθεσεως.
1731 APr.46.24 : ει γαρ το Γ και το Η ταυτα ειη, μονοις δε ληφθει τοις
1732 APr.46.25 : Η το Ε υπαρχειν, παντι αν τω Ε το Α υπαρχοι· και
1733 APr.46.26 : παλιν ει το Δ και Η ταυτα, μονων δε των Η το Ε κα-
1734 APr.46.27 : τηγοροίτο, οτι ουδενι τω Ε το Α υπαρξει. φανερον ουν οτι
1735 APr.46.28 : και ουτως επιβλεπτεον. τον αυτον δε τροπον και επι των
1736 APr.46.29 : αναγκαίων και των ενδεχομένων· η γαρ αυτη σκεψις, και
1737 APr.46.30 : δια των αυτων ορων εσται τη τάξει του τ' ενδεχεσθαι και
1738 APr.46.31 : του υπαρχειν ο συλλογισμος. ληπτεον δ' επι των ενδεχο-
1739 APr.46.32 : μενων και τα μη υπαρχοντα δυνατα δ' υπαρχειν· δε-
1740 APr.46.33 : δεικται γαρ οτι και δια τούτων γινεται ο του ενδεχεσθαι
1741 APr.46.34 : συλλογισμος. ομοιως δε και επι των αλλων κατη-
1742 APr.46.35 : γοριών.
1743 APr.46.36 : Φανερον ουν εκ των ειρημένων ου μονον οτι εγχωρει
1744 APr.46.37 : δια ταυτης της οδοσ γινεσθαι παντας τους συλλογισμους,
1745 APr.46.38 : αλλα και οτι δι' αλλης αδυνατον. απας μεν γαρ συλλο-
1746 APr.46.39 : γισμος δεδεικται δια τινος των προειρημένων σχηματων γι-
1747 APr.46.40 : νομενος, ταυτα δ' ουκ εγχωρει δι' αλλων συσταθηνα πλην
1748 APr.46.41 : δια των επομένων και οις επεται εκαστον· εκ τούτων γαρ
1749 APr.46.1 : αι προτασεις και η του μεσου ληψις, ωστ' ουδε συλλογι-
1750 APr.46.2 : σμον εγχωρει γινεσθαι δι' αλλων.
1751 APr.46.3 : Η μεν ουν οδος κατα παντων η αυτη και περι φι-
1752 APr.46.4 : λοσοφιαν και περι τεχνην οποιουον και μαθημα· δει γαρ
1753 APr.46.5 : τα υπαρχοντα και οις υπαρχει περι εκατερον αθρειν, και
1754 APr.46.6 : τούτων ως πλειστον ευπορειν, και ταυτα δια των τριων ορων

1755 APr.46.7 : σκοπειν, ανασκευαζοντα μεν ωδι, κατασκευαζοντα δε ωδι,
1756 APr.46.8 : κατα μεν αληθειαν εκ των κατ' αληθειαν διαγεγραμμένων
1757 APr.46.9 : υπαρχειν, εις δε τους διαλεκτικους συλλογισμους εκ των κατα
1758 APr.46.10 : δόξαν προτασεων. αι δ' αρχαι των συλλογισμών καθολου
1759 APr.46.11 : μεν ειρηνται, δν τροπον τ' εχουσι και δν τροπον δει θηρευ-
1760 APr.46.12 : ειν αυτας, οπως μη βλεπωμεν εις απαντα τα λεγόμενα,
1761 APr.46.13 : μηδ' εις ταυτα κατασκευαζοντες και ανασκευαζοντες, μηδε
1762 APr.46.14 : κατασκευαζοντες τε κατα παντος η τιδος και ανασκευαζον-
1763 APr.46.15 : τες απο παντων η τινων, αλλ' εις ελαττω και ωρισμενα,
1764 APr.46.16 : καθ' εκαστον δε εκλεγειν των οντων, οιον περι αγαθου η
1765 APr.46.17 : επιστημης. ιδια δε καθ' εκαστην αι πλειστα. διο τας
1766 APr.46.18 : μεν αρχας τας περι εκαστον εμπειριας εστι παραδουνα,
1767 APr.46.19 : λεγω δ' οιον την αστρολογικην μεν εμπειριαν της αστρολογι-
1768 APr.46.20 : κης επιστημης (ληφθέντων γαρ ικανως των φαινομένων ουτως
1769 APr.46.21 : ευρεθησαν αι αστρολογικαι αποδειξεις), ομοιως δε και περι
1770 APr.46.22 : αλλην οποιουον εχει τεχνην τε και επιστημην· ωστ' αν ληφθη
1771 APr.46.23 : τα υπαρχοντα περι εκαστον, ημετερον ηδη τας αποδειξεις
1772 APr.46.24 : ετοιμως εμφανιζειν. ει γαρ μηδεν κατα την ιστοριαν παρα-
1773 APr.46.25 : λειφθει των αληθως υπαρχόντων τοις πράγμασι, εξομεν
1774 APr.46.26 : περι απαντος ου μεν εστιν αποδειξις, ταυτην ευρειν και απο-
1775 APr.46.27 : δεικνυται, ου δε μη πεφυκεν αποδειξις, τουτο ποιειν φανερον.
1776 APr.46.28 : Καθολου μεν ουν, δν δει τροπον τας προτασεις εκλε-
1777 APr.46.29 : γειν, ειρηται σχεδόν· δι' ακριβειας δε διεληλυθαμεν εν τη
1778 APr.46.30 : πραγματεια τη περι την διαλεκτικην.
1779 APr.46.31 : 'Οτι δ' η δια των γενων διαίρεσις μικρον τι μοριον
1780 APr.46.32 : εστι της ειρημένης μεθοδου, ραδιον ιδειν· εστι γαρ η διαίρε-
1781 APr.46.33 : σις οιον ασθενής συλλογισμος· ο μεν γαρ δει δεϊξαι αι-
1782 APr.46.34 : τεϊται, συλλογιζεται δ' αει τι των ανωθεν. πρωτον δ' αυτο
1783 APr.46.35 : τουτο ελεληθει τους χρωμένους αυτη παντας, και πειθειν
1784 APr.46.36 : επεχειρουν ως οντος δυνατου περι ουσιας αποδειξιν γενεσθαι
1785 APr.46.37 : και του τι εστιν. ωστ' ουτε ο τι ενδεχεται συλλογισασθαι
1786 APr.46.38 : διαιρουμενοις ζυνιεσαν, ουτε οτι ουτως ενεδεχετο ωσπερ ει-
1787 APr.46.39 : ρηκαμεν. εν μεν ουν ταις αποδειξεσιν, οταν δεη τι συλλο-
1788 APr.46.40 : γισασθαι υπαρχειν, δει το μεσον, δι' ου γινεται ο συλλο-
1789 APr.47.1 : γισμος, και ηττον αει εινα και μη καθολου του πρωτου
1790 APr.47.2 : των ακρων· η δε διαίρεσις τούαντιον βούλεται· το γαρ κα-
1791 APr.47.3 : θολου λαμβάνει μέσον. εστω γαρ ζφον εφ' ου Α, το
1792 APr.47.4 : δε θνητόν εφ' ου Β, και αθάνατον εφ' ου Γ, ο δ' ανθρω-
1793 APr.47.5 : ποσ, ου τον λογον δει λαβειν, εφ' ου το Δ. απαν δη ζφον
1794 APr.47.6 : λαμβάνει η θνητόν η αθάνατον· τουτο δ' εστιν, ο αν η Α,
1795 APr.47.7 : απαν εινα η Β η Γ. παλιν τον ανθρωπον αει διαιρουμενος
1796 APr.47.8 : τιθεται ζφον εινα, ωστε κατα του Δ το Α λαμβάνει υπαρ-
1797 APr.47.9 : χειν. ο μεν ουν συλλογισμος εστιν οτι το Δ η Β η Γ απαν
1798 APr.47.10 : εσται, ωστε τον ανθρωπον η θνητόν μεν η αθάνατον αναγ-
1799 APr.47.11 : καιον εινα, ζφον θνητόν δε ουκ αναγκαιον, αλλ' αιτεϊται·

1800 APr.47.12 : τοῦτο δ' ἦν ὁ ἔδει συλλογίσασθαι. καὶ πάλιν θέμενος τὸ
1801 APr.47.13 : μὲν Α ζῶον θνητόν, ἐφ' οὐ δὲ τὸ Β ὑπόπου, ἐφ' οὐ δὲ
1802 APr.47.14 : τὸ Γ ἄπου, τὸν δ' ἄνθρωπον τὸ Δ, ὡσαύτως λαμβάνει
1803 APr.47.15 : τὸ μὲν Α ἦτοι ἐν τῷ Β ἢ ἐν τῷ Γ εἶναι (ἅπαν γὰρ ζῶον
1804 APr.47.16 : θνητόν ἢ ὑπόπου ἢ ἄπου ἐστί), κατὰ δὲ τοῦ Δ τὸ Α (τὸν
1805 APr.47.17 : γὰρ ἄνθρωπον ζῶον θνητόν εἶναι ἔλαβεν)- ὡσθ' ὑπόπου μὲν
1806 APr.47.18 : ἢ ἄπου εἶναι ζῶον ἀνάγκη τὸν ἄνθρωπον, ὑπόπου δ' οὐκ
1807 APr.47.19 : ἀνάγκη, ἀλλὰ λαμβάνει- τοῦτο δ' ἦν ὁ ἔδει πάλιν δεῖξαι.
1808 APr.47.20 : καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον αἰεὶ διαιρουμένοις τὸ μὲν καθόλου
1809 APr.47.21 : συμβαίνει αὐτοῖς μέσον λαμβάνειν, καθ' οὐ δ' ἔδει δεῖξαι
1810 APr.47.22 : καὶ τὰς διαφορὰς ἄκρα. τέλος δέ, ὅτι τοῦτ' ἐστὶν ἄνθρωπος
1811 APr.47.23 : ἢ ὁ τι ποτ' ἂν ἦ τὸ ζητούμενον, οὐδὲν λέγουσι σαφές ὡστ'
1812 APr.47.24 : ἀναγκαῖον εἶναι- καὶ γὰρ τὴν ἄλλην ὁδὸν ποιοῦνται πᾶσαν,
1813 APr.47.25 : οὐδὲ τὰς ἐνδεχομένας εὐπορίας ὑπολαμβάνοντες ὑπάρχειν.
1814 APr.47.26 : Φανερόν δ' ὅτι οὐτ' ἀνασκευάσαι ταύτη τῇ μεθόδῳ ἐστὶν, οὔτε
1815 APr.47.27 : περὶ συμβεβηκότος ἢ ἰδίου συλλογίσασθαι, οὔτε περὶ γέ-
1816 APr.47.28 : νους, οὐτ' ἐν οἷς ἀγνοεῖται τὸ πότερον ὦδι ἢ ὦδι ἔχει, οἶον
1817 APr.47.29 : ἀρ' ἢ διάμετρος ἀσύμμετρος ἢ σύμμετρος. ἐὰν γὰρ λάβῃ ὅτι ἅπαν
1818 APr.47.30 : μήκος ἢ σύμμετρον ἢ ἀσύμμετρον, ἢ δὲ διάμετρος μήκος,
1819 APr.47.31 : συλλελογίσται ὅτι ἀσύμμετρος ἢ σύμμετρος ἢ διάμε-
1820 APr.47.32 : τρος, εἰ δὲ λήψεται ἀσύμμετρον, ὁ ἔδει συλλογίσασθαι
1821 APr.47.33 : λήψεται. οὐκ ἄρα ἐστὶ δεῖξαι- ἢ μὲν γὰρ ὁδὸς αὐτή, διὰ
1822 APr.47.34 : ταύτης δ' οὐκ ἐστὶν. τὸ ἀσύμμετρον ἢ σύμμετρον ἐφ' οὐ
1823 APr.47.35 : Α, μήκος Β, διάμετρος Γ. φανερόν οὖν ὅτι οὔτε πρὸς πᾶ-
1824 APr.47.36 : σαν σκέψιν ἀρμόζει τῆς ζητήσεως ὁ τρόπος, οὐτ' ἐν οἷς μά-
1825 APr.47.37 : λιστα δοκεῖ πρέπειν, ἐν τούτοις ἐστὶ χρῆσιμος.
1826 APr.47.38 : Ἐκ τίνων μὲν οὖν αἰ ἀποδείξεις γίνονται καὶ πῶς,
1827 APr.47.39 : καὶ εἰς ὅποια βλεπτέον καθ' ἕκαστον πρόβλημα, φανερόν
1828 APr.47.40 : ἐκ τῶν εἰρημένων- πῶς δ' ἀνάξιοιεν τοὺς συλλογισμοὺς εἰς
1829 APr.47a.1 : τὰ προειρημένα σχήματα, λεκτέον ἂν εἴη μετὰ ταῦτα-
1830 APr.47a.2 : λοιπὸν γὰρ ἔτι τοῦτο τῆς σκέψεως, εἰ γὰρ τὴν τε γένεσιν
1831 APr.47a.3 : τῶν συλλογισμῶν θεωροῖμεν καὶ τοῦ εὐρίσκειν ἔχομεν δύνα-
1832 APr.47a.4 : μιν, ἔτι δὲ τοὺς γεγενημένους ἀναλύοιμεν εἰς τὰ προειρημένα
1833 APr.47a.5 : σχήματα, τέλος ἂν ἔχοι ἢ ἐξ ἀρχῆς πρόθεσις. συμβήσε-
1834 APr.47a.6 : ται δ' ἅμα καὶ τὰ πρότερον εἰρημένα ἐπιβεβαιουῖσθαι καὶ
1835 APr.47a.7 : φανερώτερα εἶναι ὅτι οὕτως ἔχει, διὰ τῶν νῦν λεχθησομέ-
1836 APr.47a.8 : νων- δεῖ γὰρ πᾶν τὸ ἀληθές αὐτὸ ἑαυτῷ ὁμολογούμενον
1837 APr.47a.9 : εἶναι πάντη.
1838 APr.47a.10 : Πρώτον μὲν οὖν δεῖ πειρᾶσθαι τὰς δύο προτάσεις ἐκ-
1839 APr.47a.11 : λαμβάνειν τοῦ συλλογισμοῦ (ῥᾶον γὰρ εἰς τὰ μείζω διε-
1840 APr.47a.12 : λείν ἢ τὰ ἐλάττω, μείζω δὲ τὰ συγκείμενα ἢ ἐξ ὧν),
1841 APr.47a.13 : εἶτα σκοπεῖν ποτέρα ἐν ὅλῳ καὶ ποτέρα ἐν μέρει, καί, εἰ
1842 APr.47a.14 : μὴ ἄμφω εἰλημμένα εἶεν, αὐτὸν τιθέναι τὴν ἑτέραν. ἐνίοτε
1843 APr.47a.15 : γὰρ τὴν καθόλου προτείναντες τὴν ἐν ταύτῃ οὐ λαμβάνου-
1844 APr.47a.16 : σιν, οὔτε γράφοντες οὐτ' ἐρωτῶντες- ἢ ταύτας μὲν προτεί-

1845 APr.47a.17 : νουσι, δι' ὧν δ' αὐταὶ περαίνονται, παραλείπουσιν, ἄλλα
1846 APr.47a.18 : δὲ μάρτην ἐρωτῶσιν. σκεπτέον οὖν εἰ τι περιεργον εἰληπται
1847 APr.47a.19 : καὶ εἴ τι τῶν ἀναγκαῖων παραλείπεται, καὶ τὸ μὲν θετέον
1848 APr.47a.20 : τὸ δ' ἀφαιρετέον, ἕως ἂν ἔλθῃ εἰς τὰς δύο προτάσεις-
1849 APr.47a.21 : ἄνευ γὰρ τούτων οὐκ ἐστιν ἀναγαγεῖν τοὺς οὕτως ἠρωτημένους λό-
1850 APr.47a.22 : γους. ἐνίων μὲν οὖν ῥᾶδιον ἰδεῖν τὸ ἐνδεές, ἐνίοι δὲ λανθάνουσι
1851 APr.47a.23 : καὶ δοκοῦσι συλλογίσασθαι διὰ τὸ ἀναγκαῖόν τι συμβαί-
1852 APr.47a.24 : νεῖν ἐκ τῶν κειμένων, οἷον εἰ ληφθεῖη μὴ οὐσίας ἀναιρουμέ-
1853 APr.47a.25 : νης μὴ ἀναιρεῖσθαι οὐσίαν, ἐξ ὧν δ' ἐστὶν ἀναιρουμένων, καὶ
1854 APr.47a.26 : τὸ ἐκ τούτων φθείρεσθαι- τούτων γὰρ τεθέντων ἀναγκαῖον
1855 APr.47a.27 : μὲν τὸ οὐσίας μέρος εἶναι οὐσίαν, οὐ μὴν συλλελογίσται διὰ
1856 APr.47a.28 : τῶν εἰλημμένων, ἀλλ' ἔλλειπεται προτάσεις. πάλιν εἰ ἂν-
1857 APr.47a.29 : θρώπου ὄντος ἀνάγκη ζῶον εἶναι καὶ ζῶου οὐσίαν, ἀνθρώπου
1858 APr.47a.30 : ὄντος ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι- ἀλλ' οὕτω συλλελογίσται- οὐ γὰρ
1859 APr.47a.31 : ἔχουσιν αἱ προτάσεις ὡς εἴπομεν.
1860 APr.47a.31 : Ἀπατώμεθα δ' ἐν τοῖς τοι-
1861 APr.47a.32 : οὔτοις διὰ τὸ ἀναγκαῖόν τι συμβαίνειν ἐκ τῶν κειμένων, ὅτι
1862 APr.47a.33 : καὶ ὁ συλλογισμὸς ἀναγκαῖόν ἐστιν. ἐπὶ πλέον δὲ τὸ ἀναγ-
1863 APr.47a.34 : καῖον ἢ ὁ συλλογισμὸς- ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς πᾶς ἀναγ-
1864 APr.47a.35 : καῖον, τὸ δ' ἀναγκαῖον οὐ πᾶν συλλογισμὸς. ὡστ' οὐκ εἰ τι
1865 APr.47a.36 : συμβαίνει τεθέντων τινῶν, πειρατέον ἀνάγειν εὐθύς, ἀλλὰ
1866 APr.47a.37 : πρώτον ληπτέον τὰς δύο προτάσεις, εἴθ' οὕτω διαιρετέον εἰς
1867 APr.47a.38 : τοὺς ὅρους, μέσον δὲ θετέον τῶν ὄρων τὸν ἐν ἀφορταῖς
1868 APr.47a.39 : ταῖς προτάσεσι λεγόμενον- ἀνάγκη γὰρ τὸ μέσον ἐν ἀμ-
1869 APr.47a.40 : φορταῖς ὑπάρχειν ἐν ἅπασιν τοῖς σχήμασιν.
1870 APr.47a.40 : Ἐὰν μὲν οὖν
1871 APr.48.1 : κατηγορῆ καὶ κατηγορητῆ τὸ μέσον, ἢ αὐτὸ μὲν κατη-
1872 APr.48.2 : γορῆ, ἄλλο δ' ἐκείνου ἀπαρνήται, τὸ πρῶτον ἐστὶ σχήμα-
1873 APr.48.3 : ἐὰν δὲ καὶ κατηγορῆ καὶ ἀπαρνήται ἀπὸ τινος, τὸ μέσον-
1874 APr.48.4 : ἐὰν δ' ἄλλα ἐκείνου κατηγορητῆ, ἢ τὸ μὲν ἀπαρνήται τὸ
1875 APr.48.5 : δὲ κατηγορητῆ, τὸ ἔσχατον. οὕτω γὰρ εἶχεν ἐν ἐκάστῳ
1876 APr.48.6 : σχήματι τὸ μέσον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐὰν μὴ καθόλου ὦσιν
1877 APr.48.7 : αἱ προτάσεις- ὁ γὰρ αὐτὸς διορισμὸς τοῦ μέσου. φανερόν οὖν
1878 APr.48.8 : ὡς ἐν ᾧ λόγῳ μὴ λέγεται ταῦτὸ πλεονακίς, ὅτι οὐ γίνεται
1879 APr.48.9 : συλλογισμὸς- οὐ γὰρ εἰληπται μέσον. ἐπεὶ δ' ἔχομεν ποῖον
1880 APr.48.10 : ἐν ἐκάστῳ σχήματι περαίνεται τῶν προβλημάτων, καὶ ἐν
1881 APr.48.11 : τίνι τὸ καθόλου καὶ ἐν ποίῳ τὸ ἐν μέρει, φανερόν ὡς οὐκ
1882 APr.48.12 : εἰς ἅπαντα τὰ σχήματα βλεπτέον, ἀλλ' ἐκάστου προβλή-
1883 APr.48.13 : ματος εἰς τὸ οἰκείον. ὅσα δ' ἐν πλείοσι περαίνονται, τῆ τοῦ
1884 APr.48.14 : μέσου θέσει γνωριούμεν τὸ σχήμα.
1885 APr.48.15 : Πολλάκις μὲν οὖν ἀπατάσθαι συμβαίνει περὶ τοὺς συλ-
1886 APr.48.16 : λογισμοὺς διὰ τὸ ἀναγκαῖον, ὡσπερ εἰρηται πρότερον, ἐνίοτε
1887 APr.48.17 : δὲ παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς τῶν ὄρων θέσεως- ὅπερ οὐ χρῆ
1888 APr.48.18 : λανθάνειν ἡμᾶς, οἷον εἰ τὸ Α κατὰ τοῦ Β λέγεται καὶ τὸ Β
1889 APr.48.19 : κατὰ τοῦ Γ- δόξειε γὰρ ἂν οὕτως ἐχόντων τῶν ὄρων εἶναι

1890 APr.48.20 : συλλογισμός, οὐ γίνεται δ' οὐτ' ἀναγκαῖον οὐδὲν οὔτε συλλο-
1891 APr.48.21 : γιμός, ἔστω γὰρ ἐφ' ᾧ Α τὸ αἰεῖ εἶναι, ἐφ' ᾧ δὲ Β δια-
1892 APr.48.22 : νοητὸς Ἀριστομένης, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Γ Ἀριστομένης. ἀληθὲς δὴ τὸ
1893 APr.48.23 : Α τῷ Β ὑπάρχειν· αἰεὶ γὰρ ἐστὶ διανοητὸς Ἀριστομένης.
1894 APr.47b.24 : ἀλλὰ καὶ τὸ Β τῷ Γ· ὁ γὰρ Ἀριστομένης ἐστὶ διανοητὸς
1895 APr.47b.25 : Ἀριστομένης, τὸ δ' Α τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει· φθαρτὸς γὰρ
1896 APr.47b.26 : ἐστὶν ὁ Ἀριστομένης, οὐ γὰρ ἐγένετο συλλογισμὸς οὕτως
1897 APr.47b.27 : ἐχόντων τῶν ὄρων, ἀλλ' ἔδει καθόλου τὴν Α Β ληφθῆναι
1898 APr.47b.28 : πρότασιν. τοῦτο δὲ ψεῦδος, τὸ ἀξιούν πάντα τὸν διανοητὸν
1899 APr.47b.29 : Ἀριστομένην αἰεὶ εἶναι, φθαρτοῦ ὄντος Ἀριστομένου, πάλιν
1900 APr.47b.30 : ἔστω τὸ μὲν ἐφ' ᾧ Γ Μίκαλος, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Β μουσικὸς
1901 APr.47b.31 : Μίκαλος, ἐφ' ᾧ δὲ τὸ Α τὸ φθείρεσθαι αὔριον. ἀληθὲς
1902 APr.47b.32 : δὴ τὸ Β τοῦ Γ κατηγορεῖν· ὁ γὰρ Μίκαλος ἐστὶ μουσικὸς
1903 APr.47b.33 : Μίκαλος, ἀλλὰ καὶ τὸ Α τοῦ Β· φθείροτο γὰρ ἂν αὐ-
1904 APr.47b.34 : ριον μουσικὸς Μίκαλος, τὸ δὲ γε Α τοῦ Γ ψεῦδος, τοῦτο
1905 APr.47b.35 : δὴ ταῦτόν ἐστι τῷ πρότερον· οὐ γὰρ ἀληθὲς καθόλου, Μίκ-
1906 APr.47b.36 : καλος μουσικὸς ἐστὶ φθείρεται αὔριον· τούτου δὲ μὴ λη-
1907 APr.47b.37 : φθέντος οὐκ ἦν συλλογισμὸς.
1908 APr.47b.38 : Αὐτὴ μὲν οὖν ἡ ἀπάτη γίνεται ἐν τῷ παρὰ μικρόν·
1909 APr.47b.39 : ὡς γὰρ οὐδὲν διαφέρων εἰπεῖν τόδε τῷδε ὑπάρχειν ἢ τόδε
1910 APr.47b.40 : τῷδε παντὶ ὑπάρχειν, συγχωροῦμεν. πολλὰκις δὲ διαφεύ-
1911 APr.48a.1 : δεσθαὶ συμπεσεῖται παρὰ τὸ μὴ καλῶς ἐκτίθεσθαι τοὺς
1912 APr.48a.2 : κατὰ τὴν πρότασιν ὄρους, οἷον εἰ τὸ μὲν Α εἴη ὑγίεια, τὸ
1913 APr.48a.3 : δ' ἐφ' ᾧ Β νόσος, ἐφ' ᾧ δὲ Γ ἄνθρωπος, ἀληθὲς γὰρ εἰ-
1914 APr.48a.4 : πεῖν ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β ἐνδέχεται ὑπάρχειν (οὐδεμᾶ
1915 APr.48a.5 : γὰρ νόσφ ὑγίεια ὑπάρχει), καὶ πάλιν ὅτι τὸ Β παντὶ τῷ
1916 APr.48a.6 : Γ ὑπάρχει (πᾶς γὰρ ἄνθρωπος δεκτικὸς νόσου). δόξειεν ἂν
1917 APr.48a.7 : οὖν συμβαίνειν μηδενὶ ἀνθρώπῳ ἐνδέχεσθαι ὑγίειαν ὑπάρ-
1918 APr.48a.8 : χεῖν. τούτου δ' αἴτιον τὸ μὴ καλῶς ἐκκεῖσθαι τοὺς ὄρους
1919 APr.48a.9 : κατὰ τὴν λέξιν, ἐπεὶ μεταληφθέντων τῶν κατὰ τὰς ἔξεις
1920 APr.48a.10 : οὐκ ἔσται συλλογισμὸς, οἷον ἀντὶ μὲν τῆς ὑγείας εἰ τεθεῖη
1921 APr.48a.11 : τὸ ὑγιαίνειν, ἀντὶ δὲ τῆς νόσου τὸ νοσοῦν. οὐ γὰρ ἀληθὲς
1922 APr.48a.12 : εἰπεῖν ὡς οὐκ ἐνδέχεται τῷ νοσοῦντι τὸ ὑγιαίνειν ὑπάρξει.
1923 APr.48a.13 : τούτου δὲ μὴ ληφθέντος οὐ γίνεται συλλογισμὸς, εἰ μὴ τοῦ
1924 APr.48a.14 : ἐνδέχεσθαι· τοῦτο δ' οὐκ ἀδύνατον· ἐνδέχεται γὰρ μηδενὶ
1925 APr.48a.15 : ἀνθρώπῳ ὑπάρχειν ὑγίειαν. πάλιν ἐπὶ τοῦ μέσου σχήματος
1926 APr.48a.16 : ὁμοίως ἔσται τὸ ψεῦδος· τὴν γὰρ ὑγίειαν νόσφ μὲν οὐδεμᾶ
1927 APr.48a.17 : ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ἐνδέχεται ὑπάρχειν, ὥστ' οὐδενὶ ἀνθρώπῳ
1928 APr.48a.18 : νόσον. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι συμ-
1929 APr.48a.19 : βαίνει τὸ ψεῦδος, καὶ γὰρ ὑγίειαν καὶ νόσον καὶ ἐπιστή-
1930 APr.48a.20 : μῆν καὶ ἄνοιαν καὶ ὄλωσ τὰ ἐναντία τῷ αὐτῷ ἐνδέχεται
1931 APr.48a.21 : ὑπάρχειν, ἀλλήλοισ δ' ἀδύνατον. τοῦτο δ' ἀνομολογούμενον
1932 APr.48a.22 : τοῖς προειρημένοις· ὅτε γὰρ τῷ αὐτῷ πλείω ἐνεδέχεται ὑπάρ-
1933 APr.48a.23 : χεῖν, ἐνεδέχεται καὶ ἀλλήλοισ.
1934 APr.48a.24 : Φανερόν οὖν ὅτι ἐν ἅπασιν τούτοις ἡ ἀπάτη γίνεται παρὰ

1935 APr.48a.25 : τὴν τῶν ὄρων ἔκθεσιν· μεταληφθέντων γὰρ τῶν κατὰ τὰς
1936 APr.48a.26 : ἔξεις οὐδὲν γίνεται ψεῦδος, δηλὸν οὖν ὅτι κατὰ τὰς τοιαύτας
1937 APr.48a.27 : προτάσεις αἰεὶ τὸ κατὰ τὴν ἔξιν ἀντὶ τῆς ἔξεως μεταλη-
1938 APr.48a.28 : πτέον καὶ θετέον ὄρον.
1939 APr.48a.29 : Οὐ δεῖ δὲ τοὺς ὄρους αἰεὶ ζητεῖν ὀνόματι ἐκτίθεσθαι·
1940 APr.48a.30 : πολλὰκις γὰρ ἔσσονται λόγοι οἷς οὐ κείται ὄνομα· διὸ χα-
1941 APr.48a.31 : λεπτόν ἀνάγειν τοὺς τοιοῦτους συλλογισμοὺς, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπα-
1942 APr.48a.32 : τᾶσθαι συμβήσεται διὰ τὴν τοιαύτην ζήτησιν, οἷον ὅτι τῶν
1943 APr.48a.33 : ἀμέσων ἐστὶ συλλογισμὸς, ἔστω τὸ Α δύο ὀρθαί, τὸ ἐφ' ᾧ
1944 APr.48a.34 : Β τρίγωνον, ἐφ' ᾧ δὲ Γ ἰσοσκελές. τῷ μὲν οὖν Γ ὑπάρχει
1945 APr.48a.35 : τὸ Α διὰ τὸ Β, τῷ δὲ Β οὐκέτι δι' ἄλλο (καθ' αὐτὸ γὰρ
1946 APr.48a.36 : τὸ τρίγωνον ἔχει δύο ὀρθὰς), ὥστ' οὐκ ἔσται μέσον τοῦ Α Β,
1947 APr.48a.37 : ἀποδεικτοῦ ὄντος, φανερόν γὰρ ὅτι τὸ μέσον οὐχ οὕτως αἰεὶ
1948 APr.48a.38 : ληπτέον ὡς τόδε τι, ἀλλ' ἐνίοτε λόγον, ὅπερ συμβαίνει καπὶ
1949 APr.48a.39 : τοῦ λεχθέντος.
1950 APr.48a.40 : Τὸ δὲ ὑπάρχειν τὸ πρώτον τῷ μέσῳ καὶ τοῦτο τῷ
1951 APr.48a.41 : ἄκρῳ οὐ δεῖ λαμβάνειν ὡς αἰεὶ κατηγορηθησομένων ἀλλή-
1952 APr.49.1 : λων ἢ ὁμοίως τὸ τε πρώτον τοῦ μέσου καὶ τοῦτο τοῦ ἐσχά-
1953 APr.49.2 : του, καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν δ' ὁμοίως, ἀλλ' ὁμοίως
1954 APr.49.3 : τὸ εἶναι λέγεται καὶ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν αὐτὸ τοῦτο, τοσαυ-
1955 APr.49.4 : ταχῶς οἰεσθαι χρὴ σημαίνειν καὶ τὸ ὑπάρχειν, οἷον ὅτι
1956 APr.49.5 : τῶν ἐναντίων ἐστὶ μία ἐπιστήμη, ἔστω γὰρ τὸ Α τὸ μίαν
1957 APr.49.6 : εἶναι ἐπιστήμην, τὰ ἐναντία ἀλλήλοισ ἐφ' οὐ Β, τὸ δὲ Α
1958 APr.49.7 : τῷ Β ὑπάρχει οὐχ ὥστε τὰ ἐναντία [τὸ] μίαν εἶναι [αὐτῶν]
1959 APr.49.8 : ἐπιστήμην, ἀλλ' ὅτι ἀληθὲς εἰπεῖν κατ' αὐτῶν μίαν εἶναι
1960 APr.49.9 : αὐτῶν ἐπιστήμην.
1961 APr.49.10 : Συμβαίνει δ' ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ μέσου τὸ πρώτον λέ-
1962 APr.49.11 : γεσθαι, τὸ δὲ μέσον ἐπὶ τοῦ τρίτου μὴ λέγεσθαι, οἷον εἰ
1963 APr.49.12 : ἡ σοφία ἐστὶν ἐπιστήμη, τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἐστὶν ἡ σοφία, συμ-
1964 APr.49.13 : πέρασμα ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐπιστήμη· τὸ μὲν δὲ ἀγαθὸν
1965 APr.49.14 : οὐκ ἐστὶν ἐπιστήμη, ἢ δὲ σοφία ἐστὶν ἐπιστήμη, ὅτε δὲ τὸ
1966 APr.49.15 : μὲν μέσον ἐπὶ τοῦ τρίτου λέγεται, τὸ δὲ πρώτον ἐπὶ τοῦ μέ-
1967 APr.49.16 : σου οὐ λέγεται, οἷον εἰ τοῦ ποιοῦ παντὸς ἐστὶν ἐπιστήμη ἢ
1968 APr.49.17 : ἐναντίου, τὸ δ' ἀγαθὸν καὶ ἐναντίον καὶ ποιόν, συμπεράσμα
1969 APr.49.18 : μὲν ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐπιστήμη, οὐκ ἔστι δὲ τὸ ἀγαθὸν ἐπι-
1970 APr.49.19 : στήμη οὐδὲ τὸ ποιόν οὐδὲ τὸ ἐναντίον, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν ταῦτα.
1971 APr.49.20 : ἐστὶ δὲ μήτε τὸ πρώτον κατὰ τοῦ μέσου μήτε τοῦτο κατὰ τοῦ
1972 APr.49.21 : τρίτου, τοῦ πρώτου κατὰ τοῦ τρίτου ὅτε μὲν λεγόμενον ὅτε δὲ μὴ
1973 APr.49.22 : λεγόμενον, οἷον εἰ οὐ ἐπιστήμη ἐστὶν, ἐστὶ τούτου γένος, τοῦ δ'
1974 APr.49.23 : ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐπιστήμη, συμπεράσμα ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ ἐστὶ γένος·
1975 APr.49.24 : κατηγορεῖται δ' οὐδὲν κατ' οὐδενός, εἰ δ' οὐ ἐστὶν ἐπιστήμη,
1976 APr.49.25 : γένος ἐστὶ τοῦτο, τοῦ δ' ἀγαθοῦ ἐστὶν ἐπιστήμη, συμπεράσμα
1977 APr.49.26 : ὅτι τὰγαθὸν ἐστὶ γένος· κατὰ μὲν δὴ τοῦ ἄκρου κατηγορεῖ-
1978 APr.49.27 : ται τὸ πρώτον, κατ' ἀλλήλων δ' οὐ λέγεται.
1979 APr.49.27 : Τὸν αὐτὸν δὴ

1980 APr.49.28 : τρόπον και επί του μη υπάρχειν ληπτέον. οὐ γὰρ αἰε ση-
1981 APr.49.29 : μαίνει τὸ μη υπάρχειν τότε τῶδε μη εἶναι τότε τότε, ἀλλ'
1982 APr.49.30 : ἐνίστε τὸ μη εἶναι τότε τοῦδε ἢ τότε τῶδε, οἶον ὅτι οὐκ ἔστι
1983 APr.49.31 : κινήσεως κινήσις ἢ γενέσεως γένεσις, ἡδονῆς δ' ἔστιν· οὐκ ἄρα
1984 APr.49.32 : ἡ ἡδονὴ γένεσις. ἡ πάλιν ὅτι γέλωτος μὲν ἔστι σημεῖον, ση-
1985 APr.49.33 : μείου δ' οὐκ ἔστι σημεῖον, ὥστ' οὐ σημεῖον ὁ γέλως. ὁμοίως
1986 APr.49.34 : δὲ κὰν τοῖς ἄλλοις ἐν ὄσοις ἀναίρεται τὸ πρόβλημα τῶ
1987 APr.49.35 : λέγεσθαι πως πρὸς αὐτὸ τὸ γένος. πάλιν ὅτι ὁ καιρὸς οὐκ
1988 APr.49.36 : ἔστι χρόνος δέων· θεῶ γὰρ καιρὸς μὲν ἔστι, χρόνος δ' οὐκ
1989 APr.49.37 : ἔστι δέων διὰ τὸ μηδὲν εἶναι θεῶ ἀφέλιμον. ὄρους μὲν γὰρ
1990 APr.49.38 : θετέον καιρὸν και χρόνον δέοντα και θεόν, τὴν δὲ πρότασιν
1991 APr.49.39 : ληπτέον κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος πῶσιν. ἀπλῶς γὰρ τοῦτο
1992 APr.49.40 : λέγομεν κατὰ πάντων, ὅτι τοὺς μὲν ὄρους αἰε θετέον κατὰ
1993 APr.49.41 : τὰς κλήσεις τῶν ὀνομάτων, οἶον ἄνθρωπος ἢ ἀγαθόν ἢ ἐναν-
1994 APr.49.1 : τία, οὐκ ἀνθρώπου ἢ ἀγαθοῦ ἢ ἐναντίων, τὰς δὲ προτάσεις
1995 APr.49a.2 : ληπτέον κατὰ τὰς ἐκάστου πῶσεις ἢ γὰρ ὅτι τούτῳ, οἶον
1996 APr.49a.3 : τὸ ἴσον, ἢ ὅτι τούτου, οἶον τὸ διπλάσιον, ἢ ὅτι τοῦτο, οἶον
1997 APr.49a.4 : τὸ τύπον ἢ ὁρῶν, ἢ ὅτι οὗτος, οἶον ὁ ἄνθρωπος ζῶν, ἢ
1998 APr.49a.5 : εἴ πως ἄλλως πίπτει τοῦνομα κατὰ τὴν πρότασιν.
1999 APr.49a.6 : Τὸ δ' υπάρχειν τότε τῶδε και τὸ ἀληθεύεσθαι τότε
2000 APr.49a.7 : κατὰ τοῦδε τσαυταχῶς ληπτέον ὄσαχῶς αἰ κατηγορίαί
2001 APr.49a.8 : διήρηνται, και ταύτας ἢ πῆ ἢ ἀπλῶς, ἔτι ἢ ἀπλᾶς ἢ συμ-
2002 APr.49a.9 : πεπλεγμένας· ὁμοίως δὲ και τὸ μη υπάρχειν. ἐπισκεπτέον
2003 APr.49a.10 : δὲ ταῦτα και διοριστέον βέλτιον.
2004 APr.49a.11 : Τὸ δ' ἐπαναδιπλούμενον ἐν ταῖς προτάσεσι πρὸς τῶ
2005 APr.49a.12 : πρώτῳ ἄκρῳ θετέον, οὐ πρὸς τῶ μέσῳ. λέγω δ' οἶον εἰ γέ-
2006 APr.49a.13 : νοίτο συλλογισμὸς ὅτι τῆς δικαιοσύνης ἔστιν ἐπιστήμη ὅτι
2007 APr.49a.14 : ἀγαθόν, τὸ ὅτι ἀγαθόν ἢ ἢ ἀγαθόν πρὸς τῶ πρώτῳ θετέον.
2008 APr.49a.15 : ἔστω γὰρ τὸ Α ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν, ἐφ' ᾧ δὲ Β ἀγαθόν,
2009 APr.49a.16 : ἐφ' ᾧ δὲ Γ δικαιοσύνη. τὸ δὴ Α ἀληθὲς τοῦ Β κατηγορη-
2010 APr.49a.17 : σαι· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ ἔστιν ἐπιστήμη ὅτι ἀγαθόν. ἀλλὰ και
2011 APr.49a.18 : τὸ Β τοῦ Γ· ἢ γὰρ δικαιοσύνη ὄπερ ἀγαθόν. οὕτω μὲν οὖν γί-
2012 APr.49a.19 : νεται ἀνάλυσις, εἰ δὲ πρὸς τῶ Β τεθεῖη τὸ ὅτι ἀγαθόν, οὐκ
2013 APr.49a.20 : ἔσται· τὸ μὲν γὰρ Α κατὰ τοῦ Β ἀληθὲς ἔσται, τὸ δὲ Β
2014 APr.49a.21 : κατὰ τοῦ Γ οὐκ ἀληθὲς ἔσται· τὸ γὰρ ἀγαθόν ὅτι ἀγαθόν
2015 APr.49a.22 : κατηγορεῖν τῆς δικαιοσύνης ψευδὸς και οὐ συντετόν. ὁμοίως δὲ
2016 APr.49a.23 : και εἰ τὸ ὑγεινὸν δειχθεῖ ὅτι ἔστιν ἐπιστητὸν ἢ ἀγαθόν, ἢ
2017 APr.49a.24 : τραγέλαφος ἢ μὴ ὄν, ἢ ὁ ἄνθρωπος φθαρτὸν ἢ
2018 APr.49a.25 : αἰσθητόν· ἐν ἅπασι γὰρ τοῖς ἐπικατηγορουμένοις πρὸς τῶ
2019 APr.49a.26 : ἄκρῳ τὴν ἐπαναδίπλωσιν θετέον.
2020 APr.49a.27 : Οὐχ ἡ αὐτὴ δὲ θέσις τῶν ὄρων ὅταν ἀπλῶς τι συλ-
2021 APr.49a.28 : λογισθῆ και ὅταν τότε τι ἢ πῆ ἢ πῶς, λέγω δ' οἶον ὅταν
2022 APr.49a.29 : τὰγαθόν ἐπιστητὸν δειχθῆ και ὅταν ἐπιστητὸν ὅτι ἀγα-
2023 APr.49a.30 : θόν· ἀλλ' εἰ μὲν ἀπλῶς ἐπιστητὸν δέδεικται, μέσον θετέον τὸ
2024 APr.49a.31 : ὄν, εἰ δ' ὅτι ἀγαθόν, τὸ τι ὄν. ἔστω γὰρ τὸ μὲν Α ἐπιστήμη

2025 APr.49a.32 : ὅτι τι ὄν, ἐφ' ᾧ δὲ Β ὄν τι, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Γ ἀγαθόν. ἀλη-
2026 APr.49a.33 : θὲς δὴ τὸ Α τοῦ Β κατηγορεῖν· ἦν γὰρ ἐπιστήμη τοῦ τινὸς ὄν-
2027 APr.49a.34 : τοσ ὅτι τι ὄν. ἀλλὰ και τὸ Β τοῦ Γ· τὸ γὰρ ἐφ' ᾧ Γ ὄν
2028 APr.49a.35 : τι. ὥστε και τὸ Α τοῦ Γ· ἔσται ἄρα ἐπιστήμη τὰγαθοῦ ὅτι
2029 APr.49a.36 : ἀγαθόν· ἦν γὰρ τὸ τι ὄν τῆς ἰδίου σημεῖον οὐσίας. εἰ δὲ τὸ
2030 APr.49a.37 : ὄν μέσον ἐτέθη και πρὸς τῶ ἄκρῳ τὸ ὄν ἀπλῶς και μὴ τὸ
2031 APr.49a.38 : τι ὄν ἐλέχθη, οὐκ ἂν ἦν συλλογισμὸς ὅτι ἔστιν ἐπιστήμη τὰ-
2032 APr.49a.39 : γαθοῦ ὅτι ἀγαθόν, ἀλλ' ὅτι ὄν, οἶον ἐφ' ᾧ τὸ Α ἐπιστήμη
2033 APr.50.1 : ὅτι ὄν, ἐφ' ᾧ Β ὄν, ἐφ' ᾧ Γ ἀγαθόν. φανερόν οὖν ὅτι ἐν
2034 APr.50.2 : τοῖς ἐν μέρει συλλογισμοῖς οὕτως ληπτέον τοὺς ὄρους.
2035 APr.50.3 : Δεῖ δὲ και μεταλαμβάνειν ἂ τὸ αὐτὸ δύναται, ὄνο-
2036 APr.50.4 : ματα ἀντ' ὀνομάτων και λόγους ἀντὶ λόγων και ὄνομα και
2037 APr.50.5 : λόγον, και αἰε ἀντὶ τοῦ λόγου τοῦνομα λαμβάνειν· βῶων γὰρ
2038 APr.50.6 : ἢ τῶν ὄρων ἔκθεσις. οἶον εἰ μηδὲν διαφέρει εἰπεῖν τὸ ὑπολη-
2039 APr.50.7 : πτόν τοῦ δοξαστοῦ μὴ εἶναι γένος ἢ μὴ εἶναι ὄπερ ὑποληπτόν
2040 APr.50.8 : τι τὸ δοξαστόν (ταυτόν γὰρ τὸ σηματιόμενον), ἀντὶ τοῦ λόγου
2041 APr.50.9 : τοῦ λεχθέντος τὸ ὑποληπτόν και τὸ δοξαστόν ὄρους θετέον.
2042 APr.50.10 : Ἐπεὶ δ' οὐ ταυτόν ἔστι τὸ εἶναι τὴν ἡδονὴν ἀγαθόν και
2043 APr.50.11 : τὸ εἶναι τὴν ἡδονὴν τὸ ἀγαθόν, οὐχ ὁμοίως θετέον τοὺς ὄρους,
2044 APr.50.12 : ἀλλ' εἰ μὲν ἔστιν ὁ συλλογισμὸς ὅτι ἡ ἡδονὴ τὰγαθόν, τὰ-
2045 APr.50.13 : γαθόν, εἰ δ' ὅτι ἀγαθόν, ἀγαθόν. οὕτως κἀπὶ τῶν ἄλλων.
2046 APr.50.14 : Οὐκ ἔστι δὲ ταυτόν οὐτ' εἶναι οὐτ' εἰπεῖν, ὅτι ᾧ τὸ Β
2047 APr.50.15 : υπάρχει, τούτῳ παντὶ τὸ Α υπάρχει, και τὸ εἰπεῖν τὸ ᾧ
2048 APr.50.16 : παντὶ τὸ Β υπάρχει, και τὸ Α παντὶ υπάρχει· οὐδὲν γὰρ
2049 APr.50.17 : κωλύει τὸ Β τῶ Γ υπάρχειν, μὴ παντὶ δέ. οἶον ἔστω τὸ Β
2050 APr.50.18 : καλόν, τὸ δὲ Γ λευκόν. εἰ δὴ λευκῶ τινὶ υπάρχει καλόν,
2051 APr.50.19 : ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι τῶ λευκῶ υπάρχει καλόν· ἀλλ' οὐ παντὶ
2052 APr.50.20 : ἴσως. εἰ μὲν οὖν τὸ Α τῶ Β υπάρχει, μὴ παντὶ δὲ καθ' οὐ
2053 APr.50.21 : τὸ Β, οὐτ' εἰ παντὶ τῶ Γ τὸ Β, οὐτ' εἰ μόνον υπάρχει,
2054 APr.50.22 : ἀνάγκη τὸ Α οὐχ ὅτι οὐ παντὶ, ἀλλ' οὐδ' υπάρχειν. εἰ δὲ
2055 APr.50.23 : καθ' οὐ ἂν τὸ Β λέγηται ἀληθῶς, τούτῳ παντὶ υπάρχει,
2056 APr.50.24 : συμβῆσεται τὸ Α, καθ' οὐ παντὸς τὸ Β λέγεται, κατὰ
2057 APr.50.25 : τούτου παντὸς λέγεσθαι. εἰ μόντοι τὸ Α λέγεται καθ' οὐ ἂν
2058 APr.50.26 : τὸ Β λέγηται κατὰ παντός, οὐδὲν κωλύει τῶ Γ υπάρχειν
2059 APr.50.27 : τὸ Β, μὴ παντὶ δὲ τὸ Α ἢ ὄλως μὴ υπάρχειν. ἐν δὴ τοῖς
2060 APr.50.28 : τρισὶν ὄροις δηλον ὅτι τὸ καθ' οὐ τὸ Β παντὸς τὸ Α λέγε-
2061 APr.50.29 : σθαι τοῦτ' ἔστι, καθ' ὄσων τὸ Β λέγεται, κατὰ πάντων λέ-
2062 APr.50.30 : γεσθαι και τὸ Α. και εἰ μὲν κατὰ παντός τὸ Β, και τὸ
2063 APr.50.31 : Α οὕτως· εἰ δὲ μὴ κατὰ παντός, οὐκ ἀνάγκη τὸ Α κατὰ
2064 APr.50.32 : παντός.
2065 APr.50.33 : Οὐ δεῖ δ' οἶεσθαι παρὰ τὸ ἐκτίθεσθαι τι συμβαίνειν
2066 APr.50.34 : ἀτοπον· οὐδὲν γὰρ προσχρόμηθα τῶ τότε τι εἶναι, ἀλλ'
2067 APr.50.35 : ὥσπερ ὁ γεωμέτρης τὴν ποδιάϊαν και εὐθειαν τήνδε και
2068 APr.50.36 : ἀπλατὴ εἶναι λέγει οὐκ οὐσας, ἀλλ' οὐχ οὕτως χρῆται ὡς
2069 APr.50.37 : ἐκ τούτων συλλογιζόμενος. ὄλως γὰρ ὁ μὴ ἔστιν ὡς ὄλον

2070 APr.50.38 : πρὸς μέρος καὶ ἄλλο πρὸς τοῦτο ὡς μέρος πρὸς ὅλον, ἐξ
2071 APr.50.39 : οὐδενὸς τῶν τοιούτων δεικνυσιν ὁ δεικνύων, ὥστε οὐδὲ γίνεται
2072 APr.50a.1 : συλλογισμὸς, τῷ δ' ἐκτίθεσθαι οὕτω χρώμεθα ὥσπερ καὶ
2073 APr.50a.2 : τῷ αἰσθάνεσθαι, τὸν μαθάνοντ' ἀλέγοντες· οὐ γὰρ οὕτως ὡς
2074 APr.50a.3 : ἄνευ τούτων οὐχ οἷόν τ' ἀποδειχθῆναι, ὥσπερ ἐξ ἄν ὁ συλ-
2075 APr.50a.4 : λογισμὸς.
2076 APr.50a.5 : Μὴ λανθανέτω δ' ἡμᾶς ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ συλλογισμῷ
2077 APr.50a.6 : οὐχ ἅπαντα τὰ συμπεράσματα δι' ἐνὸς σχήματός ἐστιν,
2078 APr.50a.7 : ἀλλὰ τὸ μὲν διὰ τούτου τὸ δὲ δι' ἄλλου, δηλον οὖν ὅτι καὶ
2079 APr.50a.8 : τὰς ἀναλύσεις οὕτω ποιητέον. ἐπεὶ δ' οὐ πᾶν πρόβλημα ἐν
2080 APr.50a.9 : ἅπαντι σχήματι ἄλλ' ἐν ἐκάστῳ τεταγμένα, φανερόν ἐκ τοῦ
2081 APr.50a.10 : συμπεράσματος ἐν ᾧ σχήματι ζητητέον.
2082 APr.50a.11 : Τοῦς τε πρὸς ὀρισμὸν τῶν λόγων, ὅσοι πρὸς ἐν τι τυγ-
2083 APr.50a.12 : χάνουσι διειλεγμένοι τῶν ἐν τῷ ὄρω, πρὸς ὃ διειλεκται θε-
2084 APr.50a.13 : τέον ὄρον, καὶ οὐ τὸν ἅπαντα λόγον· ἦττον γὰρ συμβήσε-
2085 APr.50a.14 : ται ταράττεσθαι διὰ τὸ μήκος, οἷον εἰ τὸ ὕδωρ ἔδειξεν ὅτι
2086 APr.50a.15 : ὑγρὸν ποτόν, τὸ ποτόν καὶ τὸ ὕδωρ ὄρους θετέον.
2087 APr.50a.16 : Ἔτι δὲ τοὺς ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμοὺς οὐ πειρατέον
2088 APr.50a.17 : ἀνάγειν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐκ τῶν κειμένων ἀνάγειν. οὐ γὰρ διὰ
2089 APr.50a.18 : συλλογισμοῦ δεδειγμένοι εἰσίν, ἀλλὰ διὰ συνθήκης ὁμο-
2090 APr.50a.19 : λογιμένοι πάντες, οἷον εἰ ὑποθέμενος, ἂν δυνάμεις τις μία
2091 APr.50a.20 : μὴ ἢ τῶν ἐναντίων, μὴ δ' ἐπιστήμη μίαν εἶναι, εἴτα διαλε-
2092 APr.50a.21 : χθεῖη ὅτι οὐκ ἔστι πᾶσα δύναμις τῶν ἐναντίων, οἰοεὶ τοῦ ὕγεινοῦ
2093 APr.50a.22 : καὶ τοῦ νοσώδους· ἅμα γὰρ ἔσται τὸ αὐτὸ ὕγεινὸν καὶ νο-
2094 APr.50a.23 : σῶδες, ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστι μία πάντων τῶν ἐναντίων δύναμις,
2095 APr.50a.24 : ἐπιδέδεικται, ὅτι δ' ἐπιστήμη οὐκ ἔστιν, οὐ δέδεικται. καίτοι
2096 APr.50a.25 : ὁμολογεῖν ἀναγκαῖον· ἄλλ' οὐκ ἐκ συλλογισμοῦ, ἀλλ' ἐξ
2097 APr.50a.26 : ὑποθέσεως. τοῦτον μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἀναγαγεῖν, ὅτι δ' οὐ μία
2098 APr.50a.27 : δύναμις, ἔστιν· οὗτος γὰρ ἴσως καὶ ἦν συλλογισμὸς, ἐκεῖνο
2099 APr.50a.28 : δ' ὑπόθεσις.
2100 APr.50a.29 : Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαινομένων·
2101 APr.50a.30 : οὐδὲ γὰρ τούτους οὐκ ἔστιν ἀναλύειν, ἀλλὰ τὴν μὲν εἰς τὸ ἀδύ-
2102 APr.50a.31 : νατον ἀπαγωγὴν ἔστι (συλλογισμῷ γὰρ δεικνυται), θάτερον
2103 APr.50a.32 : δ' οὐκ ἔστιν· ἐξ ὑποθέσεως γὰρ περαίνεται. διαφέρουσι δὲ
2104 APr.50a.33 : τῶν προειρημένων ὅτι ἐν ἐκείνοις μὲν δεῖ προδιομολογήσα-
2105 APr.50a.34 : σθαι, εἰ μέλλει συμφῆσιν, οἷον ἂν δειχθῆ μία δύναμις
2106 APr.50a.35 : τῶν ἐναντίων, καὶ ἐπιστήμη εἶναι τὴν αὐτῆν· ἐνταῦθα δὲ καὶ
2107 APr.50a.36 : μὴ προδιομολογησάμενοι συχωροῦσι διὰ τὸ φανερόν εἶναι
2108 APr.50a.37 : τὸ ψεῦδος, οἷον τεθείσης τῆς διαμέτρου συμμετρου τὸ τὰ
2109 APr.50a.38 : περιττὰ ἴσα εἶναι τοῖς ἀρτίοις.
2110 APr.50a.39 : Πολλοὶ δὲ καὶ ἕτεροι περαίνονται ἐξ ὑποθέσεως, οὗς
2111 APr.50a.40 : ἐπισκέψασθαι δεῖ καὶ διασημῆναι καθαρώς· τίνας μὲν οὖν αἰ
2112 APr.51.1 : διαφορὰ τούτων, καὶ ποσαχῶς γίνεται τὸ ἐξ ὑποθέσεως,
2113 APr.51.2 : ὑπερον ἐροῦμεν· νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν ἔστω φανερόν, ὅτι οὐκ ἔστιν
2114 APr.51.3 : ἀναλύειν εἰς τὰ σχήματα τοὺς τοιούτους συλλογισμοὺς. καὶ

2115 APr.51.4 : δι' ἦν αἰτία, εἰρήκαμεν.
2116 APr.51.5 : Ὅσα δ' ἐν πλείοσι σχήμασι δεικνυται τῶν προβλη-
2117 APr.51.6 : μάτων, ἦν ἐν θάτερω συλλογισθῆ, ἔστιν ἀναγαγεῖν τὸν συλ-
2118 APr.51.7 : λογισμὸν εἰς θάτερον, οἷον τὸν ἐν τῷ πρώτῳ στερητικὸν εἰς τὸ
2119 APr.51.8 : δεύτερον, καὶ τὸν ἐν τῷ μέσῳ εἰς τὸ πρῶτον, οὐχ ἅπαντας
2120 APr.51.9 : δὲ ἄλλ' ἐνίους, ἔσται δὲ φανερόν ἐν τοῖς ἐπομένοις. εἰ γὰρ
2121 APr.51.10 : τὸ Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ
2122 APr.51.11 : Γ. οὕτω μὲν οὖν τὸ πρῶτον σχῆμα, ἐὰν δ' ἀντιστραφῆ τὸ
2123 APr.51.12 : στερητικόν, τὸ μέσον ἔσται· τὸ γὰρ Β τῷ μὲν Α οὐδενὶ, τῷ
2124 APr.51.13 : δὲ Γ παντὶ ὑπάρχει. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ἄλλ' ἐν
2125 APr.51.14 : μέρει ὁ συλλογισμὸς, οἷον εἰ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ
2126 APr.51.15 : Β τινὶ τῷ Γ· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ στερητικοῦ τὸ μέσον
2127 APr.51.16 : ἔσται σχῆμα.
2128 APr.51.17 : Τῶν δ' ἐν τῷ δευτέρῳ συλλογισμῶν οἱ μὲν καθόλου
2129 APr.51.18 : ἀναχθῆσονται εἰς τὸ πρῶτον, τῶν δ' ἐν μέρει ἄτερος μόνος.
2130 APr.51.19 : ἔστω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ παντὶ ὑπάρχον.
2131 APr.51.20 : ἀντιστραφέντος οὖν τοῦ στερητικοῦ τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα· τὸ
2132 APr.51.21 : μὲν γὰρ Β οὐδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει. ἐὰν
2133 APr.50b.22 : δὲ τὸ κατηγορικὸν ἢ πρὸς τῷ Β, τὸ δὲ στερητικὸν πρὸς τῷ
2134 APr.50b.23 : Γ, πρῶτον ὄρον θετέον τὸ Γ· τοῦτο γὰρ οὐδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ
2135 APr.50b.24 : Α παντὶ τῷ Β· ὥστ' οὐδενὶ τῷ Β τὸ Γ. οὐδ' ἄρα τὸ Β τῷ Γ
2136 APr.50b.25 : οὐδενὶ· ἀντιστρέφει γὰρ τὸ στερητικόν. ἐὰν δ' ἐν μέρει ἢ ὁ
2137 APr.50b.26 : συλλογισμὸς, ὅταν μὲν ἢ τὸ στερητικόν πρὸς τῷ μεζῶνι
2138 APr.50b.27 : ἄκρω, ἀναχθῆσεται εἰς τὸ πρῶτον, οἷον εἰ τὸ Α μηδενὶ τῷ
2139 APr.50b.28 : Β, τῷ δὲ Γ τινὶ· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ στερητικοῦ τὸ πρῶ-
2140 APr.50b.29 : τον ἔσται σχῆμα· τὸ μὲν γὰρ Β οὐδενὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α τινὶ
2141 APr.50b.30 : τῷ Γ. ὅταν δὲ τὸ κατηγορικόν, οὐκ ἀναλυθῆσεται, οἷον εἰ τὸ
2142 APr.50b.31 : Α τῷ μὲν Β παντὶ, τῷ δὲ Γ οὐ παντὶ· οὔτε γὰρ δέχεται
2143 APr.50b.32 : ἀντιστροφὴν τὸ Α Β, οὔτε γενομένης ἔσται συλλογισμὸς.
2144 APr.50b.33 : Πάλιν οἱ μὲν ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι οὐκ ἀναλυθῆσονται-
2145 APr.50b.34 : ται πάντες εἰς τὸ πρῶτον, οἱ δ' ἐν τῷ πρώτῳ πάντες εἰς τὸ
2146 APr.50b.35 : τρίτον. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ
2147 APr.50b.36 : Γ. οὐκοῦν ἐπειδὴ ἀντιστρέφει τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν, ὑπάρ-
2148 APr.50b.37 : ξει τὸ Γ τινὶ τῷ Β· τὸ δὲ Α παντὶ ὑπῆρχεν, ὥστε γίνεται
2149 APr.50b.38 : τὸ τρίτον σχῆμα. καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, ὡσαύ-
2150 APr.50b.39 : τως ἀντιστρέφει γὰρ τὸ ἐν μέρει κατηγορικόν, ὥστε τὸ μὲν
2151 APr.50b.40 : Α οὐδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Γ τινὶ ὑπάρξει.
2152 APr.51a.1 : Τῶν δ' ἐν τῷ τελευταίῳ σχήματι συλλογισμῶν εἰς
2153 APr.51a.2 : μόνος οὐκ ἀναλύεται εἰς τὸ πρῶτον, ὅταν μὴ καθόλου τεθῆ
2154 APr.51a.3 : τὸ στερητικόν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἀναλύονται. κατηγορεσθῶ
2155 APr.51a.4 : γὰρ παντὸς τοῦ Γ τὸ Α καὶ τὸ Β· οὐκοῦν ἀντιστρέφει τὸ Γ
2156 APr.51a.5 : πρὸς ἐκάτερον ἐπὶ μέρους· ὑπάρχει ἄρα τινὶ τῷ Β. ὥστ'
2157 APr.51a.6 : ἔσται τὸ πρῶτον σχῆμα, εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ
2158 APr.51a.7 : Γ τινὶ τῷ Β. καὶ εἰ τὸ μὲν Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινὶ,
2159 APr.51a.8 : ὁ αὐτὸς λόγος· ἀντιστρέφει γὰρ πρὸς τὸ Β τὸ Γ. ἐὰν δὲ

2160 APr.51a.9 : τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ, πρῶτος ὄρος
2161 APr.51a.10 : θετός τὸ Β· τὸ γὰρ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τινὶ τῷ Α, ὥστε
2162 APr.51a.11 : τὸ Β τινὶ τῷ Α. ἐπεὶ δ' ἀντιστρέφει τὸ ἐν μέρει, καὶ τὸ Α
2163 APr.51a.12 : τινὶ τῷ Β ὑπάρξει. καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, κα-
2164 APr.51a.13 : θάλου τῶν ὄρων ὄντων, ὁμοίως ληπτέον. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ
2165 APr.51a.14 : Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενί· οὐκοῦν τινὶ τῷ Β ὑπάρξει
2166 APr.51a.15 : τὸ Γ, τὸ δὲ Α οὐδενί τῷ Γ, ὥστ' ἔσται μέσον τὸ Γ. ὁμοίως
2167 APr.51a.16 : δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν στερητικὸν καθόλου, τὸ δὲ κατηγορικὸν ἐν
2168 APr.51a.17 : μέρει· τὸ μὲν γὰρ Α οὐδενί τῷ Γ, τὸ δὲ Γ τινὶ τῶν Β ὑπάρ-
2169 APr.51a.18 : ξει. ἐὰν δ' ἐν μέρει ληφθῇ τὸ στερητικόν, οὐκ ἔσται ἀνάλυ-
2170 APr.51a.19 : σις, οἷον εἰ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ μὴ ὑπάρ-
2171 APr.51a.20 : χει· ἀντιστραφέντος γὰρ τοῦ Β Γ ἀμφοτέρω αἰ προτάσεις
2172 APr.51a.21 : ἔσονται κατὰ μέρος.
2173 APr.51a.22 : Φανερόν δὲ καὶ ὅτι πρὸς τὸ ἀναλύειν εἰς ἄλληλα τὰ
2174 APr.51a.23 : σχήματα ἢ πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρω πρότασις ἀντιστρέπεται
2175 APr.51a.24 : ἐν ἀμφοτέροις τοῖς σχήμασι· ταύτης γὰρ μετατιθεμένης
2176 APr.51a.25 : ἡ μετάβασις ἐγένετο.
2177 APr.51a.26 : Τῶν δ' ἐν τῷ μέσῳ σχήματι ἄτερος μὲν ἀναλύεται,
2178 APr.51a.27 : ἄτερος δ' οὐκ ἀναλύεται, εἰς τὸ τρίτον. ὅταν μὲν γὰρ ἢ τὸ
2179 APr.51a.28 : καθόλου στερητικόν, ἀναλύεται. εἰ γὰρ τὸ Α μηδενί τῷ Β,
2180 APr.51a.29 : τῷ δὲ Γ τινί, ἀμφοτέρα ὁμοίως ἀντιστρέφει πρὸς τὸ Α,
2181 APr.51a.30 : ὥστε τὸ μὲν Β οὐδενί τῷ Α, τὸ δὲ Γ τινί· μέσον ἄρα τὸ Α.
2182 APr.51a.31 : ὅταν δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχει, οὐκ
2183 APr.51a.32 : ἔσται ἀνάλυσις· οὐδετέρα γὰρ τῶν προτάσεων ἐκ τῆς ἀντι-
2184 APr.51a.33 : στροφῆς καθόλου.
2185 APr.51a.34 : Καὶ οἱ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ σχήματος ἀναλυθῆσονται εἰς
2186 APr.51a.35 : τὸ μέσον, ὅταν ἢ καθόλου τὸ στερητικόν, οἷον εἰ τὸ Α μη-
2187 APr.51a.36 : δενί τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινὶ ἢ παντί. καὶ γὰρ τὸ Γ τῷ μὲν Α
2188 APr.51a.37 : οὐδενί, τῷ δὲ Β τινὶ ὑπάρξει. ἐὰν δ' ἐπὶ μέρους ἢ τὸ στε-
2189 APr.51a.38 : ρητικόν, οὐκ ἀναλυθῆσεται· οὐ γὰρ δέχεται ἀντιστροφήν τὸ
2190 APr.51a.39 : ἐν μέρει ἀποφατικόν.
2191 APr.51a.40 : Φανερόν οὖν ὅτι οἱ αὐτοὶ συλλογισμοὶ οὐκ ἀναλύονται
2192 APr.51a.41 : ἐν τούτοις τοῖς σχήμασιν ὅπερ οὐδ' εἰς τὸ πρῶτον ἀνελύοντο.
2193 APr.52.1 : καὶ ὅτι εἰς τὸ πρῶτον σχῆμα τῶν συλλογισμῶν ἀναγομέ-
2194 APr.52.2 : νων οὗτοι μόνον διὰ τοῦ ἀδυνάτου περαίνονται.
2195 APr.52.3 : Πῶς μὲν οὖν δεῖ τοὺς συλλογισμοὺς ἀνάγειν, καὶ ὅτι
2196 APr.52.4 : ἀναλύεται τὰ σχήματα εἰς ἄλληλα, φανερόν ἐκ τῶν εἰ-
2197 APr.52.5 : ρημένων. διαφέρει δὲ τι ἐν τῷ κατασκευάζειν ἢ ἀνασκευά-
2198 APr.52.6 : ζειν τὸ ὑπολαμβάνειν ἢ ταῦτόν ἢ ἕτερον σημαίνειν τὸ μὴ
2199 APr.52.7 : εἶναι τοδὶ καὶ εἶναι μὴ τοῦτο, οἷον τὸ μὴ εἶναι λευκὸν τῷ
2200 APr.52.8 : εἶναι μὴ λευκόν. οὐ γὰρ ταῦτόν σημαίνει, οὐδ' ἔστιν ἀπό-
2201 APr.52.9 : φασίς τοῦ εἶναι λευκὸν τὸ εἶναι μὴ λευκόν, ἀλλὰ τὸ μὴ
2202 APr.52.10 : εἶναι λευκόν. λόγος δὲ τούτου ὅδε. ὁμοίως γὰρ ἔχει τὸ δύ-
2203 APr.52.11 : νатаὶ βαδίζειν πρὸς τὸ δύναται οὐ βαδίζειν τῷ ἔστι λευκόν
2204 APr.52.12 : πρὸς τὸ ἔστιν οὐ λευκόν, καὶ ἐπίσταται τάγαθόν πρὸς τὸ

2205 APr.52.13 : ἐπίσταται τὸ οὐκ ἀγαθόν. τὸ γὰρ ἐπίσταται τάγαθόν ἢ ἔστιν
2206 APr.52.14 : ἐπιστάμενος τάγαθόν οὐδὲν διαφέρει, οὐδὲ τὸ δύναται βαδί-
2207 APr.52.15 : ζειν ἢ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν· ὥστε καὶ τὰ ἀντικείμενα,
2208 APr.52.16 : οὐ δύναται βαδίζειν—οὐκ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν. εἰ οὖν τὸ
2209 APr.52.17 : οὐκ ἔστι δυνάμενος βαδίζειν ταῦτό σημαίνει καὶ ἔστι δυνά-
2210 APr.52.18 : μενος οὐ βαδίζειν ἢ μὴ βαδίζειν, ταῦτά γε ἅμα ὑπάρξει
2211 APr.52.19 : ταῦτῷ (ὁ γὰρ αὐτὸς δύναται καὶ βαδίζειν καὶ μὴ βαδί-
2212 APr.52.20 : ζειν, καὶ ἐπιστήμων τάγαθού καὶ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ἔστι), φάσις
2213 APr.52.21 : δὲ καὶ ἀποφασίς οὐχ ὑπάρχουσιν αἰ ἀντικείμενα ἅμα τῷ
2214 APr.52.22 : αὐτῷ. ὥσπερ οὖν οὐ ταῦτό ἔστι τὸ μὴ ἐπίστασθαι τάγαθόν
2215 APr.52.23 : καὶ ἐπίστασθαι τὸ μὴ ἀγαθόν, οὐδ' εἶναι μὴ ἀγαθόν καὶ
2216 APr.52.24 : μὴ εἶναι ἀγαθόν ταυτόν. τῶν γὰρ ἀνάλογον ἐὰν θάτερα
2217 APr.52.25 : ἢ ἕτερα, καὶ θάτερα. οὐδὲ τὸ εἶναι μὴ ἴσον καὶ τὸ μὴ εἶ-
2218 APr.52.26 : ναι ἴσον· τῷ μὲν γὰρ ὑπόκειται τι, τῷ ὄντι μὴ ἴσῳ, καὶ
2219 APr.52.27 : τοῦτ' ἔστι τὸ ἄνισον, τῷ δ' οὐδέν. διόπερ ἴσον μὲν ἢ ἄνισον οὐ
2220 APr.52.28 : πᾶν, ἴσον δ' ἢ οὐκ ἴσον πᾶν. ἔτι τὸ ἔστιν οὐ λευκὸν ξύλον
2221 APr.52.29 : καὶ οὐκ ἔστι λευκὸν ξύλον οὐχ ἅμα ὑπάρχει. εἰ γὰρ ἔστι
2222 APr.52.30 : ξύλον οὐ λευκόν, ἔσται ξύλον· τὸ δὲ μὴ ὄν λευκὸν ξύλον οὐκ
2223 APr.52.31 : ἀνάγκη ξύλον εἶναι. ὥστε φανερόν ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ἔστιν ἀγα-
2224 APr.52.32 : θόν τὸ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν ἀπόφασίς. εἰ οὖν κατὰ παντός ἐνός
2225 APr.52.33 : ἢ φάσις ἢ ἀπόφασίς ἀληθής, εἰ μὴ ἔστιν ἀπόφασίς, δη-
2226 APr.52.34 : λον ὡς κατάφασίς ἄν πως εἴη. καταφάσεως δὲ πάσης
2227 APr.52.35 : ἀπόφασίς ἔστιν· καὶ ταύτης ἄρα τὸ οὐκ ἔστιν οὐκ ἀγαθόν.
2228 APr.52.36 : Ἐχει δὲ τάξιν τήνδε πρὸς ἄλληλα. ἔστω τὸ εἶναι ἀγαθόν
2229 APr.52.37 : ἐφ' οὗ Α, τὸ δὲ μὴ εἶναι ἀγαθόν ἐφ' οὗ Β, τὸ δὲ εἶναι
2230 APr.52.38 : μὴ ἀγαθόν ἐφ' οὗ Γ, ὑπὸ τὸ Β, τὸ δὲ μὴ εἶναι μὴ ἀγ-
2231 APr.52.39 : αθὸν ἐφ' οὗ Δ, ὑπὸ τὸ Α. παντὶ δὴ ὑπάρξει ἢ τὸ Α ἢ τὸ
2232 APr.52.40 : Β, καὶ οὐδενί τῷ αὐτῷ· καὶ ἢ τὸ Γ ἢ τὸ Δ, καὶ οὐδενί
2233 APr.52.41 : τῷ αὐτῷ. καὶ ᾗ τὸ Γ, ἀνάγκη τὸ Β παντὶ ὑπάρχειν (εἰ
2234 APr.52a.1 : γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ἔστιν οὐ λευκόν, καὶ ὅτι οὐκ ἔστι λευκόν
2235 APr.52a.2 : ἀληθὲς· ἀδύνατον γὰρ ἅμα εἶναι λευκόν καὶ εἶναι μὴ λευ-
2236 APr.52a.3 : κόν, ἢ εἶναι ξύλον οὐ λευκόν καὶ εἶναι ξύλον λευκόν, ὥστ'
2237 APr.52a.4 : εἰ μὴ ἢ κατάφασίς, ἢ ἀπόφασίς ὑπάρξει), τῷ δὲ Β τὸ Γ
2238 APr.52a.5 : οὐκ αἰεὶ (ὁ γὰρ ὄλωσ μὴ ξύλον, οὐδὲ ξύλον ἔσται οὐ λευκόν).
2239 APr.52a.6 : ἀνάπαλιν τοίνυν, ᾗ τὸ Α, τὸ Δ παντὶ (ἢ γὰρ τὸ Γ ἢ τὸ
2240 APr.52a.7 : Δ· ἐπεὶ δ' οὐχ οἷον τε ἅμα εἶναι μὴ λευκόν καὶ λευκόν,
2241 APr.52a.8 : τὸ Δ ὑπάρξει· κατὰ γὰρ τοῦ ὄντος λευκοῦ ἀληθὲς εἰπεῖν
2242 APr.52a.9 : ὅτι οὐκ ἔστιν οὐ λευκόν), κατὰ δὲ τοῦ Δ οὐ παντός τὸ Α (κατὰ
2243 APr.52a.10 : γὰρ τοῦ ὄλωσ μὴ ὄντος ξύλου οὐκ ἀληθὲς τὸ Α εἰπεῖν, ὡς
2244 APr.52a.11 : ἔστι ξύλον λευκόν, ὥστε τὸ Δ ἀληθὲς, τὸ δ' Α οὐκ ἀλη-
2245 APr.52a.12 : θές, ὅτι ξύλον λευκόν). δηλον ὅτι καὶ τὸ Α Γ οὐδενί
2246 APr.52a.13 : τῷ αὐτῷ καὶ τὸ Β καὶ τὸ Δ ἐνδέχεται τινὶ τῷ αὐτῷ
2247 APr.52a.14 : ὑπάρξει.
2248 APr.52a.15 : Ὅμοίως δ' ἔχουσι καὶ αἱ στερήσεις πρὸς τὰς κατη-
2249 APr.52a.16 : γορίας ταύτη τῇ θέσει. ἴσον ἐφ' οὗ τὸ Α, οὐκ ἴσον ἐφ' οὗ

2250 APr.52a.17 : B, ἄνισον ἐφ' οὗ Γ, οὐκ ἄνισον ἐφ' οὗ Δ.
2251 APr.52a.18 : Καὶ ἐπὶ πολλῶν δέ, μὲν τοῖς μὲν ὑπάρχει τοῖς δ' οὐχ
2252 APr.52a.19 : ὑπάρχει ταυτόν, ἢ μὲν ἀπόφασις ὁμοίως ἀληθεύοιτ' ἄν, ὅτι
2253 APr.52a.20 : οὐκ ἔστι λευκά πάντα ἢ ὅτι οὐκ ἔστι λευκὸν ἕκαστον· ὅτι δ'
2254 APr.52a.21 : ἔστιν οὐ λευκὸν ἕκαστον ἢ πάντα ἔστιν οὐ λευκά, ψεῦδος.
2255 APr.52a.22 : ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ἔστι πᾶν ζῶον λευκὸν οὐ τὸ ἔστιν οὐ λευ-
2256 APr.52a.23 : κὸν ἅπαν ζῶον ἀπόφασις (ἄμφω γὰρ ψευδεῖς), ἀλλὰ τὸ
2257 APr.52a.24 : οὐκ ἔστι πᾶν ζῶον λευκόν.
2258 APr.52a.24 : Ἐπεὶ δὲ δῆλον ὅτι ἕτερον σημαί-
2259 APr.52a.25 : νει τὸ ἔστιν οὐ λευκὸν καὶ οὐκ ἔστι λευκόν, καὶ τὸ μὲν κα-
2260 APr.52a.26 : τάφασις τὸ δ' ἀπόφασις, φανερόν ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος
2261 APr.52a.27 : τοῦ δεικνύονα ἑκάτερον, οἷον ὅτι ὁ ἄν ἢ ζῶον οὐκ ἔστι λευ-
2262 APr.52a.28 : κὸν ἢ ἐνδέχεται μὴ εἶναι λευκόν, καὶ ὅτι ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ
2263 APr.52a.29 : λευκόν· τοῦτο γὰρ ἔστιν εἶναι μὴ λευκόν. ἀλλὰ τὸ μὲν
2264 APr.52a.30 : ἀληθὲς εἰπεῖν ἔστι λευκὸν εἶτε μὴ λευκὸν ὁ αὐτὸς τρόπος·
2265 APr.52a.31 : κατασκευαστικῶς γὰρ ἄμφω διὰ τοῦ πρώτου δεικνύται σχή-
2266 APr.52a.32 : ματος· τὸ γὰρ ἀληθὲς τῷ ἔστιν ὁμοίως τάττεται· τοῦ γὰρ
2267 APr.52a.33 : ἀληθὲς εἰπεῖν λευκὸν οὐ τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν μὴ λευκὸν ἀπόφα-
2268 APr.52a.34 : σις, ἀλλὰ τὸ μὴ ἀληθὲς εἰπεῖν λευκόν. εἰ δὴ ἔσται ἀληθὲς
2269 APr.52a.35 : εἰπεῖν ὁ ἄν ἢ ἄνθρωπος μουσικὸν εἶναι ἢ μὴ μουσικὸν εἶναι,
2270 APr.52a.36 : ὁ ἄν ἢ ζῶον ληπτέον ἢ εἶναι μουσικὸν ἢ εἶναι μὴ μουσικόν,
2271 APr.52a.37 : καὶ δέδεκται. τὸ δὲ μὴ εἶναι μουσικὸν ὁ ἄν ἢ ἄνθρωπος, ἀνα-
2272 APr.52a.38 : σκευαστικῶς δεικνύται κατὰ τοὺς εἰρημένους τρόπους τρεῖς.
2273 APr.52a.39 : Ἀπλῶς δ' ὅταν οὕτως ἐχῆ τὸ Α καὶ τὸ Β ὡσθ' ἄμα
2274 APr.52a.40 : μὲν τῷ αὐτῷ μὴ ἐνδέχεσθαι, παντὶ δὲ ἐξ ἀνάγκης θάτε-
2275 APr.53.1 : ρον, καὶ πάλιν τὸ Γ καὶ τὸ Δ ὡσαύτως, ἔπιται δὲ τῷ Γ
2276 APr.53.2 : τὸ Α καὶ μὴ ἀντιστρέφῃ, καὶ τῷ Β τὸ Δ ἀκολουθήσει καὶ
2277 APr.53.3 : οὐκ ἀντιστρέφει· καὶ τὸ μὲν Α καὶ Δ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ,
2278 APr.53.4 : τὸ δὲ Β καὶ Γ οὐκ ἐνδέχεται. πρώτον μὲν οὖν ὅτι τῷ Β
2279 APr.53.5 : τὸ Δ ἔπιται, ἐνθὲνδε φανερόν. ἐπεὶ γὰρ παντὶ τῶν Γ Δ
2280 APr.53.6 : θάτερον ἐξ ἀνάγκης, ᾧ δὲ τὸ Β, οὐκ ἐνδέχεται τὸ Γ διὰ
2281 APr.53.7 : τὸ συνεπιφέρειν τὸ Α, τὸ δὲ Α καὶ Β μὴ ἐνδέχεσθαι τῷ
2282 APr.53.8 : αὐτῷ, φανερόν ὅτι τὸ Δ ἀκολουθήσει. πάλιν ἐπεὶ τῷ Α τὸ
2283 APr.53.9 : Γ οὐκ ἀντιστρέφει, παντὶ δὲ τὸ Γ ἢ τὸ Δ, ἐνδέχεται τὸ Α
2284 APr.53.10 : καὶ τὸ Δ τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν. τὸ δὲ γε Β καὶ τὸ Γ οὐκ
2285 APr.53.11 : ἐνδέχεται διὰ τὸ συνακολουθεῖν τῷ Γ τὸ Α· συμβαίνει γὰρ
2286 APr.53.12 : τι ἀδύνατον. φανερόν οὖν ὅτι οὐδὲ τῷ Δ τὸ Β ἀντιστρέφει,
2287 APr.53.13 : ἐπεὶ ἐρχορεῖ ἄμα τὸ Δ καὶ τὸ Α ὑπάρχειν.
2288 APr.53.14 : Συμβαίνει δ' ἐπίστε καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ τάξει τῶν ὄρων
2289 APr.53.15 : ἀπατάσθαι διὰ τὸ μὴ τὰ ἀντικείμενα λαμβάνειν ὀρθῶς ὡν
2290 APr.53.16 : ἀνάγκη παντὶ θάτερον ὑπάρχειν· οἷον εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β μὴ
2291 APr.53.17 : ἐνδέχεται ἄμα τῷ αὐτῷ, ἀνάγκη δ' ὑπάρχειν, ᾧ μὴ θά-
2292 APr.53.18 : τερον, θάτερον, καὶ πάλιν τὸ Γ καὶ τὸ Δ ὡσαύτως, ᾧ δὲ
2293 APr.53.19 : τὸ Γ, παντὶ ἔπιται τὸ Α. συμβήσεται γὰρ ᾧ τὸ Δ, τὸ Β
2294 APr.53.20 : ὑπάρχειν ἐξ ἀνάγκης, ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. εἰλήφθω γὰρ ἀπό-

2295 APr.53.21 : φασις τῶν Α Β ἢ ἐφ' ᾧ Ζ, καὶ πάλιν τῶν Γ Δ ἢ ἐφ'
2296 APr.53.22 : ᾧ Θ. ἀνάγκη δὴ παντὶ ἢ τὸ Α ἢ τὸ Ζ· ἢ γὰρ τὴν φά-
2297 APr.53.23 : σιν ἢ τὴν ἀπόφασιν. καὶ πάλιν ἢ τὸ Γ ἢ τὸ Θ· φάσις
2298 APr.53.24 : γὰρ καὶ ἀπόφασις, καὶ ᾧ τὸ Γ, παντὶ τὸ Α ὑπόκειται.
2299 APr.53.25 : ὡστε ᾧ τὸ Ζ, παντὶ τὸ Θ. πάλιν ἐπεὶ τῶν Ζ Β παντὶ θά-
2300 APr.53.26 : τερον καὶ τῶν Θ Δ ὡσαύτως, ἀκολουθεῖ δὲ τῷ Ζ τὸ Θ,
2301 APr.53.27 : καὶ τῷ Δ ἀκολουθήσει τὸ Β· τοῦτο γὰρ ἴσμεν. εἰ ἄρα τῷ
2302 APr.53.28 : Γ τὸ Α, καὶ τῷ Δ τὸ Β. τοῦτο δὲ ψεῦδος· ἀνάπαλιν γὰρ
2303 APr.53.29 : ἦν ἐν τοῖς οὕτως ἔχουσιν ἢ ἀκολουθήσις. οὐ γὰρ ἴσως ἀνάγκη
2304 APr.53.30 : παντὶ τὸ Α ἢ τὸ Ζ, οὐδὲ τὸ Ζ ἢ τὸ Β· οὐ γὰρ ἔστιν ἀπό-
2305 APr.53.31 : φασις τοῦ Α τὸ Ζ. τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ τὸ οὐκ ἀγαθὸν ἀπό-
2306 APr.53.32 : φασις· οὐ ταῦτο δ' ἐστὶ τὸ οὐκ ἀγαθὸν τῷ οὐτ' ἀγαθὸν οὐτ'
2307 APr.53.33 : οὐκ ἀγαθόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Γ Δ· αἰ γὰρ ἀποφά-
2308 APr.53.34 : σεις αἰ εἰλημμένα δύο εἰσίν.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ Β

2310 APr.53.38 : Ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι καὶ διὰ ποίων καὶ πό-
2311 APr.53.39 : σων προτάσεων καὶ πότε καὶ πῶς γίνεται συλλογισμός,
2312 APr.53.40 : ἔτι δ' εἰς ποῖα βλεπτόν ἀνασκευάζονται καὶ κατασκευά-
2313 APr.53a.1 : ζονται, καὶ πῶς δεῖ ζητεῖν περὶ τοῦ προκειμένου καθ' ὅποιαν-
2314 APr.53a.2 : σὺν μέθοδον, ἔτι δὲ διὰ ποίας ὁδοῦ ληψόμεθα τὰς περὶ
2315 APr.53a.3 : ἕκαστον ἀρχάς, ἢδη διεληλυθήμεν. ἐπεὶ δ' οἱ μὲν καθόλου
2316 APr.53a.4 : τῶν συλλογισμῶν εἰσίν οἱ δὲ κατὰ μέρος, οἱ μὲν καθόλου
2317 APr.53a.5 : πάντες αἰεὶ πλείω συλλογίζονται, τῶν δ' ἐν μέρει οἱ μὲν
2318 APr.53a.6 : κατηγορικοὶ πλείω, οἱ δ' ἀποφατικοὶ τὸ συμπέρασμα μό-
2319 APr.53a.7 : νον. αἰ μὲν γὰρ ἄλλαι προτάσεις ἀντιστρέφουσιν, ἢ δὲ στε-
2320 APr.53a.8 : ρητικὴ οὐκ ἀντιστρέφει. τὸ δὲ συμπέρασμα τί κατὰ τινός
2321 APr.53a.9 : ἔστιν, ὡσθ' οἱ μὲν ἄλλοι συλλογισμοὶ πλείω συλλογίζον-
2322 APr.53a.10 : ται, οἷον εἰ τὸ Α δέδεκται παντὶ τῷ Β ἢ τινί, καὶ τὸ Β
2323 APr.53a.11 : τινὶ τῷ Α ἀναγκαῖον ὑπάρχειν, καὶ εἰ μηδενὶ τῷ Β τὸ Α,
2324 APr.53a.12 : οὐδὲ τὸ Β οὐδενὶ τῷ Α, τοῦτο δ' ἕτερον τοῦ ἐμπροσθεν· εἰ δὲ
2325 APr.53a.13 : τινὶ μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Α μὴ
2326 APr.53a.14 : ὑπάρχειν· ἐνδέχεται γὰρ παντὶ ὑπάρχειν.
2327 APr.53a.15 : Αὕτη μὲν οὖν κοινὴ πάντων αἰτία, τῶν τε καθόλου
2328 APr.53a.16 : καὶ τῶν κατὰ μέρος· ἐστὶ δὲ περὶ τῶν καθόλου καὶ ἄλλως
2329 APr.53a.17 : εἰπεῖν. ὅσα γὰρ ἢ ὑπὸ τὸ μέσον ἢ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα
2330 APr.53a.18 : ἔστιν, ἀπάντων ἔσται ὁ αὐτὸς συλλογισμός, ἐὰν τὰ μὲν ἐν
2331 APr.53a.19 : τῷ μέσῳ τὰ δ' ἐν τῷ συμπέρασματι τεθῆ, οἷον εἰ τὸ Α Β
2332 APr.53a.20 : συμπέρασμα διὰ τοῦ Γ, ὅσα ὑπὸ τὸ Β ἢ τὸ Γ ἔστιν,
2333 APr.53a.21 : ἀνάγκη κατὰ πάντων λέγεσθαι τὸ Α· εἰ γὰρ τὸ Δ ἐν ὄλω
2334 APr.53a.22 : τῷ Β, τὸ δὲ Β ἐν τῷ Α, καὶ τὸ Δ ἔσται ἐν τῷ Α· πά-
2335 APr.53a.23 : λιν εἰ τὸ Ε ἐν ὄλω τῷ Γ, τὸ δὲ Γ ἐν τῷ Α, καὶ τὸ Ε
2336 APr.53a.24 : ἐν τῷ Α ἔσται. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμός,
2337 APr.53a.25 : ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου σχήματος τὸ ὑπὸ τὸ συμπέρασμα μό-

2338 APr.53a.26 : νον ἔσται συλλογίσασθαι, οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β μηδενί, τῷ
2339 APr.53a.27 : δὲ Γ παντί· συμπίρασμα ὅτι οὐδενί τῷ Γ τὸ Β, εἰ δὴ τὸ
2340 APr.53a.28 : Δ ὑπὸ τὸ Γ ἐστί, φανερόν ὅτι οὐχ ὑπάρχει αὐτῷ τὸ Β·
2341 APr.53a.29 : τοῖς δ' ὑπὸ τὸ Α ὅτι οὐχ ὑπάρχει, οὐ δῆλον διὰ τοῦ συλ–
2342 APr.53a.30 : λογιμοῦ. καίτοι οὐχ ὑπάρχει τῷ Ε, εἰ ἔστιν ὑπὸ τὸ Α·
2343 APr.53a.31 : ἀλλὰ τὸ μὲν τῷ Γ μηδενί ὑπάρχειν τὸ Β διὰ τοῦ συλ–
2344 APr.53a.32 : λογιμοῦ δέδεικται, τὸ δὲ τῷ Α μὴ ὑπάρχειν ἀναπόδει–
2345 APr.53a.33 : κτον εἰληπται, ὥστ' οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν συμβαίνει τὸ
2346 APr.53a.34 : Β τῷ Ε μὴ ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει τῶν μὲν ὑπὸ
2347 APr.53a.35 : τὸ συμπίρασμα οὐκ ἔσται τὸ ἀναγκαῖον (οὐ γὰρ γίνεται
2348 APr.53a.36 : συλλογισμός, ὅταν αὐτὴ ληφθῆ ἐν μέρει), τῶν δ' ὑπὸ τὸ
2349 APr.53a.37 : μέσον ἔσται πάντων, πλὴν οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν· οἷον εἰ
2350 APr.53a.38 : τὸ Α παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ· τοῦ μὲν γὰρ ὑπὸ
2351 APr.53a.39 : τὸ Γ τεθέντος οὐκ ἔσται συλλογισμός, τοῦ δ' ὑπὸ τὸ Β ἔσται,
2352 APr.53a.40 : ἀλλ' οὐ διὰ τὸν προγεγενημένον. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων
2353 APr.53a.41 : σχημάτων· τοῦ μὲν γὰρ ὑπὸ τὸ συμπίρασμα οὐκ ἔσται,
2354 APr.54.1 : θατέρου δ' ἔσται, πλὴν οὐ διὰ τὸν συλλογισμόν, ἢ καὶ ἐν
2355 APr.54.2 : τοῖς καθόλου ἐξ ἀναποδείκτου τῆς προτάσεως τὰ ὑπὸ τὸ
2356 APr.54.3 : μέσον ἐδείκνυτο· ὥστ' ἢ οὐδ' ἐκεῖ ἔσται ἢ καὶ ἐπὶ τούτων.
2357 APr.54.4 : Ἔστι μὲν οὖν οὕτως ἔχειν ὥστ' ἀληθεῖς εἶναι τὰς προ–
2358 APr.54.5 : τάσεις δι' ὧν ὁ συλλογισμός, ἔστι δ' ὥστε ψευδεῖς, ἔστι δ'
2359 APr.54.6 : ὥστε τὴν μὲν ἀληθῆ τὴν δὲ ψευδῆ, τὸ δὲ συμπίρασμα ἢ
2360 APr.54.7 : ἀληθές ἢ ψευδὸς ἐξ ἀνάγκης. ἐξ ἀληθῶν μὲν οὖν οὐκ ἔστι
2361 APr.54.8 : ψευδὸς συλλογίσασθαι, ἐκ ψευδῶν δ' ἔστιν ἀληθές, πλὴν
2362 APr.54.9 : οὐ διότι ἀλλ' ὅτι· τοῦ γὰρ διότι οὐκ ἔστιν ἐκ ψευδῶν συλλο–
2363 APr.54.10 : γισμός· δι' ἣν δ' αἰτίαν, ἐν τοῖς ἐπομείνοις λεχθήσεται.
2364 APr.54.11 : Πρῶτον μὲν οὖν ὅτι ἐξ ἀληθῶν οὐχ οἷον τε ψευδὸς
2365 APr.54.12 : συλλογίσασθαι, ἐντεῦθεν δῆλον. εἰ γὰρ τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη
2366 APr.54.13 : τὸ Β εἶναι, τοῦ Β μὴ ὄντος ἀνάγκη τὸ Α μὴ εἶναι. εἰ οὖν
2367 APr.54.14 : ἀληθές ἐστί τὸ Α, ἀνάγκη τὸ Β ἀληθές εἶναι, ἢ συμβῆ–
2368 APr.54.15 : σται τὸ αὐτὸ ἅμα εἶναι τε καὶ οὐκ εἶναι· τοῦτο δ' ἀδύνα–
2369 APr.53b.16 : τον. μὴ ὅτι δὲ κεῖται τὸ Α εἰς ὅρος, ὑποληφθῆτω ἐνδέχε–
2370 APr.53b.17 : σθαι ἐνός τινος ὄντος ἐξ ἀνάγκης τι συμβαίνειν· οὐ γὰρ
2371 APr.53b.18 : οἷον τε· τὸ μὲν γὰρ συμβαίνειν ἐξ ἀνάγκης τὸ συμπίρα–
2372 APr.53b.19 : σμά ἐστί, δι' ὧν δὲ τοῦτο γίνεται ἐλαχίστων, τρεῖς ὄροι,
2373 APr.53b.20 : δύο δὲ διαστήματα καὶ προτάσεις. εἰ οὖν ἀληθές, ᾧ τὸ Β
2374 APr.53b.21 : ὑπάρχει, τὸ Α παντί, ᾧ δὲ τὸ Γ, τὸ Β, ᾧ τὸ Γ, ἀνάγκη
2375 APr.53b.22 : τὸ Α ὑπάρχειν καὶ οὐχ οἷον τε τοῦτο ψευδὸς εἶναι· ἅμα
2376 APr.53b.23 : γὰρ ὑπάρξει ταῦτο καὶ οὐχ ὑπάρξει. τὸ οὖν Α ὥσπερ ἐν κεί–
2377 APr.53b.24 : ται, δύο προτάσεις συλληφθεῖσαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν
2378 APr.53b.25 : στερητικῶν ἔχει· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξ ἀληθῶν δεῖξαι ψευδὸς.
2379 APr.53b.26 : Ἐκ ψευδῶν δ' ἀληθές ἐστι συλλογίσασθαι καὶ ἀμ–
2380 APr.53b.27 : φοτέρων τῶν προτάσεων ψευδῶν οὐσῶν καὶ τῆς μᾶς, ταῦ–
2381 APr.53b.28 : τῆς δ' οὐχ ὀποτέρας ἔτυχεν ἀλλὰ τῆς δευτέρας, ἔανπερ
2382 APr.53b.29 : ὄλην λαμβάνη ψευδῆ· μὴ ὄλης δὲ λαμβανομένης ἔστιν

2383 APr.53b.30 : ὀποτερασοῦν. ἔστω γὰρ τὸ Α ὄλω τῷ Γ ὑπάρχον, τῷ δὲ
2384 APr.53b.31 : Β μηδενί, μῆδὲ τὸ Β τῷ Γ. ἐνδέχεται δὲ τοῦτο, οἷον λίθω
2385 APr.53b.32 : οὐδενί ζῶον, οὐδὲ λίθος οὐδενὶ ἀνθρώπῳ. ἐὰν οὖν ληφθῆ τὸ Α
2386 APr.53b.33 : παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α παντὶ τῷ Γ
2387 APr.53b.34 : ὑπάρξει, ὥστ' ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν ἀληθές τὸ συμπίρα–
2388 APr.53b.35 : σμα· πᾶς γὰρ ἀνθρώπος ζῶον. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ στερη–
2389 APr.53b.36 : τικόν. ἔστι γὰρ τῷ Γ μῆτε τὸ Α ὑπάρχειν μηδενί μῆτε τὸ
2390 APr.53b.37 : Β, τὸ μὲντοι Α τῷ Β παντί, οἷον ἐὰν τῶν αὐτῶν ὄρων λη–
2391 APr.53b.38 : φθέντων μέσον τεθῆ ὁ ἀνθρώπος· λίθω γὰρ οὔτε ζῶον οὔτε
2392 APr.53b.39 : ἀνθρώπος οὐδενὶ ὑπάρχει, ἀνθρώπῳ δὲ παντὶ ζῶον. ὥστ' ἐὰν
2393 APr.53b.40 : ᾧ μὲν ὑπάρχει, λάβῃ μηδενὶ ὑπάρχειν, ᾧ δὲ μὴ ὑπάρχει,
2394 APr.53b.41 : παντὶ ὑπάρχειν, ἐκ ψευδῶν ἀμφοῖν ἀληθές ἔσται τὸ συμ–
2395 APr.54a.1 : πέρασμα. ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ ἐὰν ἐπὶ τι ψευδῆς
2396 APr.54a.2 : ἐκατέρα ληφθῆ.
2397 APr.54a.2 : Ἐὰν δ' ἡ ἑτέρα τεθῆ ψευδῆς, τῆς μὲν πρώ–
2398 APr.54a.3 : τῆς ὄλης ψευδοῦς οὐσης, οἷον τῆς Α Β, οὐκ ἔσται τὸ συμπί–
2399 APr.54a.4 : ρασμα ἀληθές, τῆς δὲ Β Γ ἔσται. λέγω δ' ὄλην ψευδῆ τὴν
2400 APr.54a.5 : ἐναντίαν, οἷον εἰ μηδενὶ ὑπάρχον παντὶ εἰληπται ἢ εἰ παντὶ
2401 APr.54a.6 : μηδενὶ ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ τὸ Α τῷ Β μηδενὶ ὑπάρχον, τὸ
2402 APr.54a.7 : δὲ Β τῷ Γ παντί. ἂν δὴ τὴν μὲν Β Γ πρότασιν λάβω
2403 APr.54a.8 : ἀληθῆ, τὴν δὲ τὸ Α Β ψευδῆ ὄλην, καὶ παντὶ ὑπάρχειν τῷ
2404 APr.54a.9 : Β τὸ Α, ἀδύνατον τὸ συμπίρασμα ἀληθές εἶναι· οὐδενὶ γὰρ
2405 APr.54a.10 : ὑπῆρχε τῶν Γ, εἴπερ ᾧ τὸ Β, μηδενὶ τὸ Α, τὸ δὲ Β παντὶ
2406 APr.54a.11 : τῷ Γ. ὁμοίως δ' οὐδ' εἰ τὸ Α τῷ Β παντὶ ὑπάρχει καὶ τὸ
2407 APr.54a.12 : Β τῷ Γ, ἐλήφθη δ' ἡ μὲν τὸ Β Γ ἀληθῆς πρότασις, ἢ
2408 APr.54a.13 : δὲ τὸ Α Β ψευδῆς ὄλη, καὶ μηδενὶ ᾧ τὸ Β, τὸ Α—τὸ συμ–
2409 APr.54a.14 : πέρασμα ψευδὸς ἔσται· παντὶ γὰρ ὑπάρξει τῷ Γ τὸ Α,
2410 APr.54a.15 : εἴπερ ᾧ τὸ Β, παντὶ τὸ Α, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ. φανερόν
2411 APr.54a.16 : οὖν ὅτι τῆς πρώτης ὄλης λαμβανομένης ψευδοῦς, ἐὰν τε κα–
2412 APr.54a.17 : ταφατικῆς ἐὰν τε στερητικῆς, τῆς δ' ἑτέρας ἀληθοῦς, οὐ γίνε–
2413 APr.54a.18 : ται ἀληθές τὸ συμπίρασμα.
2414 APr.54a.18 : Μὴ ὄλης δὲ λαμβανομένης
2415 APr.54a.19 : ψευδοῦς ἔσται. εἰ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Γ παντὶ ὑπάρχει τῷ
2416 APr.54a.20 : δὲ Β τινί, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οἷον ζῶον κύκνω μὲν παντὶ
2417 APr.54a.21 : λευκῷ δὲ τινί, τὸ δὲ λευκὸν παντὶ κύκνω. ἐὰν ληφθῆ τὸ Α
2418 APr.54a.22 : παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α παντὶ τῷ Γ ὑπάρξει
2419 APr.54a.23 : ἀληθῶς· πᾶς γὰρ κύκνος ζῶον. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικόν
2420 APr.54a.24 : εἶη τὸ Α Β· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β τινὶ ὑπάρχειν
2421 APr.54a.25 : τῷ δὲ Γ μηδενί, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, οἷον ζῶον τινὶ λευ–
2422 APr.54a.26 : κῷ χίονι δ' οὐδεμῶ, λευκὸν δὲ πάση χίονι. εἰ οὖν ληφθῆ
2423 APr.54a.27 : τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐδενί
2424 APr.54a.28 : τῷ Γ ὑπάρξει.
2425 APr.54a.28 : Ἐὰν δ' ἡ μὲν Α Β πρότασις ὄλη ληφθῆ
2426 APr.54a.29 : ἀληθῆς, ἢ δὲ Β Γ ὄλη ψευδῆς, ἔσται συλλογισμός ἀλη–
2427 APr.54a.30 : θῆς· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ Β καὶ τῷ Γ παντὶ ὑπάρ–

2428 APr.54a.31 : χειν, τὸ μέντοι B μηδενὶ τῷ Γ, οἶον ὅσα τοῦ αὐτοῦ γένους
2429 APr.54a.32 : εἶδη μὴ ὑπ' ἄλληλα· τὸ γὰρ ζῶον καὶ ἵππων καὶ ἀνθρώπων
2430 APr.54a.33 : ὑπάρχει, ἵππος δ' οὐδενὶ ἀνθρώπων· ἐὰν οὖν ληφθῆ τὸ A
2431 APr.54a.34 : παντὶ τῷ B καὶ τὸ B παντὶ τῷ Γ, ἀληθές ἔσται τὸ συμ-
2432 APr.54a.35 : πέρασμα, ψευδοῦς ὅλης οὔσης τῆς B Γ προτάσεως· ὁμοίως
2433 APr.54a.36 : δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς A B προτάσεως· ἐνδέχεται γὰρ
2434 APr.54a.37 : τὸ A μήτε τῷ B μήτε τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν, μηδὲ τὸ B
2435 APr.54a.38 : μηδενὶ τῷ Γ, οἶον τοῖς ἐξ ἄλλου γένους εἶδει τὸ γένος·
2436 APr.54a.39 : τὸ γὰρ ζῶον οὔτε μουσικῆ οὔτ' ἱατρικῆ ὑπάρχει, οὐδ'
2437 APr.55.1 : ἡ μουσικῆ ἱατρικῆ· ληφθέντος οὖν τοῦ μὲν A μηδενὶ τῷ B,
2438 APr.55.2 : τοῦ δὲ B παντὶ τῷ Γ, ἀληθές ἔσται τὸ συμπέρασμα· καὶ εἰ
2439 APr.55.3 : μὴ ὅλη ψευδῆς ἢ B Γ ἀλλ' ἐπὶ τι, καὶ οὕτως ἔσται τὸ συμ-
2440 APr.55.4 : πέρασμα ἀληθές, οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ A καὶ τῷ B καὶ τῷ
2441 APr.55.5 : Γ ὅλη ὑπάρχειν, τὸ μέντοι B τινὶ τῷ Γ, οἶον τὸ γένος τῷ
2442 APr.55.6 : εἶδει καὶ τῇ διαφορᾷ· τὸ γὰρ ζῶον παντὶ ἀνθρώπων καὶ
2443 APr.55.7 : παντὶ πεζῷ, ὃ δ' ἀνθρώπος τινὶ πεζῷ καὶ οὐ παντὶ· εἰ οὖν τὸ
2444 APr.55.8 : A παντὶ τῷ B καὶ τὸ B παντὶ τῷ Γ ληφθείη, τὸ A παντὶ
2445 APr.55.9 : τῷ Γ ὑπάρξει· ὅπερ ἦν ἀληθές· ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς
2446 APr.55.10 : οὔσης τῆς A B προτάσεως· ἐνδέχεται γὰρ τὸ A μήτε τῷ B
2447 APr.55.11 : μήτε τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι B τινὶ τῷ Γ, οἶον
2448 APr.55.12 : τὸ γένος τῷ ἐξ ἄλλου γένους εἶδει καὶ διαφορᾷ· τὸ γὰρ
2449 APr.55.13 : ζῶον οὔτε φρονήσει οὐδεμιᾶ ὑπάρχει οὔτε θεωρητικῆ, ἢ δὲ
2450 APr.55.14 : φρόνησις τινὶ θεωρητικῆ· εἰ οὖν ληφθείη τὸ μὲν A μηδενὶ τῷ
2451 APr.55.15 : B, τὸ δὲ B παντὶ τῷ Γ, οὐδενὶ τῷ Γ τὸ A ὑπάρξει· τοῦτο
2452 APr.55.16 : δ' ἦν ἀληθές.
2453 APr.55.17 : Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ἐνδέχεται καὶ τῆς
2454 APr.55.18 : πρώτης προτάσεως ὅλης οὔσης ψευδοῦς τῆς δ' ἑτέρας ἀληθοῦς
2455 APr.55.19 : ἀληθές εἶναι τὸ συμπέρασμα, καὶ ἐπὶ τι ψευδοῦς οὔσης τῆς
2456 APr.55.20 : πρώτης τῆς δ' ἑτέρας ἀληθοῦς, καὶ τῆς μὲν ἀληθοῦς τῆς
2457 APr.55.21 : δ' ἐν μέρει ψευδοῦς, καὶ ἀμφοτέρων ψευδῶν· οὐδὲν γὰρ κω-
2458 APr.55.22 : λυεῖ τὸ A τῷ μὲν B μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ, καὶ
2459 APr.55.23 : τὸ B τῷ Γ τινὶ, οἶον ζῶον οὐδεμιᾶ χιόνι λευκῷ δὲ τινὶ
2460 APr.55.24 : ὑπάρχει, καὶ ἡ χιὼν λευκῷ τινὶ· εἰ οὖν μέσον θεθείη ἡ χιὼν,
2461 APr.55.25 : πρώτον δὲ τὸ ζῶον, καὶ ληφθείη τὸ μὲν A ὅλη τῷ B ὑπάρ-
2462 APr.55.26 : χειν, τὸ δὲ B τινὶ τῷ Γ, ἢ μὲν A B ὅλη ψευδῆς, ἢ δὲ
2463 APr.55.27 : B Γ ἀληθῆς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές· ὁμοίως δὲ καὶ
2464 APr.55.28 : στερητικῆς οὔσης τῆς A B προτάσεως· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ A τῷ
2465 APr.55.29 : μὲν B ὅλη ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, τὸ μὲν-
2466 APr.55.30 : τοι B τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, οἶον τὸ ζῶον ἀνθρώπων μὲν παντὶ
2467 APr.55.31 : ὑπάρχει, λευκῷ δὲ τινὶ οὐχ ἔπεται, ὃ δ' ἀνθρώπος τινὶ
2468 APr.55.32 : λευκῷ ὑπάρχει, ὥστ' εἰ μέσου τεθέντος τοῦ ἀνθρώπου ληφθείη
2469 APr.55.33 : τὸ A μηδενὶ τῷ B ὑπάρχειν, τὸ δὲ B τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν,
2470 APr.55.34 : ἀληθές ἔσται τὸ συμπέρασμα ψευδοῦς οὔσης ὅλης τῆς A B
2471 APr.55.35 : προτάσεως· καὶ εἰ ἐπὶ τι ψευδῆς ἢ A B πρότασις, ἔσται τὸ
2472 APr.55.36 : συμπέρασμα ἀληθές· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ A καὶ τῷ B καὶ

2473 APr.55.37 : τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, καὶ τὸ B τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, οἶον τὸ
2474 APr.55.38 : ζῶον τινὶ καλῷ καὶ τινὶ μεγάλῳ, καὶ τὸ καλὸν τινὶ μεγάλῳ
2475 APr.55.39 : ὑπάρχειν· ἐὰν οὖν ληφθῆ τὸ A παντὶ τῷ B καὶ τὸ B τινὶ τῷ Γ,
2476 APr.55a.1 : ἢ μὲν A B πρότασις ἐπὶ τι ψευδῆς ἔσται, ἢ δὲ B Γ ἀλλ-
2477 APr.55a.2 : θῆς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθές· ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς
2478 APr.55a.3 : οὔσης τῆς A B προτάσεως· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὄροι ἔσονται καὶ
2479 APr.55a.4 : ὡσαύτως κείμενοι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν.
2480 APr.55a.4 : Πάλιν εἰ ἢ μὲν A B
2481 APr.55a.5 : ἀληθῆς ἢ δὲ B Γ ψευδῆς, ἀληθές ἔσται τὸ συμπέρασμα.
2482 APr.55a.6 : οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ A τῷ μὲν B ὅλη ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ
2483 APr.55a.7 : τινὶ, καὶ τὸ B τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν, οἶον ζῶον κύνων
2484 APr.55a.8 : μὲν παντὶ μέλανι δὲ τινὶ, κύκνος δὲ οὐδενὶ μέλανι· ὥστ' εἰ
2485 APr.55a.9 : ληφθείη παντὶ τῷ B τὸ A καὶ τὸ B τινὶ τῷ Γ, ἀληθές
2486 APr.55a.10 : ἔσται τὸ συμπέρασμα ψευδοῦς ὄντος τοῦ B Γ· ὁμοίως δὲ καὶ
2487 APr.55a.11 : στερητικῆς λαμβανομένης τῆς A B προτάσεως· ἐγχωρεῖ γὰρ
2488 APr.55a.12 : τὸ A τῷ μὲν B μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, τὸ
2489 APr.55a.13 : μέντοι B μηδενὶ τῷ Γ, οἶον τὸ γένος τῷ ἐξ ἄλλου γένους
2490 APr.55a.14 : εἶδει καὶ τῷ συμβεβηκότι τοῖς αὐτοῦ εἶδει· τὸ γὰρ ζῶον
2491 APr.55a.15 : ἀριθμῷ μὲν οὐδενὶ ὑπάρχει λευκῷ δὲ τινὶ, ὃ δ' ἀριθμὸς
2492 APr.55a.16 : οὐδενὶ λευκῷ· ἐὰν οὖν μέσον τεθῆ ὁ ἀριθμὸς, καὶ ληφθῆ τὸ
2493 APr.55a.17 : μὲν A μηδενὶ τῷ B, τὸ δὲ B τινὶ τῷ Γ, τὸ A τινὶ τῷ Γ
2494 APr.55a.18 : οὐχ ὑπάρξει, ὅπερ ἦν ἀληθές· καὶ ἢ μὲν A B πρότασις
2495 APr.55a.19 : ἀληθῆς, ἢ δὲ B Γ ψευδῆς, καὶ εἰ ἐπὶ τι ψευδῆς ἢ A B,
2496 APr.55a.20 : ψευδῆς δὲ καὶ ἢ B Γ, ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές· οὐδὲν
2497 APr.55a.21 : γὰρ κωλύει τὸ A τῷ B τινὶ καὶ τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν ἕκα-
2498 APr.55a.22 : τέρω, τὸ δὲ B μηδενὶ τῷ Γ, οἶον εἰ ἐναντίον τὸ B τῷ Γ,
2499 APr.55a.23 : ἄμφω δὲ συμβεβηκότα τῷ αὐτῷ γένει· τὸ γὰρ ζῶον τινὶ
2500 APr.55a.24 : λευκῷ καὶ τινὶ μέλανι ὑπάρχει, λευκὸν δ' οὐδενὶ μέλανι.
2501 APr.55a.25 : ἐὰν οὖν ληφθῆ τὸ A παντὶ τῷ B καὶ τὸ B τινὶ τῷ Γ,
2502 APr.55a.26 : ἀληθές ἔσται τὸ συμπέρασμα· καὶ στερητικῆς δὲ λαμβανο-
2503 APr.55a.27 : μένης τῆς A B ὡσαύτως· οἱ γὰρ αὐτοὶ ὄροι καὶ ὡσαύτως
2504 APr.55a.28 : τεθήσονται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν· καὶ ἀμφοτέρων δὲ ψευδῶν
2505 APr.55a.29 : οὐσῶν ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ A τῷ
2506 APr.55a.30 : μὲν B μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι B μηδενὶ
2507 APr.55a.31 : τῷ Γ, οἶον τὸ γένος τῷ ἐξ ἄλλου γένους εἶδει καὶ τῷ συμ-
2508 APr.55a.32 : βεβηκότι τοῖς εἶδει τοῖς αὐτοῦ· ζῶον γὰρ ἀριθμῷ μὲν
2509 APr.55a.33 : οὐδενὶ λευκῷ δὲ τινὶ ὑπάρχει, καὶ ὁ ἀριθμὸς οὐδενὶ λευκῷ.
2510 APr.55a.34 : ἐὰν οὖν ληφθῆ τὸ A παντὶ τῷ B καὶ τὸ B τινὶ τῷ Γ, τὸ
2511 APr.55a.35 : μὲν συμπέρασμα ἀληθές, αἱ δὲ πρότασις ἄμφω ψευδεῖς.
2512 APr.55a.36 : ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῆς οὔσης τῆς A B· οὐδὲν γὰρ κωλύει
2513 APr.55a.37 : τὸ A τῷ μὲν B ὅλη ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρ-
2514 APr.55a.38 : χειν, μηδὲ τὸ B μηδενὶ τῷ Γ, οἶον ζῶον κύνων μὲν παντὶ
2515 APr.55a.39 : μέλανι δὲ τινὶ οὐχ ὑπάρχει, κύκνος δ' οὐδενὶ μέλανι· ὥστ' εἰ
2516 APr.55a.40 : ληφθείη τὸ A μηδενὶ τῷ B, τὸ δὲ B τινὶ τῷ Γ, τὸ A τινὶ
2517 APr.56.1 : τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· τὸ μὲν οὖν συμπέρασμα ἀληθές, αἱ δὲ

2518 APr.56.2 : προτάσεις ψευδεῖς.
2519 APr.56.3 : Ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι πάντως ἐγγυρεῖ διὰ ψευ-
2520 APr.56.4 : δῶν ἀληθῆς συλλογίσασθαι, καὶ ἀμφοτέρων τῶν προτάσεων
2521 APr.56.5 : ὁλων ψευδῶν λαμβανομένων καὶ ἐπὶ τι ἑκατέρως, καὶ τῆς
2522 APr.56.6 : μὲν ἀληθοῦς τῆς δὲ ψευδοῦς οὐσης [ὄλης] ὀποτερασοῦν ψευδοῦς τι-
2523 APr.56.7 : θεμένης, [καὶ εἰ ἀμφοτέρω ἐπὶ τι ψευδεῖς, καὶ εἰ ἡ μὲν ἀπλῶς
2524 APr.56.8 : ἀληθῆς ἢ δ' ἐπὶ τι ψευδῆς, καὶ εἰ ἡ μὲν ὅλη ψευδῆς ἢ
2525 APr.56.9 : δ' ἐπὶ τι ἀληθῆς,] καὶ ἐν τοῖς καθόλου καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει
2526 APr.56.10 : συλλογισμῶν. εἰ γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχει τῷ
2527 APr.56.11 : δὲ Γ παντί, οἷον ζῶον λίθω μὲν οὐδενὶ ἵππῳ δὲ παντί, ἐὰν
2528 APr.56.12 : ἐναντίως τεθῶσιν αἱ προτάσεις καὶ ληφθῆ τὸ Α τῷ μὲν Β
2529 APr.56.13 : παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενὶ, ἐκ ψευδῶν ὁλων τῶν προτάσεων
2530 APr.56.14 : ἀληθῆς ἔσται τὸ συμπέρασμα. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τῷ μὲν Β
2531 APr.56.15 : παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενὶ ὑπάρχει τὸ Α· ὁ γὰρ αὐτὸς ἔσται
2532 APr.56.16 : συλλογισμός.
2533 APr.56.16 : Πάλιν εἰ ἡ μὲν ἑτέρα ὅλη ψευδῆς ἢ δ' ἑτέρα
2534 APr.56.17 : ὅλη ἀληθῆς· οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ
2535 APr.56.18 : παντὶ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τὸ γένος
2536 APr.56.19 : τοῖς μὴ ὑπ' ἄλληλα εἶδουσιν. τὸ γὰρ ζῶον καὶ ἵππῳ παντὶ
2537 APr.56.20 : καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ οὐδεὶς ἀνθρώπος ἵππος. ἐὰν οὖν ληφθῆ
2538 APr.56.21 : τῷ μὲν παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν, ἡ μὲν ὅλη ψευ-
2539 APr.56.22 : δῆς ἔσται ἢ δ' ὅλη ἀληθῆς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθῆς
2540 APr.56.23 : πρὸς ὀποτέρω οὖν τεθέντος τοῦ στερητικοῦ. καὶ εἰ ἡ ἑτέρα ἐπὶ τι
2541 APr.56.24 : ψευδῆς, ἢ δ' ἑτέρα ὅλη ἀληθῆς. ἐγγυρεῖ γὰρ τὸ Α τῷ
2542 APr.56.25 : μὲν Β τινὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ παντί, τὸ μέντοι Β μηδενὶ
2543 APr.56.26 : τῷ Γ, οἷον ζῶον λευκῷ μὲν τινὶ κόρακι δὲ παντί, καὶ τὸ
2544 APr.56.27 : λευκὸν οὐδενὶ κόρακι. ἐὰν οὖν ληφθῆ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ
2545 APr.56.28 : τῷ δὲ Γ ὅλῳ ὑπάρχειν, ἡ μὲν Α Β πρότασις ἐπὶ τι ψευ-
2546 APr.56.29 : δῆς, ἢ δ' Α Γ ὅλη ἀληθῆς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθῆς.
2547 APr.56.30 : καὶ μετατιθεμένου δὲ τοῦ στερητικοῦ ὡσαύτως διὰ γὰρ τῶν
2548 APr.56.31 : αὐτῶν ὄρων ἢ ἀπόδειξις. καὶ εἰ ἡ καταφατικὴ πρότασις ἐπὶ
2549 APr.56.32 : τι ψευδῆς, ἢ δὲ στερητικὴ ὅλη ἀληθῆς. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ
2550 APr.56.33 : Α τῷ μὲν Β τινὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν,
2551 APr.56.34 : καὶ τὸ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον τὸ ζῶον λευκῷ μὲν τινὶ πίττη
2552 APr.56.35 : δ' οὐδεμιᾷ, καὶ τὸ λευκὸν οὐδεμιᾷ πίττη. ὡστ' ἐὰν ληφθῆ τὸ
2553 APr.56.36 : Α ὅλῳ τῷ Β ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ μηδενὶ, ἡ μὲν Α Β ἐπὶ τι
2554 APr.56.37 : ψευδῆς, ἢ δ' Α Γ ὅλη ἀληθῆς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀλη-
2555 APr.56.38 : θές. καὶ εἰ ἀμφοτέρω αἱ προτάσεις ἐπὶ τι ψευδεῖς, ἔσται
2556 APr.56.39 : τὸ συμπέρασμα ἀληθῆς. ἐγγυρεῖ γὰρ τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ
2557 APr.56.40 : τῷ Γ τινὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β μηδενὶ τῷ Γ, οἷον ζῶον καὶ
2558 APr.56.41 : λευκῷ τινὶ καὶ μελανί τινι, τὸ δὲ λευκὸν οὐδενὶ μελανί. ἐὰν οὖν
2559 APr.56.42 : ληφθῆ τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ μηδενὶ, ἄμφω μὲν αἱ
2560 APr.56.43 : προτάσεις ἐπὶ τι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθῆς. ὁμοίως
2561 APr.56.44 : δὲ καὶ μεταθεθείσης τῆς στερητικῆς διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων.
2562 APr.56.45 : Φανερόν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν· οὐδὲν

2563 APr.56a.6 : γὰρ κωλύει τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ τινὶ ὑπάρχειν,
2564 APr.56a.7 : καὶ τὸ Β τῷ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῶον παντὶ ἀνθρώ-
2565 APr.56a.8 : πῳ λευκῷ δὲ τινὶ, ἀνθρώπος δὲ τινὶ λευκῷ οὐχ ὑπάρξει.
2566 APr.56a.9 : ἐὰν οὖν τεθῆ τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ ὑπάρχειν τῷ δὲ Γ τινὶ
2567 APr.56a.10 : ὑπάρχειν, ἡ μὲν καθόλου πρότασις ὅλη ψευδῆς, ἢ δ' ἐν μέ-
2568 APr.56a.11 : ρει ἀληθῆς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθῆς. ὡσαύτως δὲ καὶ
2569 APr.56a.12 : καταφατικῆς λαμβανομένης τῆς Α Β· ἐγγυρεῖ γὰρ τὸ Α
2570 APr.56a.13 : τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β τῷ
2571 APr.56a.14 : Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, οἷον τὸ ζῶον οὐδενὶ ἀψύχῳ, λευ-
2572 APr.56a.15 : κῷ δὲ τινὶ, καὶ τὸ ἀψυχον οὐχ ὑπάρξει τινὶ λευκῷ.
2573 APr.56a.16 : ἐὰν οὖν τεθῆ τὸ Α τῷ μὲν Β παντὶ τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρ-
2574 APr.56a.17 : χεῖν, ἡ μὲν Α Β πρότασις, ἡ καθόλου, ὅλη ψευδῆς, ἢ δὲ
2575 APr.56a.18 : Α Γ ἀληθῆς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀληθῆς. καὶ τῆς μὲν κα-
2576 APr.56a.19 : θόλου ἀληθοῦς τεθείσης, τῆς δ' ἐν μέρει ψευδοῦς, οὐδὲν γὰρ
2577 APr.56a.20 : κωλύει τὸ Α μήτε τῷ Β μήτε τῷ Γ μηδενὶ ἔπεσθαι, τὸ μὲν-
2578 APr.56a.21 : τοι Β τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῶον οὐδενὶ ἀριθμῷ οὐδ'
2579 APr.56a.22 : ἀψύχῳ, καὶ ὁ ἀριθμὸς τινὶ ἀψύχῳ οὐχ ἔπεται. ἐὰν οὖν τεθῆ
2580 APr.56a.23 : τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ, τὸ μὲν συμπέρασμα
2581 APr.56a.24 : ἔσται ἀληθῆς καὶ ἡ καθόλου πρότασις, ἢ δ' ἐν μέρει
2582 APr.56a.25 : ψευδῆς. καὶ καταφατικῆς δὲ τῆς καθόλου τιθεμένης ὡσαύ-
2583 APr.56a.26 : τως. ἐγγυρεῖ γὰρ τὸ Α καὶ τῷ Β καὶ τῷ Γ ὅλῳ ὑπάρχειν,
2584 APr.56a.27 : τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ μὴ ἔπεσθαι, οἷον τὸ γένος τῷ εἶδει
2585 APr.56a.28 : καὶ τῇ διαφορᾷ· τὸ γὰρ ζῶον παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ ὅλῳ πεζῷ
2586 APr.56a.29 : ἔπεται, ἀνθρώπος δ' οὐ παντὶ πεζῷ. ὡστ' ἂν ληφθῆ τὸ Α τῷ
2587 APr.56a.30 : μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινὶ μὴ ὑπάρχειν, ἡ μὲν κα-
2588 APr.56a.31 : θόλου πρότασις ἀληθῆς, ἢ δ' ἐν μέρει ψευδῆς, τὸ δὲ συμ-
2589 APr.56a.32 : πέρασμα ἀληθῆς.
2590 APr.56a.32 : Φανερόν δὲ καὶ ὅτι ἐξ ἀμφοτέρων ψευδῶν
2591 APr.56a.33 : ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθῆς, εἴπερ ἐνδέχεται τὸ Α καὶ
2592 APr.56a.34 : τῷ Β καὶ τῷ Γ ὅλῳ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Β τινὶ τῷ Γ μὴ
2593 APr.56a.35 : ἔπεσθαι. ληφθέντος γὰρ τοῦ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ τινὶ
2594 APr.56a.36 : ὑπάρχειν, αἱ μὲν προτάσεις ἀμφοτέρω ψευδεῖς, τὸ δὲ
2595 APr.56a.37 : συμπέρασμα ἀληθῆς. ὁμοίως δὲ καὶ κατηγορικῆς οὐσης τῆς
2596 APr.56a.38 : καθόλου προτάσεως, τῆς δ' ἐν μέρει στερητικῆς. ἐγγυρεῖ γὰρ
2597 APr.56a.39 : τὸ Α τῷ μὲν Β μηδενὶ τῷ δὲ Γ παντὶ ἔπεσθαι, καὶ τὸ Β
2598 APr.56a.40 : τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν, οἷον ζῶον ἐπιστήμη μὲν οὐδεμιᾷ ἀν-
2599 APr.56a.41 : θρώπῳ δὲ παντὶ ἔπεται, ἢ δ' ἐπιστήμη οὐ παντὶ ἀνθρώπῳ.
2600 APr.57.1 : ἐὰν οὖν ληφθῆ τὸ Α τῷ μὲν Β ὅλῳ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινὶ
2601 APr.57.2 : μὴ ἔπεσθαι, αἱ μὲν προτάσεις ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα
2602 APr.57.3 : ἀληθές.
2603 APr.57.4 : Ἔσται δὲ καὶ ἐν τῷ ἐσχάτῳ σχήματι διὰ ψευδῶν
2604 APr.57.5 : ἀληθῆς, καὶ ἀμφοτέρων ψευδῶν οὐσῶν ὁλων καὶ ἐπὶ τι ἑκα-
2605 APr.57.6 : τέρας, καὶ τῆς μὲν ἑτέρας ἀληθοῦς ὄλης τῆς δ' ἑτέρας ψευδοῦς,
2606 APr.57.7 : καὶ τῆς μὲν ἐπὶ τι ψευδοῦς τῆς δ' ὄλης ἀληθοῦς, καὶ ἀνά-
2607 APr.56b.8 : παλιν, καὶ ὁσαυτῶς ἄλλως ἐγγυρεῖ μεταλαβεῖν τὰς προ-

2608 APr.56b.9 : τάσεις, οὐδὲν γὰρ κωλύει μήτε τὸ Α μήτε τὸ Β μηδενὶ τῷ
2609 APr.56b.10 : Ἦ ὑπάρχειν, τὸ μέντοι Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, οἷον οὐτ' ἄν-
2610 APr.56b.11 : ἄνθρωπος οὐτε πεζὸν οὐδενὶ ἀψύχῳ ἔπεται, ἄνθρωπος μέντοι τινὶ
2611 APr.56b.12 : πεζῷ ὑπάρχει. ἔάν οὖν ληφθῆ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ
2612 APr.56b.13 : ὑπάρχειν, αἱ μὲν προτάσεις ὅλαι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα
2613 APr.56b.14 : ἀληθές. ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς μὲν στερητικῆς τῆς δὲ κατα-
2614 APr.56b.15 : φατικῆς οὐσης. ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ μὲν Β μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρ-
2615 APr.56b.16 : χεῖν, τὸ δὲ Α παντὶ, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν,
2616 APr.56b.17 : οἷον τὸ μέλαν οὐδενὶ κύκνῳ, ζῶον δὲ παντὶ, καὶ τὸ ζῶον οὐ
2617 APr.56b.18 : παντὶ μέλανι. ὥστ' ἄν ληφθῆ τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ
2618 APr.56b.19 : Α μηδενὶ, τὸ Α τινὶ τῷ Β οὐχ ὑπάρχει- καὶ τὸ μὲν συμ-
2619 APr.56b.20 : πέρασμα ἀληθές, αἱ δὲ προτάσεις ψευδεῖς, καὶ εἰ ἐπὶ τι
2620 APr.56b.21 : ἑκατέρω ψευδής, ἔσται τὸ συμπέρασμα ἀληθές. οὐδὲν γὰρ
2621 APr.56b.22 : κωλύει καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, καὶ τὸ
2622 APr.56b.23 : Α τινὶ τῷ Β, οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ καλὸν τινὶ ζῳῷ ὑπάρ-
2623 APr.56b.24 : χεῖ, καὶ τὸ λευκὸν τινὶ καλῷ. ἔάν οὖν τεθῆ τὸ Α καὶ τὸ
2624 APr.56b.25 : Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, αἱ μὲν προτάσεις ἐπὶ τι ψευδεῖς,
2625 APr.56b.26 : τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. καὶ στερητικῆς δὲ τῆς Α Γ τι-
2626 APr.56b.27 : θεμένης ὁμοίως. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν Α τινὶ τῷ Γ μὴ
2627 APr.56b.28 : ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινὶ ὑπάρχειν, καὶ τὸ Α τῷ Β μὴ παντὶ
2628 APr.56b.29 : ὑπάρχειν, οἷον τὸ λευκὸν τινὶ ζῳῷ οὐχ ὑπάρχει, τὸ δὲ κα-
2629 APr.56b.30 : λὸν τινὶ ὑπάρχει, καὶ τὸ λευκὸν οὐ παντὶ καλῷ. ὥστ' ἄν
2630 APr.56b.31 : ληφθῆ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντὶ, ἀμφοτέρω
2631 APr.56b.32 : μὲν αἱ προτάσεις ἐπὶ τι ψευδεῖς, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀλη-
2632 APr.56b.33 : θές.
2633 APr.56b.33 : Ὡσαύτως δὲ καὶ τῆς μὲν ὅλης ψευδοῦς τῆς δ' ὅλης
2634 APr.56b.34 : ἀληθοῦς λαμβανομένης. ἐγχωρεῖ γὰρ καὶ τὸ Α καὶ τὸ Β
2635 APr.56b.35 : παντὶ τῷ Γ ἔπεσθαι, τὸ μέντοι Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν,
2636 APr.56b.36 : οἷον ζῶον καὶ λευκὸν παντὶ κύκνῳ ἔπεται, τὸ μέντοι ζῶον
2637 APr.56b.37 : οὐ παντὶ ὑπάρχει λευκῷ. τεθέντων οὖν ὄρων τοιοῦτων, ἔάν ληφθῆ
2638 APr.56b.38 : τὸ μὲν Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν,
2639 APr.56b.39 : ἢ μὲν Β Γ ὅλη ἔσται ἀληθής, ἢ δὲ Α Γ ὅλη ψευδής, καὶ
2640 APr.56b.40 : τὸ συμπέρασμα ἀληθές. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ μὲν Β Γ ψευ-
2641 APr.56b.41 : δος, τὸ δὲ Α Γ ἀληθές- οἱ γὰρ αὐτοὶ ὄροι πρὸς τὴν ἀπό-
2642 APr.57a.1 : δεῖξιν [μέλαν—κύκνος—ἄψυχον]. ἀλλὰ καὶ εἰ ἀμφοτέρω
2643 APr.57a.2 : λαμβάνοιτο καταφατικά. οὐδὲν γὰρ κωλύει τὸ μὲν Β
2644 APr.57a.3 : παντὶ τῷ Γ ἔπεσθαι, τὸ δὲ Α ὅλῳ μὴ ὑπάρχειν, καὶ τὸ
2645 APr.57a.4 : Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, οἷον κύκνῳ παντὶ ζῶον, μέλαν
2646 APr.57a.5 : δ' οὐδενὶ κύκνῳ, καὶ τὸ μέλαν ὑπάρχει τινὶ ζῳῷ. ὥστ' ἄν
2647 APr.57a.6 : ληφθῆ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ἢ μὲν Β Γ
2648 APr.57a.7 : ὅλη ἀληθής, ἢ δὲ Α Γ ὅλη ψευδής, καὶ τὸ συμπέρασμα
2649 APr.57a.8 : ἀληθές. ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Α Γ ληφθείσης ἀληθοῦς διὰ
2650 APr.57a.9 : γὰρ τῶν αὐτῶν ὄρων ἢ ἀπόδειξις.
2651 APr.57a.9 : Πάλιν τῆς μὲν ὅλης ἀλη-
2652 APr.57a.10 : θοῦς οὐσης, τῆς δ' ἐπὶ τι ψευδοῦς, ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ μὲν Β

2653 APr.57a.11 : παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α τινὶ, καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Β,
2654 APr.57a.12 : οἷον δίπουν μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ, καλὸν δ' οὐ παντὶ, καὶ τὸ
2655 APr.57a.13 : καλὸν τινὶ δίποδι ὑπάρχει. ἔάν οὖν ληφθῆ καὶ τὸ Α καὶ
2656 APr.57a.14 : τὸ Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχειν, ἢ μὲν Β Γ ὅλη ἀληθής, ἢ δὲ
2657 APr.57a.15 : Α Γ ἐπὶ τι ψευδής, τὸ δὲ συμπέρασμα ἀληθές. ὁμοίως δὲ
2658 APr.57a.16 : καὶ τῆς μὲν Α Γ ἀληθοῦς τῆς δὲ Β Γ ἐπὶ τι ψευδοῦς λαμ-
2659 APr.57a.17 : βανομένης- μετατεθέντων γὰρ τῶν αὐτῶν ὄρων ἔσται ἢ ἀπό-
2660 APr.57a.18 : δεῖξις, καὶ τῆς μὲν στερητικῆς τῆς δὲ καταφατικῆς οὐσης.
2661 APr.57a.19 : ἐπεὶ γὰρ ἐγχωρεῖ τὸ μὲν Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α
2662 APr.57a.20 : τινὶ, καὶ ὅταν οὕτως ἐχῶσιν, οὐ παντὶ τῷ Β τὸ Α, ἔάν οὖν λη-
2663 APr.57a.21 : φθῆ τὸ μὲν Β ὅλῳ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α μηδενὶ, ἢ
2664 APr.57a.22 : μὲν στερητικῆ ἐπὶ τι ψευδής, ἢ δ' ἑτέρα ὅλη ἀληθής καὶ τὸ
2665 APr.57a.23 : συμπέρασμα. πάλιν ἐπεὶ δέδεικται ὅτι τοῦ μὲν Α μηδενὶ
2666 APr.57a.24 : ὑπάρχοντος τῷ Γ, τοῦ δὲ Β τινὶ, ἐγχωρεῖ τὸ Α τινὶ τῷ Β
2667 APr.57a.25 : μὴ ὑπάρχειν, φανερόν ὅτι καὶ τῆς μὲν Α Γ ὅλης ἀληθοῦς
2668 APr.57a.26 : οὐσης, τῆς δὲ Β Γ ἐπὶ τι ψευδοῦς, ἐγχωρεῖ τὸ συμπέρασμα
2669 APr.57a.27 : εἶναι ἀληθές, ἔάν γὰρ ληφθῆ τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ
2670 APr.57a.28 : Β παντὶ, ἢ μὲν Α Γ ὅλη ἀληθής, ἢ δὲ Β Γ ἐπὶ τι ψευδής,
2671 APr.57a.29 : Φανερόν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ὅτι πάν-
2672 APr.57a.30 : τως ἔσται διὰ ψευδῶν ἀληθές. οἱ γὰρ αὐτοὶ ὄροι ληπτέοι
2673 APr.57a.31 : καὶ ὅταν καθόλου ὡσιν αἱ προτάσεις, οἱ μὲν ἐν τοῖς κατη-
2674 APr.57a.32 : γορικοῖς κατηγορικοῖς, οἱ δ' ἐν τοῖς στερητικοῖς στερητικοῖ.
2675 APr.57a.33 : οὐδὲν γὰρ διαφέρει μηδενὶ ὑπάρχοντος παντὶ λαβεῖν ὑπάρ-
2676 APr.57a.34 : χεῖν, καὶ τινὶ ὑπάρχοντος καθόλου λαβεῖν ὑπάρχειν, πρὸς
2677 APr.57a.35 : τὴν τῶν ὄρων ἔκθεσιν- ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν.
2678 APr.57a.36 : Φανερόν οὖν ὅτι ἄν μὲν ἢ τὸ συμπέρασμα ψευδός,
2679 APr.57a.37 : ἀνάγκη, ἐξ ὧν ὁ λόγος, ψευδῆ εἶναι ἢ πάντα ἢ ἕνια, ὅταν
2680 APr.57a.38 : δ' ἀληθές, οὐκ ἀνάγκη ἀληθές εἶναι οὔτε τι οὔτε πάντα, ἀλλ'
2681 APr.57a.39 : ἔστι μὴδενός ὄντος ἀληθοῦς τῶν ἐν τῷ συλλογισμῷ τὸ συμ-
2682 APr.57a.40 : πέρασμα ὁμοίως εἶναι ἀληθές- οὐ μὴν ἐξ ἀνάγκης. αἴτιον δ'
2683 APr.58.1 : ὅτι ὅταν δύο ἔχη οὕτω πρὸς ἀλλήλα ὥστε θατέρου ὄντος ἐξ
2684 APr.58.2 : ἀνάγκης εἶναι θάτερον, τούτου μὴ ὄντος μὲν οὐδὲ θάτερον ἔσται,
2685 APr.58.3 : ὄντος δ' οὐκ ἀνάγκη εἶναι θάτερον- τοῦ δ' αὐτοῦ ὄντος καὶ μὴ
2686 APr.58.4 : ὄντος ἀδύνατον ἐξ ἀνάγκης εἶναι τὸ αὐτό- λέγω δ' οἷον τοῦ
2687 APr.58.5 : Α ὄντος λευκοῦ τὸ Β εἶναι μέγα ἐξ ἀνάγκης, καὶ μὴ ὄντος
2688 APr.58.6 : λευκοῦ τοῦ Α τὸ Β εἶναι μέγα ἐξ ἀνάγκης- ὅταν γὰρ τοῦδι δν-
2689 APr.58.7 : τος λευκοῦ, τοῦ Α, τοδὶ ἀνάγκη μέγα εἶναι, τὸ Β, μεγάλου
2690 APr.58.8 : δὲ τοῦ Β ὄντος τὸ Γ μὴ λευκόν, ἀνάγκη, εἰ τὸ Α λευκόν,
2691 APr.58.9 : τὸ Γ μὴ εἶναι λευκόν. καὶ ὅταν δύο ὄντων θατέρου ὄντος
2692 APr.58.10 : ἀνάγκη θάτερον εἶναι, τούτου μὴ ὄντος ἀνάγκη τὸ πρῶτον μὴ
2693 APr.58.11 : εἶναι. τοῦ δὲ Β μὴ ὄντος μεγάλου τὸ Α οὐχ οἷον τε λευκόν
2694 APr.58.12 : εἶναι. τοῦ δὲ Α μὴ ὄντος λευκοῦ εἰ ἀνάγκη τὸ Β μέγα εἶναι,
2695 APr.58.13 : συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης τοῦ Β μεγάλου μὴ ὄντος αὐτὸ τὸ Β
2696 APr.58.14 : εἶναι μέγα- τοῦτο δ' ἀδύνατον. εἰ γὰρ τὸ Β μὴ ἔστι μέγα,
2697 APr.58.15 : τὸ Α οὐκ ἔσται λευκόν ἐξ ἀνάγκης, εἰ οὖν μὴ ὄντος τούτου λευ-

2698 APr.58.16 : κοῦ τὸ Β ἔσται μέγα, συμβαίνει, εἰ τὸ Β μὴ ἔστι μέγα,
2699 APr.58.17 : εἶναι μέγα, ὡς διὰ τριῶν.
2700 APr.58.18 : Τὸ δὲ κύκλω καὶ ἐξ ἀλλήλων δεικνύσθαι ἔστι τὸ διὰ
2701 APr.58.19 : τοῦ συμπεράσματος καὶ τοῦ ἀνάπαλιν τῆ κατηγορίας τὴν
2702 APr.58.20 : ἑτέραν λαβόντα πρότασιν συμπεράνασθαι τὴν λοιπὴν, ἦν
2703 APr.58.21 : ἐλάμβανεν ἐν θατέρῳ συλλογισμῷ. οἷον εἰ ἔδει δείξει ὅτι
2704 APr.58.22 : τὸ Α τῷ Γ παντὶ ὑπάρχει, ἔδειξε δὲ διὰ τοῦ Β, πάλιν εἰ
2705 APr.58.23 : δεικνύοι ὅτι τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, λαβὼν τὸ μὲν Α τῷ Γ
2706 APr.58.24 : ὑπάρχειν τὸ δὲ Γ τῷ Β [καὶ τὸ Α τῷ Β]- πρότερον δ' ἀνά-
2707 APr.58.25 : παλιν ἔλαβε τὸ Β τῷ Γ ὑπάρχον. ἢ εἰ [ὅτι] τὸ Β τῷ Γ δεῖ
2708 APr.58.26 : δείξει ὑπάρχον, εἰ λάβοι τὸ Α κατὰ τοῦ Γ, ὃ ἦν συμπε-
2709 APr.58.27 : ρασμα, τὸ δὲ Β κατὰ τοῦ Α ὑπάρχειν- πρότερον δ' ἐλή-
2710 APr.58.28 : φθη ἀνάπαλιν τὸ Α κατὰ τοῦ Β. ἄλλως δ' οὐκ ἔστιν ἐξ ἄλ-
2711 APr.58.29 : λήλων δείξει. εἴτε γὰρ ἄλλο μέσον λήψεται, οὐ κύκλω-
2712 APr.58.30 : οὐδὲν γὰρ λαμβάνεται τῶν αὐτῶν- εἴτε τούτων τι, ἀνάγκη
2713 APr.58.31 : θάτερον μόνον- εἰ γὰρ ἄμφω, ταῦτον ἔσται συμπεράσμα,
2714 APr.58.32 : δεῖ δ' ἔτερον.
2715 APr.58.32 : Ἐν μὲν οὖν τοῖς μὴ ἀντιστρέφουσιν ἐξ ἀναπο-
2716 APr.58.33 : δείκτου τῆς ἑτέρας προτάσεως γίνεται ὁ συλλογισμός- οὐ γὰρ
2717 APr.58.34 : ἔστιν ἀποδείξει διὰ τούτων τῶν ὄρων ὅτι τῷ μέσῳ τὸ τρίτον
2718 APr.58.35 : ὑπάρχει ἢ τῷ πρώτῳ τὸ μέσον. ἐν δὲ τοῖς ἀντιστρέφουσιν
2719 APr.58.36 : ἔστι πάντα δεικνύναι δι' ἀλλήλων, οἷον εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β
2720 APr.58.37 : καὶ τὸ Γ ἀντιστρέφουσιν ἀλλήλοις, δεδείχθω γὰρ τὸ Α Γ
2721 APr.58.38 : διὰ μέσου τοῦ Β, καὶ πάλιν τὸ Α Β διὰ τε τοῦ συμπερά-
2722 APr.58.39 : σματος καὶ διὰ τῆς Β Γ προτάσεως ἀντιστραφείσης, ὡσαύ-
2723 APr.58.40 : τως δὲ καὶ τὸ Β Γ διὰ τε τοῦ συμπεράσματος καὶ τῆς Α Β
2724 APr.58a.1 : προτάσεως ἀντεστραμμένης, δεῖ δὲ τὴν τε Γ Β καὶ τὴν Β Α
2725 APr.58a.2 : πρότασιν ἀποδείξει- ταῦταις γὰρ ἀναποδείκτοις κεχρήμεθα
2726 APr.58a.3 : μόναις, ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Γ
2727 APr.58a.4 : παντὶ τῷ Α, συλλογισμός ἔσται τοῦ Β πρὸς τὸ Α. πάλιν
2728 APr.58a.5 : ἐὰν ληφθῇ τὸ μὲν Γ παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Α παντὶ τῷ Β,
2729 APr.58a.6 : παντὶ τῷ Β τὸ Γ ἀνάγκη ὑπάρχειν. ἐν ἀμφοτέροις δὲ τού-
2730 APr.58a.7 : τοις τοῖς συλλογισμοῖς ἢ Γ Α πρότασις εἰληπτα ἀναπό-
2731 APr.58a.8 : δεικτος- αἱ γὰρ ἕτεροις δεδειγμένοι ἦσαν. ὥστ' ἂν ταύτην
2732 APr.58a.9 : ἀποδείξωμεν, ἅπασαι ἔσονται δεδειγμένοι δι' ἀλλήλων. ἐὰν
2733 APr.58a.10 : οὖν ληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Α ὑπάρ-
2734 APr.58a.11 : χειν, ἀμφοτέροις τε αἱ προτάσεις ἀποδειγμένοι λαμβά-
2735 APr.58a.12 : νονται, καὶ τὸ Γ τῷ Α ἀνάγκη ὑπάρχειν. φανερόν οὖν ὅτι
2736 APr.58a.13 : ἐν μόνις τοῖς ἀντιστρέφουσι κύκλω καὶ δι' ἀλλήλων ἐνδέχε-
2737 APr.58a.14 : ται γίνεσθαι τὰς ἀποδείξεις, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ὡς πρότερον
2738 APr.58a.15 : εἵπομεν. συμβαίνει δὲ καὶ ἐν τούτοις αὐτῷ τῷ δεικνυμένῳ
2739 APr.58a.16 : χρῆσθαι πρὸς τὴν ἀπόδειξιν- τὸ μὲν γὰρ Γ κατὰ τοῦ Β καὶ
2740 APr.58a.17 : τὸ Β κατὰ τοῦ Α δεικνύται ληφθέντος τοῦ Γ κατὰ τοῦ Α λέ-
2741 APr.58a.18 : γεσθαι, τὸ δὲ Γ κατὰ τοῦ Α διὰ τούτων δεικνύται τῶν προ-
2742 APr.58a.19 : τάσεων, ὥστε τῷ συμπεράσματι χρώμεθα πρὸς τὴν ἀπό-

2743 APr.58a.20 : δεῖξιν.
2744 APr.58a.21 : Ἐπὶ δὲ τῶν στερητικῶν συλλογισμῶν ὡδε δεικνύται ἐξ
2745 APr.58a.22 : ἀλλήλων. ἔστω τὸ μὲν Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Α οὐ-
2746 APr.58a.23 : δεινὶ τῷ Β- συμπεράσμα ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Γ. εἰ δὴ πάλιν
2747 APr.58a.24 : δεῖ συμπεράνασθαι ὅτι τὸ Α οὐδενὶ τῷ Β, ὃ πάλα ἔλα-
2748 APr.58a.25 : βεν, ἔστω τὸ μὲν Α μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Β- οὕτω
2749 APr.58a.26 : γὰρ ἀνάπαλιν ἢ πρότασις. εἰ δ' ὅτι τὸ Β τῷ Γ δεῖ συμπε-
2750 APr.58a.27 : ράνασθαι, οὐκέθ' ὁμοίως ἀντιστρέπτεον τὸ Α Β (ἢ γὰρ αὐτὴ
2751 APr.58a.28 : πρότασις, τὸ Β μηδενὶ τῷ Α καὶ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρ-
2752 APr.58a.29 : χειν), ἀλλὰ ληπτέον, ὃ τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχει, τὸ Β παντὶ
2753 APr.58a.30 : ὑπάρχειν. ἔστω τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, ὅπερ ἦν τὸ
2754 APr.58a.31 : συμπεράσμα- ὃ δὲ τὸ Α μηδενὶ, τὸ Β εἰλήφθω παντὶ
2755 APr.58a.32 : ὑπάρχειν- ἀνάγκη οὖν τὸ Β παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. ὥστε
2756 APr.58a.33 : τριῶν ὄντων ἕκαστον συμπεράσμα γέγονε, καὶ τὸ κύκλω
2757 APr.58a.34 : ἀποδεικνύται τοῦτ' ἔστι, τὸ τὸ συμπεράσμα λαμβάνοντα καὶ
2758 APr.58a.35 : ἀνάπαλιν τὴν ἑτέραν πρότασιν τὴν λοιπὴν συλλογίζεσθαι.
2759 APr.58a.36 : Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν τὴν μὲν καθόλου πρό-
2760 APr.58a.37 : τασιν οὐκ ἔστιν ἀποδείξει διὰ τῶν ἐτέρων, τὴν δὲ κατὰ μέ-
2761 APr.58a.38 : ρος ἔστιν. ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἀποδείξει τὴν καθόλου, φανε-
2762 APr.58a.39 : ρόν- τὸ μὲν γὰρ καθόλου δεικνύται διὰ τῶν καθόλου, τὸ δὲ
2763 APr.58a.40 : συμπεράσμα οὐκ ἔστι καθόλου, δεῖ δ' ἐκ τοῦ συμπεράσμα-
2764 APr.58a.41 : τος δείξει καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως. ἔτι ὅλως οὐδὲ γίνεται
2765 APr.59.1 : συλλογισμός ἀντιστραφείσης τῆς προτάσεως- ἐν μέρει γὰρ
2766 APr.59.2 : ἀμφοτέροις γίνονται αἱ προτάσεις. τὴν δ' ἐπὶ μέρους ἔστιν. δε-
2767 APr.59.3 : δείχθω γὰρ τὸ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ διὰ τοῦ Β. ἐὰν οὖν λη-
2768 APr.59.4 : φθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α καὶ τὸ συμπεράσμα μὲνη, τὸ Β τινὶ
2769 APr.59.5 : τῷ Γ ὑπάρξει- γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα, καὶ τὸ Α
2770 APr.59.6 : μέσον. εἰ δὲ στερητικὸς ὁ συλλογισμός, τὴν μὲν καθόλου πρό-
2771 APr.59.7 : τασιν οὐκ ἔστι δείξει, δι' ὃ καὶ πρότερον ἐλέχθη- τὴν δ' ἐν μέ-
2772 APr.59.8 : ρει ἔστιν, ἐὰν ὁμοίως ἀντιστραφῇ τὸ Α Β ὡσπερ καπὶ τῶν κα-
2773 APr.59.9 : θόλου, [οὐκ ἔστι, διὰ προσλήψεως δ' ἔστιν.] οἷον ὃ τὸ Α τινὶ
2774 APr.59.10 : μὴ ὑπάρχει, τὸ Β τινὶ ὑπάρχειν- ἄλλως γὰρ οὐ γίνεται
2775 APr.59.11 : συλλογισμός διὰ τὸ ἀποφατικὴν εἶναι τὴν ἐν μέρει πρό-
2776 APr.59.12 : τασιν.
2777 APr.59.13 : Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι τὸ μὲν καταφατικὸν οὐκ
2778 APr.59.14 : ἔστι δείξει διὰ τούτου τοῦ τρόπου, τὸ δὲ στερητικὸν ἔστιν. τὸ μὲν
2779 APr.59.15 : οὖν κατηγορικὸν οὐ δεικνύται διὰ τὸ μὴ ἀμφοτέρας εἶναι
2780 APr.59.16 : τὰς προτάσεις καταφατικὰς- τὸ γὰρ συμπεράσμα στερητι-
2781 APr.59.17 : κόν ἔστι, τὸ δὲ κατηγορικὸν ἐξ ἀμφοτέρων ἐδεικνύτο κατα-
2782 APr.59.18 : φατικῶν. τὸ δὲ στερητικὸν ὡδε δεικνύται. ὑπαρχέτω τὸ Α
2783 APr.59.19 : παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενὶ- συμπεράσμα τὸ Β οὐδενὶ
2784 APr.59.20 : τῷ Γ. ἐὰν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α ὑπάρχον, [τῷ δὲ Γ
2785 APr.59.21 : μηδενί.] ἀνάγκη τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν- γίνεται γὰρ
2786 APr.59.22 : τὸ δεύτερον σχῆμα- μέσον τὸ Β. εἰ δὲ τὸ Α Β στερητικὸν
2787 APr.59.23 : ἐλήφθη, θάτερον δὲ κατηγορικόν, τὸ πρῶτον ἔσται σχῆμα.

2788 APr.59.24 : τὸ μὲν γὰρ Γ παντὶ τῷ Α, τὸ δὲ Β οὐδενὶ τῷ Γ, ὥστ' οὐ–
2789 APr.59.25 : δὲνὶ τῷ Α τὸ Β· οὐδ' ἄρα τὸ Α τῷ Β. διὰ μὲν οὖν τοῦ
2790 APr.59.26 : συμπεράσματος καὶ τῆς μιᾶς προτάσεως οὐ γίνεται συλ–
2791 APr.59.27 : λογισμὸς, προσληφθεὶς δ' ἑτέρας ἔσται. εἰ δὲ μὴ καθό–
2792 APr.59.28 : λου ὁ συλλογισμὸς, ἡ μὲν ἐν ὄλῳ πρότασις οὐ δείκνυται
2793 APr.59.29 : διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἤνπερ εἶπομεν καὶ πρότερον, ἡ δ' ἐν μέ–
2794 APr.59.30 : ρει δείκνυται, ὅταν ἢ τὸ καθόλου κατηγορικόν· ὑπαρχέτω
2795 APr.59.31 : γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μὴ παντί· συμπέρασμα Β Γ.
2796 APr.59.32 : ἐάν οὖν ληφθῇ τὸ Β παντὶ τῷ Α, τῷ δὲ Γ οὐ παντί, τὸ Α
2797 APr.59.33 : τινὶ τῷ Γ οὐκ ὑπάρξει· μέσον Β. εἰ δ' ἐστὶν ἡ καθόλου στε–
2798 APr.59.34 : ρητικὴ, οὐ δειχθήσεται ἡ Α Γ πρότασις ἀντιστραφέντος τοῦ Α Β·
2799 APr.59.35 : συμβαίνει γὰρ ἡ ἀμφοτέρας ἡ τὴν ἑτέραν πρότασιν γίνεσθαι
2800 APr.59.36 : ἀποφατικὴν, ὥστ' οὐκ ἔσται συλλογισμὸς. ἀλλ' ὁμοίως
2801 APr.59.37 : δειχθήσεται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν καθόλου, ἐάν ληφθῇ, ᾧ τὸ Β
2802 APr.59.38 : τινὶ μὴ ὑπάρχει, τὸ Α τινὶ ὑπάρχειν.
2803 APr.59.39 : Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου σχήματος ὅταν μὲν ἀμφοτέροι αἰ
2804 APr.59.40 : προτάσεις καθόλου ληφθῶσιν, οὐκ ἐνδέχεται δεῖξαι δι' ἀλλή–
2805 APr.59.41 : λων· τὸ μὲν γὰρ καθόλου δείκνυται διὰ τῶν καθόλου, τὸ
2806 APr.59.41 : δ' ἐν τούτῳ συμπέρασμα δεῖ κατὰ μέρος, ὥστε φανερόν ὅτι
2807 APr.59.42 : ὅλως οὐκ ἐνδέχεται δεῖξαι διὰ τούτου τοῦ σχήματος τὴν
2808 APr.59.43 : καθόλου πρότασιν.
2809 APr.59.43 : Ἐάν δ' ἡ μὲν ἢ καθόλου ἡ δ' ἐν μέρει,
2810 APr.59.44 : ποτὲ μὲν ἔσται ποτὲ δ' οὐκ ἔσται, ὅταν μὲν οὖν ἀμφοτέροι
2811 APr.59.45 : κατηγορικαὶ ληφθῶσι καὶ τὸ καθόλου γένηται πρὸς τῷ ἐλάτ–
2812 APr.59.46 : τονι ἄκρῳ, ἔσται, ὅταν δὲ πρὸς θατέρῳ, οὐκ ἔσται. ὑπαρ–
2813 APr.59.47 : χέτω γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινὶ· συμπέρασμα
2814 APr.59.48 : τὸ Α Β. ἐάν οὖν ληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ Α ὑπάρχειν, τὸ μὲν
2815 APr.59.49 : Γ δέδεικται τινὶ τῷ Β ὑπάρχον, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ οὐ δέ–
2816 APr.59.50 : δεικται. καίτοι ἀνάγκη, εἰ τὸ Γ τινὶ τῷ Β, καὶ τὸ Β τινὶ
2817 APr.59.51 : τῷ Γ ὑπάρχειν. ἀλλ' οὐ ταυτόν ἐστὶ τὸδε τῷδε καὶ τὸδε
2818 APr.59.52 : τῷδε ὑπάρχειν· ἀλλὰ προσληπτέον, εἰ τὸδε τινὶ τῷδε, καὶ
2819 APr.59.53 : θάτερον τινὶ τῷδε. τούτου δὲ ληφθέντος οὐκέτι γίνεται ἐκ τοῦ
2820 APr.59.54 : συμπεράσματος καὶ τῆς ἑτέρας προτάσεως ὁ συλλογισμὸς.
2821 APr.59.55 : εἰ δὲ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ, ἔσται δεῖ–
2822 APr.59.56 : ξαι τὸ Α Γ, ὅταν ληφθῇ τὸ μὲν Γ παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν,
2823 APr.59.57 : τὸ δὲ Α τινὶ. εἰ γὰρ τὸ Γ παντὶ τῷ Β, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Β,
2824 APr.59.58 : ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν· μέσον τὸ Β. καὶ ὅταν ἢ
2825 APr.59.59 : ἡ μὲν κατηγορικὴ ἢ δὲ στερητικὴ, καθόλου δ' ἡ κατηγορικὴ,
2826 APr.59.60 : δειχθήσεται ἡ ἑτέρα. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ
2827 APr.59.61 : δὲ Α τινὶ μὴ ὑπαρχέτω· συμπέρασμα ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Β
2828 APr.59.62 : οὐκ ὑπάρχει. ἐάν οὖν προσληφθῇ τὸ Γ παντὶ τῷ Β ὑπαρ–
2829 APr.59.63 : χεῖν, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν· μέσον τὸ Β.
2830 APr.59.64 : ὅταν δ' ἡ στερητικὴ καθόλου γένηται, οὐ δείκνυται ἡ ἑτέρα,
2831 APr.59.65 : εἰ μὴ ὥσπερ ἐπὶ τῶν πρότερον, ἐάν ληφθῇ, ᾧ τοῦτο τινὶ
2832 APr.59.66 : μὴ ὑπάρχει, θάτερον τινὶ ὑπάρχειν, οἷον εἰ τὸ μὲν Α μη–

2833 APr.59a.27 : δὲνὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β τινὶ· συμπέρασμα ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Β
2834 APr.59a.28 : οὐκ ὑπάρχει. ἐάν οὖν ληφθῇ, ᾧ τὸ Α τινὶ μὴ ὑπάρχει,
2835 APr.59a.29 : τὸ Γ τινὶ ὑπάρχειν, ἀνάγκη τὸ Γ τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. ἀλ–
2836 APr.59a.30 : λως δ' οὐκ ἔστιν ἀντιστρέφοντα τὴν καθόλου πρότασιν δεῖξαι
2837 APr.59a.31 : τὴν ἑτέραν· οὐδαμῶς γὰρ ἔσται συλλογισμὸς.
2838 APr.59a.32 : [Φανερόν οὖν ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι ἡ δι' ἀλ–
2839 APr.59a.33 : λήλων δεῖξις διὰ τε τοῦ τρίτου καὶ διὰ τοῦ πρώτου γίνεται σχή–
2840 APr.59a.34 : ματος. κατηγορικοῦ μὲν γὰρ ὄντος τοῦ συμπεράσματος διὰ
2841 APr.59a.35 : τοῦ πρώτου, στερητικοῦ δὲ διὰ τοῦ ἐσχάτου· λαμβάνεται
2842 APr.59a.36 : γὰρ, ᾧ τοῦτο μηδενὶ, θάτερον παντὶ ὑπάρχειν. ἐν δὲ τῷ μέσῳ
2843 APr.59a.37 : καθόλου μὲν ὄντος τοῦ συλλογισμοῦ δι' αὐτοῦ τε καὶ διὰ τοῦ
2844 APr.59a.38 : πρώτου σχήματος, ὅταν δ' ἐν μέρει, δι' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ
2845 APr.59a.39 : ἐσχάτου. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ δι' αὐτοῦ πάντες. φανερόν δὲ καὶ
2846 APr.59a.40 : ὅτι ἐν τῷ τρίτῳ καὶ τῷ μέσῳ οἱ μὴ δι' αὐτῶν γινόμενοι
2847 APr.59a.41 : συλλογισμοὶ ἢ οὐκ εἰσὶ κατὰ τὴν κύκλω δεῖξιν ἢ ἀτελεῖς.]
2848 APr.60.1 : Τὸ δ' ἀντιστρέφειν ἐστὶ τὸ μετατιθέντα τὸ συμπέρασμα
2849 APr.60.2 : ποιεῖν τὸν συλλογισμὸν ὅτι ἢ τὸ ἄκρον τῷ μέσῳ οὐκ ὑπαρ–
2850 APr.60.3 : ξεῖ ἢ τοῦτο τῷ τελευταίῳ. ἀνάγκη γὰρ τοῦ συμπεράσματος
2851 APr.60.4 : ἀντιστραφέντος καὶ τῆς ἑτέρας μενούσης προτάσεως ἀναιρεῖ–
2852 APr.60.5 : σθαι τὴν λοιπὴν· εἰ γὰρ ἔσται, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται.
2853 APr.60.6 : διαφέρει δὲ τὸ ἀντικειμένως ἢ ἐναντίως ἀντιστρέφειν τὸ συμ–
2854 APr.60.7 : πέρασμα· οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς γίνεται συλλογισμὸς ἐκατέρως
2855 APr.60.8 : ἀντιστραφέντος· δηλὸν δὲ τοῦτ' ἔσται διὰ τῶν ἐπομένων. λέγω
2856 APr.60.9 : δ' ἀντικεῖσθαι μὲν τὸ παντὶ τῷ οὐ παντὶ καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐ–
2857 APr.60.10 : δὲνὶ, ἐναντίως δὲ τὸ παντὶ τῷ οὐδενὶ καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐ τινὶ
2858 APr.60.11 : ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ δεδειγμένον τὸ Α κατὰ τοῦ Γ διὰ μέ–
2859 APr.60.12 : σου τοῦ Β. εἰ δὴ τὸ Α ληφθεῖη μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχειν, τῷ
2860 APr.60.13 : δὲ Β παντί, οὐδενὶ τῷ Γ ὑπάρξει τὸ Β. καὶ εἰ τὸ μὲν Α
2861 APr.60.14 : μηδενὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Γ, τὸ Α οὐ παντὶ τῷ Β
2862 APr.60.15 : καὶ οὐκ ἀπλῶς οὐδενὶ· οὐ γὰρ ἐδείκνυτο τὸ καθόλου διὰ τοῦ
2863 APr.60.16 : ἐσχάτου σχήματος. ὅλως δὲ τὴν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρῳ
2864 APr.60.17 : πρότασιν οὐκ ἔστιν ἀνασκευάσαι καθόλου διὰ τῆς ἀντιστρο–
2865 APr.60.18 : φῆς· αἰεὶ γὰρ ἀναιρεῖται διὰ τοῦ τρίτου σχήματος· ἀνάγκη
2866 APr.60.19 : γὰρ πρὸς τὸ ἐσχάτον ἄκρον ἀμφοτέρας λαβεῖν τὰς προτά–
2867 APr.60.20 : σεις· καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, ὡσαύτως, δεδειχθῶ
2868 APr.60.21 : γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Γ ὑπάρχον διὰ τοῦ Β. οὐκοῦν ἂν λη–
2869 APr.60.22 : φθῇ τὸ Α τῷ Γ παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β μηδενὶ, οὐδενὶ
2870 APr.60.23 : τῷ Γ τὸ Β ὑπάρξει. καὶ εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ,
2871 APr.60.24 : τὸ Α τινὶ τῷ Β· ἀλλ' οὐδενὶ ὑπάρχειν.
2872 APr.60.25 : Ἐάν δ' ἀντικειμένως ἀντιστραφῇ τὸ συμπέρασμα, καὶ
2873 APr.60.26 : οἱ συλλογισμοὶ ἀντικείμενοι καὶ οὐ καθόλου ἔσονται. γίνε–
2874 APr.60.27 : ται γὰρ ἡ ἑτέρα πρότασις ἐν μέρει, ὥστε καὶ τὸ συμπέρα–
2875 APr.60.28 : σμα ἔσται κατὰ μέρος. ἔστω γὰρ κατηγορικὸς ὁ συλλογι–
2876 APr.60.29 : σμὸς, καὶ ἀντιστρέφῃσθω οὕτως, οὐκοῦν εἰ τὸ Α οὐ παντὶ
2877 APr.60.30 : τῷ Γ, τῷ δὲ Β παντί, τὸ Β οὐ παντὶ τῷ Γ· καὶ εἰ τὸ μὲν

2878 APr.60.31 : Α μη παντί τῷ Γ, τὸ δὲ Β παντί, τὸ Α οὐ παντί τῷ Β.
2879 APr.60.32 : ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, εἰ γὰρ τὸ Α
2880 APr.60.33 : τινὶ τῷ Γ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β μηδενί, τὸ Β τινὶ τῷ Γ οὐχ
2881 APr.60.34 : ὑπάρξει, οὐχ ἀπλῶς οὐδενί· καὶ εἰ τὸ μὲν Α τῷ Γ τινί,
2882 APr.60.35 : τὸ δὲ Β παντί, ὡσπερ ἐν ἀρχῇ ἐλήφθη, τὸ Α τινὶ τῷ Β
2883 APr.60.36 : ὑπάρξει.
2884 APr.60.37 : Ἐπὶ δὲ τῶν ἐν μέρει συλλογισμῶν ὅταν μὲν ἀντικεῖ-
2885 APr.60.38 : μένωσ ἀντιστρέφηται τὸ συμπέρασμα, ἀναιροῦνται ἀμφότε-
2886 APr.60.39 : ραι αἱ προτάσεις, ὅταν δ' ἐναντίως, οὐδετέρα. οὐ γὰρ ἔτι
2887 APr.60.40 : συμβαίνει, καθάπερ ἐν τοῖς καθόλου, ἀναρεῖν ἐλλείποντος
2888 APr.60.41 : τοῦ συμπεράσματος κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν, ἀλλ' οὐδ' ὅλως
2889 APr.60a.1 : ἀναρεῖν. δεδειχθῶ γὰρ τὸ Α κατὰ τινὸς τοῦ Γ. οὐκοῦν ἂν
2890 APr.60a.2 : ληφθῆ τὸ Α μηδενί τῷ Γ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τινί, τὸ Α
2891 APr.60a.3 : τῷ Β τινὶ οὐχ ὑπάρξει· καὶ εἰ τὸ Α μηδενί τῷ Γ, τῷ δὲ
2892 APr.60a.4 : Β παντί, οὐδενί τῷ Γ τὸ Β. ὥστ' ἀναιροῦνται ἀμφότεραι.
2893 APr.60a.5 : ἐὰν δ' ἐναντίως ἀντιστραφῆ, οὐδετέρα. εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ
2894 APr.60a.6 : Γ μὴ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β παντί, τὸ Β τινὶ τῷ Γ οὐχ
2895 APr.60a.7 : ὑπάρξει, ἀλλ' οὕτω ἀναρεῖται τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐνδέχεται
2896 APr.60a.8 : γὰρ τινὶ ὑπάρχειν καὶ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. τῆς δὲ καθόλου,
2897 APr.60a.9 : τῆς Α Β, ὅλως οὐδὲ γίνεται συλλογισμὸς· εἰ γὰρ τὸ μὲν
2898 APr.60a.10 : Α τινὶ τῷ Γ μὴ ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τινὶ ὑπάρχει, οὐδετέρα
2899 APr.60a.11 : καθόλου τῶν προτάσεων. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλ-
2900 APr.60a.12 : λογισμὸς· εἰ μὲν γὰρ ληφθεῖ τὸ Α παντί τῷ Γ ὑπάρ-
2901 APr.60a.13 : χεῖν, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι, εἰ δὲ τινί, οὐδετέρα. ἀπόδει-
2902 APr.60a.14 : ξις δ' ἡ αὐτή.
2903 APr.60a.15 : Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ σχήματι τὴν μὲν πρὸς τῷ μείζονι
2904 APr.60a.16 : ἄκρω πρότασιν οὐκ ἔστιν ἀνελεῖν ἐναντίως, ὀποτερωσοῦν τῆς
2905 APr.60a.17 : ἀντιστροφῆς γινομένης· αἰεὶ γὰρ ἔσται τὸ συμπέρασμα ἐν τῷ
2906 APr.60a.18 : τρίτῳ σχήματι, καθόλου δ' οὐκ ἦν ἐν τούτῳ συλλογισμὸς.
2907 APr.60a.19 : τὴν δ' ἑτέραν ὁμοίως ἀναρήσομεν τῇ ἀντιστροφῇ. λέγω δὲ
2908 APr.60a.20 : τὸ ὁμοίως, εἰ μὲν ἐναντίως ἀντιστρέφεται, ἐναντίως, εἰ δ'
2909 APr.60a.21 : ἀντικειμένως, ἀντικειμένως. ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α παντί τῷ
2910 APr.60a.22 : Β, τῷ δὲ Γ μηδενί· συμπέρασμα Β Γ. ἐὰν οὖν ληφθῆ τὸ
2911 APr.60a.23 : Β παντί τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α Β μένη, τὸ Α παντί τῷ
2912 APr.60a.24 : Γ ὑπάρξει· γίνεται γὰρ τὸ πρῶτον σχῆμα. εἰ δὲ τὸ Β
2913 APr.60a.25 : παντί τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενί τῷ Γ, τὸ Α οὐ παντί τῷ Β·
2914 APr.60a.26 : σχῆμα τὸ ἔσχατον. ἐὰν δ' ἀντικειμένως ἀντιστραφῆ τὸ Β Γ,
2915 APr.60a.27 : ἡ μὲν Α Β ὁμοίως δειχθήσεται, ἡ δὲ Α Γ ἀντικειμένως. εἰ
2916 APr.60a.28 : γὰρ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α μηδενί τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ
2917 APr.60a.29 : Β οὐχ ὑπάρξει. πάλιν εἰ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ δὲ Α παντί
2918 APr.60a.30 : τῷ Β, τὸ Α τινὶ τῷ Γ, ὥστ' ἀντικείμενος γίνεται ὁ συλλο-
2919 APr.60a.31 : γισμὸς, ὁμοίως δὲ δειχθήσεται καὶ εἰ ἀνάπαλιν ἔχιοιεν αἱ
2920 APr.60a.32 : προτάσεις. εἰ δ' ἔστιν ἐπὶ μέρους ὁ συλλογισμὸς, ἐναντίως
2921 APr.60a.33 : μὲν ἀντιστρεφόμενου τοῦ συμπεράσματος οὐδετέρα τῶν προ-
2922 APr.60a.34 : τάσεων ἀναρεῖται, καθάπερ οὐδ' ἐν τῷ πρῶτῳ σχήματι,

2923 APr.60a.35 : ἀντικειμένως δ' ἀμφότεραι. κείσθω γὰρ τὸ Α τῷ μὲν Β
2924 APr.60a.36 : μηδενί ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ τινί· συμπέρασμα Β Γ. ἐὰν οὖν
2925 APr.60a.37 : τεθῆ τὸ Β τινὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α Β μένη, συμπε-
2926 APr.60a.38 : ρασμα ἔσται ὅτι τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει, ἀλλ' οὐκ
2927 APr.60a.39 : ἀνήρηται τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐνδέχεται γὰρ τινὶ ὑπάρχειν καὶ μὴ
2928 APr.60a.40 : ὑπάρχειν. πάλιν εἰ τὸ Β τινὶ τῷ Γ καὶ τὸ Α τινὶ τῷ Γ, οὐκ
2929 APr.60a.41 : ἔσται συλλογισμὸς· οὐδέτερον γὰρ καθόλου τῶν εἰλημμένων.
2930 APr.61.1 : ὥστ' οὐκ ἀναρεῖται τὸ Α Β. ἐὰν δ' ἀντικειμένως ἀντιστρέφη-
2931 APr.61.2 : ται, ἀναιροῦνται ἀμφότεραι. εἰ γὰρ τὸ Β παντί τῷ Γ, τὸ
2932 APr.61.3 : δὲ Α μηδενί τῷ Β, οὐδενί τῷ Γ τὸ Α· ἦν δὲ τινί. πάλιν
2933 APr.61.4 : εἰ τὸ Β παντί τῷ Γ, τὸ δὲ Α τινὶ τῷ Γ, τινὶ τῷ Β τὸ Α.
2934 APr.61.5 : ἡ αὐτὴ δ' ἀπόδειξις καὶ εἰ τὸ καθόλου κατηγορικόν.
2935 APr.61.6 : Ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου σχήματος ὅταν μὲν ἐναντίως ἀντι-
2936 APr.61.7 : στρέφηται τὸ συμπέρασμα, οὐδετέρα τῶν προτάσεων ἀναρεῖ-
2937 APr.61.8 : ται κατ' οὐδένα τῶν συλλογισμῶν, ὅταν δ' ἀντικειμένως,
2938 APr.61.9 : ἀμφότεραι καὶ ἐν ἅπασιν. δεδειχθῶ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β
2939 APr.61.10 : ὑπάρχον, μέσον δ' εἰλήφθω τὸ Γ, ἔστωσαν δὲ καθόλου αἱ
2940 APr.61.11 : προτάσεις, οὐκοῦν ἐὰν ληφθῆ τὸ Α τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχειν,
2941 APr.61.12 : τὸ δὲ Β παντί τῷ Γ, οὐ γίνεται συλλογισμὸς τοῦ Α καὶ
2942 APr.61.13 : τοῦ Γ. οὐδ' εἰ τὸ Α τῷ μὲν Β τινὶ μὴ ὑπάρχει, τῷ δὲ Γ
2943 APr.61.14 : παντί, οὐκ ἔσται τοῦ Β καὶ τοῦ Γ συλλογισμὸς, ὁμοίως δὲ
2944 APr.61.15 : δειχθήσεται καὶ εἰ μὴ καθόλου αἱ προτάσεις, ἢ γὰρ ἀμφο-
2945 APr.61.16 : τέρας ἀνάγκη κατὰ μέρος εἶναι διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ἢ τὸ
2946 APr.61.17 : καθόλου πρὸς τῷ ἐλάττω ἄκρω γίνεσθαι· οὕτω δ' οὐκ ἦν
2947 APr.61.18 : συλλογισμὸς οὗτ' ἐν τῷ πρῶτῳ σχήματι οὗτ' ἐν τῷ μέσῳ.
2948 APr.61.19 : ἐὰν δ' ἀντικειμένως ἀντιστρέφηται, αἱ προτάσεις ἀναιροῦν-
2949 APr.61.20 : ται ἀμφότεραι. εἰ γὰρ τὸ Α μηδενί τῷ Β, τὸ δὲ Β παντί
2950 APr.61.21 : τῷ Γ, τὸ Α οὐδενί τῷ Γ· πάλιν εἰ τὸ Α τῷ μὲν Β μη-
2951 APr.61.22 : δενί, τῷ δὲ Γ παντί, τὸ Β οὐδενί τῷ Γ. καὶ εἰ ἡ ἑτέρα
2952 APr.61.23 : μὴ καθόλου, ὡσαύτως. εἰ γὰρ τὸ Α μηδενί τῷ Β, τὸ δὲ Β
2953 APr.61.24 : τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ οὐχ ὑπάρξει· εἰ δὲ τὸ Α τῷ
2954 APr.61.25 : μὲν Β μηδενί, τῷ δὲ Γ παντί, οὐδενί τῷ Γ τὸ Β.
2955 APr.61.25 : Ὅμοίως
2956 APr.61.26 : δὲ καὶ εἰ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, δεδειχθῶ γὰρ τὸ Α
2957 APr.61.27 : τινὶ τῷ Β μὴ ὑπάρχον, ἔστω δὲ κατηγορικόν μὲν τὸ Β Γ,
2958 APr.61.28 : ἀποφατικόν δὲ τὸ Α Γ· οὕτω γὰρ ἐγένετο ὁ συλλογισμὸς.
2959 APr.61.29 : ὅταν μὲν οὖν τὸ ἐναντίον ληφθῆ τῷ συμπεράσματι, οὐκ ἔσται
2960 APr.61.30 : συλλογισμὸς. εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντί τῷ
2961 APr.61.31 : Γ, οὐκ ἦν συλλογισμὸς τοῦ Α καὶ τοῦ Γ. οὐδ' εἰ τὸ Α τινὶ τῷ
2962 APr.61.32 : Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, οὐκ ἦν τοῦ Β καὶ τοῦ Γ συλλογισμὸς.
2963 APr.61.33 : ὥστε οὐκ ἀναιροῦνται αἱ προτάσεις, ὅταν δὲ τὸ ἀντικείμενον,
2964 APr.61.34 : ἀναιροῦνται. εἰ γὰρ τὸ Α παντί τῷ Β καὶ τὸ Β τῷ Γ, τὸ
2965 APr.60b.35 : Α παντί τῷ Γ· ἀλλ' οὐδενί ὑπῆρχεν. πάλιν εἰ τὸ Α παντί
2966 APr.60b.36 : τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, τὸ Β οὐδενί τῷ Γ· ἀλλὰ παντί
2967 APr.60b.37 : ὑπῆρχεν. ὁμοίως δὲ δέικνυται καὶ εἰ μὴ καθόλου εἰσὶν αἱ

2968 APr.60b.38 : προτάσεις, γίνεται γάρ τὸ Α Γ καθόλου τε καὶ στερητικόν,
2969 APr.60b.39 : θάτερον δ' ἐπὶ μέρους καὶ κατηγορικόν. εἰ μὲν οὖν τὸ Α παντὶ
2970 APr.60b.40 : τῷ Β, τὸ δὲ Β τινὶ τῷ Γ, τὸ Α τινὶ τῷ Γ συμβαίνει·
2971 APr.60b.41 : ἄλλ' οὐδενὶ ὑπῆρχεν. πάλιν εἰ τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ
2972 APr.61a.1 : μηδενί, τὸ Β οὐδενὶ τῷ Γ· ἔκειτο δὲ τινί. εἰ δὲ τὸ Α τινί
2973 APr.61a.2 : τῷ Β καὶ τὸ Β τινὶ τῷ Γ, οὐ γίνεται συλλογισμός· οὐδ'
2974 APr.61a.3 : εἰ τὸ Α τινὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, οὐδ' οὕτως· ὥστ' ἐκεῖ-
2975 APr.61a.4 : νως μὲν ἀναιροῦνται, οὕτω δ' οὐκ ἀναιροῦνται αἱ προτάσεις.
2976 APr.61a.5 : Φανερόν οὖν διὰ τῶν εἰρημένων πῶς ἀντιστρεφόμενον
2977 APr.61a.6 : τοῦ συμπεράσματος ἐν ἐκάστῳ σχήματι γίνεται συλλογι-
2978 APr.61a.7 : σμός, καὶ πότε' ἐναντίος τῇ προτάσει καὶ πότε' ἀντικείμενος,
2979 APr.61a.8 : καὶ ὅτι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ σχήματι διὰ τοῦ μέσου καὶ τοῦ
2980 APr.61a.9 : ἐσχάτου γίνονται οἱ συλλογισμοί, καὶ ἡ μὲν πρὸς τῷ ἐλάτ-
2981 APr.61a.10 : τονι ἄκρῳ αἰεὶ διὰ τοῦ μέσου ἀναίρεται, ἡ δὲ πρὸς τῷ μεί-
2982 APr.61a.11 : ζονι διὰ τοῦ ἐσχάτου· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διὰ τοῦ πρώτου καὶ
2983 APr.61a.12 : τοῦ ἐσχάτου, ἡ μὲν πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ αἰεὶ διὰ τοῦ
2984 APr.61a.13 : πρώτου σχήματος, ἡ δὲ πρὸς τῷ μείζονι διὰ τοῦ ἐσχάτου·
2985 APr.61a.14 : ἐν δὲ τῷ τρίτῳ διὰ τοῦ πρώτου καὶ διὰ τοῦ μέσου, καὶ ἡ
2986 APr.61a.15 : μὲν πρὸς τῷ μείζονι διὰ τοῦ πρώτου αἰεὶ, ἡ δὲ πρὸς τῷ
2987 APr.61a.16 : ἐλάττονι διὰ τοῦ μέσου.
2988 APr.61a.17 : Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ ἀντιστρέφειν καὶ πῶς ἐν ἐκάστῳ
2989 APr.61a.18 : σχήματι καὶ τίς γίνεται συλλογισμός, φανερόν. ὁ δὲ διὰ
2990 APr.61a.19 : τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμός δεικνύται μὲν ὅταν ἡ ἀντίφα-
2991 APr.61a.20 : σις τεθῆ τοῦ συμπεράσματος καὶ προσληφθῆ ἄλλη πρότα-
2992 APr.61a.21 : σις, γίνεται δ' ἐν ἅπασιν τοῖς σχήμασιν· ὁμοιον γάρ ἐστι
2993 APr.61a.22 : τῇ ἀντιστροφῇ, πλὴν διαφέρει τοσοῦτον ὅτι ἀντιστρέφεται
2994 APr.61a.23 : μὲν γεγεννημένου συλλογισμοῦ καὶ εἰλημένων ἀμφοῖν τῶν
2995 APr.61a.24 : προτάσεων, ἀπάγεται δ' εἰς ἀδύνατον οὐ προομολογηθέντος
2996 APr.61a.25 : τοῦ ἀντικειμένου πρότερον, ἀλλὰ φανεροῦ ὄντος ὅτι ἀληθές.
2997 APr.61a.26 : οἱ δ' ὅροι ὁμοίως ἔχουσιν ἐν ἀμφοῖν, καὶ ἡ αὐτὴ λήψις
2998 APr.61a.27 : ἀμφοτέρων. οἶον εἰ τὸ Α τῷ Β παντὶ ὑπάρχει, μέσον δὲ
2999 APr.61a.28 : τὸ Γ, ἐὰν ὑποτεθῆ τὸ Α ἢ μὴ παντὶ ἢ μηδενὶ τῷ Β ὑπάρ-
3000 APr.61a.29 : χειν, τῷ δὲ Γ παντὶ, ὅπερ ἦν ἀληθές, ἀνάγκη τὸ Γ τῷ
3001 APr.61a.30 : Β ἢ μηδενὶ ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν. τοῦτο δ' ἀδύνατον, ὥστε
3002 APr.61a.31 : ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν· ἀληθές ἄρα τὸ ἀντικείμενον. ὁμοίως δὲ
3003 APr.61a.32 : καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σχημάτων· ὅσα γὰρ ἀντιστροφῆν δέχε-
3004 APr.61a.33 : ται, καὶ τὸν διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμόν.
3005 APr.61a.34 : Τὰ μὲν οὖν ἄλλα προβλήματα πάντα δεικνύται διὰ
3006 APr.61a.35 : τοῦ ἀδυνάτου ἐν ἅπασιν τοῖς σχήμασι, τὸ δὲ καθόλου κα-
3007 APr.61a.36 : τηγορικόν ἐν μὲν τῷ μέσῳ καὶ τῷ τρίτῳ δεικνύται, ἐν δὲ
3008 APr.61a.37 : τῷ πρώτῳ οὐ δεικνύται. ὑποκείσθω γὰρ τὸ Α τῷ Β μὴ παντὶ
3009 APr.61a.38 : ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, καὶ προσειλήφθω ἄλλη πρότασις ὅπο-
3010 APr.61a.39 : τερωθενούσιν, εἴτε τῷ Α παντὶ ὑπάρχειν τὸ Γ εἴτε τὸ Β παντὶ
3011 APr.61a.40 : τῷ Δ· οὕτω γὰρ ἂν εἴη τὸ πρῶτον σχῆμα. εἰ μὲν οὖν ὑπό-
3012 APr.61a.41 : κείται μὴ παντὶ ὑπάρχειν τὸ Α τῷ Β, οὐ γίνεται συλλο-

3013 APr.62.1 : γισμός ὁποτέρωθεν οὖν τῆς προτάσεως λαμβανομένης, εἰ δὲ
3014 APr.62.2 : μηδενί, ὅταν μὲν ἢ Β Δ προσληφθῆ, συλλογισμός μὲν ἔσται
3015 APr.62.3 : τοῦ ψεῦδους, οὐ δεικνύται δὲ τὸ προκείμενον. εἰ γὰρ τὸ Α
3016 APr.62.4 : μηδενὶ τῷ Β, τὸ δὲ Β παντὶ τῷ Δ, τὸ Α οὐδενὶ τῷ Δ.
3017 APr.62.5 : τοῦτο δ' ἔστω ἀδύνατον· ψεῦδος ἄρα τὸ μηδενὶ τῷ Β τὸ Α
3018 APr.62.6 : ὑπάρχειν. ἀλλ' οὐκ εἰ τὸ μηδενὶ ψεῦδος, τὸ παντὶ ἀληθές.
3019 APr.62.7 : ἐὰν δ' ἢ Γ Α προσληφθῆ, οὐ γίνεται συλλογισμός, οὐδ'
3020 APr.62.8 : ὅταν ὑποτεθῆ μὴ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν. ὥστε φανερόν
3021 APr.62.9 : ὅτι τὸ παντὶ ὑπάρχειν οὐ δεικνύται ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι
3022 APr.62.10 : διὰ τοῦ ἀδυνάτου.
3023 APr.62.10 : Τὸ δὲ γε τινὶ καὶ τὸ μηδενὶ καὶ μὴ παντὶ
3024 APr.62.11 : δεικνύται. ὑποκείσθω γὰρ τὸ Α μηδενὶ τῷ Β ὑπάρχειν, τὸ
3025 APr.62.12 : δὲ Β εἰλήφθω παντὶ ἢ τινὶ τῷ Γ. οὐκοῦν ἀνάγκη τὸ Α μὴ-
3026 APr.62.13 : δενὶ ἢ μὴ παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν. τοῦτο δ' ἀδύνατον—ἔστω
3027 APr.62.14 : γὰρ ἀληθές καὶ φανερόν ὅτι παντὶ ὑπάρχει τῷ Γ τὸ Α—
3028 APr.62.15 : ὥστ' εἰ τοῦτο ψεῦδος, ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. ἐὰν
3029 APr.62.16 : δὲ πρὸς τῷ Α ληφθῆ ἢ ἕτερα πρότασις, οὐκ ἔσται συλλο-
3030 APr.62.17 : γισμός, οὐδ' ὅταν τὸ ἐναντίον τῷ συμπεράσματι ὑποτεθῆ,
3031 APr.62.18 : οἶον τὸ τινὶ μὴ ὑπάρχειν. φανερόν οὖν ὅτι τὸ ἀντικείμενον ὑπο-
3032 APr.62.19 : θετέον.
3033 APr.62.19 : Πάλιν ὑποκείσθω τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, εἰλή-
3034 APr.62.20 : φθω δὲ τὸ Γ παντὶ τῷ Α. ἀνάγκη οὖν τὸ Γ τινὶ τῷ Β
3035 APr.62.21 : ὑπάρχειν. τοῦτο δ' ἔστω ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν.
3036 APr.62.22 : εἰ δ' οὕτως, ἀληθές τὸ μηδενὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ
3037 APr.62.23 : στερητικόν ἐλήφθω τὸ Γ Α. εἰ δ' ἢ πρὸς τῷ Β εἰληπται πρό-
3038 APr.62.24 : ταισις, οὐκ ἔσται συλλογισμός. ἐὰν δὲ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῆ,
3039 APr.62.25 : συλλογισμός μὲν ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον, οὐ δεικνύται δὲ τὸ
3040 APr.62.26 : προτεθέν. ὑποκείσθω γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, καὶ
3041 APr.62.27 : τὸ Γ τῷ Α εἰλήφθω παντὶ. οὐκοῦν ἀνάγκη τὸ Γ παντὶ τῷ
3042 APr.62.28 : Β ὑπάρχειν. τοῦτο δ' ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ παντὶ τῷ Β
3043 APr.62.29 : τὸ Α ὑπάρχειν. ἀλλ' οὕτω γε ἀναγκαῖον, εἰ μὴ παντὶ,
3044 APr.62.30 : μηδενὶ ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Β ληφθεῖ ἢ
3045 APr.62.31 : ἕτερα πρότασις· συλλογισμός μὲν γὰρ ἔσται καὶ τὸ ἀδύ-
3046 APr.62.32 : νατον, οὐκ ἀναίρεται δ' ἢ ὑπόθεσις· ὥστε τὸ ἀντικείμενον
3047 APr.62.33 : ὑποθετέον.
3048 APr.62.33 : Πρὸς δὲ τὸ μὴ παντὶ δεῖξει ὑπάρχον τῷ Β τὸ
3049 APr.62.34 : Α, ὑποθετέον παντὶ ὑπάρχειν· εἰ γὰρ τὸ Α παντὶ τῷ Β
3050 APr.62.35 : καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Α, τὸ Γ παντὶ τῷ Β, ὥστ' εἰ τοῦτο
3051 APr.62.36 : ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πρὸς τῷ Β
3052 APr.62.37 : ἐλήφθω ἢ ἕτερα πρότασις, καὶ εἰ στερητικόν ἦν τὸ Γ Α, ὡς-
3053 APr.62.38 : αὐτάς· καὶ γὰρ οὕτω γίνεται συλλογισμός. ἐὰν δὲ πρὸς τῷ
3054 APr.62.39 : Β ἢ τὸ στερητικόν, οὐδὲν δεικνύται. ἐὰν δὲ μὴ παντὶ ἀλλὰ
3055 APr.62.40 : τινὶ ὑπάρχειν ὑποτεθῆ, οὐ δεικνύται ὅτι οὐ παντὶ ἀλλ' ὅτι
3056 APr.62.41 : οὐδενί. εἰ γὰρ τὸ Α τινὶ τῷ Β, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ Α, τινὶ
3057 APr.62a.1 : τῷ Β τὸ Γ ὑπάρχει. εἰ οὖν τοῦτ' ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ τινὶ

3058 APr.62a.2 : ὑπάρχειν τῷ B τὸ A, ὥστ' ἀληθές τὸ μηδενί. τούτου δὲ
3059 APr.62a.3 : δειχθέντος προσαναίρειται τὸ ἀληθές- τὸ γὰρ A τῷ B τινί
3060 APr.62a.4 : μὲν ὑπῆρχε, τινί δ' οὐχ ὑπῆρχεν. ἔτι οὐδὲν παρὰ τὴν ὑπόθε-
3061 APr.62a.5 : σιν συμβαίνει [τὸ] ἀδύνατον- ψεῦδος γὰρ ἂν εἴη, εἴπερ ἐξ
3062 APr.62a.6 : ἀληθῶν μὴ ἔστι ψεῦδος συλλογίσασθαι- νῦν δ' ἔστιν ἀληθές-
3063 APr.62a.7 : ὑπάρχει γὰρ τὸ A τινί τῷ B. ὥστ' οὐχ ὑποθετόν τινι ὑπάρ-
3064 APr.62a.8 : χεῖν, ἀλλὰ παντί. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τινί μὴ ὑπάρχον τῷ B
3065 APr.62a.9 : τὸ A δεικνύοιμεν- εἰ γὰρ ταῦτὸ τὸ τινί μὴ ὑπάρχειν καὶ
3066 APr.62a.10 : μὴ παντί ὑπάρχειν, ἢ αὐτὴ ἀμφοῖν ἀπόδειξις.
3067 APr.62a.11 : Φανερόν οὖν ὅτι οὐ τὸ ἐναντίον ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον
3068 APr.62a.12 : ὑποθετόν ἐν ἅπασιν τοῖς συλλογισμοῖς. οὕτω γὰρ τὸ τε ἀναγ-
3069 APr.62a.13 : καίον ἔσται καὶ τὸ ἀξίωμα ἔνδοξον. εἰ γὰρ κατὰ παντὸς ἢ
3070 APr.62a.14 : φάσις ἢ ἡ ἀπόφασις, δειχθέντος ὅτι οὐχ ἡ ἀπόφασις,
3071 APr.62a.15 : ἀνάγκη τὴν κατάφασιν ἀληθεύσασθαι. πάλιν εἰ μὴ τίθησιν
3072 APr.62a.16 : ἀληθεύσασθαι τὴν κατάφασιν, ἔνδοξον τὸ ἀξιώσαι τὴν ἀπό-
3073 APr.62a.17 : φασιν. τὸ δ' ἐναντίον οὐδετέρως ἀρμόττει ἀξιοῦν- οὕτε γὰρ
3074 APr.62a.18 : ἀναγκαίον, εἰ τὸ μηδενί ψεῦδος, τὸ παντί ἀληθές, οὐτ' ἔν-
3075 APr.62a.19 : δοξόν ὡς εἰ θάτερον ψεῦδος, ὅτι θάτερον ἀληθές.
3076 APr.62a.20 : Φανερόν οὖν ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι τὰ μὲν ἄλλα
3077 APr.62a.21 : προβλήματα πάντα δείκνυται διὰ τοῦ ἀδυνάτου, τὸ δὲ κα-
3078 APr.62a.22 : θόλου καταφατικὸν οὐ δείκνυται. ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ τῷ
3079 APr.62a.23 : ἐσχάτῳ καὶ τούτῳ δείκνυται. κείσθω γὰρ τὸ A μὴ παντί
3080 APr.62a.24 : τῷ B ὑπάρχειν, εὐλήφθω δὲ τῷ Γ παντί ὑπάρχειν τὸ A.
3081 APr.62a.25 : οὐκοῦν εἰ τῷ μὲν B μὴ παντί, τῷ δὲ Γ παντί, οὐ παντί
3082 APr.62a.26 : τῷ B τὸ Γ. τοῦτο δ' ἀδύνατον- ἔστω γὰρ φανερόν ὅτι παντί
3083 APr.62a.27 : τῷ B ὑπάρχει τὸ Γ, ὥστε ψεῦδος τὸ ὑποκείμενον. ἀληθές
3084 APr.62a.28 : ἄρα τὸ παντί ὑπάρχειν. ἐὰν δὲ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῆ, συλ-
3085 APr.62a.29 : λογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ ὀδύνατον, οὐ μὴν δείκνυται τὸ
3086 APr.62a.30 : προτεθέν. εἰ γὰρ τὸ A μηδενί τῷ B, τῷ δὲ Γ παντί, οὐδενί
3087 APr.62a.31 : τῷ B τὸ Γ. τοῦτο δ' ἀδύνατον, ὥστε ψεῦδος τὸ μηδενί ὑπάρ-
3088 APr.62a.32 : χεῖν. ἀλλ' οὐκ εἰ τοῦτο ψεῦδος, τὸ παντί ἀληθές, ὅτι δὲ
3089 APr.62a.33 : τινί τῷ B ὑπάρχει τὸ A, ὑποκείσθω τὸ A μηδενί τῷ B
3090 APr.62a.34 : ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ παντί ὑπαρχέτω. ἀνάγκη οὖν τὸ Γ μὴ-
3091 APr.62a.35 : δενί τῷ B. ὥστ' εἰ τοῦτ' ἀδύνατον, ἀνάγκη τὸ A τινί τῷ B
3092 APr.62a.36 : ὑπάρχειν. ἐὰν δ' ὑποτεθῆ τινί μὴ ὑπάρχειν, ταῦτ' ἔσται
3093 APr.62a.37 : ἅπερ ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος. πάλιν ὑποκείσθω τὸ A τινί
3094 APr.62a.38 : τῷ B ὑπάρχειν, τῷ δὲ Γ μηδενί ὑπαρχέτω. ἀνάγκη οὖν
3095 APr.62a.39 : τὸ Γ τινί τῷ B μὴ ὑπάρχειν. ἀλλὰ παντί ὑπῆρχεν, ὥστε
3096 APr.62a.40 : ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν- οὐδενί ἄρα τῷ B τὸ A ὑπάρξει. ὅτι
3097 APr.62a.41 : δ' οὐ παντί τὸ A τῷ B, ὑποκείσθω παντί ὑπάρχειν, τῷ
3098 APr.63.1 : δὲ Γ μηδενί. ἀνάγκη οὖν τὸ Γ μηδενί τῷ B ὑπάρχειν. τοῦτο
3099 APr.63.2 : δ' ἀδύνατον, ὥστ' ἀληθές τὸ μὴ παντί ὑπάρχειν. φανερόν
3100 APr.63.3 : οὖν ὅτι πάντες οἱ συλλογισμοὶ γίνονται διὰ τοῦ μέσου σχή-
3101 APr.63.4 : ματος.
3102 APr.63.5 : Ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τοῦ ἐσχάτου. κείσθω γὰρ τὸ A

3103 APr.63.6 : τινί τῷ B μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Γ παντί- τὸ ἄρα A τινί τῷ
3104 APr.63.7 : Γ οὐχ ὑπάρχει. εἰ οὖν τοῦτ' ἀδύνατον, ψεῦδος τὸ τινί μὴ
3105 APr.63.8 : ὑπάρχειν, ὥστ' ἀληθές τὸ παντί. ἐὰν δ' ὑποτεθῆ μηδενί
3106 APr.63.9 : ὑπάρχειν, συλλογισμὸς μὲν ἔσται καὶ τὸ ἀδύνατον, οὐ δει-
3107 APr.63.10 : κνυται δὲ τὸ προτεθέν- ἐὰν γὰρ τὸ ἐναντίον ὑποτεθῆ, ταῦτ'
3108 APr.63.11 : ἔσται ἅπερ ἐπὶ τῶν πρότερον. ἀλλὰ πρὸς τὸ τινί ὑπάρχειν
3109 APr.63.12 : αὐτὴ ληπτέα ἢ ὑπόθεσις, εἰ γὰρ τὸ A μηδενί τῷ B, τὸ δὲ
3110 APr.63.13 : Γ τινί τῷ B, τὸ A οὐ παντί τῷ Γ. εἰ οὖν τοῦτο ψεῦδος,
3111 APr.63.14 : ἀληθές τὸ A τινί τῷ B ὑπάρχειν. ὅτι δ' οὐδενί τῷ B ὑπάρ-
3112 APr.63.15 : χεῖ τὸ A, ὑποκείσθω τινί ὑπάρχειν, εὐλήφθω δὲ καὶ τὸ Γ
3113 APr.63.16 : παντί τῷ B ὑπάρχον. οὐκοῦν ἀνάγκη τῷ Γ τινί τὸ A ὑπάρ-
3114 APr.63.17 : χεῖν. ἀλλ' οὐδενί ὑπῆρχεν, ὥστε ψεῦδος τὸ τινί τῷ B ὑπάρ-
3115 APr.63.18 : χεῖν τὸ A. ἐὰν δ' ὑποτεθῆ παντί τῷ B ὑπάρχειν τὸ A, οὐ
3116 APr.63.19 : δεικνυται τὸ προτεθέν, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ παντί ὑπάρχειν
3117 APr.63.20 : αὐτὴ ληπτέα ἢ ὑπόθεσις, εἰ γὰρ τὸ A παντί τῷ B καὶ τὸ
3118 APr.63.21 : Γ παντί τῷ B, τὸ A ὑπάρχει τινί τῷ Γ. τοῦτο δὲ οὐκ ἦν,
3119 APr.63.22 : ὥστε ψεῦδος τὸ παντί ὑπάρχειν. εἰ δ' οὕτως, ἀληθές τὸ μὴ
3120 APr.63.23 : παντί. ἐὰν δ' ὑποτεθῆ τινί ὑπάρχειν, ταῦτ' ἔσται ἄ καὶ
3121 APr.63.24 : ἐπὶ τῶν προειρημένων.
3122 APr.63.25 : Φανερόν οὖν ὅτι ἐν ἅπασιν τοῖς διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλ-
3123 APr.63.26 : λογισμοῖς τὸ ἀντικείμενον ὑποθετόν. δηλον δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ
3124 APr.63.27 : μέσῳ σχήματι δείκνυται πως τὸ καταφατικὸν καὶ ἐν τῷ
3125 APr.63.28 : ἐσχάτῳ τὸ καθόλου.
3126 APr.63.29 : Διαφέρει δ' ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπόδειξις τῆς δεικτικῆς
3127 APr.63.30 : τῷ τίθεναι δὲ βούλεται ἀναφεῖν ἀπάγουσα εἰς ὁμολογούμε-
3128 APr.63.31 : νον ψεῦδος- ἡ δὲ δεικτικὴ ἄρχεται ἐξ ὁμολογούμενων θέσε-
3129 APr.63.32 : ων. λαμβάνουσι μὲν οὖν ἀμφοτέραι δύο προτάσεις
3130 APr.63.33 : ὁμολογούμενας- ἀλλ' ἡ μὲν ἐξ ὧν ὁ συλλογισμὸς, ἡ δὲ
3131 APr.63.34 : μίαν μὲν τούτων, μίαν δὲ τὴν ἀντίφασιν τοῦ συμπεράσμα-
3132 APr.63.35 : τος. καὶ ἐνθα μὲν οὐκ ἀνάγκη γινώρισμον εἶναι τὸ συμπε-
3133 APr.63.36 : ρασμα, οὐδὲ προῦπολαμβάνειν ὡς ἔστιν ἢ οὐ- ἐνθα δὲ
3134 APr.63.37 : ἀνάγκη ὡς οὐκ ἔστιν. διαφέρει δ' οὐδὲν φάσιν ἢ ἀπόφασιν
3135 APr.63.38 : εἶναι τὸ συμπεράσμα, ἀλλ' ὁμοίως ἔχει περὶ ἀμφοῖν.
3136 APr.63.38 : Ἄπαν
3137 APr.63.39 : δὲ τὸ δεικτικῶς περαινόμενον καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δειχθήσε-
3138 APr.63.40 : ται, καὶ τὸ διὰ τοῦ ἀδυνάτου δεικτικῶς διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων
3139 APr.63.41 : [οὐκ ἐν τοῖς αὐτοῖς δὲ σχήμασιν]. ὅταν μὲν γὰρ ὁ συλλο-
3140 APr.63a.1 : γισμὸς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι γένηται, τὸ ἀληθές ἔσται ἐν
3141 APr.63a.2 : τῷ μέσῳ ἢ τῷ ἐσχάτῳ, τὸ μὲν στερητικὸν ἐν τῷ μέσῳ, τὸ
3142 APr.63a.3 : δὲ κατηγορικὸν ἐν τῷ ἐσχάτῳ. ὅταν δ' ἐν τῷ μέσῳ ὁ
3143 APr.63a.4 : συλλογισμὸς, τὸ ἀληθές ἐν τῷ πρώτῳ ἐπὶ πάντων τῶν
3144 APr.63a.5 : προβλημάτων. ὅταν δ' ἐν τῷ ἐσχάτῳ ὁ συλλογισμὸς, τὸ
3145 APr.63a.6 : ἀληθές ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ μέσῳ, τὰ μὲν καταφατικά
3146 APr.63a.7 : ἐν τῷ πρώτῳ, τὰ δὲ στερητικά ἐν τῷ μέσῳ. ἔστω γὰρ δεδει-
3147 APr.63a.8 : γμένον τὸ A μηδενί ἢ μὴ παντί τῷ B διὰ τοῦ πρώτου σχή-

3148 APr.63a.9 : ματος, οὐκοῦν ἢ μὲν ὑπόθεσις ἦν τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν τὸ Α,
3149 APr.63a.10 : τὸ δὲ Γ ἐλαμβάνετο τῷ μὲν Α παντὶ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β
3150 APr.63a.11 : οὐδενί· οὕτω γὰρ ἐγίνετο ὁ συλλογισμὸς καὶ τὸ ἀδύνατον.
3151 APr.63a.12 : τοῦτο δὲ τὸ μέσον σχῆμα, εἰ τὸ Γ τῷ μὲν Α παντὶ τῷ δὲ
3152 APr.63a.13 : Β μηδενὶ ὑπάρχει. καὶ φανερόν ἐκ τούτων ὅτι οὐδενὶ τῷ Β
3153 APr.63a.14 : ὑπάρχει τὸ Α. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ παντὶ δέδεικται ὑπάρ-
3154 APr.63a.15 : χον. ἢ μὲν γὰρ ὑπόθεσις ἐστὶ παντὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Γ
3155 APr.63a.16 : ἐλαμβάνετο τῷ μὲν Α παντὶ, τῷ δὲ Β οὐ παντὶ. καὶ εἰ
3156 APr.63a.17 : στερητικὸν λαμβάνοιτο τὸ Γ Α, ὡσαύτως· καὶ γὰρ οὕτω γί-
3157 APr.63a.18 : νεται τὸ μέσον σχῆμα. πάλιν δεδειχθῶ τινὶ ὑπάρχον τῷ
3158 APr.63a.19 : Β τὸ Α. ἢ μὲν οὖν ὑπόθεσις μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β
3159 APr.63a.20 : ἐλαμβάνετο παντὶ τῷ Γ ὑπάρχειν καὶ τὸ Α ἢ παντὶ ἢ τινὶ
3160 APr.63a.21 : τῷ Γ· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. τοῦτο δὲ τὸ ἔσχατον
3161 APr.63a.22 : σχῆμα, εἰ τὸ Α καὶ τὸ Β παντὶ τῷ Γ. καὶ φανερόν ἐκ
3162 APr.63a.23 : τούτων ὅτι ἀνάγκη τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν. ὁμοίως δὲ
3163 APr.63a.24 : καὶ εἰ τινὶ τῷ Γ ληφθεὶ ὑπάρχον τὸ Β ἢ τὸ Α.
3164 APr.63a.25 : Πάλιν ἐν τῷ μέσῳ σχήματι δεδειχθῶ τὸ Α παντὶ τῷ
3165 APr.63a.26 : Β ὑπάρχον. οὐκοῦν ἢ μὲν ὑπόθεσις ἦν μὴ παντὶ τῷ Β τὸ
3166 APr.63a.27 : Α ὑπάρχειν, εἰληπταὶ δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ
3167 APr.63a.28 : τῷ Β· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον
3168 APr.63a.29 : σχῆμα, τὸ Α παντὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Β. ὁμοίως
3169 APr.63a.30 : δὲ καὶ εἰ τινὶ δέδεικται ὑπάρχον· ἢ μὲν γὰρ ὑπόθεσις ἦν
3170 APr.63a.31 : μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἰληπταὶ δὲ τὸ Α παντὶ τῷ
3171 APr.63a.32 : Γ καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β. εἰ δὲ στερητικὸς ὁ συλλογισμὸς, ἢ
3172 APr.63a.33 : μὲν ὑπόθεσις τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, εἰληπταὶ δὲ τὸ Α
3173 APr.63a.34 : μηδενὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ παντὶ τῷ Β, ὥστε γίνεται τὸ πρῶ-
3174 APr.63a.35 : τον σχῆμα. καὶ εἰ μὴ καθόλου ὁ συλλογισμὸς, ἀλλὰ τὸ
3175 APr.63a.36 : Α τινὶ τῷ Β δέδεικται μὴ ὑπάρχειν, ὡσαύτως, ὑπόθεσις
3176 APr.63a.37 : μὲν γὰρ παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἰληπταὶ δὲ τὸ Α
3177 APr.63a.38 : μηδενὶ τῷ Γ καὶ τὸ Γ τινὶ τῷ Β· οὕτω γὰρ τὸ πρῶτον
3178 APr.63a.39 : σχῆμα.
3179 APr.63a.40 : Πάλιν ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι δεδειχθῶ τὸ Α παντὶ τῷ
3180 APr.63a.41 : Β ὑπάρχειν. οὐκοῦν ἢ μὲν ὑπόθεσις ἦν μὴ παντὶ τῷ Β τὸ
3181 APr.64.1 : Α ὑπάρχειν, εἰληπταὶ δὲ τὸ Γ παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Α παντὶ
3182 APr.64.2 : τῷ Γ· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ ἀδύνατον. τοῦτο δὲ τὸ πρῶτον
3183 APr.64.3 : σχῆμα. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ ἐπὶ τινὸς ἢ ἀπόδειξις· ἢ μὲν
3184 APr.64.4 : γὰρ ὑπόθεσις μηδενὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν, εἰληπταὶ δὲ τὸ
3185 APr.64.5 : Γ τινὶ τῷ Β καὶ τὸ Α παντὶ τῷ Γ. εἰ δὲ στερητικὸς ὁ συλ-
3186 APr.64.6 : λογισμὸς, ὑπόθεσις μὲν τὸ Α τινὶ τῷ Β ὑπάρχειν, εἰλη-
3187 APr.64.7 : πται δὲ τὸ Γ τῷ μὲν Α μηδενὶ, τῷ δὲ Β παντί· τοῦτο δὲ
3188 APr.64.8 : τὸ μέσον σχῆμα. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὴ καθόλου ἢ ἀπόδει-
3189 APr.64.9 : ξις, ὑπόθεσις μὲν γὰρ ἔσται παντὶ τῷ Β τὸ Α ὑπάρχειν,
3190 APr.64.10 : εἰληπταὶ δὲ τὸ Γ τῷ μὲν Α μηδενὶ, τῷ δὲ Β τινί· τοῦτο δὲ
3191 APr.64.11 : τὸ μέσον σχῆμα.
3192 APr.64.12 : Φανερόν οὖν ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν ὄρων καὶ δεικτικῶς ἔστι

3193 APr.64.13 : δεικνύει τῶν προβλημάτων ἕκαστον [καὶ διὰ τοῦ ἀδυνάτου].
3194 APr.64.14 : ὁμοίως δ' ἔσται καὶ δεικτικῶν ὄντων τῶν συλλογισμῶν εἰς
3195 APr.64.15 : ἀδύνατον ἀπάγειν ἐν τοῖς εἰλημμένοις ὄροις, ὅταν ἢ ἀντικει-
3196 APr.64.16 : μένη πρότασις τῷ συμπεράσματι ληφθῇ. γίνονται γὰρ οἱ
3197 APr.64.17 : αὐτοὶ συλλογισμοὶ τοῖς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, ὥστ' εὐθύς
3198 APr.64.18 : ἔχομεν καὶ τὰ σχήματα δι' ὧν ἕκαστον ἔσται. δηλον οὖν ὅτι
3199 APr.64.19 : πᾶν πρόβλημα δεικνύει κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους,
3200 APr.64.20 : διὰ τε τοῦ ἀδυνάτου καὶ δεικτικῶς, καὶ οὐκ ἐνδέχεται χω-
3201 APr.64.21 : ρίζεσθαι τὸν ἕτερον.
3202 APr.64.22 : Ἐν ποίῳ δὲ σχήματι ἔστιν ἐξ ἀντικειμένων προτάσεων
3203 APr.64.23 : συλλογίσασθαι καὶ ἐν ποίῳ οὐκ ἔστιν, ὧδ' ἔσται φανερόν. λέγω
3204 APr.64.24 : δ' ἀντικειμένας εἶναι προτάσεις κατὰ μὲν τὴν λέξιν τέττα-
3205 APr.64.25 : ρας, οἷον τὸ παντὶ τῷ οὐδενί, καὶ τὸ παντὶ τῷ οὐ παντί, καὶ
3206 APr.64.26 : τὸ τινὶ τῷ οὐδενί, καὶ τὸ τινὶ τῷ οὐ τινί, κατ' ἀλήθειαν δὲ
3207 APr.63b.27 : τρεῖς· τὸ γὰρ τινὶ τῷ οὐ τινὶ κατὰ τὴν λέξιν ἀντίκειται μὴ-
3208 APr.63b.28 : νον. τούτων δ' ἐναντίας μὲν τὰς καθόλου, τὸ παντὶ τῷ μη-
3209 APr.63b.29 : δεινὸν ὑπάρχειν, οἷον τὸ πᾶσαν ἐπιστήμην εἶναι σπουδαίαν τῷ
3210 APr.63b.30 : μηδεμίαν εἶναι σπουδαίαν, τὰς δ' ἄλλας ἀντικειμένας.
3211 APr.63b.31 : Ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ σχήματι οὐκ ἔστιν ἐξ ἀντικει-
3212 APr.63b.32 : μένων προτάσεων συλλογισμὸς, οὔτε καταφατικὸς οὔτε ἀπο-
3213 APr.63b.33 : φατικὸς, καταφατικὸς μὲν ὅτι ἀμφοτέρως δεῖ καταφατι-
3214 APr.63b.34 : κὰς εἶναι τὰς προτάσεις, αἱ δ' ἀντικείμενα φάσις καὶ
3215 APr.63b.35 : ἀπόφασις, στερητικὸς δὲ ὅτι αἱ μὲν ἀντικείμεναί τὸ αὐτὸ
3216 APr.63b.36 : τοῦ αὐτοῦ κατηγοροῦσι καὶ ἀπαρνοῦνται, τὸ δ' ἐν τῷ πρώτῳ
3217 APr.63b.37 : μέσον οὐ λέγεται κατ' ἀμφοῖν, ἀλλ' ἐκείνου μὲν ἄλλο ἀπαρ-
3218 APr.63b.38 : νεῖται, αὐτὸ δὲ ἄλλο κατηγορεῖται· αὐταὶ δ' οὐκ ἀντί-
3219 APr.63b.39 : κεινται.
3220 APr.63b.40 : Ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι καὶ ἐκ τῶν ἀντικειμένων καὶ
3221 APr.63b.41 : ἐκ τῶν ἐναντίων ἐνδέχεται γίνεσθαι συλλογισμὸν. ἔστω γὰρ
3222 APr.64a.1 : ἀγαθὸν μὲν ἐφ' οὐ Α, ἐπιστήμη δὲ ἐφ' οὐ Β καὶ Γ. εἰ δὴ
3223 APr.64a.2 : πᾶσαν ἐπιστήμην σπουδαίαν ἔλαβε καὶ μηδεμίαν, τὸ Α τῷ
3224 APr.64a.3 : Β παντὶ ὑπάρχει καὶ τῷ Γ οὐδενί, ὥστε τὸ Β τῷ Γ οὐδενί·
3225 APr.64a.4 : οὐδεμία ἄρα ἐπιστήμη ἐπιστήμη ἐστίν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ πᾶσαν
3226 APr.64a.5 : λαβῶν σπουδαίαν τὴν ἱατρικὴν μὴ σπουδαίαν ἔλαβε· τῷ
3227 APr.64a.6 : μὲν γὰρ Β παντὶ τὸ Α, τῷ δὲ Γ οὐδενί, ὥστε ἢ τις ἐπιστήμη
3228 APr.64a.7 : οὐκ ἔσται ἐπιστήμη. καὶ εἰ τῷ μὲν Γ παντὶ τὸ Α, τῷ δὲ Β
3229 APr.64a.8 : μηδενί, ἔστι δὲ τὸ μὲν Β ἐπιστήμη, τὸ δὲ Γ ἱατρικὴ, τὸ δὲ
3230 APr.64a.9 : Α ὑπόληψις· οὐδεμίαν γὰρ ἐπιστήμην ὑπόληψιν λαβῶν εἴ-
3231 APr.64a.10 : ληφε τινὰ εἶναι ὑπόληψιν. διαφέρει δὲ τοῦ πάλαι
3232 APr.64a.11 : τῷ ἐπὶ τῶν ὄρων ἀντιστρέφεσθαι· πρότερον μὲν γὰρ πρὸς τῷ
3233 APr.64a.12 : Β, νῦν δὲ πρὸς τῷ Γ τὸ καταφατικόν. καὶ ἂν ἢ δὲ μὴ κα-
3234 APr.64a.13 : θόλου ἢ ἑτέρα πρότασις, ὡσαύτως· αἰ γὰρ τὸ μέσον ἔστιν
3235 APr.64a.14 : ὁ ἀπὸ θατέρου μὲν ἀποφατικῶς λέγεται, κατὰ θατέρου δὲ
3236 APr.64a.15 : καταφατικῶς, ὥστ' ἐνδέχεται ἀντικείμενα περαινέσθαι,
3237 APr.64a.16 : πλὴν οὐκ αἰεὶ οὐδὲ πάντως, ἀλλ' ἐὰν οὕτως ἔχη τὰ ὑπὸ

3238 APr.64a.17 : τὸ μέσον ὥστ' ἢ ταυτὰ εἶναι ἢ ὅλον πρὸς μέρος. ἄλλως δ'
3239 APr.64a.18 : ἀδύνατον· οὐ γὰρ ἔσονται οὐδαμῶς αἱ προτάσεις οὐτ' ἐναντία
3240 APr.64a.19 : οὐτ' ἀντικείμενα.
3241 APr.64a.20 : Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σχήματι καταφατικός μὲν συλλο-
3242 APr.64a.21 : γισμὸς οὐδέποτ' ἔσται ἐξ ἀντικειμένων προτάσεων διὰ τὴν εἰ-
3243 APr.64a.22 : ρημένην αἰτίαν καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος, ἀποφατικός
3244 APr.64a.23 : δ' ἔσται, καὶ καθόλου καὶ μὴ καθόλου τῶν ὄρων ὄντων. ἔστω
3245 APr.64a.24 : γὰρ ἐπιστήμη ἐφ' οὗ τὸ Β καὶ Γ, ἰατρικὴ δ' ἐφ' οὗ Α. εἰ
3246 APr.64a.25 : οὐν λάβοι πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην καὶ μηδεμίαν ἰατρικὴν
3247 APr.64a.26 : ἐπιστήμην, τὸ Β παντὶ τῷ Α εἴληφε καὶ τὸ Γ οὐδενί, ὥστ'
3248 APr.64a.27 : ἔσται τις ἐπιστήμη οὐκ ἐπιστήμη. ὁμοίως δὲ καὶ ἂν μὴ καθό-
3249 APr.64a.28 : λου ληφθῇ ἢ Β Α προτάσις· εἰ γὰρ ἐστὶ τις ἰατρικὴ ἐπι-
3250 APr.64a.29 : στήμη καὶ πάλιν μηδεμία ἰατρικὴ ἐπιστήμη, συμβαίνει ἐπι-
3251 APr.64a.30 : στήμην τινὰ μὴ εἶναι ἐπιστήμην. εἰσὶ δὲ καθόλου μὲν τῶν
3252 APr.64a.31 : ὄρων λαμβανομένων ἐναντία αἱ προτάσεις, ἐὰν δ' ἐν μέρει
3253 APr.64a.32 : ἄτερος, ἀντικείμενα.
3254 APr.64a.33 : Δεῖ δὲ κατανοεῖν ὅτι ἐνδέχεται μὲν οὕτω τὰ ἀντικεί-
3255 APr.64a.34 : μενα λαμβάνειν ὡσπερ εἴπομεν πᾶσαν ἐπιστήμην σπου-
3256 APr.64a.35 : δαίαν εἶναι καὶ πάλιν μηδεμίαν, ἢ τινὰ μὴ σπουδαίαν·
3257 APr.64a.36 : ὅπερ οὐκ εἴωθε λαθάνειν. ἔστι δὲ δι' ἄλλων ἐρωτημάτων συλ-
3258 APr.64a.37 : λογίσασθαι θάτερον, ἢ ὡς ἐν τοῖς Τοπικοῖς ἐλέχθη λαβεῖν. ἐπεὶ
3259 APr.64a.38 : δὲ τῶν καταφάσεων ἀνι ἀντιθέσεις τρεῖς, ἐξαχῶς συμβαί-
3260 APr.64a.39 : νει τὰ ἀντικείμενα λαμβάνειν, ἢ παντὶ καὶ μηδενί, ἢ παντὶ
3261 APr.64a.40 : καὶ μὴ παντὶ, ἢ τινὶ καὶ μηδενί, καὶ τοῦτο ἀντιστρέψαι ἐπὶ
3262 APr.65.1 : τῶν ὄρων, οἷον τὸ Α παντὶ τῷ Β, τῷ δὲ Γ μηδενί, ἢ τῷ
3263 APr.65.2 : Γ παντὶ, τῷ δὲ Β μηδενί, ἢ τῷ μὲν παντὶ, τῷ δὲ μὴ
3264 APr.65.3 : παντὶ, καὶ πάλιν τοῦτο ἀντιστρέψαι κατὰ τοὺς ὄρους, ὁμοίως
3265 APr.65.4 : δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου σχήματος, ὥστε φανερὸν ὅσαχῶς τε
3266 APr.65.5 : καὶ ἐν ποίοις σχήμασιν ἐνδέχεται διὰ τῶν ἀντικειμένων προ-
3267 APr.65.6 : τάσεων γενέσθαι συλλογισμὸν.
3268 APr.65.7 : Φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ἐκ ψευδῶν μὲν ἔστιν ἀληθὲς συλλο-
3269 APr.65.8 : γίσασθαι, καθάπερ εἴρηται πρότερον, ἐκ δὲ τῶν ἀντικειμέ-
3270 APr.65.9 : νων οὐκ ἔστιν· αἰεὶ γὰρ ἐναντίος ὁ συλλογισμὸς γίνεται τῷ
3271 APr.65.10 : πράγματι, οἷον εἰ ἔστιν ἀγαθόν, μὴ εἶναι ἀγαθόν, ἢ εἰ ζῶν,
3272 APr.65.11 : μὴ ζῶν, διὰ τὸ ἐξ ἀντιφάσεως εἶναι τὸν συλλογισμὸν καὶ
3273 APr.65.12 : τοὺς ὑποκειμένους ὄρους ἢ τοὺς αὐτοὺς εἶναι ἢ τὸν μὲν ὅλον
3274 APr.65.13 : τὸν δὲ μέρος, δηλὸν δὲ καὶ ὅτι ἐν τοῖς παραλογισμοῖς οὐδὲν
3275 APr.65.14 : κωλύει γίνεσθαι τῆς ὑποθέσεως ἀντίφασιν, οἷον εἰ ἔστι περιτ-
3276 APr.65.15 : τόν, μὴ εἶναι περιττόν. ἐκ γὰρ τῶν ἀντικειμένων προτάσεων
3277 APr.65.16 : ἐναντίος ἦν ὁ συλλογισμὸς· ἐὰν οὐκ λάβῃ τοιαύτας, ἔσται τῆς
3278 APr.65.17 : ὑποθέσεως ἀντίφασις, δεῖ δὲ κατανοεῖν ὅτι οὕτω μὲν οὐκ ἔστιν
3279 APr.65.18 : ἐναντία συμπεράνασθαι ἐξ ἐνὸς συλλογισμοῦ ὥστ' εἶναι τὸ
3280 APr.65.19 : συμπεράσμα τὸ μὴ ὄν ἀγαθὸν ἀγαθὸν ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον,
3281 APr.65.20 : ἐὰν μὴ εὐθὺς ἢ πρότασις τοιαύτη ληφθῇ (οἷον πᾶν ζῶν λευ-
3282 APr.65.21 : κὸν εἶναι καὶ μὴ λευκόν, τὸν δ' ἄνθρωπον ζῶν), ἀλλ' ἢ προσ-

3283 APr.65.22 : λαβεῖν δεῖ τὴν ἀντίφασιν (οἷον ὅτι πᾶσα ἐπιστήμη ὑπόλη-
3284 APr.65.23 : ψις [καὶ οὐχ ὑπόληψις], εἴτα λαβεῖν ὅτι ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη
3285 APr.65.24 : μὲν ἔστιν, οὐδεμία δ' ὑπόληψις, ὡσπερ οἱ ἔλεγχοι γίνονται),
3286 APr.65.25 : ἢ ἐκ δύο συλλογισμῶν. ὥστε δ' εἶναι ἐναντία κατ' ἄλη-
3287 APr.65.26 : θειαν τὰ εἰλημμένα, οὐκ ἔστιν ἄλλον τρόπον ἢ τοῦτον, καθά-
3288 APr.65.27 : περ εἴρηται πρότερον.
3289 APr.65.28 : Τὸ δ' ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν ἔστι μὲν, ὡς
3290 APr.65.29 : ἐν γένει λαβεῖν, ἐν τῷ μὴ ἀποδεικνύοναι τὸ προκείμενον, τοῦτο
3291 APr.65.30 : δὲ συμβαίνει πολλαχῶς· καὶ γὰρ εἰ ὅλως μὴ συλλο-
3292 APr.65.31 : γίγεται, καὶ εἰ δι' ἀγνωστοτέρων ἢ ὁμοίως ἀγνώστων, καὶ
3293 APr.65.32 : εἰ διὰ τῶν ὑστέρων τὸ πρότερον· ἢ γὰρ ἀπόδειξις ἐκ πιστοτέ-
3294 APr.65.33 : ρων τε καὶ προτέρων ἔστιν. τούτων μὲν οὐκ οὐδὲν ἔστι τὸ αἰτεῖ-
3295 APr.65.34 : σθαι τὸ ἐξ ἀρχῆς· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὲν δι' αὐτῶν πέφυκε
3296 APr.65.35 : γνωρίζεσθαι τὰ δὲ δι' ἄλλων (αἱ μὲν γὰρ ἀρχαὶ δι' αὐ-
3297 APr.65.36 : τῶν, τὰ δ' ὑπὸ τὰς ἀρχὰς δι' ἄλλων), ὅταν μὴ τὸ δι'
3298 APr.65.37 : αὐτοῦ γνωστὸν δι' αὐτοῦ τις ἐπιχειρῇ δεικνύου, τότε αἰτεῖται
3299 APr.65.38 : τὸ ἐξ ἀρχῆς. τοῦτο δ' ἔστι μὲν οὕτω ποιεῖν ὥστ' εὐθὺς ἀξιώ-
3300 APr.65.39 : σαι τὸ προκείμενον, ἐνδέχεται δὲ καὶ μεταβάντας ἐπ'
3301 APr.65.40 : ἄλλα ἄττα τῶν πεφκότεων δι' ἐκείνου δεικνύσθαι διὰ τούτων
3302 APr.65a.1 : ἀποδεικνύου τὸ ἐξ ἀρχῆς, οἷον εἰ τὸ Α δεικνύοιτο διὰ τοῦ
3303 APr.65a.2 : Β, τὸ δὲ Β διὰ τοῦ Γ, τὸ δὲ Γ πεφκὸς εἴη δεικνύσθαι
3304 APr.65a.3 : διὰ τοῦ Α· συμβαίνει γὰρ αὐτὸ δι' αὐτοῦ τὸ Α δεικνύου
3305 APr.65a.4 : τοὺς οὕτω συλλογιζομένους, ὅπερ ποιῶσιν οἱ τὰς παραλλή-
3306 APr.65a.5 : λους οἰόμενοι γράφειν· λαθάνουσι γὰρ αὐτοὶ ἑαυτοῦς τοι-
3307 APr.65a.6 : αῦτα λαμβάνοντες ἂ οὐχ οἷον τε ἀποδειξαι μὴ οὐσῶν τῶν
3308 APr.65a.7 : παραλλήλων. ὥστε συμβαίνει τοῖς οὕτω συλλογιζομένοις ἕκα-
3309 APr.65a.8 : στον εἶναι λέγειν, εἰ ἔστιν ἕκαστον· οὕτω δ' ἅπαν ἔσται δι' αὐ-
3310 APr.65a.9 : τοῦ γνωστὸν· ὅπερ ἀδύνατον.
3311 APr.65a.10 : Εἰ οὐκ τις ἀδήλου ὄντος ὅτι τὸ Α ὑπάρχει τῷ Γ,
3312 APr.65a.11 : ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῷ Β, αἰτοῖτο τῷ Β ὑπάρχειν τὸ Α,
3313 APr.65a.12 : οὕτω δηλὸν εἰ τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖται, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀποδεί-
3314 APr.65a.13 : κνυσι, δηλὸν· οὐ γὰρ ἀρχὴ ἀποδείξεως τὸ ὁμοίως ἀδηλον.
3315 APr.65a.14 : εἰ μὲντοι τὸ Β πρὸς τὸ Γ οὕτως ἔχει ὥστε ταυτὸν εἶναι, ἢ
3316 APr.65a.15 : δηλὸν ὅτι ἀντιστρέφουσιν, ἢ ἐνυπάρχει θάτερον θατέρω, τὸ ἐν
3317 APr.65a.16 : ἀρχῇ αἰτεῖται. καὶ γὰρ ἂν ὅτι τῷ Β τὸ Α ὑπάρχει δι'
3318 APr.65a.17 : ἐκείνων δεικνύου, εἰ ἀντιστρέφοι (νῦν δὲ τοῦτο κωλύει, ἀλλ'
3319 APr.65a.18 : οὐχ ὁ τρόπος). εἰ δὲ τοῦτο ποιῶ, τὸ εἰρημένον ἂν ποιῶ καὶ
3320 APr.65a.19 : ἀντιστρέφοι διὰ τριῶν. ὡσαύτως δὲ κἂν εἰ τὸ Β τῷ Γ
3321 APr.65a.20 : λαμβάνοι ὑπάρχειν, ὁμοίως ἀδηλὸν ὄν καὶ εἰ τὸ Α, οὕτω
3322 APr.65a.21 : τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἀλλ' οὐκ ἀποδείκνυσι. ἐὰν δὲ ταῦ-
3323 APr.65a.22 : τὸν ἢ τὸ Α καὶ Β ἢ τῷ ἀντιστρέφειν ἢ τῷ ἔπεσθαι τῷ Β
3324 APr.65a.23 : τὸ Α, τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖται διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· τὸ γὰρ
3325 APr.65a.24 : ἐξ ἀρχῆς τί δύναται, εἴρηται ἡμῖν, ὅτι τὸ δι' αὐτοῦ δεικνύου
3326 APr.65a.25 : τὸ μὴ δι' αὐτοῦ δηλὸν.
3327 APr.65a.26 : Εἰ οὐκ ἔστι τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι τὸ δι' αὐτοῦ δεικνύου

3328 APr.65a.27 : τὸ μὴ δι' αὐτοῦ δῆλον, τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ μὴ δεικνύναι, ὅταν
3329 APr.65a.28 : ὁμοίως ἀδήλων ὄντων τοῦ δεικνυμένου καὶ δι' οὐ δεικνυσιν ἢ
3330 APr.65a.29 : τῶ ταῦτα τῶ αὐτῶ ἢ τῶ ταῦτὸν τοῖς αὐτοῖς ὑπάρχειν, ἐν
3331 APr.65a.30 : μὲν τῶ μέσῳ σχήματι καὶ τρίτῳ ἀμφοτέρως ἂν ἐνδέχοιτο
3332 APr.65a.31 : τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι, ἐν δὲ κατηγορικῶ συλλογισμῶ ἐν
3333 APr.65a.32 : τε τῶ τρίτῳ καὶ τῶ πρώτῳ. ὅταν δ' ἀποφατικῶς, ὅταν τὰ
3334 APr.65a.33 : αὐτὰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· καὶ οὐχ ὁμοίως ἀμφοτέροι αἱ προτά-
3335 APr.65a.34 : σεις (ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῶ μέσῳ), διὰ τὸ μὴ ἀντιστρέφειν
3336 APr.65a.35 : τοὺς ὅρους κατὰ τοὺς ἀποφατικούς συλλογισμούς. ἔστι δὲ
3337 APr.65a.36 : τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι ἐν μὲν ταῖς ἀποδείξεισι τὰ κατ' ἀλή-
3338 APr.65a.37 : θειαν οὕτως ἔχοντα, ἐν δὲ τοῖς διαλεκτικοῖς τὰ κατὰ δόξαν.
3339 APr.65a.38 : Τὸ δὲ μὴ παρὰ τοῦτο συμβαίνειν τὸ ψεῦδος, ὁ πολ-
3340 APr.65a.39 : λάκις ἐν τοῖς λόγοις εἰώθαμεν λέγειν, πρῶτον μὲν ἔστιν ἐν
3341 APr.65a.40 : τοῖς εἰς τὸ ἀδύνατον συλλογισμοῖς, ὅταν πρὸς ἀντίφασιν ἢ
3342 APr.66.1 : τούτου ὃ ἐδείκνυτο τῆ εἰς τὸ ἀδύνατον. οὔτε γὰρ μὴ ἀντι-
3343 APr.66.2 : φήσας ἐρεῖ τὸ οὐ παρὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι ψεῦδος τι ἐτέθη
3344 APr.66.3 : τῶν πρότερον, οὐτ' ἐν τῇ δεικνυούσῃ· οὐ γὰρ τίθησι ὁ ἀντί-
3345 APr.66.4 : φησιν. ἔτι δ' ὅταν ἀναερεθῇ τι δεικτικῶς διὰ τῶν Α Β Γ, οὐκ
3346 APr.66.5 : ἔστιν εἰπεῖν ὡς οὐ παρὰ τὸ κείμενον γεγένηται ὁ συλλογι-
3347 APr.66.6 : σμός. τὸ γὰρ μὴ παρὰ τοῦτο γίνεσθαι τότε λέγομεν, ὅταν
3348 APr.66.7 : ἀναερεθέντος τούτου μηδὲν ἤττον περαίνηται ὁ συλλογισμός,
3349 APr.66.8 : ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς δεικτικῶς ἀναερεθείσης γὰρ τῆς θέσεως
3350 APr.66.9 : οὐδ' ὃ πρὸς ταύτην ἔσται συλλογισμός. φανερόν οὖν ὅτι ἐν τοῖς
3351 APr.66.10 : εἰς τὸ ἀδύνατον λέγεται τὸ μὴ παρὰ τοῦτο, καὶ ὅταν οὕτως
3352 APr.66.11 : ἔχη πρὸς τὸ ἀδύνατον ἢ ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσις ὥστε καὶ οὔσης
3353 APr.66.12 : καὶ μὴ οὔσης ταύτης οὐδὲν ἤττον συμβαίνειν τὸ ἀδύνατον.
3354 APr.66.13 : Ὅ μὲν οὖν φανερώτατος τρόπος ἐστὶ τοῦ μὴ παρὰ τὴν
3355 APr.66.14 : θέσιν εἶναι τὸ ψεῦδος, ὅταν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ἀσύναπτος
3356 APr.66.15 : ἢ ἀπὸ τῶν μέσων πρὸς τὸ ἀδύνατον ὁ συλλογισμός, ὅπερ
3357 APr.66.16 : εἴρηται καὶ ἐν τοῖς Τοπικοῖς. τὸ γὰρ τὸ ἀνάπιον ὡς αἴτιον τιθέ-
3358 APr.66.17 : ναι τοῦτό ἐστιν, οἷον εἰ βουλόμενος δεῖξαι ὅτι ἀσύμμετρος
3359 APr.66.18 : ἢ διάμετρος, ἐπιχειροῖ τὸν Ζήνωνος λόγον, ὡς
3360 APr.66.19 : οὐκ ἔστι κινεῖσθαι, καὶ εἰς τοῦτο ἀπάγοι τὸ ἀδύνατον· οὐδα-
3361 APr.66.20 : μῶς γὰρ οὐδαμῇ συνεχὲς ἐστὶ τὸ ψεῦδος τῆ φάσει τῆ ἐξ
3362 APr.66.21 : ἀρχῆς. ἄλλος δὲ τρόπος, εἰ συνεχὲς μὲν εἴη τὸ ἀδύνατον
3363 APr.66.22 : τῆ ὑποθέσει, μὴ μέντοι δι' ἐκείνην συμβαίνοι. τοῦτο γὰρ
3364 APr.66.23 : ἐγγυρεῖ γενέσθαι καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ ἐπὶ τὸ κάτω λαμ-
3365 APr.66.24 : βάνοντι τὸ συνεχές, οἷον εἰ τὸ Α τῶ Β κείται ὑπάρ-
3366 APr.66.25 : χον, τὸ δὲ Β τῶ Γ, τὸ δὲ Γ τῶ Δ, τοῦτο δ' εἴη ψεῦδος,
3367 APr.66.26 : τὸ τὸ Β τῶ Δ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ ἀφαιρεθέντος τοῦ Α μηδὲν
3368 APr.66.27 : ἤττον ὑπάρχει τὸ Β τῶ Γ καὶ τὸ Γ τῶ Δ, οὐκ ἂν εἴη τὸ
3369 APr.66.28 : ψεῦδος διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσιν. ἢ πάλιν εἴ τις ἐπὶ τὸ
3370 APr.66.29 : ἄνω λαμβάνοι τὸ συνεχές, οἷον εἰ τὸ μὲν Α τῶ Β, τῶ δὲ
3371 APr.66.30 : Α τὸ Ε καὶ τῶ Ε τὸ Ζ, ψεῦδος δ' εἴη τὸ ὑπάρχειν τῶ
3372 APr.66.31 : Α τὸ Ζ· καὶ γὰρ οὕτως οὐδὲν ἂν ἤττον εἴη τὸ ἀδύνατον

3373 APr.66.32 : ἀναερεθείσης τῆς ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεως. ἀλλὰ δεῖ πρὸς τοὺς
3374 APr.66.33 : ἐξ ἀρχῆς ὅρους συνάπτειν τὸ ἀδύνατον· οὕτω γὰρ ἔσται διὰ
3375 APr.66.34 : τὴν ὑπόθεσιν, οἷον ἐπὶ μὲν τὸ κάτω λαμβάνοντι τὸ συνεχές
3376 APr.66.35 : πρὸς τὸν κατηγορούμενον τῶν ὄρων (εἰ γὰρ ἀδύνατον τὸ Α
3377 APr.66.36 : τῶ Δ ὑπάρχειν, ἀφαιρεθέντος τοῦ Α οὐκέτι ἔσται τὸ ψεῦδος)·
3378 APr.66.37 : ἐπὶ δὲ τὸ ἄνω, καθ' οὗ κατηγορεῖται (εἰ γὰρ τῶ Β μὴ ἐγ-
3379 APr.66.38 : χωρεῖ τὸ Ζ ὑπάρχειν, ἀφαιρεθέντος τοῦ Β οὐκέτι ἔσται τὸ
3380 APr.66.39 : ἀδύνατον). ὁμοίως δὲ καὶ στερητικῶν τῶν συλλογισμῶν
3381 APr.66.40 : ὄντων.
3382 APr.66a.1 : Φανερόν οὖν ὅτι τοῦ ἀδυνάτου μὴ πρὸς τοὺς ἐξ ἀρχῆς
3383 APr.66a.2 : ὅρους ὄντος οὐ παρὰ τὴν θέσιν συμβαίνει τὸ ψεῦδος. ἢ οὐδ'
3384 APr.66a.3 : οὕτως αἰεὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν ἔσται τὸ ψεῦδος· καὶ γὰρ εἰ μὴ
3385 APr.66a.4 : τῶ Β ἀλλὰ τῶ Κ ἐτέθη τὸ Α ὑπάρχειν, τὸ δὲ Κ τῶ Γ
3386 APr.66a.5 : καὶ τοῦτο τῶ Δ, καὶ οὕτω μένει τὸ ἀδύνατον (ὁμοίως δὲ καὶ
3387 APr.66a.6 : ἐπὶ τὸ ἄνω λαμβάνοντι τοὺς ὅρους), ὥστ' ἐπεὶ καὶ ὄντος καὶ
3388 APr.66a.7 : μὴ ὄντος τούτου συμβαίνει τὸ ἀδύνατον, οὐκ ἂν εἴη παρὰ
3389 APr.66a.8 : τὴν θέσιν. ἢ τὸ μὴ ὄντος τούτου μηδὲν ἤττον γίνεσθαι τὸ ψεῦ-
3390 APr.66a.9 : δος οὐχ οὕτω ληπτέον ὥστ' ἄλλου τιθεμένου συμβαίνειν τὸ
3391 APr.66a.10 : ἀδύνατον, ἀλλ' ὅταν ἀφαιρεθέντος τούτου διὰ τῶν λοιπῶν
3392 APr.66a.11 : προτάσεων ταῦτο περαίνηται ἀδύνατον, ἐπεὶ ταῦτο γε ψεῦ-
3393 APr.66a.12 : δος συμβαίνειν διὰ πλείονων ὑποθέσεων οὐδὲν ἴσως ἄτοπον,
3394 APr.66a.13 : οἷον τὰς παραλλήλους συμπίπτειν καὶ εἰ μεῖζον ἐστὶν ἢ
3395 APr.66a.14 : ἐντὸς τῆς ἐκτὸς καὶ εἰ τὸ τρίγωνον ἔχει πλείους ὀρθὰς
3396 APr.66a.15 : δυνεῖν,
3397 APr.66a.16 : Ὅ δὲ ψευδῆς λόγος γίνεται παρὰ τὸ πρῶτον ψεῦδος.
3398 APr.66a.17 : ἢ γὰρ ἐκ τῶν δύο προτάσεων ἢ ἐκ πλείονων πᾶς ἐστὶ συλ-
3399 APr.66a.18 : λογισμός. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῶν δύο, τούτων ἀνάγκη τὴν ἐτέραν
3400 APr.66a.19 : ἢ καὶ ἀμφοτέρας εἶναι ψευδεῖς· ἐξ ἀληθῶν γὰρ οὐκ ἂν ψευ-
3401 APr.66a.20 : δῆς συλλογισμός. εἰ δ' ἐκ πλείονων, οἷον τὸ μὲν Γ διὰ τῶν
3402 APr.66a.21 : Α Β, ταῦτα δὲ διὰ τῶν Δ Ε Ζ Η, τούτων τι ἔσται τῶν
3403 APr.66a.22 : ἐπάνω ψεῦδος, καὶ παρὰ τοῦτο ὁ λόγος· τὸ γὰρ Α καὶ Β
3404 APr.66a.23 : δι' ἐκείνων περαίνονται. ὥστε παρ' ἐκείνων τι συμβαίνει τὸ
3405 APr.66a.24 : συμπέρασμα καὶ τὸ ψεῦδος.
3406 APr.66a.25 : Πρὸς δὲ τὸ μὴ κατασυλλογιζέσθαι παρατηρητέον,
3407 APr.66a.26 : ὅταν ἄνευ τῶν συμπερασμάτων ἐρωτᾷ τὸν λόγον, ὅπως μὴ
3408 APr.66a.27 : δοθῇ δις ταῦτὸν ἐν ταῖς προτάσεσιν, ἐπειδὴ ἴσμεν ὅτι
3409 APr.66a.28 : ἄνευ μέσου συλλογισμοῦ οὐ γίνεται, μέσον δ' ἐστὶ τὸ πλε-
3410 APr.66a.29 : ονάκις λεγόμενον. ὡς δὲ δεῖ πρὸς ἕκαστον συμπέρασμα τη-
3411 APr.66a.30 : ρεῖν τὸ μέσον, φανερόν ἐκ τοῦ εἰδέναι ποῖον ἐν ἐκάστῳ σχή-
3412 APr.66a.31 : ματι δείκνυται. τοῦτο δ' ἡμᾶς οὐ λήσεται διὰ τὸ εἰδέναι πῶς
3413 APr.66a.32 : ὑπέχονεν τὸν λόγον.
3414 APr.66a.33 : Χρῆ δ' ὅπερ φυλάττεσθαι παραγγέλλομεν ἀποκρῖνο-
3415 APr.66a.34 : μένους, αὐτοὺς ἐπιχειροῦντας πειρᾶσθαι λανθάνειν. τοῦτο δ'
3416 APr.66a.35 : ἔσται πρῶτον, ἐὰν τὰ συμπεράσματα μὴ προσυλλογιζῶν-
3417 APr.66a.36 : ται ἀλλ' εἰλημμένων τῶν ἀναγκαίων ἀδηλα ἦ, ἔτι δὲ ἂν

3418 APr.66a.37 : μή τὰ σύνεγγυς ἐρωτᾷ, ἀλλ' ὅτι μάλιστα ἄμεσα. οἶον
3419 APr.66a.38 : ἔστω δέον συμπεραίνεσθαι τὸ Α κατὰ τοῦ Ζ· μέσα Β Γ Δ Ε.
3420 APr.66a.39 : δεῖ οὖν ἐρωτᾶν εἰ τὸ Α τῷ Β, καὶ πάλιν μὴ εἰ τὸ Β τῷ
3421 APr.66a.40 : Γ, ἀλλ' εἰ τὸ Δ τῷ Ε, κάππειτα εἰ τὸ Β τῷ Γ, καὶ οὕτω
3422 APr.67.1 : τὰ λοιπὰ. κἄν δι' ἐνὸς μέσου γίνηται ὁ συλλογισμός, ἀπὸ
3423 APr.67.2 : τοῦ μέσου ἄρχεσθαι· μάλιστα γὰρ ἂν οὕτω λανθάνοι τὸν
3424 APr.67.3 : ἀποκρινόμενον.
3425 APr.67.4 : Ἐπεὶ δ' ἔχομεν πότε καὶ πῶς ἐχόντων τῶν ὄρων γί-
3426 APr.67.5 : νεται συλλογισμός, φανερόν καὶ πότ' ἔσται καὶ πότ' οὐκ
3427 APr.67.6 : ἔσται ἔλεγχος. πάντων μὲν γὰρ συγχωρουμένων, ἢ ἐναλλάξ
3428 APr.67.7 : τιθεμένων τῶν ἀποκρίσεων, οἶον τῆς μὲν ἀποφατικῆς τῆς δὲ
3429 APr.67.8 : καταφατικῆς, ἐγχωρεῖ γίνεσθαι ἔλεγχον. ἦν γὰρ συλλογι-
3430 APr.67.9 : σμός καὶ οὕτω καὶ ἐκείνως ἐχόντων τῶν ὄρων, ὥστ' εἰ τὸ
3431 APr.67.10 : κείμενον ἐναντίον τῷ συμπεράσματι, ἀνάγκη γίνεσθαι ἔλεγ-
3432 APr.67.11 : γον· ὁ γὰρ ἔλεγχος ἀντιφάσεως συλλογισμός. εἰ δὲ μη-
3433 APr.67.12 : δὲν συγχωροῖτο, ἀδύνατον γενέσθαι ἔλεγχον· οὐ γὰρ ἦν
3434 APr.67.13 : συλλογισμός πάντων τῶν ὄρων στερητικῶν ὄντων, ὥστ' οὐδ'
3435 APr.67.14 : ἔλεγχος· εἰ μὲν γὰρ ἔλεγχος, ἀνάγκη συλλογισμὸν εἶναι,
3436 APr.67.15 : συλλογισμοῦ δ' ὄντος οὐκ ἀνάγκη ἔλεγχον. ὡσαύτως δὲ καὶ
3437 APr.67.16 : εἰ μὴδὲν θεθεῖ κατὰ τὴν ἀπόκρισιν ἐν ὄλῳ· ὁ γὰρ αὐτὸς
3438 APr.67.17 : ἔσται διορισμός ἐλέγχου καὶ συλλογισμοῦ.
3439 APr.67.18 : Συμβαίνει δ' ἐνίοτε, καθάπερ ἐν τῇ θέσει τῶν ὄρων
3440 APr.67.19 : ἀπατώμεθα, καὶ κατὰ τὴν ὑπόληψιν γίνεσθαι τὴν ἀπάτην,
3441 APr.67.20 : οἶον εἰ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ πλείοσι πρώτοις ὑπάρχειν, καὶ
3442 APr.67.21 : τὸ μὲν λεληθέναι τινὰ καὶ οἰεσθαι μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ
3443 APr.67.22 : εἰδέναι. ἔστω τὸ Α τῷ Β καὶ τῷ Γ καθ' αὐτὰ ὑπάρ-
3444 APr.67.23 : χον, καὶ ταῦτα παντὶ τῷ Δ ὡσαύτως. εἰ δὴ τῷ μὲν Β τὸ
3445 APr.67.24 : Α παντὶ οἶεται ὑπάρχειν, καὶ τοῦτο τῷ Δ, τῷ δὲ Γ τὸ Α
3446 APr.67.25 : μὴδενί, καὶ τοῦτο τῷ Δ παντί, τοῦ αὐτοῦ κατὰ ταυτὸν ἔξει
3447 APr.67.26 : ἐπιστήμην καὶ ἄγνοιαν. πάλιν εἴ τις ἀπατηθεῖ περὶ τὰ ἐκ
3448 APr.66b.27 : τῆς αὐτῆς συστοιχίας, οἶον εἰ τὸ Α ὑπάρχει τῷ Β, τοῦτο δὲ
3449 APr.66b.28 : τῷ Γ καὶ τὸ Γ τῷ Δ, ὑπολαμβάνοι δὲ τὸ Α παντὶ τῷ Β
3450 APr.66b.29 : ὑπάρχειν καὶ πάλιν μὴδενὶ τῷ Γ· ἅμα γὰρ εἴσεται τε καὶ
3451 APr.66b.30 : οὐχ ὑπολήπεται ὑπάρχειν. ἄρ' οὖν οὐδὲν ἄλλο ἀξιοῖ ἐκ τού-
3452 APr.66b.31 : των ἢ ὁ ἐπίσταται, τοῦτο μὴ ὑπολαμβάνειν; ἐπίσταται γὰρ
3453 APr.66b.32 : πως ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει διὰ τοῦ Β, ὡς τῇ καθόλου τὸ
3454 APr.66b.33 : κατὰ μέρος, ὥστε ὁ πως ἐπίσταται, τοῦτο ὅλως ἀξιοῖ μὴ
3455 APr.66b.34 : ὑπολαμβάνειν· ὅπερ ἀδύνατον.
3456 APr.66b.34 : Ἐπὶ δὲ τοῦ πρότερον λεχθέν-
3457 APr.66b.35 : τος, εἰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας τὸ μέσον, καθ' ἑκάτε-
3458 APr.66b.36 : ρον μὲν τῶν μέσων ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις οὐκ ἐγχωρεῖ
3459 APr.66b.37 : ὑπολαμβάνειν, οἶον τὸ Α τῷ μὲν Β παντί, τῷ δὲ Γ μὴ-
3460 APr.66b.38 : δενί, ταῦτα δ' ἀμφοτέρα παντὶ τῷ Δ. συμβαίνει γὰρ ἢ
3461 APr.66b.39 : ἀπλῶς ἢ ἐπὶ τι ἐναντίαν λαμβάνεσθαι τὴν πρώτην πρότα-
3462 APr.66b.40 : σιν. εἰ γὰρ ᾗ τὸ Β ὑπάρχει, παντὶ τὸ Α ὑπολαμβάνει

3463 APr.67a.1 : ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τῷ Δ οἶδε, καὶ ὅτι τῷ Δ τὸ Α οἶδεν.
3464 APr.67a.2 : ὥστ' εἰ πάλιν, ᾗ τὸ Γ, μὴδενὶ οἶεται τὸ Α ὑπάρχειν, ᾗ τὸ
3465 APr.67a.3 : Β τινὶ ὑπάρχει, τούτῳ οὐκ οἶεται τὸ Α ὑπάρχειν. τὸ δὲ
3466 APr.67a.4 : παντὶ οἰόμενον ᾗ τὸ Β, πάλιν τινὶ μὴ οἰεσθαι ᾗ τὸ Β, ἢ
3467 APr.67a.5 : ἀπλῶς ἢ ἐπὶ τι ἐναντίον ἐστίν.
3468 APr.67a.5 : Οὕτω μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται
3469 APr.67a.6 : ὑπολαβεῖν, καθ' ἑκάτερον δὲ τὴν μίαν ἢ κατὰ θάτερον ἀμ-
3470 APr.67a.7 : φοτέρας οὐδὲν κωλύει, οἶον τὸ Α παντὶ τῷ Β καὶ τὸ Β τῷ
3471 APr.67a.8 : Δ, καὶ πάλιν τὸ Α μὴδενὶ τῷ Γ. ὁμοία γὰρ ἢ τοιαύτη
3472 APr.67a.9 : ἀπάτη καὶ ὡς ἀπατώμεθα περὶ τὰς ἐν μέρει, οἶον εἰ ᾗ τὸ Β,
3473 APr.67a.10 : παντὶ τὸ Α ὑπάρχει, τὸ δὲ Β τῷ Γ παντί, τὸ Α παντί
3474 APr.67a.11 : τῷ Γ ὑπάρξει. εἰ οὖν τις οἶδεν ὅτι τὸ Α, ᾗ τὸ Β, ὑπάρ-
3475 APr.67a.12 : χει παντί, οἶδε καὶ ὅτι τῷ Γ. ἀλλ' οὐδὲν κωλύει ἀγνοεῖν
3476 APr.67a.13 : τὸ Γ ὅτι ἐστίν, οἶον εἰ τὸ μὲν Α δύο ὀρθαί, τὸ δ' ἐφ' ᾗ Β
3477 APr.67a.14 : τρίγωνον, τὸ δ' ἐφ' ᾗ Γ αἰσθητὸν τρίγωνον. ὑπολάβοι γὰρ
3478 APr.67a.15 : ἂν τις μὴ εἶναι τὸ Γ, εἰδὼς ὅτι πᾶν τρίγωνον ἔχει δύο ὀρ-
3479 APr.67a.16 : θαίς, ὥσθ' ἅμα εἴσεται καὶ ἀγνοήσει ταυτόν. τὸ γὰρ εἰδέ-
3480 APr.67a.17 : ναι πᾶν τρίγωνον ὅτι δύο ὀρθαίς οὐχ ἀπλοῦν ἐστίν, ἀλλὰ
3481 APr.67a.18 : τὸ μὲν τῷ τὴν καθόλου ἔχειν ἐπιστήμην, τὸ δὲ τὴν καθ'
3482 APr.67a.19 : ἕκαστον. οὕτω μὲν οὖν ὡς τῇ καθόλου οἶδε τὸ Γ ὅτι δύο ὀρ-
3483 APr.67a.20 : θαί, ὡς δὲ τῇ καθ' ἕκαστον οὐκ οἶδεν, ὥστ' οὐχ ἔξει τὰς
3484 APr.67a.21 : ἐναντίας. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἐν τῷ Μένωνι λόγος, ὅτι ἡ μά-
3485 APr.67a.22 : θησις ἀνάμνησις, οὐδαμοῦ γὰρ συμβαίνει προεπίστασθαι τὸ
3486 APr.67a.23 : καθ' ἕκαστον, ἀλλ' ἅμα τῇ ἐπαγωγῇ λαμβάνειν τὴν τῶν
3487 APr.67a.24 : κατὰ μέρος ἐπιστήμην ὡσπερ ἀναγνωρίζοντας. ἔνια γὰρ εὐ-
3488 APr.67a.25 : θύς ἴσμεν, οἶον ὅτι δύο ὀρθαίς, ἐὰν ἴδωμεν ὅτι τρίγωνον.
3489 APr.67a.26 : ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
3490 APr.67a.27 : Τῇ μὲν οὖν καθόλου θεωροῦμεν τὰ ἐν μέρει, τῇ δ' οἰ-
3491 APr.67a.28 : κεία οὐκ ἴσμεν, ὥστ' ἐνδέχεται καὶ ἀπατάσθαι περὶ αὐτὰ,
3492 APr.67a.29 : πλὴν οὐκ ἐναντίως, ἀλλ' ἔχειν μὲν τὴν καθόλου, ἀπατά-
3493 APr.67a.30 : σθαι δὲ τὴν κατὰ μέρος. ὁμοίως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν προειρημέ-
3494 APr.67a.31 : νων· οὐ γὰρ ἐναντία ἢ κατὰ τὸ μέσον ἀπάτη τῇ κατὰ τὸν
3495 APr.67a.32 : συλλογισμὸν ἐπιστήμη, οὐδ' ἢ καθ' ἑκάτερον τῶν μέσων ὑπό-
3496 APr.67a.33 : ληψις, οὐδὲν δὲ κωλύει εἰδότα καὶ ὅτι τὸ Α ὅλῳ τῷ Β
3497 APr.67a.34 : ὑπάρχει καὶ πάλιν τοῦτο τῷ Γ, οἰηθῆναι μὴ ὑπάρχειν τὸ
3498 APr.67a.35 : Α τῷ Γ, οἶον ὅτι πᾶσα ἡμίονος ἄτοκος καὶ αὐτῇ ἡμίονος
3499 APr.67a.36 : οἰεσθαι κύειν ταύτην· οὐ γὰρ ἐπίσταται ὅτι τὸ Α τῷ Γ, μὴ
3500 APr.67a.37 : συνθεωρῶν τὸ καθ' ἑκάτερον. ὥστε δηλον ὅτι καὶ εἰ τὸ μὲν
3501 APr.67a.38 : οἶδε τὸ δὲ μὴ οἶδεν, ἀπατηθήσεται· ὅπερ ἔχουσιν αἱ κα-
3502 APr.67a.39 : θόλου πρὸς τὰς κατὰ μέρος ἐπιστήμας, οὐδὲν γὰρ τῶν αἰ-
3503 APr.68.1 : σθητῶν ἔξω τῆς αἰσθήσεως γενόμενον ἴσμεν, οὐδ' ἂν ἦσθη-
3504 APr.68.2 : μένοι τυγχάνωμεν, εἰ μὴ ὡς τῷ καθόλου καὶ τῷ ἔχειν τὴν
3505 APr.68.3 : οἰκίαν ἐπιστήμην, ἀλλ' οὐχ ὡς τῷ ἐνεργεῖν. τὸ γὰρ ἐπί-
3506 APr.68.4 : στασθαι λέγεται τριχῶς, ἢ ὡς τῇ καθόλου ἢ ὡς τῇ οἰκείᾳ
3507 APr.68.5 : ἢ ὡς τῷ ἐνεργεῖν, ὥστε καὶ τὸ ἠπατηθῆσθαι τοσαυταχῶς, οὐδὲν

3508 APr.68.6 : οὐν κωλύει και εἰδέναι και ἠπατήσθαι περι ταυτό, πλην οὐκ
3509 APr.68.7 : ἐναντίως, ὅπερ συμβαίνει και τῷ καθ' ἑκατέραν εἰδοτι τὴν
3510 APr.68.8 : πρότασιν και μὴ ἐπισκεμμένῳ πρότερον. ὑπολαμβάνων γάρ
3511 APr.68.9 : κύειν τὴν ἡμίονον οὐκ ἔχει τὴν κατὰ τὸ ἐνεργεῖν ἐπιστήμην,
3512 APr.68.10 : οὐδ' αὖ διὰ τὴν ὑπόληψιν ἐναντίαν ἀπάτην τῇ ἐπιστήμῃ·
3513 APr.68.11 : συλλογισμὸς γάρ ἢ ἐναντία ἀπάτη τῇ καθόλου.
3514 APr.68.12 : Ὁ δ' ὑπολαμβάνων τὸ ἀγαθὸν εἶναι κακῶν εἶναι, τὸ
3515 APr.68.13 : αὐτὸ ὑπολήπεται ἀγαθῶν εἶναι και κακῶν. ἔστω γάρ τὸ μὲν
3516 APr.68.14 : ἀγαθῶν εἶναι ἐφ' οὗ Α, τὸ δὲ κακῶν εἶναι ἐφ' οὗ Β, πάλιν
3517 APr.68.15 : δὲ τὸ ἀγαθῶν εἶναι ἐφ' οὗ Γ. ἐπεὶ οὖν ταυτὸν ὑπολαμβά-
3518 APr.68.16 : νει τὸ Β και τὸ Γ, και εἶναι τὸ Γ τὸ Β ὑπολήπεται, και
3519 APr.68.17 : πάλιν τὸ Β τὸ Α εἶναι ὡσαύτως, ὥστε και τὸ Γ τὸ Α.
3520 APr.68.18 : ὥσπερ γάρ εἰ ἦν ἀληθές, καθ' οὗ τὸ Γ, τὸ Β, και καθ'
3521 APr.68.19 : οὗ τὸ Β, τὸ Α, και κατὰ τοῦ Γ τὸ Α ἀληθές ἦν, οὕτω και
3522 APr.68.20 : ἐπὶ τοῦ ὑπολαμβάνειν. ὁμοίως δὲ και ἐπὶ τοῦ εἶναι· ταυτοῦ
3523 APr.68.21 : γάρ ὄντος τοῦ Γ και Β, και πάλιν τοῦ Β και Α, και τὸ Γ
3524 APr.68.22 : τῷ Α ταυτὸν ἦν· ὥστε και ἐπὶ τοῦ δοξάζειν ὁμοίως, ἄρ' οὖν
3525 APr.68.23 : τοῦτο μὲν ἀναγκαῖον, εἰ τις δώσει τὸ πρῶτον; ἀλλ' ἴσως ἐκεῖνο
3526 APr.68.24 : ψεῦδος, τὸ ὑπολαβεῖν τινὰ κακῶν εἶναι τὸ ἀγαθῶν εἶναι,
3527 APr.68.25 : εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός· πολλαχῶς γάρ ἐγχωρεῖ τοῦθ'
3528 APr.68.26 : ὑπολαμβάνειν. ἐπισκεπτέον δὲ τοῦτο βέλτιον.
3529 APr.68.27 : Ὅταν δ' ἀντιστρέφῃ τὰ ἄκρα, ἀνάγκη και τὸ μέσον
3530 APr.68.28 : ἀντιστρέφειν πρὸς ἄμφω. εἰ γάρ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ διὰ τοῦ
3531 APr.68.29 : Β ὑπάρχει, εἰ ἀντιστρέφει και ὑπάρχει, ψὶ τὸ Α, παντὶ
3532 APr.68.30 : τὸ Γ, και τὸ Β τῷ Α ἀντιστρέφει και ὑπάρχει, ψὶ τὸ Α,
3533 APr.68.31 : παντὶ τὸ Β διὰ μέσου τοῦ Γ· και τὸ Γ τῷ Β ἀντιστρέφει
3534 APr.68.32 : διὰ μέσου τοῦ Α. και ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ὡσαύτως, οἶον
3535 APr.68.33 : εἰ τὸ Β τῷ Γ ὑπάρχει, τῷ δὲ Β τὸ Α οὐχ ὑπάρχει, οὐδὲ
3536 APr.68.34 : τὸ Α τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει. εἰ δὴ τὸ Β τῷ Α ἀντιστρέφει,
3537 APr.68.35 : και τὸ Γ τῷ Α ἀντιστρέφει. ἔστω γάρ τὸ Β μὴ ὑπάρχον
3538 APr.68.36 : τῷ Α· οὐδ' ἄρα τὸ Γ· παντὶ γάρ τῷ Γ τὸ Β ὑπῆρχεν.
3539 APr.68.37 : και εἰ τῷ Β τὸ Γ ἀντιστρέφει, και τὸ Α ἀντιστρέφει· καθ'
3540 APr.68.38 : οὗ γάρ ἅπαντος τὸ Β, και τὸ Γ. και εἰ τὸ Γ και πρὸς τὸ Α
3541 APr.68.39 : ἀντιστρέφει, και τὸ Β ἀντιστρέφει. ψὶ γάρ τὸ Β,
3542 APr.68a.1 : τὸ Γ· ψὶ δὲ τὸ Α, τὸ Γ οὐχ ὑπάρχει. και μόνον τοῦτο
3543 APr.68a.2 : ἀπὸ τοῦ συμπεράσματος ἄρχεται, τὰ δ' ἄλλα οὐχ ὁμοίως
3544 APr.68a.3 : και ἐπὶ τοῦ κατηγορικοῦ συλλογισμοῦ.
3545 APr.68a.3 : Πάλιν εἰ τὸ Α και
3546 APr.68a.4 : τὸ Β ἀντιστρέφει, και τὸ Γ και τὸ Δ ὡσαύτως, ἅπαντι δ'
3547 APr.68a.5 : ἀνάγκη τὸ Α ἢ τὸ Γ ὑπάρχειν, και τὸ Β και Δ οὕτως ἔξει
3548 APr.68a.6 : ὥστε παντὶ θάτερον ὑπάρχειν. ἐπεὶ γάρ ψὶ τὸ Α, τὸ Β, και
3549 APr.68a.7 : ψὶ τὸ Γ, τὸ Δ, παντὶ δὲ τὸ Α ἢ τὸ Γ και οὐχ ἅμα, φα-
3550 APr.68a.8 : νερόν ὅτι και τὸ Β ἢ τὸ Δ παντὶ και οὐχ ἅμα [οἶον ...
3551 APr.68a.11 : γεγονένας]· δύο γάρ συλλογισμοὶ σύγκεινται. πάλιν εἰ παντὶ
3552 APr.68a.12 : μὲν τὸ Α ἢ τὸ Β και τὸ Γ ἢ τὸ Δ, ἅμα δὲ μὴ ὑπάρχει, εἰ ἀντι-

3553 APr.68a.13 : στρέφει τὸ Α και τὸ Γ, και τὸ Β και τὸ Δ ἀντιστρέφει. εἰ
3554 APr.68a.14 : γάρ τινὶ μὴ ὑπάρχει τὸ Β, ψὶ τὸ Δ, δηλον ὅτι τὸ Α ὑπάρχει.
3555 APr.68a.15 : εἰ δὲ τὸ Α, και τὸ Γ· ἀντιστρέφει γάρ. ὥστε ἅμα τὸ Γ και
3556 APr.68a.16 : τὸ Δ. τοῦτο δ' ἀδύνατον. οἶον εἰ τὸ ἀγένητον ἀφθαρτον και
3557 APr.68a.9 : τὸ ἀφθαρτον ἀγένητον, ἀνάγκη τὸ γεγόμενον φθαρτὸν και τὸ
3558 APr.68a.10 : φθαρτὸν γεγονένας .
3559 APr.68a.16 : Ὅταν δὲ τὸ Α ὅλων τῷ Β και τῷ Γ
3560 APr.68a.17 : ὑπάρχη και μηδενὸς ἄλλου κατηγορηται, ὑπάρχη δὲ και
3561 APr.68a.18 : τὸ Β παντὶ τῷ Γ, ἀνάγκη τὸ Α και Β ἀντιστρέφειν· ἐπεὶ
3562 APr.68a.19 : γάρ κατὰ μόνων τῶν Β Γ λέγεται τὸ Α, κατηγορεῖται δὲ
3563 APr.68a.20 : τὸ Β και αὐτὸ αὐτοῦ και τοῦ Γ, φανερόν ὅτι καθ' ὧν τὸ Α,
3564 APr.68a.21 : και τὸ Β λεχθήσεται πάντων πλην αὐτοῦ τοῦ Α. πάλιν ὅταν
3565 APr.68a.22 : τὸ Α και τὸ Β ὅλων τῷ Γ ὑπάρχη, ἀντιστρέφῃ δὲ τὸ Γ
3566 APr.68a.23 : τῷ Β, ἀνάγκη τὸ Α παντὶ τῷ Β ὑπάρχειν· ἐπεὶ γάρ παντὶ
3567 APr.68a.24 : τῷ Γ τὸ Α, τὸ δὲ Γ τῷ Β διὰ τὸ ἀντιστρέφειν, και τὸ Α
3568 APr.68a.25 : παντὶ τῷ Β.
3569 APr.68a.25 : Ὅταν δὲ δυοῖν ὄντων τὸ Α τοῦ Β αἰ-
3570 APr.68a.26 : ρετώτερον ἢ, ὄντων ἀντικειμένων, και τὸ Δ τοῦ Γ ὡσαύτως,
3571 APr.68a.27 : εἰ αἰρετώτερα τὰ Α Γ τῶν Β Δ, τὸ Α τοῦ Δ αἰρετώτερον.
3572 APr.68a.28 : ὁμοίως γάρ διωκτὸν τὸ Α και φευκτὸν τὸ Β (ἀντικείμενα
3573 APr.68a.29 : γάρ), και τὸ Γ τῷ Δ (και γάρ ταῦτα ἀντίκειται). εἰ οὖν
3574 APr.68a.30 : τὸ Α τῷ Δ ὁμοίως αἰρετόν, και τὸ Β τῷ Γ φευκτόν· ἐκά-
3575 APr.68a.31 : τερον γάρ ἑκατέρω ὁμοίως, φευκτὸν διωκτῶν. ὥστε και τὰ
3576 APr.68a.32 : ἄμφω τὰ Α Γ τοῖς Β Δ. ἐπεὶ δὲ μᾶλλον, οὐχ οἶόν τε
3577 APr.68a.33 : ὁμοίως· και γάρ ἂν τὰ Β Δ ὁμοίως ἦσαν. εἰ δὲ τὸ Δ τοῦ Α
3578 APr.68a.34 : αἰρετώτερον, και τὸ Β τοῦ Γ ἦττον φευκτόν· τὸ γάρ ἔλατ-
3579 APr.68a.35 : τον τῷ ἐλάττονι ἀντίκειται. αἰρετώτερον δὲ τὸ μείζον ἀγα-
3580 APr.68a.36 : θὸν και ἔλαττον κακὸν ἢ τὸ ἔλαττον ἀγαθὸν και μείζον
3581 APr.68a.37 : κακόν· και τὸ ἅπαν ἄρα, τὸ Β Δ, αἰρετώτερον τοῦ Α Γ.
3582 APr.68a.38 : νῦν δ' οὐκ ἔστιν. τὸ Α ἄρα αἰρετώτερον τοῦ Δ, και τὸ Γ ἄρα
3583 APr.68a.39 : τοῦ Β ἦττον φευκτόν. εἰ δὴ ἔλοιτο πᾶς ὁ ἐρών κατὰ τὸν
3584 APr.68a.40 : ἔρωτα τὸ Α τὸ οὕτως ἔχειν ὥστε χαρίζεσθαι, και τὸ μὴ
3585 APr.68a.41 : χαρίζεσθαι τὸ ἐφ' οὗ Γ, ἢ τὸ χαρίζεσθαι τὸ ἐφ' οὗ Δ, και
3586 APr.69.1 : τὸ μὴ τοιοῦτον εἶναι οἶον χαρίζεσθαι τὸ ἐφ' οὗ Β, δηλον ὅτι
3587 APr.69.2 : τὸ Α τὸ τοιοῦτον εἶναι αἰρετώτερόν ἐστιν ἢ τὸ χαρίζεσθαι. τὸ
3588 APr.69.3 : ἄρα φιλεῖσθαι τῆς συνουσίας αἰρετώτερον κατὰ τὸν ἔρωτα.
3589 APr.69.4 : μᾶλλον ἄρα ὁ ἔρωτος ἐστὶ τῆς φιλίας ἢ τοῦ συνείναι. εἰ δὲ
3590 APr.69.5 : μάλιστα τούτου, και τέλος τοῦτο. τὸ ἄρα συνείναι ἢ οὐκ ἔστιν
3591 APr.69.6 : ὁλως ἢ τοῦ φιλεῖσθαι ἔνεκεν· και γάρ αἰ ἄλλα ἐπιθυμῖαι
3592 APr.69.7 : και τέχνηαι οὕτως.
3593 APr.69.8 : Πᾶς μὲν οὖν ἔχουσιν οἱ ὄροι κατὰ τὰς ἀντιστροφὰς
3594 APr.69.9 : και τὸ αἰρετώτερον ἢ φευκτότερον εἶναι, φανερόν· ὅτι δ' οὐ
3595 APr.69.10 : μόνον οἱ διαλεκτικοὶ και ἀποδεικτικοὶ συλλογισμοὶ διὰ
3596 APr.69.11 : τῶν προειρημένων γίνονται σχημάτων, ἀλλὰ και οἱ ῥητορι-
3597 APr.69.12 : και και ἀπλῶς ἡτισοῦν πίστις και ἢ καθ' ὅποιον μὲθοδος,

3598 APr.69.13 : νυν ἂν εἴη λεκτέον. ἅπαντα γὰρ πιστεύομεν ἢ διὰ συλλο-
3599 APr.69.14 : γισμοῦ ἢ ἐξ ἐπαγωγῆς.
3600 APr.69.15 : Ἐπαγωγή μὲν οὖν ἔστι καὶ ὁ ἐξ ἐπαγωγῆς συλλογι-
3601 APr.69.16 : σμός τὸ διὰ τοῦ ἑτέρου θάτερον ἄκρον τῷ μέσῳ συλλογίσα-
3602 APr.69.17 : σθαι, οἷον εἰ τῶν Α Γ μέσον τὸ Β, διὰ τοῦ Γ δεῖξαι τὸ Α
3603 APr.69.18 : τῷ Β ὑπάρχον· οὕτω γὰρ ποιούμεθα τὰς ἐπαγωγὰς. οἷον
3604 APr.69.19 : ἔστω τὸ Α μακρόβιον, τὸ δ' ἐφ' ὧ Β τὸ χολήν μὴ ἔχον,
3605 APr.69.20 : ἐφ' ὧ δὲ Γ τὸ καθ' ἕκαστον μακρόβιον, οἷον ἄνθρωπος καὶ
3606 APr.69.21 : ἵππος καὶ ἡμίονος. τῷ δὲ Γ ὅλῳ ὑπάρχει τὸ Α (πᾶν γὰρ
3607 APr.69.22 : τὸ Γ μακρόβιον)· ἀλλὰ καὶ τὸ Β, τὸ μὴ ἔχειν χολήν,
3608 APr.69.23 : παντὶ ὑπάρχει τῷ Γ. εἰ οὖν ἀντιστρέφει τὸ Γ τῷ Β καὶ μὴ
3609 APr.69.24 : ὑπερτείνει τὸ μέσον, ἀνάγκη τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν. δέδει-
3610 APr.69.25 : κται γὰρ πρότερον ὅτι ἂν δύο ἄττα τῷ αὐτῷ ὑπάρχη καὶ
3611 APr.69.26 : πρὸς θάτερον αὐτῶν ἀντιστρέφῃ τὸ ἄκρον, ὅτι τῷ ἀντιστρέ-
3612 APr.69.27 : φοντι καὶ θάτερον ὑπάρξει τῶν κατηγορουμένων. δεῖ δὲ νοεῖν
3613 APr.69.28 : τὸ Γ τὸ ἐξ ἁπάντων τῶν καθ' ἕκαστον συγκείμενον· ἢ γὰρ
3614 APr.69.29 : ἐπαγωγή διὰ πάντων.
3615 APr.69.30 : Ἔστι δ' ὁ τοιοῦτος συλλογισμὸς τῆς πρώτης καὶ ἀμέ-
3616 APr.69.31 : σου προτάσεως· ὡς μὲν γὰρ ἔστι μέσον, διὰ τοῦ μέσου ὁ
3617 APr.69.32 : συλλογισμὸς, ὡς δὲ μὴ ἔστι, δι' ἐπαγωγῆς. καὶ τρόπον
3618 APr.69.33 : τινὰ ἀντίκειται ἡ ἐπαγωγή τῷ συλλογισμῷ· ὁ μὲν γὰρ διὰ
3619 APr.69.34 : τοῦ μέσου τὸ ἄκρον τῷ τρίτῳ δείκνυσιν, ἢ δὲ διὰ τοῦ τρίτου
3620 APr.69.35 : τὸ ἄκρον τῷ μέσῳ. φύσει μὲν οὖν πρότερος καὶ γνωριμώτε-
3621 APr.69.36 : ρος ὁ διὰ τοῦ μέσου συλλογισμὸς, ἡμῖν δ' ἐναργέστερος ὁ
3622 APr.69.37 : διὰ τῆς ἐπαγωγῆς.
3623 APr.69.38 : Παράδειγμα δ' ἔστιν ὅταν τῷ μέσῳ τὸ ἄκρον ὑπάρ-
3624 APr.69.39 : χον δειχθῇ διὰ τοῦ ὁμοίου τῷ τρίτῳ. δεῖ δὲ καὶ τὸ μέσον
3625 APr.69.40 : τῷ τρίτῳ καὶ τὸ πρῶτον τῷ ὁμοίῳ γνώριμον εἶναι ὑπάρχον.
3626 APr.69.41 : οἷον ἔστω τὸ Α κακόν, τὸ δὲ Β πρὸς ὁμόρους ἀναρῆσθαι
3627 APr.69a.1 : πόλεμον, ἐφ' ὧ δὲ Γ τὸ Ἀθηναίους πρὸς Θηβαίους, τὸ δ'
3628 APr.69a.2 : ἐφ' ὧ Δ Θηβαίους πρὸς Φωκεῖς. ἐὰν οὖν βουλώμεθα δεῖξαι
3629 APr.69a.3 : ὅτι τὸ Θηβαίους πολεμεῖν κακόν ἔστι, ληπτέον ὅτι τὸ πρὸς
3630 APr.69a.4 : τοὺς ὁμόρους πολεμεῖν κακόν. τούτου δὲ πίστις ἐκ τῶν
3631 APr.69a.5 : ὁμοίων, οἷον ὅτι Θηβαίους ὁ πρὸς Φωκεῖς. ἐπεὶ οὖν τὸ πρὸς
3632 APr.69a.6 : τοὺς ὁμόρους κακόν, τὸ δὲ πρὸς Θηβαίους πρὸς ὁμόρους ἔστι,
3633 APr.69a.7 : φανερόν ὅτι τὸ πρὸς Θηβαίους πολεμεῖν κακόν. ὅτι μὲν οὖν
3634 APr.69a.8 : τὸ Β τῷ Γ καὶ τῷ Δ ὑπάρχει, φανερόν (ἄμφω γὰρ ἔστι
3635 APr.69a.9 : πρὸς τοὺς ὁμόρους ἀναρῆσθαι πόλεμον), καὶ ὅτι τὸ Α τῷ
3636 APr.69a.10 : Δ (Θηβαίους γὰρ οὐ συνήνεγκεν ὁ πρὸς Φωκεῖς πόλεμος)· ὅτι
3637 APr.69a.11 : δὲ τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, διὰ τοῦ Δ δειχθήσεται. τὸν αὐ-
3638 APr.69a.12 : τὸν δὲ τρόπον κἂν εἰ διὰ πλειόνων τῶν ὁμοίων ἢ πίστις γέ-
3639 APr.69a.13 : νοιτο τοῦ μέσου πρὸς τὸ ἄκρον. φανερόν οὖν ὅτι τὸ παράδει-
3640 APr.69a.14 : γμά ἔστιν οὔτε ὡς μέρος πρὸς ὅλον οὔτε ὡς ὅλον πρὸς μέρος,
3641 APr.69a.15 : ἀλλ' ὡς μέρος πρὸς μέρος, ὅταν ἄμφω μὲν ἢ ὑπὸ ταῦτό,
3642 APr.69a.16 : γνώριμον δὲ θάτερον. καὶ διαφέρει τῆς ἐπαγωγῆς, ὅτι ἡ

3643 APr.69a.17 : μὲν ἐξ ἁπάντων τῶν ἀτόμων τὸ ἄκρον ἐδείκνυν ὑπάρχειν
3644 APr.69a.18 : τῷ μέσῳ καὶ πρὸς τὸ ἄκρον οὐ συνήπτε τὸν συλλογισμὸν,
3645 APr.69a.19 : τὸ δὲ καὶ συνάπτει καὶ οὐκ ἐξ ἁπάντων δείκνυσιν.
3646 APr.69a.20 : Ἀπαγωγή δ' ἔστιν ὅταν τῷ μὲν μέσῳ τὸ πρῶτον δὴ-
3647 APr.69a.21 : λον ἢ ὑπάρχον, τῷ δ' ἐσχάτῳ τὸ μέσον ἀδηλον μὲν, ὁμοίως
3648 APr.69a.22 : δὲ πιστὸν ἢ μᾶλλον τοῦ συμπεράσματος· ἔτι ἂν ὀλίγα ἢ
3649 APr.69a.23 : τὰ μέσα τοῦ ἐσχάτου καὶ τοῦ μέσου· πάντως γὰρ ἐγγύτερον
3650 APr.69a.24 : εἶναι συμβαίνει τῆς ἐπιστήμης. οἷον ἔστω τὸ Α τὸ διδακτόν,
3651 APr.69a.25 : ἐφ' οὗ Β ἐπιστήμη, τὸ Γ δικαιοσύνη. ἢ μὲν οὖν ἐπιστήμη ὅτι
3652 APr.69a.26 : διδακτόν, φανερόν· ἢ δ' ἀρετὴ εἰ ἐπιστήμη, ἀδηλον. εἰ οὖν
3653 APr.69a.27 : ὁμοίως ἢ μᾶλλον πιστὸν τὸ Β Γ τοῦ Α Γ, ἀπαγωγή ἔστιν·
3654 APr.69a.28 : ἐγγύτερον γὰρ τοῦ ἐπίστασθαι διὰ τὸ προσειληφέναι τὴν Α Β
3655 APr.69a.29 : ἐπιστήμην, πρότερον οὐκ ἔχοντας. ἢ πάλιν εἰ ὀλίγα τὰ μέσα
3656 APr.69a.30 : τῶν Β Γ· καὶ γὰρ οὕτως ἐγγύτερον τοῦ εἶδέναι. οἷον εἰ τὸ Δ
3657 APr.69a.31 : εἴη τετραγωνίζεσθαι, τὸ δ' ἐφ' ὧ Ε εὐθύγραμμον, τὸ δ'
3658 APr.69a.32 : ἐφ' ὧ Ζ κύκλος· εἰ τοῦ Ε Ζ ἐν μόνον εἴη μέσον, τὸ μετὰ
3659 APr.69a.33 : μνησκῶν ἴσον γίνεσθαι εὐθυγράμμου τὸν κύκλον, ἐγγὺς ἂν
3660 APr.69a.34 : εἴη τοῦ εἶδέναι. ὅταν δὲ μήτε πιστότερον ἢ τὸ Β Γ τοῦ Α Γ μήτ'
3661 APr.69a.35 : ὀλίγα τὰ μέσα, οὐ λέγω ἀπαγωγήν. οὐδ' ὅταν ἄμεσον ἢ τὸ
3662 APr.69a.36 : Β Γ· ἐπιστήμη γὰρ τὸ τοιοῦτον.
3663 APr.69a.37 : Ἔνστασις δ' ἔστι πρότασις προτάσει ἐναντία. διαφέρει
3664 APr.69a.38 : δὲ τῆς προτάσεως, ὅτι τὴν μὲν ἔνστασιν ἐνδέχεται εἶναι ἐπὶ
3665 APr.69a.39 : μέρος, τὴν δὲ πρότασιν ἢ ὅλως οὐκ ἐνδέχεται ἢ οὐκ ἐν τοῖς
3666 APr.70.1 : καθόλου συλλογισμοῖς. φέρεται δὲ ἡ ἔνστασις διχῶς καὶ
3667 APr.70.2 : διὰ δύο σχημάτων, διχῶς μὲν ὅτι ἡ καθόλου ἢ ἐν μέρει
3668 APr.70.3 : πᾶσα ἔνστασις, ἐκ δύο δὲ σχημάτων ὅτι ἀντικείμενα φέ-
3669 APr.70.4 : ρονται τῇ προτάσει, τὰ δ' ἀντικείμενα ἐν τῷ πρώτῳ καὶ
3670 APr.70.5 : τῷ τρίτῳ σχήματι περαίνονται μόνως, ὅταν γὰρ ἀξίωση
3671 APr.70.6 : παντὶ ὑπάρχει, ἐνιστάμεθα ἢ ὅτι οὐδενὶ ἢ ὅτι τινὶ οὐχ ὑπάρ-
3672 APr.70.7 : χει· τούτων δὲ τὸ μὲν μηδενὶ ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος, τὸ
3673 APr.70.8 : δὲ τινὶ μὴ ἐκ τοῦ ἐσχάτου. οἷον ἔστω τὸ Α μίαν εἶναι ἐπιστή-
3674 APr.70.9 : μην, ἐφ' ὧ τὸ Β ἐναντία. προτείναντος δὴ μίαν εἶναι τῶν
3675 APr.70.10 : ἐναντίων ἐπιστήμην, ἢ ὅτι ὅλως οὐχ ἢ αὐτῇ τῶν ἀντικειμένων
3676 APr.70.11 : ἐνίσταται, τὰ δ' ἐναντία ἀντικείμενα, ὥστε γίνεται τὸ πρῶτον
3677 APr.70.12 : σχῆμα, ἢ ὅτι τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνωστοῦ οὐ μία· τοῦτο δὲ τὸ
3678 APr.70.13 : τρίτον· κατὰ γὰρ τοῦ Γ, τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγνωστοῦ, τὸ μὲν
3679 APr.70.14 : ἐναντία εἶναι ἀληθές, τὸ δὲ μίαν αὐτῶν ἐπιστήμην εἶναι ψευ-
3680 APr.70.15 : δος. πάλιν ἐπὶ τῆς στερητικῆς προτάσεως ὡσαύτως. ἀξιοῦν-
3681 APr.70.16 : τος γὰρ μὴ εἶναι μίαν τῶν ἐναντίων, ἢ ὅτι πάντων τῶν ἀν-
3682 APr.70.17 : τικειμένων ἢ ὅτι τινῶν ἐναντίων ἢ αὐτῇ λέγομεν, οἷον ὕγιεινον
3683 APr.70.18 : καὶ νοσώδους· τὸ μὲν οὖν πάντων ἐκ τοῦ πρώτου, τὸ δὲ τινῶν
3684 APr.70.19 : ἐκ τοῦ τρίτου σχήματος.
3685 APr.70.19 : Ἀπλῶς γὰρ ἐν πᾶσι καθόλου μὲν
3686 APr.69b.20 : ἐνιστάμενον ἀνάγκη πρὸς τὸ καθόλου τῶν προτεινομένων τὴν
3687 APr.69b.21 : ἀντίφασιν εἰπεῖν, οἷον εἰ μὴ τὴν αὐτὴν ἀξιοῖ τῶν ἐναντίων,

3688 APr.69b.22 : πάντων εἰπόντα τῶν ἀντικειμένων μίαν. οὕτω δ' ἀνάγκη τὸ
3689 APr.69b.23 : πρῶτον εἶναι σχήμα· μέσον γὰρ γίνεται τὸ καθόλου πρὸς
3690 APr.69b.24 : τὸ ἐξ ἀρχῆς. ἐν μέρει δέ, πρὸς ὃ ἐστι καθόλου καθ' οὗ λέ-
3691 APr.69b.25 : γεται ἡ πρότασις, οἷον γνωστοῦ καὶ ἀγνωστοῦ μὴ τὴν αὐτήν·
3692 APr.69b.26 : τὰ γὰρ ἐναντία καθόλου πρὸς ταῦτα. καὶ γίνεται τὸ τρίτον
3693 APr.69b.27 : σχήμα· μέσον γὰρ τὸ ἐν μέρει λαμβανόμενον, οἷον τὸ γνω-
3694 APr.69b.28 : στὸν καὶ τὸ ἀγνωστον. ἐξ ὧν γὰρ ἔστι συλλογίσασθαι τούτων-
3695 APr.69b.29 : τίων, ἐκ τούτων καὶ τὰς ἐνστάσεις ἐπιχειροῦμεν λέγειν. διὸ
3696 APr.69b.30 : καὶ ἐκ μόνων τούτων τῶν σχημάτων φέρομεν· ἐν μόνοις γὰρ
3697 APr.69b.31 : οἱ ἀντικείμενοι συλλογισμοί· διὰ γὰρ τοῦ μέσου οὐκ ἦν κα-
3698 APr.69b.32 : ταφατικῶς, ἔτι δὲ κἀν λόγου δέοιτο πλείονος ἢ διὰ τοῦ μέ-
3699 APr.69b.33 : σου σχήματος, οἷον εἰ μὴ δοῖη τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν διὰ
3700 APr.69b.34 : τὸ μὴ ἀκολουθεῖν αὐτῷ τὸ Γ. τοῦτο γὰρ δι' ἄλλων προτά-
3701 APr.69b.35 : σεων δηλόν· οὐ δεῖ δὲ εἰς ἄλλα ἐκτρέπεσθαι τὴν ἐνστασιν,
3702 APr.69b.36 : ἀλλ' εὐθὺς φανεράν ἔχειν τὴν ἑτέραν πρότασιν. [διὸ καὶ τὸ
3703 APr.69b.37 : σημείον ἐκ μόνου τούτου τοῦ σχήματος οὐκ ἔστιν.]
3704 APr.69b.38 : Ἐπισκεπτέον δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐνστάσεων, οἷον
3705 APr.69b.39 : περὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ τοῦ ὁμοίου καὶ τοῦ κατὰ δόξαν, καὶ
3706 APr.70a.1 : εἰ τὴν ἐν μέρει ἐκ τοῦ πρῶτου ἢ τὴν στερητικὴν ἐκ τοῦ μέσου
3707 APr.70a.2 : δυνατὸν λαβεῖν.
3708 APr.70a.10 : Ἐνθύμημα δὲ ἐστὶ συλλογισμὸς ἐξ εἰκότων ἢ σημείων, εἰκὸς
3709 APr.70a.3 : δὲ καὶ σημείον οὐ ταυτὸν ἔστιν, ἀλλὰ τὸ μὲν εἰκὸς ἐστὶ πρότασις
3710 APr.70a.4 : ἐνδοξος· ὃ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἴσασιν οὕτω γινόμενον ἢ μὴ
3711 APr.70a.5 : γινόμενον ἢ ὄν ἢ μὴ ὄν, τοῦτ' ἐστὶν εἰκὸς, οἷον τὸ μισεῖν τοὺς
3712 APr.70a.6 : φθονοῦντας ἢ τὸ φιλεῖν τοὺς ἐρωμένους, σημείον δὲ βούλεται
3713 APr.70a.7 : εἶναι πρότασις ἀποδεικτικὴ ἢ ἀναγκαῖα ἢ ἐνδοξος· οὐ γὰρ
3714 APr.70a.8 : ὄντος ἔστιν ἢ οὐ γενομένου πρότερον ἢ ὕστερον γέγονε τὸ
3715 APr.70a.9 : πρᾶγμα, τοῦτο σημείον ἔστι τοῦ γεγονέναι ἢ εἶναι. [ἐνθύμημα
3716 APr.70a.11 : . . . σημείων] λαμβάνεται δὲ τὸ σημείον τριχῶς, ὡσαυτῶς
3717 APr.70a.12 : καὶ τὸ μέσον ἐν τοῖς σχήμασιν· ἢ γὰρ ὡς ἐν τῷ πρώτῳ
3718 APr.70a.13 : ἢ ὡς ἐν τῷ μέσῳ ἢ ὡς ἐν τῷ τρίτῳ, οἷον τὸ μὲν δεῖξαι κύου-
3719 APr.70a.14 : σαν διὰ τὸ γάλα ἔχειν ἐκ τοῦ πρῶτου σχήματος· μέσον
3720 APr.70a.15 : γὰρ τὸ γάλα ἔχειν. ἐφ' ᾧ τὸ Α κύειν, τὸ Β γάλα ἔχειν,
3721 APr.70a.16 : γυνὴ ἐφ' ᾧ Γ. τὸ δ' ὅτι οἱ σοφοὶ σπουδαῖοι, Πιττακὸς γὰρ
3722 APr.70a.17 : σπουδαῖος, διὰ τοῦ ἐσχάτου. ἐφ' ᾧ Α τὸ σπουδαῖον, ἐφ' ᾧ
3723 APr.70a.18 : Β οἱ σοφοί, ἐφ' ᾧ Γ Πιττακός, ἀληθὲς δὴ καὶ τὸ Α καὶ
3724 APr.70a.19 : τὸ Β τοῦ Γ κατηγορησά· πλην τὸ μὲν οὐ λέγουσι διὰ τὸ εἰδέ-
3725 APr.70a.20 : ναι, τὸ δὲ λαμβάνουσι. τὸ δὲ κύειν, ὅτι ὠχρά, διὰ τοῦ
3726 APr.70a.21 : μέσου σχήματος βούλεται εἶναι· ἐπεὶ γὰρ ἔπειτα ταῖς κυοῦ-
3727 APr.70a.22 : σαις τὸ ὠχρόν, ἀκολουθεῖ δὲ καὶ ταύτη, δεδειχθαι οἰόνται
3728 APr.70a.23 : ὅτι κύει. τὸ ὠχρόν ἐφ' οὗ τὸ Α, τὸ κύειν ἐφ' οὗ Β, γυνὴ
3729 APr.70a.24 : ἐφ' οὗ Γ.
3730 APr.70a.24 : Ἐὰν μὲν οὖν ἡ μία λεχθῆ πρότασις, σημείον γίνε-
3731 APr.70a.25 : ται μόνον, ἐὰν δὲ καὶ ἡ ἑτέρα προσληφθῆ, συλλογισμὸς,
3732 APr.70a.26 : οἷον ὅτι Πιττακὸς ἐλευθέριος· οἱ γὰρ φιλότιμοι ἐλευθέριοι,

3733 APr.70a.27 : Πιττακὸς δὲ φιλότιμος, ἢ πάλιν ὅτι οἱ σοφοὶ ἀγαθοί· Πιτ-
3734 APr.70a.28 : τακὸς γὰρ ἀγαθός, ἀλλὰ καὶ σοφός. οὕτω μὲν οὖν γίνονται
3735 APr.70a.29 : συλλογισμοί, πλην ὁ μὲν διὰ τοῦ πρῶτου σχήματος ἄλλο-
3736 APr.70a.30 : τος, ἂν ἀληθὲς ἢ (καθόλου γὰρ ἔστιν), ὁ δὲ διὰ τοῦ ἐσχάτου
3737 APr.70a.31 : λύσιμος, κἀν ἀληθὲς ἢ τὸ συμπέρασμα, διὰ τὸ μὴ εἶναι
3738 APr.70a.32 : καθόλου μηδὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα τὸν συλλογισμὸν· οὐ γὰρ
3739 APr.70a.33 : εἰ Πιττακὸς σπουδαῖος, διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ἄλλους ἀνάγκη
3740 APr.70a.34 : σοφούς, ὁ δὲ διὰ τοῦ μέσου σχήματος αἰεὶ καὶ πάντως λύ-
3741 APr.70a.35 : σιμος· οὐδέποτε γὰρ γίνεται συλλογισμὸς οὕτως ἐχόντων
3742 APr.70a.36 : τῶν ὄρων· οὐ γὰρ εἰ ἡ κύουσα ὠχρά, ὠχρά δὲ καὶ ἡδε,
3743 APr.70a.37 : κύειν ἀνάγκη ταύτην, ἀληθὲς μὲν οὖν ἐν ἅπασιν ὑπάρξει τοῖς
3744 APr.70a.38 : σημείοις, διαφορὰς δ' ἔχουσι τὰς εἰρημένας.
3745 APr.71.1 : Ἡ δὴ οὕτω διαιρετέον τὸ σημείον, τούτων δὲ τὸ μέσον
3746 APr.71.2 : τεκμήριον ληπτέον (τὸ γὰρ τεκμήριον τὸ εἰδέναι ποιῶν φα-
3747 APr.71.3 : σιν εἶναι, τοιοῦτο δὲ μάλιστα τὸ μέσον), ἢ τὰ μὲν ἐκ τῶν
3748 APr.71.4 : ἄκρων σημείων λεκτέον, τὰ δ' ἐκ τοῦ μέσου τεκμήριον· ἐνδο-
3749 APr.71.5 : ξότατον γὰρ καὶ μάλιστα ἀληθὲς τὸ διὰ τοῦ πρῶτου σχή-
3750 APr.71.6 : ματος.
3751 APr.71.7 : Τὸ δὲ φυσιογνωμονεῖν δυνατὸν ἔστιν, εἴ τις δίδωσιν ἄμα
3752 APr.71.8 : μεταβάλλειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ὅσα φυσικὰ ἔστι
3753 APr.71.9 : παθήματα· μαθῶν γὰρ ἴσως μουσικὴν μεταβέβληκέ τι τὴν
3754 APr.71.10 : ψυχὴν, ἀλλ' οὐ τῶν φύσει ἡμῖν ἔστι τοῦτο τὸ πάθος, ἀλλ'
3755 APr.71.11 : οἷον ὄργαι καὶ ἐπιθυμίαι τῶν φύσει κινήσεων. εἰ δὴ τοῦτο τε
3756 APr.71.12 : δοθεῖ καὶ ἐν ἐνός σημείον εἶναι, καὶ δυναίμεθα λαμβάνειν
3757 APr.71.13 : τὸ ἴδιον ἐκάστου γένους πάθος καὶ σημείον, δυνασόμεθα φυ-
3758 APr.71.14 : σιογνωμονεῖν. εἰ γὰρ ἔστιν ἰδίᾳ τινὶ γένει ὑπάρχον ἀτόμω
3759 APr.71.15 : πάθος, οἷον τοῖς λέουσιν ἀνδρεία, ἀνάγκη καὶ σημείον εἶναι
3760 APr.71.16 : τι· συμπάσχειν γὰρ ἀλλήλοισ ὑπόκειται. καὶ ἔστω τοῦτο τὸ
3761 APr.71.17 : μεγάλα τὰ ἀκρωτήρια ἔχειν· ὃ καὶ ἄλλοις ὑπάρχειν γέ-
3762 APr.71.18 : νεσι μὴ ὄλοις ἐνδέχεται. τὸ γὰρ σημείον οὕτως ἴδιόν ἔστιν,
3763 APr.71.19 : ὅτι ὅλου γένους ἴδιόν ἐστι [πάθος], καὶ οὐ μόνου ἴδιον,
3764 APr.71.20 : ὡσπερ εἰώθαμεν λέγειν. ὑπάρξει δὴ καὶ ἐν ἄλλω γένει
3765 APr.71.21 : τοῦτο, καὶ ἔσται ἀνδρείος [ὁ] ἄνθρωπος καὶ ἄλλο τι ζῷον.
3766 APr.71.22 : ἔξει ἄρα τὸ σημείον· ἐν γὰρ ἐνός ἦν. εἰ τοίνυν ταῦτ' ἐστὶ,
3767 APr.71.23 : καὶ δυνασόμεθα τοιαῦτα σημεία συλλέξαι ἐπὶ τούτων τῶν
3768 APr.71.24 : ζῶων ἂ μόνον ἐν πάθος ἔχει τι ἴδιον, ἕκαστον δ' ἔχει ση-
3769 APr.71.25 : μείον, ἐπεὶ περ ἐν ἔχειν ἀνάγκη, δυνασόμεθα φυσιογνωμο-
3770 APr.71.26 : νεῖν. εἰ δὲ δύο ἔχει ἴδια ὅλον τὸ γένος, οἷον ὁ λέων ἀνδρείος
3771 APr.71.27 : καὶ μεταδοτικόν, πῶς γνωσόμεθα πότερον ποτέρου σημείου
3772 APr.71.28 : τῶν ἰδία ἀκολουθούντων σημείων; ἢ εἰ ἄλλω τινὶ μὴ ὄλω
3773 APr.71.29 : ἄμφω, καὶ ἐν οἷς μὴ ὄλοις ἐκάτερον, ὅταν τὸ μὲν ἐξητὶ
3774 APr.71.30 : δὲ μὴ· εἰ γὰρ ἀνδρείος μὲν ἐλευθέριος δὲ μὴ, ἔχει δὲ τῶν
3775 APr.71.31 : δύο τοδί, δηλόν ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ λέοντος τοῦτο σημείον τῆς
3776 APr.71.32 : ἀνδρείας.
3777 APr.71.32 : Ἔστι δὴ τὸ φυσιογνωμονεῖν τῷ ἐν τῷ πρώτῳ σχή-

3778 APr.71.33 : ματι τὸ μέσον τῷ μὲν πρώτῳ ἄκρῳ ἀντιστρέφειν, τοῦ δὲ τρί-
3779 APr.71.34 : του ὑπερτείνειν καὶ μὴ ἀντιστρέφειν, οἷον ἀνδρεία τὸ Α, τὰ
3780 APr.71.35 : ἀκρωτήρια μεγάλα ἐφ' οὗ Β, τὸ δὲ Γ λέων. ᾧ δὴ τὸ Γ,
3781 APr.71.36 : τὸ Β παντί, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις. ᾧ δὲ τὸ Β, τὸ Α παντί
3782 APr.71.37 : καὶ οὐ πλείοσιν, ἀλλ' ἀντιστρέφει· εἰ δὲ μή, οὐκ ἔσται ἕν
3783 APr.71.38 : ἐνὸς σημείου.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ Α

3785 AΡο.71a.1 : Πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις διανοητικὴ ἐκ προῦ-
3786 AΡο.71a.2 : παρχούσης γίνεται γνώσεως, φανερόν δὲ τοῦτο θεωροῦσιν ἐπὶ
3787 AΡο.71a.3 : πασῶν· αἶ τε γὰρ μαθηματικαὶ τῶν ἐπιστημῶν διὰ τούτου
3788 AΡο.71a.4 : τοῦ τρόπου παραγίνονται καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη τεχνῶν.
3789 AΡο.71a.5 : ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς λόγους οἷ τε διὰ συλλογισμῶν καὶ
3790 AΡο.71a.6 : οἱ δι' ἐπαγωγῆς· ἀμφοτέροι γὰρ διὰ προγινωσκομένων ποι-
3791 AΡο.71a.7 : οὔνται τὴν διδασκαλίαν, οἱ μὲν λαμβάνοντες ὡς παρὰ ξυνιέν-
3792 AΡο.71a.8 : των, οἱ δὲ δεικνύντες τὸ καθόλου διὰ τοῦ δήλου εἶναι τὸ καθ'
3793 AΡο.71a.9 : ἕκαστον. ὡς δ' αὐτῶς καὶ οἱ ῥητορικοὶ συμπειθοῦσιν· ἢ γὰρ
3794 AΡο.71a.10 : διὰ παραδειγμάτων, ὃ ἐστὶν ἐπαγωγή, ἢ δι' ἐνθυμημάτων,
3795 AΡο.71a.11 : ὅπερ ἐστὶ συλλογισμὸς, διχῶς δ' ἀναγκαῖον προγινώσκειν·
3796 AΡο.71a.12 : τὰ μὲν γὰρ, ὅτι ἐστὶ, προῦπολαμβάνει ἀναγκαῖον, τὰ δέ,
3797 AΡο.71a.13 : τί τὸ λεγόμενόν ἐστι, ξυνιέναι δεῖ, τὰ δ' ἄμφω, οἷον ὅτι
3798 AΡο.71a.14 : μὲν ἅπαν ἢ φῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἀληθές, ὅτι ἐστὶ, τὸ δὲ τρί-
3799 AΡο.71a.15 : γωνον, ὅτι τοδὶ σημαίνει, τὴν δὲ μονάδα ἄμφω, καὶ τί ση-
3800 AΡο.71a.16 : μαίνει καὶ ὅτι ἐστὶν· οὐ γὰρ ὁμοίως τούτων ἕκαστον δήλον
3801 AΡο.71a.17 : ἤμιν.
3802 AΡο.71a.17 : Ἔστι δὲ γνωρίζειν τὰ μὲν πρότερον γνωρίσαντα, τῶν δὲ
3803 AΡο.71a.18 : καὶ ἅμα λαμβάνοντα τὴν γνώσιν, οἷον ὅσα τυγχάνει ὄντα
3804 AΡο.71a.19 : ὑπὸ τὸ καθόλου οὐ ἔχει τὴν γνώσιν. ὅτι μὲν γὰρ πᾶν τρί-
3805 AΡο.71a.20 : γωνον ἔχει δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας, προῆδει· ὅτι δὲ τόδε τὸ ἐν τῷ
3806 AΡο.71a.21 : ἡμικυκλίῳ τρίγωνόν ἐστιν, ἅμα ἐπαγόμενος ἐγνώρισεν. (ἐνίων
3807 AΡο.71a.22 : γὰρ τοῦτον τὸν τρόπον ἢ μάθησίς ἐστι, καὶ οὐ διὰ τοῦ μέσου
3808 AΡο.71a.23 : τὸ ἔσχατον γνωρίζεται, ὅσα ἤδη τῶν καθ' ἕκαστα τυγχά-
3809 AΡο.71a.24 : νει ὄντα καὶ μὴ καθ' ὑποκειμένου τινός,) πρὶν δ' ἐπαχθῆναι
3810 AΡο.71a.25 : ἢ λαβεῖν συλλογισμὸν τρόπον μὲν τινα ἴσως φατέον ἐπίστα-
3811 AΡο.71a.26 : σθαι, τρόπον δ' ἄλλον οὐ. ὃ γὰρ μὴ ἦδει εἰ ἐστὶν ἀπλῶς,
3812 AΡο.71a.27 : τοῦτο πῶς ἦδει ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει ἀπλῶς· ἀλλὰ δήλον ὡς
3813 AΡο.71a.28 : ὠδὶ μὲν ἐπίσταται, ὅτι καθόλου ἐπίσταται, ἀπλῶς δ' οὐκ
3814 AΡο.71a.29 : ἐπίσταται. εἰ δὲ μή, τὸ ἐν τῷ Μένωνι ἀπόρημα συμβήσεται·
3815 AΡο.71a.30 : ἢ γὰρ οὐδὲν μαθήσεται ἢ ἂ οἶδεν. οὐ γὰρ δὴ, ὡς γέ τινες
3816 AΡο.71a.31 : ἐγχειροῦσι λύειν, λεκτέον. ἄρ' οἶδας ἅπασαν δυάδα ὅτι
3817 AΡο.71a.32 : ἀρτία ἢ οὐ; φήσαντος δὲ προήνεγκάν τινα δυάδα ἦν οὐκ ᾤφει'
3818 AΡο.71a.33 : εἶναι, ᾧστ' οὐδ' ἀρτίαν. λύουσι γὰρ οὐ φάσκοντες εἰδέναι πᾶ-
3819 AΡο.71a.34 : σαν δυάδα ἀρτίαν οὐσαν, ἀλλ' ἦν ἴσασιν ὅτι δυάς, καίτοι
3820 AΡο.72.1 : ἴσασιν μὲν οὐπερ τὴν ἀπόδειξιν ἔχουσι καὶ οὐ ἔλαβον, ἐλα-
3821 AΡο.72.2 : βον δ' οὐχὶ παντὸς οὐ ἂν εἰδῶσιν ὅτι τριγῶνον ἢ ὅτι ἀριθμός,
3822 AΡο.72.3 : ἀλλ' ἀπλῶς κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ καὶ τριγώνου· οὐδεμία
3823 AΡο.72.4 : γὰρ πρότασις λαμβάνεται τοιαύτη, ὅτι ὄν σὺ οἶδας ἀριθ-
3824 AΡο.72.5 : μόν ἢ ὃ σὺ οἶδας εὐθύγραμμον, ἀλλὰ κατὰ παντὸς. ἀλλ'
3825 AΡο.72.6 : οὐδὲν (οἶμαι) κωλύει, ὃ μανθάνει, ἐστὶν ὡς ἐπίστασθαι, ἐστὶ
3826 AΡο.72.7 : δ' ὡς ἀγνοεῖν· ἄτοπον γὰρ οὐκ εἰ οἶδέ πως ὃ μανθάνει, ἀλλ'
3827 AΡο.72.8 : εἰ ὠδὶ, οἷον ἢ μανθάνει καὶ ὡς.

3828 APo.72.9 : Ἐπίστασθαι δὲ οἰόμεθ' ἕκαστον ἀπλῶς, ἀλλὰ μὴ τὸν
3829 APo.72.10 : σοφιστικὸν τρόπον τὸν κατὰ συμβεβηκός, ὅταν τὴν τ' αἰτία
3830 APo.72.11 : οἰώμεθα γινώσκειν δι' ἣν τὸ πρᾶγμα ἐστίν, ὅτι ἐκείνου αἰτία
3831 APo.72.12 : ἐστὶ, καὶ μὴ ἐνδέχεσθαι τοῦτ' ἄλλως ἔχειν. δηλον τοίνυν ὅτι
3832 APo.72.13 : τοιοῦτόν τι τὸ ἐπίστασθαί ἐστι· καὶ γὰρ οἱ μὴ ἐπιστάμενοι καὶ
3833 APo.72.14 : οἱ ἐπιστάμενοι οἱ μὲν οἴονται αὐτοὶ οὕτως ἔχειν, οἱ δ' ἐπιστά-
3834 APo.72.15 : μενοι καὶ ἔχουσιν, ὥστε οὐ ἀπλῶς ἐστὶν ἐπιστήμη, τοῦτ' ἀδύνατον
3835 APo.72.16 : ἄλλως ἔχειν.
3836 APo.72.16 : Εἰ μὲν οὖν καὶ ἕτερος ἐστὶ τοῦ ἐπίστασθαι τρόπος,
3837 APo.72.17 : ὕστερον ἐροῦμεν, φαμέν δὲ καὶ δι' ἀποδείξεως εἰδέναι. ἀπό-
3838 APo.72.18 : δεῖξιν δὲ λέγω συλλογισμόν ἐπιστημονικόν· ἐπιστημονικὸν δὲ
3839 APo.72.19 : λέγω καθ' ὃν τῷ ἔχειν αὐτὸν ἐπιστάμεθα. εἰ τοίνυν ἐστὶ τὸ ἐπί-
3840 APo.72.20 : στασθαι οἷον ἔθεμεν, ἀνάγκη καὶ τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην ἐξ
3841 APo.72.21 : ἀληθῶν τ' εἶναι καὶ πρώτων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων
3842 APo.72.22 : καὶ προτέρων καὶ αἰτίων τοῦ συμπεράσματος· οὕτω γὰρ ἔσονται
3843 APo.72.23 : ται καὶ αἱ ἀρχαὶ οἰκείαι τοῦ δεκνυμένου. συλλογισμὸς μὲν
3844 APo.72.24 : γὰρ ἐστὶ καὶ ἄνευ τούτων, ἀπόδειξις δ' οὐκ ἐστὶ· οὐ γὰρ
3845 APo.72.25 : ποιῆσει ἐπιστήμην. ἀληθῆ μὲν οὖν δεῖ εἶναι, ὅτι οὐκ ἐστὶ τὸ μὴ
3846 APo.72.26 : ὃν ἐπίστασθαι, οἷον ὅτι ἡ διάμετρος σύμμετρος, ἐκ πρώτων
3847 APo.72.27 : δ' ἀναποδείκτων, ὅτι οὐκ ἐπιστήσεται μὴ ἔχων ἀπόδειξιν αὐ-
3848 APo.72.28 : τῶν· τὸ γὰρ ἐπίστασθαι ὧν ἀπόδειξις ἐστὶ μὴ κατὰ συμβε-
3849 APo.72.29 : βήκος, τὸ ἔχειν ἀπόδειξιν ἐστίν. αἰτία τε καὶ γνωριμώτερα
3850 APo.72.30 : δεῖ εἶναι καὶ πρότερα, αἰτία μὲν ὅτι τότε ἐπιστάμεθα ὅταν
3851 APo.72.31 : τὴν αἰτίαν εἰδῶμεν, καὶ πρότερα, εἴπερ αἰτία, καὶ προγι-
3852 APo.72.32 : νωσκομένα οὐ μόνον τὸν ἕτερον τρόπον τῷ ξυνιέναι, ἀλλὰ καὶ
3853 APo.72.33 : τῷ εἰδέναι ὅτι ἐστίν. πρότερα δ' ἐστὶ καὶ γνωριμώτερα διχῶς·
3854 APo.72.34 : οὐ γὰρ ταῦτον πρότερον τῆ φύσει καὶ πρὸς ἡμᾶς πρότερον,
3855 APo.72a.1 : οὐδὲ γνωριμώτερον καὶ ἡμῖν γνωριμώτερον. λέγω δὲ πρὸς
3856 APo.72a.2 : ἡμᾶς μὲν πρότερα καὶ γνωριμώτερα τὰ ἐγγύτερον τῆς αἰ-
3857 APo.72a.3 : σθήσεως, ἀπλῶς δὲ πρότερα καὶ γνωριμώτερα τὰ πορρωτέρω-
3858 APo.72a.4 : ρον. ἐστὶ δὲ πορρωτάτω μὲν τὰ καθόλου μάλιστα, ἐγγυτάτω
3859 APo.72a.5 : δὲ τὰ καθ' ἕκαστα· καὶ ἀντίκειται ταῦτ' ἀλλήλοισι. ἐκ πρώ-
3860 APo.72a.6 : των δ' ἐστὶ τὸ ἐξ ἀρχῶν οἰκείων· ταῦτό γὰρ λέγω πρώτον
3861 APo.72a.7 : καὶ ἀρχήν. ἀρχὴ δ' ἐστὶν ἀποδείξεως πρότασις ἀμεσος,
3862 APo.72a.8 : ἀμεσος δὲ ἥς μὴ ἐστὶν ἄλλη προτέρα. πρότασις δ' ἐστὶν ἀπο-
3863 APo.72a.9 : φάνσεως τὸ ἕτερον μόριον, ἐν καθ' ἑνός, διαλεκτικὴ μὲν ἢ
3864 APo.72a.10 : ὁμοίως λαμβάνουσα ὀπότερον οὖν, ἀποδεικτικὴ δὲ ἢ ὠρι-
3865 APo.72a.11 : σμένως θάτερον, ὅτι ἀληθές. ἀπόφανσις δὲ ἀντιφάσεως ὀπο-
3866 APo.72a.12 : τερον οὖν μόριον, ἀντίφασις δὲ ἀντιφασίς ἥς οὐκ ἐστὶ μεταξὺ
3867 APo.72a.13 : καθ' αὐτήν, μόριον δ' ἀντιφάσεως τὸ μὲν τι κατὰ τινὸς κατὰ-
3868 APo.72a.14 : φασίς, τὸ δὲ τὸ ἀπὸ τινὸς ἀπόφασις.
3869 APo.72a.14 : Ἄμεσου δ' ἄρ-
3870 APo.72a.15 : χῆς συλλογιστικῆς θέσιν μὲν λέγω ἣν μὴ ἐστὶ δεῖξαι, μὴ δ'
3871 APo.72a.16 : ἀνάγκη ἔχειν τὸν μαθησόμενον τι· ἣν δ' ἀνάγκη ἔχειν τὸν
3872 APo.72a.17 : ὁτιοῦν μαθησόμενον, ἀξίωμα· ἐστὶ γὰρ ἕνια τοιαῦτα· τοῦτο

3873 APo.72a.18 : γὰρ μάλιστ' ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις εἰώθαμεν ὄνομα λέγειν. θέσεως
3874 APo.72a.19 : δ' ἢ μὲν ὀπότερον οὖν τῶν μορίων τῆς ἀντιφάσεως λαμβά-
3875 APo.72a.20 : νουσα, οἷον λέγω τὸ εἶναι τι ἢ τὸ μὴ εἶναι τι, ὑπόθεσις, ἢ
3876 APo.72a.21 : δ' ἄνευ τούτου ὀρισμός. ὁ γὰρ ὀρισμὸς θέσις μὲν ἐστὶ· τίθε-
3877 APo.72a.22 : ται γὰρ ὁ ἀριθμητικὸς μονάδα τὸ ἀδιαίρετον εἶναι κατὰ τὸ
3878 APo.72a.23 : ποσόν· ὑπόθεσις δ' οὐκ ἐστὶ· τὸ γὰρ τί ἐστὶ μονάδα καὶ τὸ εἰ-
3879 APo.72a.24 : ναι μονάδα οὐ ταῦτόν.
3880 APo.72a.25 : Ἐπεὶ δὲ δεῖ πιστεύειν τε καὶ εἰδέναι τὸ πρᾶγμα τῷ
3881 APo.72a.26 : τοιοῦτον ἔχειν συλλογισμόν ὃν καλοῦμεν ἀπόδειξιν, ἐστὶ δ'
3882 APo.72a.27 : οὗτος τῷ ταδι εἶναι ἐξ ὧν ὁ συλλογισμὸς, ἀνάγκη μὴ μόνον
3883 APo.72a.28 : προγινώσκειν τὰ πρώτα, ἢ πάντα ἢ ἕνια, ἀλλὰ καὶ μάλ-
3884 APo.72a.29 : λον· αἰεὶ γὰρ δι' ὃ ὑπάρχει ἕκαστον, ἐκείνῳ μᾶλλον ὑπάρ-
3885 APo.72a.30 : χει, οἷον δι' ὃ φιλοῦμεν, ἐκείνῳ φίλον μᾶλλον. ὥστ' εἴπερ
3886 APo.72a.31 : ἴσμεν διὰ τὰ πρώτα καὶ πιστεύομεν, κάκεῖνα ἴσμεν τε καὶ
3887 APo.72a.32 : πιστεύομεν μᾶλλον, ὅτι δι' ἐκεῖνα καὶ τὰ ὕστερα. οὐχ οἷον
3888 APo.72a.33 : τε δὲ πιστεύειν μᾶλλον ὧν οἶδεν ἢ μὴ τυγχάνει μῆτε εἰδῶς
3889 APo.72a.34 : μῆτε βέλτιον διακείμενος ἢ εἰ ἐτύγχανεν εἰδῶς, συμβῆσεται
3890 APo.72a.35 : δὲ τοῦτο, εἰ μὴ τις προγνώσεται τῶν δι' ἀπόδειξιν πιστεῦόν-
3891 APo.72a.36 : των· μᾶλλον γὰρ ἀνάγκη πιστεύειν ταῖς ἀρχαῖς ἢ πάσαις
3892 APo.72a.37 : ἢ τισὶ τοῦ συμπεράσματος. τὸν δὲ μέλλοντα ἔξιν τὴν ἐπι-
3893 APo.72a.38 : στήμην τὴν δι' ἀποδείξεως οὐ μόνον δεῖ τὰς ἀρχὰς μᾶλλον
3894 APo.72a.39 : γνωρίζειν καὶ μᾶλλον αὐταῖς πιστεύειν ἢ τῷ δεκνυμένῳ,
3895 APo.72a.39 : ἀλλὰ μὴδ' ἄλλο αὐτῷ πιστότερον εἶναι μὴδὲ γνωριμώτερον
3896 APo.73.2 : τῶν ἀντικειμένων ταῖς ἀρχαῖς ἐξ ὧν ἐστὶ συλλογισμὸς ὁ
3897 APo.73.3 : τῆς ἐναντίας ἀπάτης, εἴπερ δεῖ τὸν ἐπιστάμενον ἀπλῶς ἀμετά-
3898 APo.73.4 : πειστον εἶναι.
3899 APo.73.5 : Ἐνίοις μὲν οὖν διὰ τὸ δεῖν τὰ πρώτα ἐπίστασθαι οὐ δοκεῖ
3900 APo.73.6 : ἐπιστήμη εἶναι, τοῖς δ' εἶναι μὲν, πάντων μέντοι ἀπόδειξις
3901 APo.73.7 : εἶναι· ὧν οὐδέτερον οὐτ' ἀληθές οὐτ' ἀναγκαῖον. οἱ μὲν γὰρ
3902 APo.73.8 : ὑποθέμενοι μὴ εἶναι ὅλως ἐπίστασθαι, οὗτοι εἰς ἄπειρον ἀξιού-
3903 APo.73.9 : σιν ἀνάγεσθαι ὡς οὐκ ἂν ἐπισταμένους τὰ ὕστερα διὰ τὰ
3904 APo.73.10 : πρότερα, ὧν μὴ ἐστὶ πρώτα, ὀρθῶς λέγοντες· ἀδύνατον γὰρ
3905 APo.73.11 : τὰ ἄπειρα διελθεῖν. εἴ τε ἴσταται καὶ εἰσὶν ἀρχαί, ταύτας
3906 APo.73.12 : ἀγνώστους εἶναι ἀποδείξεως γε μὴ οὐσης αὐτῶν, ὅπερ φασὶν
3907 APo.73.13 : εἶναι τὸ ἐπίστασθαι μόνον· εἰ δὲ μὴ ἐστὶ τὰ πρώτα εἰδέναι,
3908 APo.73.14 : οὐδὲ τὰ ἐκ τούτων εἶναι ἐπίστασθαι ἀπλῶς οὐδὲ κυρίως, ἀλλ'
3909 APo.73.15 : ἐξ ὑποθέσεως, εἰ ἐκεῖνα ἐστίν. οἱ δὲ περὶ μὲν τοῦ ἐπίστασθαι
3910 APo.73.16 : ὁμολογοῦσι· δι' ἀποδείξεως γὰρ εἶναι μόνον· ἀλλὰ πάντων
3911 APo.73.17 : εἶναι ἀπόδειξιν οὐδὲν κωλύειν· ἐνδέχεσθαι γὰρ κύκλω γίνε-
3912 APo.73.18 : σθαι τὴν ἀπόδειξιν καὶ ἐξ ἀλλήλων.
3913 APo.73.18 : Ἡμεῖς δὲ φαμεν οὕτε
3914 APo.73.19 : πάσαν ἐπιστήμην ἀποδεικτικὴν εἶναι, ἀλλὰ τὴν τῶν ἀμέσων
3915 APo.73.20 : ἀναπόδεικτον (καὶ τοῦθ' ὅτι ἀναγκαῖον, φανερόν· εἰ γὰρ
3916 APo.73.21 : ἀνάγκη μὲν ἐπίστασθαι τὰ πρότερα καὶ ἐξ ὧν ἢ ἀπόδειξις,
3917 APo.73.22 : ἴσταται δὲ ποτε τὰ ἄμεσα, ταῦτ' ἀναπόδεικτα ἀνάγκη εἶναι)---

3918 APo.73.23 : ταυτά τ' οὖν οὕτω λέγομεν, καὶ οὐ μόνον ἐπιστήμην ἀλλὰ
3919 APo.73.24 : καὶ ἀρχὴν ἐπιστήμης εἶναι τινὰ φαμεν, ἢ τοὺς ὅρους γνω-
3920 APo.73.25 : ρίζομεν. κύκλω τε ὅτι ἀδύνατον ἀποδεικνυσθαι ἀπλῶς, δῆ-
3921 APo.73.26 : λον, εἴπερ ἐκ προτέρων δεῖ τὴν ἀπόδειξιν εἶναι καὶ γνωριμω-
3922 APo.73.27 : τέρων· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶ τὰ αὐτὰ τῶν αὐτῶν ἅμα πρότερα
3923 APo.73.28 : καὶ ὕστερα εἶναι, εἰ μὴ τὸν ἕτερον τρόπον, οἷον τὰ μὲν πρός
3924 APo.73.29 : ἡμᾶς τὰ δ' ἀπλῶς, ὄνπερ τρόπον ἢ ἐπαγωγὴ ποιεῖ γνωρί-
3925 APo.72b.30 : μον. εἰ δ' οὕτως, οὐκ ἂν εἴη τὸ ἀπλῶς εἰδέναι καλῶς ὄρι-
3926 APo.72b.31 : σμένον, ἀλλὰ διττόν· ἢ οὐχ ἀπλῶς ἢ ἕτερα ἀπόδειξις, γινο-
3927 APo.72b.32 : μένη γ' ἐκ τῶν ἡμῖν γνωριμωτέρων. συμβαίνει δὲ τοῖς λέγουσι
3928 APo.72b.33 : κύκλω τὴν ἀπόδειξιν εἶναι οὐ μόνον τὸ νῦν εἰρημένον, ἀλλ'
3929 APo.72b.34 : οὐδὲν ἄλλο λέγειν ἢ ὅτι τοῦτ' ἐστὶν εἰ τοῦτ' ἐστὶν· οὕτω δὲ πάντα
3930 APo.72b.35 : ῥάδιον δεῖξαι. δῆλον δ' ὅτι τοῦτο συμβαίνει τριῶν ὁρων τε-
3931 APo.72b.36 : θέντων. τὸ μὲν γὰρ διὰ πολλῶν ἢ δι' ὀλίγων ἀνακάμπτειν
3932 APo.72b.37 : φάναί οὐδὲν διαφέρει, δι' ὀλίγων δ' ἢ δυοῖν. ὅταν γὰρ τοῦ
3933 APo.72b.38 : A ὄντος ἐξ ἀνάγκης ἢ τὸ B, τούτου δὲ τὸ Γ, τοῦ A ὄντος
3934 APo.72b.39 : ἔσται τὸ Γ. εἰ δὴ τοῦ A ὄντος ἀνάγκη τὸ B εἶναι, τούτου δ'
3935 APo.73a.1 : ὄντος τὸ A (τοῦτο γὰρ ἦν τὸ κύκλω), κείσθω τὸ A ἐφ' οὐ
3936 APo.73a.2 : τὸ Γ. τὸ οὖν τοῦ B ὄντος τὸ A εἶναι λέγειν ἐστὶ τὸ Γ εἶναι λέ-
3937 APo.73a.3 : γειν, τοῦτο δ' ὅτι τοῦ A ὄντος τὸ Γ ἔστι· τὸ δὲ Γ τῷ A τὸ
3938 APo.73a.4 : αὐτό. ὥστε συμβαίνει λέγειν τοὺς κύκλω φάσκοντας εἶναι
3939 APo.73a.5 : τὴν ἀπόδειξιν οὐδὲν ἕτερον πλὴν ὅτι τοῦ A ὄντος τὸ A ἔστιν.
3940 APo.73a.6 : οὕτω δὲ πάντα δεῖξαι ῥάδιον.
3941 APo.73a.6 : Οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο δυνατὸν,
3942 APo.73a.7 : πλὴν ἐπὶ τούτων ὅσα ἀλλήλοισι ἔπεται, ὥσπερ τὰ ἴδια. ἐνὸς
3943 APo.73a.8 : μὲν οὖν κειμένου δέδεικται ὅτι οὐδέποτ' ἀνάγκη τι εἶναι ἔτε-
3944 APo.73a.9 : ρον (λέγω δ' ἐνός, ὅτι οὕτε ὄρου ἐνός οὔτε θέσεως μιᾶς τεθεῖ-
3945 APo.73a.10 : σης), ἐκ δύο δὲ θέσεων πρώτων καὶ ἐλαχίστων ἐνδέχεται,
3946 APo.73a.11 : εἴπερ καὶ συλλογισασθαι. ἐὰν μὲν οὖν τὸ τε A τῷ B καὶ τῷ
3947 APo.73a.12 : Γ ἔπεται, καὶ ταῦτ' ἀλλήλοισι καὶ τῷ A, οὕτω μὲν ἐνδέ-
3948 APo.73a.13 : χεται ἐξ ἀλλήλων δεικνύναι πάντα τὰ αἰτηθέντα ἐν τῷ
3949 APo.73a.14 : πρώτῳ σχήματι, ὡς δέδεικται ἐν τοῖς περὶ συλλογισμοῦ.
3950 APo.73a.15 : δέδεικται δὲ καὶ ὅτι ἐν τοῖς ἄλλοις σχήμασιν ἢ οὐ γίνεται
3951 APo.73a.16 : συλλογισμὸς ἢ οὐ περὶ τῶν ληφθέντων. τὰ δὲ μὴ ἀντικατη-
3952 APo.73a.17 : γορούμενα οὐδαμῶς ἐστὶ δεῖξαι κύκλω, ὡστ' ἐπειδὴ ὀλίγα τοι-
3953 APo.73a.18 : αῦτα ἐν ταῖς ἀποδείξεσι, φανερόν ὅτι κενόν τε καὶ ἀδύνα-
3954 APo.73a.19 : τον τὸ λέγειν ἐξ ἀλλήλων εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ διὰ τοῦτο
3955 APo.73a.20 : πάντων ἐνδέχεσθαι εἶναι ἀπόδειξιν.
3956 APo.73a.21 : Ἐπεὶ δ' ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν οὐ ἔστιν ἐπιστήμη ἀπλῶς,
3957 APo.73a.22 : ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὸ ἐπιστητὸν τὸ κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπι-
3958 APo.73a.23 : στήμην· ἀποδεικτικὴ δ' ἐστὶν ἢν ἔχομεν τῷ ἔχειν ἀπόδειξιν.
3959 APo.73a.24 : ἐξ ἀναγκαῖων ἄρα συλλογισμὸς ἐστὶν ἢ ἀπόδειξις. ληπτέον
3960 APo.73a.25 : ἄρα ἐκ τίνων καὶ ποίων αἱ ἀποδείξεις εἰσίν. πρώτων δὲ διορί-
3961 APo.73a.26 : σωμεν τί λέγομεν τὸ κατὰ παντός καὶ τί τὸ καθ' αὐτὸ καὶ
3962 APo.73a.27 : τί τὸ καθόλου.

3963 APo.73a.28 : Κατὰ παντός μὲν οὖν τοῦτο λέγω ὃ ἂν ἢ μὴ ἐπὶ τινός
3964 APo.73a.29 : μὲν τινός δὲ μὴ, μὴδὲ ποτὲ μὲν ποτὲ δὲ μὴ, οἷον εἰ κατὰ
3965 APo.73a.30 : παντός ἀνθρώπου ζῶον, εἰ ἀληθὲς τόνδ' εἴπειν ἄνθρωπον,
3966 APo.73a.31 : ἀληθὲς καὶ ζῶον, καὶ εἰ νῦν θάτερον, καὶ θάτερον, καὶ εἰ ἐν
3967 APo.73a.32 : πάσῃ γραμμῇ στιγμῇ, ὡσαύτως. σημείον δὲ· καὶ γὰρ τὰς
3968 APo.73a.33 : ἐνστάσεις οὕτω φέρομεν ὡς κατὰ παντός ἐρωτώμενοι, ἢ εἰ ἐπὶ
3969 APo.73a.34 : τινι μὴ, ἢ εἴ ποτε μὴ.
3970 APo.73a.34 : Καθ' αὐτὰ δ' ὅσα ὑπάρχει τε ἐν
3971 APo.73a.35 : τῷ τί ἐστὶν, οἷον τριγώνῳ γραμμῇ καὶ γραμμῇ στιγμῇ (ἢ
3972 APo.73a.36 : γὰρ οὐσία αὐτῶν ἐκ τούτων ἐστὶ, καὶ ἐν τῷ λόγῳ τῷ λέγοντι
3973 APo.73a.37 : τί ἐστὶν ἐνυπάρχει), καὶ ὅσοις τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς αὐτὰ
3974 APo.73a.38 : ἐν τῷ λόγῳ ἐνυπάρχουσι τῷ τί ἐστὶ δηλοῦντι, οἷον τὸ εὐθύ
3975 APo.73a.39 : ὑπάρχει γραμμῇ καὶ τὸ περιφερές, καὶ τὸ περιττόν καὶ
3976 APo.73a.40 : ἄρτιον ἀριθμῷ, καὶ τὸ πρώτων καὶ σύνθετον, καὶ ἰσόπλευ-
3977 APo.74.1 : ρον καὶ ἑτερόμηκες· καὶ πᾶσι τούτοις ἐνυπάρχουσι ἐν τῷ
3978 APo.74.2 : λόγῳ τῷ τί ἐστὶ λέγοντι ἔνθα μὲν γραμμῇ ἔνθα δ' ἀρι-
3979 APo.74.3 : θμός, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τὰ τοιαῦθ' ἐκάστος καθ'
3980 APo.74.4 : αὐτὰ λέγω, ὅσα δὲ μηδετέρως ὑπάρχει, συμβεβηκότα,
3981 APo.74.5 : οἷον τὸ μουσικὸν ἢ λευκὸν τῷ ζῷῳ. ἔτι ὃ μὴ καθ' ὑποκει-
3982 APo.74.6 : μένου λέγεται ἄλλου τινός, οἷον τὸ βαδίζον ἕτερόν τι ὄν βα-
3983 APo.74.7 : δίζον ἐστὶ καὶ τὸ λευκὸν λευκὸν, ἢ δ' οὐσία, καὶ ὅσα τὸδε τι
3984 APo.74.8 : σημαίνει, οὐχ ἕτερόν τι ὄντα ἐστὶν ὅπερ ἐστίν. τὰ μὲν δὴ μὴ καθ'
3985 APo.74.9 : ὑποκειμένου καθ' αὐτὰ λέγω, τὰ δὲ καθ' ὑποκειμένου συμ-
3986 APo.74.10 : βεβηκότα. ἔτι δ' ἄλλον τρόπον τὸ μὲν δι' αὐτὸ ὑπάρχον
3987 APo.74.11 : ἐκάστω καθ' αὐτό, τὸ δὲ μὴ δι' αὐτὸ συμβεβηκός, οἷον εἰ
3988 APo.74.12 : βαδίζοντος ἤστραψε, συμβεβηκός· οὐ γὰρ διὰ τὸ βαδίζειν
3989 APo.74.13 : ἤστραψεν, ἀλλὰ συνέβη, φαμέν, τοῦτο. εἰ δὲ δι' αὐτό,
3990 APo.74.14 : καθ' αὐτό, οἷον εἰ τι σφαττόμενον ἀπέθανε, καὶ κατὰ τὴν
3991 APo.74.15 : σφαγὴν, ὅτι διὰ τὸ σφάττεσθαι, ἀλλ' οὐ συνέβη σφαττό-
3992 APo.74.16 : μενον ἀποθανεῖν. τὰ ἄρα λεγόμενα ἐπὶ τῶν ἀπλῶς ἐπιστη-
3993 APo.74.17 : τῶν καθ' αὐτὰ οὕτως ὡς ἐνυπάρχουν τοῖς κατηγορουμένοις
3994 APo.74.18 : ἢ ἐνυπάρχεσθαι δι' αὐτὰ τέ ἐστὶ καὶ ἐξ ἀνάγκης. οὐ γὰρ
3995 APo.74.19 : ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν ἢ ἀπλῶς ἢ τὰ ἀντικείμενα, οἷον
3996 APo.74.20 : γραμμῇ τὸ εὐθύ ἢ τὸ καμπύλον καὶ ἀριθμῷ τὸ περιττόν
3997 APo.74.21 : ἢ τὸ ἄρτιον. ἐστὶ γὰρ τὸ ἐναντίον ἢ στέρησις ἢ ἀντίφασις ἐν τῷ
3998 APo.74.22 : αὐτῷ γένει, οἷον ἄρτιον τὸ μὴ περιττόν ἐν ἀριθμοῖς ἢ ἔπειτα.
3999 APo.74.23 : ὡστ' εἰ ἀνάγκη φάναί ἢ ἀποφάναί, ἀνάγκη καὶ τὰ καθ'
4000 APo.74.24 : αὐτὰ ὑπάρχειν.
4001 APo.74.25 : Τὸ μὲν οὖν κατὰ παντός καὶ καθ' αὐτὸ διορίσθω τὸν
4002 APo.74.26 : τρόπον τούτον· καθόλου δὲ λέγω ὃ ἂν κατὰ παντός τε
4003 APo.74.27 : ὑπάρχη καὶ καθ' αὐτό καὶ ἢ αὐτό. φανερόν ἄρα ὅτι ὅσα
4004 APo.74.28 : καθόλου, ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν. τὸ καθ'
4005 APo.74.29 : αὐτὸ δὲ καὶ ἢ αὐτὸ ταυτόν, οἷον καθ' αὐτὴν τῇ γραμμῇ
4006 APo.74.30 : ὑπάρχει στιγμῇ καὶ τὸ εὐθύ (καὶ γὰρ ἢ γραμμῇ), καὶ τῷ
4007 APo.74.31 : τριγώνῳ ἢ τρίγωνον δύο ὁρθαί (καὶ γὰρ καθ' αὐτὸ τὸ τρί-

4008 ΑΡο.74.32 : γωνον δύο ὀρθαῖς ἴσον). τὸ καθόλου δὲ ὑπάρχει τότε, ὅταν
4009 ΑΡο.74.33 : ἐπὶ τοῦ τυχόντος καὶ πρώτου δεικνύηται. οἷον τὸ δύο ὀρθὰς
4010 ΑΡο.74.34 : ἔχειν οὔτε τῷ σχήματι ἔστι καθόλου (καίτοι ἔστι δεῖξαι
4011 ΑΡο.74.35 : κατὰ σχήματος ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει, ἀλλ' οὐ τοῦ τυχόντος
4012 ΑΡο.74.36 : σχήματος, οὐδὲ χρήται τῷ τυχόντι σχήματι δεικνύς· τὸ
4013 ΑΡο.74.37 : γὰρ τετράγωνον σχῆμα μὲν, οὐκ ἔχει δὲ δύο ὀρθαῖς ἴσας)—
4014 ΑΡο.74.38 : τὸ δ' ἴσοσκελὲς ἔχει μὲν τὸ τυχὸν δύο ὀρθαῖς ἴσας, ἀλλ'
4015 ΑΡο.74.39 : οὐ πρώτον, ἀλλὰ τὸ τρίγωνον πρότερον. ὁ τοῖνον τὸ τυχὸν
4016 ΑΡο.74.40 : πρώτον δεικνύται δύο ὀρθὰς ἔχον ἢ ὁτιοῦν ἄλλο, τούτῳ πρώτῳ
4017 ΑΡο.74a.1 : ὑπάρχει καθόλου, καὶ ἢ ἀπόδειξις καθ' αὐτὸ τούτου καθόλου
4018 ΑΡο.74a.2 : ἐστὶ, τῶν δ' ἄλλων τρόπον τινὰ οὐ καθ' αὐτὸ, οὐδὲ τοῦ ἴσοσκε-
4019 ΑΡο.74a.3 : λοῦς οὐκ ἔστι καθόλου ἀλλ' ἐπὶ πλεόν.
4020 ΑΡο.74a.4 : Δεῖ δὲ μὴ λανθάνειν ὅτι πολλάκις συμβαίνει διαμαρ-
4021 ΑΡο.74a.5 : τάνειν καὶ μὴ ὑπάρχειν τὸ δεικνύμενον πρώτον καθόλου, ἢ
4022 ΑΡο.74a.6 : δοκεῖ δεικνύσθαι καθόλου πρώτον. ἀπατόμεθα δὲ ταύτην τὴν
4023 ΑΡο.74a.7 : ἀπάτην, ὅταν ἢ μηδὲν ἢ λαβεῖν ἀνώτερον παρὰ τὸ καθ'
4024 ΑΡο.74a.8 : ἕκαστον [ἢ τὰ καθ' ἕκαστα], ἢ ἢ μὲν, ἀλλ' ἀνώνυμον ἢ ἐπὶ
4025 ΑΡο.74a.9 : διαφόροις εἶδει πράγμασιν, ἢ τυγχάνη ὄν ἄς ἐν μέρει ὄλον
4026 ΑΡο.74a.10 : ἐφ' ᾧ δεικνύται· τοῖς γὰρ ἐν μέρει ὑπάρξει μὲν ἢ ἀπόδει-
4027 ΑΡο.74a.11 : ξις, καὶ ἔσται κατὰ παντός, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔσται τούτου πρώ-
4028 ΑΡο.74a.12 : του καθόλου ἢ ἀπόδειξις, λέγω δὲ τούτου πρώτου, ἢ τοῦτο, ἀπό-
4029 ΑΡο.74a.13 : δεξις, ὅταν ἢ πρώτου καθόλου. εἰ οὖν τις δεῖξειεν ὅτι αἱ ὀρ-
4030 ΑΡο.74a.14 : θαὶ οὐ συμπύπτουσι, δόξειεν ἂν τούτου εἶναι ἢ ἀπόδειξις διὰ τὸ
4031 ΑΡο.74a.15 : ἐπὶ πασῶν εἶναι τῶν ὀρθῶν. οὐκ ἔστι δέ, εἴπερ μὴ ὅτι ὠδι
4032 ΑΡο.74a.16 : ἴσαι γίνεταί τοῦτο, ἀλλ' ἢ ὀπωσοῦν ἴσαι. καὶ εἰ τρίγωνον μὴ
4033 ΑΡο.74a.17 : ἦν ἄλλο ἢ ἴσοσκελὲς, ἢ ἴσοσκελὲς ἂν ἐδόκε ὑπάρχειν. καὶ
4034 ΑΡο.74a.18 : τὸ ἀνάλογον ὅτι καὶ ἐναλλάξ, ἢ ἀριθμοὶ καὶ ἢ γραμμαὶ καὶ
4035 ΑΡο.74a.19 : ἢ στερεὰ καὶ ἢ χρόνοι, ὡσπερ ἐδεικνυτό ποτε χωρὶς, ἐνδε-
4036 ΑΡο.74a.20 : χόμενόν γε κατὰ πάντων μιᾷ ἀποδείξει δειχθῆναι· ἀλλὰ
4037 ΑΡο.74a.21 : διὰ τὸ μὴ εἶναι ἰσόμενον τι ταῦτα πάντα ἐν, ἀριθμοὶ
4038 ΑΡο.74a.22 : μήκη χρόνοι στερεὰ, καὶ εἶδει διαφέρειν ἀλλήλων, χωρὶς
4039 ΑΡο.74a.23 : ἐλαμβάνετο. νῦν δὲ καθόλου δεικνύται· οὐ γὰρ ἢ γραμμαὶ
4040 ΑΡο.74a.24 : ἢ ἢ ἀριθμοὶ ὑπῆρχεν, ἀλλ' ἢ τοδὶ, ὁ καθόλου ὑποτίθενται
4041 ΑΡο.74a.25 : ὑπάρχειν. διὰ τοῦτο οὐδ' ἂν τις δείξῃ καθ' ἕκαστον τὸ τρίγω-
4042 ΑΡο.74a.26 : νον ἀποδείξει ἢ μιᾷ ἢ ἑτέρῳ ὅτι δύο ὀρθὰς ἔχει ἕκαστον, τὸ
4043 ΑΡο.74a.27 : ἰσόπλευρον χωρὶς καὶ τὸ σκαληνὲς καὶ τὸ ἴσοσκελὲς, οὕτω
4044 ΑΡο.74a.28 : οἶδε τὸ τρίγωνον ὅτι δύο ὀρθαῖς, εἰ μὴ τὸν σοφιστικὸν τρό-
4045 ΑΡο.74a.29 : πον, οὐδὲ καθ' ὄλου τριγώνου, οὐδ' εἰ μηδὲν ἔστι παρὰ ταῦτα
4046 ΑΡο.74a.30 : τρίγωνον ἕτερον. οὐ γὰρ ἢ τρίγωνον οἶδεν, οὐδὲ πᾶν τρίγωνον,
4047 ΑΡο.74a.31 : ἀλλ' ἢ κατ' ἀριθμόν· κατ' εἶδος δ' οὐ πᾶν, καὶ εἰ μηδὲν
4048 ΑΡο.74a.32 : ἔστιν ὁ οὐκ οἶδεν.
4049 ΑΡο.74a.32 : Πότ' οὖν οὐκ οἶδε καθόλου, καὶ πότ' οἶδεν
4050 ΑΡο.74a.33 : ἀπλῶς; δηλον δὴ ὅτι εἰ ταῦτόν ἦν τριγώνῳ εἶναι καὶ ἴσο-
4051 ΑΡο.74a.34 : πλεύρῳ ἢ ἐκάστῳ ἢ πᾶσιν. εἰ δὲ μὴ ταῦτόν ἀλλ' ἕτερον,
4052 ΑΡο.74a.35 : ὑπάρχει δ' ἢ τρίγωνον, οὐκ οἶδεν. πρότερον δ' ἢ τρίγωνον ἢ

4053 ΑΡο.74a.36 : ἢ ἴσοσκελὲς ὑπάρχει; καὶ πότε κατὰ τοῦθ' ὑπάρχει πρῶ-
4054 ΑΡο.74a.37 : τον; καὶ καθόλου τίνοσ ἢ ἀπόδειξις; δηλον ὅτι ὅταν ἀφαί-
4055 ΑΡο.74a.38 : ρουμένον ὑπάρχη πρώτῳ. οἷον τῷ ἴσοσκελεὶ χαλκῷ τριγώνῳ
4056 ΑΡο.74a.39 : ὑπάρξουσι δύο ὀρθαί, ἀλλὰ καὶ τοῦ χαλκοῦν εἶναι ἀφαίρε-
4057 ΑΡο.75.1 : θέντος καὶ τοῦ ἴσοσκελὲς. ἀλλ' οὐ τοῦ σχήματος ἢ πέρατος.
4058 ΑΡο.75.2 : ἀλλ' οὐ πρώτων. τίνοσ οὖν πρώτου; εἰ δὴ τριγώνου, κατὰ τοῦτο
4059 ΑΡο.75.3 : ὑπάρχει καὶ τοῖς ἄλλοις, καὶ τούτου καθόλου ἔστιν ἢ ἀπό-
4060 ΑΡο.75.4 : δεξις.
4061 ΑΡο.75.5 : Εἰ οὖν ἔστιν ἢ ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη ἐξ ἀναγκαίων ἀρ-
4062 ΑΡο.75.6 : χῶν (ὁ γὰρ ἐπίσταται, οὐ δυνατόν ἄλλωσ ἔχειν), τὰ δὲ καθ'
4063 ΑΡο.75.7 : αὐτὰ ὑπάρχοντα ἀναγκαῖα τοῖς πράγμασιν (τὰ μὲν γὰρ ἐν
4064 ΑΡο.75.8 : τῷ τί ἔστιν ὑπάρχει· τοῖς δ' αὐτὰ ἐν τῷ τί ἔστιν ὑπάρχει
4065 ΑΡο.75.9 : κατηγορουμένοισ αὐτῶν, ὧν θάτερον τῶν ἀντικειμένων ἀνάγκη
4066 ΑΡο.75.10 : ὑπάρχειν), φανερόν ὅτι ἐκ τοιούτων τιῶν ἂν εἴη ὁ ἀποδει-
4067 ΑΡο.75.11 : κτικὸσ συλλογισμός· ἀπαν γὰρ ἢ οὕτωσ ὑπάρχει ἢ κατὰ
4068 ΑΡο.75.12 : συμβεβηκόσ, τὰ δὲ συμβεβηκότα οὐκ ἀναγκαῖα.
4069 ΑΡο.75.13 : Ἦ δὴ οὕτω λεκτέον, ἢ ἀρχὴν θεμένοισ ὅτι ἢ ἀπόδειξις
4070 ΑΡο.75.14 : ἀναγκαίων ἐστὶ, καὶ εἰ ἀποδεδεικται, οὐχ οἷόν τ' ἄλλωσ
4071 ΑΡο.75.15 : ἔχειν· ἐξ ἀναγκαίων ἄρα δεῖ εἶναι τὸν συλλογισμόν. ἐξ ἄλλῃ-
4072 ΑΡο.75.16 : θῶν μὲν γὰρ ἔστι καὶ μὴ ἀποδεικνύντα συλλογίσασθαι, ἐξ
4073 ΑΡο.75.17 : ἀναγκαίων δ' οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἀποδεικνύντα· τοῦτο γὰρ ἦδη
4074 ΑΡο.75.18 : ἀποδείξεωσ ἔστιν. σημείον δ' ὅτι ἢ ἀπόδειξις ἐξ ἀναγκαίων,
4075 ΑΡο.75.19 : ὅτι καὶ τὰσ ἐνστάσεισ οὕτω φέρομεν πρὸσ τοῦσ οἰόμενουσ ἀπο-
4076 ΑΡο.75.20 : δεικνύναι, ὅτι οὐκ ἀνάγκη, ἂν οἰώμεθα ἢ ὄλωσ ἐνδέχεσθαι
4077 ΑΡο.75.21 : ἄλλωσ ἢ ἐνεκά γε τοῦ λόγου. δηλον δ' ἐκ τούτων καὶ ὅτι εὐή-
4078 ΑΡο.75.22 : θεισ οἱ λαμβάνειν οἰόμενοι καλῶσ τὰσ ἀρχάσ, ἐὰν ἐνδοξοσ
4079 ΑΡο.75.23 : ἢ ἢ πρότασισ καὶ ἀληθήσ, οἷον οἱ σοφισταὶ ὅτι τὸ ἐπίστα-
4080 ΑΡο.75.24 : σθαι τὸ ἐπιστήμην ἔχειν. οὐ γὰρ τὸ ἐνδοξοσ ἡμῖν ἀρχὴ ἔστιν,
4081 ΑΡο.75.25 : ἀλλὰ τὸ πρώτον τοῦ γένουσ περὶ ὁ δεικνύται· καὶ τάληθεσ
4082 ΑΡο.75.26 : οὐ πᾶν οἰκείον. ὅτι δ' ἐξ ἀναγκαίων εἶναι δεῖ τὸν συλλογι-
4083 ΑΡο.75.27 : σμόν, φανερόν καὶ ἐκ τῶνδε. εἰ γὰρ ὁ μὴ ἔχων λόγον τοῦ
4084 ΑΡο.75.28 : διὰ τί οὕτωσ ἀποδείξεωσ οὐκ ἐπιστήμων, εἴη δ' ἂν ὥστε τὸ Α
4085 ΑΡο.75.29 : κατὰ τοῦ Γ ἐξ ἀνάγκησ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Β τὸ μέσον, δι'
4086 ΑΡο.75.30 : οὐ ἀπεδείχθη, μὴ ἐξ ἀνάγκησ, οὐκ οἶδε διότι. οὐ γὰρ ἔστι τοῦτο
4087 ΑΡο.75.31 : διὰ τὸ μέσον· τὸ μὲν γὰρ ἐνδέχεται μὴ εἶναι, τὸ δὲ συμ-
4088 ΑΡο.75.32 : πέραςμα ἀναγκαῖον. ἔτι εἰ τις μὴ οἶδε νῦν ἔχων τὸν λόγον
4089 ΑΡο.75.33 : καὶ σφιζόμενοσ, σφιζόμενου τοῦ πράγματοσ, μὴ ἐπιλεησομέ-
4090 ΑΡο.75.34 : νοσ, οὐδὲ πρότερον ἦδει. φθαρείη δ' ἂν τὸ μέσον, εἰ μὴ
4091 ΑΡο.75.35 : ἀναγκαῖον, ὥστε ἔξει μὲν τὸν λόγον σφιζόμενοσ σφιζόμενου
4092 ΑΡο.75.36 : τοῦ πράγματοσ, οὐκ οἶδε δέ. οὐδ' ἄρα πρότερον ἦδει. εἰ δὲ
4093 ΑΡο.75.37 : μὴ φθαρταὶ, ἐνδέχεται δὲ φθαρῆναι, τὸ συμβαῖνον ἂν εἴη
4094 ΑΡο.75.38 : δυνατόν καὶ ἐνδεχόμενον. ἀλλ' ἔστιν ἀδύνατον οὕτωσ ἔχοντα
4095 ΑΡο.75.39 : εἰδέναι.
4096 ΑΡο.75a.1 : Ὅταν μὲν οὖν τὸ συμπεράσμα ἐξ ἀνάγκησ ἦ, οὐδὲν κω-
4097 ΑΡο.75a.2 : λυεῖ τὸ μέσον μὴ ἀναγκαῖον εἶναι δι' οὐ δειχθῆ (ἔστι γὰρ

4098 AΡο.75a.3 : τὸ ἀναγκαῖον καὶ μὴ ἐξ ἀναγκαίων συλλογισασθαι, ὡσπερ
4099 AΡο.75a.4 : καὶ ἀληθὲς μὴ ἐξ ἀληθῶν)- ὅταν δὲ τὸ μέσον ἐξ ἀνάγκης,
4100 AΡο.75a.5 : καὶ τὸ συμπέρασμα ἐξ ἀνάγκης, ὡσπερ καὶ ἐξ ἀληθῶν ἀλη-
4101 AΡο.75a.6 : θὲς ἀεὶ (ἔστω γὰρ τὸ Α κατὰ τοῦ Β ἐξ ἀνάγκης, καὶ τοῦτο
4102 AΡο.75a.7 : κατὰ τοῦ Γ- ἀναγκαῖον τοῖνον καὶ τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχειν)-
4103 AΡο.75a.8 : ὅταν δὲ μὴ ἀναγκαῖον ἢ τὸ συμπέρασμα, οὐδὲ τὸ μέσον
4104 AΡο.75a.9 : ἀναγκαῖον οἷον τ' εἶναι (ἔστω γὰρ τὸ Α τῷ Γ μὴ ἐξ ἀνάγ-
4105 AΡο.75a.10 : κης ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β, καὶ τοῦτο τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης- καὶ
4106 AΡο.75a.11 : τὸ Α ἄρα τῷ Γ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει- ἀλλ' οὐχ ὑπέκειτο).
4107 AΡο.75a.12 : Ἐπεὶ τοῖνον εἰ ἐπίσταται ἀποδεικτικῶς, δεῖ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρ-
4108 AΡο.75a.13 : χεῖν, δηλὸν ὅτι καὶ διὰ μέσου ἀναγκαῖου δεῖ ἔχειν τὴν ἀπό-
4109 AΡο.75a.14 : δεῖξιν- ἢ οὐκ ἐπιστήσεται οὔτε διότι οὔτε ὅτι ἀνάγκη ἐκείνο εἰ-
4110 AΡο.75a.15 : ναι, ἀλλ' ἢ οἰήσεται οὐκ εἰδώς, ἐὰν ὑπολάβῃ ὡς ἀναγκαῖον
4111 AΡο.75a.16 : τὸ μὴ ἀναγκαῖον, ἢ οὐδ' οἰήσεται, ὁμοίως ἐὰν τε τὸ ὅτι εἰδῇ
4112 AΡο.75a.17 : διὰ μέσον ἐὰν τε τὸ διότι καὶ δι' ἀμέσων.
4113 AΡο.75a.18 : Τῶν δὲ συμβεβηκότων μὴ καθ' αὐτά, ὃν τρόπον διω-
4114 AΡο.75a.19 : ρίσθη τὰ καθ' αὐτά, οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη ἀποδεικτική, οὐ γὰρ
4115 AΡο.75a.20 : ἔστιν ἐξ ἀνάγκης δεῖξαι τὸ συμπέρασμα- τὸ συμβεβηκός
4116 AΡο.75a.21 : γὰρ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν- περὶ τοῦ τοιοῦτου γὰρ λέγω συμ-
4117 AΡο.75a.22 : βεβηκός, καίτοι ἀπορήσειεν ἂν τις ἴσως τίνας ἔνεκα ταῦτα
4118 AΡο.75a.23 : δεῖ ἐρωτᾶν περὶ τούτων, εἰ μὴ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα εἶναι-
4119 AΡο.75a.24 : οὐδὲν γὰρ διαφέρει εἰ τις ἐρόμενος τὰ τυχόντα εἶτα εἶπειεν τὸ
4120 AΡο.75a.25 : συμπέρασμα. δεῖ δ' ἐρωτᾶν οὐχ ὡς ἀναγκαῖον εἶναι διὰ τὰ
4121 AΡο.75a.26 : ἠρωτημένα, ἀλλ' ὅτι λέγειν ἀνάγκη τῷ ἐκείνῳ λέγοντι, καὶ
4122 AΡο.75a.27 : ἀληθῶς λέγειν, ἐὰν ἀληθῶς ἢ ὑπάρχοντα.
4123 AΡο.75a.28 : Ἐπεὶ δ' ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχει περὶ ἕκαστον γένος ὅσα
4124 AΡο.75a.29 : καθ' αὐτὰ ὑπάρχει καὶ ἡ ἕκαστον, φανερόν ὅτι περὶ τῶν
4125 AΡο.75a.30 : καθ' αὐτὰ ὑπαρχόντων αἰ ἐπιστημονικαὶ ἀποδείξεις καὶ ἐκ
4126 AΡο.75a.31 : τῶν τοιούτων εἰσίν. τὰ μὲν γὰρ συμβεβηκότα οὐκ ἀναγκαῖα,
4127 AΡο.75a.32 : ὥστ' οὐκ ἀνάγκη τὸ συμπέρασμα εἰδέναι διότι ὑπάρχει, οὐδ'
4128 AΡο.75a.33 : εἰ ἀεὶ εἶη, μὴ καθ' αὐτὸ δέ, οἷον οἱ διὰ σημείων συλλογι-
4129 AΡο.75a.34 : σμοί. τὸ γὰρ καθ' αὐτὸ οὐ καθ' αὐτὸ ἐπιστήσεται, οὐδὲ διότι
4130 AΡο.75a.35 : (τὸ δὲ διότι ἐπίστασθαι ἔστι τὸ διὰ τοῦ αἰτίου ἐπίστασθαι). δι'
4131 AΡο.75a.36 : αὐτὸ ἄρα δεῖ καὶ τὸ μέσον τῷ τρίτῳ καὶ τὸ πρῶτον τῷ μέσῳ
4132 AΡο.75a.37 : ὑπάρχειν.
4133 AΡο.75a.38 : Οὐκ ἄρα ἔστιν ἐξ ἄλλου γένους μεταβάντα δεῖξαι, οἷον
4134 AΡο.75a.39 : τὸ γεωμετρικὸν ἀριθμητικῆ. τρία γὰρ ἔστι τὰ ἐν ταῖς ἀπο-
4135 AΡο.75a.40 : δεῖξιν, ἐν μὲν τὸ ἀποδεικνύμενον, τὸ συμπέρασμα (τοῦτο
4136 AΡο.75a.41 : δ' ἔστι τὸ ὑπάρχον γένει τινὶ καθ' αὐτό), ἐν δὲ τὰ ἐξιώ-
4137 AΡο.75a.42 : ματα (ἀξιώματα δ' ἔστιν ἐξ ὧν)- τρίτον τὸ γένος τὸ ὑποκεί-
4138 AΡο.76.1 : μενον, οὗ τὰ πάθη καὶ τὰ καθ' αὐτά συμβεβηκότα δηλοῖ
4139 AΡο.76.2 : ἢ ἀπόδειξις. ἐξ ὧν μὲν οὐν ἢ ἀπόδειξις, ἐνδέχεται τὰ αὐτὰ
4140 AΡο.76.3 : εἶναι- ὧν δὲ τὸ γένος ἕτερον, ὡσπερ ἀριθμητικῆς καὶ γεω-
4141 AΡο.76.4 : μετρίας, οὐκ ἔστι τὴν ἀριθμητικὴν ἀποδείξιν ἐφαρμόσαι ἐπὶ
4142 AΡο.76.5 : τὰ τοῖς μεγέθει συμβεβηκότα, εἰ μὴ τὰ μεγέθη ἀριθμοὶ

4143 AΡο.76.6 : εἰσι- τοῦτο δ' ὡς ἐνδέχεται ἐπὶ τινων, ἕτερον λεχθήσεται.
4144 AΡο.76.7 : ἢ δ' ἀριθμητικῆ ἀπόδειξις ἀεὶ ἔχει τὸ γένος περὶ ὃ ἢ ἀπό-
4145 AΡο.76.8 : δεῖξις, καὶ αἱ ἄλλα ὁμοίως. ὥστ' ἢ ἀπλῶς ἀνάγκη τὸ
4146 AΡο.76.9 : αὐτὸ εἶναι γένος ἢ πῆ, εἰ μέλλει ἢ ἀπόδειξις μεταβαίνειν.
4147 AΡο.76.10 : ἄλλως δ' ὅτι ἀδύνατον, δηλόν- ἐκ γὰρ τοῦ αὐτοῦ γένους
4148 AΡο.76.11 : ἀνάγκη τὰ ἄκρα καὶ τὰ μέσα εἶναι. εἰ γὰρ μὴ καθ' αὐτά,
4149 AΡο.76.12 : συμβεβηκότα ἔσται. διὰ τοῦτο τῆ γεωμετρίας οὐκ ἔστι δεῖξαι
4150 AΡο.76.13 : ὅτι τῶν ἐναντίων μία ἐπιστήμη, ἀλλ' οὐδ' ὅτι οἱ δύο κύβοι
4151 AΡο.76.14 : κύβος οὐδ' ἄλλη ἐπιστήμη τὸ ἕτερας, ἀλλ' ἢ ὅσα οὕτως
4152 AΡο.76.15 : ἔχει πρὸς ἀλλήλα ὥστ' εἶναι θάτερον ὑπὸ θάτερον, οἷον τὰ
4153 AΡο.76.16 : ὀπτικά πρὸς γεωμετρίαν καὶ τὰ ἁρμονικὰ πρὸς ἀριθμητι-
4154 AΡο.76.17 : κήν. οὐδ' εἰ τι ὑπάρχει ταῖς γραμμαῖς μὴ ἢ γραμμαὶ καὶ
4155 AΡο.76.18 : ἢ ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν ἰδίων, οἷον εἰ καλλίστη τῶν γραμμῶν
4156 AΡο.76.19 : ἢ εὐθεῖα ἢ εἰ ἐναντίως ἔχει τῆ περιφερει- οὐ γὰρ ἢ τὸ
4157 AΡο.76.20 : ἴδιον γένος αὐτῶν, ὑπάρχει, ἀλλ' ἢ κοινόν τι.
4158 AΡο.76.21 : Φανερόν δὲ καὶ ἐὰν ὧσιν αἰ προτάσεις καθόλου ἐξ ὧν
4159 AΡο.76.22 : ὁ συλλογισμός, ὅτι ἀνάγκη καὶ τὸ συμπέρασμα αἰδῖον
4160 AΡο.75b.23 : εἶναι τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως καὶ τῆς ἀπλῶς εἶπειν ἀπο-
4161 AΡο.75b.24 : δεῖξεως, οὐκ ἔστιν ἄρα ἀπόδειξις τῶν φθαρτῶν οὐδ' ἐπιστήμη
4162 AΡο.75b.25 : ἀπλῶς, ἀλλ' οὕτως ὡσπερ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι οὐ καθ'
4163 AΡο.75b.26 : ὅλου αὐτοῦ ἔστιν ἀλλὰ ποτὲ καὶ πῶς, ὅταν δ' ἢ, ἀνάγκη
4164 AΡο.75b.27 : τὴν ἕτεραν μὴ καθόλου εἶναι πρότασιν καὶ φθαρτήν—φθαρ-
4165 AΡο.75b.28 : τὴν μὲν ὅτι ἔσται καὶ τὸ συμπέρασμα οὕσης, μὴ καθόλου δὲ
4166 AΡο.75b.29 : ὅτι τῷ μὲν ἔσται τῷ δ' οὐκ ἔσται ἐφ' ὧν—ὥστ' οὐκ ἔστι συλ-
4167 AΡο.75b.30 : λογισασθαι καθόλου, ἀλλ' ὅτι νῦν. ὁμοίως δ' ἔχει καὶ
4168 AΡο.75b.31 : περὶ ὀρισμούς, ἐπεὶ ἔστιν ὁ ὀρισμὸς ἢ ἀρχὴ ἀποδείξεως
4169 AΡο.75b.32 : ἢ ἀπόδειξις θέσει διαφέρουσα ἢ συμπέρασμα τὸ ἀποδείξεως.
4170 AΡο.75b.33 : αἰ δὲ τῶν πολλακῶς γινομένων ἀποδείξεις καὶ ἐπιστήμη, οἷον
4171 AΡο.75b.34 : σελήνης ἐκλείψεως, δηλόν ὅτι ἢ μὲν τοιοῦδ' εἰσίν, ἀεὶ εἰσίν,
4172 AΡο.75b.35 : ἢ δ' οὐκ ἀεὶ, κατὰ μέρος εἰσίν. ὡσπερ δ' ἢ ἐκλείψις, ὡσαύ-
4173 AΡο.75b.36 : τως τοῖς ἄλλοις.
4174 AΡο.75b.37 : Ἐπεὶ δὲ φανερόν ὅτι ἕκαστον ἀποδείξει οὐκ ἔστιν ἀλλ'
4175 AΡο.75b.38 : ἢ ἐκ τῶν ἐκάστου ἀρχῶν, ἂν τὸ δεικνύμενον ὑπάρχη ἢ ἐκείνο,
4176 AΡο.75b.39 : οὐκ ἔστι τὸ ἐπίστασθαι τοῦτο, ἂν ἐξ ἀληθῶν καὶ ἀναποδείκτων
4177 AΡο.75b.40 : δεχθῆ καὶ ἀμέσων. ἔστι γὰρ οὕτω δεῖξαι, ὡσπερ Βρύσων
4178 AΡο.75b.41 : τὸν τετραγωνισμὸν. κατὰ κοινόν τε γὰρ δεικνύουσιν οἱ τοιοῦτοι
4179 AΡο.75b.42 : λόγοι, ὃ καὶ ἐτέρῳ ὑπάρξει- διὸ καὶ ἐπ' ἄλλων ἐφαρ-
4180 AΡο.76a.1 : μόττουσιν οἱ λόγοι οὐ συγγενῶν. οὐκοῦν οὐχ ἢ ἐκείνο ἐπίστα-
4181 AΡο.76a.2 : ται, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός- οὐ γὰρ ἂν ἐφήρμοττεν ἢ ἀπό-
4182 AΡο.76a.3 : δεῖξις καὶ ἐπ' ἄλλο γένος.
4183 AΡο.76a.4 : Ἐκαστον δ' ἐπιστάμεθα μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅταν
4184 AΡο.76a.5 : κατ' ἐκείνο γινώσκωμεν καθ' ὃ ὑπάρχει, ἐκ τῶν ἀρχῶν
4185 AΡο.76a.6 : τῶν ἐκείνου ἢ ἐκείνο, οἷον τὸ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν, ᾗ
4186 AΡο.76a.7 : ὑπάρχει καθ' αὐτὸ τὸ εἰρημένον, ἐκ τῶν ἀρχῶν τῶν τούτου.
4187 AΡο.76a.8 : ὥστ' εἰ καθ' αὐτὸ κάκεινο ὑπάρχει ᾗ ὑπάρχει, ἀνάγκη

4188 APo.76a.9 : τὸ μέσον ἐν τῇ αὐτῇ συγγενείᾳ εἶναι. εἰ δὲ μή, ἀλλ' ὡς
4189 APo.76a.10 : τὰ ἀρμονικὰ δι' ἀριθμητικῆς, τὰ δὲ τοιαῦτα δεῖκνυται
4190 APo.76a.11 : μὲν ὡσαύτως, διαφέρει δέ· τὸ μὲν γὰρ ὅτι ἐτέρας ἐπιστή-
4191 APo.76a.12 : μης (τὸ γὰρ ὑποκειμένον γένος ἕτερον), τὸ δὲ διότι τῆς ἄνω,
4192 APo.76a.13 : ἥς καθ' αὐτὰ τὰ πάθη ἐστίν. ὥστε καὶ ἐκ τούτων φανερόν
4193 APo.76a.14 : ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποδείξει ἕκαστον ἀπλῶς ἀλλ' ἢ ἐκ τῶν ἐκά-
4194 APo.76a.15 : στου ἀρχῶν. ἀλλὰ τούτων αἱ ἀρχαὶ ἔχουσι τὸ κοινόν.
4195 APo.76a.16 : Εἰ δὲ φανερόν τοῦτο, φανερόν καὶ ὅτι οὐκ ἔστι τὰς ἐκά-
4196 APo.76a.17 : στου ἰδίας ἀρχὰς ἀποδείξει· ἔσονται γὰρ ἐκεῖναι ἀπάντων
4197 APo.76a.18 : ἀρχαί, καὶ ἐπιστήμη ἢ ἐκείνων κυρία πάντων. καὶ γὰρ ἐπί-
4198 APo.76a.19 : σταται μᾶλλον ὁ ἐκ τῶν ἀνώτερον αἰτίων εἰδώς· ἐκ τῶν
4199 APo.76a.20 : προτέρων γὰρ οἶδεν, ὅταν ἐκ μὴ αἰτιατῶν εἰδῆ αἰτίων. ὥστ'
4200 APo.76a.21 : εἰ μᾶλλον οἶδε καὶ μάλιστα, κἂν ἐπιστήμη ἐκείνη εἴη καὶ
4201 APo.76a.22 : μᾶλλον καὶ μάλιστα. ἢ δ' ἀποδείξει οὐκ ἐφαρμόττει ἐπ'
4202 APo.76a.23 : ἄλλο γένος, ἀλλ' ἢ ὡς εἴρηται αἰ γεωμετρικαὶ ἐπὶ τὰς
4203 APo.76a.24 : μηχανικὰς ἢ ὀπτικὰς καὶ αἱ ἀριθμητικαὶ ἐπὶ τὰς ἀρ-
4204 APo.76a.25 : μονικὰς.
4205 APo.76a.26 : Χαλεπὸν δ' ἐστὶ τὸ γνῶναι εἰ οἶδεν ἢ μή. χαλεπὸν
4206 APo.76a.27 : γὰρ τὸ γνῶναι εἰ ἐκ τῶν ἐκάστου ἀρχῶν ἴσμεν ἢ μή· ὅπερ
4207 APo.76a.28 : ἐστὶ τὸ εἰδέναι. οἰόμεθα δ', ἂν ἔχωμεν ἐξ ἀληθινῶν τινῶν
4208 APo.76a.29 : συλλογισμῶν καὶ πρώτων, ἐπίστασθαι. τὸ δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ
4209 APo.76a.30 : συγγενῆ δεῖ εἶναι τοῖς πρώτοις.
4210 APo.76a.31 : Λέγω δ' ἀρχὰς ἐν ἐκάστῳ γένει ταύτας ἅς ὅτι ἐστὶ
4211 APo.76a.32 : μὴ ἐνδέχεται δεῖξαι. τί μὲν οὖν σημαίνει καὶ τὰ πρῶτα καὶ
4212 APo.76a.33 : τὰ ἐκ τούτων, λαμβάνεται, ὅτι δ' ἐστὶ, τὰς μὲν ἀρχὰς
4213 APo.76a.34 : ἀνάγκη λαμβάνειν, τὰ δ' ἄλλα δεῖκνύναι· οἷον τί μονάς
4214 APo.76a.35 : ἢ τί τὸ εὐθὺ καὶ τρίγωνον, εἶναι δὲ τὴν μονάδα λαβεῖν καὶ
4215 APo.76a.36 : μέγεθος, τὰ δ' ἕτερα δεῖκνύναι.
4216 APo.76a.37 : Ἔστι δ' ὧν χρῶνται ἐν ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμας
4217 APo.76a.38 : τὰ μὲν ἴδια ἐκάστης ἐπιστήμης τὰ δὲ κοινὰ, κοινὰ δὲ κατ'
4218 APo.76a.39 : ἀναλογίαν, ἐπεὶ χρήσιμόν γε ὅσον ἐν τῷ ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην
4219 APo.76a.40 : γένει· ἴδια μὲν οἷον γραμμὴν εἶναι τοιανδί καὶ τὸ εὐθύ,
4220 APo.76a.41 : κοινὰ δὲ οἷον τὸ ἴσα ἀπὸ ἴσων ἂν ἀφελῆ, ὅτι ἴσα τὰ λοιπά.
4221 APo.76a.42 : ἰκανὸν δ' ἕκαστον τούτων ὅσον ἐν τῷ γένει· ταῦτο γὰρ ποιῆ-
4222 APo.77.1 : σει, κἂν μὴ κατὰ πάντων λάβῃ ἀλλ' ἐπὶ μεγεθῶν μόνον,
4223 APo.77.2 : τῷ δ' ἀριθμητικῷ ἐπ' ἀριθμῶν.
4224 APo.77.3 : Ἔστι δ' ἴδια μὲν καὶ ἃ λαμβάνεται εἶναι, περὶ ἃ ἢ
4225 APo.77.4 : ἐπιστήμη θεωρεῖ τὰ ὑπάρχοντα καθ' αὐτὰ, οἷον μονάδας ἢ
4226 APo.77.5 : ἀριθμητικῆ, ἢ δὲ γεωμετρία σημεία καὶ γραμμὰς. ταῦτα
4227 APo.77.6 : γὰρ λαμβάνουσι τὸ εἶναι καὶ τοδί εἶναι. τὰ δὲ τούτων πάθη
4228 APo.77.7 : καθ' αὐτὰ, τί μὲν σημαίνει ἕκαστον, λαμβάνουσι, οἷον ἢ
4229 APo.77.8 : μὲν ἀριθμητικῆ τί περιττὸν ἢ ἄρτιον ἢ τετράγωνον ἢ κύβος,
4230 APo.77.9 : ἢ δὲ γεωμετρία τί τὸ ἄλογον ἢ τὸ κεκλάσθαι ἢ νεύειν, ὅτι
4231 APo.77.10 : δ' ἐστὶ, δεῖκνύουσι διὰ τε τῶν κοινῶν καὶ ἐκ τῶν ἀποδει-
4232 APo.77.11 : γμένων. καὶ ἢ ἀστρολογία ὡσαύτως, πᾶσα γὰρ ἀποδεικτικῆ

4233 APo.77.12 : ἐπιστήμη περὶ τρία ἐστίν, ὅσα τε εἶναι τίθεται (ταῦτα δ'
4234 APo.77.13 : ἐστὶ τὸ γένος, οὐ τῶν καθ' αὐτὰ παθημάτων ἐστὶ θεωρητικῆ),
4235 APo.77.14 : καὶ τὰ κοινὰ λεγόμενα ἀξιώματα, ἐξ ὧν πρώτων ἀποδει-
4236 APo.77.15 : κνυσι, καὶ τρίτον τὰ πάθη, ὧν τί σημαίνει ἕκαστον λαμ-
4237 APo.77.16 : βάνει. ἐνίας μέντοι ἐπιστήμας οὐδὲν κωλύει ἔνια τούτων παρο-
4238 APo.77.17 : ρᾶν, οἷον τὸ γένος μὴ ὑποτίθεσθαι εἶναι, ἂν ἢ φανερόν ὅτι
4239 APo.77.18 : ἐστὶν (οὐ γὰρ ὁμοίως δῆλον ὅτι ἀριθμὸς ἐστὶ καὶ ὅτι ψυχρὸν
4240 APo.77.19 : καὶ θερμόν), καὶ τὰ πάθη μὴ λαμβάνειν τί σημαίνει, ἂν ἢ δῆ-
4241 APo.77.20 : λα· ὥσπερ οὐδὲ τὰ κοινὰ οὐ λαμβάνει τί σημαίνει τὸ ἴσα ἀπὸ
4242 APo.77.21 : ἴσων ἀφελείν, ὅτι γινώριμον. ἀλλ' οὐδὲν ἦττον τῆ γε φύσει τρία
4243 APo.77.22 : ταῦτ' ἐστὶ, περὶ ὅ τε δεῖκνυσι καὶ ἃ δεῖκνυσι καὶ ἐξ ὧν.
4244 APo.77.23 : Οὐκ ἔστι δ' ὑπόθεσις οὐδ' αἴτημα, ὃ ἀνάγκη εἶναι δι'
4245 APo.77.24 : αὐτὸ καὶ δοκεῖν ἀνάγκη, οὐ γὰρ πρὸς τὸν ἔξω λόγον ἢ ἀπό-
4246 APo.77.25 : δείξις, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπεὶ οὐδὲ συλλογισμὸς.
4247 APo.77.26 : αἰεὶ γὰρ ἐστὶν ἐνστήναι πρὸς τὸν ἔξω λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸν
4248 APo.77.27 : ἔσω λόγον οὐκ αἰεὶ. ὅσα μὲν οὖν δεκτὰ ὄντα λαμβάνει αὐ-
4249 APo.77.28 : τὸς μὴ δείξας, ταῦτ', ἐὰν μὲν δοκοῦντα λαμβάνῃ τῷ μαν-
4250 APo.77.29 : θάνοντι, ὑποτίθεται, καὶ ἔστιν οὐχ ἀπλῶς ὑπόθεσις ἀλλὰ
4251 APo.77.30 : πρὸς ἐκεῖνον μόνον, ἂν δὲ ἢ μηδεμιᾶς ἐνούσης δόξης ἢ καὶ
4252 APo.77.31 : ἐναντίας ἐνούσης λαμβάνῃ τὸ αὐτὸ, αἰτεῖται. καὶ τούτῳ δια-
4253 APo.77.32 : φέρει ὑπόθεσις καὶ αἴτημα· ἔστι γὰρ αἴτημα τὸ ὑπεναντίον
4254 APo.77.33 : τοῦ μανθάνοντος τῆ δόξη, ἢ ὃ ἂν τις ἀποδεικτὸν ὄν λαμ-
4255 APo.77.34 : βάνῃ καὶ χρῆται μὴ δείξας.
4256 APo.77.35 : Οἱ μὲν οὖν ὄροι οὐκ εἰσὶν ὑπόθεσις (οὐδὲν γὰρ εἶναι ἢ μὴ
4257 APo.77.36 : λέγεται), ἀλλ' ἐν ταῖς προτάσεσιν αἱ ὑποθέσεις, τοὺς δ'
4258 APo.77.37 : ὄρους μόνον ζυγίσθαι δεῖ· τοῦτο δ' οὐχ ὑπόθεσις (εἰ μὴ καὶ
4259 APo.77.38 : τὸ ἀκούειν ὑπόθεσιν τις εἶναι φήσει), ἀλλ' ὅσων ὄντων τῷ
4260 APo.77.39 : ἐκεῖνα εἶναι γίνεται τὸ συμπέρασμα. (οὐδ' ὁ γεωμέτρης ψευδῆ
4261 APo.77.40 : ὑποτίθεται, ὥσπερ τινὲς ἔφρασαν, λέγοντες ὡς οὐ δεῖ τῷ ψεύ-
4262 APo.77.41 : δει χρῆσθαι, τὸν δὲ γεωμέτρην ψεύδεσθαι λέγοντα ποδι-
4263 APo.77.42 : αἶαν τὴν οὐ ποδιαίαν ἢ εὐθείαν τὴν γεγραμμένην οὐκ εὐθείαν
4264 APo.77a.1 : οὖσαν. ὁ δὲ γεωμέτρης οὐδὲν συμπεραίνεται τῷ τήνδε εἶναι
4265 APo.77a.2 : γραμμὴν ἢν αὐτὸς ἐφθεγκται, ἀλλὰ τὰ διὰ τούτων δη-
4266 APo.77a.3 : λούμενα.) ἔτι τὸ αἴτημα καὶ ὑπόθεσις πᾶσα ἢ ὡς ὄλον ἢ ὡς
4267 APo.77a.4 : ἐν μέρει, οἱ δ' ὄροι οὐδέτερον τούτων.
4268 APo.77a.5 : Εἶδη μὲν οὖν εἶναι ἢ ἐν τι παρὰ τὰ πολλὰ οὐκ ἀνάγκη,
4269 APo.77a.6 : εἰ ἀπόδειξις ἔσται, εἶναι μέντοι ἐν κατὰ πολλῶν ἀληθῆς εἰ-
4270 APo.77a.7 : πείν ἀνάγκη· οὐ γὰρ ἔσται τὸ καθόλου, ἂν μὴ τοῦτο ἢ· ἐὰν
4271 APo.77a.8 : δὲ τὸ καθόλου μὴ ἦ, τὸ μέσον οὐκ ἔσται, ὥστ' οὐδ' ἀπόδειξις.
4272 APo.77a.9 : δεῖ ἄρα τι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπὶ πλείονων εἶναι μὴ ὁμόνυμον.
4273 APo.77a.10 : τὸ δὲ μὴ ἐνδέχεται ἅμα φάναι καὶ ἀποφάναι οὐδεμία
4274 APo.77a.11 : λαμβάνει ἀπόδειξις, ἀλλ' ἢ ἐὰν δέη δείξαι καὶ τὸ συμπε-
4275 APo.77a.12 : ρασμα οὕτως, δεῖκνυται δὲ λαβοῦσι τὸ πρῶτον κατὰ τοῦ μέ-
4276 APo.77a.13 : σου, ὅτι ἀληθές, ἀποφάναι δ' οὐκ ἀληθές. τὸ δὲ μέσον οὐ-
4277 APo.77a.14 : δὲν διαφέρει εἶναι καὶ μὴ εἶναι λαβεῖν, ὡς δ' αὐτως καὶ

4278 AΡο.77a.15 : τὸ τρίτον. εἰ γὰρ ἐδόθη, καθ' οὐ ἄνθρωπον ἀληθὲς εἰπεῖν, εἰ
4279 AΡο.77a.16 : καὶ μὴ ἄνθρωπον ἀληθὲς, ἀλλ' εἰ μόνον ἄνθρωπον ζῶν εἰ-
4280 AΡο.77a.17 : ναί, μὴ ζῶν δὲ μὴ, ἔσται [γὰρ] ἀληθὲς εἰπεῖν Καλλιάν, εἰ
4281 AΡο.77a.18 : καὶ μὴ Καλλιάν, ὁμοίως ζῶν, μὴ ζῶν δ' οὐ. αἰτίον δ' ὅτι
4282 AΡο.77a.19 : τὸ πρῶτον οὐ μόνον κατὰ τοῦ μέσου λέγεται ἀλλὰ καὶ κατ'
4283 AΡο.77a.20 : ἄλλου διὰ τὸ εἶναι ἐπὶ πλειόνων, ὥστ' οὐδ' εἰ τὸ μέσον καὶ
4284 AΡο.77a.21 : αὐτὸ ἐστὶ καὶ μὴ αὐτὸ, πρὸς τὸ συμπέρασμα οὐδὲν διαφέρει.
4285 AΡο.77a.22 : τὸ δ' ἅπαν φάναι ἢ ἀποφάναι ἢ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀποδείξει
4286 AΡο.77a.23 : λαμβάνει, καὶ ταῦτα οὐδ' αἰεὶ καθόλου, ἀλλ' ὅσον ἰκανόν,
4287 AΡο.77a.24 : ἰκανόν δ' ἐπὶ τοῦ γένους, λέγω δ' ἐπὶ τοῦ γένους οἷον περὶ
4288 AΡο.77a.25 : ὁ γένος τὰς ἀποδείξεις φέρει, ὥσπερ εἴρηται καὶ πρότερον.
4289 AΡο.77a.26 : Ἐπικοινωνοῦσι δὲ πάσαι αἱ ἐπιστήμαι ἀλλήλαις κατὰ
4290 AΡο.77a.27 : τὰ κοινὰ (κοινὰ δὲ λέγω οἷς χράνται ὡς ἐκ τούτων ἀπο-
4291 AΡο.77a.28 : δεικνύντες, ἀλλ' οὐ περὶ ὧν δεικνύουσιν οὐδ' ὁ δεικνύουσιν),
4292 AΡο.77a.29 : καὶ ἡ διαλεκτικὴ πάσαις, καὶ εἴ τις καθόλου πειρᾶτο δεῖ-
4293 AΡο.77a.30 : κνύναι τὰ κοινὰ, οἷον ὅτι ἅπαν φάναι ἢ ἀποφάναι, ἢ ὅτι
4294 AΡο.77a.31 : ἴσα ἀπὸ ἴσων, ἢ τῶν τοιούτων ἄττα. ἡ δὲ διαλεκτικὴ οὐκ ἐστὶν
4295 AΡο.77a.32 : οὕτως ὠρισμένον τινῶν, οὐδὲ γένους τινὸς ἐνός. οὐ γὰρ ἂν ἠρώτα-
4296 AΡο.77a.33 : ἀποδεικνύντα γὰρ οὐκ ἐστὶν ἐρωτᾶν διὰ τὸ τῶν ἀντικειμένων
4297 AΡο.77a.34 : ὄντων μὴ δείκνυσθαι τὸ αὐτό. δέδεικται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς
4298 AΡο.77a.35 : περὶ συλλογισμοῦ.
4299 AΡο.77a.36 : Εἰ δὲ τὸ αὐτὸ ἐστὶν ἐρώτημα συλλογιστικὸν καὶ πρό-
4300 AΡο.77a.37 : τασὶς ἀντιφάσεως, προτάσεις δὲ καθ' ἐκάστην ἐπιστήμην
4301 AΡο.77a.38 : ἐξ ὧν ὁ συλλογισμὸς ὁ καθ' ἐκάστην, εἴη ἂν τὸ ἐρώτημα
4302 AΡο.77a.39 : ἐπιστημονικόν, ἐξ ὧν ὁ καθ' ἐκάστην οἰκείος γίνεται συλλο-
4303 AΡο.77a.40 : γισμὸς, δηλον ἄρα ὅτι οὐ πᾶν ἐρώτημα γεωμετρικὸν ἂν
4304 AΡο.77a.41 : εἴη οὐδ' ἰατρικόν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· ἀλλ' ἐξ
4305 AΡο.78.1 : ὧν δείκνυται τὴν περὶ ὧν ἡ γεωμετρία ἐστίν, ἢ ἂ ἐκ τῶν
4306 AΡο.78.2 : αὐτῶν δείκνυται τῆν γεωμετρίαν, ὥσπερ τὰ ὀπτικά. ὁμοίως
4307 AΡο.78.3 : δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καὶ περὶ μὲν τούτων καὶ λόγον ὕφε-
4308 AΡο.78.4 : κτέον ἐκ τῶν γεωμετρικῶν ἀρχῶν καὶ συμπερασμάτων,
4309 AΡο.78.5 : περὶ δὲ τῶν ἀρχῶν λόγον οὐχ ὑφεκτέον τῷ γεωμέτρῳ ἢ
4310 AΡο.78.6 : γεωμέτρῳ· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν. οὕτε
4311 AΡο.78.7 : πᾶν ἄρα ἕκαστον ἐπιστήμονα ἐρώτημα ἐρωτητέον, οὐθ' ἅπαν
4312 AΡο.78.8 : τὸ ἐρωτώμενον ἀποκριτέον περὶ ἐκάστου, ἀλλὰ τὰ κατὰ τὴν
4313 AΡο.78.9 : ἐπιστήμην διορισθέντα. εἰ δὲ διαλέξεται γεωμέτρῳ ἢ γεω-
4314 AΡο.78.10 : μέτρῳ οὕτως, φανερόν ὅτι καὶ καλῶς, ἐὰν ἐκ τούτων τι
4315 AΡο.78.11 : δεικνύη· εἰ δὲ μὴ, οὐ καλῶς, δηλον δ' ὅτι οὐδ' ἐλέγχει
4316 AΡο.78.12 : γεωμέτρῳ ἄλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη ἐν
4317 AΡο.78.13 : ἀγεωμετρήτοις περὶ γεωμετρίας διαλεκτέον· λήσει γὰρ ὁ
4318 AΡο.78.14 : φαύλως διαλεγόμενος. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἔχει
4319 AΡο.78.15 : ἐπιστημῶν.
4320 AΡο.78.16 : Ἐπεὶ δ' ἐστὶ γεωμετρικὰ ἐρωτήματα, ἄρ' ἐστὶ καὶ
4321 AΡο.78.17 : ἀγεωμέτρητα; καὶ παρ' ἐκάστην ἐπιστήμην τὰ κατὰ τὴν
4322 AΡο.78.18 : ἄγνοιαν τὴν ποίαν γεωμετρικά ἐστίν; καὶ πότερον

4323 AΡο.78.19 : ὁ κατὰ τὴν ἄγνοιαν συλλογισμὸς ὁ ἐκ τῶν ἀντικει-
4324 AΡο.78.20 : μένων συλλογισμὸς, ἢ ὁ παραλογισμὸς, κατὰ γεωμετρίαν
4325 AΡο.78.21 : δέ, ἢ ὁ ἐξ ἄλλης τέχνης, οἷον τὸ μουσικόν ἐστὶν ἐρώτημα
4326 AΡο.78.22 : ἀγεωμέτρητον περὶ γεωμετρίας, τὸ δὲ τὰς παραλλήλους
4327 AΡο.78.23 : συμπίπτειν οἰεσθαι γεωμετρικὸν πως καὶ ἀγεωμέτρητον ἄλ-
4328 AΡο.78.24 : λον τρόπον; διττὸν γὰρ τοῦτο, ὥσπερ τὸ ἄρρυθμον, καὶ τὸ
4329 AΡο.78.25 : μὲν ἕτερον ἀγεωμέτρητον τῷ μὴ ἔχειν [ὥσπερ τὸ ἄρρυθμον],
4330 AΡο.78.26 : τὸ δ' ἕτερον τῷ φαύλως ἔχειν· καὶ ἡ ἄγνοια αὐτῆ καὶ ἡ ἐκ
4331 AΡο.78.27 : τῶν τοιούτων ἀρχῶν ἐναντία. ἐν δὲ τοῖς μαθήμασιν οὐκ ἐστὶν
4332 AΡο.78.28 : ὁμοίως ὁ παραλογισμὸς, ὅτι τὸ μέσον ἐστὶν αἰεὶ τὸ διττόν·
4333 AΡο.78.29 : κατὰ τε γὰρ τούτου παντός, καὶ τοῦτο πάλιν κατ' ἄλλου
4334 AΡο.78.30 : λέγεται παντός (τὸ δὲ κατηγορούμενον οὐ λέγεται πᾶν), ταῦτα
4335 AΡο.78.31 : δ' ἐστὶν οἷον ὁρᾶν τῆ νοήσει, ἐν δὲ τοῖς λόγοις λανθάνει. ἄρα
4336 AΡο.78.32 : πᾶς κύκλος σχῆμα; ἂν δὲ γράψῃ, δηλον. τί δέ; τὰ ἔπι
4337 AΡο.78.33 : κύκλος; φανερόν ὅτι οὐκ ἐστὶν.
4338 AΡο.78.34 : Οὐ δεῖ δ' ἐνστασιν εἰς αὐτὸ φέρειν, ἂν ἢ ἡ πρότασις
4339 AΡο.78.35 : ἐπακτικὴ, ὥσπερ γὰρ οὐδὲ πρότασις ἐστὶν ἢ μὴ ἐστὶν ἐπὶ
4340 AΡο.78.36 : πλειόνων (οὐ γὰρ ἔσται ἐπὶ πάντων, ἐκ τῶν καθόλου δ' ὁ
4341 AΡο.78.37 : συλλογισμὸς), δηλον ὅτι οὐδ' ἐνστασις. αἱ αὐταὶ γὰρ προ-
4342 AΡο.78.38 : τάσεις καὶ ἐνστάσεις· ἢν γὰρ φέρει ἐνστασιν, αὕτη γένοιτ'
4343 AΡο.78.39 : ἂν πρότασις ἢ ἀποδεικτικὴ ἢ διαλεκτικὴ.
4344 AΡο.78.40 : Συμβαίνει δ' ἐνίοτε ἀσυλλογίστως λέγειν διὰ τὸ λαμ-
4345 AΡο.78.41 : βάνειν ἀμφοτέροις τὰ ἐπόμενα, οἷον καὶ ὁ Κανειὺς ποιεῖ,
4346 AΡο.78a.1 : ὅτι τὸ πῦρ ἐν τῇ πολλαπλασίᾳ ἀναλογία· καὶ γὰρ τὸ πῦρ
4347 AΡο.78a.2 : ταχὺ γεννᾶται, ὡς φησι, καὶ αὕτη ἡ ἀναλογία. οὕτω δ'
4348 AΡο.78a.3 : οὐκ ἐστὶ συλλογισμὸς ἀλλ' εἰ τῆ ταχίστη ἀναλογία ἐπε-
4349 AΡο.78a.4 : ται ἡ πολλαπλασίως καὶ τῷ πυρὶ ἡ ταχίστη ἐν τῇ κινήσει
4350 AΡο.78a.5 : ἀναλογία. ἐνίοτε μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται συλλογισασθαι ἐκ τῶν
4351 AΡο.78a.6 : εἰλημμένων, ὅτε δ' ἐνδέχεται, ἀλλ' οὐχ ὁράται.
4352 AΡο.78a.6 : Εἰ δ' ἦν
4353 AΡο.78a.7 : ἀδύνατον ἐκ ψεύδους ἀληθὲς δεῖξαι, ράδιον ἂν ἦν τὸ ἀνα-
4354 AΡο.78a.8 : λυεῖν· ἀντέστρεφε γὰρ ἂν ἐξ ἀνάγκης. ἔστω γὰρ τὸ Α δν-
4355 AΡο.78a.9 : τούτου δ' ὄντος ταδὶ ἐστίν, ἂ οἶδα ὅτι ἐστίν, οἷον τὸ Β. ἐκ
4356 AΡο.78a.10 : τούτων ἄρα δεῖξω ὅτι ἐστὶν ἐκεῖνο. ἀντιστρέφει δὲ μᾶλλον
4357 AΡο.78a.11 : τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὅτι οὐδὲν συμβεβηκός λαμβάνουσιν
4358 AΡο.78a.12 : (ἀλλὰ καὶ τούτῳ διαφέρουσι τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις) ἀλλ'
4359 AΡο.78a.13 : ὀρισμοῦς.
4360 AΡο.78a.14 : Αὐξεται δ' οὐ διὰ τῶν μέσων, ἀλλὰ τῷ προσλαμ-
4361 AΡο.78a.15 : βάνειν, οἷον τὸ Α τοῦ Β, τοῦτο δὲ τοῦ Γ, πάλιν τοῦτο τοῦ Δ,
4362 AΡο.78a.16 : καὶ τοῦτ' εἰς ἄπειρον· καὶ εἰς τὸ πλάγιον, οἷον τὸ Α καὶ
4363 AΡο.78a.17 : κατὰ τοῦ Γ καὶ κατὰ τοῦ Ε, οἷον ἐστὶν ἀριθμὸς ποσὸς ἢ
4364 AΡο.78a.18 : καὶ ἄπειρος τοῦτο ἐφ' ᾧ Α, ὁ περιττός ἀριθμὸς ποσὸς ἐφ'
4365 AΡο.78a.19 : οὐ Β, ἀριθμὸς περιττός ἐφ' οὐ Γ· ἐστὶν ἄρα τὸ Α κατὰ
4366 AΡο.78a.20 : τοῦ Γ. καὶ ἐστὶν ὁ ἄρτιος ποσὸς ἀριθμὸς ἐφ' οὐ Δ, ὁ ἄρ-
4367 AΡο.78a.21 : τιος ἀριθμὸς ἐφ' οὐ Ε· ἐστὶν ἄρα τὸ Α κατὰ τοῦ Ε.

4368 APo.78a.22 : Τὸ δ' ὅτι διαφέρει καὶ τὸ διότι ἐπίστασθαι, πρῶτον
4369 APo.78a.23 : μὲν ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ἐν ταύτῃ διχῶς, ἕνα μὲν
4370 APo.78a.24 : τρόπον ἕνα μὴ δι' ἀμέσων γίνηται ὁ συλλογισμὸς (οὐ γὰρ
4371 APo.78a.25 : λαμβάνεται τὸ πρῶτον αἴτιον, ἢ δὲ τοῦ διότι ἐπιστήμη κατὰ
4372 APo.78a.26 : τὸ πρῶτον αἴτιον), ἄλλον δὲ εἰ δι' ἀμέσων μὲν, ἀλλὰ
4373 APo.78a.27 : μὴ διὰ τοῦ αἰτίου ἀλλὰ τῶν ἀντιστροφόντων διὰ τοῦ γνωρι-
4374 APo.78a.28 : μωτέρου. κωλύει γὰρ οὐδὲν τῶν ἀντικατηγορουμένων γνωρι-
4375 APo.78a.29 : μώτερον εἶναι ἐνίοτε τὸ μὴ αἴτιον, ὥστ' ἔσται διὰ τούτου ἢ
4376 APo.78a.30 : ἀπόδειξις, οἷον ὅτι ἐγγὺς οἱ πλάνητες διὰ τοῦ μὴ στίλβειν.
4377 APo.78a.31 : ἔστω ἐφ' ᾧ Γ πλάνητες, ἐφ' ᾧ Β τὸ μὴ στίλβειν, ἐφ' ᾧ
4378 APo.78a.32 : Α τὸ ἐγγὺς εἶναι. ἀληθὲς δὴ τὸ Β κατὰ τοῦ Γ εἰπεῖν· οἱ
4379 APo.78a.33 : γὰρ πλάνητες οὐ στίλβουσι. ἀλλὰ καὶ τὸ Α κατὰ τοῦ Β· τὸ
4380 APo.78a.34 : γὰρ μὴ στίλβον ἐγγὺς ἐστὶ· τοῦτο δ' εἰληφθὼ δι' ἐπαγω-
4381 APo.78a.35 : γῆς ἢ δι' αἰσθήσεως, ἀνάγκη οὖν τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχειν, ὥστ'
4382 APo.78a.36 : ἀποδέδεικται ὅτι οἱ πλάνητες ἐγγὺς εἰσι. οὗτος οὖν ὁ συλ-
4383 APo.78a.37 : λογισμὸς οὐ τοῦ διότι ἀλλὰ τοῦ ὅτι ἐστίν· οὐ γὰρ διὰ τὸ μὴ
4384 APo.78a.38 : στίλβειν ἐγγὺς εἰσι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι οὐ στίλβουσι.
4385 APo.78a.39 : ἐγχεῖται δὲ καὶ διὰ θατέρου θάτερον δειχθῆναι, καὶ ἔσται
4386 APo.78a.40 : τοῦ διότι ἢ ἀπόδειξις, οἷον ἔστω τὸ Γ πλάνητες, ἐφ' ᾧ Β
4387 APo.79.1 : τὸ ἐγγὺς εἶναι, τὸ Α τὸ μὴ στίλβειν· ὑπάρχει δὴ καὶ τὸ
4388 APo.79.2 : Β τῷ Γ καὶ τὸ Α τῷ Β, ὥστε καὶ τῷ Γ τὸ Α [τὸ μὴ στίλ-
4389 APo.79.3 : βειν]. καὶ ἔστι τοῦ διότι ὁ συλλογισμὸς· εἰληπταὶ γὰρ τὸ
4390 APo.79.4 : πρῶτον αἴτιον. πάλιν ὡς τὴν σελήνην δεικνύουσιν ὅτι σφαι-
4391 APo.79.5 : ροειδῆς, διὰ τῶν αὐξήσεων—εἰ γὰρ τὸ αὐξανόμενον οὕτω
4392 APo.79.6 : σφαιροειδές, αὐξάνει δ' ἡ σελήνη, φανερόν ὅτι σφαιροει-
4393 APo.79.7 : δῆς—οὕτω μὲν οὖν τοῦ ὅτι γέγονεν ὁ συλλογισμὸς, ἀνάπαλι
4394 APo.79.8 : δὲ τεθέντος τοῦ μέσου τοῦ διότι· οὐ γὰρ διὰ τὰς αὐξήσεις
4395 APo.79.9 : σφαιροειδῆς ἐστίν, ἀλλὰ διὰ τὸ σφαιροειδῆς εἶναι λαμβά-
4396 APo.79.10 : νει τὰς αὐξήσεις τοιαύτας, σελήνη ἐφ' ᾧ Γ, σφαιροειδῆς
4397 APo.79.11 : ἐφ' ᾧ Β, αὐξήσεις ἐφ' ᾧ Α. ἐφ' ᾧ δὲ τὰ μέσα μὴ
4398 APo.78b.12 : ἀντιστρέφει καὶ ἔστι γνωριμώτερον τὸ ἀναίτιον, τὸ ὅτι μὲν
4399 APo.78b.13 : δεικνυται, τὸ διότι δ' οὐ.
4400 APo.78b.13 : Ἔτι ἐφ' ᾧ δὲ τὸ μέσον ἔξω τίθεται.
4401 APo.78b.14 : καὶ γὰρ ἐν τούτοις τοῦ ὅτι καὶ οὐ τοῦ διότι ἢ ἀπόδειξις· οὐ
4402 APo.78b.15 : γὰρ λέγεται τὸ αἴτιον. οἷον διὰ τί οὐκ ἀναπνεῖ ὁ τοῖχος;
4403 APo.78b.16 : ὅτι οὐ ζῶν. εἰ γὰρ τοῦτο τοῦ μὴ ἀναπνεῖν αἴτιον, ἔδει τὸ
4404 APo.78b.17 : ζῶν εἶναι αἴτιον τοῦ ἀναπνεῖν, οἷον εἰ ἢ ἀπόφασις αἰτία τοῦ
4405 APo.78b.18 : μὴ ὑπάρχειν, ἢ κατάφασις τοῦ ὑπάρχειν, ὥσπερ εἰ τὸ ἀσύμ-
4406 APo.78b.19 : μετρα εἶναι τὰ θερμὰ καὶ τὰ ψυχρὰ τοῦ μὴ ὑγιαίνειν, τὸ
4407 APo.78b.20 : σύμμετρα εἶναι τοῦ ὑγιαίνειν, —ὁμοίως δὲ καὶ εἰ ἢ κατάφα-
4408 APo.78b.21 : σις τοῦ ὑπάρχειν, ἢ ἀπόφασις τοῦ μὴ ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ
4409 APo.78b.22 : τῶν οὕτως ἀποδοδεμένων οὐ συμβαίνει τὸ λεχθέν· οὐ γὰρ
4410 APo.78b.23 : ἅπαν ἀναπνεῖ ζῶν. ὁ δὲ συλλογισμὸς γίνεται τῆς τοιαυ-
4411 APo.78b.24 : τῆς αἰτίας ἐν τῷ μέσῳ σχήματι. οἷον ἔστω τὸ Α ζῶν, ἐφ'
4412 APo.78b.25 : ᾧ Β τὸ ἀναπνεῖν, ἐφ' ᾧ Γ τοῖχος. τῷ μὲν οὖν Β παντὶ

4413 APo.78b.26 : ὑπάρχει τὸ Α (πᾶν γὰρ τὸ ἀναπνεῖν ζῶν), τῷ δὲ Γ οὐ-
4414 APo.78b.27 : θενί, ὥστε οὐδὲ τὸ Β τῷ Γ οὐθενί· οὐκ ἄρα ἀναπνεῖ ὁ τοῖ-
4415 APo.78b.28 : χος. εἰκοσι δ' αἰ τοιαῦται τῶν αἰτιῶν τοῖς καθ' ὑπερ-
4416 APo.78b.29 : βολὴν εἰρημένους· τοῦτο δ' ἔστι τὸ πλεόν ἀποστήσαντα τὸ μέ-
4417 APo.78b.30 : σον εἰπεῖν, οἷον τὸ τοῦ Ἀναχάρσιος, ὅτι ἐν Σκύθαις οὐκ εἰ-
4418 APo.78b.31 : σὶν αὐλητρίδες, οὐδὲ γὰρ ἄμπελοι.
4419 APo.78b.32 : Κατὰ μὲν δὴ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην καὶ κατὰ τὴν τῶν
4420 APo.78b.33 : μέσων θέσιν αὐταὶ διαφοραὶ εἰσι τοῦ ὅτι πρὸς τὸν τοῦ διότι
4421 APo.78b.34 : συλλογισμὸν· ἄλλον δὲ τρόπον διαφέρει τὸ διότι τοῦ ὅτι
4422 APo.78b.35 : τῷ δι' ἄλλης ἐπιστήμης ἐκάτερον θεωρεῖν. τοιαῦτα δ' ἔστιν
4423 APo.78b.36 : ὅσα οὕτως ἔχει πρὸς ἄλληλα ὥστ' εἶναι θάτερον ὑπὸ θάτε-
4424 APo.78b.37 : ρον, οἷον τὰ ὀπτικά πρὸς γεωμετρίαν καὶ τὰ μηχανικά
4425 APo.78b.38 : πρὸς στερεομετρίαν καὶ τὰ ἀρμονικά πρὸς ἀριθμητικὴν καὶ
4426 APo.78b.39 : τὰ φαινόμενα πρὸς ἀστρολογικὴν, σχεδὸν δὲ συνώνυμοι εἰ-
4427 APo.78b.40 : σὶν ἔνια ἐπιστημῶν, οἷον ἀστρολογία ἢ τε μα-
4428 APo.79a.1 : θηματικὴ καὶ ἡ ναυτικὴ, καὶ ἀρμονικὴ ἢ τε μαθηματικὴ
4429 APo.79a.2 : καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀκοήν. ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν διὰ τῶν αἰσθη-
4430 APo.79a.3 : τικῶν εἰδέναι, τὸ δὲ διότι τῶν μαθηματικῶν· οὗτοι γὰρ ἔχουσι
4431 APo.79a.4 : τῶν αἰτιῶν τὰς ἀποδείξεις, καὶ πολλάκις οὐκ ἴσασι τὸ ὅτι, κα-
4432 APo.79a.5 : θάπερ οἱ τὸ καθόλου θεωροῦντες πολλάκις ἔνια τῶν καθ' ἕκαστον
4433 APo.79a.6 : οὐκ ἴσασι δι' ἀνεπισκεψίαν. ἔστι δὲ ταῦτα ὅσα ἕτερόν τι ὄντα
4434 APo.79a.7 : τὴν οὐσίαν κέχρηται τοῖς εἶδεσιν. τὰ γὰρ μαθήματα περὶ εἶδη
4435 APo.79a.8 : ἐστίν· οὐ γὰρ καθ' ὑποκειμένου τινός· εἰ γὰρ καὶ καθ' ὑποκει-
4436 APo.79a.9 : μένου τινός τὰ γεωμετρικά ἐστίν, ἀλλ' οὐχ ἢ γε καθ' ὑποκειμέ-
4437 APo.79a.10 : νου. ἔχει δὲ καὶ πρὸς τὴν ὀπτικὴν, ὡς αὐτὴ πρὸς τὴν γεωμε-
4438 APo.79a.11 : τρίαν, ἄλλη πρὸς ταύτην, οἷον τὸ περὶ τῆς Ἰριδος· τὸ μὲν
4439 APo.79a.12 : γὰρ ὅτι φυσικοῦ εἰδέναι, τὸ δὲ διότι ὀπτικοῦ, ἢ ἀπλῶς ἢ τοῦ
4440 APo.79a.13 : κατὰ τὸ μάθημα. πολλὰ δὲ καὶ τῶν μὴ ὑπ' ἀλλήλας
4441 APo.79a.14 : ἐπιστημῶν ἔχουσι οὕτως, οἷον ἰατρικὴ πρὸς γεωμετρίαν· ὅτι
4442 APo.79a.15 : μὲν γὰρ τὰ ἔλκη τὰ περιφερῆ βραδύτερον ὑγιάζεται, τοῦ
4443 APo.79a.16 : ἰατροῦ εἰδέναι, διότι δὲ τοῦ γεωμέτρου.
4444 APo.79a.17 : Τῶν δὲ σχημάτων ἐπιστημονικῶν μάλιστα τὸ πρῶτον
4445 APo.79a.18 : ἐστίν. αἶ τε γὰρ μαθηματικὰ τῶν ἐπιστημῶν διὰ τούτου
4446 APo.79a.19 : φέρουσι τὰς ἀποδείξεις, οἷον ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρία καὶ
4447 APo.79a.20 : ὀπτικὴ, καὶ σχεδὸν ὡς εἰπεῖν ὅσαι τοῦ διότι ποιοῦνται τὴν
4448 APo.79a.21 : σκέψιν· ἢ γὰρ ὅλων ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐν τοῖς πλεί-
4449 APo.79a.22 : στοῖς διὰ τούτου τοῦ σχήματος ὁ τοῦ διότι συλλογισμὸς, ὥστε
4450 APo.79a.23 : κᾶν διὰ τούτ' εἴη μάλιστα ἐπιστημονικόν· κυριώτατον γὰρ
4451 APo.79a.24 : τοῦ εἰδέναι τὸ διότι θεωρεῖν. εἴτα τὴν τοῦ τί ἐστίν ἐπιστήμην
4452 APo.79a.25 : διὰ μόνου τούτου θηρεῖσαι δυνατόν. ἐν μὲν γὰρ τῷ μέσῳ
4453 APo.79a.26 : σχήματι οὐ γίνεται κατηγορικὸς συλλογισμὸς, ἢ δὲ τοῦ
4454 APo.79a.27 : τί ἐστίν ἐπιστήμη καταφάσεως· ἐν δὲ τῷ ἐσχατῷ γίνεται
4455 APo.79a.28 : μὲν ἀλλ' οὐ καθόλου, τὸ δὲ τί ἐστὶ τῶν καθόλου ἐστίν· οὐ
4456 APo.79a.29 : γὰρ πῆ ἔστι ζῶν δίπουν ὁ ἄνθρωπος, ἔτι τοῦτο μὲν ἔκειναι
4457 APo.79a.30 : οὐδὲν προσδεῖται, ἐκεῖνα δὲ διὰ τούτου καταπακνύονται καὶ

4458 APo.79a.31 : αὐξεται, ἕως ἂν εἰς τὰ ἄμεσα ἔλθῃ. φανερόν οὖν ὅτι κυ-
4459 APo.79a.32 : ριώτατον τοῦ ἐπίστασθαι τὸ πρῶτον σχῆμα.
4460 APo.79a.33 : Ὡσπερ δὲ ὑπάρχειν τὸ A τῷ B ἐνεδέχεται ἀτόμως, οὕτω
4461 APo.79a.34 : καὶ μὴ ὑπάρχειν ἐγχωρεῖ. λέγω δὲ τὸ ἀτόμως ὑπάρχειν ἢ
4462 APo.79a.35 : μὴ ὑπάρχειν τὸ μὴ εἶναι αὐτῶν μέσον· οὕτω γὰρ οὐκ ἐστὶ ἔσται
4463 APo.79a.36 : κατ' ἄλλο τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν. ὅταν μὲν οὖν ἢ τὸ A
4464 APo.79a.37 : ἢ τὸ B ἐν ὄλῳ τινὶ ἦ, ἢ καὶ ἄμφω, οὐκ ἐνδέχεται τὸ A τῷ
4465 APo.79a.38 : B πρῶτως μὴ ὑπάρχειν. ἔστω γὰρ τὸ A ἐν ὄλῳ τῷ Γ.
4466 APo.79a.39 : οὐκοῦν εἰ τὸ B μὴ ἔστιν ἐν ὄλῳ τῷ Γ (ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ μὲν
4467 APo.79a.40 : A εἶναι ἐν τινὶ ὄλῳ, τὸ δὲ B μὴ εἶναι ἐν τούτῳ), συλλο-
4468 APo.79a.41 : γισμὸς ἔσται τοῦ μὴ ὑπάρχειν τὸ A τῷ B· εἰ γὰρ τῷ μὲν
4469 APo.80.1 : A παντὶ τὸ Γ, τῷ δὲ B μηδενί, οὐδενί τῷ B τὸ A. ὁμοίως
4470 APo.80.2 : δὲ καὶ εἰ τὸ B ἐν ὄλῳ τινὶ ἔστιν, οἷον ἐν τῷ Δ· τὸ μὲν
4471 APo.80.3 : γὰρ Δ παντὶ τῷ B ὑπάρχει, τὸ δὲ A οὐδενί τῷ Δ, ὥστε
4472 APo.80.4 : τὸ A οὐδενί τῷ B ὑπάρξει διὰ συλλογισμοῦ. τὸν αὐτὸν
4473 APo.80.5 : δὲ τρόπον δειχθήσεται καὶ εἰ ἄμφω ἐν ὄλῳ τινὶ ἔστιν. ὅτι
4474 APo.80.6 : δ' ἐνδέχεται τὸ B μὴ εἶναι ἐν ᾧ ὄλῳ ἐστὶ τὸ A, ἢ πάλιν
4475 APo.80.7 : τὸ A ἐν ᾧ τὸ B, φανερόν ἐκ τῶν συστοιχιῶν, ὅσα μὴ ἐπαλ-
4476 APo.80.8 : λάττουσιν ἀλλήλαις. εἰ γὰρ μηδὲν τῶν ἐν τῇ A Γ Δ συ-
4477 APo.80.9 : στοιχία κατὰ μηδενὸς κατηγορεῖται τῶν ἐν τῇ B E Z, τὸ
4478 APo.80.10 : δ' A ἐν ὄλῳ ἐστὶ τῷ Θ συστοίχῳ ὄντι, φανερόν ὅτι τὸ B
4479 APo.80.11 : οὐκ ἔσται ἐν τῷ Θ· ἐπαλλάξουσι γὰρ αἱ συστοιχία. ὁμοίως
4480 APo.80.12 : δὲ καὶ εἰ τὸ B ἐν ὄλῳ τινὶ ἔστιν. ἐὰν δὲ μηδέτερον ἦ ἐν
4481 APo.80.13 : ὄλῳ μηδενί, μὴ ὑπάρχῃ δὲ τὸ A τῷ B, ἀνάγκη ἀτόμως
4482 APo.80.14 : μὴ ὑπάρχειν. εἰ γὰρ ἔσται τι μέσον, ἀνάγκη θάτερον αὐ-
4483 APo.80.15 : τῶν ἐν ὄλῳ τινὶ εἶναι. ἢ γὰρ ἐν τῷ πρῶτῳ σχήματι ἦ ἐν
4484 APo.80.16 : τῷ μέσῳ ἔσται ὁ συλλογισμὸς, εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ πρῶτῳ,
4485 APo.80.17 : τὸ B ἔσται ἐν ὄλῳ τινὶ (καταφατικὴν γὰρ δεῖ τὴν πρὸς τοῦτο
4486 APo.80.18 : γενέσθαι πρότασιν), εἰ δ' ἐν τῷ μέσῳ, ὁπότερον ἔτυχεν
4487 APo.80.19 : (πρὸς ἀμφοτέροις γὰρ ληφθέντος τοῦ στερητικοῦ γίνεται συλ-
4488 APo.80.20 : λογισμὸς· ἀμφοτέρων δ' ἀποφατικῶν οὐσῶν οὐκ ἔσται).
4489 APo.80.21 : Φανερόν οὖν ὅτι ἐνδέχεται τε ἄλλο ἄλλω μὴ ὑπάρχειν ἀτό-
4490 APo.80.22 : μως, καὶ πότ' ἐνδέχεται καὶ πῶς, εἰρήκαμεν.
4491 APo.80.23 : Ἄγνοια δ' ἢ μὴ κατ' ἀπόφασιν ἀλλὰ κατὰ διάθε-
4492 APo.80.24 : σιν λεγομένη ἔστι μὲν ἢ διὰ συλλογισμοῦ γινομένη ἀπάτη,
4493 APo.80.25 : αὕτη δ' ἐν μὲν τοῖς πρῶτως ὑπάρχουσιν ἢ μὴ ὑπάρχουσι
4494 APo.80.26 : συμβαίνει διχῶς· ἢ γὰρ ὅταν ἀπλῶς ὑπολάβῃ ὑπάρχειν
4495 APo.80.27 : ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἢ ὅταν διὰ συλλογισμοῦ λάβῃ τὴν ὑπό-
4496 APo.80.28 : ληψιν. τῆς μὲν οὖν ἀπλῆς ὑπολήψεως ἀπλή ἢ ἀπάτη, τῆς
4497 APo.80.29 : δὲ διὰ συλλογισμοῦ πλείους, μὴ ὑπαρχέτω γὰρ τὸ A μὴ-
4498 APo.80.30 : δενί τῷ B ἀτόμως· οὐκοῦν ἐὰν συλλογίζηται ὑπάρχειν τὸ
4499 APo.80.31 : A τῷ B, μέσον λαβῶν τὸ Γ, ἡπατημένος ἔσται διὰ συλ-
4500 APo.80.32 : λογισμοῦ. ἐνδέχεται μὲν οὖν ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις εἰ-
4501 APo.80.33 : ναι ψευδεῖς, ἐνδέχεται δὲ τὴν ἑτέραν μόνον. εἰ γὰρ μῆτε
4502 APo.80.34 : τὸ A μηδενί τῶν Γ ὑπάρχει μῆτε τὸ Γ μηδενί τῶν B, εἴ-

4503 APo.80.35 : ληπτα δ' ἑκατέρα ἀνάπαλιν, ἄμφω ψευδεῖς ἔσονται. ἐγ-
4504 APo.80.36 : χωρεῖ δ' οὕτως ἔχειν τὸ Γ πρὸς τὸ A καὶ B ὥστε μῆτε ὑπὸ
4505 APo.80.37 : τὸ A εἶναι μῆτε καθόλου τῷ B. τὸ μὲν γὰρ B ἀδύνατον
4506 APo.80.38 : εἶναι ἐν ὄλῳ τινὶ (πρῶτως γὰρ ἐλέγετο αὐτῷ τὸ A μὴ ὑπάρ-
4507 APo.80.39 : χεῖν), τὸ δὲ A οὐκ ἀνάγκη πᾶσι τοῖς οὖσιν εἶναι καθόλου,
4508 APo.80.40 : ὥστ' ἀμφοτέραι ψευδεῖς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑτέραν ἐνδέχεται
4509 APo.80.41 : ἀληθῆ λαμβάνειν, οὐ μέντοι ὁποτέραν ἔτυχεν, ἀλλὰ τὴν
4510 APo.80a.1 : A Γ· ἢ γὰρ Γ B πρότασις αἰψυδῆς ἔσται διὰ τὸ ἐν μὴ-
4511 APo.80a.2 : δενί εἶναι τὸ B, τὴν δὲ A Γ ἐγχωρεῖ, οἷον εἰ τὸ A καὶ τῷ
4512 APo.80a.3 : Γ καὶ τῷ B ὑπάρχει ἀτόμως (ὅταν γὰρ πρῶτως κατ-
4513 APo.80a.4 : ηγορηται ταῦτο πλείονων, οὐδέτερον ἐν οὐδετέρῳ ἔσται). διαφέ-
4514 APo.80a.5 : ρει δ' οὐδὲν, οὐδ' εἰ μὴ ἀτόμως ὑπάρχει.
4515 APo.80a.6 : Ἡ μὲν οὖν τοῦ ὑπάρχειν ἀπάτη διὰ τούτων τε καὶ
4516 APo.80a.7 : οὕτω γίνεται μόνως (οὐ γὰρ ἦν ἐν ἄλλῳ σχήματι τοῦ ὑπάρ-
4517 APo.80a.8 : χεῖν συλλογισμὸς), ἢ δὲ τοῦ μὴ ὑπάρχειν ἐν τε τῷ πρῶ-
4518 APo.80a.9 : τῳ καὶ ἐν τῷ μέσῳ σχήματι. πρῶτον οὖν εἰπωμεν ποσα-
4519 APo.80a.10 : χῶς ἐν τῷ πρῶτῳ γίνεται, καὶ πῶς ἐχουσῶν τῶν προτά-
4520 APo.80a.11 : σεων. ἐνδέχεται μὲν οὖν ἀμφοτέρων ψευδῶν οὐσῶν, οἷον εἰ τὸ
4521 APo.80a.12 : A καὶ τῷ Γ καὶ τῷ B ὑπάρχει ἀτόμως· ἐὰν γὰρ ληφθῇ
4522 APo.80a.13 : τὸ μὲν A τῷ Γ μηδενί, τὸ δὲ Γ παντὶ τῷ B, ψευδεῖς
4523 APo.80a.14 : αἱ προτάσεις. ἐνδέχεται δὲ καὶ τῆς ἑτέρας ψευδοῦς οὐσης,
4524 APo.80a.15 : καὶ ταύτης ὁποτέρας ἔτυχεν. ἐγχωρεῖ γὰρ τὴν μὲν A Γ
4525 APo.80a.16 : ἀληθῆ εἶναι, τὴν δὲ Γ B ψευδῆ, τὴν μὲν A Γ ἀληθῆ ὅτι
4526 APo.80a.17 : οὐ πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπάρχει τὸ A, τὴν δὲ Γ B ψευδῆ ὅτι
4527 APo.80a.18 : ἀδύνατον ὑπάρχειν τῷ B τὸ Γ, ᾧ μηδενί ὑπάρχει τὸ A·
4528 APo.80a.19 : οὐ γὰρ ἔτι ἀληθῆς ἔσται ἡ A Γ πρότασις· ἅμα δέ, εἰ καὶ
4529 APo.80a.20 : εἰσὶν ἀμφοτέραι ἀληθεῖς, καὶ τὸ συμπέρασμα ἔσται ἀληθές.
4530 APo.80a.21 : ἀλλὰ καὶ τὴν Γ B ἐνδέχεται ἀληθῆ εἶναι τῆς ἑτέρας οὐσης
4531 APo.80a.22 : ψευδοῦς, οἷον εἰ τὸ B καὶ ἐν τῷ Γ καὶ ἐν τῷ A ἐστίν·
4532 APo.80a.23 : ἀνάγκη γὰρ θάτερον ὑπὸ θάτερον εἶναι, ὥστ' ἂν λάβῃ τὸ
4533 APo.80a.24 : A μηδενί τῷ Γ ὑπάρχειν, ψευδῆς ἔσται ἡ πρότασις. φα-
4534 APo.80a.25 : νερόν οὖν ὅτι καὶ τῆς ἑτέρας ψευδοῦς οὐσης καὶ ἀμφοῖν ἔσται
4535 APo.80a.26 : ψευδῆς ὁ συλλογισμὸς.
4536 APo.80a.27 : Ἐν δὲ τῷ μέσῳ σχήματι ὅλας μὲν εἶναι τὰς προτάσεις
4537 APo.80a.28 : ἀμφοτέρας ψευδεῖς οὐκ ἐνδέχεται· ὅταν γὰρ τὸ A παντὶ τῷ
4538 APo.80a.29 : B ὑπάρχῃ, οὐδὲν ἔσται λαβεῖν ὁ τῷ μὲν ἑτέρῳ παντὶ θατέρῳ
4539 APo.80a.30 : δ' οὐδενί ὑπάρξει· δεῖ δ' οὕτω λαμβάνειν τὰς προτάσεις
4540 APo.80a.31 : ὥστε τῷ μὲν ὑπάρχειν τῷ δὲ μὴ ὑπάρχειν, εἴπερ ἔσται συλ-
4541 APo.80a.32 : λογισμὸς. εἰ οὖν οὕτω λαμβανόμενα ψευδεῖς, δηλον ὡς ἐναν-
4542 APo.80a.33 : τίως ἀνάπαλιν ἔξουσι· τοῦτο δ' ἀδύνατον. ἐπὶ τι δ' ἑκα-
4543 APo.80a.34 : τέραν οὐδὲν κωλύει ψευδῆ εἶναι, οἷον εἰ τὸ Γ καὶ τῷ A καὶ
4544 APo.80a.35 : τῷ B τινὶ ὑπάρχοι· ἂν γὰρ τῷ μὲν A παντὶ ληφθῇ ὑπάρ-
4545 APo.80a.36 : χον, τῷ δὲ B μηδενί, ψευδεῖς μὲν ἀμφοτέραι αἱ προτά-
4546 APo.80a.37 : σεις, οὐ μέντοι ὅλαι ἄλλ' ἐπὶ τι. καὶ ἀνάπαλιν δὲ τεθέν-
4547 APo.80a.38 : τος τοῦ στερητικοῦ ὡσαύτως, τὴν δ' ἑτέραν εἶναι ψευδῆ καὶ

4548 AΡο.80a.39 : ὁποτεραν οὐν ἐνδέχεται. ὁ γὰρ ὑπάρχει τῷ Α παντί, καὶ
4549 ΑΡο.80a.40 : τῷ Β ὑπάρχει· ἐὰν οὖν ληφθῆ τῷ μὲν Α ὅλω ὑπάρχειν
4550 ΑΡο.81.1 : τὸ Γ, τῷ δὲ Β ὅλω μὴ ὑπάρχειν, ἢ μὲν Γ Α ἀληθὴς ἔσται,
4551 ΑΡο.81.2 : ἢ δὲ Γ Β ψευδής. πάλιν ὁ τῷ Β μηδενὶ ὑπάρχει, οὐδὲ τῷ
4552 ΑΡο.81.3 : Α παντὶ ὑπάρξει· εἰ γὰρ τῷ Α, καὶ τῷ Β· ἀλλ' οὐχ ὑπῆρ-
4553 ΑΡο.81.4 : χεν. ἐὰν οὖν ληφθῆ τὸ Γ τῷ μὲν Α ὅλω ὑπάρχειν, τῷ δὲ
4554 ΑΡο.81.5 : Β μηδενί, ἢ μὲν Γ Β πρότασις ἀληθής, ἢ δ' ἑτέρα ψευ-
4555 ΑΡο.81.6 : δής. ὁμοίως δὲ καὶ μετατεθέντος τοῦ στερητικοῦ. ὁ γὰρ μη-
4556 ΑΡο.81.7 : δενὶ ὑπάρχει τῷ Α, οὐδὲ τῷ Β οὐδενὶ ὑπάρξει· ἐὰν οὖν λη-
4557 ΑΡο.81.8 : φθῆ τὸ Γ τῷ μὲν Α ὅλω μὴ ὑπάρχειν, τῷ δὲ Β ὅλω
4558 ΑΡο.81.9 : ὑπάρχειν, ἢ μὲν Γ Α πρότασις ἀληθὴς ἔσται, ἢ ἑτέρα δὲ
4559 ΑΡο.81.10 : ψευδής. καὶ πάλιν, ὁ παντὶ τῷ Β ὑπάρχει, μηδενὶ λα-
4560 ΑΡο.81.11 : βεῖν τῷ Α ὑπάρχον ψεῦδος. ἀνάγκη γάρ, εἰ τῷ Β παντί,
4561 ΑΡο.81.12 : καὶ τῷ Α τινὶ ὑπάρχειν· ἐὰν οὖν ληφθῆ τῷ μὲν Β παντί
4562 ΑΡο.81.13 : ὑπάρχειν τὸ Γ, τῷ δὲ Α μηδενί, ἢ μὲν Γ Β ἀληθὴς ἔσται,
4563 ΑΡο.81.14 : ἢ δὲ Γ Α ψευδής. φανερόν οὖν ὅτι καὶ ἀμφοτέρων οὐσῶν
4564 ΑΡο.81.15 : ψευδῶν καὶ τῆς ἑτέρας μόνον ἔσται συλλογισμὸς ἀπατη-
4565 ΑΡο.81.16 : τικὸς ἐν τοῖς ἀτόμοις.
4566 ΑΡο.81.17 : Ἐν δὲ τοῖς μὴ ἀτόμωσ ὑπάρχουσιν [ἢ μὴ ὑπάρχου-
4567 ΑΡο.81.18 : σιν], ὅταν μὲν διὰ τοῦ οἰκείου μέσου γίνηται τοῦ ψευδους ὁ
4568 ΑΡο.81.19 : συλλογισμὸς, οὐχ οἷόν τε ἀμφοτέρως ψευδεῖς εἶναι τὰς
4569 ΑΡο.81.20 : προτάσεις, ἀλλὰ μόνον τὴν πρὸς τῷ μείζονι ἄκρω. (λέγω
4570 ΑΡο.81.21 : δ' οἰκείον μέσον δι' οὐ γίνεται τῆς ἀντιφάσεως ὁ συλ-
4571 ΑΡο.81.22 : λογισμὸς.) ὑπαρχέτω γὰρ τὸ Α τῷ Β διὰ μέσου τοῦ Γ.
4572 ΑΡο.81.23 : ἔπει οὖν ἀνάγκη τὴν Γ Β καταφατικὴν λαμβάνεσθαι συλ-
4573 ΑΡο.81.24 : λογισμοῦ γινομένου, δηλον ὅτι αἰ αὕτη ἔσται ἀληθής· οὐ
4574 ΑΡο.81.25 : γὰρ ἀντιστρέφεται. ἢ δὲ Α Γ ψευδής· ταύτης γὰρ ἀντι-
4575 ΑΡο.81.26 : στρεφομένης ἐναντίως γίνεται ὁ συλλογισμὸς. ὁμοίως δὲ καὶ
4576 ΑΡο.81.27 : εἰ ἐξ ἄλλης συστοιχίας ληφθῆ τὸ μέσον, οἷον τὸ Δ εἰ
4577 ΑΡο.81.28 : καὶ ἐν τῷ Α ὅλω ἔστι καὶ κατὰ τοῦ Β κατηγορεῖται παν-
4578 ΑΡο.81.29 : τός· ἀνάγκη γὰρ τὴν μὲν Δ Β πρότασιν μένειν, τὴν δ'
4579 ΑΡο.81.30 : ἑτέραν ἀντιστρέφεσθαι, ὡσθ' ἢ μὲν αἰ ἀληθής, ἢ δ' αἰ
4580 ΑΡο.81.31 : ψευδής. καὶ σχεδὸν ἢ γε τοιαύτη ἀπάτη ἢ αὐτὴ ἔστι τῆ
4581 ΑΡο.81.32 : διὰ τοῦ οἰκείου μέσου. ἐὰν δὲ μὴ διὰ τοῦ οἰκείου μέσου γίνη-
4582 ΑΡο.81.33 : ται ὁ συλλογισμὸς, ὅταν μὲν ὑπὸ τὸ Α ἢ τὸ μέσον, τῷ
4583 ΑΡο.81.34 : δὲ Β μηδενὶ ὑπάρχη, ἀνάγκη ψευδεῖς εἶναι ἀμφοτέρας.
4584 ΑΡο.81.35 : ληπτέαι γὰρ ἐναντίως ἢ ὡς ἔχουσιν αἰ προτάσεις, εἰ μὲλ-
4585 ΑΡο.81.36 : λει συλλογισμὸς ἔσσεσθαι· οὕτω δὲ λαμβανομένων ἀμφο-
4586 ΑΡο.81.37 : τεραι γίνονται ψευδεῖς. οἷον εἰ τὸ μὲν Α ὅλω τῷ Δ ὑπάρ-
4587 ΑΡο.81.38 : χει, τὸ δὲ Δ μηδενὶ τῶν Β· ἀντιστραφέντων γὰρ τούτων
4588 ΑΡο.81.39 : συλλογισμὸς τ' ἔσται καὶ αἰ προτάσεις ἀμφοτέρα ψευ-
4589 ΑΡο.81.40 : δεῖς, ὅταν δὲ μὴ ἢ ὑπὸ τὸ Α τὸ μέσον, οἷον τὸ Δ, ἢ
4590 ΑΡο.81a.1 : μὲν Α Δ ἀληθὴς ἔσται, ἢ δὲ Δ Β ψευδής. ἢ μὲν γὰρ Α Δ
4591 ΑΡο.81a.2 : ἀληθής, ὅτι οὐκ ἦν ἐν τῷ Α τὸ Δ, ἢ δὲ Δ Β ψευδής, ὅτι
4592 ΑΡο.81a.3 : εἰ ἦν ἀληθής, κἂν τὸ συμπέρασμα ἦν ἀληθές· ἀλλ' ἦν

4593 ΑΡο.81a.4 : ψεῦδος.
4594 ΑΡο.81a.5 : Διὰ δὲ τοῦ μέσου σχήματος γινομένης τῆς ἀπάτης,
4595 ΑΡο.81a.6 : ἀμφοτέρας μὲν οὐκ ἐνδέχεται ψευδεῖς εἶναι τὰς προτάσεις
4596 ΑΡο.81a.7 : ὄλας (ὅταν γὰρ ἢ τὸ Β ὑπὸ τὸ Α, οὐδὲν ἐνδέχεται τῷ μὲν
4597 ΑΡο.81a.8 : παντὶ τῷ δὲ μηδενὶ ὑπάρχειν, καθάπερ ἐλέχθη καὶ πρότε-
4598 ΑΡο.81a.9 : ρον), τὴν ἑτέραν δ' ἐγχωρεῖ, καὶ ὁποτέραν ἔτυχεν. εἰ γὰρ
4599 ΑΡο.81a.10 : τὸ Γ καὶ τῷ Α καὶ τῷ Β ὑπάρχει, ἐὰν ληφθῆ τῷ μὲν Α
4600 ΑΡο.81a.11 : ὑπάρχειν τῷ δὲ Β μὴ ὑπάρχειν, ἢ μὲν Γ Α ἀληθὴς ἔσται,
4601 ΑΡο.81a.12 : ἢ δ' ἑτέρα ψευδής. πάλιν δ' εἰ τῷ μὲν Β ληφθῆ τὸ Γ
4602 ΑΡο.81a.13 : ὑπάρχον, τῷ δὲ Α μηδενί, ἢ μὲν Γ Β ἀληθὴς ἔσται, ἢ δ'
4603 ΑΡο.81a.14 : ἑτέρα ψευδής.
4604 ΑΡο.81a.15 : Ἐὰν μὲν οὖν στερητικὸς ἢ τῆς ἀπάτης ὁ συλλογισμὸς,
4605 ΑΡο.81a.16 : εἴρηται πότε καὶ διὰ τίνων ἔσται ἡ ἀπάτη· ἐὰν δὲ κατα-
4606 ΑΡο.81a.17 : φατικός, ὅταν μὲν διὰ τοῦ οἰκείου μέσου, ἀδύνατον ἀμφοτέ-
4607 ΑΡο.81a.18 : ρας εἶναι ψευδεῖς· ἀνάγκη γὰρ τὴν Γ Β μένειν, εἴπερ ἔσται
4608 ΑΡο.81a.19 : συλλογισμὸς, καθάπερ ἐλέχθη καὶ πρότερον. ὥστε ἢ Α Γ
4609 ΑΡο.81a.20 : αἰ ἔσται ψευδής· αὕτη γὰρ ἔστιν ἡ ἀντιστρεφόμενη. ὁμοίως
4610 ΑΡο.81a.21 : δὲ καὶ εἰ ἐξ ἄλλης συστοιχίας λαμβάνοιτο τὸ μέσον, ὡσ-
4611 ΑΡο.81a.22 : περ ἐλέχθη καὶ ἐπὶ τῆς στερητικῆς ἀπάτης· ἀνάγκη γὰρ
4612 ΑΡο.81a.23 : τὴν μὲν Δ Β μένειν, τὴν δ' Α Δ ἀντιστρέφεσθαι, καὶ ἢ
4613 ΑΡο.81a.24 : ἀπάτη ἢ αὐτὴ τῆ πρότερον. ὅταν δὲ μὴ διὰ τοῦ οἰκείου, ἐὰν
4614 ΑΡο.81a.25 : μὲν ἢ τὸ Δ ὑπὸ τὸ Α, αὕτη μὲν ἔσται ἀληθής, ἢ ἑτέρα δὲ
4615 ΑΡο.81a.26 : ψευδής· ἐγχωρεῖ γὰρ τὸ Α πλείοσιν ὑπάρχειν ἢ οὐκ ἔστιν
4616 ΑΡο.81a.27 : ὑπ' ἄλληλα. ἐὰν δὲ μὴ ἢ τὸ Δ ὑπὸ τὸ Α, αὕτη μὲν αἰ
4617 ΑΡο.81a.28 : δηλον ὅτι ἔσται ψευδής (καταφατικὴ γὰρ λαμβάνεται),
4618 ΑΡο.81a.29 : τὴν δὲ Δ Β ἐνδέχεται καὶ ἀληθῆ εἶναι καὶ ψευδῆ· οὐδὲν
4619 ΑΡο.81a.30 : γὰρ κωλύει τὸ μὲν Α τῷ Δ μηδενὶ ὑπάρχειν, τὸ δὲ Δ
4620 ΑΡο.81a.31 : τῷ Β παντί, οἷον ζῶν ἐπιστήμη, ἐπιστήμη δὲ μουσικῆ. οὐδ'
4621 ΑΡο.81a.32 : αὐ μῆτε τὸ Α μηδενὶ τῶν Δ μῆτε τὸ Δ μηδενὶ τῶν Β.
4622 ΑΡο.81a.33 : [φανερὸν οὖν ὅτι μὴ ὄντος τοῦ μέσου ὑπὸ τὸ Α καὶ ἀμφο-
4623 ΑΡο.81a.34 : τέρας ἐγχωρεῖ ψευδεῖς εἶναι καὶ ὁποτέραν ἔτυχεν.]
4624 ΑΡο.81a.35 : Ποσαχῶς μὲν οὖν καὶ διὰ τίνων ἐγχωρεῖ γίνεσθαι τὰς
4625 ΑΡο.81a.36 : κατὰ συλλογισμὸν ἀπάτας ἐν τε τοῖς ἀμέσοις καὶ ἐν τοῖς
4626 ΑΡο.81a.37 : δι' ἀποδείξεως, φανερόν.
4627 ΑΡο.81a.38 : Φανερόν δὲ καὶ ὅτι, εἴ τις αἰσθησις ἐκλέλοιπεν, ἀνάγκη
4628 ΑΡο.81a.39 : καὶ ἐπιστήμην τινὰ ἐκλελοιπέναι, ἦν ἀδύνατον λαβεῖν, εἴπερ
4629 ΑΡο.81a.40 : μανθάνομεν ἢ ἐπαγωγῆ ἢ ἀποδείξει, ἔστι δ' ἢ μὲν ἀπόδει-
4630 ΑΡο.82.1 : ζις ἐκ τῶν καθόλου, ἢ δ' ἐπαγωγῆ ἐκ τῶν κατὰ μέρος,
4631 ΑΡο.82.2 : ἀδύνατον δὲ τὰ καθόλου θεωρῆσαι μὴ δι' ἐπαγωγῆς (ἐπεὶ
4632 ΑΡο.82.3 : καὶ τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως λεγόμενα ἔσται δι' ἐπαγωγῆς γινώ-
4633 ΑΡο.82.4 : ριμα ποιεῖν, ὅτι ὑπάρχει ἐκάστω γένει ἔνια, καὶ εἰ μὴ χω-
4634 ΑΡο.82.5 : ριστά ἐστιν, ἢ τοιονδι ἕκαστον), ἐπαχθῆναι δὲ μὴ ἔχοντος αἰ-
4635 ΑΡο.82.6 : σθησιν ἀδύνατον. τῶν γὰρ καθ' ἕκαστον ἡ αἰσθησις· οὐ γὰρ
4636 ΑΡο.81b.7 : ἐνδέχεται λαβεῖν αὐτῶν τὴν ἐπιστήμην· οὔτε γὰρ ἐκ τῶν κα-
4637 ΑΡο.81b.8 : θόλου ἄνευ ἐπαγωγῆς, οὔτε δι' ἐπαγωγῆς ἄνευ τῆς αἰ-

4638 APo.81b.9 : σθήσεως.
4639 APo.81b.10 : Ἔστι δὲ πᾶς συλλογισμὸς διὰ τριῶν ὄρων, καὶ ὁ μὲν
4640 APo.81b.11 : δεικνύναι δυνάμενος ὅτι ὑπάρχει τὸ Α τῷ Γ διὰ τὸ ὑπάρ-
4641 APo.81b.12 : χεῖν τῷ Β καὶ τοῦτο τῷ Γ, ὁ δὲ στερητικὸς, τὴν μὲν ἑτέραν
4642 APo.81b.13 : πρότασιν ἔχων ὅτι ὑπάρχει τι ἄλλο ἄλλω, τὴν δ' ἑτέραν
4643 APo.81b.14 : ὅτι οὐχ ὑπάρχει. φανερὸν οὖν ὅτι αἱ μὲν ἀρχαὶ καὶ αἱ λε-
4644 APo.81b.15 : γόμεναι ὑποθέσεις αὐταὶ εἰσι· λαβόντα γὰρ ταῦτα οὕτως
4645 APo.81b.16 : ἀνάγκη δεικνύναι, οἷον ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει διὰ τοῦ Β,
4646 APo.81b.17 : πάλιν δ' ὅτι τὸ Α τῷ Β δι' ἄλλου μέσου, καὶ ὅτι τὸ Β
4647 APo.81b.18 : τῷ Γ ὡσαύτως, κατὰ μὲν οὖν δόξαν συλλογιζομένοις καὶ
4648 APo.81b.19 : μόνον διαλεκτικῶς δῆλον ὅτι τοῦτο μόνον σκεπτέον, εἰ ἐξ ἂν
4649 APo.81b.20 : ἐνδέχεται ἐνδοξοτάτων γίνεται ὁ συλλογισμὸς, ὥστ' εἰ καὶ
4650 APo.81b.21 : μὴ ἔστι τι τῆ ἀληθείας τῶν Α Β μέσον, δοκεῖ δὲ εἶναι, ὁ
4651 APo.81b.22 : διὰ τούτου συλλογιζόμενος συλλεγόμενος διαλεκτικῶς· πρὸς
4652 APo.81b.23 : δ' ἀλήθειαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δεῖ σκοπεῖν. ἔχει δ' οὕτως·
4653 APo.81b.24 : ἐπειδὴ ἔστιν ὁ αὐτὸ μὲν κατ' ἄλλου κατηγορεῖται μὴ κατὰ
4654 APo.81b.25 : συμβεβηκός—λέγω δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευ-
4655 APo.81b.26 : κόν ποτ' ἐκεῖνο φαμεν εἶναι ἄνθρωπον, οὐχ ὁμοίως λέγοντες
4656 APo.81b.27 : καὶ τὸν ἄνθρωπον λευκόν· ὁ μὲν γὰρ οὐχ ἕτερόν τι ὦν λευ-
4657 APo.81b.28 : κός ἐστι, τὸ δὲ λευκόν, ὅτι συμβέβηκε τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι
4658 APo.81b.29 : λευκῷ—ἔστιν οὖν ἕνα τοιαῦτα ὥστε καθ' αὐτὰ κατηγορεῖσθαι.
4659 APo.81b.30 : Ἔστω δὴ τὸ Γ τοιοῦτον ὁ αὐτὸ μὲν μηκέτι ὑπάρχει ἄλλω,
4660 APo.81b.31 : τοῦτ' οὖν δὲ τὸ Β πρῶτον, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο μεταξὺ. καὶ
4661 APo.81b.32 : πάλιν τὸ Ε τῷ Ζ ὡσαύτως, καὶ τοῦτο τῷ Β. ἄρ' οὖν τοῦτο
4662 APo.81b.33 : ἀνάγκη στήναι, ἢ ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἵεναι; καὶ πάλιν εἰ
4663 APo.81b.34 : τοῦ μὲν Α μηδὲν κατηγορεῖται καθ' αὐτό, τὸ δὲ Α τῷ Θ
4664 APo.81b.35 : ὑπάρχει πρῶτον, μεταξὺ δὲ μηδενὶ προτέρῳ, καὶ τὸ Θ τῷ
4665 APo.81b.36 : Η, καὶ τοῦτο τῷ Β, ἄρα καὶ τοῦτο ἴστασθαι ἀνάγκη, ἢ καὶ
4666 APo.81b.37 : τοῦτ' ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἵεναι; διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ πρό-
4667 APo.81b.38 : τερων τοσοῦτον, ὅτι τὸ μὲν ἔστιν, ἄρα ἐνδέχεται ἀρξαμένῳ
4668 APo.81b.39 : ἀπὸ τοιοῦτου ὁ μηδενὶ ὑπάρχει ἐτέρῳ ἄλλ' ἄλλο ἐκείνῳ, ἐπὶ
4669 APo.81b.40 : τὸ ἄνω εἰς ἄπειρον ἵεναι, θάτερον δὲ ἀρξάμενον ἀπὸ τοιοῦτου
4670 APo.82a.1 : ὁ αὐτὸ μὲν ἄλλου, ἐκείνου δὲ μηδὲν κατηγορεῖται, ἐπὶ τὸ
4671 APo.82a.2 : κάτω σκοπεῖν εἰ ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον ἵεναι.
4672 APo.82a.2 : Ἔτι τὰ μεταξὺ
4673 APo.82a.3 : ἄρ' ἐνδέχεται ἄπειρα εἶναι ὠρισμένων τῶν ἄκρων; λέγω δ'
4674 APo.82a.4 : οἷον εἰ τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει, μέσον δ' αὐτῶν τὸ Β, τοῦ
4675 APo.82a.5 : δὲ Β καὶ τοῦ Α ἕτερα, τούτων δ' ἄλλα, ἄρα καὶ ταῦτα
4676 APo.82a.6 : εἰς ἄπειρον ἐνδέχεται ἵεναι, ἢ ἀδύνατον; ἔστι δὲ τοῦτο σκο-
4677 APo.82a.7 : πεῖν ταῦτόν καὶ εἰ αἱ ἀποδείξεις εἰς ἄπειρον ἔρχονται, καὶ
4678 APo.82a.8 : εἰ ἔστιν ἀπόδειξις ἅπαντος, ἢ πρὸς ἄλληλα περαίνεται.
4679 APo.82a.9 : Ὅμοίως δὲ λέγω καὶ ἐπὶ τῶν στερητικῶν συλλογισμῶν
4680 APo.82a.10 : καὶ προτάσεων, οἷον εἰ τὸ Α μὴ ὑπάρχει τῷ Β μηδενὶ, ἦτοι
4681 APo.82a.11 : πρῶτον, ἢ ἔσται τι μεταξὺ ᾧ προτέρῳ οὐχ ὑπάρχει (οἷον εἰ
4682 APo.82a.12 : τῷ Η, ὁ τῷ Β ὑπάρχει παντί), καὶ πάλιν τούτου ἔτι ἄλλω

4683 APo.82a.13 : προτέρῳ, οἷον εἰ τῷ Θ, ὁ τῷ Η παντί ὑπάρχει. καὶ γὰρ
4684 APo.82a.14 : ἐπὶ τούτων ἡ ἄπειρα οἷς ὑπάρχει προτέροις, ἢ ἴσταιται.
4685 APo.82a.15 : Ἐπὶ δὲ τῶν ἀντιστροφόντων οὐχ ὁμοίως ἔχει. οὐ γὰρ
4686 APo.82a.16 : ἔστιν ἐν τοῖς ἀντικατηγορουμένοις οὐ πρῶτον κατηγορεῖται ἢ
4687 APo.82a.17 : τελευταίου πάντα γὰρ πρὸς πάντα ταύτη γε ὁμοίως ἔχει, εἴτ'
4688 APo.82a.18 : ἔστιν ἄπειρα τὰ κατ' αὐτοῦ κατηγορούμενα, εἴτ' ἀμφοτέρω ἐστι
4689 APo.82a.19 : τὰ ἀπορηθέντα ἄπειρα· πλὴν εἰ μὴ ὁμοίως ἐνδέχεται ἀντι-
4690 APo.82a.20 : στρέφειν, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς συμβεβηκός, τὸ δ' ὡς κατηγορίαν.
4691 APo.82a.21 : Ὅτι μὲν οὖν τὰ μεταξὺ οὐκ ἐνδέχεται ἄπειρα εἶναι, εἰ
4692 APo.82a.22 : ἐπὶ τὸ κάτω καὶ τὸ ἄνω ἴσταιται αἱ κατηγορίαι, δῆλον.
4693 APo.82a.23 : λέγω δ' ἄνω μὲν τὴν ἐπὶ τὸ καθόλου μάλλον, κάτω δὲ
4694 APo.82a.24 : τὴν ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος, εἰ γὰρ τοῦ Α κατηγορουμένου κατὰ
4695 APo.82a.25 : τοῦ Ζ ἄπειρα τὰ μεταξὺ, ἐφ' ὧν Β, δῆλον ὅτι ἐνδέχοιτ'
4696 APo.82a.26 : ἂν ὥστε καὶ ἀπὸ τοῦ Α ἐπὶ τὸ κάτω ἕτερον ἑτέρου κατηγο-
4697 APo.82a.27 : ρεῖσθαι εἰς ἄπειρον (πρὶν γὰρ ἐπὶ τὸ Ζ ἔλθειν, ἄπειρα τὰ
4698 APo.82a.28 : μεταξὺ) καὶ ἀπὸ τοῦ Ζ ἐπὶ τὸ ἄνω ἄπειρα, πρὶν ἐπὶ τὸ Α
4699 APo.82a.29 : ἔλθειν. ὥστ' εἰ ταῦτα ἀδύνατα, καὶ τοῦ Α καὶ Ζ ἀδύνατον
4700 APo.82a.30 : ἄπειρα εἶναι μεταξύ. οὐδὲ γὰρ εἰ τις λέγοι ὅτι τὰ μὲν ἔστι
4701 APo.82a.31 : τῶν Α Β Ζ ἐχόμενα ἀλλήλων ὥστε μὴ εἶναι μεταξύ, τὰ δ' οὐκ
4702 APo.82a.32 : ἔστι λαβεῖν, οὐδὲν διαφέρει. ὁ γὰρ ἂν λάβω τῶν Β, ἔσται
4703 APo.82a.33 : πρὸς τὸ Α ἢ πρὸς τὸ Ζ ἡ ἄπειρα τὰ μεταξύ ἢ οὐ. ἀφ'
4704 APo.82a.34 : οὐ δὴ πρῶτον ἄπειρα, εἴτ' εὐθύς εἴτε μὴ εὐθύς, οὐδὲν διαφέ-
4705 APo.82a.35 : ρει· τὰ γὰρ μετὰ ταῦτα ἄπειρά ἐστιν.
4706 APo.82a.36 : Φανερὸν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς στερητικῆς ἀποδείξεως ὅτι στή-
4707 APo.82a.37 : σεται, εἴπερ ἐπὶ τῆς κατηγορικῆς ἴσταιται ἐπ' ἀμφοτέρω.
4708 APo.82a.38 : ἔστω γὰρ μὴ ἐνδεχόμενον μῆτε ἐπὶ τὸ ἄνω ἀπὸ τοῦ ὑστά-
4709 APo.82a.39 : του εἰς ἄπειρον ἵεναι (λέγω δ' ὑστάτον ὁ αὐτὸ μὲν ἄλλω
4710 APo.83.1 : μηδενὶ ὑπάρχει, ἐκείνῳ δὲ ἄλλο, οἷον τὸ Ζ) μῆτε ἀπὸ τοῦ
4711 APo.83.2 : πρῶτον ἐπὶ τὸ ὑστάτον (λέγω δὲ πρῶτον ὁ αὐτὸ μὲν κατ'
4712 APo.83.3 : ἄλλου, κατ' ἐκείνου δὲ μηδὲν ἄλλο). εἰ δὴ ταῦτ' ἔστι, καὶ
4713 APo.83.4 : ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως στήσεται. τριχῶς γὰρ δεικνύται μὴ
4714 APo.83.5 : ὑπάρχον. ἢ γὰρ ᾧ μὲν τὸ Γ, τὸ Β ὑπάρχει παντί, ᾧ δὲ
4715 APo.83.6 : τὸ Β, οὐδενὶ τὸ Α. τοῦ μὲν τῶν Β Γ, καὶ αἱ τοῦ ἑτέρου
4716 APo.83.7 : διαστήματος, ἀνάγκη βαδίζειν εἰς ἄμεσα· κατηγορικῶν γὰρ
4717 APo.83.8 : τοῦτο τὸ διάστημα. τὸ δ' ἕτερον δῆλον ὅτι εἰ ἄλλω οὐχ ὑπάρ-
4718 APo.83.9 : χεῖ προτέρῳ, οἷον τῷ Δ, τοῦτο δεήσει τῷ Β παντί ὑπάρ-
4719 APo.83.10 : χεῖν. καὶ εἰ πάλιν ἄλλω τοῦ Δ προτέρῳ οὐχ ὑπάρχει, ἐκείνο
4720 APo.83.11 : δεήσει τῷ Δ παντί ὑπάρχειν. ὥστ' ἐπεὶ ἢ ἐπὶ τὸ ἄνω ἴστα-
4721 APo.83.12 : ται ὁδός, καὶ ἢ ἐπὶ τὸ Α στήσεται, καὶ ἔσται τι πρῶτον
4722 APo.83.13 : ᾧ οὐχ ὑπάρχει.
4723 APo.83.13 : Πάλιν εἰ τὸ μὲν Β παντί τῷ Α, τῷ δὲ Γ
4724 APo.83.14 : μηδενὶ, τὸ Α τῶν Γ οὐδενὶ ὑπάρχει. πάλιν τοῦτο εἰ δεῖ δεῖ-
4725 APo.83.15 : ξαι, δῆλον ὅτι ἢ διὰ τοῦ ἄνω τρόπου δειχθήσεται ἢ διὰ
4726 APo.83.16 : τούτου ἢ τοῦ τρίτου. ὁ μὲν οὖν πρῶτος εἰρηται, ὁ δὲ δευτέ-
4727 APo.83.17 : ρος δειχθήσεται. οὕτω δ' ἂν δεικνύοι, οἷον τὸ Δ τῷ μὲν

4728 ΑΡο.83.18 : Β παντί υπάρχει, τῷ δὲ Γ οὐδενί, εἰ ἀνάγκη ὑπάρχειν τι
4729 ΑΡο.83.19 : τῷ Β, καὶ πάλιν εἰ τοῦτο τῷ Γ μὴ ὑπάρξει, ἄλλο τῷ Δ
4730 ΑΡο.83.20 : ὑπάρχει, ὃ τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει. οὐκοῦν ἐπεὶ τὸ ὑπάρχειν
4731 ΑΡο.83.21 : ἀεὶ τῷ ἄνωτέρω ἴσασθαι, στήσεται καὶ τὸ μὴ ὑπάρχειν.
4732 ΑΡο.83.21 : Ὁ
4733 ΑΡο.83.22 : δὲ τρίτος τρόπος ἦν· εἰ τὸ μὲν Α τῷ Β παντί ὑπάρχει, τὸ
4734 ΑΡο.83.23 : δὲ Γ μὴ ὑπάρχει, οὐ παντί ὑπάρχει τὸ Γ ᾧ τὸ Α. πά-
4735 ΑΡο.83.24 : λιν δὲ τοῦτο ἢ διὰ τῶν ἄνω εἰρημένων ἢ ὁμοίως δειχθήσεται.
4736 ΑΡο.83.25 : ἐκείνως μὲν δὴ ἴσασθαι, εἰ δ' οὕτω, πάλιν λήψεται τὸ Β
4737 ΑΡο.83.26 : τῷ Ε ὑπάρχειν, ᾧ τὸ Γ μὴ παντί ὑπάρχει. καὶ τοῦτο πά-
4738 ΑΡο.83.27 : λιν ὁμοίως. ἐπεὶ δ' ὑπόκειται ἴσασθαι καὶ ἐπὶ τὸ κάτω,
4739 ΑΡο.83.28 : δηλὸν ὅτι στήσεται καὶ τὸ Γ οὐχ ὑπάρχον.
4740 ΑΡο.83.29 : Φανερόν δ' ὅτι καὶ ἐὰν μὴ μᾶ ὀδῶ δεικνύηται ἀλλὰ πά-
4741 ΑΡο.83.30 : σαις, ὅτε μὲν ἐκ τοῦ πρώτου σχήματος, ὅτε δὲ ἐκ τοῦ δευτέρου
4742 ΑΡο.83.31 : ἢ τρίτου, ὅτι καὶ οὕτω στήσεται· πεπερασμένα γὰρ εἰσιν αἱ
4743 ΑΡο.83.32 : ὁδοί, τὰ δὲ πεπερασμένα πεπερασμέναις ἀνάγκη πεπε-
4744 ΑΡο.83.33 : ράνθαι πάντα.
4745 ΑΡο.83.34 : Ὅτι μὲν οὖν ἐπὶ τῆς στερήσεως, εἴπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπάρ-
4746 ΑΡο.83.35 : χεῖν, ἴσασθαι, δηλὸν. ὅτι δ' ἐπ' ἐκείνων, λογικῶς μὲν
4747 ΑΡο.83.36 : θεωροῦσιν ὧδε φανερόν.
4748 ΑΡο.83.37 : Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορουμένων δηλόν·
4749 ΑΡο.83.38 : εἰ γὰρ ἐστὶν ὀρίσασθαι ἢ εἰ γνωστὸν τὸ τί ἦν εἶναι, τὰ δ'
4750 ΑΡο.83.39 : ἄπειρα μὴ ἐστὶ διελθεῖν, ἀνάγκη πεπεράνθαι τὰ ἐν τῷ τί
4751 ΑΡο.83a.1 : ἐστὶ κατηγορούμενα. καθόλου δὲ ὧδε λέγομεν. ἐστὶ γὰρ εἰ-
4752 ΑΡο.83a.2 : πείν ἀληθῶς τὸ λευκὸν βαδίζειν καὶ τὸ μέγα ἐκεῖνο ξύλον
4753 ΑΡο.83a.3 : εἶναι, καὶ πάλιν τὸ ξύλον μέγα εἶναι καὶ τὸν ἄνθρωπον βα-
4754 ΑΡο.83a.4 : δίζειν. ἔτερον δὲ ἐστὶ τὸ οὕτως εἰπεῖν καὶ τὸ ἐκείνως, ὅταν
4755 ΑΡο.83a.5 : μὲν γὰρ τὸ λευκὸν εἶναι φῶ ξύλον, τότε λέγω ὅτι ᾧ συμ-
4756 ΑΡο.83a.6 : βέβηκε λευκῷ εἶναι ξύλον ἐστίν, ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ ὑποκείμε-
4757 ΑΡο.83a.7 : νον τῷ ξύλῳ τὸ λευκὸν ἐστὶ· καὶ γὰρ οὐτε λευκὸν ὄν οὐθ' ὅπερ
4758 ΑΡο.83a.8 : λευκὸν τι ἐγένετο ξύλον, ὥστ' οὐκ ἐστὶν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβε-
4759 ΑΡο.83a.9 : βηκός, ὅταν δὲ τὸ ξύλον λευκὸν εἶναι φῶ, οὐχ ὅτι ἔτερόν
4760 ΑΡο.83a.10 : τί ἐστὶ λευκόν, ἐκεῖν δὲ συμβέβηκε ξύλῳ εἶναι, οἷον ὅταν
4761 ΑΡο.83a.11 : τὸ μουσικὸν λευκὸν εἶναι φῶ (τότε γὰρ ὅτι ὁ ἄνθρωπος
4762 ΑΡο.83a.12 : λευκός ἐστίν, ᾧ συμβέβηκεν εἶναι μουσικῷ, λέγω), ἀλλὰ
4763 ΑΡο.83a.13 : τὸ ξύλον ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον, ὅπερ καὶ ἐγένετο, οὐχ ἔτερόν
4764 ΑΡο.83a.14 : τι ὄν ἢ ὅπερ ξύλον ἢ ξύλον τί. εἰ δὲ δεῖ νομοθετήσασθαι, ἐστὶ
4765 ΑΡο.83a.15 : τὸ οὕτω λέγειν κατηγορεῖν, τὸ δ' ἐκείνως ἦτοι μηδαμῶς
4766 ΑΡο.83a.16 : κατηγορεῖν, ἢ κατηγορεῖν μὲν μὴ ἀπλῶς, κατὰ συμβεβη-
4767 ΑΡο.83a.17 : κός δὲ κατηγορεῖν. ἐστὶ δ' ὡς μὲν τὸ λευκὸν τὸ κατηγοροῦ-
4768 ΑΡο.83a.18 : μενον, ὡς δὲ τὸ ξύλον τὸ οὐ κατηγορεῖται. ὑποκείσθω δὴ
4769 ΑΡο.83a.19 : τὸ κατηγορούμενον κατηγορεῖσθαι ἀεὶ, οὐ κατηγορεῖται,
4770 ΑΡο.83a.20 : ἀπλῶς, ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβηκός· οὕτω γὰρ αἱ ἀποδεί-
4771 ΑΡο.83a.21 : ξεις ἀποδεικνύουσιν. ὥστε ἢ ἐν τῷ τί ἐστίν ἢ ὅτι ποιὸν ἢ πο-
4772 ΑΡο.83a.22 : σὸν ἢ πρὸς τι ἢ ποιούν τι ἢ πάσχον ἢ ποῦ ἢ ποτέ, ὅταν ἐν καθ'

4773 ΑΡο.83a.23 : ἐνός κατηγορηθῆ.
4774 ΑΡο.83a.24 : Ἐτι τὰ μὲν οὐσίαν σημαίνοντα ὅπερ ἐκεῖνο ἢ ὅπερ
4775 ΑΡο.83a.25 : ἐκεῖνό τι σημαίνει καθ' οὐ κατηγορεῖται· ὅσα δὲ μὴ οὐ-
4776 ΑΡο.83a.26 : σίαν σημαίνει, ἀλλὰ καθ' ἄλλου ὑποκειμένου λέγεται
4777 ΑΡο.83a.27 : ὃ μὴ ἐστὶ μήτε ὅπερ ἐκεῖνο μήτε ὅπερ ἐκεῖνό τι, συμβε-
4778 ΑΡο.83a.28 : βηκότα, οἷον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκόν. οὐ γὰρ ἐστὶν
4779 ΑΡο.83a.29 : ὁ ἄνθρωπος οὔτε ὅπερ λευκόν οὔτε ὅπερ λευκόν τι, ἀλλὰ ζῶον
4780 ΑΡο.83a.30 : ἴσως· ὅπερ γὰρ ζῶον ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, ὅσα δὲ μὴ οὐσίαν
4781 ΑΡο.83a.31 : σημαίνει, δεῖ κατὰ τινος ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι, καὶ
4782 ΑΡο.83a.32 : μὴ εἶναι τι λευκόν ὃ οὐχ ἔτερόν τι ὄν λευκόν ἐστίν. τὰ
4783 ΑΡο.83a.33 : γὰρ εἶδη χαίρετω· τερετίσματα τε γὰρ ἐστὶ, καὶ εἰ ἐστίν,
4784 ΑΡο.83a.34 : οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον ἐστίν· αἱ γὰρ ἀποδείξεις περὶ τῶν τοι-
4785 ΑΡο.83a.35 : οὔτων εἰσίν.
4786 ΑΡο.83a.36 : Ἐτι εἰ μὴ ἐστὶ τότε τοῦδε ποιότης κάκεινο τούτου, μὴδὲ
4787 ΑΡο.83a.37 : ποιότητος ποιότης, ἀδύνατον ἀντικατηγορεῖσθαι ἀλλήλων
4788 ΑΡο.83a.38 : οὕτως, ἀλλ' ἀληθές μὲν ἐνδέχεται εἰπεῖν, ἀντικατηγορησά
4789 ΑΡο.83a.39 : δ' ἀληθῶς οὐκ ἐνδέχεται. ἢ γὰρ τοι ὡς οὐσία κατηγορηθῆ-
4790 ΑΡο.84.1 : σεται, οἷον ἢ γένος ὄν ἢ διαφορὰ τοῦ κατηγορουμένου. ταῦτα
4791 ΑΡο.84.2 : δὲ δέδεικται ὅτι οὐκ ἐστὶ ἀπειρα, οὐτ' ἐπὶ τὸ κάτω οὐτ' ἐπὶ
4792 ΑΡο.84.3 : τὸ ἄνω (οἷον ἄνθρωπος δίπουν, τοῦτο ζῶον, τοῦτο δ' ἔτερον-
4793 ΑΡο.84.4 : οὐδὲ τὸ ζῶον καθ' ἀνθρώπου, τοῦτο δὲ κατὰ Καλλίου, τοῦτο
4794 ΑΡο.84.5 : δὲ καθ' ἄλλου ἐν τῷ τί ἐστίν), τὴν μὲν γὰρ οὐσίαν ἄπασαν
4795 ΑΡο.84.6 : ἐστὶν ὀρίσασθαι τὴν τοιαύτην, τὰ δ' ἄπειρα οὐκ ἐστὶ διεξελ-
4796 ΑΡο.84.7 : θεῖν νοοῦντα. ὥστ' οὐτ' ἐπὶ τὸ ἄνω οὐτ' ἐπὶ τὸ κάτω ἄπειρα·
4797 ΑΡο.84.8 : ἐκείνην γὰρ οὐκ ἐστὶν ὀρίσασθαι ἢς τὰ ἄπειρα κατηγορεῖται.
4798 ΑΡο.84.9 : ὡς μὲν δὴ γένη ἀλλήλων οὐκ ἀντικατηγορηθήσεται· ἐστὶ
4799 ΑΡο.84.10 : γὰρ αὐτὸ ὅπερ αὐτό τι. οὐδὲ μὴν τοῦ ποιοῦ ἢ τῶν ἄλλων
4800 ΑΡο.84.11 : οὐδὲν, ἂν μὴ κατὰ συμβεβηκός κατηγορηθῆ· πάντα γὰρ
4801 ΑΡο.84.12 : ταῦτα συμβέβηκε καὶ κατὰ τῶν οὐσιῶν κατηγορεῖται. ἀλλὰ
4802 ΑΡο.84.13 : δὴ ὅτι οὐδ' εἰς τὸ ἄνω ἄπειρα ἐστὶ· ἐκάστου γὰρ κατηγορεῖ-
4803 ΑΡο.84.14 : ται ὃ ἂν σημαίη ἢ ποιόν τι ἢ ποσόν τι ἢ τι τῶν τοιούτων
4804 ΑΡο.84.15 : ἢ τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ· ταῦτα δὲ πεπεράνται, καὶ τὰ γένη τῶν
4805 ΑΡο.84.16 : κατηγοριῶν πεπεράνται· ἢ γὰρ ποιὸν ἢ ποσόν ἢ πρὸς τι ἢ
4806 ΑΡο.84.17 : ποιούν ἢ πάσχον ἢ ποῦ ἢ ποτέ.
4807 ΑΡο.84.17 : Ὑπόκειται δὲ ἔν καθ' ἐνός
4808 ΑΡο.84.18 : κατηγορεῖσθαι, αὐτὰ δὲ αὐτῶν, ὅσα μὴ τί ἐστὶ, μὴ κατ-
4809 ΑΡο.84.19 : ηγορεῖσθαι. συμβεβηκότα γὰρ ἐστὶ πάντα, ἀλλὰ τὰ μὲν
4810 ΑΡο.84.20 : καθ' αὐτά, τὰ δὲ καθ' ἔτερον τρόπον· ταῦτα δὲ πάντα
4811 ΑΡο.84.21 : καθ' ὑποκειμένου τινός κατηγορεῖσθαι φαμεν, τὸ δὲ συμβε-
4812 ΑΡο.84.22 : βηκός οὐκ εἶναι ὑποκείμενον τι· οὐδὲν γὰρ τῶν τοιούτων τι-
4813 ΑΡο.84.23 : θεμεν εἶναι ὃ οὐχ ἔτερόν τι ὄν λέγεται ὃ λέγεται, ἀλλ'
4814 ΑΡο.84.24 : αὐτὸ ἄλλου καὶ τοῦτο καθ' ἑτέρου. οὐτ' εἰς τὸ ἄνω
4815 ΑΡο.84.25 : ἄρα ἐν καθ' ἐνός οὐτ' εἰς τὸ κάτω ὑπάρχειν λεχθήσεται.
4816 ΑΡο.84.26 : καθ' ὧν μὲν γὰρ λέγεται τὰ συμβεβηκότα, ὅσα ἐν τῇ οὐ-
4817 ΑΡο.84.27 : σίᾳ ἐκάστου, ταῦτα δὲ οὐκ ἄπειρα· ἄνω δὲ ταῦτα τε καὶ

4818 ΑΡο.84.28 : τὰ συμβεβηκότα, ἀμώτερα οὐκ ἄπειρα. ἀνάγκη ἄρα εἶναι
4819 ΑΡο.84.29 : τι οὐ πρῶτόν τι κατηγορεῖται καὶ τούτου ἄλλο, καὶ τοῦτο
4820 ΑΡο.84.30 : ἴσασθαι καὶ εἶναι τι ὁ οὐκέτι οὔτε κατ' ἄλλου προτέρου οὔτε
4821 ΑΡο.84.31 : κατ' ἐκείνου ἄλλο πρότερον κατηγορεῖται.
4822 ΑΡο.84.32 : Εἰς μὲν οὖν τρόπος λέγεται ἀποδείξεως οὗτος, ἔτι δ'
4823 ΑΡο.84.33 : ἄλλος, εἰ ὧν πρότερα ἄττα κατηγορεῖται, ἔστι τούτων ἀπό-
4824 ΑΡο.84.34 : δεῖξαι, ὧν δ' ἔστιν ἀπόδειξις, οὔτε βέλτιον ἔχειν ἐγχωρεῖ
4825 ΑΡο.84.35 : πρὸς αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὐτ' εἰδέναι ἀνευ ἀποδείξεως, εἰ δὲ
4826 ΑΡο.84.36 : τόδε διὰ τῶνδε γινώσκον, τάδε δὲ μὴ ἴσμεν μῆδὲ βέλτιον
4827 ΑΡο.84.37 : ἔχομεν πρὸς αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὐδὲ τὸ διὰ τούτων γινώσκον
4828 ΑΡο.84.38 : ἐπιστησόμεθα. εἰ οὖν ἔστι τι εἰδέναι δι' ἀποδείξεως ἀπλῶς
4829 ΑΡο.84.39 : καὶ μὴ ἐκ τινῶν μῆδ' ἐξ ὑποθέσεως, ἀνάγκη ἴσασθαι τὰς
4830 ΑΡο.84a.1 : κατηγορίας τὰς μεταξὺ. εἰ γὰρ μὴ ἴστανται, ἀλλ' ἔστιν αἰεὶ
4831 ΑΡο.84a.2 : τοῦ ληφθέντος ἐπάνω, ἀπάντων ἔσται ἀπόδειξις ὡστ' εἰ τὰ
4832 ΑΡο.84a.3 : ἄπειρα μὴ ἐγχωρεῖ διελθεῖν, ὧν ἔστιν ἀπόδειξις, ταῦτ' οὐκ
4833 ΑΡο.84a.4 : εἰσόμεθα δι' ἀποδείξεως. εἰ οὖν μῆδὲ βέλτιον ἔχομεν πρὸς
4834 ΑΡο.84a.5 : αὐτὰ τοῦ εἰδέναι, οὐκ ἔσται οὐδὲν ἐπίσασθαι δι' ἀποδείξεως
4835 ΑΡο.84a.6 : ἀπλῶς, ἀλλ' ἐξ ὑποθέσεως.
4836 ΑΡο.84a.7 : Λογικῶς μὲν οὐν ἐκ τούτων ἂν τις πιστεύσειε περὶ τοῦ
4837 ΑΡο.84a.8 : λεχθέντος, ἀναλυτικῶς δὲ διὰ τῶνδε φανερόν συντομώτε-
4838 ΑΡο.84a.9 : ρον, ὅτι οὐτ' ἐπὶ τὸ ἄνω οὐτ' ἐπὶ τὸ κάτω ἄπειρα τὰ κατ-
4839 ΑΡο.84a.10 : ηγορούμενα ἐνδέχεται εἶναι ἐν ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμαις,
4840 ΑΡο.84a.11 : περὶ ὧν ἡ σκέψις ἐστίν. ἡ μὲν γὰρ ἀπόδειξις ἐστὶ τῶν ὅσα
4841 ΑΡο.84a.12 : ὑπάρχει καθ' αὐτὰ τοῖς πράγμασιν. καθ' αὐτὰ δὲ διττῶς
4842 ΑΡο.84a.13 : ὅσα τε γὰρ [ἐν] ἐκείνοις ἐνυπάρχει ἐν τῷ τί ἐστι, καὶ οἷς αὐτὰ
4843 ΑΡο.84a.14 : ἐν τῷ τί ἐστὶν ὑπάρχουσιν αὐτοῖς· οἷον τῷ ἀριθμῷ τὸ περιτ-
4844 ΑΡο.84a.15 : τόν, ὁ ὑπάρχει μὲν ἀριθμῷ, ἐνυπάρχει δ' αὐτὸς ὁ ἀριθ-
4845 ΑΡο.84a.16 : μὸς ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ πάλιν πληθὸς ἢ τὸ διαιρετόν
4846 ΑΡο.84a.17 : ἐν τῷ λόγῳ τῷ τοῦ ἀριθμοῦ ἐνυπάρχει. τούτων δ' οὐδέτερα ἐν-
4847 ΑΡο.84a.18 : δέχεται ἄπειρα εἶναι, οὐθ' ὡς τὸ περιττόν τοῦ ἀριθμοῦ (πά-
4848 ΑΡο.84a.19 : λιν γὰρ ἂν τῷ περιττῷ ἄλλο εἴη ᾧ ἐνυπῆρχεν ὑπάρ-
4849 ΑΡο.84a.20 : χοντι· τοῦτο δ' εἰ ἔστι, πρῶτον ὁ ἀριθμὸς ἐνυπάρξει ὑπάρ-
4850 ΑΡο.84a.21 : χουσιν αὐτῷ· εἰ οὖν μὴ ἐνδέχεται ἄπειρα τοιαῦτα ὑπάρ-
4851 ΑΡο.84a.22 : χειν ἐν τῷ ἐνί, οὐδ' ἐπὶ τὸ ἄνω ἔσται ἄπειρα· ἀλλὰ μὴν
4852 ΑΡο.84a.23 : ἀνάγκη γε πάντα ὑπάρχειν τῷ πρώτῳ, οἷον τῷ ἀριθμῷ,
4853 ΑΡο.84a.24 : κάκεινους τὸν ἀριθμόν, ὡστ' ἀντιστρέφοντα ἔσται, ἀλλ' οὐχ
4854 ΑΡο.84a.25 : ὑπερτείνοντα)· οὐδὲ μὴν ὅσα ἐν τῷ τί ἐστὶν ἐνυπάρχει, οὐδὲ
4855 ΑΡο.84a.26 : ταῦτα ἄπειρα· οὐδὲ γὰρ ἂν εἴη ὀρισσασθαι. ὡστ' εἰ τὰ μὲν
4856 ΑΡο.84a.27 : κατηγορούμενα καθ' αὐτὰ πάντα λέγεται, ταῦτα δὲ μὴ
4857 ΑΡο.84a.28 : ἄπειρα, ἴσασθαι ἂν τὰ ἐπὶ τὸ ἄνω, ὥστε καὶ ἐπὶ τὸ κάτω.
4858 ΑΡο.84a.29 : Εἰ δ' οὕτω, καὶ τὰ ἐν τῷ μεταξὺ δύο ὄρων αἰεὶ πε-
4859 ΑΡο.84a.30 : παρασμένα. εἰ δὲ τοῦτο, δηλον ἤδη καὶ τῶν ἀποδείξεων ὅτι
4860 ΑΡο.84a.31 : ἀνάγκη ἀρχὰς τε εἶναι, καὶ μὴ πάντων εἶναι ἀπόδειξιν,
4861 ΑΡο.84a.32 : ὅπερ ἐφαμέν τινας λέγειν κατ' ἀρχάς, εἰ γὰρ εἰσὶν ἀρχαί,
4862 ΑΡο.84a.33 : οὔτε πάντ' ἀποδεικτὰ οὐτ' εἰς ἄπειρον οἷόν τε βαδίζειν· τὸ

4863 ΑΡο.84a.34 : γὰρ εἶναι τούτων ὀπερονοῦν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ τὸ εἶναι μη-
4864 ΑΡο.84a.35 : δὲν διάστημα ἄμεσον καὶ ἀδιαίρετον, ἀλλὰ πάντα διαιρετά.
4865 ΑΡο.84a.36 : τῷ γὰρ ἐντὸς ἐμβάλλεσθαι ὄρον, ἀλλ' οὐ τῷ προσλαμ-
4866 ΑΡο.84a.37 : βάνεσθαι ἀποδεικνύται τὸ ἀποδεικνύμενον, ὡστ' εἰ τοῦτ' εἰς
4867 ΑΡο.84a.38 : ἄπειρον ἐνδέχεται ἰέναι, ἐνδέχοιτ' ἂν δύο ὄρων ἄπειρα με-
4868 ΑΡο.84a.39 : ταξὺ εἶναι μέσα. ἀλλὰ τοῦτ' ἀδύνατον, εἰ ἴστανται αἱ κατ-
4869 ΑΡο.85.1 : ηγορία ἐπὶ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω. ὅτι δὲ ἴστανται, δέδει-
4870 ΑΡο.85.2 : κται λογικῶς μὲν πρότερον, ἀναλυτικῶς δὲ νῦν.
4871 ΑΡο.85.3 : Δεδειγμένων δὲ τούτων φανερόν ἐστι, ἐάν τι τὸ αὐτὸ
4872 ΑΡο.85.4 : δυσὶν ὑπάρχη, οἷον τὸ Α τῷ τε Γ καὶ τῷ Δ, μὴ κατ-
4873 ΑΡο.84b.5 : ηγορουμένου θατέρου κατὰ θατέρου, ἢ μηδαμῶς ἢ μὴ κατὰ
4874 ΑΡο.84b.6 : παντός, ὅτι οὐκ αἰεὶ κατὰ κοινόν τι ὑπάρξει. οἷον τῷ ἴσο-
4875 ΑΡο.84b.7 : σκελεῖ καὶ τῷ σκαληνεῖ τὸ δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχειν κατὰ
4876 ΑΡο.84b.8 : κοινόν τι ὑπάρχει (ἢ γὰρ σχήμα τι, ὑπάρχει, καὶ οὐχ
4877 ΑΡο.84b.9 : ἢ ἕτερον), τοῦτο δ' οὐκ αἰεὶ οὕτως ἔχει. ἔστω γὰρ τὸ Β καθ'
4878 ΑΡο.84b.10 : ὁ τὸ Α τῷ Γ Δ ὑπάρχει. δηλον τοίνυν ὅτι καὶ τὸ Β τῷ
4879 ΑΡο.84b.11 : Γ καὶ Δ κατ' ἄλλο κοινόν, κάκεινο καθ' ἕτερον, ὥστε
4880 ΑΡο.84b.12 : δύο ὄρων μεταξὺ ἄπειροι ἂν ἐμπύπτοιεν ὄροι. ἀλλ' ἀδύνα-
4881 ΑΡο.84b.13 : τον. κατὰ μὲν τοίνυν κοινόν τι ὑπάρχειν οὐκ ἀνάγκη αἰεὶ
4882 ΑΡο.84b.14 : τὸ αὐτὸ πλείοσιν, εἴπερ ἔσται ἄμεσα διαστήματα. ἐν μὲν-
4883 ΑΡο.84b.15 : τοι τῷ αὐτῷ γένει καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀτόμων ἀνάγκη τοῦς
4884 ΑΡο.84b.16 : ὄρους εἶναι, εἴπερ τῶν καθ' αὐτὸ ὑπαρχόντων ἔσται τὸ κοι-
4885 ΑΡο.84b.17 : νόν· οὐ γὰρ ἦν ἐξ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο διαβῆναι τὰ δεῖ-
4886 ΑΡο.84b.18 : κνύμενα.
4887 ΑΡο.84b.19 : Φανερόν δὲ καὶ ὅτι, ὅταν τὸ Α τῷ Β ὑπάρχη, εἰ
4888 ΑΡο.84b.20 : μὲν ἔστι τι μέσον, ἔστι δεῖξαι ὅτι τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει, καὶ
4889 ΑΡο.84b.21 : στοιχεῖα τούτου ἔστι ταῦτα καὶ τοσαῦθ' ὅσα μέσα ἐστίν· αἱ
4890 ΑΡο.84b.22 : γὰρ ἄμεσοι προτάσεις στοιχεῖα, ἢ πᾶσαι ἢ αἱ καθόλου. εἰ
4891 ΑΡο.84b.23 : δὲ μὴ ἔστιν, οὐκέτι ἔστιν ἀπόδειξις, ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὰς ἀρχάς
4892 ΑΡο.84b.24 : ὁδὸς αὐτῆ ἐστίν. ὁμοίως δὲ καὶ εἰ τὸ Α τῷ Β μὴ ὑπάρχει,
4893 ΑΡο.84b.25 : εἰ μὲν ἔστιν ἢ μέσον ἢ πρότερον ᾧ οὐχ ὑπάρχει, ἔστιν ἀπό-
4894 ΑΡο.84b.26 : δεῖξαι, εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἀρχῆ, καὶ στοιχεῖα τοσαῦτ'
4895 ΑΡο.84b.27 : ἔστιν ὅσοι ὄροι· αἱ γὰρ τούτων προτάσεις ἀρχαί τῆς ἀπο-
4896 ΑΡο.84b.28 : δεξείως εἰσιν. καὶ ὡς περ ἔνια ἀρχαί εἰσιν ἀναπόδεικτοι, ὅτι
4897 ΑΡο.84b.29 : ἐστὶ τόδε τοδι καὶ ὑπάρχει τόδε τωδι, οὕτω καὶ ὅτι οὐκ ἔστι
4898 ΑΡο.84b.30 : τόδε τοδι οὐδ' ὑπάρχει τόδε τωδι, ὡσθ' αἱ μὲν εἶναι τι, αἱ
4899 ΑΡο.84b.31 : δὲ μὴ εἶναι τι ἔσονται ἀρχαί.
4900 ΑΡο.84b.31 : Ὅταν δὲ δὲ δείξαι, ληπτέον
4901 ΑΡο.84b.32 : ὁ τοῦ Β πρῶτον κατηγορεῖται. ἔστω τὸ Γ, καὶ τούτου ὁμοίως
4902 ΑΡο.84b.33 : τὸ Δ. καὶ οὕτως αἰεὶ βαδίζοντι οὐδέποτε ἕξωτέρω πρότασις
4903 ΑΡο.84b.34 : οὐδ' ὑπάρχον λαμβάνεται τοῦ Α ἐν τῷ δεικνύναι, ἀλλ' αἰεὶ
4904 ΑΡο.84b.35 : τὸ μέσον πικνοῦται, ἕως ἀδιαίρετα γένηται καὶ ἔν. ἔστι δ'
4905 ΑΡο.84b.36 : ἐν ὅταν ἄμεσον γένηται, καὶ μία πρότασις ἀπλῶς ἢ ἄμε-
4906 ΑΡο.84b.37 : σος. καὶ ὡς περ ἐν τοῖς ἄλλοις ἢ ἀρχῇ ἀπλοῦν, τοῦτο δ'
4907 ΑΡο.84b.38 : οὐ ταῦτο πανταχοῦ, ἀλλ' ἐν βάρει μὲν μνᾶ, ἐν δὲ μέλει

4908 ΑΡο.84b.39 : δίεςεις, ἄλλο δ' ἐν ἄλλῳ, οὕτως ἐν συλλογισμῷ τὸ ἐν
4909 ΑΡο.85a.1 : πρότασις ἄμεσος, ἐν δ' ἀποδειξίαι καὶ ἐπιστήμη ὁ νοῦς, ἐν
4910 ΑΡο.85a.2 : μὲν οὖν τοῖς δεικτικοῖς συλλογισμοῖς τοῦ ὑπάρχοντος οὐδὲν ἔξω
4911 ΑΡο.85a.3 : πίπτει, ἐν δὲ τοῖς στερητικοῖς, ἐνθα μὲν ὁ δεῖ ὑπάρχειν,
4912 ΑΡο.85a.4 : οὐδὲν τούτου ἔξω πίπτει, οἷον εἰ τὸ Α τῷ Β διὰ τοῦ Γ μὴ
4913 ΑΡο.85a.5 : (εἰ γὰρ τῷ μὲν Β παντὶ τὸ Γ, τῷ δὲ Γ μὴδενὶ τὸ Α)· πᾶ-
4914 ΑΡο.85a.6 : λιν ἂν δέη ὅτι τῷ Γ τὸ Α οὐδενὶ ὑπάρχει, μέσον ληπτέον
4915 ΑΡο.85a.7 : τοῦ Α καὶ Γ, καὶ οὕτως ἀεὶ πορεύεται. ἐὰν δὲ δέη δεῖξαι
4916 ΑΡο.85a.8 : ὅτι τὸ Δ τῷ Ε οὐχ ὑπάρχει τῷ τὸ Γ τῷ μὲν Δ παντὶ
4917 ΑΡο.85a.9 : ὑπάρχειν, τῷ δὲ Ε μὴδενὶ [ἢ μὴ παντὶ], τοῦ Ε οὐδέποτ' ἔξω
4918 ΑΡο.85a.10 : πεσεῖται· τοῦτο δ' ἐστὶν ὃ δεῖ ὑπάρχειν. ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου
4919 ΑΡο.85a.11 : τρόπου, οὕτε ἀφ' οὗ δεῖ οὐτε ὁ δεῖ στερεῖσθαι οὐδέποτ' ἔξω
4920 ΑΡο.85a.12 : βαδιεῖται.
4921 ΑΡο.85a.13 : Οὐσίης δ' ἀποδείξεως τῆς μὲν καθόλου τῆς δὲ κατὰ
4922 ΑΡο.85a.14 : μέρος, καὶ τῆς μὲν κατηγορικῆς τῆς δὲ στερητικῆς, ἀμφι-
4923 ΑΡο.85a.15 : σβητεῖται ποτέρα βελτίων· ὡς δ' αὐτως καὶ περὶ τῆς ἀπο-
4924 ΑΡο.85a.16 : δεικνύναι λεγομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγούσης ἀπο-
4925 ΑΡο.85a.17 : δείξεως, πρῶτον μὲν οὖν ἐπισκεψάμεθα περὶ τῆς καθόλου
4926 ΑΡο.85a.18 : καὶ τῆς κατὰ μέρος· δηλώσαντες δὲ τοῦτο, καὶ περὶ τῆς
4927 ΑΡο.85a.19 : δεικνύναι λεγομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον εἰπωμεν.
4928 ΑΡο.85a.20 : Δόξειε μὲν οὖν τάχ' ἂν τισὶν ὡδὶ σκοποῦσιν ἢ κατὰ
4929 ΑΡο.85a.21 : μέρος εἶναι βελτίων. εἰ γὰρ καθ' ἣν μᾶλλον ἐπιστάμεθα
4930 ΑΡο.85a.22 : ἀποδείξιν βελτίων ἀποδείξεις (αὐτὴ γὰρ ἀρετὴ ἀποδείξεως),
4931 ΑΡο.85a.23 : μᾶλλον δ' ἐπιστάμεθα ἕκαστον ὅταν αὐτὸ εἰδῶμεν καθ'
4932 ΑΡο.85a.24 : αὐτὸ ἢ ὅταν καθ' ἄλλο (οἷον τὸν μουσικὸν Κορίσκον ὅταν
4933 ΑΡο.85a.25 : ὅτι ὁ Κορίσκος μουσικός ἢ ὅταν ὅτι ἄνθρωπος μουσικός·
4934 ΑΡο.85a.26 : ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων), ἢ δὲ καθόλου ὅτι ἄλλο, οὐχ
4935 ΑΡο.85a.27 : ὅτι αὐτὸ τετύχηκεν ἐπιδείκνυσιν (οἷον ὅτι τὸ ἰσοσκελὲς οὐχ ὅτι
4936 ΑΡο.85a.28 : ἰσοσκελὲς ἀλλ' ὅτι τρίγωνον), ἢ δὲ κατὰ μέρος ὅτι αὐτό· —εἰ
4937 ΑΡο.85a.29 : δὴ βελτίων μὲν ἢ καθ' αὐτό, τοιαύτη δ' ἢ κατὰ μέρος τῆς
4938 ΑΡο.85a.30 : καθόλου μᾶλλον, καὶ βελτίων ἂν ἢ κατὰ μέρος ἀποδείξεις
4939 ΑΡο.85a.31 : εἶη, ἔτι εἰ τὸ μὲν καθόλου μὴ ἔστι τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα,
4940 ΑΡο.85a.32 : ἢ δ' ἀποδείξεις δόξαν ἐμποιεῖ εἶναι τι τοῦτο καθ' ὃ ἀποδεί-
4941 ΑΡο.85a.33 : κνυσι, καὶ τινα φύσιν ὑπάρχειν ἐν τοῖς οὐσίαι ταύτην, οἷον
4942 ΑΡο.85a.34 : τριγώνου παρὰ τὰ τινὰ καὶ σχήματος παρὰ τὰ τινὰ καὶ
4943 ΑΡο.85a.35 : ἀριθμοῦ παρὰ τοὺς τινὰς ἀριθμούς, βελτίων δ' ἢ περὶ ὄν-
4944 ΑΡο.85a.36 : τος ἢ μὴ ὄντος καὶ δι' ἣν μὴ ἀπατηθήσεται ἢ δι' ἣν, ἔστι
4945 ΑΡο.85a.37 : δ' ἢ μὲν καθόλου τοιαύτη (προϊόντες γὰρ δεικνύουσιν ὡσπερ
4946 ΑΡο.85a.38 : περὶ τοῦ ἀνά λόγον, οἷον ὅτι ὁ ἂν ἦ τι τοιοῦτον ἔσται ἀνά
4947 ΑΡο.85a.39 : λόγον ὁ οὐτε γραμμῆ οὐτ' ἀριθμὸς οὐτε στερεῶν οὐτ' ἐπί-
4948 ΑΡο.86.1 : πεδον, ἀλλὰ παρὰ ταῦτά τι)· —εἰ οὖν καθόλου μὲν μᾶλλον
4949 ΑΡο.86.2 : αὕτη, περὶ ὄντος δ' ἦττον τῆς κατὰ μέρος καὶ ἐμποιεῖ δόξαν
4950 ΑΡο.86.3 : ψευδῆ, χεῖρων ἂν εἶη ἢ καθόλου τῆς κατὰ μέρος.
4951 ΑΡο.86.4 : Ἢ πρῶτον μὲν οὐδὲν μᾶλλον ἐπὶ τοῦ καθόλου ἢ τοῦ κατὰ
4952 ΑΡο.86.5 : μέρος ἄτερος λόγος ἐστίν; εἰ γὰρ τὸ δυσὶν ὀρθαῖς ὑπάρχει

4953 ΑΡο.86.6 : μὴ ἢ ἰσοσκελὲς ἀλλ' ἢ τρίγωνον, ὁ εἰδῶς ὅτι ἰσοσκελὲς ἦτ-
4954 ΑΡο.86.7 : τον οἶδεν ἢ αὐτὸ ἢ ὁ εἰδῶς ὅτι τρίγωνον. ὧλας τε, εἰ μὲν μὴ
4955 ΑΡο.86.8 : ὄντος ἢ τρίγωνον εἶτα δεικνύσιν, οὐκ ἂν εἶη ἀπόδειξις, εἰ δὲ
4956 ΑΡο.86.9 : ὄντος, ὁ εἰδῶς ἕκαστον ἢ ἕκαστον ὑπάρχει μᾶλλον οἶδεν. εἰ δὴ
4957 ΑΡο.86.10 : τὸ τρίγωνον ἐπὶ πλεόν ἐστί, καὶ ὁ αὐτὸς λόγος, καὶ μὴ καθ'
4958 ΑΡο.86.11 : ὁμωμυῖαν τὸ τρίγωνον, καὶ ὑπάρχει παντὶ τριγώνῳ τὸ δύο,
4959 ΑΡο.86.12 : οὐκ ἂν τὸ τρίγωνον ἢ ἰσοσκελὲς, ἀλλὰ τὸ ἰσοσκελὲς ἢ τρίγωνον,
4960 ΑΡο.86.13 : ἔχοι τοιαύτας τὰς γωνίας, ὥστε ὁ καθόλου εἰδῶς μᾶλλον
4961 ΑΡο.86.14 : οἶδεν ἢ ὑπάρχει ἢ ὁ κατὰ μέρος. βελτίων ἄρα ἢ καθό-
4962 ΑΡο.86.15 : λου τῆς κατὰ μέρος, ἔτι εἰ μὲν εἶη τις λόγος εἰς καὶ μὴ
4963 ΑΡο.86.16 : ὁμωμυῖα τὸ καθόλου, εἶη τ' ἂν οὐδὲν ἦττον ἐνίων τῶν κατὰ
4964 ΑΡο.86.17 : μέρος, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον, ὅσῳ τὰ ἀφθάρτα ἐν ἐκείνοις
4965 ΑΡο.86.18 : ἐστί, τὰ δὲ κατὰ μέρος φθαρτὰ μᾶλλον, ἔτι τε οὐδεμία
4966 ΑΡο.86.19 : ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν τι εἶναι τοῦτο παρὰ ταῦτα, ὅτι ἐν δη-
4967 ΑΡο.86.20 : λοι, οὐδὲν μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὅσα μὴ τι σημαίνει
4968 ΑΡο.86.21 : ἀλλ' ἢ ποιὸν ἢ πρὸς τι ἢ ποιεῖν. εἰ δὲ ἄρα, οὐχ ἢ ἀπόδει-
4969 ΑΡο.86.22 : ζις αἰτία ἀλλ' ὁ ἀκούων.
4970 ΑΡο.86.23 : Ἔτι εἰ ἢ ἀπόδειξις μὲν ἐστὶ συλλογισμὸς δεικτικὸς αἰ-
4971 ΑΡο.86.24 : τίας καὶ τοῦ διὰ τί, τὸ καθόλου δ' αἰτιώτερον (ὃ γὰρ καθ'
4972 ΑΡο.86.25 : αὐτὸ ὑπάρχει τι, τοῦτο αὐτὸ αὐτῷ αἰτίον· τὸ δὲ καθόλου
4973 ΑΡο.86.26 : πρῶτον· αἰτίον ἄρα τὸ καθόλου)· ὥστε καὶ ἢ ἀποδείξεις βελ-
4974 ΑΡο.86.27 : τίων· μᾶλλον γὰρ τοῦ αἰτίου καὶ τοῦ διὰ τί ἐστίν.
4975 ΑΡο.86.27 : Ἔτι μέχρι
4976 ΑΡο.86.28 : τούτου ζητοῦμεν τὸ διὰ τί, καὶ τότε οἰόμεθα εἰδέναι, ὅταν
4977 ΑΡο.86.29 : μὴ ἢ ὅτι τι ἄλλο τοῦτο ἢ γινόμενον ἢ ὄν· τέλος γὰρ καὶ
4978 ΑΡο.86.30 : πέρας τὸ ἔσχατον ἢδη οὕτως ἐστίν. οἷον τίνος ἕνεκα ἦλθεν;
4979 ΑΡο.86.31 : ὅπως λάβη τὰργύριον, τοῦτο δ' ὅπως ἀποδῶ ὁ ὠφέλει, τοῦτο
4980 ΑΡο.86.32 : δ' ὅπως μὴ ἀδικήσῃ· καὶ οὕτως ἰόντες, ὅταν μηκέτι δι'
4981 ΑΡο.86.33 : ἄλλο μὴδ' ἄλλου ἕνεκα, διὰ τοῦτο ὡς τέλος φαμέν ἐλ-
4982 ΑΡο.86.34 : θεῖν καὶ εἶναι καὶ γίνεσθαι, καὶ τότε εἰδέναι μάλιστα διὰ τί
4983 ΑΡο.86.35 : ἦλθεν. εἰ δὴ ὁμοίως ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν διὰ
4984 ΑΡο.86.36 : τί, ἐπὶ δὲ τῶν ὅσα αἰτία οὕτως ὡς οὐ ἕνεκα οὕτως ἴσμεν
4985 ΑΡο.86.37 : μάλιστα, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἄρα τότε μάλιστα ἴσμεν, ὅταν
4986 ΑΡο.86.38 : μηκέτι ὑπάρχη τοῦτο ὅτι ἄλλο. ὅταν μὲν οὖν γινώσκωμεν
4987 ΑΡο.86.39 : ὅτι τέτταρσιν αἰ ἔξω ἴσαι ὅτι ἰσοσκελὲς, ἔτι λείπεται διὰ
4988 ΑΡο.86a.1 : τί τὸ ἰσοσκελὲς—ὅτι τρίγωνον, καὶ τοῦτο, ὅτι σχῆμα εὐ-
4989 ΑΡο.86a.2 : θύγραμμον. εἰ δὲ τοῦτο μηκέτι διότι ἄλλο, τότε μάλιστα
4990 ΑΡο.86a.3 : ἴσμεν. καὶ καθόλου δὲ τότε· ἢ καθόλου ἄρα βελτίων.
4991 ΑΡο.86a.3 : Ἔτι
4992 ΑΡο.86a.4 : ὅσῳ ἂν μᾶλλον κατὰ μέρος ἦ, εἰς τὰ ἄπειρα ἐμπίπτει, ἢ
4993 ΑΡο.86a.5 : δὲ καθόλου εἰς τὸ ἀπλοῦν καὶ τὸ πέρας, ἔστι δ', ἢ μὲν
4994 ΑΡο.86a.6 : ἄπειρα, οὐκ ἐπιστητὰ, ἢ δὲ πεπέρανται, ἐπιστητὰ. ἢ ἄρα κα-
4995 ΑΡο.86a.7 : θόλου, μᾶλλον ἐπιστητὰ ἢ ἢ κατὰ μέρος. ἀποδεικτὰ ἄρα
4996 ΑΡο.86a.8 : μᾶλλον τὰ καθόλου. τῶν δ' ἀποδεικτῶν μᾶλλον μᾶλλον
4997 ΑΡο.86a.9 : ἀποδείξεις· ἄμα γὰρ μᾶλλον τὰ πρὸς τι. βελτίων ἄρα ἢ

4998 APo.86a.10 : καθόλου, ἐπέπερ καὶ μάλλον ἀπόδειξις.
4999 APo.86a.10 : Ἐτι εἰ αἰρετωτέρα καθ’
5000 APo.86a.11 : ἦν τοῦτο καὶ ἄλλο ἢ καθ’ ἦν τοῦτο μόνον οἶδεν· ὁ δὲ τὴν
5001 APo.86a.12 : καθόλου ἔχων οἶδε καὶ τὸ κατὰ μέρος, οὗτος δὲ τὴν καθό-
5002 APo.86a.13 : λου οὐκ οἶδεν· ὥστε κἀν οὕτως αἰρετωτέρα εἶη.
5003 APo.86a.13 : Ἐτι δὲ ὦδε.
5004 APo.86a.14 : τὸ γὰρ καθόλου μάλλον δεικνύται ἐστὶ τὸ διὰ μέσου δει-
5005 APo.86a.15 : κνύται ἐγγυτέρω ὄντος τῆς ἀρχῆς. ἐγγυτάτω δὲ τὸ ἄμε-
5006 APo.86a.16 : συν· τοῦτο δ’ ἀρχή. εἰ οὖν ἡ ἀρχῆς τῆς μὴ ἐξ ἀρχῆς,
5007 APo.86a.17 : ἡ μάλλον ἐξ ἀρχῆς τῆς ἦττον ἀκριβεστερά ἀπόδειξις, ἐστὶ
5008 APo.86a.18 : δὲ τοιαύτη ἡ καθόλου μάλλον· κρείττων ἄρ’ ἂν εἶη ἡ κα-
5009 APo.86a.19 : θόλου. οἶον εἰ ἔδει ἀποδείξαι τὸ Α κατὰ τοῦ Δ· μέσα τὰ
5010 APo.86a.20 : ἐφ’ ὧν Β Γ· ἀνωτέρω δὴ τὸ Β, ὥστε ἡ διὰ τούτου καθόλου
5011 APo.86a.21 : μάλλον.
5012 APo.86a.22 : Ἄλλὰ τῶν μὲν εἰρημένων ἔνια λογικά ἐστι· μάλιστα
5013 APo.86a.23 : δὲ δηλονότι ἡ καθόλου κυριωτέρα, ὅτι τῶν προτάσεων τὴν
5014 APo.86a.24 : μὲν προτέραν ἔχοντες ἴσμεν πως καὶ τὴν ὑστέραν καὶ ἔχομεν
5015 APo.86a.25 : δυνάμει, οἶον εἴ τις οἶδεν ὅτι πᾶν τρίγωνον δισὶν ὀρθαῖς,
5016 APo.86a.26 : οἶδέ πως καὶ τὸ ἰσοσκελὲς ὅτι δύο ὀρθαῖς, δυνάμει, καὶ
5017 APo.86a.27 : εἰ μὴ οἶδε τὸ ἰσοσκελὲς ὅτι τρίγωνον· ὁ δὲ ταύτην ἔχων
5018 APo.86a.28 : τὴν πρότασιν τὸ καθόλου οὐδαμῶς οἶδεν, οὔτε δυνάμει οὐτ’
5019 APo.86a.29 : ἐνεργείᾳ. καὶ ἡ μὲν καθόλου νοητή, ἡ δὲ κατὰ μέρος εἰς
5020 APo.86a.30 : αἰσθησὶν τελευτᾷ.
5021 APo.86a.31 : Ὅτι μὲν οὖν ἡ καθόλου βελτίων τῆς κατὰ μέρος, το-
5022 APo.86a.32 : σαυθ’ ἡμῖν εἰρήσθω· ὅτι δ’ ἡ δεικτικὴ τῆς στερητικῆς, ἐντεῦ-
5023 APo.86a.33 : θεν δηλονότι. ἔστω γὰρ αὕτη ἡ ἀπόδειξις βελτίων τῶν ἄλλων
5024 APo.86a.34 : τῶν αὐτῶν ὑπαρχόντων, ἡ ἐξ ἐλαττόνων αἰτημάτων ἢ ὑπο-
5025 APo.86a.35 : θέσεων ἢ προτάσεων. εἰ γὰρ γνώριμοι ὁμοίως, τὸ θάττον
5026 APo.86a.36 : γινῶναι διὰ τούτων ὑπάρξει· τοῦτο δ’ αἰρετώτερον. λόγος δὲ
5027 APo.86a.37 : τῆς προτάσεως, ὅτι βελτίων ἡ ἐξ ἐλαττόνων, καθόλου ὁδε-
5028 APo.86a.38 : εἰ γὰρ ὁμοίως εἶη τὸ γνῶριμα εἶναι τὰ μέσα, τὰ δὲ πρό-
5029 APo.86a.39 : τερα γνωριμώτερα, ἔστω ἡ μὲν διὰ μέσων ἀπόδειξις τῶν
5030 APo.87.1 : Β Γ Δ ὅτι τὸ Α τῷ Ε ὑπάρχει, ἡ δὲ διὰ τῶν Ζ Η ὅτι
5031 APo.87.2 : τὸ Α τῷ Ε. ὁμοίως δὲ ἔχει τὸ ὅτι τὸ Α τῷ Δ ὑπάρχει
5032 APo.87.3 : καὶ τὸ Α τῷ Ε. τὸ δ’ ὅτι τὸ Α τῷ Δ πρότερον καὶ γνω-
5033 APo.87.4 : ριμώτερον ἢ ὅτι τὸ Α τῷ Ε· διὰ γὰρ τούτου ἐκεῖνο ἀπο-
5034 APo.87.5 : δείκνυται, πιστότερον δὲ τὸ δι’ οὐ. καὶ ἡ διὰ τῶν ἐλατ-
5035 APo.87.6 : τόνων ἄρα ἀπόδειξις βελτίων τῶν ἄλλων τῶν αὐτῶν ὑπαρ-
5036 APo.87.7 : χόντων. ἀμφοτέραι μὲν οὖν διὰ τε ὄρων τριῶν καὶ προτά-
5037 APo.87.8 : σεων δύο δείκνυνται, ἀλλ’ ἡ μὲν εἶναι τι λαμβάνει, ἡ δὲ
5038 APo.87.9 : καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τι· διὰ πλειόνων ἄρα, ὥστε χείρων.
5039 APo.87.10 : Ἐπι ἐπειδὴ δέδεικται ὅτι ἀδύνατον ἀμφοτέρων οὐσῶν
5040 APo.87.11 : στερητικῶν τῶν προτάσεων γενέσθαι συλλογισμόν, ἀλλὰ τὴν
5041 APo.87.12 : μὲν δεῖ τοιαύτην εἶναι, τὴν δ’ ὅτι ὑπάρχει, ἔτι πρὸς τούτω
5042 APo.87.13 : δεῖ τότε λαβεῖν. τὰς μὲν γὰρ κατηγορικὰς αὐξανομένης τῆς

5043 APo.87.14 : ἀποδείξεως ἀναγκαῖον γίνεσθαι πλείους, τὰς δὲ στερητικὰς
5044 APo.87.15 : ἀδύνατον πλείους εἶναι μῖαν ἐν ἅπαντι συλλογισμῷ. ἔστω
5045 APo.87.16 : γὰρ μηδενὶ ὑπάρχον τὸ Α ἐφ’ ὅσων τὸ Β, τῷ δὲ Γ ὑπάρ-
5046 APo.87.17 : χον παντὶ τὸ Β. ἂν δὴ δέη πάλιν αὐξίνει ἀμφοτέρως τὰς
5047 APo.87.18 : προτάσεις, μέσον ἐμβλητέον. τοῦ μὲν Α Β ἔστω τὸ Δ, τοῦ δὲ
5048 APo.87.19 : Β Γ τὸ Ε. τὸ μὲν δὴ Ε φανερόν ὅτι κατηγορικόν, τὸ δὲ Δ
5049 APo.87.20 : τοῦ μὲν Β κατηγορικόν, πρὸς δὲ τὸ Α στερητικόν κείται.
5050 APo.87.21 : τὸ μὲν γὰρ Δ παντός τοῦ Β, τὸ δὲ Α οὐδενὶ δεῖ τῶν Δ
5051 APo.87.22 : ὑπάρχειν. γίνεται οὖν μία στερητικὴ πρότασις ἡ τὸ Α Δ. ὁ
5052 APo.87.23 : δ’ αὐτὸς τρόπος καὶ ἐπὶ τῶν ἐτέρων συλλογισμῶν. αἰεὶ γὰρ
5053 APo.87.24 : τὸ μέσον τῶν κατηγορικῶν ὄρων κατηγορικόν ἐπ’ ἀμφοτέρω·
5054 APo.87.25 : τοῦ δὲ στερητικοῦ ἐπὶ θάτερα στερητικόν ἀναγκαῖον εἶναι, ὥστε
5055 APo.87.26 : αὕτη μία τοιαύτη γίνεται πρότασις, αἰ δ’ ἄλλαι κατηγο-
5056 APo.87.27 : ρικαί. εἰ δὴ γνωριμώτερον δι’ οὐ δείκνυται καὶ πιστότερον,
5057 APo.87.28 : δείκνυται δ’ ἡ μὲν στερητικὴ διὰ τῆς κατηγορικῆς, αὕτη δὲ
5058 APo.87.29 : δι’ ἐκείνης οὐ δείκνυται, προτέρα καὶ γνωριμώτερα οὐσα
5059 APo.87.30 : καὶ πιστότερα βελτίων ἂν εἶη. ἔτι εἰ ἀρχὴ συλλογισμοῦ ἡ
5060 APo.87.31 : καθόλου πρότασις ἄμεσος, ἔστι δ’ ἐν μὲν τῇ δεικτικῇ κατα-
5061 APo.87.32 : φατικῇ ἐν δὲ τῇ στερητικῇ ἀποφατικῇ ἡ καθόλου πρὸ-
5062 APo.87.33 : τασις, ἡ δὲ καταφατικὴ τῆς ἀποφατικῆς προτέρα καὶ
5063 APo.87.34 : γνωριμώτερα (διὰ γὰρ τὴν κατάφασιν ἢ ἀπόφασιν γνῶ-
5064 APo.87.35 : ριμος, καὶ προτέρα ἡ κατάφασις, ὥσπερ καὶ τὸ εἶναι
5065 APo.87.36 : τοῦ μὴ εἶναι)· ὥστε βελτίων ἡ ἀρχὴ τῆς δεικτικῆς ἢ τῆς
5066 APo.87.37 : στερητικῆς· ἡ δὲ βελτίον ἀρχαῖς χρωμένη βελτίων. ἔτι
5067 APo.87.38 : ἀρχοειδεστερά· ἄνευ γὰρ τῆς δεικνυούσης οὐκ ἔστιν ἡ στε-
5068 APo.87.39 : ρητικῇ.
5069 APo.87a.1 : Ἐπει δ’ ἡ κατηγορικὴ τῆς στερητικῆς βελτίων, δηλονότι
5070 APo.87a.2 : ὅτι καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγούσης, δεῖ δ’ εἰδέναι τίς ἡ
5071 APo.87a.3 : διαφορὰ αὐτῶν. ἔστω δὴ τὸ Α μηδενὶ ὑπάρχον τῷ Β, τῷ
5072 APo.87a.4 : δὲ Γ τὸ Β παντὶ ἀνάγκη δὴ τῷ Γ μηδενὶ ὑπάρχειν τὸ Α.
5073 APo.87a.5 : οὕτω μὲν οὖν ληφθέντων δεικτικῇ ἢ στερητικῇ ἂν εἶη ἀπόδειξις
5074 APo.87a.6 : ὅτι τὸ Α τῷ Γ οὐχ ὑπάρχει. ἡ δ’ εἰς τὸ ἀδύνατον ὡδ’
5075 APo.87a.7 : ἔχει. εἰ δέοι δείξει ὅτι τὸ Α τῷ Β οὐχ ὑπάρχει, ληπτέον
5076 APo.87a.8 : ὑπάρχειν, καὶ τὸ Β τῷ Γ, ὥστε συμβαίνει τὸ Α τῷ Γ
5077 APo.87a.9 : ὑπάρχειν. τοῦτο δ’ ἔστω γνῶριμον καὶ ὁμολογούμενον ὅτι
5078 APo.87a.10 : ἀδύνατον. οὐκ ἄρα οἶον τε τὸ Α τῷ Β ὑπάρχειν. εἰ οὖν τὸ
5079 APo.87a.11 : Β τῷ Γ ὁμολογεῖται ὑπάρχειν, τὸ Α τῷ Β ἀδύνατον ὑπάρ-
5080 APo.87a.12 : χεῖν. οἱ μὲν οὖν ὄροι ὁμοίως τάττονται, διαφέρει δὲ τὸ
5081 APo.87a.13 : ὁπότερα ἂν ἢ γνωριμώτερα ἢ πρότασις ἢ στερητικῇ, ὅτερον
5082 APo.87a.14 : ὅτι τὸ Α τῷ Β οὐχ ὑπάρχει ἢ ὅτι τὸ Α τῷ Γ. ὅταν μὲν
5083 APo.87a.15 : οὖν ἢ τὸ συμπέρασμα γνωριμώτερον ὅτι οὐκ ἔστιν, ἡ εἰς τὸ
5084 APo.87a.16 : ἀδύνατον γίνεται ἀπόδειξις, ὅταν δ’ ἡ ἐν τῷ συλλογισμῷ,
5085 APo.87a.17 : ἡ ἀποδεικτικῇ. φύσει δὲ προτέρα ἡ ὅτι τὸ Α τῷ Β ἢ ὅτι
5086 APo.87a.18 : τὸ Α τῷ Γ. πρότερα γὰρ ἐστὶ τοῦ συμπεράσματος ἐξ ὧν
5087 APo.87a.19 : τὸ συμπέρασμα· ἔστι δὲ τὸ μὲν Α τῷ Γ μὴ ὑπάρχειν συμ-

5088 AΡο.87a.20 : πέραςμα, τὸ δὲ Α τῷ Β ἐξ οὗ τὸ συμπέρασμα. οὐ γὰρ
5089 ΑΡο.87a.21 : εἰ συμβαίνει ἀναρεῖσθαι τι, τοῦτο συμπέρασμά ἐστιν, ἐκεῖνα
5090 ΑΡο.87a.22 : δὲ ἐξ ὧν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐξ οὗ συλλογισμὸς ἐστὶν ὃ ἂν
5091 ΑΡο.87a.23 : οὕτως ἐχη ὥστε ἡ ὅλον πρὸς μέρος ἢ μέρος πρὸς ὅλον ἔχειν,
5092 ΑΡο.87a.24 : αἱ δὲ τὸ Α Γ καὶ Β Γ προτάσεις οὐκ ἔχουσιν οὕτω πρὸς
5093 ΑΡο.87a.25 : ἀλλήλας. εἰ οὖν ἡ ἐκ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων κρείττων,
5094 ΑΡο.87a.26 : εἰσὶ δ' ἀμφότερα ἐκ τοῦ μὴ εἶναι τι πιστά, ἀλλ' ἡ μὲν
5095 ΑΡο.87a.27 : ἐκ προτέρου ἢ δ' ἐξ ὑστερου, βελτίων ἀπλῶς ἂν εἴη τῆς
5096 ΑΡο.87a.28 : εἰς τὸ ἀδύνατον ἢ στερητικὴ ἀπόδειξις, ὥστε καὶ ἡ ταύτης
5097 ΑΡο.87a.29 : βελτίων ἢ κατηγορικὴ δηλον ὅτι καὶ τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον
5098 ΑΡο.87a.30 : ἐστι βελτίων.
5099 ΑΡο.87a.31 : Ἀκριβεστέρα δ' ἐπιστήμη ἐπιστήμης καὶ προτέρα ἢ τε
5100 ΑΡο.87a.32 : τοῦ ὅτι καὶ διότι ἡ αὐτῆ, ἀλλὰ μὴ χωρὶς τοῦ ὅτι τῆς τοῦ
5101 ΑΡο.87a.33 : διότι, καὶ ἡ μὴ καθ' ὑποκειμένου τῆς καθ' ὑποκειμένου,
5102 ΑΡο.87a.34 : οἷον ἀριθμητικὴ ἀρμονικῆς, καὶ ἡ ἐξ ἐλαττόνων τῆς ἐκ προσ-
5103 ΑΡο.87a.35 : θέσεως, οἷον γεωμετρίας ἀριθμητικῆ. λέγω δ' ἐκ προσθέ-
5104 ΑΡο.87a.36 : σεως, οἷον μονὰς οὐσία ἄθετος, στιγμή δὲ οὐσία θετός. ταύ-
5105 ΑΡο.87a.37 : την ἐκ προσθέσεως.
5106 ΑΡο.87a.38 : Μία δ' ἐπιστήμη ἐστὶν ἡ ἐνὸς γένους, ὅσα ἐκ τῶν πρῶ-
5107 ΑΡο.87a.39 : των σύγκειται καὶ μέρη ἐστὶν ἡ πάθη τούτων καθ' αὐτά. ἕτερα
5108 ΑΡο.87a.40 : δ' ἐπιστήμη ἐστὶν ἕτερας, ὅσων αἱ ἀρχαὶ μῆτ' ἐκ τῶν αὐ-
5109 ΑΡο.88.1 : τῶν μῆθ' ἄτεραι ἐκ τῶν ἑτέρων. τούτου δὲ σημεῖον, ὅταν εἰς
5110 ΑΡο.88.2 : τὰ ἀναποδείκτα ἔλθῃ· δεῖ γὰρ αὐτὰ ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶ-
5111 ΑΡο.88.3 : ναι τοῖς ἀποδεδειγμένοις. σημεῖον δὲ καὶ τούτου, ὅταν τὰ
5112 ΑΡο.88.4 : δευκνόμενα δι' αὐτῶν ἐν ταῦτῷ γένει ὡσι καὶ συγγενῆ.
5113 ΑΡο.87b.5 : Πλείους δ' ἀποδείξεις εἶναι τοῦ αὐτοῦ ἐγχωρεῖ οὐ μόνον
5114 ΑΡο.87b.6 : ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας λαμβάνοντι μὴ τὸ συνεχὲς μέσον,
5115 ΑΡο.87b.7 : οἷον τῶν Α Β τὸ Γ καὶ Δ καὶ Ζ, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑτέρας. οἷον
5116 ΑΡο.87b.8 : ἔστω τὸ Α μεταβάλλειν, τὸ δ' ἐφ' ᾧ Δ κινεῖσθαι, τὸ δὲ Β
5117 ΑΡο.87b.9 : ἤδεσθαι, καὶ πάλιν τὸ Η ἠρεμίζεσθαι. ἀληθὲς οὖν καὶ τὸ Δ
5118 ΑΡο.87b.10 : τοῦ Β καὶ τὸ Α τοῦ Δ κατηγορεῖν· ὁ γὰρ ἠδόμενος κινεῖται
5119 ΑΡο.87b.11 : καὶ τὸ κινούμενον μεταβάλλει. πάλιν τὸ Α τοῦ Η καὶ τὸ Η
5120 ΑΡο.87b.12 : τοῦ Β ἀληθὲς κατηγορεῖν· πᾶς γὰρ ὁ ἠδόμενος ἠρεμίζεται
5121 ΑΡο.87b.13 : καὶ ὁ ἠρεμίζόμενος μεταβάλλει. ὥστε δι' ἑτέρων μέσων καὶ
5122 ΑΡο.87b.14 : οὐκ ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας ὁ συλλογισμὸς. οὐ μὴν ὥστε μη-
5123 ΑΡο.87b.15 : ἄλλοτερον κατὰ μῆδετέρου λέγεσθαι τῶν μέσων· ἀνάγκη γὰρ
5124 ΑΡο.87b.16 : τῷ αὐτῷ τινι ἄμφω ὑπάρχειν. ἐπισκέψασθαι δὲ καὶ διὰ
5125 ΑΡο.87b.17 : τῶν ἄλλων σχημάτων ὅσαχῶς ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ γενέσθαι
5126 ΑΡο.87b.18 : συλλογισμόν.
5127 ΑΡο.87b.19 : Τοῦ δ' ἀπὸ τύχης οὐκ ἐστὶν ἐπιστήμη δι' ἀποδείξεως.
5128 ΑΡο.87b.20 : οὔτε γὰρ ὡς ἀναγκαῖον οὐθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἀπὸ τύχης
5129 ΑΡο.87b.21 : ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ παρὰ ταῦτα γινόμενον· ἢ δ' ἀποδείξει θα-
5130 ΑΡο.87b.22 : τέρου τούτων. πᾶς γὰρ συλλογισμὸς ἢ δι' ἀναγκαῖων ἢ
5131 ΑΡο.87b.23 : διὰ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προτάσεων· καὶ εἰ μὲν αἱ προτά-
5132 ΑΡο.87b.24 : σεῖς ἀναγκαῖαι, καὶ τὸ συμπέρασμα ἀναγκαῖον, εἰ δ' ὡς

5133 ΑΡο.87b.25 : ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ τὸ συμπέρασμα τοιοῦτον. ὥστ' εἰ τὸ ἀπὸ
5134 ΑΡο.87b.26 : τύχης μῆθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μῆτ' ἀναγκαῖον, οὐκ ἂν εἴη
5135 ΑΡο.87b.27 : αὐτοῦ ἀπόδειξις.
5136 ΑΡο.87b.28 : Οὐδὲ δι' αἰσθήσεως ἐστὶν ἐπίστασθαι. εἰ γὰρ καὶ ἐστὶν
5137 ΑΡο.87b.29 : ἡ αἴσθησις τοῦ τοιοῦδε καὶ μὴ τοῦδέ τινος, ἀλλ' αἰσθάνεσθαι
5138 ΑΡο.87b.30 : γε ἀναγκαῖον τόδε τι καὶ ποῦ καὶ νῦν. τὸ δὲ καθόλου καὶ
5139 ΑΡο.87b.31 : ἐπὶ πᾶσιν ἀδύνατον αἰσθάνεσθαι· οὐ γὰρ τόδε οὐδὲ νῦν· οὐ
5140 ΑΡο.87b.32 : γὰρ ἂν ἦν καθόλου· τὸ γὰρ αἰεὶ καὶ πανταχοῦ καθόλου
5141 ΑΡο.87b.33 : φαιμέν εἶναι. ἐπεὶ οὖν αἰ μὲν ἀποδείξει καθόλου, ταῦτα δ'
5142 ΑΡο.87b.34 : οὐκ ἐστὶν αἰσθάνεσθαι, φανερόν ὅτι οὐδ' ἐπίστασθαι δι' αἰσθή-
5143 ΑΡο.87b.35 : σεως ἐστὶν, ἀλλὰ δηλον ὅτι καὶ εἰ ἦν αἰσθάνεσθαι τὸ τρί-
5144 ΑΡο.87b.36 : γωνον ὅτι δυσὶν ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς γωνίας, ἐζητούμεν ἂν
5145 ΑΡο.87b.37 : ἀποδείξιν καὶ οὐχ ὡσπερ φασὶ τινες ἠπιστάμεθα· αἰσθάνε-
5146 ΑΡο.87b.38 : σθαι μὲν γὰρ ἀνάγκη καθ' ἕκαστον, ἢ δ' ἐπιστήμη τὸ τὸ
5147 ΑΡο.87b.39 : καθόλου γνωρίζειν ἐστὶν. διὸ καὶ εἰ ἐπὶ τῆς σελήνης ὄντες
5148 ΑΡο.87b.40 : ἐωρῶμεν ἀντιφράττουσαν τὴν γῆν, οὐκ ἂν ἤδειμεν τὴν αἰτίαν
5149 ΑΡο.88a.1 : τῆς ἐκλείψεως. ἤσθανόμεθα γὰρ ἂν ὅτι νῦν ἐκλείπει, καὶ
5150 ΑΡο.88a.2 : οὐ διότι ὄλωσ· οὐ γὰρ ἦν τοῦ καθόλου αἰσθησις. οὐ μὴν ἀλλ'
5151 ΑΡο.88a.3 : ἐκ τοῦ θεωρεῖν τοῦτο πολλάκις συμβαῖνον τὸ καθόλου ἂν ἦν-
5152 ΑΡο.88a.4 : ρεύσαντες ἀποδείξιν εἰχομεν· ἐκ γὰρ τῶν καθ' ἕκαστα πλει-
5153 ΑΡο.88a.5 : ὄνων τὸ καθόλου δηλον. τὸ δὲ καθόλου τίμιον, ὅτι δηλοῖ τὸ
5154 ΑΡο.88a.6 : αἴτιον· ὥστε περὶ τῶν τοιούτων ἢ καθόλου τιμωτέρα τῶν αἰ-
5155 ΑΡο.88a.7 : σθήσεων καὶ τῆς νοήσεως, ὅσων ἕτερον τὸ αἴτιον· περὶ δὲ
5156 ΑΡο.88a.8 : τῶν πρώτων ἄλλος λόγος.
5157 ΑΡο.88a.9 : Φανερόν οὖν ὅτι ἀδύνατον τῷ αἰσθάνεσθαι ἐπίστασθαι τι
5158 ΑΡο.88a.10 : τῶν ἀποδεικτῶν, εἰ μὴ τις τὸ αἰσθάνεσθαι τοῦτο λέγει, τὸ
5159 ΑΡο.88a.11 : ἐπιστήμην ἔχειν δι' ἀποδείξεως. ἐστὶ μὲντοι ἐνια ἀναγόμενα
5160 ΑΡο.88a.12 : εἰς αἰσθήσεως ἐκλείπιν ἐν τοῖς προβλήμασιν. ἐνια γὰρ εἰ
5161 ΑΡο.88a.13 : ἐωρῶμεν οὐκ ἂν ἐζητούμεν, οὐχ ὡς εἰδότες τῷ ὄρᾳν, ἀλλ' ὡς
5162 ΑΡο.88a.14 : ἔχοντες τὸ καθόλου ἐκ τοῦ ὄρᾳν. οἷον εἰ τὴν ὕαλον τετραπυ-
5163 ΑΡο.88a.15 : μένην ἐωρῶμεν καὶ τὸ φῶς διόν, δηλον ἂν ἦν καὶ διὰ τί
5164 ΑΡο.88a.16 : καίει, τῷ ὄρᾳν μὲν χωρὶς ἐφ' ἐκάστης, νοῆσαι δ' ἅμα ὅτι
5165 ΑΡο.88a.17 : ἐπὶ πασῶν οὕτως.
5166 ΑΡο.88a.18 : Τὰς δ' αὐτὰς ἀρχὰς ἀπάντων εἶναι τῶν συλλογισμῶν
5167 ΑΡο.88a.19 : ἀδύνατον, πρῶτον μὲν λογικῶς θεωροῦσιν. οἱ μὲν γὰρ ἀλη-
5168 ΑΡο.88a.20 : θεῖς εἰσι τῶν συλλογισμῶν, οἱ δὲ ψευδεῖς. καὶ γὰρ εἰ ἐστὶν
5169 ΑΡο.88a.21 : ἀληθὲς ἐκ ψευδῶν συλλογίσασθαι, ἀλλ' ἅπασι τοῦτο γίνεται,
5170 ΑΡο.88a.22 : οἷον εἰ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ ἀληθὲς, τὸ δὲ μέσον τὸ Β ψευ-
5171 ΑΡο.88a.23 : δοσ· οὔτε γὰρ τὸ Α τῷ Β ὑπάρχει οὔτε τὸ Β τῷ Γ. ἀλλ'
5172 ΑΡο.88a.24 : ἐὰν τούτων μέσα λαμβάνηται τῶν προτάσεων, ψευδεῖς
5173 ΑΡο.88a.25 : ἔσονται διὰ τὸ πᾶν συμπέρασμα ψευδὸς ἐκ ψευδῶν εἶναι,
5174 ΑΡο.88a.26 : τὰ δ' ἀληθῆ ἐξ ἀληθῶν. ἕτερα δὲ τὰ ψευδῆ καὶ τάληθῆ.
5175 ΑΡο.88a.27 : εἶτα οὐδὲ τὰ ψευδῆ ἐκ τῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς· ἐστὶ γὰρ ψευδῆ
5176 ΑΡο.88a.28 : ἀλλήλοισ καὶ ἐναντία καὶ ἀδύνατα ἅμα εἶναι, οἷον τὸ τὴν
5177 ΑΡο.88a.29 : δικαιοσύνην εἶναι ἀδικίαν ἢ δειλίαν, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἵππον

5178 APo.88a.30 : ἡ βούη, ἢ τὸ ἴσον μείζον ἢ ἐλάττων.
5179 APo.88a.30 : Ἐκ δὲ τῶν κειμένων
5180 APo.88a.31 : ὡδε· οὐδὲ γὰρ τῶν ἀληθῶν αἰ αὐταὶ ἀρχαὶ πάντων. ἕτεραί
5181 APo.88a.32 : γὰρ πολλῶν τῷ γένει αἰ ἀρχαί, καὶ οὐδ' ἐφαρμόττουσαι,
5182 APo.88a.33 : οἷον αἰ μονάδες ταῖς στιγμαῖς οὐκ ἐφαρμόττουσιν· αἰ μὲν
5183 APo.88a.34 : γὰρ οὐκ ἔχουσι θέσιν, αἰ δὲ ἔχουσιν. ἀνάγκη δὲ γε ἢ εἰς
5184 APo.88a.35 : μέσα ἀρμόττειν ἢ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν, ἢ τοὺς μὲν εἴσω ἔχειν
5185 APo.88a.36 : τοὺς δ' ἔξω τῶν ὄρων. ἀλλ' οὐδὲ τῶν κοινῶν ἀρχῶν οἷόν τ'
5186 APo.88a.37 : εἶναι τινὰς ἐξ ὧν ἅπαντα δευχθήσεται· λέγω δὲ κοινὰς
5187 APo.89.1 : οἷον τὸ πᾶν φάναι ἢ ἀποφάναι. τὰ γὰρ γένη τῶν ὄντων
5188 APo.89.2 : ἕτερα, καὶ τὰ μὲν τοῖς ποσοῖς τὰ δὲ τοῖς ποιοῖς ὑπάρχει
5189 APo.89.3 : μόνους, μεθ' ὧν δεικνύται διὰ τῶν κοινῶν. ἔτι αἰ ἀρχαὶ οὐ
5190 APo.89.4 : πολλῶ ἐλάττους τῶν συμπερασμάτων· ἀρχαὶ μὲν γὰρ αἰ
5191 APo.89.5 : προτάσεις, αἰ δὲ προτάσεις ἢ προσλαμβανομένου ὅρου ἢ ἐμ-
5192 APo.89.6 : βαλλομένοι. ἔτι τὰ συμπεράσματα ἄπειρα, οἱ δ' ὅροι
5193 APo.89.7 : πεπερασμένοι. ἔτι αἰ ἀρχαὶ αἰ μὲν ἐξ ἀνάγκης, αἰ δ' ἐν-
5194 APo.89.8 : δεχόμεναι.
5195 APo.89.9 : Οὕτω μὲν οὖν σκοποῦμενοις ἀδύνατον τὰς αὐτὰς εἶναι
5196 APo.89.10 : πεπερασμένας, ἀπειρῶν ὄντων τῶν συμπερασμάτων. εἰ δ'
5197 APo.89.11 : ἄλλως πως λέγοι τις, οἷον ὅτι αἰδὶ μὲν γεωμετρίας αἰδὶ δὲ
5198 APo.89.12 : λογισμῶν αἰδὶ δὲ ἰατρικῆς, τί ἂν εἴη τὸ λεγόμενον ἄλλο
5199 APo.89.13 : πλὴν ὅτι εἰσὶν ἀρχαὶ τῶν ἐπιστημῶν; τὸ δὲ τὰς αὐτὰς φά-
5200 APo.89.14 : ναι γελῶσιν, ὅτι αὐταὶ αὐταῖς αἰ αὐταί· πάντα γὰρ οὕτω
5201 APo.89.15 : γίνονται ταυτά. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ ἐξ ἀπάντων δεικνύσθαι
5202 APo.89.16 : ὅτι οὖν, τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζητεῖν ἀπάντων εἶναι τὰς αὐτὰς ἀρχάς·
5203 APo.89.17 : λίαν γὰρ εὐθες, οὕτε γὰρ ἐν τοῖς φανεροῖς μαθήμασι τοῦτο
5204 APo.89.18 : γίνεται, οὗτ' ἐν τῇ ἀναλύσει δυνατόν· αἰ γὰρ ἄμεσοι προ-
5205 APo.89.19 : τάσεις ἀρχαί, ἕτερον δὲ συμπέρασμα προσληφθείσης γίνε-
5206 APo.89.20 : ται προτάσεις ἀμέσου. εἰ δὲ λέγοι τις τὰς πρώτας ἀμέσου
5207 APo.89.21 : προτάσεις, ταυτὰς εἶναι ἀρχάς, μία ἐν ἐκάστῳ γένει ἐστίν. εἰ
5208 APo.89.22 : δὲ μήτ' ἐξ ἅπασῶν ὡς δέον δεικνύσθαι ὅτι οὖν μήθ' οὕτως ἐτέ-
5209 APo.89.23 : ρας ὡσθ' ἐκάστης ἐπιστήμης εἶναι ἕτερας, λείπεται εἰ συγ-
5210 APo.89.24 : γενεῖς αἰ ἀρχαὶ πάντων, ἀλλ' ἐκ τῶνδὶ μὲν ταδί, ἐκ δὲ
5211 APo.89.25 : τῶνδὶ ταδί. φανερόν δὲ καὶ τοῦθ' ὅτι οὐκ ἐνδέχεται· δέδει-
5212 APo.89.26 : κται γὰρ ὅτι ἄλλαι ἀρχαὶ τῷ γένει εἰσὶν αἰ τῶν διαφο-
5213 APo.89.27 : ρων τῷ γένει. αἰ γὰρ ἀρχαὶ διτταί, ἐξ ὧν τε καὶ περὶ ὅ-
5214 APo.89.28 : αἰ μὲν οὖν ἐξ ὧν κοιναί, αἰ δὲ περὶ ὅ ἴδια, οἷον ἀριθμός,
5215 APo.89.29 : μέγεθος.
5216 APo.89.30 : Τὸ δ' ἐπιστητὸν καὶ ἐπιστήμη διαφέρει τοῦ δοξαστοῦ καὶ
5217 APo.89.31 : δόξης, ὅτι ἡ μὲν ἐπιστήμη καθόλου καὶ δι' ἀναγκαίων, τὸ
5218 APo.89.32 : δ' ἀναγκαῖον οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν. ἔστι δὲ τίνα ἀληθῆ
5219 APo.89.33 : μὲν καὶ ὄντα, ἐνδεχόμενα δὲ καὶ ἄλλως ἔχειν. δηλὸν οὖν
5220 APo.89.34 : ὅτι περὶ μὲν ταῦτα ἐπιστήμη οὐκ ἔστιν· εἴη γὰρ ἂν ἀδύνατα
5221 APo.89.35 : ἄλλως ἔχειν τὰ δυνατὰ ἄλλως ἔχειν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ νοῦς
5222 APo.89.36 : (λέγω γὰρ νοῦν ἀρχὴν ἐπιστήμης) οὐδ' ἐπιστήμη ἀναπόδεικτος.

5223 APo.89.37 : τοῦτο δ' ἐστὶν ὑπόληψις τῆς ἀμέσου προτάσεως. ἀληθῆς δ'
5224 APo.89a.1 : ἐστὶ νοῦς καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα καὶ τὸ διὰ τούτων λεγόμε-
5225 APo.89a.2 : μενον· ὥστε λείπεται δόξαν εἶναι περὶ τὸ ἀληθὲς μὲν ἢ ψευ-
5226 APo.89a.3 : δος, ἐνδεχόμενον δὲ καὶ ἄλλως ἔχειν. τοῦτο δ' ἐστὶν ὑπό-
5227 APo.89a.4 : ἡψις τῆς ἀμέσου προτάσεως καὶ μὴ ἀναγκαίας, καὶ ὁμο-
5228 APo.89a.5 : λογούμενον δ' οὕτω τοῖς φαινομένοις· ἢ τε γὰρ δόξα ἀβέ-
5229 APo.89a.6 : βαιον, καὶ ἡ φύσις ἢ τοιαύτη. πρὸς δὲ τούτοις οὐδεὶς οἶε-
5230 APo.89a.7 : ται δοξάζειν, ὅταν οἴηται ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν, ἀλλ' ἐπί-
5231 APo.89a.8 : στασθαι· ἀλλ' ὅταν εἶναι μὲν οὕτως, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλως
5232 APo.89a.9 : οὐδὲν κωλύειν, τότε δοξάζειν, ὡς τοῦ μὲν τοιοῦτου δόξαν οὐσαν,
5233 APo.89a.10 : τοῦ δ' ἀναγκαίου ἐπιστήμην.
5234 APo.89a.11 : Πῶς οὖν ἔστι τὸ αὐτὸ δοξάσαι καὶ ἐπίστασθαι, καὶ διὰ
5235 APo.89a.12 : τί οὐκ ἔσται ἡ δόξα ἐπιστήμη, εἰ τις θήσει ἅπαν ὃ οἶδεν ἐν-
5236 APo.89a.13 : δεχέσθαι δοξάζειν; ἀκολουθήσει γὰρ ὁ μὲν εἰδὼς ὃ δὲ δοξά-
5237 APo.89a.14 : ζων διὰ τῶν μέσων, ἕως εἰς τὰ ἄμεσα ἔλθῃ, ὡστ' εἴπερ
5238 APo.89a.15 : ἐκεῖνος οἶδε, καὶ ὃ δοξάζων οἶδεν. ὡσπερ γὰρ καὶ τὸ ὅτι
5239 APo.89a.16 : δοξάζειν ἔστι, καὶ τὸ διότι· τοῦτο δὲ τὸ μέσον. ἢ εἰ μὲν
5240 APo.89a.17 : οὕτως ὑπολήψεται τὰ μὴ ἐνδεχόμενα ἄλλως ἔχειν ὡσπερ
5241 APo.89a.18 : [ἔχει] τοὺς ὁρισμοὺς δι' ὧν αἰ ἀποδείξει, οὐ δοξάσει ἀλλ' ἐπι-
5242 APo.89a.19 : στήσεται· εἰ δ' ἀληθῆ μὲν εἶναι, οὐ μὲντοι ταυτά γε αὐτοῖς
5243 APo.89a.20 : ὑπάρχειν κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ τὸ εἶδος, δοξάσει καὶ οὐκ
5244 APo.89a.21 : ἐπιστήσεται ἀληθῶς, καὶ τὸ ὅτι καὶ τὸ διότι, ἐὰν μὲν διὰ
5245 APo.89a.22 : τῶν ἀμέσων δοξάσῃ· ἐὰν δὲ μὴ διὰ τῶν ἀμέσων, τὸ ὅτι
5246 APo.89a.23 : μόνον δοξάσει; τοῦ δ' αὐτοῦ δόξα καὶ ἐπιστήμη οὐ πάντως
5247 APo.89a.24 : ἐστίν, ἀλλ' ὡσπερ καὶ ψευδῆς καὶ ἀληθῆς τοῦ αὐτοῦ τρό-
5248 APo.89a.25 : πον τινὰ, οὕτω καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα τοῦ αὐτοῦ. καὶ γὰρ
5249 APo.89a.26 : δόξαν ἀληθῆ καὶ ψευδῆ ὡς μὲν τινες λέγουσι τοῦ αὐτοῦ
5250 APo.89a.27 : εἶναι, ἄτοπα συμβαίνει αἰρεῖσθαι ἄλλα τε καὶ μὴ δοξά-
5251 APo.89a.28 : ζειν ὃ δοξάζει ψευδῶς· ἐπεὶ δὲ τὸ αὐτὸ πλεοναχῶς λέγε-
5252 APo.89a.29 : ται, ἔστιν ὡς ἐνδέχεται, ἔστι δ' ὡς οὐ. τὸ μὲν γὰρ
5253 APo.89a.30 : σύμμετρον εἶναι τὴν διάμετρον ἀληθῶς δοξάζειν ἄτοπον·
5254 APo.89a.31 : ἀλλ' ὅτι ἡ διάμετρος, περὶ ἣν αἰ δόξαι, τὸ αὐτό, οὕτω τοῦ
5255 APo.89a.32 : αὐτοῦ, τὸ δὲ τί ἦν εἶναι ἐκατέρῳ κατὰ τὸν λόγον οὐ τὸ αὐτό.
5256 APo.89a.33 : ὁμοίως δὲ καὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα τοῦ αὐτοῦ. ἢ μὲν γὰρ
5257 APo.89a.34 : οὕτως τοῦ ζῶου ὥστε μὴ ἐνδέχεσθαι μὴ εἶναι ζῶον, ἢ δ'
5258 APo.89a.35 : ὡστ' ἐνδέχεσθαι, οἷον εἰ ἢ μὲν ὅπερ ἀνθρώπου ἐστίν, ἢ δ'
5259 APo.89a.36 : ἀνθρώπου μὲν, μὴ ὅπερ δ' ἀνθρώπου. τὸ αὐτὸ γὰρ ὅτι ἂν-
5260 APo.89a.37 : θρωπος, τὸ δ' ὡς οὐ τὸ αὐτό.
5261 APo.89a.38 : Φανερόν δ' ἐκ τούτων ὅτι οὐδὲ δοξάζειν ἅμα τὸ αὐτὸ
5262 APo.89a.39 : καὶ ἐπίστασθαι ἐνδέχεται. ἅμα γὰρ ἂν ἔχοι ὑπόληψιν τοῦ
5263 APo.90.1 : ἄλλως ἔχειν καὶ μὴ ἄλλως τὸ αὐτό· ὅπερ οὐκ ἐνδέχεται.
5264 APo.90.2 : ἐν ἄλλῳ μὲν γὰρ ἐκότερον εἶναι ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ ὡς εἰ-
5265 APo.90.3 : ρηται, ἐν δὲ τῷ αὐτῷ οὐδ' οὕτως οἷόν τε· ἔξει γὰρ ὑπόλη-
5266 APo.90.4 : ψιν ἅμα, οἷον ὅτι ὁ ἀνθρώπος ὅπερ ζῶον (τοῦτο γὰρ ἦν τὸ
5267 APo.90.5 : μὴ ἐνδέχεσθαι εἶναι μὴ ζῶον) καὶ μὴ ὅπερ ζῶον· τοῦτο γὰρ

5268 AΡο.90.6 : ἔστω τὸ ἐνδέχεσθαι.
5269 AΡο.90.7 : Τὰ δὲ λοιπὰ πῶς δεῖ διανεῖμαι ἐπὶ τε διανοίας καὶ
5270 AΡο.90.8 : νοῦ καὶ ἐπιστήμης καὶ τέχνης καὶ φρονήσεως καὶ σοφίας,
5271 AΡο.90.9 : τὰ μὲν φυσικῆς τὰ δὲ ἠθικῆς θεωρίας μᾶλλον ἔστιν.
5272 AΡο.90.10 : Ἡ δ' ἀγγινοία ἐστὶν εὐστοχία τις ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ
5273 AΡο.90.11 : τοῦ μέσου, οἷον εἰ τις ἰδῶν ὅτι ἡ σελήνη τὸ λαμπρὸν αἰεὶ ἔχει
5274 AΡο.90.12 : πρὸς τὸν ἥλιον, ταχὺ ἐνενόησε διὰ τί τοῦτο, ὅτι διὰ τὸ λάμ-
5275 AΡο.90.13 : πειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου· ἢ διαλεγόμενον πλουσίῳ ἔγνω διότι δα-
5276 AΡο.90.14 : νεῖζεται· ἢ διότι φίλοι, ὅτι ἐχθροὶ τοῦ αὐτοῦ. πάντα γὰρ
5277 AΡο.90.15 : τὰ αἷτια τὰ μέσα [ὁ] ἰδῶν τὰ ἄκρα ἐγνώρισεν. τὸ λαμπρὸν
5278 AΡο.90.16 : εἶναι τὸ πρὸς τὸν ἥλιον ἐφ' οὗ Α, τὸ λάμπειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου
5279 AΡο.90.17 : Β, σελήνη τὸ Γ. ὑπάρχει δὴ τῆ μὲν σελήνη τῷ Γ τὸ Β,
5280 AΡο.90.18 : τὸ λάμπειν ἀπὸ τοῦ ἡλίου· τῷ δὲ Β τὸ Α, τὸ πρὸς τοῦτ'
5281 AΡο.90.19 : εἶναι τὸ λαμπρὸν, ἀφ' οὗ λάμπει· ὥστε καὶ τῷ Γ τὸ Α
5282 AΡο.90.20 : διὰ τοῦ Β.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ Β

5284 AΡο.90.23 : Τὰ ζητούμενά ἐστὶν ἴσα τὸν ἀριθμὸν ὅσαπερ ἐπιστά-
5285 AΡο.90.24 : μεθα. ζητοῦμεν δὲ τέτταρα, τὸ ὅτι, τὸ διότι, εἰ ἔστι, τί
5286 AΡο.90.25 : ἔστιν. ὅταν μὲν γὰρ πότερον τόδε ἢ τόδε ζητῶμεν, εἰς ἀρι-
5287 AΡο.90.26 : θμὸν θέντες, οἷον πότερον ἐκλείπει ὁ ἥλιος ἢ οὐ, τὸ ὅτι ζη-
5288 AΡο.90.27 : τοῦμεν. σημείον δὲ τούτου· εὐρόντες γὰρ ὅτι ἐκλείπει πε-
5289 AΡο.90.28 : παύμεθα· καὶ ἐὰν ἐξ ἀρχῆς εἰδῶμεν ὅτι ἐκλείπει, οὐ ζητοῦ-
5290 AΡο.90.29 : μεν πότερον. ὅταν δὲ εἰδῶμεν τὸ ὅτι, τὸ διότι ζητοῦμεν, οἷον
5291 AΡο.90.30 : εἰδότες ὅτι ἐκλείπει καὶ ὅτι κινεῖται ἡ γῆ, τὸ διότι ἐκλείπει
5292 AΡο.90.31 : ἢ διότι κινεῖται ζητοῦμεν. ταῦτα μὲν οὖν οὕτως, ἕνια δ' ἄλ-
5293 AΡο.90.32 : λον τρόπον ζητοῦμεν, οἷον εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἔστι κένταυρος ἢ θεός·
5294 AΡο.90.33 : τὸ δ' εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἀπλῶς λέγω, ἀλλ' οὐκ εἰ λευκός ἢ μὴ.
5295 AΡο.90.34 : γνόντες δὲ ὅτι ἔστι, τί ἔστι ζητοῦμεν, οἷον τί οὖν ἔστι θεός, ἢ
5296 AΡο.90.35 : τί ἔστιν ἄνθρωπος·
5297 AΡο.90.36 : Ἄ μὲν οὖν ζητοῦμεν καὶ ἂ εὐρόντες ἴσμεν, ταῦτα καὶ
5298 AΡο.90.37 : τοσαῦτά ἐστὶν. ζητοῦμεν δὲ, ὅταν μὲν ζητῶμεν τὸ ὅτι ἢ τὸ
5299 AΡο.90.38 : εἰ ἔστιν ἀπλῶς, ἀρ' ἔστι μέσον αὐτοῦ ἢ οὐκ ἔστιν· ὅταν δὲ γνόν-
5300 AΡο.90.39 : τες ἢ τὸ ὅτι ἢ εἰ ἔστιν, ἢ τὸ ἐπὶ μέρους ἢ τὸ ἀπλῶς, πάλιν
5301 AΡο.90a.1 : τὸ διὰ τί ζητῶμεν ἢ τὸ τί ἔστι, τότε ζητοῦμεν τί τὸ μέσον.
5302 AΡο.90a.2 : λέγω δὲ τὸ ὅτι ἔστιν ἐπὶ μέρους καὶ ἀπλῶς, ἐπὶ μέ-
5303 AΡο.90a.3 : ρους μὲν, ἀρ' ἐκλείπει ἢ σελήνη ἢ αὐξεται; εἰ γὰρ ἔστι τί
5304 AΡο.90a.4 : ἢ μὴ ἔστι τί, ἐν τοῖς τοιοῦτοις ζητοῦμεν· ἀπλῶς δ' , εἰ ἔστιν
5305 AΡο.90a.5 : ἢ μὴ σελήνη ἢ νύξ, συμβαίνει ἄρα ἐν ἀπάσαις ταῖς ζη-
5306 AΡο.90a.6 : τήσεσι ζητεῖν ἢ εἰ ἔστι μέσον ἢ τί ἔστι τὸ μέσον. τὸ μὲν
5307 AΡο.90a.7 : γὰρ αἷτιον τὸ μέσον, ἐν ἅπασι δὲ τοῦτο ζητεῖται. ἀρ' ἐκ-
5308 AΡο.90a.8 : λείπει; ἀρ' ἔστι τὸ αἷτιον ἢ οὐ; μετὰ ταῦτα γνόντες ὅτι ἔστι
5309 AΡο.90a.9 : τι, τί οὖν τοῦτ' ἔστι ζητοῦμεν. τὸ γὰρ αἷτιον τοῦ εἶναι μὴ
5310 AΡο.90a.10 : τοδὶ ἢ τοδὶ ἀλλ' ἀπλῶς τὴν οὐσίαν, ἢ τοῦ μὴ ἀπλῶς ἀλ-

5311 AΡο.90a.11 : λά τι τῶν καθ' αὐτὸ ἢ κατὰ συμβεβηκός, τὸ μέσον ἔστιν.
5312 AΡο.90a.12 : λέγω δὲ τὸ μὲν ἀπλῶς τὸ ὑποκείμενον, οἷον σελήνην ἢ γῆν
5313 AΡο.90a.13 : ἢ ἥλιον ἢ τρίγωνον, τὸ δὲ τί ἐκλείπειν, ἰσότητα ἀνισότητα,
5314 AΡο.90a.14 : εἰ ἐν μέσῳ ἢ μὴ· ἐν ἅπασι γὰρ τοῦτοις φανερόν ἐστὶν ὅτι
5315 AΡο.90a.15 : τὸ αὐτὸ ἔστι τὸ τί ἔστι καὶ διὰ τί ἔστιν. τί ἔστιν ἐκλείπειν;
5316 AΡο.90a.16 : στήρησις φωτὸς ἀπὸ σελήνης ὑπὸ γῆς ἀντιφράξεως, διὰ
5317 AΡο.90a.17 : τί ἔστιν ἐκλείπειν, ἢ διὰ τί ἐκλείπει ἡ σελήνη; διὰ τὸ
5318 AΡο.90a.18 : ἀπολείπειν τὸ φῶς ἀντιφραττούσης τῆς γῆς. τί ἔστι συμ-
5319 AΡο.90a.19 : φωνία; λόγος ἀριθμῶν ἐν ὄξει καὶ βαρεῖ. διὰ τί συμφω-
5320 AΡο.90a.20 : νεῖ τὸ ὄξυ τῷ βαρεῖ; διὰ τὸ λόγον ἔχειν ἀριθμῶν τὸ ὄξυ
5321 AΡο.90a.21 : καὶ τὸ βαρῦ. ἀρ' ἔστι συμφωνεῖν τὸ ὄξυ καὶ τὸ βαρῦ; ἀρ'
5322 AΡο.90a.22 : ἔστιν ἐν ἀριθμοῖς ὁ λόγος αὐτῶν; λαβόντες δ' ὅτι ἔστι, τίς
5323 AΡο.90a.23 : οὖν ἔστιν ὁ λόγος;
5324 AΡο.90a.24 : Ὅτι δ' ἔστι τοῦ μέσου ἡ ζήτησις, δηλοῖ ὅσων τὸ μέ-
5325 AΡο.90a.25 : σον αἰσθητόν. ζητοῦμεν γὰρ μὴ ἠσθημένοι, οἷον τῆς ἐκλεί-
5326 AΡο.90a.26 : ψεως, εἰ ἔστιν ἢ μὴ. εἰ δ' ἤμεν ἐπὶ τῆς σελήνης, οὐκ ἂν ἐζη-
5327 AΡο.90a.27 : τοῦμεν οὗτ' εἰ γίνεται οὔτε διὰ τί, ἀλλ' ἅμα δηλὸν ἂν ἦν.
5328 AΡο.90a.28 : ἐκ γὰρ τοῦ αἰσθῆσθαι καὶ τὸ καθόλου ἐγένετο ἂν ἡμῖν εἰδέ-
5329 AΡο.90a.29 : ναι. ἢ μὲν γὰρ αἰσθησις ὅτι νῦν ἀντιφράττει (καὶ γὰρ δη-
5330 AΡο.90a.30 : λον ὅτι νῦν ἐκλείπει)· ἐκ δὲ τούτου τὸ καθόλου ἂν ἐγένετο.
5331 AΡο.90a.31 : Ὡσπερ οὖν λέγομεν, τὸ τί ἔστιν εἰδέναι ταυτό ἔστι καὶ
5332 AΡο.90a.32 : διὰ τί ἔστιν, τοῦτο δ' ἢ ἀπλῶς καὶ μὴ τῶν ὑπαρχόντων τι,
5333 AΡο.90a.33 : ἢ τῶν ὑπαρχόντων, οἷον ὅτι δύο ὄρθαι, ἢ ὅτι μείζον ἢ
5334 AΡο.90a.34 : ἕλαττον.
5335 AΡο.90a.35 : Ὅτι μὲν οὖν πάντα τὰ ζητούμενα μέσου ζήτησις ἔστι,
5336 AΡο.90a.36 : δηλὸν· πῶς δὲ τὸ τί ἔστι δεικνυται, καὶ τίς ὁ τρόπος τῆς
5337 AΡο.90a.37 : ἀναγωγῆς, καὶ τί ἔστιν ὁρισμὸς καὶ τίνων, εἴπωμεν, διαπο-
5338 AΡο.90a.38 : ρήσαντες πρῶτον περὶ αὐτῶν. ἀρχὴ δ' ἔστω τῶν μελλόντων
5339 AΡο.91.1 : ἥπερ ἔστιν οἰκειοτάτη τῶν ἐχομένων λόγων. ἀπορήσειε γὰρ
5340 AΡο.91.2 : ἂν τις, ἀρ' ἔστι τὸ αὐτὸ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὀρισμῷ εἰδέναι
5341 AΡο.91.3 : καὶ ἀποδείξει, ἢ ἀδύνατον; ὁ μὲν γὰρ ὀρισμὸς τοῦ τί ἔστιν
5342 AΡο.91.4 : εἶναι δοκεῖ, τὸ δὲ τί ἔστιν ἅπαν καθόλου καὶ κατηγορικόν·
5343 AΡο.91.5 : συλλογισμοὶ δ' εἰσὶν οἱ μὲν στερητικοί, οἱ δ' οὐ καθόλου,
5344 AΡο.91.6 : οἷον οἱ μὲν ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι στερητικοὶ πάντες, οἱ δ'
5345 AΡο.91.7 : ἐν τῷ τρίτῳ οὐ καθόλου. εἶτα οὐδὲ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχή-
5346 AΡο.91.8 : ματι κατηγορικῶν ἀπάντων ἔστιν ὀρισμὸς, οἷον ὅτι πᾶν τρί-
5347 AΡο.91.9 : γωνον δυσὶν ὄρθαις ἴσας ἔχει. τούτου δὲ λόγος, ὅτι τὸ ἐπί-
5348 AΡο.91.10 : στασθαί ἔστι τὸ ἀποδεικτὸν τὸ ἀπόδειξιν ἔχειν, ὥστ' ἐπεὶ
5349 AΡο.91.11 : τῶν τοιούτων ἀποδείξεις ἔστι, δηλὸν ὅτι οὐκ ἂν εἴη αὐτῶν καὶ
5350 AΡο.91.12 : ὀρισμὸς· ἐπίσταίτο γὰρ ἂν τις καὶ κατὰ τὸν ὀρισμὸν, οὐκ
5351 AΡο.91.13 : ἔχων τὴν ἀπόδειξιν· οὐδὲν γὰρ κωλύει μὴ ἅμα ἔχειν. ἰκανῆ
5352 AΡο.90b.14 : δὲ πίστις καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· οὐδὲν γὰρ πώποτε ὀρισά-
5353 AΡο.90b.15 : μενοι ἐγνώμεν, οὔτε τῶν καθ' αὐτὸ ὑπαρχόντων οὔτε τῶν συμ-
5354 AΡο.90b.16 : βεβηκότων. ἔτι εἰ ὁ ὀρισμὸς οὐσίας τινὸς γνωρισμὸς, τὰ γε
5355 AΡο.90b.17 : τοιαῦτα φανερόν ὅτι οὐκ οὐσία.

5356 APo.90b.18 : Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ὁρισμὸς ἅπαντος οὐδὲρ καὶ ἀπό-
5357 APo.90b.19 : δειξίς, δηλον. τί δαί, οὐ ὁρισμὸς, ἄρα παντὸς ἀπόδειξις ἔστιν
5358 APo.90b.20 : ἢ οὐ; εἰς μὲν δὴ λόγος καὶ περὶ τούτου ὁ αὐτός. τοῦ γὰρ
5359 APo.90b.21 : ἐνόος, ἢ ἔν, μία ἐπιστήμη. ὡστ' εἴπερ τὸ ἐπίστασθαι τὸ ἀπο-
5360 APo.90b.22 : δεικτόν ἐστι τὸ τὴν ἀπόδειξιν ἔχειν, συμβήσεται ἢ ἀδύνα-
5361 APo.90b.23 : τον· ὁ γὰρ τὸν ὁρισμὸν ἔχων ἄνευ τῆς ἀποδείξεως ἐπιστήσε-
5362 APo.90b.24 : ται. ἔτι αἱ ἀρχαὶ τῶν ἀποδείξεων ὁρισμοί, ὧν ὅτι οὐκ ἔσον-
5363 APo.90b.25 : ται ἀποδείξεις δέδεικται πρότερον—ἢ ἔσονται αἱ ἀρχαὶ ἀπο-
5364 APo.90b.26 : δεικταὶ καὶ τῶν ἀρχῶν ἀρχαί, καὶ τοῦτ' εἰς ἄπειρον βαδι-
5365 APo.90b.27 : εἶται, ἢ τὰ πρῶτα ὁρισμοὶ ἔσονται ἀναπόδεικτοι.
5366 APo.90b.28 : Ἄλλ' ἄρα, εἰ μὴ παντὸς τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ τινὸς τοῦ
5367 APo.90b.29 : αὐτοῦ ἔστιν ὁρισμὸς καὶ ἀπόδειξις; ἢ ἀδύνατον; οὐ γὰρ ἔστιν
5368 APo.90b.30 : ἀπόδειξις οὐ ὁρισμὸς. ὁρισμὸς μὲν γὰρ τοῦ τί ἐστι καὶ οὐ-
5369 APo.90b.31 : σίας· αἱ δ' ἀποδείξεις φαίνονται πάσα ὑποτιθέμεναι καὶ
5370 APo.90b.32 : λαμβάνουσαι τὸ τί ἐστιν, οἷον αἱ μαθηματικαὶ τί μονὰς καὶ
5371 APo.90b.33 : τί τὸ περιττόν, καὶ αἱ ἄλλαι ὁμοίως. ἔτι πάσα ἀπόδειξις
5372 APo.90b.34 : τί κατὰ τινὸς δεῖκνυσιν, οἷον ὅτι ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν· ἐν δὲ τῷ
5373 APo.90b.35 : ὁρισμῷ οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου κατηγορεῖται, οἷον οὔτε τὸ ζῆλον
5374 APo.90b.36 : κατὰ τοῦ διποδος οὔτε τοῦτο κατὰ τοῦ ζῶου, οὐδὲ δὴ κατὰ τοῦ
5375 APo.90b.37 : ἐπίπεδου τὸ σχῆμα· οὐ γὰρ ἐστι τὸ ἐπίπεδον σχῆμα, οὐδὲ
5376 APo.90b.38 : τὸ σχῆμα ἐπίπεδον. ἔτι ἕτερον τὸ τί ἐστι καὶ ὅτι ἐστι δεῖξαι.
5377 APo.91a.1 : ὁ μὲν οὖν ὁρισμὸς τί ἐστι δηλοῖ, ἢ δὲ ἀπόδειξις ὅτι ἐστι
5378 APo.91a.2 : τόδε κατὰ τοῦδε ἢ οὐκ ἔστιν. ἑτέρου δὲ ἕτερα ἀπόδειξις, ἐὰν
5379 APo.91a.3 : μὴ ὡς μέρος ἢ τὴ τῆς ὅλης. τοῦτο δὲ λέγω, ὅτι δέδεικται
5380 APo.91a.4 : τὸ ἰσοσκελὲς δύο ὀρθαί, εἰ πᾶν τρίγωνον δέδεικται· μέρος
5381 APo.91a.5 : γάρ, τὸ δ' ὅλον. ταῦτα δὲ πρὸς ἀλλήλα οὐκ ἔχει οὕτως,
5382 APo.91a.6 : τὸ ὅτι ἐστι καὶ τί ἐστιν· οὐ γὰρ ἐστι θατέρου θάτερον μέρος.
5383 APo.91a.7 : Φανερόν ἄρα ὅτι οὔτε οὐ ὁρισμὸς, τούτου παντὸς ἀπό-
5384 APo.91a.8 : δειξίς, οὔτε οὐ ἀπόδειξις, τούτου παντὸς ὁρισμὸς, οὔτε ὅλων
5385 APo.91a.9 : τοῦ αὐτοῦ οὐδενὸς ἐνδέχεται ἄμφω ἔχειν. ὥστε δηλον ὡς οὐδὲ
5386 APo.91a.10 : ὁρισμὸς καὶ ἀπόδειξις οὔτε τὸ αὐτὸ ἂν εἴη οὔτε θάτερον ἐν θα-
5387 APo.91a.11 : τέρψ· καὶ γὰρ ἂν τὰ ὑποκείμενα ὁμοίως εἴχεν.
5388 APo.91a.12 : Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου διηπορήσθω· τοῦ δὲ τί
5389 APo.91a.13 : ἐστι πότερον ἔστι συλλογισμὸς καὶ ἀπόδειξις ἢ οὐκ ἔστι, κα-
5390 APo.91a.14 : θάπερ νῦν ὁ λόγος ὑπέθετο; ὁ μὲν γὰρ συλλογισμὸς τί κατὰ
5391 APo.91a.15 : τινὸς δεῖκνυσι διὰ τοῦ μέσου· τὸ δὲ τί ἐστιν ἰδίον τε, καὶ ἐν
5392 APo.91a.16 : τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται. ταῦτα δ' ἀνάγκη ἀντιστρέφειν. εἰ
5393 APo.91a.17 : γὰρ τὸ Α τοῦ Γ ἴδιον, δηλον ὅτι καὶ τοῦ Β καὶ τοῦτο τοῦ Γ,
5394 APo.91a.18 : ὥστε πάντα ἀλλήλων. ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ τὸ Α ἐν τῷ τί ἐστιν
5395 APo.91a.19 : ὑπάρχει παντὶ τῷ Β, καὶ καθόλου τὸ Β παντὸς τοῦ Γ ἐν
5396 APo.91a.20 : τῷ τί ἐστι λέγεται, ἀνάγκη καὶ τὸ Α ἐν τῷ τί ἐστι τοῦ Γ
5397 APo.91a.21 : λέγεσθαι. εἰ δὲ μὴ οὕτω τις λήψεται διπλώσας, οὐκ ἀνάγκη
5398 APo.91a.22 : ἔσται τὸ Α τοῦ Γ κατηγορεῖσθαι ἐν τῷ τί ἐστιν, εἰ τὸ μὲν Α
5399 APo.91a.23 : τοῦ Β ἐν τῷ τί ἐστι, μὴ καθ' ὅσων δὲ τὸ Β, ἐν τῷ τί ἐστιν.
5400 APo.91a.24 : τὸ δὲ τί ἐστιν ἄμφω ταῦτα ἔξει· ἔσται ἄρα καὶ τὸ Β κατὰ

5401 APo.91a.25 : τοῦ Γ τὸ τί ἐστιν. εἰ δὴ τὸ τί ἐστι καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἄμφω
5402 APo.91a.26 : ἔχει, ἐπὶ τοῦ μέσου ἔσται πρότερον τὸ τί ἦν εἶναι. ὅλων τε,
5403 APo.91a.27 : εἰ ἔστι δεῖξαι τί ἐστιν ἄνθρωπος, ἔστω τὸ Γ ἄνθρωπος, τὸ δὲ
5404 APo.91a.28 : Α τὸ τί ἐστιν, εἴτε ζῶον δῖπουν εἴτ' ἄλλο τι. εἰ τοῖνον συλ-
5405 APo.91a.29 : λογιεῖται, ἀνάγκη κατὰ τοῦ Β τὸ Α παντὸς κατηγορεῖσθαι.
5406 APo.91a.30 : τοῦτο δ' ἔσται ἄλλος λόγος μέσος, ὥστε καὶ τοῦτο ἔσται τί
5407 APo.91a.31 : ἐστιν ἄνθρωπος. λαμβάνει οὖν ὁ δεῖ δεῖξαι· καὶ γὰρ τὸ Β
5408 APo.91a.32 : ἔσται τί ἐστιν ἄνθρωπος.
5409 APo.91a.33 : Δεῖ δ' ἐν ταῖς δυσὶ προτάσεσι καὶ τοῖς πρώτοις καὶ
5410 APo.91a.34 : ἀμέσοις σκοπεῖν· μάλιστα γὰρ φανερόν τὸ λεγόμενον γίνε-
5411 APo.91a.35 : ται. οἱ μὲν οὖν διὰ τοῦ ἀντιστρέφειν δεικνύντες τί ἐστι ψυχῆ,
5412 APo.91a.36 : ἢ τί ἐστιν ἄνθρωπος ἢ ἄλλο οἷον τῶν ὄντων, τὸ ἔξ ἀρχῆς
5413 APo.91a.37 : αἰτοῦνται, οἷον εἰ τις ἀξιώσει ψυχὴν εἶναι τὸ αὐτὸ αὐτῷ
5414 APo.91a.38 : αἴτιον τοῦ ζῆν, τοῦτο δ' ἀριθμὸν αὐτὸν αὐτὸν κινούντα· ἀνάγκη
5415 APo.91a.39 : γὰρ αἰτῆσαι τὴν ψυχὴν ὅπερ ἀριθμὸν εἶναι αὐτὸν αὐτὸν κί-
5416 APo.92.1 : νοῦντα, οὕτως ὡς τὸ αὐτὸ ὄν. οὐ γὰρ εἰ ἀκολουθεῖ τὸ Α
5417 APo.92.2 : τῷ Β καὶ τοῦτο τῷ Γ, ἔσται τῷ Γ τὸ Α τὸ τί ἦν εἶναι,
5418 APo.92.3 : ἀλλ' ἀληθὲς εἰπεῖν ἔσται μόνον· οὐδ' εἰ ἐστι τὸ Α ὅπερ τι
5419 APo.92.4 : καὶ κατὰ τοῦ Β κατηγορεῖται παντὸς. καὶ γὰρ τὸ ζῶον εἰ-
5420 APo.92.5 : ναι κατηγορεῖται κατὰ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι (ἀληθὲς γὰρ πᾶν
5421 APo.92.6 : τὸ ἀνθρώπου εἶναι ζῶον εἶναι, ὡςπερ καὶ πάντα ἄνθρωπον
5422 APo.92.7 : ζῶον), ἀλλ' οὐχ οὕτως ὥστε ἐν εἶναι. ἐὰν μὲν οὖν μὴ οὕτω
5423 APo.92.8 : λάβῃ, οὐ συλλογιεῖται ὅτι τὸ Α ἐστὶ τῷ Γ τὸ τί ἦν εἶναι
5424 APo.92.9 : καὶ ἡ οὐσία· ἐὰν δὲ οὕτω λάβῃ, πρότερον ἔσται εἰληφῶς τῷ
5425 APo.92.10 : Γ τί ἐστι τὸ τί ἦν εἶναι [τὸ Β]. ὡστ' οὐκ ἀποδέδεικται· τὸ γὰρ
5426 APo.92.11 : ἐν ἀρχῇ εἰληφεν.
5427 APo.92.12 : Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἢ διὰ τῶν διαίρεσεων ὁδὸς συλλογί-
5428 APo.92.13 : ζεται, καθάπερ ἐν τῇ ἀναλύσει τῇ περὶ τὰ σχήματα εἰ-
5429 APo.92.14 : ρηται. οὐδαμοῦ γὰρ ἀνάγκη γίνεται τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο εἶναι
5430 APo.92.15 : τῶνδὲ ὄντων, ἀλλ' ὡςπερ οὐδ' ὁ ἐπάγων ἀποδεικνυσιν. οὐ γὰρ
5431 APo.92.16 : δεῖ τὸ συμπέρασμα ἐρωτᾶν, οὐδὲ τῷ δοῦναι εἶναι, ἀλλ'
5432 APo.92.17 : ἀνάγκη εἶναι ἐκεῖνων ὄντων, κἂν μὴ φῆ ὁ ἀποκρινόμενος.
5433 APo.92.18 : ἀρ' ὁ ἄνθρωπος ζῶον ἢ ἄψυχον; εἴτ' ἔλαβε ζῶον, οὐ συλ-
5434 APo.92.19 : λελόγισται. πάλιν ἅπαν ζῶον ἢ πεζὸν ἢ ἐνυδρον· ἔλαβε
5435 APo.92.20 : πεζόν. καὶ τὸ εἶναι τὸν ἄνθρωπον τὸ ὄλον, ζῶον πεζόν, οὐκ
5436 APo.92.21 : ἀνάγκη ἐκ τῶν εἰρημένων, ἀλλὰ λαμβάνει καὶ τοῦτο. δια-
5437 APo.92.22 : φέρει δ' οὐδὲν ἐπὶ πολλῶν ἢ ὀλίγων οὕτω ποιεῖν· τὸ αὐτὸ
5438 APo.92.23 : γὰρ ἔστιν. (ἀσυλλόγιστος μὲν οὖν καὶ ἡ χρῆσις γίνεται τοῖς
5439 APo.92.24 : οὕτω μειοῦσι καὶ τῶν ἐνδεχομένων συλλογισθῆναι.) τί γὰρ
5440 APo.92.25 : κωλύει τοῦτο ἀληθὲς μὲν τὸ πᾶν εἶναι κατὰ τοῦ ἀνθρώπου,
5441 APo.92.26 : μὴ μέντοι τὸ τί ἐστι μὴδὲ τὸ τί ἦν εἶναι δηλοῦν; ἔτι τί κω-
5442 APo.92.27 : λυεῖ ἢ προσθεῖναι τι ἢ ἀφελεῖν ἢ ὑπερβεβηκέναι τῆς οὐσίας;
5443 APo.92.28 : Ταῦτα μὲν οὖν παρίεται μὲν, ἐνδέχεται δὲ λύσαι τῷ
5444 APo.92.29 : λαμβάνειν ἐν τῷ τί ἐστι πάντα, καὶ τὸ ἐφεξῆς τῇ διαίρεσει
5445 APo.92.30 : ποιεῖν, αἰτούμενον τὸ πρῶτον, καὶ μὴδὲν παραλείπειν. τοῦτο

5446 AΡο.92.31 : δ' αναγκαῖον, εἰ ἅπαν εἰς τὴν διαίρεσιν ἐμπίπτει καὶ μὴδὲν
5447 AΡο.92.32 : ἀλλεῖπει· [τοῦτο δ' ἀναγκαῖον,] ἄτομον γὰρ ἤδη δεῖ εἶναι. ἀλλὰ
5448 AΡο.92.33 : συλλογισμὸς ὅμως οὐκ ἔστι, ἀλλ' εἶπερ, ἄλλον τρόπον
5449 AΡο.92.34 : γνωρίζειν ποιεῖ. καὶ τοῦτο μὲν οὐδὲν ἄτοπον· οὐδὲ γὰρ ὁ
5450 AΡο.92.35 : ἐπάγων ἴσως ἀποδείκνυσιν, ἀλλ' ὅμως δηλοῖ τι. συλλογι-
5451 AΡο.92.36 : σμὸν δ' οὐ λέγει ὁ ἐκ τῆς διαίρεσεως λέγων τὸν ὀρισμὸν.
5452 AΡο.92.37 : ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς συμπεράσμασι τοῖς ἀνευ τῶν μέσων,
5453 AΡο.92.38 : ἐάν τις εἴπῃ ὅτι τούτων ὄντων ἀνάγκη τοδὶ εἶναι, ἐνδέχεται
5454 AΡο.92.39 : ἐρωτῆσαι διὰ τί, οὕτως καὶ ἐν τοῖς διααιρετικοῖς ὄροις. τί ἐστίν
5455 AΡο.92a.1 : ἀνθρωπος; ζῶον θνητόν, ὑπόπου, δίπου, ἄπτερον. διὰ τί,
5456 AΡο.92a.2 : παρ' ἐκάστην πρόσθεσιν; ἐρεῖ γὰρ, καὶ δεῖξει τῇ διαίρεσει,
5457 AΡο.92a.3 : ὡς οἴεται, ὅτι πᾶν ἢ θνητόν ἢ ἀθάνατον. ὁ δὲ τοιοῦτος λό-
5458 AΡο.92a.4 : γος ἅπας οὐκ ἐστίν ὀρισμὸς, ὥστ' εἰ καὶ ἀπεδείκνυτο τῇ διαι-
5459 AΡο.92a.5 : ρέσει, ἀλλ' ὁ γ' ὀρισμὸς οὐ συλλογισμὸς γίνεται.
5460 AΡο.92a.6 : Ἀλλ' ἄρα ἐστὶ καὶ ἀποδείξει τὸ τί ἐστὶ κατ' οὐσίαν,
5461 AΡο.92a.7 : ἐξ ὑποθέσεως δέ, λαβόντα τὸ μὲν τί ἦν εἶναι τὸ ἐκ τῶν ἐν
5462 AΡο.92a.8 : τῷ τί ἐστίν ἴδιον, ταδὶ δὲ ἐν τῷ τί ἐστὶ μόνον, καὶ ἴδιον τὸ
5463 AΡο.92a.9 : πᾶν; τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ εἶναι ἐκεῖν. ἢ πάλιν εἰληφε τὸ τί
5464 AΡο.92a.10 : ἦν εἶναι καὶ ἐν τούτῳ; ἀνάγκη γὰρ διὰ τοῦ μέσου δεῖξει.
5465 AΡο.92a.11 : ἔτι ὥσπερ οὐδ' ἐν συλλογισμῷ λαμβάνεται τί ἐστὶ τὸ συλ-
5466 AΡο.92a.12 : λελογίσθαι (αἰεὶ γὰρ ὅλη ἢ μέρος ἢ πρότασις, ἐξ ὧν ὁ συλ-
5467 AΡο.92a.13 : λογισμὸς), οὕτως οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι δεῖ ἐνεῖναι ἐν τῷ συλ-
5468 AΡο.92a.14 : λογισμῷ, ἀλλὰ χωρὶς τοῦτο τῶν κειμένων εἶναι, καὶ πρὸς
5469 AΡο.92a.15 : τὸν ἀμφισβητοῦντα εἰ συλλελογίσται ἢ μὴ, τοῦτο ἀπαντᾶν
5470 AΡο.92a.16 : ὅτι "τοῦτο γὰρ ἦν συλλογισμὸς", καὶ πρὸς τὸν ὅτι οὐ τὸ τί
5471 AΡο.92a.17 : ἦν εἶναι συλλελογίσται, ὅτι "ναί· τοῦτο γὰρ ἔκειτο ἡμῖν τὸ
5472 AΡο.92a.18 : τί ἦν εἶναι". ὥστε ἀνάγκη καὶ ἀνευ τοῦ τί συλλογισμὸς ἢ τὸ
5473 AΡο.92a.19 : τί ἦν εἶναι συλλελογίσθαι τι.
5474 AΡο.92a.20 : Κἂν ἐξ ὑποθέσεως δὲ δεικνύη, οἷον εἰ τὸ κακῷ ἐστὶ τὸ
5475 AΡο.92a.21 : διαιετῶ εἶναι, τὸ δ' ἐναντίῳ τὸ τῷ ἐναντίῳ ἐναντίῳ εἶναι, ὅσοις
5476 AΡο.92a.22 : ἐστὶ τι ἐναντίον· τὸ δ' ἀγαθὸν τῷ κακῷ ἐναντίον καὶ τὸ ἀδιαίρε-
5477 AΡο.92a.23 : τον τῷ διαιετῶ· ἐστὶν ἄρα τὸ ἀγαθῷ εἶναι τὸ ἀδιαίρετῳ εἶ-
5478 AΡο.92a.24 : ναι. καὶ γὰρ ἐνταῦθα λαβῶν τὸ τί ἦν εἶναι δεῖκνυσι· λαμ-
5479 AΡο.92a.25 : βάνει δ' εἰς τὸ δεῖξει τὸ τί ἦν εἶναι. "ἕτερον μέντοι". ἔστω·
5480 AΡο.92a.26 : καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀποδείξεσιν, ὅτι ἐστὶ τόδε κατὰ τοῦδε· ἀλλὰ
5481 AΡο.92a.27 : μὴ αὐτό, μὴδὲ οὐ ὁ αὐτὸς λόγος, καὶ ἀντιστρέφει. πρὸς ἀμ-
5482 AΡο.92a.28 : φοτέρους δέ, τόν τε κατὰ διαίρεσιν δεικνύντα καὶ πρὸς τὸν
5483 AΡο.92a.29 : οὗτω συλλογισμὸν, τὸ αὐτὸ ἀπόρημα· διὰ τί ἐστὶ ὁ ἀνθρω-
5484 AΡο.92a.30 : πος ζῶον πεζὸν δίπου, ἀλλ' οὐ ζῶον καὶ πεζὸν καὶ δίπου· ἐκ
5485 AΡο.92a.31 : γὰρ τῶν λαμβανομένων οὐδεμία ἀνάγκη ἐστὶν ἐν γίνεσθαι τὸ
5486 AΡο.92a.32 : κατηγορούμενον, ἀλλ' ὥσπερ ἂν ἀνθρωπος ὁ αὐτὸς εἴη μουσικὸς
5487 AΡο.92a.33 : καὶ γραμματικὸς.
5488 AΡο.92a.34 : Πῶς οὖν δὴ ὁ ὀριζόμενος δεῖξει τὴν οὐσίαν ἢ τὸ τί
5489 AΡο.92a.35 : ἐστίν; οὔτε γὰρ ὡς ἀποδεικνὺς ἐξ ὁμολογουμένων εἶναι δη-
5490 AΡο.92a.36 : λον ποιήσει ὅτι ἀνάγκη ἐκεῖνων ὄντων ἕτερόν τι εἶναι (ἀπό-

5491 AΡο.92a.37 : δεῖξαι γὰρ τοῦτο), οὐθ' ὡς ὁ ἐπάγων διὰ τῶν καθ' ἕκαστα
5492 AΡο.92a.38 : δῆλων ὄντων, ὅτι πᾶν οὕτως τῷ μὴδὲν ἄλλως· οὐ γὰρ τί
5493 AΡο.93.1 : ἐστὶ δεῖκνυσιν, ἀλλ' ὅτι ἢ ἐστὶν ἢ οὐκ ἐστὶν. τίς οὖν ἄλλος τρό-
5494 AΡο.93.2 : πος λοιπός; οὐ γὰρ δὴ δεῖξει γε τῇ αἰσθήσει ἢ τῷ δα-
5495 AΡο.93.3 : κτύλῳ.
5496 AΡο.93.4 : Ἐτι πῶς δεῖξει τὸ τί ἐστίν; ἀνάγκη γὰρ τὸν εἰδόμενον τὸ
5497 AΡο.93.5 : τί ἐστὶν ἀνθρωπος ἢ ἄλλο ὅτιον, εἰδόμενον καὶ ὅτι ἐστὶν (τὸ γὰρ
5498 AΡο.93.6 : μὴ ὄν οὐδεὶς οἶδεν ὅ τι ἐστίν, ἀλλὰ τί μὲν σημαίνει ὁ λόγος
5499 AΡο.93.7 : ἢ τὸ ὄνομα, ὅταν εἴπω τραγέλαφος, τί δ' ἐστὶ τραγέλα-
5500 AΡο.93.8 : φος ἀδύνατον εἰδόμενον). ἀλλὰ μὴν εἰ δεῖξει τί ἐστὶ καὶ ὅτι
5501 AΡο.93.9 : ἐστὶ, πῶς τῷ αὐτῷ λόγῳ δεῖξει; ὁ τε γὰρ ὀρισμὸς ἐν τι
5502 AΡο.93.10 : δηλοῖ καὶ ἢ ἀπόδειξις· τὸ δὲ τί ἐστὶν ἀνθρωπος καὶ τὸ εἶναι
5503 AΡο.93.11 : ἀνθρωπον ἄλλο.
5504 AΡο.93.12 : Εἴτα καὶ δι' ἀποδείξεως φαμεν ἀναγκαῖον εἶναι δεῖ-
5505 AΡο.93.13 : κνυσθαι ἅπαν ὅ τι ἐστίν, εἰ μὴ οὐσία εἴη. τὸ δ' εἶναι οὐκ
5506 AΡο.93.14 : οὐσία οὐδενί· οὐ γὰρ γένος τὸ ὄν. ἀπόδειξις ἄρ' ἐστὶ ὅτι
5507 AΡο.93.15 : ἐστίν. ὅπερ καὶ νῦν ποιῶσιν αἱ ἐπιστήμαι. τί μὲν γὰρ σημαί-
5508 AΡο.93.16 : νει τὸ τρίγωνον, ἔλαβεν ὁ γεωμέτρης, ὅτι δ' ἐστὶ, δεῖκνυσιν.
5509 AΡο.93.17 : τί οὖν δεῖξει ὁ ὀριζόμενος ἢ τί ἐστὶ τὸ τρίγωνον; εἰδὼς ἄρα
5510 AΡο.93.18 : τίς ὀρισμῷ τί ἐστίν, εἰ ἐστὶν οὐκ εἴσεται. ἀλλ' ἀδύνατον.
5511 AΡο.93.19 : Φανερόν δὲ καὶ κατὰ τοὺς νῦν τρόπους τῶν ὄρων ὡς οὐ
5512 AΡο.93.20 : δεικνύουσιν οἱ ὀριζόμενοι ὅτι ἐστίν. εἰ γὰρ καὶ ἐστὶν ἐκ τοῦ μέ-
5513 AΡο.93.21 : σου τί ἴσον, ἀλλὰ διὰ τί ἐστὶ τὸ ὀρισθέν; καὶ διὰ τί τοῦτ'
5514 AΡο.93.22 : ἐστὶ κύκλος; εἴη γὰρ ἂν καὶ ὀρειχάλκου φάνα εἶναι αὐτόν.
5515 AΡο.93.23 : οὔτε γὰρ ὅτι δυνατόν εἶναι τὸ λεγόμενον προσδηλοῦσιν οἱ
5516 AΡο.93.24 : ὄροι, οὔτε ὅτι ἐκεῖνο οὐ φασὶν εἶναι ὀρισμοί, ἀλλ' αἰεὶ ἔξεστι
5517 AΡο.93.25 : λέγειν τὸ διὰ τί.
5518 AΡο.93.26 : Εἰ ἄρα ὁ ὀριζόμενος δεῖκνυσιν ἢ τί ἐστίν ἢ τί σημαίνει
5519 AΡο.93.27 : τοῦνομα, εἰ μὴ ἐστὶ μηδαμῶς τοῦ τί ἐστίν, εἴη ἂν ὁ ὀρισμὸς
5520 AΡο.93.28 : λόγος ὀνόματι τὸ αὐτὸ σημαίνων. ἀλλ' ἄτοπον. πρῶτον
5521 AΡο.93.29 : μὲν γὰρ καὶ μὴ οὐσίαν ἂν εἴη καὶ τῶν μὴ ὄντων· σημαίνει
5522 AΡο.93.30 : γὰρ ἐστὶ καὶ τὰ μὴ ὄντα. ἔτι πάντες οἱ λόγοι ὀρισμοὶ ἂν
5523 AΡο.93.31 : εἶεν· εἴη γὰρ ἂν ὄνομα θέσθαι ὀποιῶσιν λόγῳ, ὥστε ὄρους ἂν
5524 AΡο.93.32 : διαλεγόμεθα πάντες καὶ ἢ Ἰλιάς ὀρισμὸς ἂν εἴη. ἔτι οὐδε-
5525 AΡο.93.33 : μία ἀπόδειξις ἀποδείξειεν ἂν ὅτι τοῦτο τοῦνομα τοῦτὶ δηλοῖ·
5526 AΡο.93.34 : οὐδ' οἱ ὀρισμοὶ τοίνυν τοῦτο προσδηλοῦσιν.
5527 AΡο.93.35 : Ἐκ μὲν τοίνυν τούτων οὔτε ὀρισμὸς καὶ συλλογισμὸς
5528 AΡο.93.36 : φαίνεται ταῦτόν ὄν, οὔτε ταυτοῦ συλλογισμὸς καὶ ὀρισμὸς·
5529 AΡο.93.37 : πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι οὔτε ὁ ὀρισμὸς οὐδὲν οὔτε ἀποδείκνυσιν οὔτε
5530 AΡο.93.38 : δεῖκνυσιν, οὔτε τὸ τί ἐστίν οὐθ' ὀρισμῷ οὐτ' ἀποδείξει ἐστὶ γνῶναι.
5531 AΡο.93a.1 : Πάλιν δὲ σκεπτέον τί τούτων λέγεται καλῶς καὶ τί οὐ
5532 AΡο.93a.2 : καλῶς, καὶ τί ἐστὶν ὁ ὀρισμὸς, καὶ τοῦ τί ἐστίν ἄρα πῶς ἐστίν
5533 AΡο.93a.3 : ἀπόδειξις καὶ ὀρισμὸς ἢ οὐδαμῶς. ἐπεὶ δ' ἐστίν, ὡς ἔφαμεν,
5534 AΡο.93a.4 : ταῦτόν τὸ εἰδόμενον τί ἐστὶ καὶ τὸ εἰδόμενον τὸ αἴτιον τοῦ εἰ ἐστὶ
5535 AΡο.93a.5 : (λόγος δὲ τούτου, ὅτι ἐστὶ τι τὸ αἴτιον, καὶ τοῦτο ἢ τὸ αὐτὸ ἢ

5536 APo.93a.6 : ἄλλο, κᾶν ἢ ἄλλο, ἢ ἀποδεικτὸν ἢ ἀναπόδεικτον)—εἰ τοίνυν
5537 APo.93a.7 : ἐστὶν ἄλλο καὶ ἐνδέχεται ἀποδείξει, ἀνάγκη μέσον εἶναι
5538 APo.93a.8 : τὸ αἴτιον καὶ ἐν τῷ σχήματι τῷ πρώτῳ δεῖκνυσθαι· κα-
5539 APo.93a.9 : θόλοιο τε γὰρ καὶ κατηγορικὸν τὸ δεῖκνύμενον. εἰς μὲν δὴ
5540 APo.93a.10 : τρόπος ἂν εἴη ὁ νῦν ἐξητασμένος, τὸ δὲ ἄλλου τοῦ τί ἐστὶ δεῖ-
5541 APo.93a.11 : κνυσθαι. τῶν τε γὰρ τί ἐστὶν ἀνάγκη τὸ μέσον εἶναι τί ἐστι,
5542 APo.93a.12 : καὶ τῶν ἰδίων ἰδίων. ὥστε τὸ μὲν δείξει, τὸ δὲ οὐ δείξει τῶν τί
5543 APo.93a.13 : ἦν εἶναι τῷ αὐτῷ πράγματι.
5544 APo.93a.14 : Οὗτος μὲν οὖν ὁ τρόπος ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἀποδείξει, εἰρηται
5545 APo.93a.15 : πρότερον· ἀλλ' ἐστὶ λογικὸς συλλογισμὸς τοῦ τί ἐστίν. ὃν δὲ
5546 APo.93a.16 : τρόπον ἐνδέχεται, λέγωμεν, εἰπόντες πάλιν ἐξ ἀρχῆς. ὥσ-
5547 APo.93a.17 : περ γὰρ τὸ διότι ζητούμεν ἔχοντες τὸ ὅτι, ἐνίοτε δὲ καὶ ἅμα
5548 APo.93a.18 : ὅλα γίνεται, ἀλλ' οὔτι πρότερον γε τὸ διότι δυνατόν γνωρι-
5549 APo.93a.19 : σαι τοῦ ὅτι, δηλον ὅτι ὁμοίως καὶ τὸ τί ἦν εἶναι οὐκ ἄνευ τοῦ
5550 APo.93a.20 : ὅτι ἐστίν· ἀδύνατον γὰρ εἰδέναι τί ἐστίν, ἀγνοοῦντας εἰ ἐστίν.
5551 APo.93a.21 : τὸ δ' εἰ ἐστίν ὅτε μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ἔχομεν, ὅτε δ'
5552 APo.93a.22 : ἔχοντες τι αὐτοῦ τοῦ πράγματος, οἷον βροντῆν, ὅτι ψόφος
5553 APo.93a.23 : τις νεφῶν, καὶ ἐκλείπειν, ὅτι στέρησις τις φωτός, καὶ ἄνθρω-
5554 APo.93a.24 : πον, ὅτι ζῶν τι, καὶ ψυχὴν, ὅτι αὐτὸ αὐτὸ κινουῖν. ὅσα μὲν
5555 APo.93a.25 : οὖν κατὰ συμβεβηκὸς οἶδαμεν ὅτι ἐστίν, ἀναγκαῖον μηδαμῶς
5556 APo.93a.26 : ἔχειν πρὸς τὸ τί ἐστίν· οὐδὲ γὰρ ὅτι ἐστίν ἴσμεν· τὸ δὲ ζητεῖν
5557 APo.93a.27 : τί ἐστὶν μὴ ἔχοντας ὅτι ἐστίν, μηδὲν ζητεῖν ἐστίν. καθ' ὅσων δ'
5558 APo.93a.28 : ἔχομεν τι, ῥῶον. ὥστε ὡς ἔχομεν ὅτι ἐστίν, οὕτως ἔχομεν καὶ
5559 APo.93a.29 : πρὸς τὸ τί ἐστίν. ὦν οὖν ἔχομεν τι τοῦ τί ἐστίν, ἔστω πρώτον μὲν
5560 APo.93a.30 : ὠδε· ἐκλείπεις ἐφ' οὗ τὸ Α, σελήνη ἐφ' οὗ Γ, ἀντίφραξις
5561 APo.93a.31 : γῆς ἐφ' οὗ Β. τὸ μὲν οὖν πρότερον ἐκλείπει ἢ οὐ, τὸ Β ζη-
5562 APo.93a.32 : τεῖν ἐστίν, ἀρ' ἐστίν ἢ οὐ. τοῦτο δ' οὐδὲν διαφέρει ζητεῖν ἢ εἰ
5563 APo.93a.33 : ἐστὶ λόγος αὐτοῦ· καὶ ἐὰν ἢ τοῦτο, κάκεῖνό φαμεν εἶναι. ἢ
5564 APo.93a.34 : ποτέρας τῆς ἀντιφάσεώς ἐστίν ὁ λόγος, πρότερον τοῦ ἔχειν δύο
5565 APo.93a.35 : ὀρθᾶς ἢ τοῦ μὴ ἔχειν. ὅταν δ' εὐρωμεν, ἅμα τὸ ὅτι καὶ τὸ
5566 APo.93a.36 : διότι ἴσμεν, ἂν δι' ἀμέσων ἢ· εἰ δὲ μή, τὸ ὅτι, τὸ διότι δ'
5567 APo.93a.37 : οὐ. σελήνη Γ, ἐκλείπεις Α, τὸ πανσελήνου σκιὰν μὴ δύο-
5568 APo.93a.38 : νασθαι ποιεῖν μηδενὸς ἡμῶν μεταξὺ ὄντος φανεροῦ, ἐφ' οὗ
5569 APo.93a.39 : Β. εἰ τοίνυν τῷ Γ ὑπάρχει τὸ Β τὸ μὴ δύνασθαι ποιεῖν
5570 APo.94.1 : σκιὰν μηδενὸς μεταξὺ ἡμῶν ὄντος, τούτῳ δὲ τὸ Α τὸ ἐκλε-
5571 APo.94.2 : λοιπέναι, ὅτι μὲν ἐκλείπει δηλον, διότι δ' οὐπω, καὶ ὅτι
5572 APo.94.3 : μὲν ἐστὶν ἐκλείπεις ἴσμεν, τί δ' ἐστίν οὐκ ἴσμεν. δηλοῦ δ' ὄν-
5573 APo.94.4 : τος ὅτι τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει, ἀλλὰ διὰ τί ὑπάρχει, τὸ ζη-
5574 APo.94.5 : τεῖν τὸ Β τί ἐστὶ, πρότερον ἀντίφραξις ἢ στροφή τῆς σελήνης
5575 APo.94.6 : ἢ ἀπόσβεσις. τοῦτο δ' ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ ἐτέρου ἄκρου, οἷον ἐν
5576 APo.94.7 : τούτοις τοῦ Α· ἐστὶ γὰρ ἢ ἐκλείπει ἀντίφραξις ὑπὸ γῆς. τί
5577 APo.94.8 : ἐστὶ βροντῆ; πυρὸς ἀπόσβεσις ἐν νέφει. διὰ τί βροντᾶ; διὰ
5578 APo.94.9 : τὸ ἀποσβέννυσθαι τὸ πῦρ ἐν τῷ νέφει. νέφος Γ, βροντῆ Α,
5579 APo.93b.10 : ἀπόσβεσις πυρὸς τὸ Β. τῷ δὲ Γ τῷ νέφει ὑπάρχει τὸ Β
5580 APo.93b.11 : (ἀποσβέννυται γὰρ ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ), τούτῳ δὲ τὸ Α, ψό-

5581 APo.93b.12 : φος· καὶ ἐστὶ γε λόγος τὸ Β τοῦ Α τοῦ πρώτου ἄκρου. ἂν
5582 APo.93b.13 : δὲ πάλιν τούτου ἄλλο μέσον ἢ, ἐκ τῶν παραλοιπῶν ἔσται
5583 APo.93b.14 : λόγων.
5584 APo.93b.15 : Ὡς μὲν τοίνυν λαμβάνεται τὸ τί ἐστὶ καὶ γίνεται γνῶ-
5585 APo.93b.16 : ρμιον, εἴρηται. ὥστε συλλογισμὸς μὲν τοῦ τί ἐστίν οὐ γίνεται
5586 APo.93b.17 : οὐδ' ἀποδείξει, δηλον μὲντοι διὰ συλλογισμοῦ καὶ δι' ἀπο-
5587 APo.93b.18 : δείξεως· ὡστ' οὐτ' ἄνευ ἀποδείξεως ἐστὶ γνῶναι τὸ τί ἐστίν,
5588 APo.93b.19 : οὐ ἐστὶν αἴτιον ἄλλο, οὐτ' ἐστὶν ἀπόδειξις αὐτοῦ, ὡσπερ καὶ
5589 APo.93b.20 : ἐν τοῖς διαπορήμασιν εἴπομεν.
5590 APo.93b.21 : Ἔστι δὲ τῶν μὲν ἕτερόν τι αἴτιον, τῶν δ' οὐκ ἐστίν. ὥστε
5591 APo.93b.22 : δηλον ὅτι καὶ τῶν τί ἐστὶ τὰ μὲν ἅμεσα καὶ ἀρχαί εἰσιν,
5592 APo.93b.23 : ἃ καὶ εἶναι καὶ τί ἐστίν ὑποθέσθαι δεῖ ἢ ἄλλον τρόπον
5593 APo.93b.24 : φανερὰ ποιῆσαι (ὅπερ ὁ ἀριθμητικὸς ποιεῖ καὶ γὰρ τί
5594 APo.93b.25 : ἐστὶ τὴν μονάδα ὑποτίθεται, καὶ ὅτι ἐστίν)· τῶν δ' ἐχόν-
5595 APo.93b.26 : των μέσον, καὶ ἂν ἐστὶ τι ἕτερον αἴτιον τῆς οὐσίας, ἐστὶ δι'
5596 APo.93b.27 : ἀποδείξεως, ὡσπερ εἴπομεν, δηλώσασαι, μὴ τὸ τί ἐστίν ἀπο-
5597 APo.93b.28 : δεῖκνύντας.
5598 APo.93b.29 : Ὀρισμὸς δ' ἐπειδὴ λέγεται εἶναι λόγος τοῦ τί ἐστίν, φα-
5599 APo.93b.30 : νερόν ὅτι ὁ μὲν τις ἔσται λόγος τοῦ τί σημαίνει τὸ ὄνομα ἢ λό-
5600 APo.93b.31 : γος ἕτερος ὀνοματώδης, οἷον τι σημαίνει [τί ἐστίν] τρί-
5601 APo.93b.32 : γωνον. ὅπερ ἔχοντες ὅτι ἐστίν, ζητούμεν διὰ τί ἐστίν· χαλε-
5602 APo.93b.33 : πὸν δ' οὕτως ἐστὶ λαβεῖν ἢ μὴ ἴσμεν ὅτι ἐστίν. ἢ δ' αἰτία
5603 APo.93b.34 : εἴρηται πρότερον τῆς χαλεπότητος, ὅτι οὐδ' εἰ ἐστίν ἢ μὴ
5604 APo.93b.35 : ἴσμεν, ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκὸς. (λόγος δ' εἰς ἐστὶ διχῶς,
5605 APo.93b.36 : ὁ μὲν συνδέσμων, ὡσπερ ἢ Ἰλιάς, ὁ δὲ τῷ ἐν καθ' ἑνὸς δη-
5606 APo.93b.37 : λούν μὴ κατὰ συμβεβηκὸς.)
5607 APo.93b.38 : Εἰς μὲν δὴ ὅρος ἐστὶν ὄρου ὁ εἰρημένος, ἄλλος δ' ἐστίν
5608 APo.93b.39 : ὅρος λόγος ὁ δηλῶν διὰ τί ἐστίν. ὥστε ὁ μὲν πρότερος σημαί-
5609 APo.94a.1 : νει μὲν, δεῖκνυσι δ' οὐ, ὁ δ' ὕστερος φανερόν ὅτι ἔσται οἷον
5610 APo.94a.2 : ἀπόδειξις τοῦ τί ἐστίν, τῇ θέσει διαφέρων τῆς ἀποδείξεως.
5611 APo.94a.3 : διαφέρει γὰρ εἰπεῖν διὰ τί βροντᾶ καὶ τί ἐστὶ βροντῆ· ἐρεῖ
5612 APo.94a.4 : γὰρ οὕτω μὲν "διότι ἀποσβέννυται τὸ πῦρ ἐν τοῖς νέφεσι".
5613 APo.94a.5 : τί δ' ἐστὶ βροντῆ; ψόφος ἀποσβεννυμένου πυρὸς ἐν νέφεισιν.
5614 APo.94a.6 : ὥστε ὁ αὐτὸς λόγος ἄλλον τρόπον λέγεται, καὶ ὠδὶ μὲν ἀπό-
5615 APo.94a.7 : δείξις συνεχῆς, ὠδὶ δὲ ὀρισμὸς. (ἔτι ἐστὶν ὄρος βροντῆς ψό-
5616 APo.94a.8 : φος ἐν νέφεσι· τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τοῦ τί ἐστίν ἀποδείξεως συμ-
5617 APo.94a.9 : πέρασμα.) ὁ δὲ τῶν ἀμέσων ὀρισμὸς θέσις ἐστὶ τοῦ τί ἐστίν
5618 APo.94a.10 : ἀναπόδεικτος.
5619 APo.94a.11 : Ἔστιν ἄρα ὀρισμὸς εἰς μὲν λόγος τοῦ τί ἐστίν ἀναπό-
5620 APo.94a.12 : δεκτος, εἰς δὲ συλλογισμὸς τοῦ τί ἐστίν, πτώσει διαφέρων
5621 APo.94a.13 : τῆς ἀποδείξεως, τρίτος δὲ τῆς τοῦ τί ἐστίν ἀποδείξεως συμ-
5622 APo.94a.14 : πέρασμα. φανερόν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ πῶς ἐστὶ τοῦ τί
5623 APo.94a.15 : ἐστίν ἀπόδειξις καὶ πῶς οὐκ ἐστίν, καὶ τίνων ἐστὶ καὶ τίνων οὐκ
5624 APo.94a.16 : ἐστίν, ἔτι δ' ὀρισμὸς ποσαχῶς τε λέγεται καὶ πῶς τὸ τί
5625 APo.94a.17 : ἐστὶ δεῖκνυσι καὶ πῶς οὐ, καὶ τίνων ἐστὶ καὶ τίνων οὐ, ἔτι δὲ

5626 APo.94a.18 : πρὸς ἀπόδειξιν πῶς ἔχει, καὶ πῶς ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ εἶναι
5627 APo.94a.19 : καὶ πῶς οὐκ ἐνδέχεται.
5628 APo.94a.20 : Ἐπεὶ δὲ ἐπίστασθαι οἰόμεθα ὅταν εἰδῶμεν τὴν αἰτίαν,
5629 APo.94a.21 : αἰτίαι δὲ τέτταρες, μία μὲν τὸ τί ἦν εἶναι, μία δὲ τὸ τίνων
5630 APo.94a.22 : ὄντων ἀνάγκη τοῦτ' εἶναι, ἑτέρα δὲ ἡ τί πρῶτον ἐκίνησε, τε–
5631 APo.94a.23 : τάρτη δὲ τὸ τίνας ἕνεκα, πάσαι αὐταὶ διὰ τοῦ μέσου δεῖ–
5632 APo.94a.24 : κνυνται. τό τε γὰρ οὐ ὄντος τοδὶ ἀνάγκη εἶναι μιάς μὲν
5633 APo.94a.25 : προτάσεως ληφθείσης οὐκ ἔστι, δυοῖν δὲ τοῦλάχιστον–
5634 APo.94a.26 : τοῦτο δ' ἐστίν, ὅταν ἐν μέσον ἔχωσιν. τούτου οὖν ἐνός λη–
5635 APo.94a.27 : φθέντος τὸ συμπέρασμα ἀνάγκη εἶναι. δηλον δὲ καὶ ὦδε.
5636 APo.94a.28 : διὰ τί ὀρθή ἢ ἐν ἡμικυκλίῳ; τίνας ὄντος ὀρθή; ἔστω δὴ ὀρθή
5637 APo.94a.29 : ἐφ' ἧς Α, ἡμίσεια δυοῖν ὀρθαῖν ἐφ' ἧς Β, ἢ ἐν ἡμικυ–
5638 APo.94a.30 : κλίῳ ἐφ' ἧς Γ. τοῦ δὴ τὸ Α τὴν ὀρθὴν ὑπάρχειν τῷ Γ τῆ
5639 APo.94a.31 : ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ αἴτιον τὸ Β. αὐτὴ μὲν γὰρ τῆ Α ἴση, ἢ
5640 APo.94a.32 : δὲ τὸ Γ τῆ Β· δύο γὰρ ὀρθῶν ἡμίσεια. τοῦ Β οὖν ὄντος
5641 APo.94a.33 : ἡμίσεος δύο ὀρθῶν τὸ Α τῷ Γ ὑπάρχει (τοῦτο δ' ἦν τὸ ἐν
5642 APo.94a.34 : ἡμικυκλίῳ ὀρθὴν εἶναι). τοῦτο δὲ ταυτόν ἐστι τῷ τί ἦν εἶναι,
5643 APo.94a.35 : τῷ τοῦτο σημαίνει τὸν λόγον. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ τί ἦν εἶναι
5644 APo.94a.36 : αἴτιον δέδεικται τὸ μέσον ὄν .
5645 APo.94a.36 : Τὸ δὲ διὰ τί ὁ Μηδικὸς πόλεμος
5646 APo.94a.37 : ἐγένετο Ἀθηναίους; τίς αἰτία τοῦ πολεμείσθαι Ἀθηναίους; ὅτι
5647 APo.95.1 : εἰς Σάρδεις μετ' Ἑρετριέων ἐνέβαλον· τοῦτο γὰρ ἐκίνησε
5648 APo.95.2 : πρῶτον. πόλεμος ἐφ' οὐ Α, προτέρους εἰσβαλεῖν Β, Ἀθη–
5649 APo.95.3 : ναῖοι τὸ Γ. ὑπάρχει δὴ τὸ Β τῷ Γ, τὸ προτέροις ἐμβαλεῖν
5650 APo.95.4 : τοῖς Ἀθηναίους, τὸ δὲ Α τῷ Β· πολεμοῦσι γὰρ τοῖς πρό–
5651 APo.95.5 : τερον ἀδικήσασιν. ὑπάρχει ἄρα τῷ μὲν Β τὸ Α, τὸ πολε–
5652 APo.95.6 : μείσθαι τοῖς προτέροις ἀρξασιν· τοῦτο δὲ τὸ Β τοῖς
5653 APo.95.7 : Ἀθηναίους· πρότεροι γὰρ ἦρξαν. μέσον ἄρα καὶ ἐνταῦθα
5654 APo.95.8 : τὸ αἴτιον, τὸ πρῶτον κινήσαν.
5655 APo.95.8 : Ὅσων δ' αἴτιον τὸ ἕνεκα τίνας—
5656 APo.95.9 : οἷον διὰ τί περιπατεῖ; ὅπως ὑγιαίνει· διὰ τί οἰκία ἔστιν;
5657 APo.95.10 : ὅπως σφίζηται τὰ σκευή—τὸ μὲν ἕνεκα τοῦ ὑγιαίνειν, τὸ δ'
5658 APo.95.11 : ἕνεκα τοῦ σφίζεσθαι. διὰ τί δὲ ἀπὸ δείπνου δεῖ περιπατεῖν,
5659 APo.95.12 : καὶ ἕνεκα τίνας δεῖ, οὐδὲν διαφέρει. περίπατος ἀπὸ δείπνου
5660 APo.95.13 : Γ, τὸ μὴ ἐπιπολάζειν τὰ σιτία ἐφ' οὐ Β, τὸ ὑγιαίνειν ἐφ'
5661 APo.95.14 : οὐ Α. ἔστω δὴ τῷ ἀπὸ δείπνου περιπατεῖν ὑπάρχον τὸ ποι–
5662 APo.95.15 : εῖν μὴ ἐπιπολάζειν τὰ σιτία πρὸς τῷ στόματι τῆς κοιλίας,
5663 APo.95.16 : καὶ τοῦτο ὑγιεινόν. δοκεῖ γὰρ ὑπάρχειν τῷ περιπατεῖν τῷ Γ
5664 APo.95.17 : τὸ Β τὸ μὴ ἐπιπολάζειν τὰ σιτία, τοῦτω δὲ τὸ Α τὸ ὑγι–
5665 APo.95.18 : εῖνόν. τί οὖν αἴτιον τῷ Γ τοῦ τὸ Α ὑπάρχειν τὸ οὐ ἕνεκα;
5666 APo.95.19 : τὸ Β τὸ μὴ ἐπιπολάζειν. τοῦτο δ' ἐστίν ὡσπερ ἐκείνου λό–
5667 APo.95.20 : γος· τὸ γὰρ Α οὕτως ἀποδοθήσεται. διὰ τί δὲ τὸ Β τῷ Γ
5668 APo.95.21 : ἔστιν; ὅτι τοῦτ' ἔστι τὸ ὑγιαίνειν, τὸ οὕτως ἔχειν. δεῖ δὲ
5669 APo.95.22 : μεταλαμβάνειν τοὺς λόγους, καὶ οὕτως μάλλον ἕκαστα
5670 APo.95.23 : φανεῖται. αἱ δὲ γενέσεις ἀνάπαλιν ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῶν

5671 APo.95.24 : κατὰ κίνησιν αἰτίων· ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ μέσον δεῖ γενέσθαι
5672 APo.95.25 : πρῶτον, ἐνταῦθα δὲ τὸ Γ, τὸ ἔσχατον, τελευταῖον δὲ τὸ
5673 APo.95.26 : οὐ ἕνεκα.
5674 APo.95.27 : Ἐνδέχεται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἕνεκά τινος εἶναι καὶ ἐξ
5675 APo.95.28 : ἀνάγκης, οἷον διὰ τοῦ λαμπτήρος τὸ φῶς· καὶ γὰρ ἐξ ἀνάγ–
5676 APo.95.29 : κης διέρχεται τὸ μικρομερέστερον διὰ τῶν μειζόνων πόρων,
5677 APo.95.30 : εἴπερ φῶς γίνεταί τῷ διέναί, καὶ ἕνεκά τινος, ὅπως μὴ
5678 APo.95.31 : πταιώμεν. ἄρ' οὖν εἰ εἶναι ἐνδέχεται, καὶ γίνεσθαι ἐνδέχε–
5679 APo.95.32 : ται· ὡσπερ εἰ βροντᾶ ὅτι ἀποσβεννυμένου τε τοῦ πυρὸς ἀνάγκη
5680 APo.95.33 : σίζειν καὶ ψοφεῖν καί, εἰ ὡς οἱ Πυθαγόρειοι φασιν, ἀπει–
5681 APo.95.34 : λῆς ἕνεκα τοῖς ἐν τῷ ταρτάρῳ, ὅπως φοβῶνται; πλεῖστα
5682 APo.95.35 : δὲ τοιαῦτ' ἔστι, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς κατὰ φύσιν συνισταμέ–
5683 APo.95.36 : νοις καὶ συνεστώσιν· ἢ μὲν γὰρ ἕνεκά του ποιεῖ φύσις, ἢ
5684 APo.95.37 : δ' ἐξ ἀνάγκης. ἢ δ' ἀνάγκη διττῆ· ἢ μὲν γὰρ κατὰ φύ–
5685 APo.95a.1 : σιν καὶ τὴν ὀρμὴν, ἢ δὲ βία ἢ παρὰ τὴν ὀρμὴν, ὡσπερ λί–
5686 APo.95a.2 :θος ἐξ ἀνάγκης καὶ ἄνω καὶ κάτω φέρεται, ἀλλ' οὐ διὰ
5687 APo.95a.3 : τὴν αὐτὴν ἀνάγκην. ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ διανοίας τὰ μὲν οὐδέποτε
5688 APo.95a.4 : ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ὑπάρχει, οἷον οἰκία ἢ ἀνδριάς, οὐδ' ἐξ
5689 APo.95a.5 : ἀνάγκης, ἀλλ' ἕνεκά του, τὰ δὲ καὶ ἀπὸ τύχης, οἷον ὑγι–
5690 APo.95a.6 : εἰα καὶ σωτηρία. μάλιστα δὲ ἐν ὅσοις ἐνδέχεται καὶ ὦδε
5691 APo.95a.7 : καὶ ἄλλως, ὅταν, μὴ ἀπὸ τύχης, ἢ γένεσις ἢ ὥστε τὸ τέλος
5692 APo.95a.8 : ἀγαθόν, ἕνεκά του γίνεταί, καὶ ἢ φύσει ἢ τέχνῃ. ἀπὸ τύ–
5693 APo.95a.9 : χης δ' οὐδὲν ἕνεκά του γίνεταί.
5694 APo.95a.10 : Τὸ δ' αὐτὸ αἰτίον ἐστι τοῖς γινομένοις καὶ τοῖς γεγενη–
5695 APo.95a.11 : μένοις καὶ τοῖς ἐσομένοις ὅπερ καὶ τοῖς οὖσι (τὸ γὰρ μέ–
5696 APo.95a.12 : σον αἴτιον), πλὴν τοῖς μὲν οὖσιν ὄν, τοῖς δὲ γινομένοις γινώ–
5697 APo.95a.13 : μενον, τοῖς δὲ γεγενημένοις γεγενημένον καὶ ἐσομένοις ἐσό–
5698 APo.95a.14 : μενον. οἷον διὰ τί γέγονεν ἐκλειψις; διότι ἐν μέσῳ γέγονεν
5699 APo.95a.15 : ἢ γῆ· γίνεταί δὲ διότι γίνεταί, ἔσται δὲ διότι ἔσται ἐν μέσῳ,
5700 APo.95a.16 : καὶ ἔστι διότι ἔστιν. τί ἐστι κρύσταλλος; εὐλήφθη δὴ ὅτι ὕδωρ
5701 APo.95a.17 : πεπηγός. ὕδωρ ἐφ' οὐ Γ, πεπηγός ἐφ' οὐ Α, αἴτιον τὸ
5702 APo.95a.18 : μέσον ἐφ' οὐ Β, ἐκλειψις θερμοῦ παντελῆς. ὑπάρχει δὴ
5703 APo.95a.19 : τῷ Γ τὸ Β, τοῦτω δὲ τὸ πεπηγέται τὸ ἐφ' οὐ Α. γίνεταί
5704 APo.95a.20 : δὲ κρύσταλλος γινομένου τοῦ Β, γεγένηται δὲ γεγενημένου,
5705 APo.95a.21 : ἔσται δ' ἐσομένου.
5706 APo.95a.22 : Τὸ μὲν οὖν οὕτως αἴτιον καὶ οὐ αἴτιον ἅμα γίνεταί,
5707 APo.95a.23 : ὅταν γίνηται, καὶ ἔστιν, ὅταν ἦ· καὶ ἐπὶ τοῦ γεγονένου καὶ
5708 APo.95a.24 : ἔσεσθαι ὡσαύτως. ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ἅμα ἄρ' ἔστιν ἐν τῷ συ–
5709 APo.95a.25 : νεχεῖ χρόνῳ, ὡσπερ δοκεῖ ἡμῖν, ἀλλὰ ἄλλων αἰτία εἶναι,
5710 APo.95a.26 : τοῦ τότε γενέσθαι ἕτερον γινόμενον, καὶ τοῦ ἔσεσθαι ἕτερον ἐσό–
5711 APo.95a.27 : μενον, καὶ τοῦ γίνεσθαι δέ, εἴ τι ἔμπροσθεν ἐγένετο; ἔστι δὴ
5712 APo.95a.28 : ἀπὸ τοῦ ὕστερον γεγονότος ὁ συλλογισμὸς (ἀρχὴ δὲ καὶ
5713 APo.95a.29 : τούτων τὰ γεγονότα)· διὸ καὶ ἐπὶ τῶν γινομένων ὡσαύτως.
5714 APo.95a.30 : ἀπὸ δὲ τοῦ προτέρου οὐκ ἔστιν, οἷον ἐπεὶ τότε γέγονεν, ὅτι
5715 APo.95a.31 : τὸ δ' ὕστερον γέγονεν· καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσεσθαι ὡσαύτως. οὕτε

5716 APo.95a.32 : γὰρ ἀορίστου οὐθ' ὀρισθέντος ἔσται τοῦ χρόνου ὥστ' ἐπεὶ τοῦτ'
5717 APo.95a.33 : ἀληθὲς εἰπεῖν γεγόνεναί, τόδ' ἀληθὲς εἰπεῖν γεγόνεναί τὸ
5718 APo.95a.34 : ὕστερον. ἐν γὰρ τῷ μεταξὺ ψεῦδος ἔσται τὸ εἰπεῖν τοῦτο,
5719 APo.95a.35 : ἥδη θατέρου γεγονότος. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσο-
5720 APo.95a.36 : μένου, οὐδ' ἐπεὶ τότε γέγονε, τόδ' ἔσται. τὸ γὰρ μέσον
5721 APo.95a.37 : ὁμόγονον δεῖ εἶναι, τῶν γενομένων γενόμενον, τῶν ἐσομένων
5722 APo.95a.38 : ἐσόμενον. τῶν γινομένων γινόμενον, τῶν ὄντων ὄν- τοῦ δὲ γέ-
5723 APo.95a.39 : γονε καὶ τοῦ ἔσται οὐκ ἐνδέχεται εἶναι ὁμόγονον. ἔτι οὐτε
5724 APo.95a.40 : ἀόριστον ἐνδέχεται εἶναι τὸν χρόνον τὸν μεταξὺ οὐθ' ὠρι-
5725 APo.96.1 : σμένον· ψεῦδος γὰρ ἔσται τὸ εἰπεῖν ἐν τῷ μεταξὺ. ἐπίσκε-
5726 APo.96.2 : πτέον δὲ τί τὸ συνέχον ὥστε μετὰ τὸ γεγόνεναί τὸ γίνεσθαι
5727 APo.96.3 : ὑπάρχει ἐν τοῖς πράγμασιν. ἢ δηλον ὅτι οὐκ ἔστιν ἐχόμε-
5728 APo.96.4 : νον γεγονότος γινόμενον; οὐδὲ γὰρ γενόμενον γενομένου· πέ-
5729 APo.96.5 : ρατα γὰρ καὶ ἄτομα· ὥσπερ οὖν οὐδὲ στιγμαὶ εἰσὶν ἀλλή-
5730 APo.96.6 : λων ἐχόμενα, οὐδὲ γενόμενα· ἄμφω γὰρ ἀδιαίρετα. οὐδὲ
5731 APo.96.7 : δὴ γινόμενον γεγενημένου διὰ τὸ αὐτό· τὸ μὲν γὰρ γινόμε-
5732 APo.96.8 : νον διαιρετόν, τὸ δὲ γεγονός ἀδιαίρετον. ὥσπερ οὖν γραμμῆ
5733 APo.96.9 : πρὸς στιγμὴν ἔχει, οὕτω τὸ γινόμενον πρὸς τὸ γεγονός· ἐν-
5734 APo.96.10 : ὑπάρχει γὰρ ἄπειρα γεγονότα ἐν τῷ γινομένῳ. μᾶλλον δὲ
5735 APo.96.11 : φανερώς ἐν τοῖς καθόλου περὶ κινήσεως δεῖ λεχθῆναι περὶ
5736 APo.96.12 : τούτων.
5737 APo.96.13 : Περί μὲν οὖν τοῦ πῶς ἂν ἐφεξῆς γινομένης τῆς γενέ-
5738 APo.96.14 : σεως ἔχοι τὸ μέσον τὸ αἴτιον ἐπὶ τοσοῦτον εὐλήφθω. ἀνάγκη
5739 APo.96.15 : γὰρ καὶ ἐν τούτοις τὸ μέσον καὶ τὸ πρῶτον ἄμεσα εἶναι.
5740 APo.96.16 : οἶον τὸ Α γέγονεν, ἐπεὶ τὸ Γ γέγονεν (ὕστερον δὲ τὸ Γ γέ-
5741 APo.96.17 : γονεν, ἔμπροσθεν δὲ τὸ Α· ἀρχὴ δὲ τὸ Γ διὰ τὸ ἐγγύτερον
5742 APo.96.18 : τοῦ νῦν εἶναι, ὃ ἔστιν ἀρχὴ τοῦ χρόνου). τὸ δὲ Γ γέγονεν, εἰ
5743 APo.96.19 : τὸ Δ γέγονεν. τοῦ δὴ Δ γενομένου ἀνάγκη τὸ Α γεγονέαι.
5744 APo.96.20 : αἴτιον δὲ τὸ Γ· τοῦ γὰρ Δ γενομένου τὸ Γ ἀνάγκη γεγο-
5745 APo.96.21 : νέναι, τοῦ δὲ Γ γεγονότος ἀνάγκη πρότερον τὸ Α γεγονέαι.
5746 APo.96.22 : οὕτω δὲ λαμβάνοντι τὸ μέσον στήσεται που εἰς ἄμεσον, ἢ
5747 APo.96.23 : αἰε παρεμπεσῆται διὰ τὸ ἄπειρον; οὐ γὰρ ἔστιν ἐχόμενον
5748 APo.96.24 : γεγονός γεγονότος, ὥσπερ ἐλέχθη, ἀλλ' ἄρξασθαί γε ὅμως
5749 APo.96.25 : ἀνάγκη ἀπ' ἄμεσου καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν πρῶτου. ὁμοίως δὲ
5750 APo.96.26 : καὶ ἐπὶ τοῦ ἔσται. εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ἔσται τὸ Δ,
5751 APo.96.27 : ἀνάγκη πρότερον ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι τὸ Α ἔσται. τούτου δ'
5752 APo.96.28 : αἴτιον τὸ Γ· εἰ μὲν γὰρ τὸ Δ ἔσται, πρότερον τὸ Γ ἔσται.
5753 APo.96.29 : εἰ δὲ τὸ Γ ἔσται, πρότερον τὸ Α ἔσται. ὁμοίως δ' ἄπειρος
5754 APo.96.30 : ἢ τομῆ καὶ ἐν τούτοις οὐ γὰρ ἔστιν ἐσόμενα ἐχόμενα ἀλ-
5755 APo.96.31 : λήλων. ἀρχὴ δὲ καὶ ἐν τούτοις ἄμεσος ληπτέα. ἔχει δὲ
5756 APo.96.32 : οὕτως ἐπὶ τῶν ἔργων· εἰ γέγονεν οἰκία, ἀνάγκη τετμησθαι
5757 APo.96.33 : λίθους καὶ γεγονέαι. τοῦτο διὰ τί; ὅτι ἀνάγκη θεμέλιον
5758 APo.96.34 : γεγονέαι, εἴπερ καὶ οἰκία γέγονεν· εἰ δὲ θεμέλιον, πρό-
5759 APo.96.35 : τερον λίθους γεγονέαι ἀνάγκη. πάλιν εἰ ἔσται οἰκία, ὡσαύ-
5760 APo.96.36 : τως πρότερον ἔσονται λίθοι. δείκνυται δὲ διὰ τοῦ μέσου

5761 APo.96.37 : ὁμοίως· ἔσται γὰρ θεμέλιος πρότερον.
5762 APo.96.38 : Ἐπεὶ δ' ὀρώμεν ἐν τοῖς γινομένοις κύκλῳ τινὰ γένεσιν
5763 APo.96.39 : οὖσαν, ἐνδέχεται τοῦτο εἶναι, εἴπερ ἔπεινο ἀλλήλοισ τὸ μέ-
5764 APo.96.40 : σον καὶ οἱ ἄκροισ ἐν γὰρ τούτοις τὸ ἀντιστρέφειν ἔστιν. δέ-
5765 APo.96a.1 : δεικται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις, ὅτι ἀντιστρέφει τὰ συμ-
5766 APo.96a.2 : περάσματα· τὸ δὲ κύκλῳ τοῦτο ἔστιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἔργων
5767 APo.96a.3 : φαίνεται ὡδε· βεβρεγμένης τῆς γῆς ἀνάγκη ἀτμίδια γενέ-
5768 APo.96a.4 : σθαι, τούτου δὲ γενομένου νέφος, τούτου δὲ γενομένου ὕδωρ·
5769 APo.96a.5 : τούτου δὲ γενομένου ἀνάγκη βεβρέχθαι τὴν γῆν· τοῦτο δ' ἦν τὸ
5770 APo.96a.6 : ἐξ ἀρχῆς, ὥστε κύκλῳ περιελήλυθεν· ἐνὸς γὰρ αὐτῶν ὄτουσιν
5771 APo.96a.7 : ὄντος ἕτερον ἔστι, κάκεινον ἄλλο, καὶ τούτου τὸ πρῶτον.
5772 APo.96a.8 : Ἔστι δ' ἕνια μὲν γινόμενα καθόλου (αἰε τε γὰρ καὶ
5773 APo.96a.9 : ἐπὶ παντός οὕτως ἢ ἔχει ἢ γίνεται), τὰ δὲ αἰε μὲν οὐ, ὡς
5774 APo.96a.10 : ἐπὶ τὸ πολὺ δέ, οἶον οὐ πᾶς ἄνθρωπος ἄρρην τὸ γένειον τρι-
5775 APo.96a.11 : χούται, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. τῶν δὴ τοιοῦτων ἀνάγκη καὶ
5776 APo.96a.12 : τὸ μέσον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι. εἰ γὰρ τὸ Α κατὰ τὸ Β
5777 APo.96a.13 : καθόλου κατηγορεῖται, καὶ τοῦτο κατὰ τοῦ Γ καθόλου, ἀνάγκη
5778 APo.96a.14 : καὶ τὸ Α κατὰ τοῦ Γ αἰε καὶ ἐπὶ παντός κατηγορεῖσθαι·
5779 APo.96a.15 : τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ καθόλου, τὸ ἐπὶ παντὶ καὶ αἰε. ἀλλ' ὑπέ-
5780 APo.96a.16 : κειτο ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ· ἀνάγκη ἄρα καὶ τὸ μέσον ὡς ἐπὶ
5781 APo.96a.17 : τὸ πολὺ εἶναι τὸ ἐφ' οὗ τὸ Β. ἔσονται τοῖνον καὶ τῶν ὡς
5782 APo.96a.18 : ἐπὶ τὸ πολὺ ἀρααὶ ἄμεσοι, ὅσα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὕτως ἔστιν
5783 APo.96a.19 : ἢ γίνεται.
5784 APo.96a.20 : Πῶς μὲν οὖν τὸ τί ἐστὶν εἰς τοὺς ὄρους ἀποδίδεται, καὶ
5785 APo.96a.21 : τίνα τρόπον ἀπόδειξις ἢ ὀρισμός ἐστὶν αὐτοῦ ἢ οὐκ ἔστιν, εἴρη-
5786 APo.96a.22 : ται πρότερον· πῶς δὲ δεῖ θηρεῦναι τὰ ἐν τῷ τί ἐστὶ κατη-
5787 APo.96a.23 : γορούμενα, νῦν λέγωμεν.
5788 APo.96a.24 : Τῶν δὴ ὑπαρχόντων αἰε ἐκάστω ἕνια ἐπεκτείνει ἐπὶ
5789 APo.96a.25 : πλέον, οὐ μέντοι ἔξω τοῦ γένους. λέγω δὲ ἐπὶ πλέον ὑπάρ-
5790 APo.96a.26 : χειν ὅσα ὑπάρχει μὲν ἐκάστω καθόλου, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ
5791 APo.96a.27 : ἄλλῳ. οἶον ἐστὶ τὸ πάση τριάδι ὑπάρχει, ἀλλὰ καὶ μὴ
5792 APo.96a.28 : τριάδι, ὥσπερ τὸ ὄν ὑπάρχει τῇ τριάδι, ἀλλὰ καὶ μὴ
5793 APo.96a.29 : ἀριθμῷ, ἀλλὰ καὶ τὸ περιττὸν ὑπάρχει τε πάση τριάδι
5794 APo.96a.30 : καὶ ἐπὶ πλέον ὑπάρχει (καὶ γὰρ τῇ πεντάδι ὑπάρχει), ἀλλ'
5795 APo.96a.31 : οὐκ ἔξω τοῦ γένους· ἢ μὲν γὰρ πεντὰς ἀριθμός, οὐδὲν δὲ ἔξω
5796 APo.96a.32 : ἀριθμοῦ περιττόν. τὰ δὴ τοιαῦτα ληπτέον μέχρι τούτου, ἕως
5797 APo.96a.33 : τοσαῦτα ληφθῆ πρῶτον ἂν ἕκαστον μὲν ἐπὶ πλέον ὑπάρξει,
5798 APo.96a.34 : ἅπαντα δὲ μὴ ἐπὶ πλέον· ταύτην γὰρ ἀνάγκη οὖσαν εἶναι
5799 APo.96a.35 : τοῦ πράγματος. οἶον τριάδι ὑπάρχει πάση ἀριθμός, τὸ πε-
5800 APo.96a.36 : ριττόν, τὸ πρῶτον ἀμφοτέρως, καὶ ὡς μὴ μετρεῖσθαι ἀρι-
5801 APo.96a.37 : θμῷ καὶ ὡς μὴ συγκεῖσθαι ἐξ ἀριθμῶν. τοῦτο τοῖνον ἦδη
5802 APo.96a.38 : ἔστιν ἢ τριάς, ἀριθμὸς περιττός πρῶτος καὶ ὄδι πρῶτος, τοῦ-
5803 APo.96a.39 : των γὰρ ἕκαστον, τὰ μὲν καὶ τοῖς περιττοῖς πᾶσιν ὑπάρχει,
5804 APo.97.1 : τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τῇ δυάδι, πάντα δὲ οὐδενί. ἐπεὶ δὲ
5805 APo.97.2 : δεδήλωται ἡμῖν ἐν τοῖς ἄνω ὅτι καθόλου μὲν ἐστὶ τὰ ἐν

5806 AΡο.97.3 : τῷ τί ἐστὶ κατηγορούμενα (τὰ καθόλου δὲ ἀναγκαῖα), τῆ δὲ
5807 AΡο.97.4 : τριάδι, καὶ ἐφ' οὗ ἄλλου οὕτω λαμβάνεται, ἐν τῷ τί ἐστὶ τὰ
5808 AΡο.97.5 : λαμβανόμενα, οὕτως ἐξ ἀνάγκης μὲν ἂν εἴη τριάς ταῦτα.
5809 AΡο.97.6 : ὅτι δ' οὐσία, ἐκ τῶνδὲ δηλον. ἀνάγκη γάρ, εἰ μὴ τοῦτο ἦν
5810 AΡο.97.7 : τριάδι εἶναι, οἷον γένος τι εἶναι τοῦτο, ἢ ὠνομασμένον ἢ ἀνώ-
5811 AΡο.97.8 : νυμον. ἔσται τοίνυν ἐπὶ πλεόν ἢ τῆ τριάδι ὑπάρχον. ὑπο-
5812 AΡο.97.9 : κείσθω γὰρ τοιοῦτον εἶναι τὸ γένος ὥστε ὑπάρχειν κατὰ δύ-
5813 AΡο.97.10 : ναμιν ἐπὶ πλεόν. εἰ τοίνυν μηδενὶ ὑπάρχει ἄλλῃ ἢ ταῖς
5814 AΡο.97.11 : ἀτόμοις τριάσι, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ τριάδι εἶναι (ὕποκείσθω γάρ
5815 AΡο.97.12 : καὶ τοῦτο, ἢ οὐσία ἢ ἐκάστου εἶναι ἢ ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις ἔσχα-
5816 AΡο.97.13 : τος τοιαύτη κατηγορία) ὥστε ὁμοίως καὶ ἄλλῃ ὄψουσιν τῶν
5817 AΡο.96b.14 : οὕτω δειχθέντων τὸ αὐτῷ εἶναι ἔσται.
5818 AΡο.96b.15 : Χρῆ δέ, ὅταν ὅλον τι πραγματεύηται τις, διελεῖν τὸ
5819 AΡο.96b.16 : γένος εἰς τὰ ἄτομα τῷ εἶδει τὰ πρῶτα, οἷον ἀριθμὸν εἰς
5820 AΡο.96b.17 : τριάδα καὶ δυάδα, εἶθ' οὕτως ἐκείνων ὀρισμοὺς περᾶσθαι
5821 AΡο.96b.18 : λαμβάνειν, οἷον εὐθείας γραμμῆς καὶ κύκλου, καὶ ὀρθῆς γω-
5822 AΡο.96b.19 : νίας, μετὰ δὲ τοῦτο λαβόντα τί τὸ γένος, οἷον πότερον τῶν
5823 AΡο.96b.20 : ποσῶν ἢ τῶν ποιῶν, τὰ ἴδια πάθη θεωρεῖν διὰ τῶν κοινῶν
5824 AΡο.96b.21 : πρῶτων. τοῖς γὰρ συντιθεμένοις ἐκ τῶν ἀτόμων τὰ συμ-
5825 AΡο.96b.22 : βαίνοντα ἐκ τῶν ὀρισμῶν ἔσται δηλα, διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι
5826 AΡο.96b.23 : πάντων τῶν ὀρισμῶν καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ τοῖς ἀπλοῖς καθ'
5827 AΡο.96b.24 : αὐτὰ ὑπάρχειν τὰ συμβαίνοντα μόνοις, τοῖς δ' ἄλλοις κατ'
5828 AΡο.96b.25 : ἐκεῖνα. αἱ δὲ διαιρέσεις αἱ κατὰ τὰς διαφορὰς χρήσιμοι
5829 AΡο.96b.26 : εἰσιν εἰς τὸ οὕτω μετεῖναι· ὡς μέντοι δεικνύουσιν, εἴρηται ἐν
5830 AΡο.96b.27 : τοῖς πρότερον. χρήσιμοι δ' ἂν εἴεν ὡδε μόνον πρὸς τὸ συλ-
5831 AΡο.96b.28 : λογίζεσθαι τὸ τί ἐστίν. καίτοι δόξειεν γ' ἂν οὐδέν, ἀλλ' εὐ-
5832 AΡο.96b.29 : θὺς λαμβάνειν ἅπαντα, ὡσπερ ἂν εἰ ἐξ ἀρχῆς ἐλάμβανέ
5833 AΡο.96b.30 : τις ἄνευ τῆς διαιρέσεως. διαφέρει δὲ τι τὸ πρῶτον καὶ ὅστε-
5834 AΡο.96b.31 : ρον τῶν κατηγορουμένων κατηγορεῖσθαι, οἷον εἰπεῖν ζῶν ἡμε-
5835 AΡο.96b.32 : ρον δίπουν ἢ δίπουν ζῶν ἡμερον. εἰ γὰρ ἅπαν ἐκ δύο ἐστί,
5836 AΡο.96b.33 : καὶ ἐν τι τὸ ζῶν ἡμερον, καὶ πάλιν ἐκ τούτου καὶ τῆς δια-
5837 AΡο.96b.34 : φορὰς ὁ ἄνθρωπος ἢ ὁ τι δῆποτ' ἐστὶ τὸ ἐν γινόμενον, ἀναγ-
5838 AΡο.96b.35 : καῖον διελόμενον αἰτεῖσθαι.
5839 AΡο.96b.35 : Ἔτι πρὸς τὸ μηδὲν παραλιπεῖν
5840 AΡο.96b.36 : ἐν τῷ τί ἐστίν οὕτω μόνως ἐνδέχεται. ὅταν γὰρ τὸ πρῶτον
5841 AΡο.96b.37 : ληφθῆ γένος, ἂν μὲν τῶν κάτωθεν τινα διαιρέσεων λαμ-
5842 AΡο.96b.38 : βάνη, οὐκ ἐμπεσεῖται ἅπαν εἰς τοῦτο, οἷον οὐ πᾶν ζῶν ἢ
5843 AΡο.96b.39 : ὀλόπτερον ἢ σχιζόπτερον, ἀλλὰ πτηνὸν ζῶν ἅπαν· τούτου
5844 AΡο.97a.1 : γὰρ διαφορὰ αὕτη. πρώτη δὲ διαφορὰ ἐστὶ ζῶου εἰς ἦν
5845 AΡο.97a.2 : ἅπαν ζῶον ἐμπίπτει. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστου,
5846 AΡο.97a.3 : καὶ τῶν ἔξω γενῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτό, οἷον ὄρνιθος, εἰς ἦν
5847 AΡο.97a.4 : ἅπας ὄρνις, καὶ ἰχθύς, εἰς ἦν ἅπας ἰχθύς, οὕτω μὲν οὖν
5848 AΡο.97a.5 : βαδίζοντι ἐστὶν εἰδέναι ὅτι οὐδὲν παραλείπεται· ἄλλως δὲ
5849 AΡο.97a.6 : καὶ παραλιπεῖν ἀναγκαῖον καὶ μὴ εἰδέναι. οὐδὲν δὲ δεῖ τὸν
5850 AΡο.97a.7 : ὀριζόμενον καὶ διαιρούμενον ἅπαντα εἰδέναι τὰ ὄντα. καί-

5851 AΡο.97a.8 : τοὶ ἀδύνατον φασὶ τινες εἶναι τὰς διαφορὰς εἰδέναι τὰς πρὸς
5852 AΡο.97a.9 : ἕκαστον μὴ εἰδὸτα ἕκαστον· ἄνευ δὲ τῶν διαφορῶν οὐκ εἶναι
5853 AΡο.97a.10 : ἕκαστον εἰδέναι· οὐ γὰρ μὴ διαφέρει, ταυτὸν εἶναι τοῦτω, οὐ δὲ
5854 AΡο.97a.11 : διαφέρει, ἕτερον τούτου. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτο ψευδὸς· οὐ γὰρ
5855 AΡο.97a.12 : κατὰ πᾶσαν διαφορὰν ἕτερον· πολλὰ γὰρ διαφοραὶ ὑπάρ-
5856 AΡο.97a.13 : χουσι τοῖς αὐτοῖς τῷ εἶδει, ἀλλ' οὐ κατ' οὐσίαν οὐδὲ καθ'
5857 AΡο.97a.14 : αὐτά. εἴτα ὅταν λάβῃ τὰντικείμενα καὶ τὴν διαφορὰν καὶ
5858 AΡο.97a.15 : ὅτι πᾶν ἐμπίπτει ἐνταῦθα ἢ ἐνταῦθα, καὶ λάβῃ ἐν θατέρῳ
5859 AΡο.97a.16 : τὸ ζητούμενον εἶναι, καὶ τοῦτο γινώσκῃ, οὐδὲν διαφέρει εἰδέ-
5860 AΡο.97a.17 : ναι ἢ μὴ εἰδέναι ἐφ' ὧσων κατηγοροῦνται ἄλλων αἱ δια-
5861 AΡο.97a.18 : φοραί. φανερόν γὰρ ὅτι ἂν οὕτω βαδίζων ἔλθῃ εἰς ταῦτα
5862 AΡο.97a.19 : ὧν μηκέτι ἐστὶ διαφορὰ, ἔξει τὸν λόγον τῆς οὐσίας. τὸ δ'
5863 AΡο.97a.20 : ἅπαν ἐμπίπτειν εἰς τὴν διαίρεσιν, ἂν ἢ ἀντικείμενα ὧν μὴ
5864 AΡο.97a.21 : ἐστὶ μεταξὺ, οὐκ αἴτημα· ἀνάγκη γὰρ ἅπαν ἐν θατέρῳ
5865 AΡο.97a.22 : αὐτῶν εἶναι, εἴπερ ἐκείνου διαφορὰ ἐστὶ.
5866 AΡο.97a.23 : Εἰς δὲ τὸ κατασκευάζειν ὄρον διὰ τῶν διαιρέσεων τριῶν
5867 AΡο.97a.24 : δεῖ στοχάζεσθαι, τοῦ λαβεῖν τὰ κατηγορούμενα ἐν τῷ τί
5868 AΡο.97a.25 : ἐστὶ, καὶ ταῦτα τάξει τὴν πρῶτον ἢ δεύτερον, καὶ ὅτι ταῦτα
5869 AΡο.97a.26 : πάντα. ἐστὶ δὲ τούτων ἐν πρῶτον διὰ τοῦ δύνασθαι, ὡσπερ
5870 AΡο.97a.27 : πρὸς συμβεβηκὸς συλλογίσασθαι ὅτι ὑπάρχει, καὶ διὰ τοῦ
5871 AΡο.97a.28 : γένους κατασκευάσαι. τὸ δὲ τάξει ὡς δεῖ ἔσται, ἐὰν τὸ
5872 AΡο.97a.29 : πρῶτον λάβῃ. τοῦτο δ' ἔσται, ἐὰν ληφθῇ ὁ πᾶσιν ἀκόλου-
5873 AΡο.97a.30 : θεῖ, ἐκείνῳ δὲ μὴ πάντα· ἀνάγκη γὰρ εἶναι τι τοιοῦτον.
5874 AΡο.97a.31 : ληφθέντος δὲ τούτου ἤδη ἐπὶ τῶν κάτω ὁ αὐτὸς τρόπος.
5875 AΡο.97a.32 : δεύτερον γὰρ τὸ τῶν ἄλλων πρῶτον ἔσται, καὶ τρίτον τὸ
5876 AΡο.97a.33 : τῶν ἐχομένων· ἀφαιρέθentos γὰρ τοῦ ἄνωθεν τὸ ἐχόμενον
5877 AΡο.97a.34 : τῶν ἄλλων πρῶτον ἔσται. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
5878 AΡο.97a.35 : ὅτι δ' ἅπαντα ταῦτα, φανερόν ἐκ τοῦ λαβεῖν τὸ τε πρῶ-
5879 AΡο.97a.36 : τον κατὰ διαίρεσιν, ὅτι ἅπαν ἢ τὸδε ἢ τὸδε ζῶον, ὑπάρ-
5880 AΡο.97a.37 : χει δὲ τὸδε, καὶ πάλιν τούτου ὅλου τὴν διαφορὰν, τοῦ δὲ
5881 AΡο.97a.38 : τελευταίου μηκέτι εἶναι διαφορὰν, ἢ καὶ εὐθὺς μετὰ τῆς
5882 AΡο.97a.39 : τελευταίας διαφορὰς τοῦ συνόλου μὴ διαφέρειν εἶδει ἐτι τοῦτο.
5883 AΡο.98.1 : δηλον γὰρ ὅτι οὐτε πλεῖον πρόσκειται (πάντα γὰρ ἐν τῷ τί
5884 AΡο.98.2 : ἐστὶν εἰληπταὶ τούτων) οὐτε ἀπολείπει οὐδέν· ἢ γὰρ γένος ἢ
5885 AΡο.98.3 : διαφορὰ ἂν εἴη. γένος μὲν οὖν τὸ τε πρῶτον, καὶ μετὰ
5886 AΡο.98.4 : τῶν διαφορῶν τοῦτο προσλαμβάνομενον· αἱ διαφοραὶ δὲ πᾶ-
5887 AΡο.98.5 :σαι ἔχονται· οὐ γὰρ ἐτι ἐστὶν ὑστέρᾳ· εἶδει γὰρ ἂν διέφερε
5888 AΡο.98.6 : τὸ τελευταῖον, τοῦτο δ' εἴρηται μὴ διαφέρειν.
5889 AΡο.98.7 : Ζητεῖν δὲ δεῖ ἐπιβλέποντα ἐπὶ τὰ ὅμοια καὶ ἀδιά-
5890 AΡο.98.8 : φορα, πρῶτον τί ἅπαντα ταυτὸν ἔχουσιν, εἴτα πάλιν ἐφ'
5891 AΡο.98.9 : ἐτέροις, ἃ ἐν ταῦτῳ μὲν γένει ἐκείνοις, εἰσὶ δὲ αὐτοῖς μὲν
5892 AΡο.98.10 : ταῦτα τῷ εἶδει, ἐκείνων δ' ἕτερα. ὅταν δ' ἐπὶ τούτων λη-
5893 AΡο.98.11 : φθῇ τί πάντα ταυτὸν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ἐπὶ τῶν
5894 AΡο.98.12 : εἰλημμένων πάλιν σκοπεῖν εἰ ταυτὸν, ἕως ἂν εἰς ἓνα ἔλθῃ
5895 AΡο.98.13 : λόγον· οὗτος γὰρ ἔσται τοῦ πράγματος ὀρισμός· ἐὰν δὲ μὴ

5896 APo.98.14 : βαδίζη εις ένα άλλ' εις δύο η πλείους, δηλον οτι ουκ αν ειη
5897 APo.98.15 : εν τι είναι το ζητούμενον, αλλά πλείω. οιον λέγω, ει τι
5898 APo.98.16 : εστι μεγαλοψυχία ζητούμεν, σκεπτέον επί τιων μεγαλο-
5899 APo.98.17 : ψύχων, ους ίσμεν, τί έχουσι εν πάντες η τοιοῦτοι. οιον ει
5900 APo.98.18 : Αλκιβιάδης μεγαλόψυχος η ο Αχιλλεύς και ο Αϊας, τί
5901 APo.98.19 : εν άπαντες; το μη άνεχέσθαι ύβριζόμενοι· ο μὲν γάρ έπο-
5902 APo.98.20 : λέμησεν, ο δ' έμήνισεν, ο δ' απέκτεινεν έαυτόν. πάλιν έφ'
5903 APo.98.21 : έτέρων, οιον Λυσάνδρου η Σωκράτους, ει δη το άδιάφοροι εί-
5904 APo.98.22 : ναι ευτυχοῦντες και άτυχοῦντες, ταῦτα δύο λαβών σκοπώ
5905 APo.98.23 : τί το αυτό έχουσι εν τε άπάθεια η περι τας τύχας και
5906 APo.98.24 : η μη ύπομονη άτιμαζομένων. ει δε μηδέν, δύο είδη αν ειη
5907 APo.98.25,26 : τής μεγαλοψυχίας. αιει δ' εστι πας όρος καθόλου· ου γάρ τι
5908 APo.98.27 : οφθαλμῶ λέγει το ύγεινόν ο ιατρός, άλλ' η παντι η ειδει άφ-
5909 APo.98.28 : ορίσας. ράον τε το καθ' έκαστον ορίσασθαι η το καθόλου, διό δε
5910 APo.98.29 : από τών καθ' έκαστα επί τα καθόλου μεταβαίνειν· και
5911 APo.98.30 : γάρ αι όμωνυμια λανθάνουσι μάλλον εν τοις καθόλου η εν
5912 APo.98.31 : τοις άδιαφοροις, άσπερ δε εν ταις άποδειξεισιν δεί τό γε
5913 APo.98.32 : συλλελογίσθαι ύπαρχειν, οὔτω και εν τοις όροις το σαφές.
5914 APo.98.33 : τουτο δ' εῖσαι, εαν δια τών καθ' έκαστον ειλημμένων η το εν
5915 APo.98.34 : εκάστῳ γένει ορίζεσθαι χωρις, οιον το όμοιον μη παν άλλά
5916 APo.98.35 : το εν χρώμασι και σχήμασι, και όξυ το εν φωνη, και
5917 APo.98.36 : οὔτως επί το κοινόν βαδίζειν, ευλαβούμενον μη όμωνυμια
5918 APo.98.37 : εντύχη. ει δε μη διαλέγεσθαι δεί μεταφοραίς, δηλον οτι
5919 APo.98.38 : ουδ' ορίζεσθαι ουτε μεταφοραίς ουτε όσα λέγεται μεταφοραίς·
5920 APo.98.39 : διαλέγεσθαι γάρ άνάγκη εῖσαι μεταφοραίς.
5921 APo.98a.1 : Πρὸς δε το εχειν τα προβλήματα εκλέγειν δεί τας
5922 APo.98a.2 : τε ανατομάς και τας διαιρέσεις, οὔτω δε εκλέγειν, υποθέμε-
5923 APo.98a.3 : νον το γένος το κοινόν άπάντων, οιον ει ζῶα ειη τα θεσω-
5924 APo.98a.4 : ρημένα, ποια παντι ζῶψ ύπαρχει, ληφθέντων δε τούτων,
5925 APo.98a.5 : πάλιν τών λοιπών τῷ πρώτῳ ποια παντι εῖπεται, οιον ει
5926 APo.98a.6 : τουτο όρνις, ποια παντι εῖπεται όρνιθι, και οὔτως αιει τῷ εγ-
5927 APo.98a.7 : γύτατα· δηλον γάρ οτι έξομεν ηδη λέγειν το δια τί υπάρ-
5928 APo.98a.8 : χει τα έπόμμενα τοις υπό το κοινόν, οιον δια τί ανθρώπῳ
5929 APo.98a.9 : η ἵππῳ ύπαρχει. εῖτω δε ζῶον έφ' οὔ Α, το δε Β τα
5930 APo.98a.10 : έπόμμενα παντι ζῶψ, έφ' ών δε Γ Δ Ε τα τινά ζῶα. δη-
5931 APo.98a.11 : λον δη δια τί το Β ύπαρχει τῷ Δ· δια γάρ το Α. όμοιος
5932 APo.98a.12 : δε και τοις άλλοις· και άει επί τών κάτω ο αυτός λόγος.
5933 APo.98a.13 : Νῦν μὲν οὔν κατά τα παραδεδομένα κοινά όνόματα
5934 APo.98a.14 : λέγομεν, δεί δε μη μόνον επί τούτων σκοπεῖν, αλλά και
5935 APo.98a.15 : αν άλλο τι όφθῃ ύπαρχον κοινόν, εκλαμβάνοντα, ειτα τισι
5936 APo.98a.16 : τουτ' ακολουθει και ποια τουτῳ εῖπεται, οιον τοις κέρατα
5937 APo.98a.17 : έχουσι το εχειν έχινον, το μη άμφώδοντ' είναι· πάλιν το
5938 APo.98a.18 : κέρατ' εχειν τισιν εῖπεται· δηλον γάρ δια τί εκείνοις υπάρ-
5939 APo.98a.19 : χει το ειρημένον· δια γάρ το κέρατ' εχειν υπάρξει.
5940 APo.98a.20 : Έτι δ' άλλος τρόπος εῖσι κατά το ανάλογον εκλέγειν.

5941 APo.98a.21 : εν γάρ λαβειν ουκ εῖσι το αυτό, ο δεί καλέσαι σήπιον και
5942 APo.98a.22 : ακανθαν και όστοῦν· εῖσαι δ' έπόμμενα και τούτοις άσπερ
5943 APo.98a.23 : μιὰς τινος φύσεως τής τοιαύτης ούσης.
5944 APo.98a.24 : Τα δ' αυτά προβλήματα εῖσι τα μὲν τῷ το αυτό
5945 APo.98a.25 : μέσον εχειν, οιον οτι πάντα αντιπερίστασις. τούτων δ' ένα
5946 APo.98a.26 : τῷ γένει ταῦτα, όσα εχει διαφοράς τῷ άλλων η άλλως
5947 APo.98a.27 : είναι, οιον δια τί ηχει, η δια τί εῖμφαίνεται, και δια τί
5948 APo.98a.28 : ίρις· άπαντα γάρ ταῦτα το αυτό πρόβλημά εῖσι γένει
5949 APo.98a.29 : (πάντα γάρ ανάκλασις), άλλ' ειδει εῖτερα. τα δε τῷ το
5950 APo.98a.30 : μέσον υπό το εῖτερον μέσον είναι διαφέρει τών προβλημά-
5951 APo.98a.31 : των, οιον δια τί ο Νειλος φθίνοντος του μηνός μάλλον βρεί;
5952 APo.98a.32 : διότι χειμεριώτερος φθίνων ο μεις· δια τί δε χειμεριώτερος
5953 APo.98a.33 : φθίνων; διότι η σελήνη απολείπει. ταῦτα γάρ οὔτως εχει
5954 APo.98a.34 : πρὸς άλλα.
5955 APo.98a.35 : Περι δ' αίτιου και ου αίτιον άπορήσει μὲν αν τις,
5956 APo.98a.36 : άρα οτε ύπαρχει το αίτιατόν, και το αίτιον ύπαρχει (ώσ-
5957 APo.98a.37 : περ ει φυλλορροει η εκλείπει, και το αίτιον του εκλείπειν
5958 APo.98a.38 : η φυλλορροειν εῖσαι· οιον ει τουτ' εῖσι το πλατέα εχειν τα
5959 APo.99.1 : φύλλα, του δ' εκλείπειν το τήν γήν εν μέσῳ είναι· ει γάρ
5960 APo.99.2 : μη ύπαρχει, άλλο τι εῖσαι το αίτιον αυτών), ει τε το αίτιον
5961 APo.99.3 : ύπαρχει, άμα και το αίτιατόν (οιον ει εν μέσῳ η γή, εκ-
5962 APo.99.4 : λείπει, η ει πλατύφυλλον, φυλλορροει). ει δ' οὔτως, άμ'
5963 APo.99.5 : αν ειη και δεικνύοιτο δι' άλλήλων. εῖτω γάρ το φυλλορ-
5964 APo.99.6 : ροειν έφ' οὔ Α, το δε πλατύφυλλον έφ' οὔ Β, άμπελος
5965 APo.99.7 : δε έφ' οὔ Γ. ει δη τῷ Β ύπαρχει το Α (παν γάρ πλατύφυλ-
5966 APo.99.8 : λον φυλλορροει), τῷ δε Γ ύπαρχει το Β (πάσα γάρ άμπε-
5967 APo.99.9 : λος πλατύφυλλος), τῷ Γ ύπαρχει το Α, και πάσα άμ-
5968 APo.99.10 : πελος φυλλορροει. αίτιον δε το Β το μέσον. αλλά και
5969 APo.99.11 : οτι πλατύφυλλον η άμπελος, εῖσι δια του φυλλορροειν απο-
5970 APo.99.12 : δείξει. εῖτω γάρ το μὲν Δ πλατύφυλλον, το δε Ε το
5971 APo.99.13 : φυλλορροειν, άμπελος δε έφ' οὔ Ζ. τῷ δη Ζ ύπαρχει το
5972 APo.99.14 : Ε (φυλλορροει γάρ πάσα άμπελος), τῷ δε Ε το Δ (άπαν
5973 APo.99.15 : γάρ το φυλλορροοῦν πλατύφυλλον)· πάσα άρα άμπελος
5974 APo.99.16 : πλατύφυλλον. αίτιον δε το φυλλορροειν. ει δε μη ενδέχεται
5975 APo.99.17 : αίτια είναι άλλήλων (το γάρ αίτιον πρότερον ου αίτιον, και του
5976 APo.99.18 : μὲν εκλείπειν αίτιον το εν μέσῳ τήν γήν είναι, του δ' εν μέσῳ
5977 APo.99.19 : τήν γήν είναι ουκ αίτιον το εκλείπειν)—ει οὔν η μὲν δια του αίτιου
5978 APo.99.20 : άποδειξις του δια τί, η δε μη δια του αίτιου του οτι, οτι
5979 APo.99.21 : μὲν εν μέσῳ, οἶδε, διότι δ' οὔ. οτι δ' ου το εκλείπειν αίτιον
5980 APo.99.22 : του εν μέσῳ, αλλά τουτο του εκλείπειν, φανερόν· εν γάρ τῷ
5981 APo.99.23 : λόγῳ τῷ του εκλείπειν ενυπαρχει το εν μέσῳ, ωστε δηλον οτι
5982 APo.99.24 : δια τουτου εκείνο γνωρίζεται, άλλ' ου τουτο δι' εκείνου.
5983 APo.99.25 : Η ενδέχεται ενὸς πλείω αίτια είναι; και γάρ ει εῖσι
5984 APo.99.26 : το αυτό πλειόνων πρώτων κατηγορεῖσθαι, εῖτω το Α τῷ Β
5985 APo.99.27 : πρώτῳ ύπαρχον, και τῷ Γ άλλῳ πρώτῳ, και ταῦτα τοις

5986 AΡο.99.28 : Δ Ε. ὑπάρξει ἄρα τὸ Α τοῖς Δ Ε· αἴτιον δὲ τῷ μὲν Δ τὸ
5987 AΡο.99.29 : Β, τῷ δὲ Ε τὸ Γ· ὥστε τοῦ μὲν αἰτίου ὑπάρχοντος ἀνάγκη
5988 AΡο.99.30 : τὸ πρᾶγμα ὑπάρχειν, τοῦ δὲ πράγματος ὑπάρχοντος οὐκ
5989 AΡο.99.31 : ἀνάγκη πᾶν δ ἂν ἦ αἴτιον, ἀλλ' αἴτιον μὲν, οὐ μέντοι πᾶν.
5990 AΡο.99.32 : ἢ εἰ ἀεὶ καθόλου τὸ πρόβλημα ἔστι, καὶ τὸ αἴτιον ὄλον τι,
5991 AΡο.99.33 : καὶ οὐ αἴτιον, καθόλου; οἶον τὸ φυλλορροεῖν ὄλω τινὶ ἀφωρισμέ-
5992 AΡο.99.34 : νον, κἂν εἶδη αὐτοῦ ἦ, καὶ τοισδι καθόλου, ἢ φυτοῖς ἢ τοισδι
5993 AΡο.99.35 : φυτοῖς· ὥστε καὶ τὸ μέσον ἴσον δεῖ εἶναι ἐπὶ τούτων καὶ οὐ αἴτιον,
5994 AΡο.99.36 : καὶ ἀντιστρέφειν. οἶον διὰ τί τὰ δένδρα φυλλορροεῖ; εἰ δὴ διὰ
5995 AΡο.99.37 : πῆξιν τοῦ ὑγροῦ, εἴτε φυλλορροεῖ δένδρον, δεῖ ὑπάρχειν πῆξιν,
5996 AΡο.99.38 : εἴτε πῆξις ὑπάρχει, μὴ ὅτι οὐδ' ἀλλὰ δένδρω, φυλλορροεῖν.
5997 AΡο.99a.1 : Πότερον δ' ἐνδέχεται μὴ τὸ αὐτὸ αἴτιον εἶναι τοῦ αὐτοῦ
5998 AΡο.99a.2 : πᾶσιν ἀλλ' ἕτερον, ἢ οὐ; ἢ εἰ μὲν καθ' αὐτὸ ἀποδέδεικται
5999 AΡο.99a.3 : καὶ μὴ κατὰ σημείον ἢ συμβεβηκός, οὐχ οἶόν τε· ὁ γὰρ λό-
6000 AΡο.99a.4 : γος τοῦ ἄκρου τὸ μέσον ἐστίν· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἐνδέχεται. ἔστι
6001 AΡο.99a.5 : δὲ καὶ οὐ αἴτιον καὶ ᾧ σκοπεῖν κατὰ συμβεβηκός· οὐ μὴν
6002 AΡο.99a.6 : δοκεῖ προβλήματα εἶναι. εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως ἔξει τὸ μέσον·
6003 AΡο.99a.7 : εἰ μὲν ὁμώνυμα, ὁμώνυμον τὸ μέσον, εἰ δ' ὡς ἐν γένει,
6004 AΡο.99a.8 : ὁμοίως ἔξει. οἶον διὰ τί καὶ ἐναλλάξ ἀνάλογον; ἄλλο γὰρ
6005 AΡο.99a.9 : αἴτιον ἐν γραμμαῖς καὶ ἀριθμοῖς καὶ τὸ αὐτὸ γε, ἢ μὲν
6006 AΡο.99a.10 : γραμμῇ, ἄλλο, ἢ δ' ἔχον αὐξῆσιν τοιανδί, τὸ αὐτό. οὐ-
6007 AΡο.99a.11 : τως ἐπὶ πάντων. τοῦ δ' ὅμοιον εἶναι χρώμα χρώματι καὶ
6008 AΡο.99a.12 : σχῆμα σχήματι ἄλλο ἄλλω. ὁμώνυμον γὰρ τὸ ὅμοιον
6009 AΡο.99a.13 : ἐπὶ τούτων· ἐνθα μὲν γὰρ ἴσως τὸ ἀνάλογον ἔχειν τὰς πλευ-
6010 AΡο.99a.14 : ρὰς καὶ ἴσας τὰς γωνίας, ἐπὶ δὲ χρωμάτων τὸ τὴν αἰσθη-
6011 AΡο.99a.15 : σιν μίαν εἶναι ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον. τὰ δὲ κατ' ἀναλογίαν τὰ
6012 AΡο.99a.16 : αὐτὰ καὶ τὸ μέσον ἔξει κατ' ἀναλογίαν.
6013 AΡο.99a.16 : Ἐχει δ' οὕτω τὸ
6014 AΡο.99a.17 : παρακολουθεῖν τὸ αἴτιον ἀλλήλοισ καὶ οὐ αἴτιον καὶ ᾧ αἰ-
6015 AΡο.99a.18 : τιον· καθ' ἕκαστον μὲν λαμβάνονται τὸ οὐ αἴτιον ἐπὶ πλεόν,
6016 AΡο.99a.19 : οἶον τὸ τέτταρσιν ἴσας τὰς ἔξω ἐπὶ πλεόν ἢ τρίγωνον ἢ τε-
6017 AΡο.99a.20 : τράγωνον, ἅπασι δὲ ἐπ' ἴσον (ἴσα γὰρ τέτταρσιν ὀρθαῖς
6018 AΡο.99a.21 : ἴσας τὰς ἔξω)· καὶ τὸ μέσον ὁμοίως, ἔστι δὲ τὸ μέσον λό-
6019 AΡο.99a.22 : γος τοῦ πρώτου ἄκρου, διὸ πάσαι αἰ ἐπιστήμαι δι' ὀρισμοῦ
6020 AΡο.99a.23 : γίγνονται. οἶον τὸ φυλλορροεῖν ἅμα ἀκολουθεῖ τῇ ἀμπέλω
6021 AΡο.99a.24 : καὶ ὑπερέχει, καὶ συκῆ, καὶ ὑπερέχει· ἀλλ' οὐ πάντων,
6022 AΡο.99a.25 : ἀλλ' ἴσον. εἰ δὴ λάβοις τὸ πρώτων μέσον, λόγος τοῦ φυλ-
6023 AΡο.99a.26 : λορροεῖν ἐστιν. ἔσται γὰρ πρώτων μὲν ἐπὶ θάτερα μέσον, ὅτι
6024 AΡο.99a.27 : τοιαδὶ ἅπαντα· εἴτα τούτου μέσον, ὅτι ὁπὸς πῆγνυται ἢ τι
6025 AΡο.99a.28 : ἄλλο τοιοῦτον. τί δ' ἐστὶ τὸ φυλλορροεῖν; τὸ πῆγνυσθαι τὸν
6026 AΡο.99a.29 : ἐν τῇ συνάψει τοῦ σπέρματος ὁπόν.
6027 AΡο.99a.30 : Ἐπὶ δὲ τῶν σχημάτων ὡδε ἀποδώσει ζητοῦσι τὴν παρ-
6028 AΡο.99a.31 : ακολούθησιν τοῦ αἰτίου καὶ οὐ αἴτιον. ἔστω τὸ Α τῷ Β ὑπάρ-
6029 AΡο.99a.32 : χειν παντί, τὸ δὲ Β ἐκάστω τῶν Δ, ἐπὶ πλεόν δέ. τὸ μὲν
6030 AΡο.99a.33 : δὴ Β καθόλου ἂν εἴη τοῖς Δ· τοῦτο γὰρ λέγω καθόλου ᾧ

6031 AΡο.99a.34 : μὴ ἀντιστρέφει, πρώτων δὲ καθόλου ᾧ ἕκαστον μὲν μὴ ἀντι-
6032 AΡο.99a.35 : στρέφει, ἅπαντα δὲ ἀντιστρέφει καὶ παρεκτείνει. τοῖς δὴ
6033 AΡο.99a.36 : Δ αἴτιον τοῦ Α τὸ Β. δεῖ ἄρα τὸ Α ἐπὶ πλεόν τοῦ Β ἐπεκ-
6034 AΡο.99a.37 : τείνειν· εἰ δὲ μὴ, τί μάλλον αἴτιον ἔσται τοῦτο ἐκείνον; εἰ
6035 AΡο.99a.38 : δὴ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς Ε τὸ Α, ἔσται τι ἐκεῖνα ἐν ἅπαντα
6036 AΡο.99a.39 : ἄλλο τοῦ Β. εἰ γὰρ μὴ, πῶς ἔσται εἰπεῖν ὅτι ᾧ τὸ Ε, τὸ
6037 AΡο.100.1 : Α παντί, ᾧ δὲ τὸ Α, οὐ παντί τὸ Ε; διὰ τί γὰρ οὐκ ἔσται
6038 AΡο.100.2 : τι αἴτιον οἶον [τὸ Α] ὑπάρχει πᾶσι τοῖς Δ; ἀλλ' ἄρα καὶ
6039 AΡο.100.3 : τὰ Ε ἔσται τι ἐν; ἐπισκέψασθαι δεῖ τοῦτο, καὶ ἔστω τὸ Γ.
6040 AΡο.100.4 : ἐνδέχεται δὴ τοῦ αὐτοῦ πλείω αἴτια εἶναι, ἀλλ' οὐ τοῖς αὐ-
6041 AΡο.100.5 : τοῖς τῷ εἶδει, οἶον τοῦ μακρόβια εἶναι τὰ μὲν τετράποδα
6042 AΡο.100.6 : τὸ μὴ ἔχειν χολήν, τὰ δὲ πτηνὰ τὸ ξηρὰ εἶναι ἢ ἕτερον;
6043 AΡο.100.7 : τι.
6044 AΡο.100.7 : Εἰ δὲ εἰς τὸ ἄτομον μὴ εὐθὺς ἔρχονται, καὶ μὴ μόνον
6045 AΡο.100.8,9 : ἐν τὸ μέσον ἀλλὰ πλείω, καὶ τὰ αἴτια πλείω. | πότερον δ' αἴτιον
6046 AΡο.100.9,10 : τῶν μέσων, τὸ πρὸς τὸ καθόλου πρῶτον ἢ τὸ πρὸς τὸ καθ'
6047 AΡο.100.10,11 : ἕκαστον, τοῖς καθ' ἕκαστον; δῆλον δὴ ὅτι | τὸ ἐγγύτατα ἐκάστω
6048 AΡο.100.11,12 : ᾧ αἴτιον. τοῦ γὰρ τὸ πρώτων ὑπὸ τὸ | καθόλου ὑπάρχειν τοῦτο
6049 AΡο.100.12,13 : αἴτιον, οἶον τῷ Δ τὸ Γ τοῦ τὸ Β | ὑπάρχειν αἴτιον. τῷ μὲν
6050 AΡο.99b.13,14 : οὖν Δ τὸ Γ αἴτιον τοῦ Α, τῷ δὲ Γ | τὸ Β, τοῦτω δὲ αὐτό.
6051 AΡο.99b.15 : Περὶ μὲν οὖν συλλογισμοῦ καὶ ἀποδείξεως, τί τε ἐκά-
6052 AΡο.99b.16 : τερον ἐστὶ καὶ πῶς γίνεται, φανερόν, ἅμα δὲ καὶ περὶ ἐπι-
6053 AΡο.99b.17 : στήμης ἀποδεικτικῆς· ταυτὸν γὰρ ἐστίν. περὶ δὲ τῶν ἀρχῶν,
6054 AΡο.99b.18 : πῶς τε γίνονται γνώριμοι καὶ τίς ἡ γνωρίζουσα ἔξις, ἐντεῦ-
6055 AΡο.99b.19 : θεν ἔσται δῆλον προσαπορήσασαι πρώτων.
6056 AΡο.99b.20 : Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἐνδέχεται ἐπίστασθαι δι' ἀποδείξεως
6057 AΡο.99b.21 : μὴ γινώσκοντι τὰς πρώτας ἀρχὰς τὰς ἀμέσους, εἴρηται
6058 AΡο.99b.22 : πρότερον. τῶν δ' ἀμέσων τὴν γνώσιν, καὶ πότερον ἢ αὐτῇ
6059 AΡο.99b.23 : ἐστὶν ἢ οὐχ ἢ αὐτῇ, διαπορήσειεν ἂν τις, καὶ πότερον ἐπι-
6060 AΡο.99b.24 : στήμη ἐκατέρου [ἢ οὐ], ἢ τοῦ μὲν ἐπιστήμη τοῦ δ' ἕτερον τι γέ-
6061 AΡο.99b.25 : νος, καὶ πότερον οὐκ ἐνοῦσαι αἰ ἔξεις ἐγγίνονται ἢ ἐνοῦσαι
6062 AΡο.99b.26 : λελήθασιν. εἰ μὲν δὴ ἔχομεν αὐτάς, ἄποπον· συμβαίνει
6063 AΡο.99b.27 : γὰρ ἀκριβεστέρως ἔχοντας γνώσεις ἀποδείξεως λαθάνειν.
6064 AΡο.99b.28 : εἰ δὲ λαμβάνομεν μὴ ἔχοντες πρότερον, πῶς ἂν γνωρίζοι-
6065 AΡο.99b.29 : μεν καὶ μαθάνοιμεν ἐκ μὴ προὑπαρχούσης γνώσεως; ἀδύ-
6066 AΡο.99b.30 : νατον γὰρ, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἐλέγομεν. φα-
6067 AΡο.99b.31 : νερόν τοίνυν ὅτι οὐτ' ἔχειν οἶόν τε, οὐτ' ἀγνοοῦσι καὶ μηδεμίαν
6068 AΡο.99b.32 : ἔχουσιν ἔξιν ἐγγίνεσθαι. ἀνάγκη ἄρα ἔχειν μὲν τινα δύνα-
6069 AΡο.99b.33 : μιν, μὴ τοιαύτην δ' ἔχειν ἢ ἔσται τούτων τιμωτέρω κατ'
6070 AΡο.99b.34 : ἀκριβείαν. φαίνεται δὲ τοῦτο γε πᾶσιν ὑπάρχον τοῖς ζώοις.
6071 AΡο.99b.35 : ἔχει γὰρ δύναμιν σύμφυτον κριτικῆν, ἣν καλοῦσιν αἰσθησιν·
6072 AΡο.99b.36 : ἐνοῦσης δ' αἰσθήσεως τοῖς μὲν τῶν ζώων ἐγγίνεσθαι μόνῃ τοῦ
6073 AΡο.99b.37 : αἰσθηματος, τοῖς δ' οὐκ ἐγγίνεσθαι. ὅσοις μὲν οὖν μὴ ἐγγί-
6074 AΡο.99b.38 : νεται, ἢ ὅλως ἢ περὶ ἃ μὴ ἐγγίνεσθαι, οὐκ ἔστι τούτοις γνῶ-
6075 AΡο.99b.39 : σις ἔξω τοῦ αἰσθάνεσθαι· ἐν οἷς δ' ἔνεστιν αἰσθημένοις ἔχειν

6076 APo.100a.1 : ἔτι ἐν τῇ ψυχῇ. πολλῶν δὲ τοιούτων γινομένων ἤδη διαφορά
6077 APo.100a.2 : τις γίνεται, ὥστε τοῖς μὲν γίνεσθαι λόγον ἐκ τῆς τῶν τοιού-
6078 APo.100a.3 : των μονῆς, τοῖς δὲ μή.
6079 APo.100a.3 : Ἐκ μὲν οὖν αἰσθήσεως γίνεται μνήμη,
6080 APo.100a.4 : ὡσπερ λέγομεν, ἐκ δὲ μνήμης πολλακίς τοῦ αὐτοῦ γινομέ-
6081 APo.100a.5 : νης ἐμπειρία· αἱ γὰρ πολλαὶ μνήμαι τῷ ἀριθμῷ ἐμπειρία
6082 APo.100a.6 : μία ἐστίν. ἐκ δ' ἐμπειρίας ἢ ἐκ παντὸς ἡρεμήσαντος τοῦ κα-
6083 APo.100a.7 : θόλου ἐν τῇ ψυχῇ, τοῦ ἐνὸς παρὰ τὰ πολλὰ, ὃ ἂν ἐν ἅπα-
6084 APo.100a.8 : σιν ἐν ἐνῇ ἐκείνοις τὸ αὐτό, τέχνης ἀρχὴ καὶ ἐπιστήμης,
6085 APo.100a.9 : ἐὰν μὲν περὶ γένεσιν, τέχνης, ἐὰν δὲ περὶ τὸ δν, ἐπιστήμης.
6086 APo.100a.10 : οὔτε δὴ ἐνυπάρχουσιν ἀφωρισμένα αἱ ἕξεις, οὐτ' ἀπ' ἄλ-
6087 APo.100a.11 : λων ἕξεων γίνονται γνωστικωτέρων, ἀλλ' ἀπὸ αἰσθήσεως,
6088 APo.100a.12 : οἷον ἐν μάχῃ τροπῆς γενομένης ἐνὸς στάντος ἕτερος ἔσθι, εἰθ'
6089 APo.100a.13 : ἕτερος, ἕως ἐπὶ ἀρχὴν ἦλθεν. ἢ δὲ ψυχὴ ὑπάρχει τοιαύτη
6090 APo.100a.14 : οὐσα οἷα δύνασθαι πάσχειν τοῦτο. ὃ δ' ἐλέχθη μὲν πάλαι,
6091 APo.100a.15 : οὐ σαφῶς δὲ ἐλέχθη, πάλιν εἴπωμεν. στάντος γὰρ τῶν
6092 APo.100a.16 : ἀδιαφόρων ἐνός, πρῶτον μὲν ἐν τῇ ψυχῇ καθόλου (καὶ γὰρ
6093 APo.100a.17 : αἰσθάνεται μὲν τὸ καθ' ἕκαστον, ἢ δ' αἰσθησις τοῦ καθόλου
6094 APo.101.1 : ἐστίν, οἷον ἀνθρώπου, ἀλλ' οὐ Καλλίου ἀνθρώπου)· πάλιν ἐν τού-
6095 APo.101.2 : τοις ἴσταται, ἕως ἂν τὰ ἀμερῆ στή καὶ τὰ καθόλου, οἷον τοι-
6096 APo.101.3 : ονδι ζῶον, ἕως ζῶον, καὶ ἐν τούτῳ ὡσαύτως, δηλον δὲ ὅτι
6097 APo.101.4 : ἡμῖν τὰ πρῶτα ἐπαγωγῇ γνωρίζειν ἀναγκαῖον· καὶ γὰρ
6098 APo.101.5 : ἡ αἰσθησις οὕτω τὸ καθόλου ἐμποιεῖ.
6099 APo.101.5 : Ἐπεὶ δὲ τῶν περὶ τὴν
6100 APo.101.6 : διάνοιαν ἕξεων αἰς ἀληθεύομεν αἱ μὲν αἰε ἀληθεῖς εἰσιν,
6101 APo.101.7 : αἱ δὲ ἐπιδέχονται τὸ ψεῦδος, οἷον δόξα καὶ λογισμός, ἀληθῆ
6102 APo.101.8 : δ' αἰε ἐπιστήμη καὶ νοῦς, καὶ οὐδὲν ἐπιστήμης ἀκριβέστερον
6103 APo.101.9 : ἄλλο γένος ἢ νοῦς, αἱ δ' ἀρχαὶ τῶν ἀποδείξεων γνωριμώ-
6104 APo.101.10 : τεραὶ, ἐπιστήμη δ' ἅπασα μετὰ λόγου ἐστὶ, τῶν ἀρχῶν ἐπι-
6105 APo.101.11 : στήμη μὲν οὐκ ἂν εἴη, ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἀληθέστερον ἐνδέχεται εἶ-
6106 APo.101.12 : ναι ἐπιστήμης ἢ νοῦν, νοῦς ἂν εἴη τῶν ἀρχῶν, ἐκ τε τούτων
6107 APo.101.13 : σκοποῦσι καὶ ὅτι ἀποδείξεως ἀρχὴ οὐκ ἀπόδειξις, ὥστ' οὐδ'
6108 APo.101.14 : ἐπιστήμης ἐπιστήμη. εἰ οὖν μηδὲν ἄλλο παρ' ἐπιστήμην γέ-
6109 APo.101.15 : νος ἔχομεν ἀληθές, νοῦς ἂν εἴη ἐπιστήμης ἀρχὴ. καὶ ἡ μὲν
6110 APo.101.16 : ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς εἴη ἂν, ἢ δὲ πᾶσα ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ
6111 APo.101.17 : πᾶν πρᾶγμα.